

591972219

101 KØBENHAVNS
KOMMUNES
BIBLIOTEKER

st 09.3941 Br

EX LIBRIS

KØBENHAVNS
RAADHUS-
BIBLIOTEK

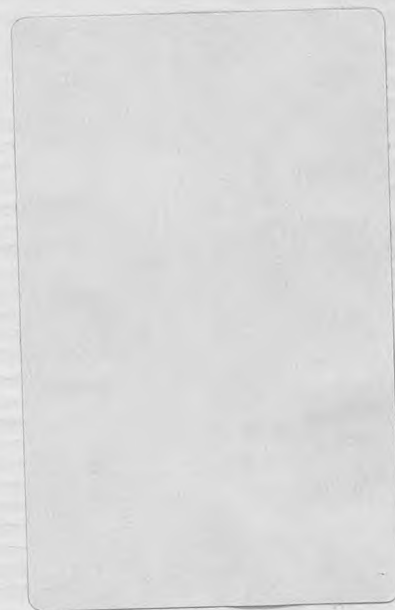
EH

87

09.3941

B2

Ex 1

KØBENHAVNERLIV

REPRODUCTION RIGHTS

KØBENHAVNERLIV

1894-1912

Gemt og Glemmt i Alvor og Skæmt

af

Axel Breidahl og Axel Kjerulf

HASSING

ek. 1

KØBENHAVNERLIV 1883-1937

© Alfred G. Hassings Forlag A/S, 1938, 1967.

Nærværende 2. udgave er udført som fotografisk optryk
efter 1. udgaven 1938.

Trykt hos S. L. Møllers Bogtrykkeri, København 1967.
Printed in Denmark.

285/67

— Foraar i Musiken —

Palækoncerterne begynder.

Violinisten Peder Møller, som med sine 17 Aar har vakt Opsigt ved sin Debut.

17-aarig Violinist med store Evner.

Den unge Peder Møllers opsigtvækkende Debut.

28. April.

Kgl. Kapelmusikus Hilmer havde iafte indbudt en lille Kreds af Venner til at høre en Elev, den 17aarige Peder Møller, spille. Peder Møller er en Søn af en landlig Musikant ved Hjørring, og Hr. Hilmer har i 5 Aar spillet med ham. Resultatet var forbløffende. Større Overraskelse har den musikalske Verden ikke haft i mange Aar. Om den Mand ikke bliver en stor Violinist, da er der ingen musikalsk Retfærdighed til.

Carl Nielsens første Symfoni.

14. Marts.

Igaar Eftermiddags indlededes de af Musikforlaget Wilhelm Hansen arrangerede Søndags-Koncerter i Koncertpalæets store Sal. Der var stor Tilstutning, og forhaabentlig vil disse populære Koncerter til billige

Den unge 28-aarige Violinist Carl Nielsen.

Priser slaa an og vise sig værdifulde for vort Musikliv. I Spidsen for Orkestret stod Hr. Joachim Andersen, og for første Gang spillede Carl Nielsens første Symfoni i G-Moll.

Det er allerede for længe siden slaaet fast, at Carl Nielsen er et af vore største, maaske *det* største Talent mellem vore unge Komponister. Kun 28 Aar er han, og Søn af en fattig Landsbyspillemand paa Fyn. Han er en lille, næsten uanselig Person i Havelock, et klejnt Drengelægeme med et blegt Barneansigt, men han har ildfuldt skinnende Øjne.

Carl Nielsens nye Symfoni i G-Moll er hans første større Orkesterarbejde, men Carl Nielsen har med dette Arbejde paa det skønneste indfriet de store Løfter.

En Debut paa Operaen.

Frk. Emilie Boserup som Margrethe.

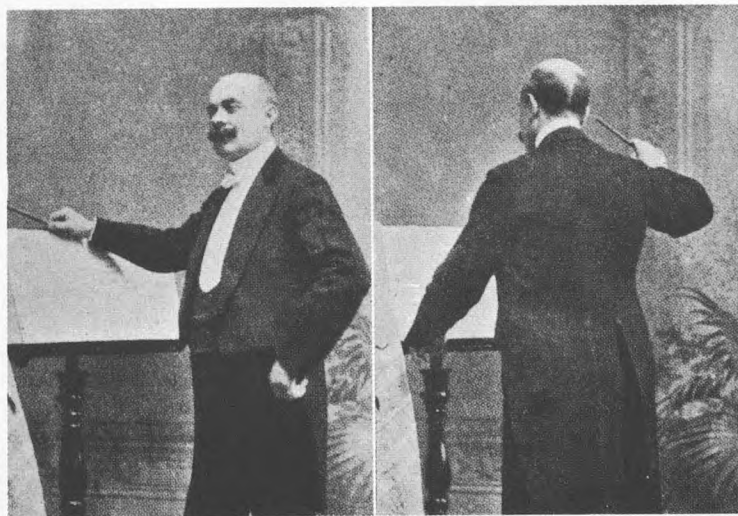
10. Maj.

Iafte debuterede en ung Elev af Fru Keller, Frk. Emilie Boserup, som Margrethe i Boito's »Mefistofeles« paa Det kgl. Teater.

Frk. Boserup har allerede gjort sig bemærket ved et Par af Cæciliaforeningens Koncerter. Hendes lyse Stemme har en smuk Klang og stor Fylde, hun synger meget musikalsk og har dertil et fordelagtigt Sceneydre, saa Debuten tør betegnes som meget lovende.

Frk. Emilie Boserup (senere Fru Ulrich) som Margrethe i Boito's »Mefistofeles«.

Kapelmester Joachim Andersen, forfra og fra Ryggen. Bemærk Kapelmesterens ulastelige Nakkeskilning.

— Det storpolitiske Forlig! —

**Forlig mellem Højre og Moderate,
men femten Moderate springer fra.**

**Bevillinger til Forter og Fæstninger mod at
Ministeriet Estrup gaar.**

**Voldsom Harme i Oppositionen mod de frafaldne Venstremænd,
der har muliggjort Forliget.**

**De Moderates Fører
Frede Bojsen har i
de forløbne Maaneder
holdt Møder med sine
Meningsfæller og fore-
lagt dem Generalavdi-
tør Steffensens paa
Højres Vegne formulere-
de Grundlag for et
storpolitisk Forlig,
hvorved Provisorierne
bortfalder. Bojsen op-
naaede Tilsagn om Mi-
nisteriet Estrups Af-
gang, men intet Løfte
om et Koalitions-Mini-
sterium.**

Ophidset Debat i Folketinget.

4. April.

Bojsen indledede med kort at anbefale Beslutningens Vedtagelse.

J. K. Lauridsen: Denne Rigsdagsbeslutning er saa naiv, at den næsten er genial. Det er det mærkeligste Aktstykke, jeg nogensinde har set. Ingen Institution i Verden behøver at tage Hensyn til denne Rigsdagsbeslutning.

Alberti: Jeg vil stemme imod. Juridisk har denne Beslutning ingen bindende Betydning. Forfatningskampen vil af sig selv komme igen.

Et Brud paa Tro og Love.

J. C. Christensen, Stadil: Jeg hævder, at hvad *Bojsen* og *Neergaard* har gjort sig skyldige i ved det Forlig, de har afsluttet med Ministeriet, er et fuldstændigt Brud paa Tro og Love overfor Vælgerbefolkningen. (Stærke Hør.)

Neergaard: Jeg har sagt, at under det provisoriske System vilde jeg aldrig gaa med til Bevillinger, der kunde betyde en Underkastelse under Provisoriet. Det hævder jeg ved-

Den unge Venstrepolitiker I. C. Christensen-Stadil, der gaar saa kraftigt imod Forliget.

varende. Vi er nu ude af det provisoriske System.

J. C. Christensen: Det benægter jeg paa det bestemteste.

Bojsen forsvarer Forliget.

Bojsen: Hvad der er sket nu, er kun det, at vi fra Lovbruddet igen er komne ind i Forfatningen. Jeg forsikrer Dem, mine Herrer! naar De har sundet Dem lidt, skal De sande, at det er et stort Fremskridt, vi har gjort. (Hør, Hør — Latter og Uro.)

I. C. Christensen rykker frem med det grove Skyts.

J. C. Christensen: Ord, der fremkommer fra Mænd af Ære, lægger jeg megen Vægt paa. Men disse moderate Herrer, der har tillagt deres egne Ord til Vælgerne saa ringe Betydning, nej, disse Herrer Ord tillægger jeg ingen Vægt. Naar de nu idag have ført deres Sag igennem, gjorde de smukt i, hvis de lod en af deres Ordførere, f. Eks. det ærede Medlem for Præstø Amts 6. Valgekreds (*Bojsen*), som jo er Teolog, kalde Menigheden sammen til Aftensang ovenpaa og bad ham præke om et Ord, som staar i Peders Brev, og som lyder saaledes: Hunden vender sig til sit eget Spy.

Forliget vedtaget!

Forliget blev derefter vedtaget med 53 Stemmer mod 37.

Hørup melder sig fra!

15. Maj.

Paa et Møde i Gaar i Havdrup erklærede *Hørup*, at han ikke vilde stille sig som Folketingskandidat. Han betegnede Forliget som en Skam og Ulykke.

Der var tomt i Snapstinget under Forligs-Debatten i Folketinget.

— Kjøbenhavn er en livlig By —

Batalje paa Dagmartheatret.

Martinius Nielsen bærer Scene-
inspicient Heiberg ud.

1. Maj.

Under Prøverne paa Dagmartheatret er det kommet til en Strid mellem Sceneinspicient Heiberg og Skuespiller Martinius Nielsen.

Skuespilleren krævede Ro til at spille, og da han ikke fik den fornødne Fred, bar han Hr. Heiberg ud af Scenen. Professor Riis-Knudsen har forlangt, at Hr. Martinius Nielsen skulde give en Undskyldning, og da han har nægtet det, er han foreløbig suspenderet fra Theatret.

I en Redegørelse om Bataljen skriver Hr. Martinius Nielsen: Ganske roligt lagde jeg min venstre Haand om Halsen paa ham og min højre Arm om hans Liv, og idet jeg sagde: »Kan De ikke andet end genere Skuespillerne, naar de skal spille Komædie, saa skal De minsandten ud«, flyttede jeg ham sikkert og stille, som vilde jeg have flyttet en Stol, saa langt bort, at Adgangen til Scenen blev uhindret.

Professor Riis-Knudsens vilkaarlige Dom besvarede jeg ikke med at ansøge Theatret om Afsked — Theatret kunde nemlig ikke afskedige mig — men ved at opsigte Theatret, der var bundet til mig i 4 Aar endnu, idet jeg som ærekræ Mand protesterede mod at modtage en Dom, der afsiges i en Sag, hvor man har nægtet at høre min Fremstilling og Forklaring.

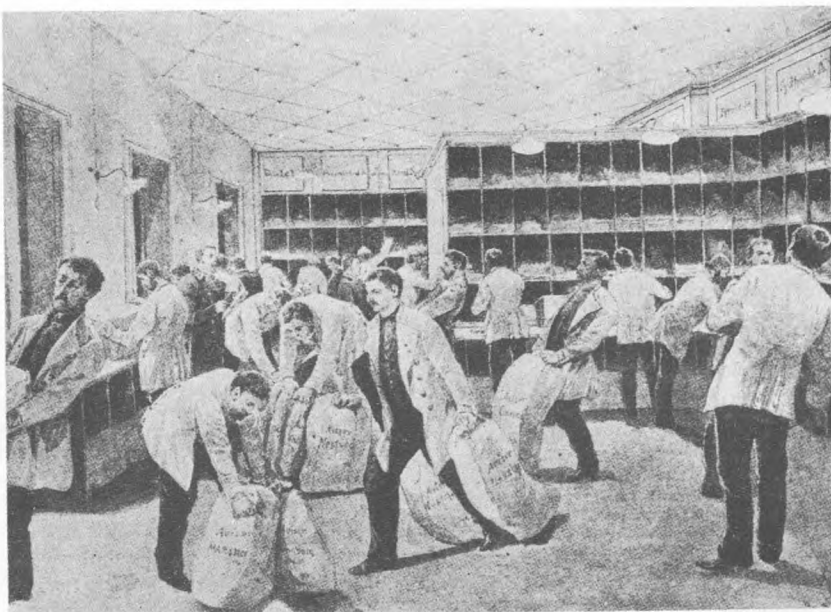
**Gustav Esmann overfalder
Dr. Edv. Brandes med en Ridepisk.
Et Oprin paa Helsingør Banegaard.**

12. Juni.

Igaar Morges paa Helsingør Banegaards Perron, umiddelbart før Togets Afgang til Kjøbenhavn, blev Dr. Edv. Brandes overfalden af Hr. Gustav Esmann.

Idet Dr. Brandes gik ud paa Perronen med begge Hænder fulde af Bagage, gik Hr. Esmann løs paa ham under Raabet: »Forbandede Jødeschmaus« og rettede med en Ridepisk et Slag mod Dr. Brandes Ansigt. Slaget ramte kun Hatten, og Dr. Brandes, der kastede alle sine Pakker fra sig, slog nu løs paa Hr. Esmann. Der opstod et kort Haandgemæng, under hvilket Hr. Esmann paadrog sig flere blødende Skrammer i Ansigtet, medens Dr. Brandes ikke tilføjedes den fjærneste Molest.

Tililende Jernbanemænd fik skilt de Kæmpende, og Hr. Esmann, der vedblivende raabte »Jøde« og »Jødeschmaus«, førtes bort af Politiet, som dog lod ham rejse til Kjøbenhavn efter at han havde opgivet Navn og Adresse.

Et af de travleste Steder i Kjøbenhavn: Avispostkontoret i Løvstræde.

Der udbringes næsten 30.000 Aviser daglig i Kjøbenhavn!

Naar man ret til have et Bregreb om Fremgangen i Postbesørgelser, faaes dette bedst i Avispostkontoret, hvor Ekspeditionerne ere blevne fordoblede adskillige Gange i Aarenes Løb, medens Udvidelsen af Lokalerne indskrænker sig til, at man har faaet Raadighed ogsaa over en Stump Stueetage i Bagfløjen ud mod Løvstræde, hvortil hele denne Afdeling er henlagt.

samme Klokkeslet, naar Morgenbladene skulle af Sted. . . . Men hvorledes vil det gaa, naar man tænker sig 10 Aar frem i Tiden med en Tilvækst svarende til de sidste 10 Aar?

Theater-Forlovelse.

Den purunge Skuespillerinde ved Dagmartheatret, Frk. Anna Halberg er bleven forlovet med Hr. Otto Larssen, en yngre Broder til Fru Oda Nielsen. Frk. Halbergs Giftermaal er nær forestaaende, og hun vil snart optræde som Fru Anna Larssen.

En kolossal Stigning paa 10 Aar -

Man kan faa et Begreb om Fremvæksten, naar man erfarer, at i Aaret 1882-83 besørgedes der her 7,799,568 Dagblade og 4,688,298 Ugeblade, i alt 12,487,866 Eksemplarer; men i Aaret 1892 besørgedes der 13,696,942 Dagblade og 14,175,779 Ugeblade, i alt 27,872,721 Eksemplarer. Man har altsaa i de 10 Aar en Stigning, der er ikke saa lidt over en Fordobling.

Men et Billede af denne Travlhed, der til visse Tider i Døgnet hersker i Avispostkontoret, faaer man alligevel bedst ved at tænke paa en Bikube med Sværmning to Gange daglig. Travlheden kulminerer ved 5-Tiden om Eftermiddagen, naar Aftenbladene ekspederes, men den er heller ikke ringe om Morgenen ved

Aarets nye Damemoder

Magasin du Nord.

Magasin du Nord's nye statelige Bygning paa Kongens Nytorv.

Magasin du Nord har nu aabnet sit nye, store, flotte Hus paa Kongens Nytorv, og Kjøbenhavn har dermed faaet et Stor-Magasin i Lighed med »Au bon marché«, »Printemps« og »Louvre« i Paris.

Arkitekterne Glæsel og Alb. Jensen har forestaaet det store Bygningsværk, der er en Pryd for vor By, og det er med Stolthed, at Firmaet Wessel & Vett nu rykker ind i deres eget Hus. Forretningen etableredes i en Mellembygning paa Østergade, men gik snart over fra en gros til at sælge en detail fra Lagrene, flyttede derefter i 1870 til daværende Hotel du Nord paa Kongens Nytorv, hvor nu det nye Magasin du Nord er rejst.

Et Kig ind i den imponerende flotte Midterhal.

Smaa Raffinementer.

Cigaretter med Blomsterblade og Hosebaand med Firklover.

Det er ikke moderne med Cigaretter med Kork, Guld eller Sølvspids i Aar, nej, det skal være Blomsterblade, Violer, gule og blegrode Roser. Det ser nydeligt ud, da Blomsterbladene har beholdt deres oprindelige Farve. Man kan ikke finde finere Gave til en Dame end en saadan Buket fin-du-siècle. Ellers er det forresten Mode i Aar, at Herrerne sender deres Dame et Strømpebaand, som bæres under venstre Knæ. De lækre Hosebaand, som naturligvis kommer fra England, er af svært Moirésilke i lyse Farver, den flotte Sløjfe sammenholdt med et Firklover af Guld eller Ædelstene; de ligger i flade Fløjsæsker, hvorpaa Damens Navn er trykt.

Nyheder fra London og Paris.

Det er London og Paris, der dikterer Aarets nye Moder. Hos Marshall & Snellgreve i Oxford Street

i London kan man finde en Forsmag paa Aarets Nyheder.

Her er f. Eks. et meget fikst Fichu, det firkantede Stykke af broderet Tyll er sat paa appelsingult Silketøj, af samme Farve er Baandet, der sammenrynknet med smaa Mellemrum løber rundt om Halsen. Det brede Baand er derimod rødt og bleggult changeant, det ender i Sløjfer paa Brystet, og derfra falder en bred Knipling ud over Skuldrene.

En anden Mode, som ses paa Bil-

ledet øverst til højre, er det nye Bluseliv kaldet »Josephine« efter Napoleons skønne Gemalinde. Til smaa Middage eller i Teatret er det anvendeligt. Det er syet af Atlask i livlige Farver, derover er lagt Tyll broderet med Pailletter og Zequiner, Udskæringen indrammes af en Tyllspibe. Bæltet og Ærmebaandene er af Metalbroderi. Ærmerne i disse Bluser er gigantiske, hæftet op her og der. De ny Handsker er skaarne i et Stykke og følger sig sindrigt efter Haanden. De mest yndede er af sort ru Skind med grønne, lilla eller gule Syninger.

Et fikst Spadseretoilette — nyeste Mode.

Vimmelskafteet ikke til at kende igen!

Et nyt Storstads-Træk i Strøggets Fysiognomi.

Jorcks Passage aabner.

Jorcks Passage i Vimmelskafteet.

Med stigende Interesse har Strøggets Promenerende fulgt Omdannelserne i Vimmelskafteet, hvor man nu i længere Tid har været i Færd med at danne en Passage ud mod Skindergade. Oprindelig forstod Publikum ikke, hvorom det egentlig drejede sig; men efterhaanden er det kommet til Klarhed over, at man her virkelig staar over for et Storstadsforetagende, der vil faa en fremskudt Plads blandt Seværdighederne i Fremtidens Kjøbenhavn.

Passagens Byggegrund er samlet af 5 Ejendomme, alle gamle og daarlige Huse, der beboedes af over 50 Familier. Passagens Bredde er 12 Alen, omtrent som Sværtegade, dens Længde ca. 50 Alen. Den indrettes

væsentligst til Forretningsbrug med 20 Butiker. Af store Lejere kan nævnes Kjøbenhavns Telefonselskab, som til Anbringelse af sit udstrakte Traadnet har opført et mægtigt Taarn af Jærn til en Højde af 55 Alen over Gaden.

Naar det her, hvor saa at sige hver Kvadrattomme har en betydelig økonomisk Værdi, i saa heldig Grad er lykkedes at faa kunstneriske Hensyn gjort gældende ved Siden af de økonomiske, tilkommer Æren herfor Arkitekten, Etatsraad *Dahlerup*, og Bygningens Konduktør, Arkitekt *Rosen*, samt først og fremmest Bygherren Grosserer *Jorck*, efter hvem Passagen har faaet Navn.

Og saa faar vi Træbrolægning.

15. Juli.

Medens Strøggets Asfaltering nu skrider rask frem — sidst er Højbroplads bleven asfalteret —, er man nu i Færd med ud for den ny Jorcks Passage i Vimmelskafteet at lægge Træbrolægning. Passagen aabnedes i Gaar for Fodgængere. Foreløbig er den træbrolagte Strækning afspærret for Køretøjer, indtil Cementen mellem Træstykkerne har opnaaet større Fasthed.

Grosserer Carl Reinhardt Waldemar Jorck, som har bygget »Jorcks Passage«.

Kæmpe-Damen Frk. Angelika.

Et storslaaet Syn i Vimmelskafteet.

Frøken *Angelika* blev født den 17de Maj i Florentz. Hendes Fader, *Luigi Gazollo*, var en velagtet og godt situeret Kunst- og Antikvitetshandler, hendes Moder en i vide Kredse for sin Skønhed og sin gratiøse Figur bekendt Dame. Desto mere forbausset blev de gode Borgere i den skønne Stad Florentz, da den fintbyggede Dame skænkede sin Mand en undtagelsesvis stor og

47 Vimmelskafteet.
Det 19de Aarhundredes største
Kontraster,
Frk. Angelika,
Den skønne Florentinerinde, samt
Miniatur-Dværgene
Anneos, Silvius, Piko-
lomini og Prinsesse
Unozina forevises hver
Dag fra Kl. 11 Form. til
Kl. 11 Aften.
Entré 1ste Plads 50 Øre.
2den Plads 25 Øre.

stærk Datter. Allerede da Barnet var 3 Aar gammelt, gav det forbausende Prøver paa Legemskraft. Tunge, antike Møbler, som faldt Voksne tunge at løfte, løftede Barnet uden nogen Anstrængelse. I 15 Aars Alderen var *Angelika* en for sin Skønhed, Størrelse og Styrke berømt Dame. . . . Da hun i 19 Aars Alderen befandt sig paa Rejse fra Florentz til Potenza med sin Fader og sin Forlovede, blev det lille Selskab i Nærheden af Abruzzerne overfaldet af kalabriske Banditter. Den gamle Herre blev bunden, men *Angelikas* Forlovede døde, blødende af mange Saar. Den unge Kæmpekvind havde i stiv Lethargi været Vidne til det grusomme Skuespil . . . nu brød hun med Kæmpekraft et i Nærheden staaende Cyprestræ af og drev dermed de af Skræk lammede Røvere paa Flugt. . . . For at udløse hendes Fader af hans Fangenskab fattede den ædle Pige den heroiske Beslutning at gøre sin Skønhed, sin kæmpe-mæssige Kraft og Størrelse til Kapital. . . . Ved Siden af en dygtig Impresario har hun siden den Tid gjort en Tourné, fortjent mange Penge og overalt erhvervet sig baade det udvalgte og det store Publikums Gunst.

Med særdeles Højagtelse

Impresario.

Cycle Ridehus

paa

Wodrofflund.

I Forbindelse med minvelrenommerede Cyclekøreskole paa Wodrofflund har jeg fra 1ste Novbr. i Salen indrettet et Cyclerridehus, der anbefales ærede Cyclister, som i den for Cyclesport ugunstige Aarstid maatte ønske daglig Motion.

Indmeldelser modtages i
Sportsforretningen,

78, Nørrevoldgade 78.
Peter Sørensen.

Kgl. Theaters Tourné udvist af Sønderjylland

De udviste kgl. Skuespillere: Siddende Fru Emma Nielsen og Hr. Christian Zangenberg, staaende fra venstre Fru Soffy Mantzius, Hr. Møller, Hr. Peter Gradmann, Hr. Poul Nielsen og Hr. Karl Mantzius.

Opsigtvækkende Udvisning.

De kongelige Skuespillere trues med Arrest, hvis de ikke rejser.

Haderslev, 10. Juni.

Det kgl. Teaters Skuespillere, Fruerne Emma Nielsen og Soffy Mantzius og Herrerne Zangenberg, Mantzius, Poul Nielsen, Gradmann og Møller ankom i Middags fra Assens til Haderslev for at give deres bebudede Forestillinger. Skuespillerne blev ved Havnen modtaget af Politi og stævnet til Møde for Borgmesteren paa Raadhuset i Eftermiddag. Her modtog de alle Udvisningsordre og skal med Politiets Ledsagelse sendes over Grænsen Søndag Middag.

Turnéen skulde Søndag have opført Heibergs »Nej« hos Teaterejer Mathiesen, og paa Spørgsmaal om, hvorvidt Skuespillerne stod fast ved deres Forsæt, svarede de, at det maatte de i Henhold til Kontrakten. Derpaa dekretederes Udvisningen. Hvis nogen ikke efterkommer Ordren, bliver de øjeblikkelig arresteret.

Mantzius forlangte af Borgmester Chemnitz, at han skulde begrunde Udvisningen.

Borgerne tilkaster Skuespillerne Blomster.

12. Juni.

Borgmesteren erklærer, at han har udvist de danske Skuespillere, fordi de skulde spille Komædie. Ingen Ho-

teller vilde huse Turnéen. Da Turnéen kørte til Banegaarden, blev Vognene gentagne Gange standset, og Blomster tilkastedes de Danske. Perronen var fuld af Mennesker, og her fik de Udviste overrakt Buketter af unge Piger. Stiftsfysikus Magius udbragte et Hurra for de Bortdragende. Der fandt ingen utilbørlige Demonstrationer Sted.

Udenfor Mathiesens Restauration, hvor Skuespillet skulde have været opført, patrouillerede Politi. Mathiesen havde, hævder Borgmester Chemnitz, ingen Ret til at lade opføre danske Skuespil eller Komædier.

Frk. Betty Müller (senere Fru Betty Nansen).

Krav om officiel Undersøgelse.

14. Juni.

I Berlin kender man intet til Udvisningen af Det kgl. Teaters Skuespillere. Baade i den tyske Hovedstad og i Kjøbenhavn vækker Affæren stor Opsigt, ikke mindst fordi det kun har drejet sig om Opførelsen af en harmløs Vaudeville.

Den tyske Presse vender Spørgsmaalet og siger: *Hvad vilde man sige, hvis noget lignende hændte tyske Kunstnere i Udlandet?* Bismarck-Organet »*Berliner Neueste Nachrichten*« stiller Krav om en officiel Redegørelse.

Den almindelige Opfattelse er, at Borgmester Chemnitz' Udvisningsdom ikke er tilstrækkelig begrundet.

Turnéen er nu taget til Ribe, hvor den modtoges med Ovationer og fulde Huse. Flere Vognlæs med Sønderjyder er over Grænsen kommet til Ribe.

Moder og Datter i samme Stykke.

19. Marts.

Ved Fru Marie Müllers Benefice iaften paa »Folketeatret« faar man Fruens purunge Datter Frk. Betty Müller at se i »*To Rivalinder*«. Hvem er yngst og smukkest? De to Damer er saa skønne, at de intet risikerer ved Spørgsmaalet.

Fru Marie Müller (senere Fru Marie Ring).

Der rides og cykles og løbes om Kap

Ingemann Petersen bliver Verdensmester

Chr. Ingemann Petersen paa Banen i Birmingham.

9. Juni.

Baa Banen i Birmingham har den danske Cyklerytter *Christian Ingemann Petersen* vundet Mesterskabet over 1 Mile. Nr. 2 blev Engländeren *Betts* og Nr. 3 *Osborne*, England.

Det er den fineste og mest eftertragtede Mesterskabstitel i Verden, vor Landsmand har vundet.

Dansk Bicycle Club lader til *Ingemann Petersens* Ære fremstille en Guld-Mesterskabsplaque udført af Billedhuggeren *Hans Tegner*.

Den haarbevoksede Kvinde
vises hver Dag fra 10-10.
Nygade 1.

1. Plads 35 Øre, 2. Plads 25 Øre, Born 15 Øre

I. P. Müller fordunklede Cyklisterne.

6. Juni.

Løbene, som Klubben *Cyklisterne* igaar havde arrangeret i Samarbejde med *Københavns Fodsportsforening*, blev overværet af 3-4,000 Mennesker. Fodvæddeløbene var ved at fordunkle Cyklevæddeløbene, hvilket ikke mindst skyldes cand. phil. Løjtnant *I. P. Müller*, der er 27 Aar, usædvanlig kraftig og harmonisk bygget, en meget alsidig og dygtig Sportsmand, der har vundet sine første Laurbær som Roer.

Han var 3. Aare paa *Københavns Roklubs* berømte Hold i 1889, nu er han ubestridt Mester i Fodvæddeløb paa alle Distancer lige fra en halv

Løjtnant I. P. Müller.

engelsk Mil til 10 danske Mil.

Tilrods for, at han er meget svær af Legemsbygning, hævder han sig som den hurtigste, vel nok fordi han har indført den engelske Stil.

Af Cyklisterne var unge *Schrader* bedst, han slog baa *Schannong* og *Viggo Larsen*.

Sammen med *Koch* er han den, der nu staar *Svend Hansen* nærmest.

Observer. Observer.
Kun kort Tid
Rham A. Shama.

CONNECTING LINK
AT LAST FOUND.

Vimmelskaflet 47.

Entré 25 Øre. Entré 25 Øre.

Hest eller Cykle.

Spændende Vædderidt paa Traverbanen.

17. September.

Prærierytteren *the cowboy Texas-Jack* gaar Opvisning paa *Charlottenlund Traverbane*, som var fyldt til sidste Plads

Første Nummer var en Match paa 30,000 Meter mellem *Texas-Jack* til Hest og Cyklerytteren *Schubert* fra Hamburg. Hesten og Rytteren vandt.

• **Charlottenlunds Traverbane.**
Søndag den 16. Septbr. Kl. 4.
Stor Konkurrence-Match.
30,000 Meter mellem Heste og Bicycle-Ryttere.

Texas Jack og den heri kjøbenhavn velbekendte **Distance-Rytter Georg Schubart** fra Hamborg. Efter Vædderidtet finder en stor Wild-West-Forestilling Sted af amerikanske Cow-Boys og Meksikanere.

Billetpriserne er: Forrådg. Tribune og Sadleplads Kr. 2.50. 1ste Plads 1.75, 2den Plads 0.75. De øvrige Pladser 0.50 Øre. og fans hos *Emil Bergmann*, Hovedvagtsgade 1, Adam ved *Tivoli* og *Den nedertandske Tobakshandl.* Østergade 15. Biletpriserne ved Indgangen er: Tribune og Sadleplads Kr. 3.00, 1ste Plads 2.00, 2den Plads 1.00 og de øvrige Pladser 0.50.

Obs. Alle Medlemmer af Det danske Travelskab har gratis Entré.

1894

Kronprinsparret fejrer Sølvbryllup

Til Lykke, Kronprins!

28. Juli.

Byen er i Festdragt. Igaar aabnede Kronprinsparret den egentlige Sølvbryllupsfest paa Amalienborg med Modtagelsen af en endeløs Række af Deputationer. Prins Heinrich og Kong Oscar fik igaar en festlig Modtagelse i Havnen. Da Kronprinsen og hans Døtre op ad Dagen var ude for at se paa Festforberedelserne, laa nogle Brolæggere og udbedrede Brolægningen, og en af dem raabte: »Maa vi ønske Dem til Lykke, Kronprins!« Som Tak fik Brolæggerensvenden 30 Kroner.

*

Ved Kronprinsens Palæ opfores en Træhal, hvor Kronprinsparret den 29. modtager cirka 1000 Gæster.

*

Udenrigsministeren har udsendt 300 Indbydelser til en Middag i Anledning af Kronprinsparrets Sølvbryllup.

*

En Kurér fra Czaren af Rusland har overbragt Kronprinsessen og Prinsesse Marie en Mængde pragtfulde Stoffer, der skal anvendes til Kjoler ved Sølvbrylluppet.

*

Sølvbryllups-Komiteen meddeler, at det ved Bidrag fra ca. 21,000 Bidragsydere hele Landet over tilvebragte Sølvbryllupslegat vil blive ledsaget af en Adresse, hvis Bind komponeres af Blomstermaler Hermansen. Adressens Forside, der ligesom Bindet holdes i Rokostil, udføres i Farver og Guld af Akvarelmaler Soya-Jensen.

Kronprins Frederik og Kronprinsesse Louise omgivet af deres otte Børn. Øverst Christian, f. 26. September 1870, derunder Louise, f. 17. Februar 1875, og Carl, f. 3. August 1872, tilvenstre for Sølvbrudeparret Ingeborg, f. 2. August 1878, tilhøjre Thyra, f. 14. Marts 1880, nederst i Midten Harald, f. 8. Oktober 1876, tilvenstre Gustav, f. 4. Marts 1887 og tilhøjre Dagmar, f. 23. Maj 1890.

Der flages og festes over den ganske By.

29. Juli.

Saa oprandt den store Dag. Igaar Morges blev Kronprinsparret modtaget med Sangerhilsen paa Amalienborg, og Dagen igennem er Gratulanterne strømmet ind. Ved Middagstid aflagde alle Rigsdagens Medlemmer Besøg. Hele Byen var præget af Festen, aldrig har man set saa mange lysklædte unge Damer i København.

Ved 7-Tiden fandt Kongens Taffel Sted i Christian den 7des Palæ. Her mødte Kronprinsesse Louise i en crème Atlask pointe, garneret med crème Silkegace, som var ivævet romerske Perler.

Kronprinsparret kører gennem den illuminerede By.

Kl. 9 $\frac{1}{4}$ om Aftenen kørte det kongelige Vogntog fra Amalienborg gennem Byen. Den vældige Kortege kørte udover Langelinie, ind over Dronning Louises Bro, hvor Kronprinsparret maatte føle sig som værende i et københavnsk Venedig, og saa tilsidst ind gennem Strøget og tilbage til Slottet, stadig hilst af Jubel.

Kl. 11 $\frac{1}{2}$ slukkedes alle Lys, kun Tivoli bød efter Midnat velkommen med aabne Arme, og ved et sidste Glas i den milde Nat sluttede Københavnerne den store og vellykkede Festdag.

Eneste veltrufne, ny modellerede Buster af
Kronprinsparret,

23 Tommer høje, Pris pr. Buste 8 Kr. saa kun fra

Tognarellis Etablissement for Kunst-Gipsafstøbning,

Frederiksborggade 52. København K.

Til Sølvbryllupsfesten den 28. Juli

Endlejes smaa Dampbaade fra Kl. 9—11 Aften til Selskaber, der vil overvære Illuminationen paa Indre Rheden. Akkord derom paa Bogserselskabernes Kontor, Amaliegade 35 Stuen, Dagen forud. Som og Billetter à Kr. 1,00 kan erholdes om Aftenen ved Dampbaadene paa Toldboden. 6453

— og Byen vrimler med fremmede Fyrste-Gæster

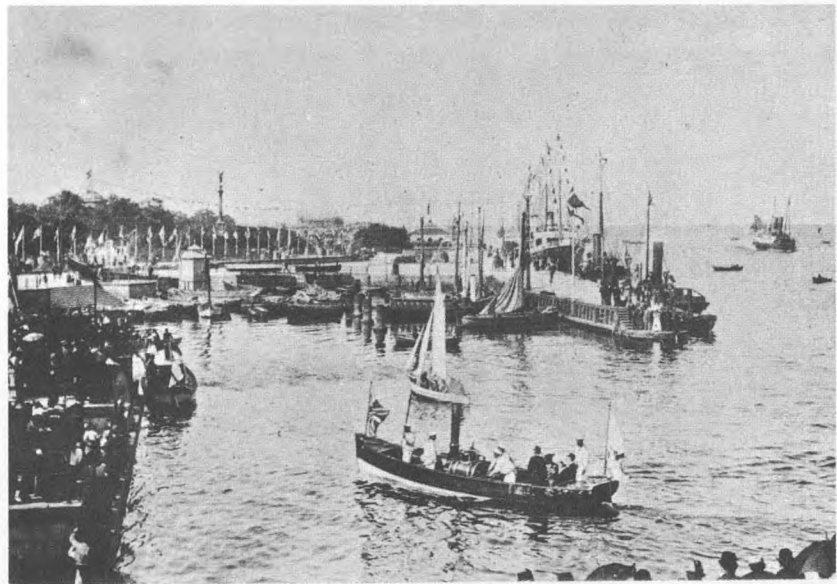
Officielle Bekendtgørelser

Bekendtgørelse fra Politiet.

I Anledning af en eventuel **Illu-
mination** her i Staden den 28. Juli
bringes i Erindring Bestemmelserne i
§ 12 i Loven af 15. Maj 1868 om
Brandvæsenet i Kjøbenhavn og i § 49
i Politivedtægten, hvorefter der **ikke
uden Politiets Tilladelse maa
illumineres med Fakler eller
Begkranse, og Ingen uden
Magistratens Samtykke maa
opbryde Stenbroen** eller foretage
nogen Graving i eller anden For-
andring ved offentlig Gade, Vej eller
Plads. Det tilføjes derhos, at Til-
ladelse til at illuminere med Beg-
kranse eller med Talg- eller Stearin-
fakler ikke vil blive givet for de
Gaders eller Pladsers Vedkommende,
hvor der under Illuminationen vil
kunne ventes stærk Færdsel, og at
Tilladelse til at illuminere med Beg-
kranse overhovedet kun vil blive givet
ganske undtagelsesvis.

Kjøbenhavns Politikammer, den
12. Juli 1894.

Eugen Petersen.

Det russiske Kejserspar ankommer til det flagsmykkede Langelinie og Toldboden for at deltage i Kronprinsparrets Sølvbryllupsfester. Czaren og Kejserinde Dagmar med Følge sejler i Chaluppen ind fra »Polarstjernen«, der ligger ude paa Rheden.

Prins Valdemars og Prinsesse Mariæ tre ældste Børn.

Aage

Axel

Erik

... Prins Valdemars og Prinsesse Mariæ tre ældste Børn, de raske Drengene Aage, Axel og Erik, er blevet fotograferet — det skal sikkert være en Overraskelse til Kronprinsens og Kronprinsessens Sølvbryllup. Som alle Kongefamiliens Medlemmer er ogsaa Kronprinsparret Samlere af Familieportrætter. Og de tre smaa Prinsler vil sikkert faa en smuk Plads paa Kronprinsens Skrivebord.

Prins Christian er blevet ivrig Cyklist. Igaar, midt under Sølvbryllupsfesterne, var Prinsen paa et hængende Haar kommen til Skade i Gothersgades Vogntrængsel.

Han kom kørende paa sin Cykle i Snorefrakke og hvide Benklæder, da han pludselig saa sig omgivet af Vogne paa alle Sider. Prinsen vilde smutte igennem, men kom herved i Bekneb ved et Vognhjul, og det var kun ved en hurtig og behændig Manøvre, han slap for at blive kort over.

I Anledning af Deres Kongelige Højheder Kronprinsen og Kronprinsessens Sølvbryllup

Lørdag den 28de Juli Kl. 5.

Festdiners med Musik à 4 Kroner.

Diners a part serveres indtil Kl. 8.

Hôtel d'Angleterre, Kjøbenhavn.

Menu.

Turtle soup à l'Indienne.
Filets de soles à l'Orléans.
Filet de boeuf au madère Richelieu.
Caneton de France rôti.
Salade et Compote.
Bombe à la Reine.
Pâtisserie.
Fromage.
Fruits.

Anmeldelser udbedes høfligt paa Hotellets Kontor.
Schultz & Heene.

6540

Til Deres Kongelige Højheder Kronprinsparrets Sølvbryllup

kan endnu modtages Bestillinger. Udtillos sidste Uge.

Aug. Wiegands Broderimagasin,
Vesterbrogade 66.

5583

Teaterkaféen,

Holmens Kanal Nr. 3.

Johs. Grims bekendte

Rhinsk- og Moselvino fra Kr. 1,50 pr. Flaske, 25 Øre pr. Glas.

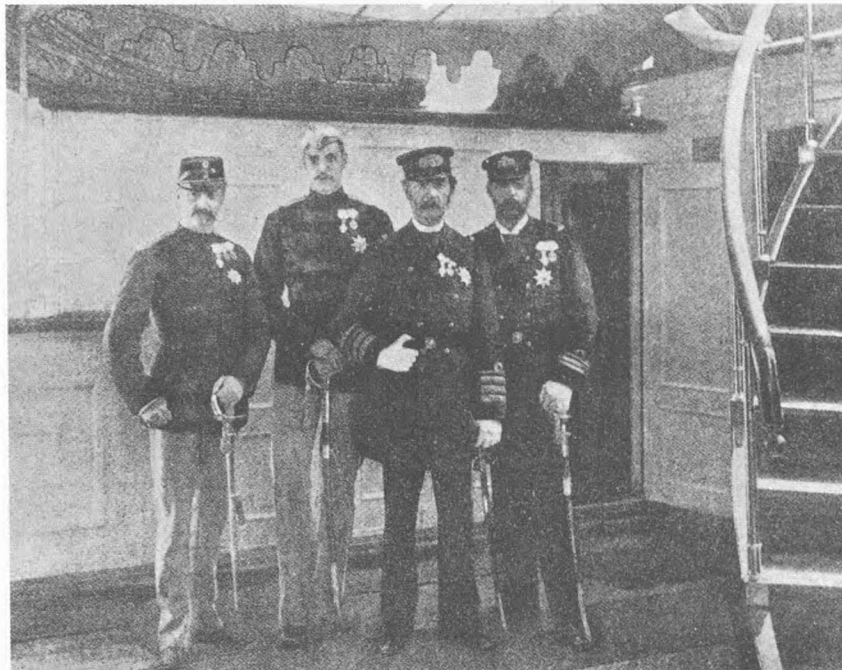
Sølvbryllups-Diner.

Udsøgte Vine. — Slotsaftapninger.

Champagner: Pommery, Louis Royer, Demi Sec, Favori Sec.
J. & G. Stewarts Whisky serveres, og alle andre kendte Mærker.

Kongefamilien til mange Fester

Til Landmandsforsamling i Randers.

De kongelige Herskaber paa „Dannebrog“s Dæk.

I Dagene fra 24. Juni til 1. Juli afholdtes den 17. danske Landmandsforsamling i Randers. Det var et mægtigt Opbud, og den Ære, der vist Landmandsforsamlingen ved Kongens og Prinsernes Besøg, var naturlig og fortjent. Det blev ved Aabningshøjtideligheden fremhævet, at Landmandsforsamlingen ikke betød nogen Udfordring — at den i ingen Henseende kunde bidrage til at forstyrre Forholdet mellem Land og By.

Kunstindustrimuseets Indvielse.

21. Juli.

I Overværelse af Kongefamilien og Medlemmer af Ministeriet indviendes igaar Kunstindustrimuseet paa Halmtorvet.

Tømremester *Cortsen* var en Slags Ceremonimester og havde en travl Dag. Hofjuveler *Michélsen* holdt Indvielsestalen, hvorefter de kongelige Gæster og de øvrige Indbudte besaa Udstillingssalene.

Marmorkirken er fuldført.

19. August.

Frederikskirken staar nu fuldført ved Gehejmeetsraad *Tietgens* Hjælp. Til Indvielsen er indbudt foruden Kongehuset, Ministrene og hele Vartovs Menighed. Frederikskirken bliver ikke en Opfyldelse af *Hetsch*'s Drøm om *Marmorkirken*, men det er alligevel en smuk Kirkebygning, som Hr. *Tietgen* har ladet fuldføre i Løbet af 21 Aar.

Der er nu opstaaet en bitter Strid mellem Spiritualister og »Antispiritister«. Hver holder haardnakket paa sin Opfattelse, og det er ikke muligt at naa til Enighed.

Hr. *Faustinus* selv erklærer, at han ikke tror, at alle spiritualistiske Fænomener er Humbug.

Varietédamen paa Kongeballet.

En Skandale, der burde være undgaaet.

Randers er ude af sig selv over, at en Journalist *Hermann Henrichsen* ved Landmandsforsamlingens Festbal har indført en kendt Variété-dame.

Ritzaus Bureau har udsendt en Meddelelse om, at det formede sig som en komplet Skandale, og at Landstingsmand *Stilling* havde vist Damen ud.

Journalist *Henrichsen* svarer med at erklære, at han kun har købt Billet til bemæltte Dame, oven i Købet paa Politistationen, og at det kun var Landstingsmand *Stilling*, der havde lavet Skandale af det.

»Han havde saa meget lettere ved at kende hende, som han et Par Aftener forud havde været en af de Ivrigste til at applaudere hendes Præstationer som Sangerinde. . . . Han kom i hæftig Ordstrid med bemæltte Dame. . . . Han blev aldeles rasende, sagde, at jeg havde haanet Kongen og forlangte, at vedkommende Dame straks skulde forlade Salen. . . .«

Sagen kommenteres livligt overalt i Dagspressen. Og Landmandsforsamlingen, som hidtil har været lidt stedmoderligt behandlet, har nu endelig faaet en Omtale, som henleder hele Landets Opmærksomhed paa Randers.

Hr. Faustinus og Spiritisterne.

Hos Dr. *Lehmann* har fundet en Seance Sted, ved hvilken Hr. *Faustinus* med Held har efterlignet de saakaldte »spiritualistiske Fænomener«.

Axel Thiess i »Blæksprutten«: Fra Kongeballet i Randers.

— Udefra og hjemmefra —

Kammerherre Fallesen død.

7. Juli.

Fra Paris kommer Meddelelse om, at Det kgl. Teaters Chef, Kammerherre Fallesen, er død under et Ophold i Normandiet. Teaterchefen blev 77 Aar gammel.

Det kgl. Theater. De nye Chefer.

Grev Danneskjold-Samsøe Teaterchef og Professor Peter Hansen Kommitteret.

16. August.

Efter Kammerherre Fallesens Død har Instruktør Krohn og Bureauchef Hauch midlertidig varetaget Det kgl. Teaters Forretning. Nu er Teatrets ny Chefer udpeget.

Greve Christian Conrad Sofus Danneskjold-Samsøe er blevet Teaterchef med Professor Peter Hansen som Kommitteret. De to Herrer konstitueres i deres Stillinger. Denne Deling af Teatrets Styrelse er ingen ny Opfindelse. Den kendtes allerede i 1849, da Forfatteren Arnesen var Kommitteret hos Heiberg.

Grev Danneskjold-Samsøe er 58 Aar, han var i sin Tid Hofchef hos Kronprinsen. Professor Peter Hansen er 54 Aar. Han er Københavner *par excellence*.

Stort Projekt om to mægtige Udsigtstaarne.

12. Juni.

Der er fremkommet Planer om Opførelsen af to Udsigtstaarne i København. Turistforeningens Formand Greve Raben-Lewetzau foreslaar, at der opføres et Taarn paa Langelinie. Det drejer sig om et mægtigt Jerntaarn, til hvis Top de Besøgende skal føres ved Hjælp af en elektrisk Elevator. Man vil fra dette Taarn kunne beundre Svenskekysten og Sundets blanke Vand — og hele Byen. Greven fraraader at trække paa Smilebaandet af denne Idé.

En Kreds af Københavnerne har sat sig i Bevægelse for at samle 600.000 Kroner til Opførelsen af et Taarn i Søndermarken. Der indbydes til Aktietegning i Aktieselskabet »Søndermarkstaarnek«. Under Haanden er der allerede tegnet for 110.000 Kroner.

Paa en Restauration 200 Fod over Havet skal der være Plads til 500 Gæster, som her kan faa den »Højfjældsluft«, som de ellers maa søge i Norge og Schweiz.

Lugne Poë's Gæstespil.

2. Oktober.

Det fri Teater vandt iafte en stor kunstnerisk Sejr med Hr. Lugne Poë's Ensemble fra L'Oeuvre.

Franskmændene spillede »Peleas et Melisande« og gjorde stormende Lykke. Hr. Lugne Poë og hans smukke Frue, der spillede under Navnet Fru Bady, var Aftenens største Oplevelse.

Lugne Poë.

Louis Pio død i Amerika.

10. Juli.

Kun 53 Aar gammel er Skaberen af det danske socialdemokratiske Arbejderparti, Louis Alb. Francois Pio, afgaaet ved Døden i Chikago. Pio havde været syg i længere Tid. Det var Tyfus, der kostede ham Livet.

Et Forbud.

13. Oktober.

Politidirektor Eugen Petersen har nedlagt Forbud mod, at det kendte Kunstnerpar Frederik Christensen og Elisabeth Christensen, der ifjor gjorde saa stor Lykke i Cirkus Variété, fremtidig optræder i Variété.

Aarsagen til Forbudet er, meddeler Politidirektøren, at Teatrene har klaget over, at Variétéerne antager Skuespillere og Skuespillerinder til deres Underholdning.

Negerkonge holder Foredrag.

24. Oktober.

I Metodistkirken i Rigsgade holdt Negerkongen Thomas Besolov fra Vey-Landet i Afrika igaar Foredrag om sig selv og sit Folk. Den sorte Monark fortalte, at da hans Fader døde, arvede han 500,000 Dollars, 700 Slaver og 200 Koner. Dem skal han nu tilbage til.

Tvangsindlæggelser paa sjette Afdeling

En opsigtsvækkende Tvangsindlæggelse.

Dameskræderinde forlanger 10,000 Kr.
i Erstatning.

Overlæge Pontoppidan og sjette Afdeling.

Overlæge, Professor Knud Pontoppidan.

18. August.

I November Maaned ifjor henvendte en Dameskræderinde Frk. Andreasen sig til Overlæge ved Kommunehospitalets 6te Afdeling, Dr. Pontoppidan, for at konsultere ham i Anledning af et nervøst Anfald.

Efter Undersøgelsen vilde Overlægen have hende indlagt, men hun vægrede sig, da det var hendes travleste Tid. Overlægen gav hende saa en Seddel, som hun skulde vise frem, hvis hun senere vilde indlægges. Dameskræderinden blev imidlertid henvist til Hospitalets Kontor, hvorfra hun blev ført over paa 6te Afdeling under ivrige Protester.

Paa Afdelingen blev hun klædt af og indlagt paa den urolige Afdeling. Om Aftenen, Dagen efter, kom Overlægen og saa til hende og sagde, at det blev nok godt, bare hun forholdt sig rolig. Hun protesterede stadig meget kraftigt, men opnaede kun herved at blive overflyttet til den rolige Afdeling.

Der kommer Hjælp udefra!

Trods Bønner blev Dameskræderinden stadig holdt indespærret, indtil en anden Patient, der var helbredet, lovede at meddele Sagen til hendes Paarørende.

Der blev nu af hendes Kompagnon i Skræderforretningen stillet Fordring om, at hun skulde løslades, og efter 8 Dages Forløb lykkedes det endelig at faa hende udskreven. Hun erklærer, at hun i al denne Tid kun har set Overlægen een Gang.

**Professor Pontoppidan
protesterer – og Dameskræderinden anlægger Sag.**

Overlæge, Professor Pontoppidan bestrider Dameskræderinden Frk. Andreasens Forklaringer, og hævder, at hun frivilligt har ladet sig indlægge paa 6te Afdeling paa Kommunehospitalet.

Frk. Andreasen har derefter anlagt Sag mod Professor Pontoppidan og kræver en Skadeserstatning paa 10.000 Kr.

(Sagen gik senere helt til Højesteret, som frikendte Professor Pontoppidan i denne Sag, der iøvrigt efterfulgtes af flere og tilsidst bevirkede, at Overlægen tog sin Afsked.)

Ny Skandale - Sag fra 6te Afd.

Grevinde Schimmelmans bliver tvangsindlagt af Overlæge Pontoppidan og anbringes paa Oringe.

9. Oktober.

Der har i længere Tid gaet de besynderligste Rygter om Grevinde Adeline Schimmelmans Indlæggelse paa Kommunehospitalets Sindsygeafdeling og hendes Overførelse til Oringe.

Den 21. Februar kom Grevindens Broder, Grev Werner Schimmelmans, til hendes Hotel, fulgt af Overlægen ved Kommunehospitalets 6te Afdeling, Professor Pontoppidan. Hun talte i 10 Minutter med Lægen om en syg Dreng, som hun havde taget i sit Hus paa Rügen, og efter denne Samtale tog Hr. Pontoppidan Afsked.

Et Par Timer senere sagde hendes Broder til hende: Der er en Vogn! Lad os køre til Professor Pontoppidans Privatbolig og træffe nærmere Aftale om den syge Dreng. Grevinden fulgte med sin Broder i Vognen, der imidlertid kørte hende til Kommunehospitalet.

De er indlagt som sindssyg!

Ved Ankomsten til Hospitalet kom Reservelægen Dr. Daniel Jacobson til hende og sagde:

De er indlagt som sindssyg paa Grund af Forfølgelsesvanvid overfor Deres Familie.

Grevinden blev nu indespærret i 5 Uger og sendtes derpaa i Slutningen af Marts til Oringe. Efter to Maaneders Ophold paa Oringe mente Overlæge Helweg det ikke forsvarligt at beholde Grevinden længere, og udstedte følgende Attest:

Ikke sindssyg!

Overlæge Dr. Helwegs Erklæring.

Grevinde Adeline Schimmelmans indlagdes her i Hospitalet den 28. Marts d. A. som lidende af Sinds sygdom, men vil nu kunne afrejse herfra, da der ikke har kunnet erkendes at være nogen Sinds sygdom tilstede hos hende.

Oringe, d. 21. Maj 1894.

Helweg.

Voldsomme Angreb paa Overlæge Pontoppidan

Grevindens Tvangsindlæggelse vækker stor Opsigt.

Efter at Grevinde Adeline Schimmelmänn er bleven udskrevet fra Oringe med Attest fra Overlæge Helweg for ikke at være sindssyg, er Offentligheden bleven i høj Grad opskræmt over, at en saa højtanset Læge som Professor Pontoppidan har været medvirkende i denne pinlige Affære. Samtidig bringes flere andre Tilfælde frem, saaledes Etatsraad P. M. Bruns Indlæggelse for fem Aar siden, og den sidste Sag med Dameskræderinden Frk. Andreassen verserer jo endnu for Retten.

Man rejser nu Kravet om, at der fratages Lægerne Bemyndigelse til at tvangsindlægge Sindssyge, som ikke er farlige for deres Omgivelser.

Grevinde Schimmelmänn.

Den godgørende Grevinde, der er »lidt underlig«.

Ogsaa i Pressen har Affæren vakt umaadeligt Røre, og en af dem, der med størst Varme har taget sig af Grevinde Schimmelmänn's Sag, Henrik Cavling, karakteriserer hende saaledes:

Fra flere Sider har man forsøgt at gøre Grevinde Schimmelmänn utilregnelig eller dog »underlig«. Meget forskellig fra andre adelige Damer er hun ogsaa, men saaledes forstaaet, at hun ved sit Hjertes Egenheder sprænger Formerne for den almindelige lige gyldige Fornemhed og er et Menneske. Naar hun om Sommeren sidder ved Frokosten i sin Villa og gennem Vinduet bemærker et Par Tiggere, kan det godt hændes, at hun kalder paa dem og beder dem tage Plads ved Bordet . . . hun er en elskelig Dame.

Folketingsmand Jensen-Bælum tager Affære.

Professor Pontoppidan nægter at udtale sig.

11. Oktober.

Professor Pontoppidan ønsker ikke at udtale sig om Sagen, men Folketingsmand J. Jensen fra Bælumkredsen fortæller igaar, at han ligesaa snart han havde hørt, at Grevinden var blevet indlagt paa Kommunehospitalet, havde opsøgt Professor Pontoppidan, fordi Grevinden var fra Lindensborg, der kun ligger en halv Mils Vej fra Folketingsmandens Hjem.

Professor Pontoppidan erklærede, at ingen maatte tale med hende, og at der ikke var Tvivl om, at hun var sindssyg. Han stod med ren Samvittighed i denne Sag, sagde han til Hr. Jensen. Nogle Dage senere har Folketingsmanden paany søgt Professoren, men har igen faaet Afslag om at besøge Grevinden. Efter Paaskeferien erfarede Folketingsmanden, der stadig fulgte Grevindens Skæbne og sendte hende flere Penge, at hun var overflyttet til Oringe. Professor Pontoppidan erklærede, at hendes Tilstand var blevet forværret.

Sagen debatteres i Folketing og Borgerrepræsentation.

Har Overlæge Pontoppidan gjort sig skyldig i en grov Fejltagelse?

16. Oktober.

Ved Finanslovsbehandlingen i Folketinget igaar fremdrog Folketingsmand J. Jensen Grevinde Schimmelmänn's Sag og anmodede Justitsministeren om at foretage en gennemgribende Undersøgelse.

I Borgerrepræsentationen rettedes følgende Forespørgsel fra 6 Medlemmer: Forholder det sig rigtigt, at der paa Kommunehospitalets 6te Afdeling er forefalden et Tilfælde af inhuman og brutal Behandling af en Patient?

Dr. Ørum motiverede paa Forespørgernes Vegne det stillede Spørgsmaal og haabede, at Professor Pontoppidan vilde rense sig.

Borgmester Borup forsvare Overlægen.

Borgmester Borup tilbageviste meget kraftigt alle hidtidige Skildringer af Sagen og erklærede, at der i denne Sag absolut ikke paa noget Punkt var nogetsomhelst at bebrejde Professor Pontoppidan.

Voksende Ophidselse.

Der er efterhaanden ingen Grænser for den Ophidselse, der iværksettes paa Grundlag af de mange Tvangsindlæggelser. Professor Pontoppidan har indtaget det Standpunkt ikke at ville udtale sig offentligt, men har overfor Hospitalsborgmesteren afgivet en detaljeret Redegørelse. Men hermed er Sindene langt fra faldet til Ro. Mange af de stakkels Mennesker, der paa et eller andet Tidspunkt mere eller mindre frivilligt har maattet lade sig behandle eller indlægge, finder nu en Tilfredsstillelse i at deltage i Angrebene, og til dem slutter sig gerne den store Mængde af Medløbere.

»Professor Hieronymus«.

Den højtbegavede norske Forfatterinde Amalie Skram har udgivet en Roman »Professor Hieronymus«, der skildrer de frygtelige Forhold paa en Sindssygeafdeling, under Ledelse af en inhuman Professor. Man har almindeligt opfattet Bogen som et Angreb paa den i Forvejen haardt medtagne Prof. Pontoppidan.

○

(Prof. Pontoppidan udgav tre Aar senere et Forsvarsskrift »6te Afdelings Jammersminde«, hvori han svarede sine Angribere.)

Storkespringvandet springer!

Endelig!

I Aftes sprang det nye Springvand for første Gang.

28. Juli.

Iaftes Kl. 10 faldt Plankeværket omkring Storkespringvandet paa Amagertorv. Med stor Interesse fulgte mange Mennesker det sidste Arbejde paa Kunstværket, hvis Straaler blev prøvet for første Gang. I Dag — paa Kronprinsparrets Sølvbryllupsdag — træder det i daglig Funktion.

En Kunstkritiker skyder med Kanoner paa Storkene.

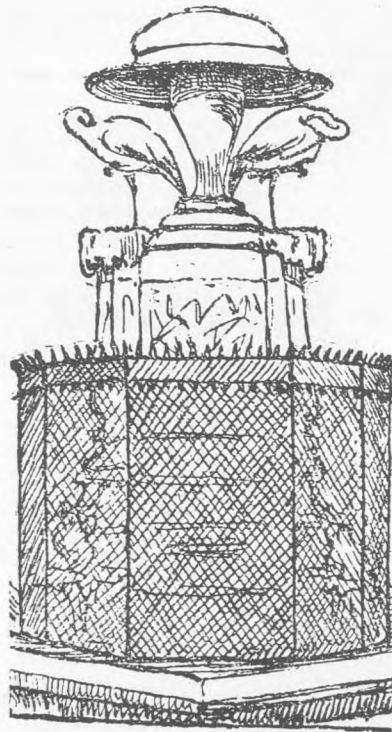
1. August.

Med Guldbryllupsfesten Maj 1892 fulgte Afsløringen af den absurde Ombygning, som Springvandet paa Gl. Torv er undergaaet. Med Sølvbrylluppet i Aar er fulgt Afsløringen af en endnu mere absurd Nybygning: Springvandet paa Amagertorv. Som bekendt er det en Gave til Byen fra den Forening, som, skønt den længe har omgaaedes med Planen til dette Springvand, er vedbleven at kalde sig Foreningen til Hovedstadens Forskønnelse.

Aldrig misforstod en Forening sin Opgave som denne. Som bekendt blev der indleveret et Springvands-

projekt af Bindesbøll og Joachim Skovgaard, men det blev skrinlagt, og Foreningen antog et helt nyt af Maleren Edv. Petersen; det var det med Storkene, som nu staar i Sten og Bronze paa Amagertorv.

Hvorom alting er, saa er dette Springvand med de tre Storke af-

Storkespringvandet med Mavebælte paa.

gjort malplaceret. Det er ikke mod Kunstnerne, at Forbitrelsen over dette Springvand vil vende sig. Det er mod Giveren, Foreningen, hvis Navn er blevet en latterlig Anmasselse.

Emil Hannover.

Bataljer ved Springvandet.

Bassinet betragtes som en Folkeforlystelse.

5. Oktober.

Jævnlig har unge Mennesker brugt Storkespringvandet som Samlingssted i Aftentimerne. Der bliver danset omkring Kunstværket, og mange mærkelige Ting bliver kastet i Kummen. Derfor er der nu Politivagt.

Igaar Middags kunde man se en Betjent jage Folk væk, naar de fredeligt og roligt stod og kiggede paa Springvandet.

Forleden sad en Mand paa Kummen og fiskede. Han paastod, at han havde Fisketegn, men han havde endnu ikke faaet Bid. Betjenten fjernede ham haandfast.

De Fisk, der var satte i Vandet, er forøvrigt afgaaet ved Døden, idet en eller anden Spasmager en Nat havde hældt Anilin i Vandkummen. Vandet var om Morgenen rødere end Rødbedesaft.

Der er Penge i Kummen.

Ivrige Dykkere paa Amagertorv.

7. Oktober.

Hver Nat opføres der et nyt Skuespil ved Storkespringvandet. Natten til igaar indfandt en bemedlet Herre sig og tømte sit Forraad af Kroner ud i Vandkummen. Der var straks et Par unge Mennesker, der sprang i Vandet og naaede at faa Pengene fisket op, før Politiet kom. Drivvaade forsvandt de i fuldt Firspring ... de vaade Spor førte til Rydbergs Kælder.

Flere Penge i Springvandet.

8. Oktober.

Atter iaftes var der Kronestykker i Storkespringvandets Kumme. Et Par Hundrede Mennesker havde samlet sig, alle havde Lyst til at dykke efter Pengene, men et Par Betjente patruillerede rundt om Springvandet, og alle Dykkerforsøg endte resultatløse.

— Og Byens Borgere muntrer sig!

„Storkeredens Venner“ i Retten.

12. Oktober.

Igaar stod to af Springvandsherrerne, som har deltaget i de natlige Orgier paa Amagertorv, i den offentlige Politiret. De fik hver en Bøde paa 20 Kroner. Iforgaars fik en anden Springvandsherre 10 Kroner for en lignende Forseelse.

De dømte har plumret Kunstværkets Vand og foranlediget Dykkeropvisninger.

Det hævdes, at Deltagerne i Festerne paa Amagertorv har samlet sig i en Forening, der bærer Navnet »Storkeredens Venner«.

Hver Aften Ballade paa Amagertorv.

4—5000 Mennesker og 20 Betjente omkring Springvandet.

13. Oktober.

Storkespringvandet er nu i den Grad indgaaet som et Led i det københavnske Forlystelsesliv, at alle efter endt Dagværk og efter Besøg i Teatre og Variétéer lægger Turen om ad Amagertorv.

Iaftes samlede 4—5000 Mennesker under Storkeringerne. 20 Betjente, som Politiassistent Niels Jensen havde udkommanderet, havde vanskeligt ved at holde Folk i Ave. Der lød af og til vilde Krigshyl.

Kl. 12 var der foretaget 22 Anholdelser. De unge Mennesker maatte blive paa Stationen Natten over.

Efter Midnat gik 20 unge Mennesker »Gaasegang« og fik efterhaanden et Par Tusinde nysgerrige med sig. De skulde vel se, hvad der skulde ske. Processionen gik til Hotel Royal, derfra til Dybensegade og Lille Kongensgade, ud paa Østergade og tilbage til »Reden«, hvor der sluttedes af under megen Gemytlighed.

Storkereden med Mavebælte paa!

4. December.

Igaar begyndte man paa Storkespringvandet at rejse et med Jærnpigge besat Gitter, der kommer til at virke som et Mavebælte om Storkereden og yderligere vil bidrage til det ulykkelige Københavns Forskønnelse.

Hvad Hensigten er med dette Gitter, er svært at forstaa. Ganske vist har Borgmester Øllgaard ytrel, at det var bedst at faa Kunstværket sikret bag et Gitterværk for at forhindre, at Drengene berørte Tudserne. Formanden for Foreningen til Københavns Forskønnelse Overretssagfører Hartmann anede intet om Gitteret, for en Mand kom og fortalte ham, at Storkene var sat i Bur.

Alfred Schmidts Tegning i Blæksprutten af Bataljerne ved Storkespringvandet.

Resultatet af det politiske Forlig:

Konsejlspræsident Estrup, som nu trækker sig tilbage efter omtrent 20 Aars bevæget Gerning som Leder af Landets Regering. Hans Majestæt Kongen har sendt Hr. Estrup en Takkeskrivelse.

Dr. Edv. Brandes nedlægger sit Mandat.

11. August.

Til Vælgerne i Svendborg Amts sjette Valgkreds!

— Jeg har idag meddelt Folketingets Formand, at jeg nedlægger mit Mandat som Medlem af Rigsdagen.

Allerede i flere Aar har jeg med Ulyst deltaget i det politiske Liv. Det forekom mig, at mine Vælgere havde Krav paa, at jeg som deres Repræsentant efter Ævne bekæmpede et Forlig, ved hvilket Grundlovsbruddet og den ulovligt oprettede Fæstning godkendtes. Jeg tror ikke nu, at der gives Mulighed for Genoptagelse af Striden med Udsigt til Sejr. Efter al Sandsynlighed bliver Fremtidens Politik i Danmark en smaalig Interessekamp under forretningsnildt Regimente af særlig bigot Karakter.

Eduard Brandes.

Estrup gaar!

8. August.

Konsejlspræsident Estrup har i Gaar trukket sig tilbage, saaledes som det bag de politiske Kulisser var bleven aftalt ved det storpoltiske Forlig.

Alliancen mellem Højre og de Moderate, der foranledigede Forliget, er dog ikke som ventet resulteret i et Blandingsministerium, men Baron Reedtz-Thott har overtaget et rent Højreministerium. Krigsminister Bahnson efterfølges af General Thomsen, Kultusminister Goos af Stiftamtmand Bardenfleth og Finansminister Posten er overdraget Kammerherre Lüttichau. Nellemann, Ravn og Hørring forbliver i Ministeriet.

Kammerherre, Hofjægermester Kjeld Thor Tage Otto Baron Reedtz-Thott, der nu overtager det nye Ministerium som baade Konsejlspræsident og Udenrigsminister.

En Kreds af Landmænd danner Andelsselskabet „Frejr“.

Selskabet vil samle 50.000 Andelshavere.

En Kreds af Landmænd fra forskellige Egne i Landet har besluttet at oprette et Andelsselskab »Frejr«, hvis Formaal skal være at afsætte danske Landbrugsprodukter i Ind- og Udlandet og for sine Medlemmer indkøbe forskellige vigtige Forbrugsartikler. Foretagendet tænkes iværksat som en engros Forretning, der dels for egen Regning, dels som Kommissionshus forhandler de almindelige Landbrugsartikler. I Be-

styrelsesraadet sidder bl. a. Kammerherre *Barner*, Eskildstrup, og Hofjægermestrene *O. Brun*, Sædingegaard (Formand), og *S. Vind*, Sanderumgaard.

Forbitret Kamp mod „Frejr“.

Der har hele Landet over rejst sig en Bevægelse, som af al Magt vil bekæmpe »Frejr«. Samtlige Foreninger, der repræsenterer Handel, Industri og Haandværk, vedtager op-hidsende Resolutioner mod »Frejr«, der kaldes »den raa Kapitalmagt, som uden Berettigelse trænger sig frem for at ødelægge Mellemsstanden«.

Nyt i Badeapparater.

Sæde- & Bornebad.

Bølgebad.

Almindelig Bad.

Bølgebadekar.

En Fjerdedel af det Vand, der bruges til en Badestol eller Badekar, er tilstrækkelig til et Bølgekar. Det er en stor Fornøjelse at gynges sig deri, og man tror virkelig at sidde i et Bølgebad (Værelset bliver ikke vaadt). Apparatet kan stilles om til et Kar-, Douche-, Damp-, Børne- og Sædebad, er dertil lille, bekvemt og stærkt, det vejer kun 40 Pd. og koster komplet ikke mere end et sædvanlig Badekar. Apparatet er uundværligt for Familier, og anbefales fra mit Lager.

Holger Kjølstad,
65, Kjøbmagergade 65.

Til Børnebatter,
Selskaber etc. anbefales

Orange-Champagne

som den mest forfriskende Drik.
Erholdes i elegant udstyrede
1/4 og 1/2 Champagneflasker
à 65 og 35 Øre i de fleste
Forretninger eller direkte fra
Ørstedsparkens Kuranstalt.
Telefon 1280.

Den store Bryggeri-Sammenslutning

»De forenede Bryggerier« køber »Tuborg«

14. September.

Der gik igaar paa Børsen Rygter om, at Tuborg Bryggerier var bleven solgt til Aktieselskabet „De forenede Bryggerier“. Forhandlingerne er ført saa vidt, at der kun mangler en Godkendelse fra de respektive Selskabers Generalforsamlinger. Salget ordnes saaledes, at Tuborg modtager et Antal af De forenede Bryggeriers Aktier, svarende til Tuborgs Aktiekapital, og desforuden 80 pCt. af Aktiekapitalen, der er paa 1,600,000 Kr.

Hr. Benny Dessau paa sit Kontor paa Tuborg Fabrikkerne paa Strandvejen. Hr. Dessau bliver nu Driftsbestyrer af Bryggeriet.

Benny Dessau bliver Direktør for »Tuborg«.

Tuborg drives videre som hidtil, og afdøde Philip W. Heymanns Svigersøn, den 26-aarige Benny Dessau, som i tre Aar har været Prokurist i Tuborg, og som siden sin Svigerfaders Død sidste Aar har ledet Bryggeriet sammen med Otto Heymann, bliver nu Tuborgs Direktør. Hr. Otto Heymann trækker sig tilbage.

MEDDELELSE fra Aktieselskabet Tuborgs Fabrikker.

I Anledning af tit os rettede Forespørgsler tillader vi os at meddele, at **Driften** af Tuborgs Fabrikkers Bryggeri, selv om den Sammenslutning med de forenede Bryggerier, om hvilken der for Tiden føres Forhandlinger, finder Sted, vil blive fortsat **fuldstændig uforandret**, ligesom Forretningen i det Hele vil blive ledet ganske som hidtil.

En misfornøjet Aktionær.

Paa Tuborg Fabrikernes ekstraordinære Generalforsamling vakte det almindelig Forbavselse, at Konsul Arntzen tog Ordet og udtalte:

— Skønt jeg ved, at mine Indvendinger ikke faar reel Betydning, ønsker jeg dog at sige, at jeg finder denne Handel ret ufordelagtig for Tuborg Fabrikker. Tuborg Aktierne har været saa sikre som kongelige Obligationer, vi var bestandig visse paa at faa vore 6 pCt. i Udbytte. Saa meget bliver der næppe til os i Fremtiden. . . .

Sammenslutningen er en Kendsgerning.

30. September.

De forenede Bryggerier vedtog paa Generalforsamlingen igaar enstemmigt Købet af Tuborg Fabrikker. Den samlede Købesum bliver 3,361,040 Kroner.

2. Oktober.

Paa Tuborgs ekstraordinære Generalforsamling i Gaar motiverede Gehejmeetsraad Tietgen Salget og oplyste, at man for en Tuborg-Aktie paa 2000 Kr. faar en tilsvarende Aktie i De foren. Bryggerier plus 1200 Kr. kontant.

Fra Tuborg Bryggerier: Øltønderne beges.

Czaren er død - Czaren leve!

Ruslands Selvhersker, den danske Konges Svigersøn, er død.

Czar Alexander III er afgaaet ved Døden den 1. November.

Gennem sit Ægteskab med Prinsesse Dagmar af Danmark var Czar Alexander stærkt knyttet til det danske Kongehus og til Fredensborg, der for ham var det hyggeligste og mest fredfyldte Sted i Verden.

Czaren var efter Alles enstemmige Vidnesbyrd et Mønster som Ægte-

Det sidste Billede af Czaren, taget i Fredensborg.

mand og Familjefader. Den høje, muskuløse Skikkelse var i Ungdommen udrustet med stor, fysisk Styrke. Fortællingerne herom strejfe ofte ind paa det Utroliges Omraade, og man lader ham i Lighed med August den Stærke af Sachsen sønderbryde Hestesko og Pengestykker med Fingrene. Han skildres kortsagt som en russisk Samson.

Hans Levemaade og Livsfornødenheder vare meget simple, og han stillede i den Retning ikke højere Fordringer til Tilværelsen end en velhavende russisk Borger. Officielle Modtagelser, Banketter og Baller var han ingen Ynder af, men han befandt sig bedst ved sit Arbejdsbord og i sin Familjekreds.

Opholdet i Fredensborg hos de kongelige Svigerforældre hørte til de lyseste Tidsrum i hans Liv.

. . . I sin Familjes Midte var Czaren meddelsom, men udenfor den tavs og lidet talende. Hvad han sagde, var i Reglen kortfattet, og han kunde bruge meget kraftige og djærve Udtryk. . . Han satte overordentlig megen Pris paa Musik, spillede selv paa Basun og arrangerede musikalske Kvartetter.

Den russiske Kejsers Ligfærd.

Fra Toglinien, hvor Czar Alexander III's Ligfærd ventes.

Det har været en oprivende Tid for Enkekejserinden og de kejserlige Børn. I mere end to Uger har de dagligt været Vidne til Sørgedemonstrationer. Paa den lange Vej fra Livadia til St. Petersburg har det pompøse, kejserlige Ligtog gjort Holdt mange Steder — Folketilstrømningen paa alle de Stationer, Toget passerede, har været umaadelig og langs hele Banelinien stod opstillet sørgeklædte Tropper. Bisættelsen fandt Sied den 19. November under uhyre Tilstutning og i Overværelse af tre Konger — hvoraf den ene var Kong Christian IX — Arvingerne til tre Stormagters Troner, talrige Fyrster og Prinscer.

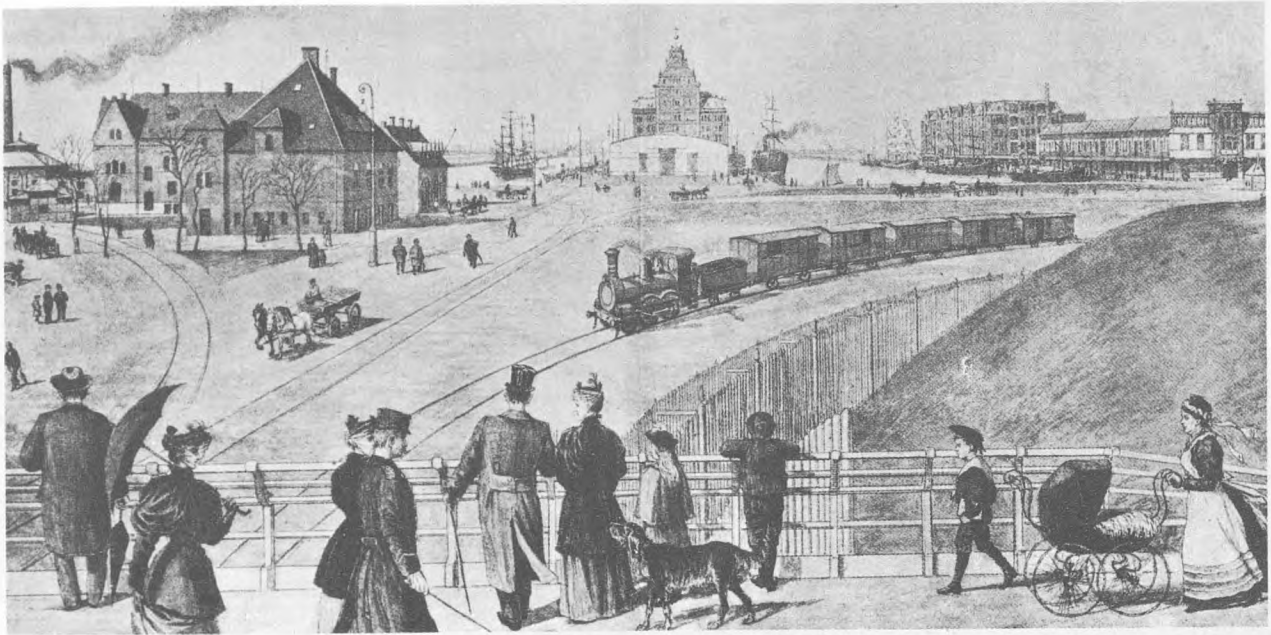
Kejserligt Bryllup.

Den 26. November viedes Czar Nicolaj II til Prinsesse Alix af Hessen-Darmstadt. Festlighederne aabnedes med Salut fra Peter-Paul Fæstningen. Kort derefter traadte Bryllupstogget ind i Vinterpaladsets store Festsal. Enkekejserinde Dagmar førtes af sin Fader, Kong Christian IX. Efter dem fulgte den unge Kejser og hans Brud. Efter det kejserlige Hof kom alle de tilstedeværende Fyrster og Prinscer, deriblandt Prins Valdemar af Danmark.

Czar Nicolaj II's Vielse i St. Petersburg.

Kjøbenhavns nye Frihavn

Udsigt fra Langeliniebroen over den nye Frihavn.

9. November.

I Dag aabnes Kjøbenhavns Frihavn for Driften, og dermed har Byen faaet et nyt og stortilet Anlæg, som svarer til dens Rang som Storstad.

Frihavns-Arealet er ca. 100 Tønder Land, den samlede Kaj- og Bolværksstrækning er paa det nærmeste 12.000 Fod. Adskillige af de Bygninger, der skulle fremstaa paa Frihavnsterritoriet, ere allerede fuldførte, saaledes det store Silopakhus.

Havnekaptajn
Lüders.

Havnebygmester
H. C. V. Møller.

Etatsraad
Isak Glückstadt.

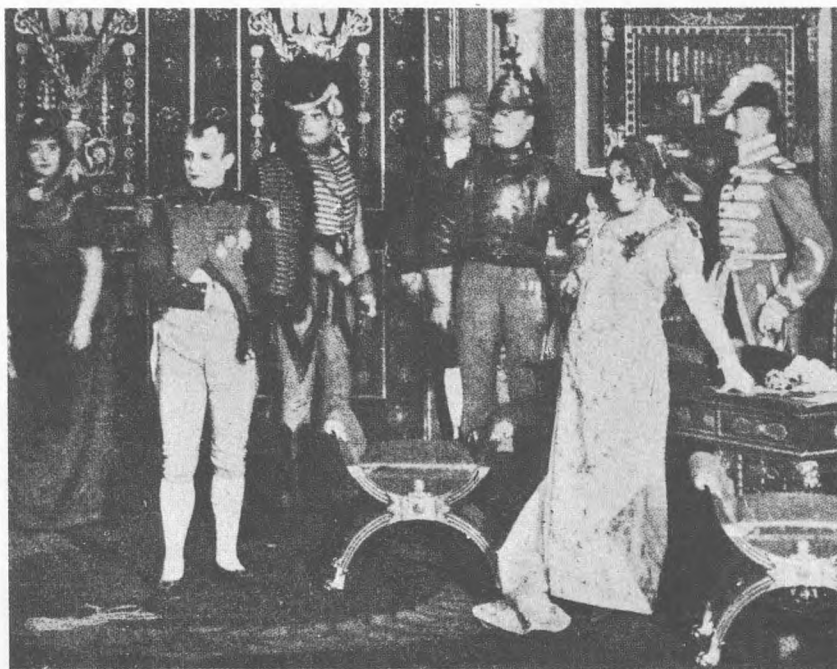
Langelinie-Promenaden, der i væsentlig Grad har skiftet Karakter efter Frihavnens Bygning.

Frihavnens tre ledende Mænd.

Naar det store Frihavns-Foretagende nu er bragt til en lykkelig Fuldførelse, skyldes det i første Række Havnebygmester *H. C. V. Møller*, Havnekaptajn *Lüders* og Landmandsbankens Direktør Etatsraad *Isak Glückstadt*. De to førstnævnte har med stor teknisk Dygtighed forestaaet Bygningen af Frihavnen, deres Samarbejde har været fortrinligt, og de har vidst at drage Grænserne for det overkommelige.

Som Formand for Aktieselskabet Frihavnen har Etatsraad *Glückstadt* indlagt sig stor Fortjeneste af Foretningens hurtige Forløb, han har været den rette Mand til at gennemføre den baade patriotisk og kommercielt set fortræffelige Plan at etablere en nordisk Frihavn ved Kjøbenhavn.

Medens Aaret ebbede ud

»Madame Sans Gène« paa Folketeatret: til venstre Martinius Nielsen som Napoleon, til højre Frk. Johanne Abrahams som Madame Sans Gène.

Sardous »Madame Sans-Gène« fik i Aftes en stor Sukces paa Folketeatret. Udstyret var overdaadigt, og Direktør Abrahams' unge Datter Frk. Johanne Abrahams debuterede med Held som Napoleons Vaskerkone. Men alt blegnede ved Siden af Hr. Martinius Nielsens Napoleon. Han saa storartet ud og rullede saadan paa r'erne, at det rislede Folk ned ad Ryggen.

Forfatterforeningen stiftes.

28. November.

Ved et Møde i Aftes i Industriforeningen om Oprettelsen af en »Forfatterforening« havde en 30—40 Skribenter indfundet sig, deriblandt 2 Damer, nemlig *Erna Juel-Hansen* og *Johanne Schjørring*. Man vedtog at danne Foreningen og valgte til Bestyrelsesmedlemmer: *Dr. Schandorph*, *Prof. Torp*, *Einar Christiansen*, *Karl Madsen*, *Sophus Bauditz*, *Alfr. Ipsen* og *Prof. Henrik Scharling*.

D. F. D. S.'s største Damper »Aleksander III« gaet under i Nordsøen.

17 Mand af Besætningen og en
Passager druknet.

28. December.

Under den orkanagtige Storm Søndag Morgen er Det forenede Dampskibsselskabs største Damper »Aleksander III« kæntræt i Nordsøen. Kaptajnen, Rabe, to Styrmand, en Matros, en Opvarter og en Dækspassager er reddet. Resten af Besætningen, ialt 17 Mand samt en Kahytspassager, har fundet Døden i Bølgerne.

Stor Opstandelse i den litterære Verden.

Et herværende Blad bringer et Ud-
drag af Ibsens nye Skuespil, som
først udkommer om en Maaned.

17. November.

Et nyt Skuespil af *Henrik Ibsen* ventes altid med den største Spænding. Hvad har den store norske Digter, den uudgrundelige Sfinks, denne Gang paa Hjerte? Der vaages med den største Omhu over, at ikke den mindste Tøddel røbes, førend Skuespillet foreligger trykt som Bog

og udsendes af Gyldendal. Men nu har *Politiken* bragt ikke blot Titlen, »Lille Eyolf«, men ogsaa et helt Ud-
drag med Repliker af Ibsens nye Skuespil, der først ventes om en Maaned.

Hvordan er det gaet til?

Henrik Ibsen er rasende og kræver Undersøgelse.

Henrik Ibsen har telegrafisk udtrykt sin Vrede over dette Brud paa Tro og Love og kræver saavel Gyldendal som Græbes Trykkeri til Regnskab.

Er det Thomas P. Kragh der er Ransmanden?

21. November.

Det forlyder, at den herboende unge norske Forfatter *Thomas P. Kragh* er *Politikens* Kilde. Kragh havde hentet noget Korrektur til sin egen Bog paa Græbes Bogtrykkeri og ved en Fejltagelse faaet et Korrekturark af Ibsens Skuespil med blandt Papirerne. Henrik Ibsen kræver undersøgt, om *Thomas P. Kragh* har faaet Penge af *Politiken* for sin Villighed. Dette Krav vækker megen Harm blandt unge norske Digtere.

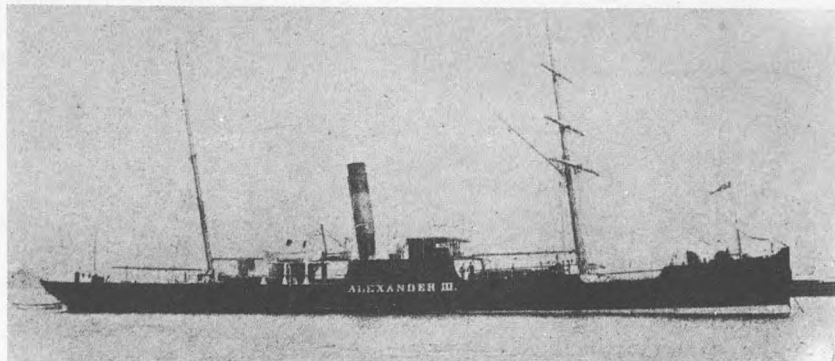
Der er Lussinger i Luften.

28. November.

Gabriel Finne, ogsaa norsk Forfatter, der har forsvaret *Thomas P. Kragh*, beskyldes for at have faaet Penge af Kragh for denne Vennetjeneste. I den Anledning gennempryglede *Finne* i Gaar fire unge Forfattere.

Cavling siger Sandheden.

»*Politikens* »*Ignotus*«, *Henrik Cavling*, har meldt sig med den Forklaring, at han mødte *Thomas P. Kragh* en Nat paa Gaden, gik med ham hjem, og her læste de i Fællesskab det Ibsenske Korrekturark. Cavling er altsaa den skyldige. *Thomas P. Kragh* er dybt nedbøjet, men ganske sagesløs. Cavling er brødebetyngt, men smiler i Skægget.

— I Aarets første Maaned —

Dreyfus degraderes foran Fronten. Ballet-Mester eller Ballet-Dirigent?

Alle taler om Dreyfus-Affæren i Paris, og selv de danske Blade har deres udsendte Korrespondenter til Stede ved Krigsretten, hvor Kaptajn i den franske Generalstab *Alfred Dreyfus* er bleven dømt til livsvarig Deportation for at have udleveret Militær-Dokumenter til en fjendtlig Magt. I Gaar blev Dreyfus degraderet foran Fronten, Epauletterne revet af ham og hans Sabel knækket. Hans gentagne Udraab: Jeg sværger, jeg er uskyldig! blev kvalte af Mængdens ophidsede Raab.

Højforræderisagen i Frankrig vækker Opsigt over hele Verden.

Kaptajn Dreyfus dømt til livsvarig Deportation.

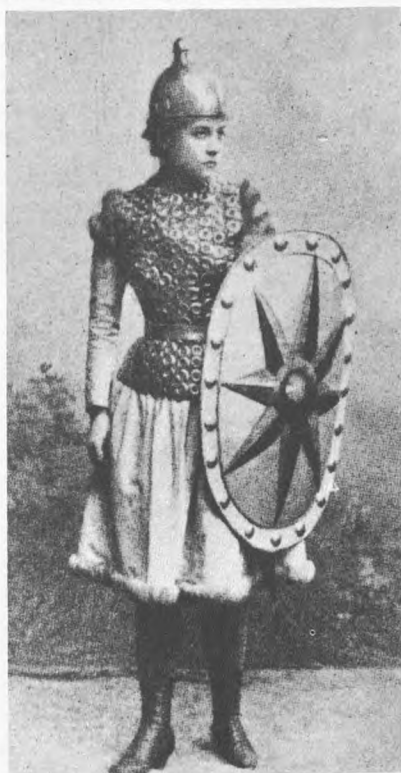
6. Januar.

Balletmester Hans Beck i »Livjægerne paa Amager«.

2. Januar.

Hans Beck, vor prægtige Solodanser, havde megen Ære af den glansfulde Fremførelse af »Valkyrien« i Aftes. Hans Instruktion var en Mesters — selvom han beskedent foretrækker at kalde sig Balletdirigent.

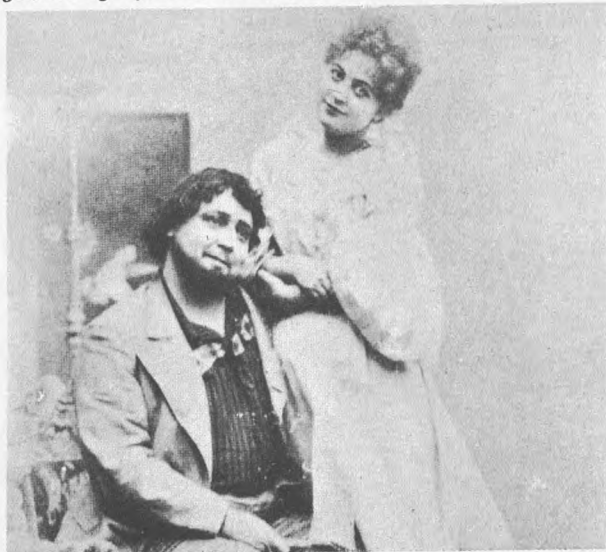

Frk. Valborg Jørgensen (senere Fru Valborg Borchsenius) som Astrid i Balletten »Valdemar«.

Søstrene Valborg og Olivia Jørgensen paa Det kgl. Theater og paa Kasino.

Alt i flere Aar har den unge Balletdanserinde Frk. Valborg Jørgensen været en af den kgl. Ballets yndigste og mest fremragende Danserinder. Ved Opførelsen af Balletten »Valkyrien« dansede Frk. Valborg Jørgensen Titelpartiet, yndefuldt, lyst, let og hjertevindende som altid.

Søsteren Frk. Olivia Jørgensen begyndte ogsaa ved den kgl. Ballet, men hun helliger sig nu Skuespillet og har paa Kasino haft en stor Sukces som Cowboy-Pigen i den vilde amerikanske Farse »Texas Jack«. Særlig hendes Dans i sidste Akt gjorde stormende Lykke — saa helt forgæves har hun da ikke traadt sine Balletsko.

Frk. Olivia Jørgensen (senere Fru Olivia Norrie) og Hr. Valdemar Kolling i »Texas Jack« paa Kasino.

— I den strenge Vinter —

Skøjteløbningen har taget Fart paa Peblingesoen ved den nye Søvavillon.

Vinterens Glæder.

Nu er det dejligt Skøjtevejr!

Den vedholdende Kulde har i Aar givet al Slags Vintersport et stærk Opsving. Skiløbningen i Ulvedalene florerer, man hører Kanebjælder i Kjøbenhavn og paa alle Landeveje, og Skøjteløbningen florerer under mange Former: Kunstløb, Iscykler, Hurtigløb, Drengeløb og Baglændsløb, ja selv Væddeløb for Damer.

Hovedstaden tæller en Del Skøjteløberforeninger, der hver har sine særlige Tiltrækninger. Saaledes er den paa Kastelsgraven — »Vanilie-Isen« — bekendt for sin aristokratiske Karakter, medens den store, der har forpagtet Peblingesoen, og som ejer sit elegante *piéd-à-terre*, den sidste Aar opførte Søvavillon, ubestridelig er den, der gør mest for sine Medlemmer.

Kjøbenhavns Isbane
i Dag Kl. 5

Karneval

Masker & Kostumer faas paa Banen.

Kl. 5 Dame-Væddeløb
Kl. 5 1/2 Hr. Pansen paa
Troskøskøster.
Kl. 5.50 Kvæstille.
Kl. 7 Demasering.

Entré: 25 Øre for Tilskuere.
Musik fra Kl. 4 1/2. I Tilfælde af Tøvejr aabnes
Banen Kl. 9 1/2 Form., Kl. 4 1/2—10 1/2 Aften.

Ridesportens Forkæmper.

Berider Lørup afgaaet ved Døden.

12. Februar.

Berider Lørup er afgaaet ved Døden efter længere Tids Svagelighed, 59 Aar gammel. Lørup, der var kgl. Berider, helligede hele sit Liv til Ridesporten, og det var med Stolt-hed, han for kun fire Aar siden kronede sit Livsværk med Indvielsen af det store, smukke Lørups Ridehus paa Østerbro.

Medens glade Kjøbenhavnere munter sig paa Peblingesoens Skøjtebane maa Ladegaardslæmmerne ud paa Gaderne og feje Sne.

En Skandale-Sag indenfor Politiet.

Sædelighedspolitiets Chef skudt sig paa Domhuset.

Det opsigtvækkende Selvmord afslører en uhyggelig Bestikkelsesaffære.

26. Marts.

Lederen af vort Sædelighedspoliti, den populære Politiinspektør, Korn har i Gaar Middags skudt sig i Sædelighedspolitiets Lokaler i Domhuset paa Kongens Nytorv. Selvmordet vakte stor Bestyrtelse, og man mener, at det staar i Forbindelse med en omfattende Bestikkelsesaffære.

Korn var vel i Publikum den mest afholdte af Politiets Embedsmænd; han nød blandt Kolleger almindelig Agtelse og var netop nu af sine Overordnede udset til at overtage den fineste Inspektør-Post, Stillingen som Chef for Opdagelsespolitiet.

Tilsyneladende var Korn en lykkelig og uangribelig Mand. Der er øjeblikkelig indledet en Undersøgelse.

Bordelværtinderne har bestukket Politiet.

Politiinspektør Korn havde en Underbalance paa 10.000 Kr.

23. April.

Borgmester Hansen gav ved Slutningen af Borgerrepræsentationens Møde i Aftes en Art Redegørelse for de Resultater, Politidirektøren er kommen til ved sin Undersøgelse af Forholdene i Sædelighedspolitiets.

Man har undersøgt, hvorvidt Korn og Overbetjent Meyer eller andre har gjort sig skyldige i Misligheder. Beskyldningerne gaar særlig ud paa, at der i enkelte Bordelværtinders Forhold til de paagældende Politimænd skulde have fundet Bestikkelse Sted.

Borgmesteren oplyste, at Korn havde en Underbalance paa 10,000 Kr., da han skød sig.

Sædelighedspolitiets Chef,
Politiinspektør Korn.

Affærens Afslutning — Tiltale og Udrensning.

4. September.

Den pinlige Affære indenfor Sædelighedspolitiets foreligger nu fuldt oplyst. Hovedmanden Politiinspektør Korn har ved Døden for egen Haand unddraget sig den jordiske Retfærdighed, medens flere menige Betjente, der er bleven overbevist om Bestikkelse, er idømt strenge Straffe. De har naturligvis faaet deres Afsked. Sædelighedspolitiets Souschef, Overbetjent Meyer, er derimod gaaet fri for Tiltale i den meget omtalte Sag mellem ham og Bordelværtinden Madam Clausen.

En Vesterbroer vil have Natforbindelse.

Medens Telefonen i den gamle By Nat og Dag, Hverdag og Helligdag staar til Afbenyttelse for Abonnenterne, bliver vi Abonnenter paa Vesterbro ganske anderledes stedmoderligt behandlede. Om Natten er Telefonforbindelsen mellem os og Hovedstationen altid lukket, og hver Søndag lukkes den Kl. 4 Eftermiddag, hvilket i mange Tilfælde kan forvolde En Vanskelighed og Ulejlighed; og da vi betaler den samme Afgift til Selskabet som Abonnenterne i den gamle By, er dette ganske urimeligt.

Deres ærbødige

Telefon-Abonnent paa Vesterbro

Boganis død.

Kaptajn Dinesen begaar Selvmord i nedtrykt Sindstilstand.

29. Marts.

Kaptajn Wilhelm Dinesen har i Gaar berøvet sig Livet i det Pensionat, hvor han boede under sine Ophold i Kjøbenhavn. Dinesen, der blev 50 Aar gammel, deltog som ung Officer i Krigen 64 og udmærkede sig ved Dybbøl, rejste til Frankrig og var paa fransk Side med i den fransk-tyske Krig, opholdt sig derefter to Aar i Amerika, hvor han i Wisconsin levede blandt Indianerne, vendte hjem og rejste derpaa til Tyrkiet, hvor han deltog i den russisk-tyrkiske Krig. Atter hjemme købte han Gaarden Rungstedlund og drev Landbrug. Af hans Skrifter har særlig »Jagtbreve« skaffet ham et stort Læsepublikum. Han udgav disse »Jagtbreve« under Pseudonymet Boganis, det indianske Navn paa vilde Nodder. For tre Aar siden valgtes han til Folketingsmand for Grenaa.

Det er færdigt det hele!

... Overnervøs, urolig og stundesløs færdedes Kaptajn Dinesen i Rigsdagen uden at slutte sig til nogen hverken i sit eget eller i de andre Partier — en ensom og vistnok dybest inde ulykkelig Mand. Men hvad i Alverden vilde ogsaa han, Digteren, Jægeren, Friluftsmennesket par excellence i den danske Rigsdag?

I de sidste Dage af Marts 1895 blev hans Tilstand en saadan, at det ikke kunde undgaa at vække Opmærksomhed i Rigsdagen. Om Eftermiddagen d. 28. Marts gik hans Partifælle, Provst M. B. C. Nielsen hen til ham og spurgte: »Hvad er der i Vejen, Kaptajn Dinesen? Er De ikke rask?«

Dinesen svarede: »Aah, det er færdigt — det er færdigt — det hele!«

Provst Nielsen mente det rigtigst at lade ham være i Ro. Faa Minutter senere gik Dinesen op til Tingets Formand og meldte sig syg. I Fru Ankers Pensionat paa Sct. Annæ Plads, hvor han boede under Rigsdagssamlingerne, bad han om, at der blev kaldt paa ham tidlig næste Morgen, men næste Morgen fandt man ham død.

(Anthon Maaløe

i En Pressemands Erindringer.)

Boganis.

† 28. Marts 1895.

Saa drømmende staar den med
Knopper i Brudd,
Skoven, som venter paa Vaar,
og nynner sit susende: Aa, Herregud,
hvornaar kommer Tegnet —

hvornaar?

Her staar jeg og længes, her staar
jeg og gror,
og midlertid klædes den grønnende

Jord

under Grenens graabrune Telt —
men hvor er »Boganis«, som gik

her ifjor,

da den første Snæppe blev møldt?
Holger Drachmann.

Den gamle Mølle, oh lad den staa!

Det nye Venstre-Reform-Parti dannet.

22. April.

»Venstre-Reformpartiet« er Navnet paa det nye Rigsdagsparti, som nu er dannet. Blandt de kendte Politikere, som har tilsluttet sig Venstre-Reformpartiet, er bl. a. Alberti, Busk, I. C. Christensen, Chr. Hage, Ole Hansen, Sofus og Svend Høgsbro, Anders Nielsen, Thomas Nielsen, Peschke-Kædt, Trier og Zahle.

De i Gaar hertil ankomne Provsblade af Oppositionspresen, som har modtaget Efterretningen om det ny Partis Dannelse saa tidlig, at de har kunnet udtale sig om samme, byder Venstre-Reformpartiet Velkommen med uforbeholden Glæde.

Dronningens Mølle paa Østerbro synger paa sit sidste Vers.

27. April.

Dronningens Mølle, der ligger paa Volden ved Nyboder, er nu dømt til Undergang. Den gamle, hvidhaarede Møllermester har rebet Sejlene og har lukket sit lille landlige »Udsalg af Mel og Gryn«. Nu vil Kørerne fra Nyboder ikke mere komme løbende derop efter deres Boghvedegryn, og de vil ikke mere faa deres lille Passiar med Rebslageren, som gik og tænkte baglænds dernede under Volden. Spaden blinker, og Øksen ligger for Roden af de halvt udsprungne Træer. Man kører vore Barndoms minder bort paa Tipvogne.

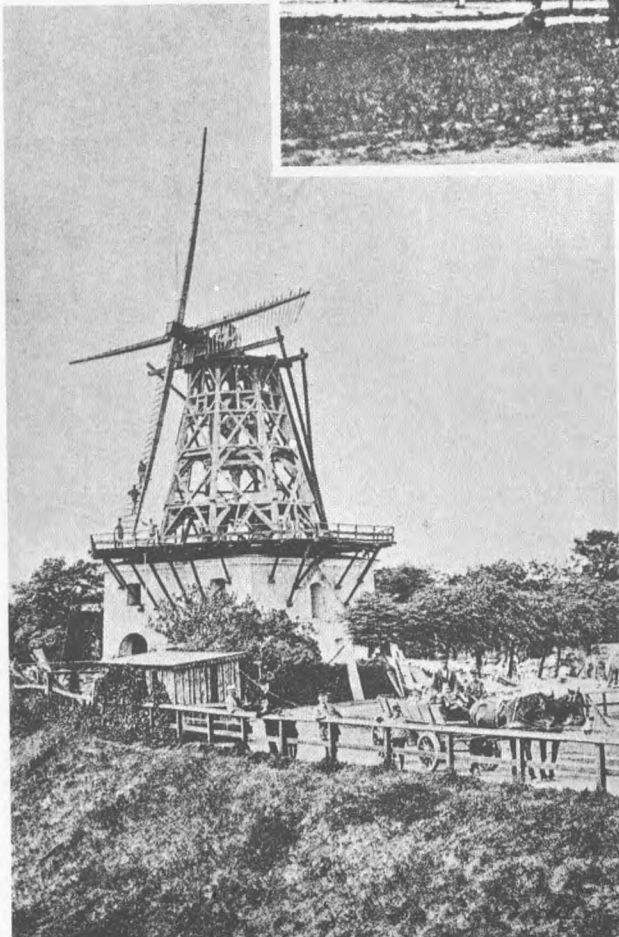
Magistraten mangler Fyld. Dronningens Mølle er bestemt til Undergang, og den yngre Generation har vel ingen Ret til at tale her, naar de Ældre tier. Nu vil der blive tomt derude. Og tidt naar vi spadserer over Stedet, hvor den gamle Mølle stod, vil vi standse og tænke paa den med et Suk.

Og nu gaar Møllen til Auktion!

22. Maj.

Der har været mangehaande Andragender for at bevare den gamle københavnske Voldmølle. Men trods alt vil den alligevel førstkommande Mandag blive solgt ved offentlig Auktion til Nedrivning. Møllen skal være forsvunden fra Overfladen 4 Uger efter Auktionsdagen.

Mølleren, hvis Navn er Møller, fraflytter i disse Dage Stedet, hvor han har boet i 31 Aar. Ved man forøvrigt, hvem der engang har boet oppe i den gamle Mølle? H. C. Lumbye. Han flyttede derop i Kolera-Aaret, fik Stedet kært og blev der. Hans bedste Danse — ja maaske selve Champagnegaloppen — er bleven til deroppe mellem de grønne Træer.

Gamle Københavnerne vil komme til at savne Møllen ved Nyboder, men herved er intet at gøre. Udviklingen fører med sig, at Byen bestandig vokser og med den Trafiken i Gaderne, som kræver mere Plads.

Paa det øverste Billede ses den gamle Dronningens Mølle. Til højre i Forgrunden ses Scheibelein, en af Byens kendte »Originaler«. Det nederste Billede viser den allerede paabegyndte Nedrivning af Møllen.

Et Blad af Byens Dagbog

Kammersanger Peter Schram.

2. Juli.

Trods sine 76 Aar døde Kammer-sanger Peter Schram i sit Embede. Og lykkelig maa han prises, at han forskaanedes for som Pensionist at

Peter Schram.

sidde i det Teater, hvorom hver hans Tanke kredsede, og som holdt ham fast med en næsten magnetisk Kraft.

At genfortælle Schrams Liv og Kunstnerhistorie vil være overflødig. Der har i hans senere Aar været festlige Lejligheder, hvor selv den yngste Slægt har hørt berette om hans Livs Æventyr. Thi han, den danske Æventyr-Skuespiller, havde selv oplevet Æventyret ikke mindre end H. C. Andersen. Efter en Barn-dom og Ungdom i fattige og trange Kaar naaede han Lykken og Æren i saa rigt et Maal, som den tildeles en dansk Kunstner. Han var en af de Store og, først og fremmest, noget for sig.

En bedre Moral paa Frederiksberg. Syngepigerne skal have længere Kjoler.

I Begyndelsen af Aaret bekendtgjorde Politiet, at man fra Justitsministeriet havde modtaget et Dekret, der paabyder Syngepigerne paa Frederiksberg at optræde med »længere Kjoler«.

Justitsen har længe haft et godt Øje til de smaa Sangerindepavilloner paa Frederiksberg, og Dekretet giver Udtryk for Ønsket om »at modvirke Tidens umoralske Strømninger«. Hvorvidt Kjolerne har været kortere paa Frederiksberg end paa Vesterbro, er ikke helt let at afgøre, men det er i hvert Fald i denne Omgang gaaet ud over de frederiksbergske Tribune-Damer, saaledes ogsaa »Nordens skønneste Kvinder«, der nu maa optræde langskjortede ude hos Kehlet i Allégade.

Henrik Ibsens nye Skuespil.

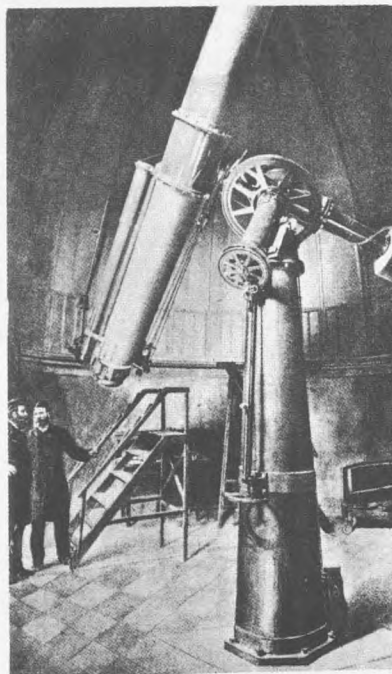

Scene af „Lille Eyolf“ paa Det kgl. Teater.

Marts.

Atter har den aldrende Mester, Henrik Ibsen, grebet sin trofaste Menighed med en skøn, men rystende Digtning. »Lille Eyolf« fik paa Det kgl. Teater en smuk Udførelse. Ovenfor et Billede fra 1. Akt tegnet af Hugo Petersen. Personerne er Ægteparret Allmers, Hr. Emil Poulsen og Fru Oda Nielsen, Allmers Søster Asta, Fru Betty Hennings, og »Rottejomfruen«, Frk. Anthonsen. Titelrollen Lille Eyolf spilles af en Balletdreng Einar Jønsson (senere Einar Linden).

En kostbar Kikkert.

Kjøbenhavns Observatorium har nu faaet den store, nye, astronomiske Kikkert, hvortil Rigsdagen har bevilliget 49,400 Kr. Kikkerten, der beteges som et helt Vidunder paa Astrofotografiens Omraade, er installeret af Observator C. F. Pechüle.

Ludvig Holsteins første „Digte“.

Paa P. G. Philipsens Forlag har den 30aarige Ludvig Holstein udgivet et lille Bind »Digte«, hvormed han debuterer i Litteraturen.

Blandt de mange fine og smukke Digte hidsætter vi det første:

ÆBLEBLOMST.

Du fine, hvide Æbleblomst!
Hvem gav dig dette Lykkeskær?
Ak, jeg er Solens Hjertenskær!

Hvor fik du denne Purpurglød,
som brænder i din fine Hud?
Ak, jeg er Solens Foraarsbrud!

Velsignet af min Brudgoms Kys
jeg lever i hans Aandedrag
en kort, lykkelig Foraarsdag.

Og naar hans sidste varme Kys
i Aftenrøden strejfer mig,
saa hvisker jeg: Jeg elsker dig!

Og lukker mig og bøjer mig
og drysser over Græsset ud
mit hvide Flor, mit Bryllupsskrud.

Fikse Bluser med flotte Ballonærmer

samt et overdaadigt
Overstykke.

*Foraarsmoder
Anno 1895.*

J. R. Schelderups Eftf. i Vimmelskafte er blevet til **Silkehuset**. I de nyindrettede Lokaler i Bel-Etagen, der nu ogsaa ere inddragne i Forretningen, findes Silke - Konfektionsafdelingen. Og her ville Damerne særlig føle sig tildragne af de nye Silke-Bluser, som her findes i særdeles smagfulde Dessins.

Vi bringer her fire smukke og smagfulde Modeller af de nyeste Silkebluser, som er Aarets højeste Chic. Man vil bemærke, at Bluserne i Aar har faaet yderligere forøgede Ballonærmer, hvilket giver Anledning til at fremhæve Stoffets Kvalitet. Man bør anvende megen Omhu paa Valget af Farverne, der findes i utallige Nuancer.

Overstykket er af sort Silke, overtrukket med rynket, sort Silkemousseline og dekoreret med lilla, stenkulsbesatte Baand. Kraven er meget høj og foret med hvid Silke, der er overspændt med venetianske Kniplinger; ogsaa Overstykkets Kant er garneret med tilsvarende Kniplinger.

En saadan Udstyrelse af et Foraarsoverstykke passer formodentlig ikke for alle Portemonnæer, og det staar enhver frit for at modificere den. Men Moden stiller jo sine strenge Krav til vore Damer — og man maa følge med, saa godt man kan.

Den unge Heide er Dagens Mand

Heide Direktør for Laane- og Diskontobanken.

Den unge Birkefuldmægtig fra Frederiksberg som Stor-Organisator.

1. Juni.

I Dag aabnes den nye Laane- og Diskontobank, hvis Direktør er den 35aarige Axel Heide. Hr. Heides Navn er i den senere Tid Gang paa Gang dukket op i Forbindelse med store Foretagender, og man vil have bemærket, at der staar et Pust om ham af frisk Initiativ og Virkelyst. Hr. Heide, som altsaa nu er Bankdirektør, har i de sidste ti Aar beklædt Stillingen som Birkefuldmægtig paa Frederiksberg. Han er gift med en Datter af Konsul Block paa Kokkedal og er saaledes Svoger til Komponisten Lange-Müller.

Halmtorvet er ikke Halmtorv!

Ingen Halm paa Raadhuspladsen, men paa Kvægtorvet.

Det kan afstedkomme nogen Forvirring, at det, som Kjøbenhavnerne endnu kalder Halmtorvet, er forhenværende, nemlig Pladsen ud for det nye Raadhus. Vil man i Dag købe Halm, maa man begive sig til det nye Torv ved Kvægtorvet, hvor nu Bønderne drage til med deres høje Halmlæs. Men har man ellers Ærinde paa »Halmtorvet«, skal man gaa til Raadhuspladsen.

Det nye Halmtorv ved Kvægtorvet.

Bankdirektør Axel Heide.

Heide stifter et Kioskselskab.

Kjøbenhavn skal have 15 Telefon-Kiosker.

14. August.

Som man vil erindre, gav Magistraten Koncession paa 15 Telefon-Kiosker til de norske Kioskers Ophavsmand, Nordmanden Lea, og den danske Hr. Allan Dahl. Denne sidste veg hurtigt Pladsen for Overretssagfører Rothenborg. Og nu har i disse Dage d'Hrr. Lea og Rothenborg solgt Koncessionen til et udelukkende kjøbenhavnsk Aktieselskab, hvis Starter er den idérige og driftige unge Bankdirektør Axel Heide.

Formand i Aktieselskabets Bestyrelse bliver Ernst Bojesen. I Gaar konstitueredes Selskabet og valgte Bestyrelsen, hvori, foruden Hr. Bojesen, Overretssagfører Rothenborg og Direktør Oscar Davidsen faar Sæde.

Bankdirektør Heide Stifter af et stort nyt „Nordisk Forlag“.

En Sammenslutning af P. G. Philipsens Forlag, Ernst Bojesens Forlag og Hof-Musikhandelen.

12. November.

Et stort nyt Aktieselskab er under Dannelse, en Sammenslutning af P. G. Philipsens Forlag og Ernst Bojesens Forlag samt Hof-Musikhandelen.

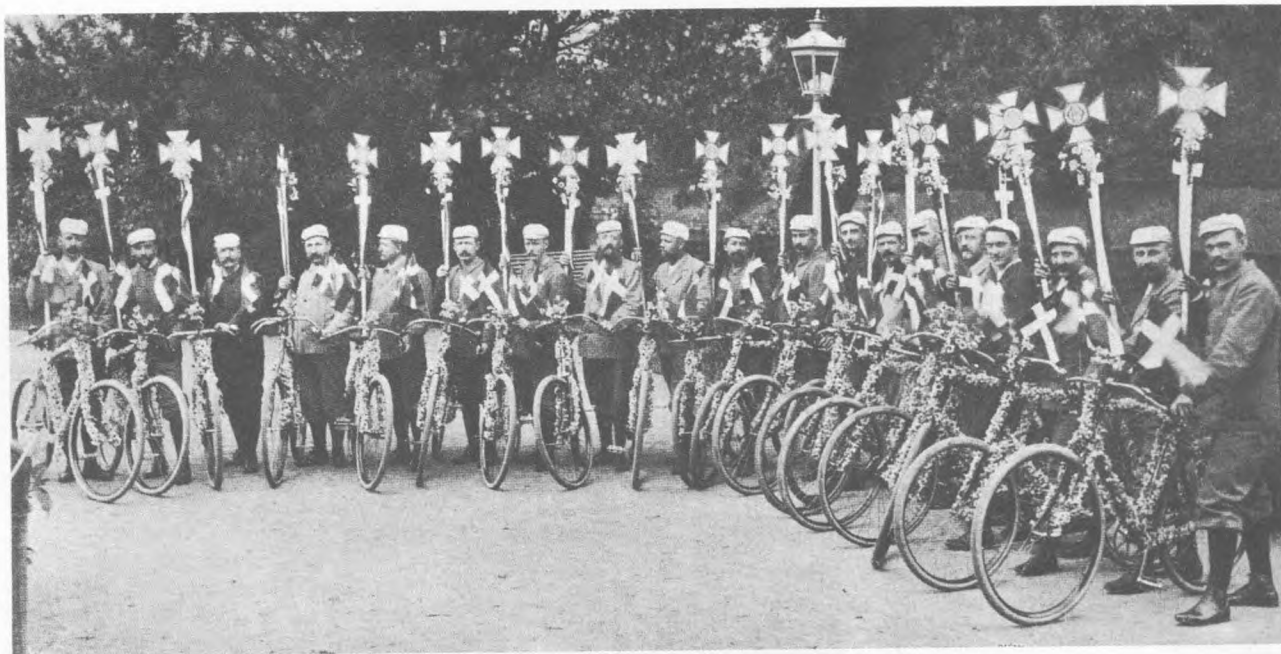
Initiativet til denne Sammenslutning er taget af Bankdirektør

Axel Heide, Laane- og Diskontobanken, der altsaa atter denne Gang har vist sig at være Manden med Idéerne og Energien til at gennemføre de store Planer.

I Aften samles den designerede Bestyrelse hos Overretssagfører Ludvig Simonsen for at underskrive Kontrakten og Statuter. Parterne var i Gaar enige om alt. Det nye Aktieselskab faar Navnet »Nordisk Forlag«, og Bestyrelsen bliver: for det første Stifteren, Direktør Axel Heide, for det andet de tre Sælgere: D'Hrr. Ernst Bojesen, Henrik Hennings og Gustav Philipsen.

Hr. Ernst Bojesen bliver Bogforlagets administrerende Direktør, Hr. Hennings administrerende Direktør for Musikforlaget, Hr. Philipsen Formand i Aktieselskabets Bestyrelse.

Verdenspressen i Kjøbenhavn

»The old boys« i Flagtoget til Skodsborg den 25. Juni 1895.

Deltagerne er fra venstre til højre: Bogbindermester Niels Petersen, Herreekviperingshandler Charles Olsen (Den hvide Flip), Manufakturhandler Lauritz Kalom, Direktør Schjøning (Schjøning & Arvé), Manufakturhandler Carl Nielsen, Mekaniker Siemsen, Bogbindermester Thorvald Petersen, Manufakturhandler Charles Henriksen, Grosserer W. G. Petersen, Cyclehandler Cornelius Steffensen, Bogtrykker Georg Bach, Bogtrykker Joh. Kihl, Tilskærer Hans Larsen, Arkitekt C. E. O. Petersen, Overretssagfører Dam-Nielsen, Forretningsfører Johs. Hansen (Ott), Restauratør Chr. Christensen, Kontorchef V. Zieseberg, Skotøjsfabrikant Emil Johnsen.

Kielerkanalen indvies.

Da Snoren brast — !

Kiel, 21. Juni.

Vi sejlede i Gaar gennem Kanalen fra Brunsbüttel til Høltenua. Fest og Flag og uhyre Menneskemængder overalt. »Hohenzollern« med Kejseren og Prinserne om Bord overskar Kl. 4 den over Kanalen spændte Snor. — Kielerkanalen er indviet!

Verdenspressen skal besøge Kjøbenhavn.

Journalistforeningens Formand Redaktør C. Carstensen har sendt Henrik Cavling, der befinder sig som Korrespondent i Kiel ved Kanals Indvielse, et Telegram og bedt ham indbyde Verdenspressen til et Besøg i Kjøbenhavn.

I Mandags ankom Dampskibet »Frejra« til Korsør fra Kiel med 100 Medlemmer af Verdenspressen, og videre gik det med Toget til Kjøbenhavn, som i tre Dage fester for de fremmede Journalister. Ovenfor et Øjeblik-Billede af Verdenspressens Repræsentanter paa Besøg i Tirsdags i den nye Frihavn. Festkomitéen har planlagt et Cykletog paa 3000 Deltagere, som skal defilere forbi Skodsborg under Journalistmiddagen.

— og Kvindernes Udstilling!

Præsidiet for Kvindernes Udstilling:

I Midten Præsidenten, Geheimeraadinde Buch, til venstre Vicepræsidenten, Kommandørinde Emma Gad, til højre Finansudvalgets Formand, Etatsraadinde Gamél.

Verdenspressen og vore Damer.

Kjøbenhavns Specialitet: Kvinder og Cykler.

Af alt det meget, vi har kunnet byde de forvante Verdens-Journalister i disse Dage, er der to Ting, som afgjort har imponeret og begejstret dem: vore Damer og vore Cykler, og ikke mindst vore cyklende Damer.

Cykletoget blev en straalende Succes, men den fordunkledes næsten af Damerne, som bød Verdenspressen ind paa deres smukke »Kvindernes Udstilling« i Industribygningen. Som Værtinder fungerede Udstillingens Præsidium, Geheimeraadinde Buch, Etatsraadinde Gamél og Kommandørinde Emma Gad.

Det gamle og det ny Køkken.

»Kvindernes Udstilling« er virkelig ogsaa en Seværdighed. Særlig Lykke gør Husholdningsafdelingen med det gamle og det ny Køkken. Journalisterne fra Paris, London, Berlin og Rom har ved Festbanketterne berømmet den danske Mad, men her ser de, hvorledes den bliver til, og forstaar, hvor megen Vægt vore Husmødre lægger paa den kulinariske Kultur. Der er selvfølgelig ogsaa Afdelinger for Husflid og Haandarbejde, ja alle kvindelige Sysler er her repræsenterede — og Udstillingens Succes er bleven kronet med vore fremmede Gæsters overstrømmende Begejstring.

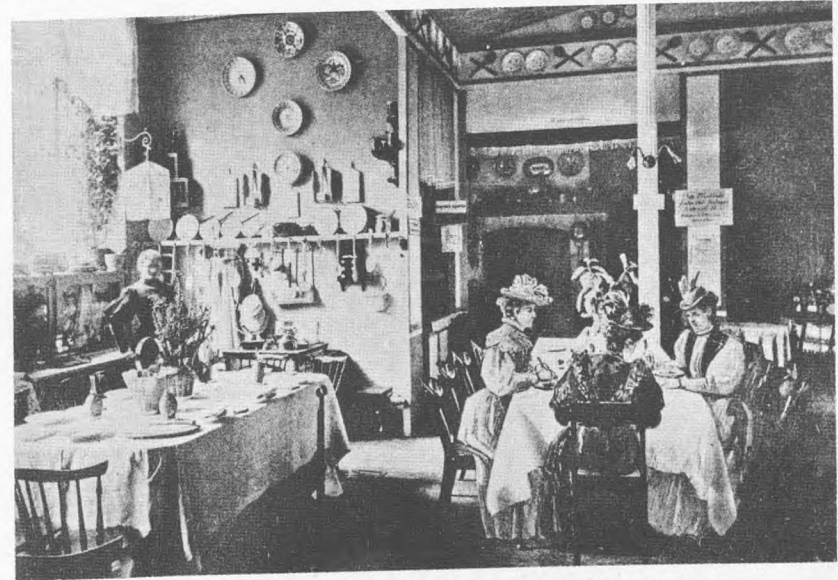
en saa enig Offervilje med Hensyn til Udsmykningen af Toget.

Titusinder af smaa Dannebrogssflag myldrede frem dernede paa Vejen, Hundredtusinder af Blomster blandede deres Farver i det farende Tog, og da Lygterne paa Cyklerne tændtes, saas det som en bestandig glidende Perlerad af lysende Stjerner, der aldrig fik Ende. . . .

De Fremmedes Entusiasme kender ingen Grænser. Der jubles og raabes Hurra, Hoch og Lommetørklæder svinges. Franskmand, Englænder, Tyskere, Italienerne forsikrer med Haanden paa Hjertet, at de aldrig har været Vidne til noget Lignende!

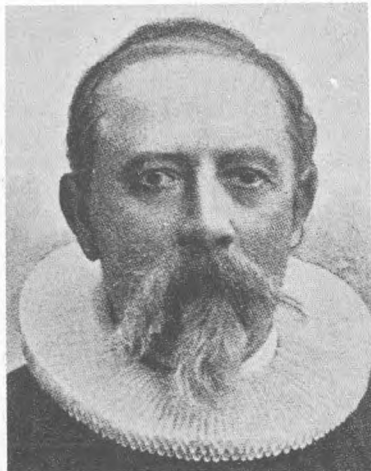
Cykletoget passerer Skodsborg.

Fra Kvindernes smukke Udstilling i Industriforeningen.

Hvorfor skal de Ugudelige have al den gode Lammesteg?

Et bevinget Ord af Indremissionens djærve Fører,
Pastor Vilhelm Beck.

Vilhelm Beck.

17. August.

Guds Børns Almanak er udkommet, og heri finder vi en lille Fortælling, som man tør gætte paa stammer fra Pastor Vilhelm Beck, idet den bærer Præg af hans snart alvorlige, snart skælske Aand. Mon vi tager Fejl, naar vi tillægger Vilhelm Beck de moderne Lignelser? Det kan være, at vi er paa Vildspor, og at Ørslevpræsten har Elever; vi er villige til her at modtage et Dementi. Men ingen skal faa os fra vore Tanker om Forfatterskabet til den

lille Idyl, der bærer Titlen »Hvorfor skal de Ugudelige have al den gode Lammesteg«.

Altsaa Pastor Beck er i Stockholm og foreslaar en Dag en Ven, at de skal spise Middag paa Hasselbacken. De glæder sig over den fortrinlige Mad; og saa kommer vi til Lammestegen.

»Men saa kom der en Lammesteg, som ingen af os syntes, at vi havde smagt Mage til. Jeg saa spørgende til min Ven og sagde: Mon dette kan gaa an? Det er næsten alt for godt til os.«

Heldigvis er Vennen ingen Kostforagter, og han svarer med »komisk Alvor« det bevingede:

»Hvorfor skal de Ugudelige have al den gode Lammesteg. Tror du ikke, Herren ogsaa kan unde sine Børn en Bid?«

(Politiken.)

Pastor Vilh. Beck dementerer.

»Ikke fra mit Faarehus.«

26. August.

»Politiken« har fra Pastor Vilh. Beck modtaget følgende Skrivelse, der viser os den berømte Ørslevpræst i hans spøgefulde Hjørne:

Jeg tillader mig at gøre Redaktionen opmærksom paa, at den Lammesteg, som den har serveret for sine Læsere, ikke er fra mit Faarehus.

Vilh. Beck.

Hollands Dronning fylder 15 Aar.

Wilhelmine, Dronning af Holland.

31. August.

Dronning Wilhelmine, som for fem Aar siden besteg Hollands Trone i en Alder af 10 Aar, kan i Dag fejre sin femtenaars Fødselsdag. Den unge Dronning er ved sin naturlige Begavelse og yndefulde Fremtræden bleven i høj Grad populær i sit Rige.

Gladstone i Kjøbenhavn.

18. Juni.

Den gamle engelske Frihedskæmper kom i Gaar til Kjøbenhavn med Damperen »Tantallon Castle«.

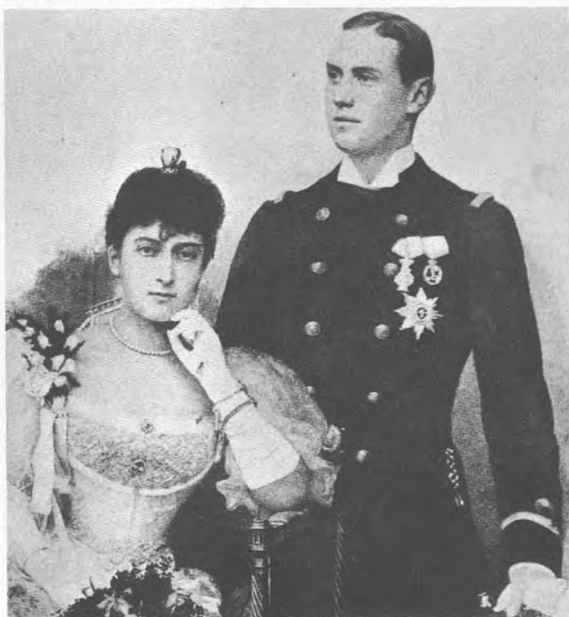
I det Øjeblik, Gladstone viste sig ved Landgangsbroen, udbragte Landstingsmand Madsen-Mygdal fra Land et Længe Leve Mr. Gladstone! Ni rungende Hurraraab besvarede dette Leve, for hvilket Gladstone takkede med venlige Smil og Nik til alle Sider.

19. Juni.

Det havde været Gladstones Mening at aflægge et Besøg paa Bernstorff i Gaar, men hans Læge forbød ham det. I Stedet lykkedes det Gladstones Venner at formaa Kongefamilien til at modtage en Indbydelse til Frokost om Bord paa Skibet.

Den sidste Tale ved Frokosten holdt Kongen:

— Det har været mig en overordentlig stor Glæde at hilse paa Mr. Gladstone og faa Lejlighed til at aflægge denne vor Verdensdels største Statsmand et Besøg.

Fyrste-Forlovelse.

Kronprinsens næstældste Søn, den 23-aarige Prins Carl, der tjenestegør som Sekondløjtnant i den danske Marine, er bleven forlovet med den engelske Prinsesse Maud, yngste Datter af Prins Edward af Wales, Englands Tronfølger, og Prinsesse Alexandra, Kronprinsens Søster. Prins Carl og Prinsesse Maud er saaledes Fætter og Kusine.

Byens Fædre — den glade Revy!

„Sommerrevyen“ blev en stor Sukces.

13. Juli.

Byens Børn vil utvivlsomt storme Byens Fædre. Siden den store Revy i 1892 har de gamle Revyforfattere ikke haft Dampen saa kraftigt oppe. Revyen er fuld af briljante Viser og gode Indfald.

Revyen, der spillede for udsolgt Hus til dobbelte Priser, hilstes ved Tæppets Fald med stormende Bifald og Masser af Fremkaldelser. De gamle Revyforfattere har virkelig sagt »et Ord i rette Tid«.

2. September.

Sommerrevyen oplevede i Aftes sin 50. Opførelse for fuldt Hus og stor Begejstring. Direktør Vilhelm Petersen, der straalte af Henrykkelse over den store Sukces, har inviteret hele Personalet paa Skovtur.

Fra Revy-Skovturen: I forreste Række ses Vilhelm Petersen, Axel Henriques, Anton Melbye og Olfert Jespersen. Midt i anden Række Fr. Ricard og midt i bageste Række Frederik Jensen.

To Vers af Frederik Jensens og William Gerners Sukces-Viser.

I Anledning af Kravet om at forsyne Cyklerne med Nummerplader og store Lygter synger Gerner (med en Kæmpelygte i Haanden):

Til min gamle Væltepeter er den her s'gu rigtig net, den er femten Kilometer, sluger sexten Spermacet. Man kan godt faa Lygten større, naar man be'r pænt, om man maa, Nummer tred'vetusind-fyrrer det skal flere Steder staa. Lummervarm — er al den Nummerlarm, Politiet nummererer skam en lummer Arm, vil Du stemple min, — saa vil jeg stemple Din, saa kan vi som Venner mødes midt paa Ridestien!

Frederik Jensen synger:

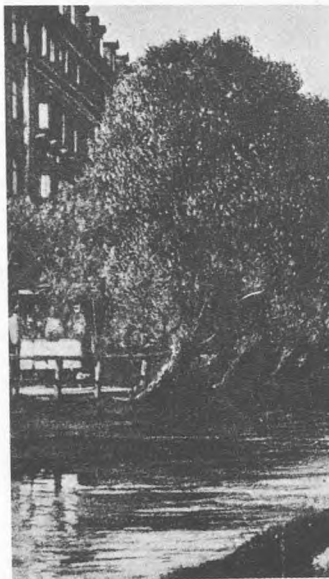
I lille Kongensgade, der bo'de Biskop Absalon, aaja, aaja, aaja, aa singsalia, Logerende han ha'de, blandt andet Eskild Salomon, aaja, aaja, aaja, aa singsalia. En Dag, da de i Brøddehytten drak en The med Rom, sa'e Bispen noget som, »Hør Hallands Aas staa tom, la' os bygge København paa de Par fjorten Tønder Land, der maa gøres no'et alvorligt for vor Middelstand.«

Sommerliv i Kjøbenhavn

En Tur gennem Byen en solvarm Sommersøndag.

Tro ikke, at Kjøbenhavn er tom og kedelig og uddød, bare fordi det er Sommer og Søndag. Vi er mange, som ikke har Raad til at tage ud, og der er ogsaa nogle, som ikke har Lyst dertil — og endelig nogle, som tager ind til Byen for at more sig. Det sidste gælder bl. a. de smaa

Ladegaardsaaen set fra Aagade.

Landsbyskolebørn, der er paa »By-Tur«, ligesom Byboerne tager paa Skovtur. Se bare, naar hele Flokken kommer vandrende med Læreren i Spidsen. Børnene, der er for første Gang i den store By, kigger betaget paa de store Huse . . . og nu staar de ved Indgangen til selve Eventyret, Tivolis fortryllede Have!

Ladegaardsaaen set fra Jagtvejen.

Idyllen ved Ladegaardens Aa.

. . . Vi vandre ud ad Aagade, langs Ladegaardsaaen, der her snoer sig mellem høje Husrækker, dette mærkelige Billede af By og Land, hvor gamle Træer lude ud over Aaens grumse Vande, medens Perspektivet af Gaden med Forretnings- og Beboelsejendomme viser, at Kjøbenhavn nu strækker sine Fangarme helt herud i det, vi kaldte Rabarber-Kvarteret. Men vi vandre videre ud mod Aahuset, som ligger ved Jagtvejen, og nu ser man, at man er kommet til Forstadens yderste Linie.

Aahuset og dets Omgivelser er et fjernt Hjørne af Kjøbenhavn, som vistnok er ukendt for de fleste, men som vel er en lille Udflugt værd.

Barbenede Drengene boltre sig i Vejkantens Strand; Mødre sidde i Grøftgræsset med den mindste ved Brystet. Jo, her ere vi naaet til den landlige Idyl.

Aahuset er Stadens yderste Forpost mod denne Kant. Et besynderligt gammelt Hus. Muren bugter sig ud og ind. Vinduerne med deres smaa Ruder naa helt ned til Jorden, og der er grønmaalede Skodder at slaa for, naar Mørket falder paa, og Lysene tændes derinde. Tegltaget er mosbevokset og hænger saa langt ned mod Jorden, at man, naar man staar paa Vejen, kan kigge ned i Tagrenden.

Sommerens Sensation: »Amfibiebaaden«

Til Klampenborg.

Men er Kjøbenhavn end nok saa dejlig, saa vil vi dog alligevel gerne i Skoven paa en varm Sommersøndag. Se blot, hvor det myldrer ved Klampenborgstationen — særlig Ungdommen har travlt med at komme afsted og kapre en Plads øverst oppe i de to-etages Jernbanevogne.

Liv og glade Dage ved den røde Port.

Og er man saa naaet derud til Klampenborg, saa mødes her ved den røde Port baade Store og Smaa, Høje og Lave, nogle i deres egne Ekvipager eller paa de flotte Rideheste, andre paa Cykle, men de fleste paa deres Ben. Se paa den heststaaende Tegning af *Knud Gamborg*, saa livligt og broget er der!

Over Furesøens Vove.

I Aar er der adskillige, som svigter Klampenborg for at tage til Furesøen. Er det vor gamle Tonemester *Hartmanns* 90'Aarsdag, der har mindet os om hans skønne Sang »Flyv Fugl, flyv over Furesøens Vove« — hvorfor er Furesøen i Aar ellers bleven Maalet for Kjøbenhavnernes Søndagstur?

Ved Dampskibsbroen i Frederiksdal.

Men alle som kan, tager i Skoven!

Ved Røde Port i Dyrehaven.

Klampenborgstationen en Sommersøndag.

Hvordan kommer man til Farum?

Hidtil har Kjøbenhavnernes Bekendtskab til Furesøen væsentlig været indskrænket til Partiet om *Frederiksdal*. Man kom dertil over Lyngby, magelige Folk i Vogne, sværmeriske Folk i Baade og mobile Folk til Fods. Paa alle tre Maader kom man først til *Frederiksdals Kro*; og der skal være dem, som aldrig ere komne længere.

Men efterhaanden blev der adskillige, der vovede sig længere frem ad Farum til.

Sommerens Sensation er den nye »Amfibiebaad«.

Dog nu er det noget helt andet, endda noget spændende og nyt, intet mindre end Sommerens Sensation, en Baad, der kan sejle paa Vand og køre paa Land! I rette Øjeblik kom Justitsraad *Garde* med sin »Amfibiebaad«, ved Hjælp af hvilken man kan sejle fra Lyngby gennem Furesøen og over Dæmningen ved Fiskebæk ind i Farum Sø. Dette epokegørende Befordringsmiddel har haft fuld Last baade Hellig og Søgn.

»Amfibiebaaden« kører fra Furesøen til Farumsøen.

Brand-, Begravelses- og andet - Væsen

**Begravelses-
Væsenet og
Statsbanerne
leger Krig paa
Vestre
Kirkegaard.**

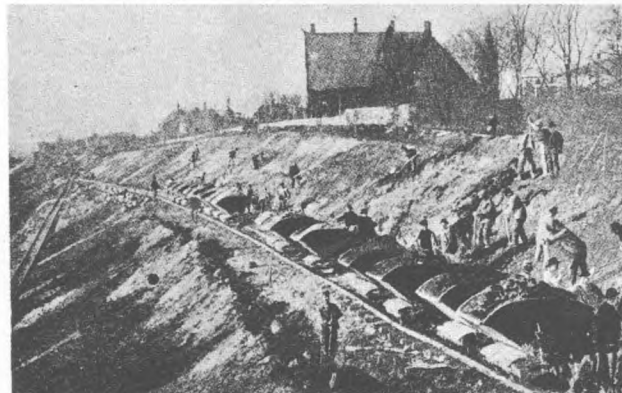
Den gamle Bro ved Vestre Kirkegaard.

6. September.

I forrige Maaned blev der af Kongens Foged nedlagt Forbud mod, at der til Jærnbaneanlæg udgraves eller borttages nogen Del af Arealet af Vestre Kirkegaard eller overhove-

Kirkegaards egne Arbejdere Ordre til at rykke alle S.A.'erne op med Rode.

Underfundigt grinende i Skægget og eskorteret af »Valby-Betjente« tog de uden Spor af Respekt og

De nye Jærnbaneanlæg ved Valby med Udgravningen af den gamle Vold.

det foretages nogensomhelst Foranstaltning betræffende bemeldte Grund, være sig ved Indhegning eller paa anden Maade, der staar i Strid med Begravelsesvæsenets Ejendomsret.

Kongens Foged har anmodet Politimesteren i Søndre Birk om at beskærme Forbudshaveren, Københavns Begravelsesvæsen, imod den af Bestyrelsen for Statsbanerne bebudede Overtrædelse af Forbudet.

„Stats-Anliggende“ - Pælene rives op.

10. September.

Birkedommer Schow satte sig i Gaar i Bevægelse mod Vestre Kirkegaard eskorteret af en Fuldmægtig og tre Betjente. Herude, paa selve Slagmarken, havde imidlertid samlet sig nogle Journalister, Kirkegaardsbetjente, Graverkarle og Lugekoner. Trafikministerens kronede »Stats-Anliggende«-Pæle turde ingen formastelig lægge Haand paa.

Men Birkedommeren gav Vestre

Nænsomhed fat i Hegnet, ruskede Pælene op, rev Lægterne fra og slængte hele Herligheden hen i smaa Bunker.

En pinlig Affære indenfor Brandvæsenet.

Prinsessen og Brandfuldmægtigen.

21. September.

I de sidste Uger har man talt om en Affære, i hvilken Prinsesse *Maries* populære Navn er indblandet paa en Maade, som nærmer sig det skandaløse. Historien gaar kort og godt ud paa, at Brandfuldmægtig T. skal have faaet et Kautionsbevis paa 50.000 Kr. af Prinsessen, og at Brandfuldmægtigen ikke har tøvet med at frugtbargøre Værdipapiret med den højtstaaende Dames Underskrift.

Kautionsbeviset tilintetgjort.

Fra en af de Prokuratorer, som fik Kautionsbeviset i Hænde, skete der Henvendelse til Prins *Valdemar*, som straks erklærede Underskriften for falsk.

Sagen vil dog ikke blive retslig forfulgt, da man har ønsket at ordne den for Brandfuldmægtigen saa pinlige Affære i størst mulig Stilhed.

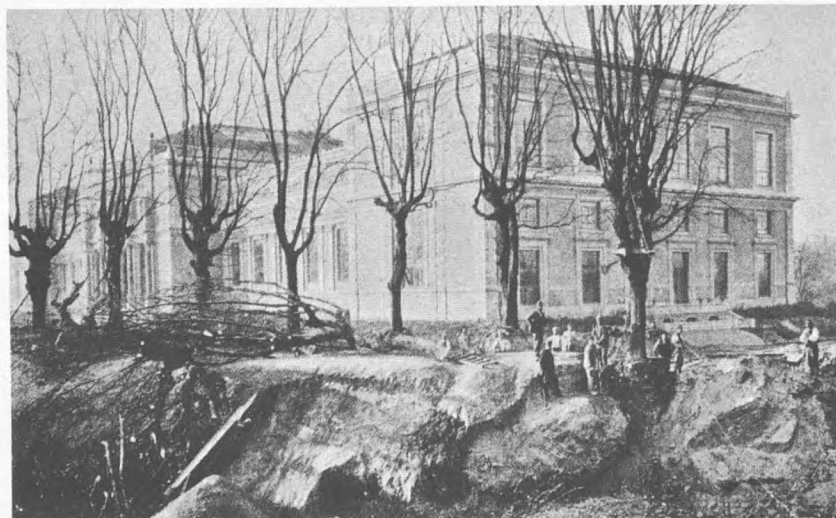
Brandfuldmægtigen faar øjeblikkelig Orlov.

I samme Øjeblik Brandkorpsets Officerer blev bekendte med Hr. T.'s Optræden, forelagde de deres Chef, Oberst *Meyer*, en Erklæring om, at de ikke ønskede at tjene sammen med Brandfuldmægtigen, som derpaa straks har faaet Orlov og er rejst til Udlandet.

Forliget kostede 60.000 Kr.

1. Oktober.

Trafikministeriet har maattet lade sig nøje med tre Tønder Land af Kirkegaarden. Heraf skal Statsbanerne betale Begravelsesvæsenet 60.000 Kr. Det bliver 1 Kr. 50 Øre pr. Kvadratalen, medens den Pris, der oprindelig var Tale om, kun var 1 Kr.

Det nye Kunstmuseum er nu færdigt, og man er i Færd med de store Planeringsarbejder paa Terrænet udenom Musæet. En stor Arbejdsstyrke under Entreprenør Madsens Ledelse har taget fat paa den Del af Volden, der skal sløjfes.

Her og hinsides Sundet -

Statsbanedriften.

Fra og med den 7de Oktober d. A. aabnes:

Dampfærgeforbindelsen mellem Kjøbenhavns Frihavn og Malmö.

Dampfergen afgaar **daglig** saaledes:

Fra Kjøbenhavns Frihavn Kl. 8 Em. og Kl. 4. Em.
„ Malmö „ 10 „ og „ 6,15 „

Overfartstiden andrager omtrent 1 Time 25 Min.

Opmærksomheden henledes paa, at Færgen ikke sejler den første Mandag i hver Måned (Aabningsdagen undtagen). Personer befordres kun lokalt mellem Dampfærgehavnene i Kjøbenhavn og Malmö. Enkeltbilletter à 1 Kr. 50 Øre for 1ste Plads, 1 Kr. for 2den Plads sælges ombord. Dobbeltbilletter udstedes ikke. For Rejsegods gives sædvanlig Frivægt af 50 Pd. Overvægtsfragten er 20 Øre pr. 10 Pd. Ekspedition af Godset finder Sted ombord og kun for selve Overfarten.

Generaldirektoratet for Statsbanedriften.
 Kjøbenhavn, d. 1ste Oktober 1895. 1583

Saa fik vi endelig Færgen mellem Kjøbenhavn-Malmö.

En festlig Indvielse i Gaar med Hurra og Begejstring paa begge Sider af Sundet.

6. Oktober.

Det var Regnvejrr under Overfarten til Malmö, og i Salonernes Hygge styrkede man sig ved det ublandede Sodavand til Malmö-Souper'ens Anstrængelser. En Menneskemængde af flere Tusinde Malmöboere fyldte Havnepladsen, da Færgen gled ind. Repræsentanter for Malmö By modtog Gæsterne og førte dem til »Stadt Hamburg«, hvor en fin, staaende Souper var serveret.

Den nye Dampfærge mellem Kjøbenhavn og Malmö.

Generaldirektør Cronstedt førte Kommitteret Haarløv til Bords. Cronstedt bød Velkommen til Malmö, og Dr. Herslow talte paa Malmö Bys Vegne: — Den Forbindelse, Malmö har indgaaet med Kjøbenhavn, er en Mariage d'amour (Bravo), hvor der ikke spørges om Fordele, men hvor kun Stemninger raader; vi ønsker Alle at se Kjøbenhavn i Malmö.

Paa den anden Side - og et historisk Øjeblik

Ogsaa i Kjøbenhavn fejrede man den nye Færge-Forbindelse med store Festligheder. Først besaa Fstedeltagerne Frihavnen, og derpaa begav man sig til Skydebanen.

Man var noget spændt paa, hvordan det vilde forløbe, naar Glückstadt og Tietgen mødtes her ved denne Lejlighed, idet alle vidste, at Tietgen var temmelig fjendtlig stemt overfor Glückstadt, som uden ham havde gennemført Frihavnen. Det forenede Dampskibsselskabs Skibe holdtes jo saaledes helt borte fra Frihavnen.

Men under Middagen rejste Glückstadt sig og gik med sit Glas hen til Tietgens Plads: — Maa jeg drikke et Glas med Dem, Hr. Gehejmeetsraad!

Hr. Tietgen rejste sig, og de to Børskonger tømte deres Bægre.

Denne Scene vakte Opsigt, og en Klapsalve forplantede sig til Salens fjerneste Kroge. Der var sat Segl under Forliget.

Dagmar-teatret solgt.

Julius Nielsen.

10. Oktober.

Landmandsbanken har endelig i Gaar fundet en Køber til Dagmar-etablissementet, der i halvtolvte Aar — siden 1ste Marts 1884 — har hvilet tungt paa Bankens Hjærte. Køberen er Dagmarhotellets Forpagter, Hr. Julius Nielsen, der har faaet Teater og Hotel for en Købesum af 775,000 Kroner.

Sylow kommer!

23. September.

Birkedommer Sylow har allerede begyndt sine Anholdelser i Anledning af de gamle fynske Ildebrænde, idet han har ladet den tidligere Ejer af Holmegaard ved Gjelsted, Proprietær Jørgensen og hans Hustru transportere fra deres nuværende Bolig i Koldingegnen til Arresten i Odense.

29. September.

Sylow har faaet en Boelsmand Jørgen Petersen til at tilstaa, at han selv har sat Ild paa sit Hus, der brændte for 10 Aar siden. Han havde i Forvejen sørget for, at hans Familie og Kreaturer var udenfor Fare, og der laa intet andet Hus i Nærheden.

Tre Debut'er og et Jubilæum

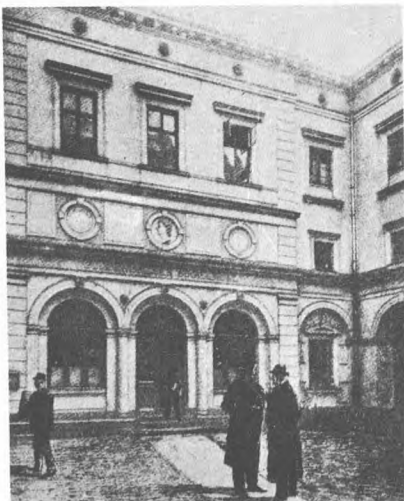
Politiassistent-Debut paa Gaden.

14. November.

I Gaar viste den ny Politiassistent, Hr. Cand. jur. *Tvermoes* sig for første Gang paa Strøget i en flunkende ny Assistent-Uniform, der klædte hans høje, smækre Skikkelse fortræffeligt.

Gyldendal fylder 125 Aar.

30. December.

I Dag kan den Gyldendalske Boghandel fejre sin 125 Aars Fødselsdag, thi ifølge Traditionen var det

den 30. December 1770, at den fattige jydsk Skoleholdersøn, Regensianeren, Student *Søren Gyldendal*, der den Gang var 28 Aar gammel, aabnede en egen Boghandel i København. Allerede medens han gik i Aalborg Latinskole, havde han begyndt at indkøbe Bøger for siden at sælge dem til andre og derved fortjene et Par Skilling. Senere, da han (1766) var kommen til København som Student, fortsatte han sin lille Forretning, hvis beskedne Udbytte dannede et velkomment Supplement til den ringe Sum, han fik for at fungere som Lighbærer, en Bestilling, paa hvilken Regensianerne den Gang havde Privilegium. . . . Ved sin Død efterlod *Søren Gyldendal* sig 180,000 Rigsdaler dansk Kurant (360,000 i Rigsbankpenge).

Jacob Deichmann, der (1809) blev Firmaets anden Chef, havde knap 20 Aar gammel ægtet *Søren Gyldendals* Datter *Bolette*. Han knyttede mange fremragende Skribenter til Firmaet og udvidede Forretningen betydeligt.

Da *Jacob Deichmann* 1850 trak sig tilbage, overtog hans da 33aarige Elev og Medhjælper *Frederik Vilhelm Hegel* hele Forlaget, og den senere Etatsraad *Hegel*, der var det navnkundige Firmas Chef lige til sin Død for otte Aar siden, oparbejdede yderligere det store Forlag, der nu ledes af Sønnen *Jacob Hegel*.

Der vil i Dag fra hele Norden blive sendt mange Lykønskninger paa Vers og Prosa til det gamle Boghus i Klareboderne.

To Damer debuterer paa Det kgl. Teater.

Ida Møllers Debut.

2. December.

I Aftes genoptog Det kgl. Theater *Du Puy's* Syngestykke »Ungdom og Galskab«, i hvilket man hørte Debutantinden *Frk. Ida Møller*, der kun en enkelt Gang tidligere har optraadt (som *Nattens Dronning*). *Frk. Møller* indtog øjeblikkelig som *Vilhelmine*. Hendes Koloraturer er lette, Stemmeklangen indsmigrende, og baade Spil og Tilsyneladelse virkede sympatisk. Som *Grøndal* stod *Hr. Mantzius* udmærket i Billedet, iligemaade *Hr. Liebman*, men allermost Munterhed vakte *Hr. Olaf Poulsen* som *Grøndals gamle Karl*.

Gerda Christophersens Debut.

4. December.

Der var virkelig ligesom en Slags Fest i Aftes paa Det kgl. Theater, da *Baron Holberg* fejrede sin 211. Geburtsdag, *Pernilles korte Frøken-*

Frk. Ida Møller som *Vilhelmine* i »Ungdom og Galskab«.

stand, der hidtil væsentlig bares oppe af *Olaf Poulsens* og *Schrams* gudommelige *Munke-Scener*, aabenbarede sig i Aftes i ny og frisk Glans.

Naturligvis var nu som før *Hr. Olaf Poulsen* i Spidsen. Og aldrig har hans *Henrik* været mere løsluppen end i Aftes. Debutantinden *Frk. Gerda Christophersen* taaler naturligvis i og for sig ingen Sammenligning med *Fru Hennings*, der før var *Leonora*. Og dog virkede *Frk. Christophersen* nok saa godt. Ene og alene fordi hun mindre lagde Vægt paa at tale *Holbergsk* end at være det, *Leonora* er, en forelsket ung Pige.

Frk. Gerda Christophersen

Et Blad af Byens Dagbog

† Alexandre Dumas død.

Alexandre Dumas fils.

28. November.

Alexandre Dumas, den berømte franske Dramatiker, er i Gaar afgaaet ved Døden i Marly, 71 Aar gammel. Alexandre Dumas, der var en illegitim Søn af „De tre Musketere“s og „Grevnen af Monte-Cristo“s berømte Forfatter, blev selv en verdenskendt Skribent, ikke mindst som Dramatiker. — Dumas fils' største europæiske Sukces var utvivlsomt Kameliadamen, som Tidens største Kunstnerinder har kreeret. Duse spiller saaledes den berømte Kurtisane ved sit nærforestaaende Gæstespil her.

Folketeatret.
Eleonora Duse
Forestillinger.

Program:

Lørdag d. 7. **Kameliadamen.**
Mandag d. 9. **Ejernet.**
Onsdag d. 11. **Cavalleria rusticana.**
 Mirandolina
 (La Locandiera).

Billetspriserne er:
12—10—8—6—4—3—2 Kroner.
Billetten kan forudbestilles i Folke-
teatrets Billetkontor. 5755

Den mægtige Sneplov, som Direktionen for Kiew-Odessa-Banen i Rusland har bestilt hos Firmaet Smith & Mygind, er nu endelig færdig, og Transporten af Kæmpesneploven ud til Nørrebros Jernbanestation har været en hel Begivenhed for Nørrebros Befolkning. Paa Billedet ses Sneploven paa Nørrebrogade, omgivet af beundrende Skarer. Den vil ogsaa nok vække Opsigt, naar den kommer til sit fjerne Bestemmelsessted.

Eleonora Duses Gæstespil paa Folketeatret.

Den verdensberømte italienske
Primadonna som Kameliadamen.

8. December.

... Der var til Fru Duses Førsteoptræden paa Folketeatret i Aftes udsolgt Hus, der var hele Kongefamilien og det fineste og vanskeligste Première-Publikum, Kjøbenhavn kan stille paa Benene. Og dette Publikum lod sig rive med til en fanatisk Begejstring. Fru Duses henrivende, nyskabende Kunst har da sejret med Glans her som alle andre Steder.

*

Den unge Skuespillerinde Anna Larssen, der med denne Sæson er knyttet til Folketeatret, fortæller om den uforglemmelige Aften:

»Da Tæppet var faldet for sidste Gang, blev vi staaende i Smaagrupper og saa paa hinanden uden at tale. Saa mumlede en Skuespillerinde fra Det kgl. Teater med et haabløst Udtryk i det smukke Ansigt: »Ja, man kan ligesaa godt holde op med at spille Komædie

efter dette. Men inde i mig steg der som en Aabenbaring frem: Her gaar Vejen! Og ad denne skal du frem!»

Folketeatrets berømte Gæst
Eleonora Duse.

Skal vi sælge vore vestindiske Øer?

St. Croix, St. Thomas og St. Jan, vore tre smaa vestindiske Øer, vækker Interesse i De Forenede Stater.

Hovedgaden i Charlotte Amalie By. Til højre ses Riises »Apothecary Hall«, hvor den berømte »Bay Rum« fremstilles.

14. Januar.

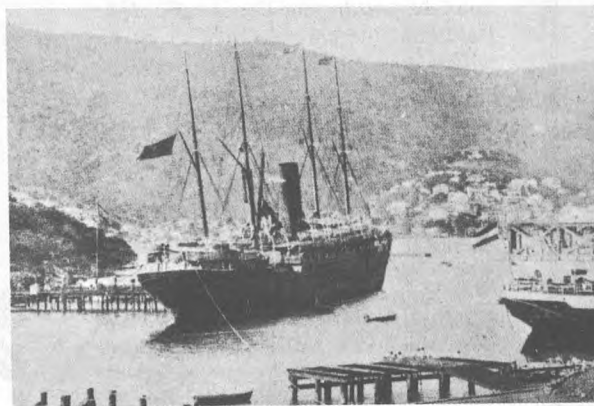
Der er for Tiden Oprør paa Cuba, og det truer med at gribe over paa Portorico. Nu veed enhver, der kender Vestindiens Historie, at der synes at være en vis atmosfærisk Forbindelse mellem Negrene paa Portorico og paa de tre dansk-vestindiske Øer. Hvis vi nu faar Negeroprør paa St. Croix, St. Thomas og St. Jan, hvad saa? Øerne koster os 600.000 Kroner om Aaret at holde. Foruden denne Udgift vilde vi i Tilfælde af Oprør være tvunget til at sende Soldater derover, og Spørgsmaalet er, om vi kan betale det. Amerikanerne er inde i disse Forhold, og derfor omfatter U. S. A. vore tre smaa Øer med megen Interesse. I den seneste Tid har Øerne haft stor Invasion af amerikanske Turister, og i Amerika taler man om, at naar Nicaragua Kanalen engang bliver færdig, vil St. Thomas blive et Gibraltar mellem Atlanterhavet og

Stillehavet. Vi kan oplyse, at Fregatten »Fyen« ved Juletid ankom til St. Thomas. Ombord befandt sig Prins Carl af Danmark, og Fregattens Ankomst blev derfor en sensationel Begivenhed. Guvernør Hedemann modtog Prinsen med Æresvagt og Kanonsalut fra Fortet.

Den amerikanske Presse diskuterer ivrigt Spørgsmaalet.

17. Januar.

Med større og større Iver dis-

St. Thomas' Havn; i Baggrunden Charlotte Amalie By.

kuterer den amerikanske Presse Spørgsmaalet om et Køb af de dansk-vestindiske Øer. Om Øernes Negre siger Bladet, »at de er blevne opdragte til en Slags Civilisation af de danske Indbyggere«. Sekretæren i det amerikanske Marineministerium Mr. Mc'Adoo udtaler, at St. Thomas vil have stor militær Betydning, og at U. S. A. forlængst har tænkt paa at købe baade St. Thomas og Grønland, der skal besidde rige Mineraller. Man kunde iøvrigt ogsaa tænke sig at leje St. Thomas.

Vil Tyskland købe Øerne?

30. Januar.

Diskussionen i Amerika om Købet af vore vestindiske Øer bliver stadig ivrigere. Man fremhæver nu, at det vil være farligt for Amerika ikke at faa fat i Øerne, da et lille Land som Danmark maaske en Dag frivilligt eller ufrivilligt kunde afhænde Øerne til en europæisk Stormagt, Tyskland eller England, og noget saadant kan U. S. A. ikke tillade, da det vilde være stik imod Monroe Doktrinen. I amerikanske Regeringskredse er man tilbøjelig til at gøre Danmark et Tilbud.

Riises kendte Apothek nedbrændt! Prins Carl som Redningsmand.

25. Januar.

Den vestindiske Post bragte i Gaar Meddelelse om, at Apotheker Riises meget kendte Apothek paa St. Thomas, »The Apothecary Hall«, er blevet et Offer for Luerne. Ved et Jule-Børneselskab gik der Ild i Juletræet, og Ilden greb straks fat i selve Bygningens Træværk. I Løbet af en Time var Byens smukkeste Bygning, det bekendte landmark for de Søfarende, en rygende Brandtomt. Heldigvis laa jo den danske Fregat »Fyen« i Havnen, og med Prins Carl i Spidsen udrettede Matroserne et glimrende Arbejde under Branden og forhindrede derved, at en stor Del af Charlotte Amalie By brændte af; de fleste Huse er jo byggede af Træ.

- Fra Teaterverdenen -

En ny Pernille.

Elga Sinding som Pernille.

Januar.

Til Sæsonens store Begivenheder hører Fru *Elga Sindings* Udførelse af *Pernille* i »*Pernilles korte Frøkenstand*«. Fruen, der er gift med den norske Billedhugger *Stefan Sinding*, yder her saa ægte, sund og munter en Kunst, som ikke i lange Tider er set paa vor Scene. Hun har baaret den trippende, nysselige *Pernille* til Graven. Hun spiller *Pernille* som Tjenestepige; hun fornyer gamle *Holbergs Ord* og udtaler dem, som var de skrevne i Dag; hun er netop det unge, sunde, stærke Menneske, som *Holberg* har tænkt sig, rap i *Skoene* og spillevende. . . .

Skuespillerne fester!

25. Januar.

Skuespillernes Fest i *Larsens Lokaler* udmærker sig i *Aar* ved Antallet af kendte Medvirkende. Til en *Begyndelse* havde *Det kgl. Theaters Kunstnere* holdt sig noget tilbage, men de gav sig, da det kom til Stykket, og i *Skuespillerfesten*, der i *Gaar* aabnedes af *Kongefamilien*, deltager praktisk talt alle *kjøbenhavnske Skuespillere*. Nede i *Stueetagen* har man rejst »*Theatret i Grønnegade*«, hvor *Prologen* fremsagdes af ingen ringere end *Fru Professorinde Phister*, der lige er fyldt 80! Efter *Fremsigelsen* rejste *Kongen* sig og tilkastede den gamle *Kunstnerinde* en pragtfuld *Buket gule Roser*. Overfor den unge *Fru Anna Larssen* udtalte *Majestæten* sin *For- og Beundring* over, at hun allerede var *Hustru* og *Moder*.

Bliver Martinus Nielsen Direktør for „Dagmar“?

1. Februar.

Professor Riis Knudsens Broder, *Godsejer Johan Knudsen*, der hittil har hjulpet med *Kaution* og paa anden Maade deltaget i *Dagmartheatrets Ledelse*, vil nu ikke mere, og i Stedet for har *Martinus Nielsen* meldt sig. Har *Martinus* da mange Penge? Nej han har ikke. Men han har en *Bagmand*, og det vil ikke undre nogen at høre, at *Bagmanden* er *Hr. Axel Heide*, den Mand, der for *Tiden* staar bag alle nye *Foretagender*. Selveste *Nytaarsaften* blev der mellem *Riis Knudsen* og *Martinus Nielsen* skrevet *Slutseddel*, men da *Slutsedlen* var *Bagsiden* af en *Konvolut*, beskrevet med *Blyant*, satte *Hr. Riis Knudsen* sit *Navn* paa et *Stykke blankt Papir*, som *Hr. Nielsen* saa selv skulde udfylde!

Men tre af *Skuespillerne*, *Lindstrøm*, *Benjamin Pedersen* og *Vilh. Wiehe*, har ogsaa skaffet *Kapital* og har foreslaaet *Riis Knudsen* at optage dem i *Direktionen*. Det havde *Professoren* intet imod. Han mente, at hans *Overenskomst* med *Martinus* var annulleret. — Men i *Gaar* mødte *Martinus Nielsen* frem med den famøse *Slutseddel* i *Haanden* og forkyndte, at han agtede at overtage *Theatret* fra næste *Sæsons Begyndelse*! Med yderste *Spænding* maa man nu afvente *Dramaets femte Akt*.
Dekoration: *Sagførerkontor*?

Martinus Nielsen.

Johanne Bruns Debut.

Den unge Debutantinde, Fru Johanne Brun

9. Maj.

Fru Johanne Bruns med megen *Forventning* imødesete *Debut* som *Nattens Dronning* fandt *Sted* i *Gaar Aftes*. Man konstaterede straks, at *Fruen* er i *Besiddelse* af ikke almindelige *Stemmemidler*. Hun har en meget *lys, høj Sopran* og har aabenbart let ved *Koloratur*. *Stemmematerialet* savner endnu *god Røgt* og *Pleje*, men *Tilhørerne* var glade for *Debutantinden*, og *Theatret* bør tage sig af hende med *Omhu*.

Trilleøvelser paa Gaden.

Fru Johanne Brun hed oprindelig *Johanne Prieme*; ansat ved *Balletten*; *lys* og *slank*; altid *Arm* i *Arm* med den mørke *Frk. Anna Huld*. *Sad* under *Theatertjenesten* nede i det mørke *Parket* og forelskede sig i *Hr. Frederik Bruns* statelige *Skikkelse*. Er nu en *lykkelig ung Frue* og *Moder* til et *stemmebegavet lille Barn*. *Hr. og Fru Brun* ses ofte køre *Barnevognen* ned ad *Strøget*, hvilket har givet *Anledning* til en *utilgivelig Kjøbenhavnavvittighed* om, at *Hr. Frederik Brun* holder *Trilleøvelser* med sin *Frue*. . . .

*

8. Januar.

Hr. Ivar Schmidt, der i et *Par Sæsoner* var knyttet til *Kasino* som *Skuespiller*, er fra *Nytaar* indtraadt som *Associé* i *Firmaet L. Kannevorff* og har hermed definitivt budt *Scenen* *Farvel*.

*

2. April.

Hr. Otto Jacobsen er blevet antaget som *Elev* paa *Det kgl. Theaters Elevskole*.

Hvad man taler om i Byen

Den tyske Professor Röntgens vidunderlige Opdagelse!

Usynlige Straaler, som kan trænge igennem Kød, Tøj og Papir.

14. Januar.

En meget betydningsfuld fysisk Opdagelse er fornylig gjort af Würzburg-Professoren W. C. Röntgen. Han tager et omhyggeligt luftudpumpet Glasrør, hvorigennem der gaar en Induktionsstrøm, og fotograferer ved Hjælp af de Straaler, som udgaar fra dette Rør, paa almindelige fotografiske Plader. Hidtil har man ikke haft nogen Anelse om disse Straalers Eksistens, da de er fuldstændig usynlige for det menneskelige Øje. Straalerne gennemtrænger ogsaa de bløde Dele af det menneskelige Legeme, men ikke Knoglerne, og man har ved disse Straalers Hjælp været i Stand til at optage et sælsomt Fotografi af en Haand, hvor man ser Knoglerne inde i Haanden. I Wiens og Berlins videnskabelige Kredse beskæftiger man sig indgaaende med denne nye Opdagelse.

De nye Straaler har faaet Navnet X-Straaler.

Professor Röntgen, der har kaldt sine nye, forunderlige Straaler for X-Straaler, har holdt Foredrag for Kejseren og den kejserlige Familie om sin Opdagelse, hvorefter han modtog en høj Dekoration.

Professor Christiansen udtaler sig om Röntgens store Opdagelse.

23. Januar.

Over hele den civiliserede Verden vender man sig i disse Dage med Beundring mod den Mand, der har opdaget X-Straalerne. Ogsaa herhjemme er man nu i Færd med at eksperimentere med disse Straaler. Herom fortæller vor første Kapacitet paa Fysikens Omraade, Professor C. Christiansen ved vor polytekniske Lærestanstalt: Ja, vi har allerede her foretaget en Række Forsøg. Allerede 3. Januar fik jeg en privat Meddelelse om Opdagelsen fra Prof. Röntgen, som jeg kender personligt. Vi kan godt udføre Forsøgene med de Instrumenter, vi har. Et Forsøg paa at fotografere Knoglerne i min egen Haand er ikke lykkedes endnu, men vi har fotograferet Mønter, som laa skjult i en Kasse. Der er næppe Tvivl om, at Röntgens Opdagelse vil have den største Værdi for Kirurgien. Man

Professor W. C. Röntgen.

hører jo allerede fra Wien, at en Læge har overbevist sig om et Benbruds Beskaffenhed ved Hjælp af X-Straalerne.

Faber slog Fløystrup!

En drabelig Kamp om ny og gamle medicinske Metoder.

30. April.

Saa oprandt da det sidste Afsnit af den store Duel mellem Dr. Faber og Dr. Fløystrup om Professorposten i intern Medicin. Det blev en sjælden interessant Dag.

Dr. Fløystrup lagde for og holdt sin Forelæsning over det opgivne Emne »Læren om Kriser og kritiske Dage». Han havde egentlig ikke noget nyt at sige. Han bevægede sig i Egne, hvor alle moderne Synspunkter var som bortvejrede.

Derefter holdt Dr. Faber sit Foredrag om samme Emne, og det var straks indlysende for Enhver, at han vilde vinde Slaget. Han fremsatte de aller nyeste Teorier, støttende sig til Bakteriellæren, og han talte i et Sprog, der glimrede ved flydende Veltalenhed. Da han var færdig, rejste Tilhørerne sig halvt eller helt begejstrede. En halv Time senere bekendtgjorde Dekanus, Prof. Bohr: »Censurkomiteen har vedtaget at indstille Dr. med. Knud Faber . . .«, videre kom han ikke, rungende Haandklap og Hurraraab afbrød ham.

Gyldendal køber Reitzels Forlag.

29. April.

Den københavnske Boghandlerverden overraskedes i Gaar ved en pludselig og ganske uventet Nyhed. Forlagsboghandler Hegel havde om Formiddagen købt det Reitzelske Forlag af dettes Eneindehaver, cand. phil. George C. Grøn.

Forhandlingerne om Salget har været ført i største Hemmelighed. Salgskontrakten undertegnedes i Gaar Kl. 11 i Overværelse af d'Herrer Hegel, Peter Nansen, Fuldmægtig Larsen, George C. Grøn og de to Sagførere Andreas Albeck og Simonsen. Samtidig er Hr. Grøn engageret til at bestyre det gamle Forlag.

Ved dette Kjøb svulmer Gyldendal, der i Forvejen var Nordens største Forlag, yderligere op og kommer paa Højde med de store Verdensforlag. Dets Position er enestaaende, fordi det nu praktisk talt er Enehersker over sit Lands Litteratur i dette Aarhundrede.

Herman Bing død.

26. Januar.

Det er et virkeligt Stykke København, der forstummer med Herman Bing. Alle kendte ham, han havde i de sidste 20 Aar været med i al Byens Støjen, Bevægelse og Kamp. . . . Han var den fødte Agitator og Politiker, og han maatte af og til tage de haarde Følger, som da han mistede sin Kassererstilling i Landmandsbanken, eller da han blev arresteret for at have brændt Politikens Honorarborg for at frelse en Indsenders Anonymitet.

Herman Bing, der kun blev 51 Aar gammel, var Medstifter og Medudgiver af Politiken.

Herman Bing.

Begivenheder ved Hove

Der stjæles daglig af H. M. Kongens Privatkasse.

Omfattende Tyverier paa Amalienborg.

31. Marts.

I Aar og Dag har Kongen lagt Mærke til, at der paa uforklarlig Maade forsvandt Penge ud af hans Privatkasse, som har sin Plads i en Skrivebordsskuffe i Majestæts Arbejdsværelse. I de sidste tre Maanedes forsvandt der over 1000 Kroner, og Kongen besluttede sig da til at tilkalde Politiet, der dog fik Ordre til at gaa meget varsomt til Værks. Det blev Opdageren, Overbetjent Kjær, der fik den delikate Opgave betroet. Han konstaterede, at Tyverierne fandt Sted hver tredje Dag, og dermed var man kommet et godt Skridt fremad, for Lakajerne har tredages Vagtskifte.

Mistanken rettes mod en Lakaj.

Mistanken kunde da ret hurtigt rettes mod Lakaj O., og man besluttede at fange ham paa fersk Gerning. I Fredags havde han Vagt i Kongens Gemakker, og medens hele Kongefamilien var til Prinsessernes Konfirmation i Slotskirken, stillede Opdager Kjær sig paa Lur. Listen lykkedes. Lakaj O. kom ind i Kongens Værelse, gik hen til Skrivebordet, dirkede Skuffen op og fjernede et Bundt Pengesedler. Opdageren lod ham gaa, indsendte sin Rapport, og Dagen efter fik Lakajen Morgenbesøg af Politiet, der tog ham med paa Stationen.

Tilstaaet at have stjaalet 30.000 Kr. i 15 Aar.

Her tilstod han, at han i over 15 Aar har stjaalet fra sin kongelige Husbond. Han har i sin Tid været Tjener hos Excellencen Estrup. Indviende har regnet ud, at han ialt nok har bestjaalet Kongen for ca. 30.000 Kroner.

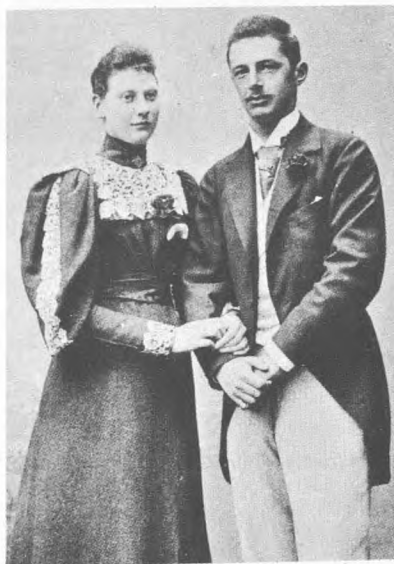
Han ejede et Hus her i Byen og levede meget over Evne, foregivende, at han engang havde vundet en stor Gevinst i Lotteriet.

Foruden Penge ogsaa Værdisager.

5. April.

Sagen mod den utro Lakaj O., der har stjaalet fra Kongen, fortsættes stadig. Lakajens Hustru er ogsaa arresteret. Ved Husundersøgelsen viste det sig, at O. har et meget kostbart Møblement, og at der i hans Gemmer findes en Mængde Gulduhre, Armbaand, Brocher og Ringe, at Gulvene var belagt med Brüsslertæpper, og at der heller ikke savnedes Sølvservice. Parret holdt

Fyrstebryllup.

Prinsesse Louise og Prins Friedrich af Schaumburg-Lippe.

6. Maj.

Det Bryllup, der fejredes i vort Kongehus i Gaar, adskiller sig iøjnefaldende fra den Række kongelige Giftermaal, som Kjøbenhavn i de sidste Aartier har oplevet. Prinsen

mange Selskaber, og Lakaj O. interesserede sig stærkt for en af Damerne i Kehlets Variété. Der er fem Børn i Hjemmet i Alderen fra tyve til to Aar. Det yngste Barn er nu anbragt i Pleje.

er hverken velhavende eller højtstaaende, og Prinsessen vil fra nu af komme til at leve under langt beskedenere Forhold end dem, hun er opfodt i ved sin Fader Kronprinsens Hof.

Højtideligheden foregik Klokken otte Aften paa Amalienborg, i Ridder salen. Konfessionarius Pauli foretog Vielsen efter en meget kort Tale, og derefter var der Kur for de Indbudne, der ved samme Lejlighed tog Brudegaverne i Øjesyn. Allerede ved 10-Tiden trak de Nygifte sig tilbage til den lille Havepavillon, hvor de skal bo i nogle Dage. Deres Lejlighed der bestaar af en Dagligstue, et Soveværelse og to Toiletværelser. Det kan ikke godt være mindre, men hvad skal et ungt, nygift Par egentlig med mere. . . .

En Malermester fornærmer Kongen.

Majestætsfornærmelsen takseres til tre Maaneders Fængsel.

17. April.

For Højesteret procederede i Gaar Majestætsfornærmelsessagen mod Malermester Bruun i Ribe.

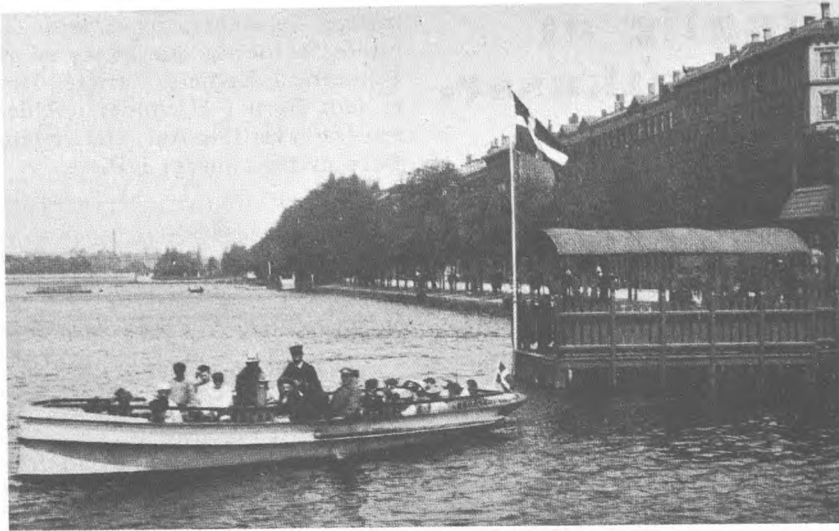
Ved et Dyrskue i Fjor i Ribe brejdede en Sønderjyde Festkomiteen, at den havde valgt som Festtegn Baand i de slesvig-holstenske Farver. Heraf tog Bruun Anledning til at holde en Tale, hvori han bl. a. sagde: Dette med Nationernes Farver er noget ganske underordnet. De sønderjydske Patrioter har valgt Militarismen og ikke Folkeretfærdigheden, derfor kender jeg dem ikke. Sønderjyden siger, at han spytter paa de slesvig-holstenske Farver; jeg blæser ad hans Nationalfølelse, — den er kun Humbug!

Allerede her blev Bruun afbrudt af stærke Fy-Raab fra hele Forsamlingen. Men i sin noget berusede Tilstand fortsatte han med følgende Ord om Kongen: Vi har en tysk Konge, som kun er blevet dansk, fordi han har kunnet se sin Fordel derved, fordi han har kunnet opnaa en høj Stilling her i Landet.

Disse Ord vakte en saadan Storm af Forbitrelse, at Taleren maatte holde inde og stikke af.

Baade ved Ribe Ekstraret, Overretten og i Gaar ved Højesteret takserede Dommerne disse Udtalelser til tre Maaneders simpelt Fængsel.

Kan en Kammerjunker tjene en Dagløn som Opvarter?

De nye elektriske Baade paa Søerne.

11. April.

Forsøget med Petroleumbsbaadene paa Søerne gik altsaa ikke. Ved deres Spektakel og gyselige Stank og Eksplosionsfare blev de snart saa forhadte, at ingen vilde bruge dem. Men nu har vi faaet de elektriske Baade, og Sejladsen med dem former sig virkelig som en Lystrejse mellem Østerbro og Vesterbro.

Baadene er hvidmalede og pyntelige at se til, men Herrer med høje Hatte tilraades Forsigtighed, naar de i Baadene passerer under Dronning Louises Bro; Cylinderen kan her nemt forvandles til en Chapeau claque!

En Dame i Knæbenklæder samler Opløb paa Østerbro.

13. Juni.

En ung Dame, iført fikse, lyseblaa Knæbenklæder og Bluseliv, cyklede i Gaar lystigt ud ad Østerbrogade. Nu vilde Uheldet, at en skarp Sten skar et af Cyklens Gummihjul i Stykker og derved tvang den unge Sportskvinde til at standse. Hun fik et Bybud til at tage sig af Maskinen og vilde vende hjem til Fods. Men det ovenfor beskrevne Kostume, der egner sig fortræffeligt til Cyklesporten, viste sig aldeles ikke egnet til Promenadebrug. I et Nu var den Skønne omgivet af en nysgerrig og paastrængende Skare, mest Børn og unge Mennesker, saa hun tilsidst ikke kunde komme frem. Heldigvis tog en galant Kavalier sig af hende, skaffede en Droske tilveje og bragte Damen lykkeligt hjem til hendes Bopæl.

Den unge Mand venter endnu paa Belønningen for sin kække Daad.

En Kammerjunker vædder, at han kan leve af at være Opvarter. Et spændende Væddemaal.

25. Juni.

En herværende Kamerjunker, der til Dato intet har taget sig for med sine manicurerede Hænder, har i disse Dage afsluttet et Væddemaal om, at han mageligt ved at servere som Opvarter paa en af vore Restaurationer kan tjene til Livets Ophold.

Væddemaallet drejer sig om en ret betydelig Sum.

Kammerjunkerne protesterer.

27. Juni.

Fra en Kammerjunker, tillige Officer i Hæren, har vi modtaget en Protest imod det fashionable Væddemaal. Flere Kammerjunkere har »følt sig temmelig ilde berørte ved den Opmærksomhed, som det omtalte Væddemaal har paaført alle de Herrer, som af Hs. Majestæt Kongen er bleve benaadede med Kammerjunkertitlen. Det hele Væddemaal synes ikke at stemme med Begrebet god Tone.«

Opvarterne er krænkede.

28. Juni.

Protest fra en Opvarter: »... de Herrer, der er Kammerjunkere anser det aabenbart for under deres Værdighed at servere og varte op.

Jeg synes, vi Kellnere er lige saa gode som andre. Det er vel ikke saa vanskeligt at være Kammerjunker, men det at være en dygtig og ordentlig Kellner, er ikke let. Det er en Skam, at nogle fine Herrer slutter et Væddemaal, om de kan varte op. Det er jo ikke andet end at haane os.«

Skal den kække Kammerjunker servere hos Nimb?

30. Juni.

Kammerraad Nimb har nu stillet Divan 2 til Disposition for den Kammerjunker, der vil prøve at servere. »Han skal faa saa mange Borde, som en Opvarter ellers har at besørge, og han skal faa Lov at servere inde i Salen. Vil han optræde i kort, fransk Trøje som vore egne Kellnere, kan han udmærket laane en helt ny Parisermode, som vi har liggende.«

Nimb vil, men Kammerjunkereren vil ikke.

1. Juli.

Kammerjunkereren vil ikke servere hos Nimb, hvem han iøvrigt takker for det venlige Tilbud. Hans Optræden dér vilde vække for megen Sensation og give for meget i Kassen, og Meningen er jo, at han skulde prøve at tjene en Dagløn under normale Forhold, d. v. s. ukendt.

Kammerjunkereren har derfor besluttet at foretage sit Serveringsforsøgovre i Malmø, og det er allerede i al Stilhed sket i Dag. I Morgen faar vi altsaa Beretningen. Vil Kammerjunkereren virkelig ved Servering kunne tjene en solid Dagløn?

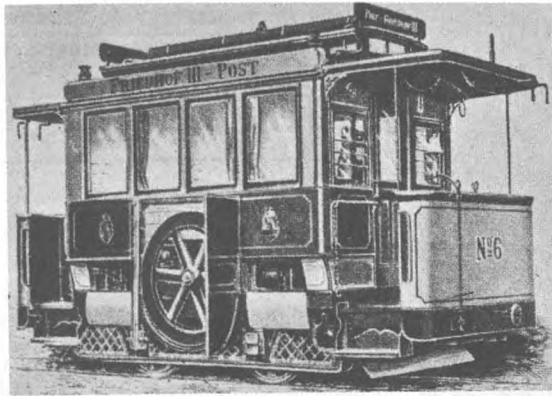
Kammerjunkereren tabte! En Dagløn paa 9 Kr. 76 Øre.

3. Juli.

»... Jeg har i Gaar serveret paa en Kafé i Malmø. I Tiden fra Klokken 5 til 11 lykkedes det mig kun at tjene 9 Kr. 76 Øre. Denne Sum, afrundet til 10 Kr., sender jeg herved til en velgørende Indsamling. Jeg indrømmer at have tabt Væddemaallet, da jeg ikke ser mig i Stand til at leve for ca. 10 Kr. daglig. Man maa dog regne med, at jeg kun serverede en halv Dag, og at Svenskerne ikke synes at være saa rundhaandede med Drikkepenge som Danskerne.«

Nogle Nyheder paa vore Gader

Den nye Gassporvogn, der i disse Dage prøves paa Sølgadelinien.

Kjøbenhavn faar sin første Kiosk.

Et Barn af Heides og Ernst Bojesens rige Fantasi.

7. Juli.

I disse Dage er da endelig Kjøbenhavns første Telefonkiosk bleven færdig. Den staar paa Kongens Nytorv, lige Syd for Fliserækken fra Østergade. Kiosken er tegnet af den unge, lovende Arkitekt *F. A. P. Koch*. Den er elegant udstyret og forsynet med Ur fra *Bertram Larsen*, et smukt buet Kobbertag, Træværk med Udsikring af Dyrekredsens Billeder og staar paa en graa, sleben Granitsokkel. Denne kjøbenhavnske Kiosk overgaar langt Udlandets bekendte Aviskiosker derved, at den er forsynet med Telefon, og at der er forbundet en fortræffelig Budtjeneste med den.

Aktieselskabet *Kjøbenhavns Telefonkiosker* oprettedes den 19. Aug. i Fjor, og i Bestyrelsen sidder *ORSF. Rothenborg*, Direktør *Oscar Davidsen* og Kaptajn *Salto*. Manden for det hele er dog Bankdirektør *Axel Heide* (Laane- og Diskontobanken), der har formaaet Trolldmanden *Ernst Bojesen* til at overtage Hvervet som Bestyrelsens Formand. Det er Bojesen, der har faaet sat Fart i Sagerne, og som det skyldes, at Kioskens nydelige Annoncer virker saa artistisk, med klare, rene Farver, især om Aftenen.

Kiosken er aaben fra 8 Morgen til 10 Aften, og inde i det for Publikum bestemte Rum findes bl. a. Vejviseren og en Liste over de Læger, der har Telefon.

Desværre maa Kiosken ikke have aabent om Søndagen.

Den nye Kiosk, der er bygget paa Kongens Nytorv.

Skal vi nu have Gassporvogn?

21. Marts.

I de sidste Dage har man paa Sølgaderuten af og til kunnet se en stor, rødmalet Ekvipage uden Heste glide stille hen ad Sporvejskinnerne, efterfulgt af en Flok skrigende Drenge, der synes at finde Spasen kostelig.

Fænomenet er en Gassporvogn af tysk Konstruktion, som man er i Færd med at prøve her.

Stor Opstandelse paa Det forenede Dampskibsselskabs Generalforsamling.

Man nægter at godkende Regnskabet.

7. April.

For et Par Dage siden indtraf den i vor hjemlige Forretningsverden aldeles enestaaende Begivenhed, at Generalforsamlingen i et af vore største Aktieselskaber nægtede at give Decharge for Regnskabet. Det hændte i »Det Forenede Dampskibsselskab«. Bestyrelsen, d. v. s. Hr. *Tietgen*, foreslog at henlægge 150.000 Kroner til Reservefondet og udbetale Aktionærerne 5 Procent i Udbytte.

Men Generalforsamlingen vilde ikke have Reserver men derimod 6 Procent i Udbytte.

Til Trods for, at det blev indprentet Aktionærerne, at de slet ikke kunde faa noget Udbytte udbetalt, hvis Regnskabet ikke blev godkendt, nægtede Generalforsamlingen Godkendelsen. Ifølge Lovene kan man ikke udbetale Udbytte af et ikke godkendt Regnskab, og stor var derfor Overraskelsen paa Børsen i Gaar, da det blev bekendt, at D. F. D. S.'s Bestyrelse alligevel udbetaler de (ikke vedtagne) 5 Procent. Som bekendt er det ellers Skik, at en Bestyrelse, der ikke kan faa Decharge for sit Regnskab, gaar af.

Tilfældet viser tydeligt, at det er paa Tiden, vi faar en Aktielovgivning. I Øjeblikket har Hr. *Tietgen* jo faktisk indført Provisorier i D. F. D. S.

Nyt - nyt!

Nu har man indført Cykledrosken i Berlin, og den Prøve, der er foretaget med dette nye Befordringsmiddel, viser, at det er baade bekvemt og praktisk. Som man ser af vedføjede Billede, er det en almindelig Tricycle, paa hvis Bagakse der er anbragt et Passagersæde med Kalesche. Køretøjet er forsynet med Taxameter, paa hvilket ganske nøje kan aflæses, hvor langt man har kørt, og hvor meget man skal betale for Turen.

En Cykledroske, saaledes som den ses befare Berlins Gader.

Skandaløse Forhold paa Sølvgadens Kaserne

Tyfus- og Skarlagensfeber-Epidemi under hurtig og foruroligende Udvikling.

Tre Dødsfald blandt Rekrutterne.

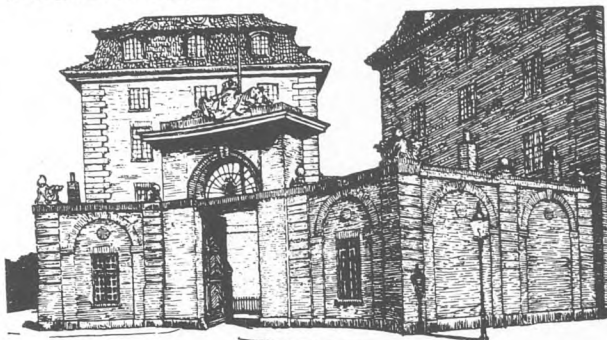
Det uhyggelige Rygte har bekræftet sig: der er Rygmarvstyfus paa Sølvgadens Kaserne, og alle tre angrebne Rekrutter er døde deraf. Samtidig er en Skarlagensfeber-Epidemi under Udvikling paa samme Kaserne. Der er allerede forekommet en halv Snes Tilfælde. Lægerne

aner ikke, hvor de skal søge Smittekilden. Saa utroligt det end lyder, er det en Kendsgerning, at de Sovestuer, paa hvilke de afdøde Tyfus-Patienter har ligget, ikke er rømmede! Denne Ligegyldighed for det unge indkaldte Mandkabs Velfærd synes nærmest at grænse til det skandaløse.

Utilgiveligt Sløseri - man undlader at desinficere!

12. Maj.

Det viser sig nu, at der i Foraaet allerede er forekommet en hel Del Tilfælde af Rygmarvstyfus paa Sølvgadens Kaserne. Og der har ogsaa vist sig Tilfælde baade paa Artillerikaserne og Husarkaserne. Ja, Sygdommen er naaet ud til den civile Befolkning paa Christianshavn, Østerbro og Vesterbro. Sagen er altsaa meget alvorlig. Ved Optagelsen paa Hospitalet har man forsømt straks at underrette Bataljonen om Sygdommens smitsomme og farlige Karakter, og derfor er gaaet halvandet Døgn, før de Angrebnes Senge blev desinficerede! I et enkelt Tilfælde har man yderligere maattet vente en hel Dag paa Desinfektøren.

Sølvgadens Kaserne.

Kasernen er Arnestedet for de smitsomme Sygdomme.

Man „opdager“ tilfældigt tre haardt angrebne Patienter.

13. Maj.

»Berlingske Tidende« meddeler i Dag, at det den 2. Maj, da en Soldat skulde hjemsendes, tilfældig opdagedes, at han led af Skarlagensfeber i Afskalmningsstadiet, og atter den 6. Maj opdagedes der yderligere to nye Tilfælde.

Endvidere meddeler Berlingske, at Sølvgadens Kaserne »i de senere Aar har erhvervet sig et ilde Rygte som Arnested for Faaresyge, Mæslinger, Difteritis, Skarlagensfeber og akut Hjerne-Rygmarvbetændelse«. Lægerne lægger megen Vægt paa det Forhold, at Soldaterne selv maa sørge for deres egen Kost, og at Madskabsstuerne er fyldt med Dunster af harskt Smør og Fedt og gammel Ost.

Nye Tilfælde af Rygmarvstyfus!

20. Maj.

Den uhyggelige Rygmarvstyfus har nu atter vist sig paa Kasernen i Sølvgade. Denne Gang blev Desinfektionen fore-

taget omgaaende; de militære Autoriteter er jo nu blevne ry-stede op af deres Dvale. Skarlagensfeberen raser stadig derude, og nu er der kommet Faaresyge til!

Det militære Sygehus er overfyldt!

21. Maj.

Garnissonssygehuset er nu saa overfyldt, at man har maattet rejse Døckerske Telte i Gaarden for at faa Plads til Soldaterne fra Sølvgadens Kaserne.

Sølvgadens Kaserne rømmes, der slaas Lejr paa Fælled.

22. Maj.

Hurtigt og energisk har Krigsminister Schnack givet Ordre til Opførelsen af en stor Lejr paa Fælled, hvor Jagtvejen skærer Øster Allé. Det er et meget stort Arbejde, Ingeniørerne her udfører. Der rejses ialt et Hundrede Telte; desforuden bygges Marketenderi, Munderingshuse, Arrestbygning, Samlingsstuer o. s. v. alle af Træ.

Meningitis blandt Gardisterne.

2. Juni.

Samtidig med, at Sølvgadens Kaserne er blevet rømmet paa Grund af smitsomme Sygdomme, meldes der, at der er udbrudt Meningitis blandt Gardisterne.

Krigsminister Schnack.

Selskabslivets Elegance — Hjemmets Hygge

Hjemvendt Dansk-Amerikaner og hans elegante Dollarprinsesse.

Millionæren Fischer Hansen faar en fyrstelig Modtagelse.

5. Juli.

En ung Mand, Hr. Fischer Hansen, drog for nogle Aar siden, ung, kæk og fattig, til det forjættede Land, d. v. s. U. S. A. Her vandt han, om ikke noget Kongerige, saa dog en Prinsesse, — en ægte Dollarprinsesse. Hun hedder *Nelly* og er Datter af en Skræder-Mangemillionær, som har givet sin danske Svigersøn flere Millioner i Medgift. Det unge Par opholder sig paa Bryllupsrejse her i Landet. En Mangemillionær og en Dollarprinsesse møder man jo ikke hver Dag i Kongens Kjøbenhavn, og det er derfor intet Under, at Hr. og Fru Fischer Hansen i denne Tid overvældes af Invitationer. Hr. Hansen er Advokat i sit nye Fædreland; Fru Nelly har allerede gjort sig overordentlig populær her i Byen ved sit ligefremme og indtagende Væsen. For nogle Dage siden blev hun modtaget i Privataudiens af Kronprinsessen og Kronprinsen, der overrakte hende en stor Buket Blomster, som han selv havde bundet. Ogsaa Prinsesse Marie har modtaget sin amerikanske Dollar-Kollega. Mrs. Nelly Hansen fandt det forbavsende og henrivende, at man turde sige *you* til en virkelig kongelig Højhed!

Fischer Hansens Fødeby paa den anden Ende.

Store Dage i Stenløse.

Hr. Fischer Hansen har haft den smukke Idé at vise sin Brud den lille idylliske Landsby, hvor han først saa Dagens Lys; det er *Stenløse* ved Frederikssund. Og naturligvis gav Stenløse sit berømte Bysbarn en glimrende Velkomst. Hele Byen var smykket med amerikanske Flag. Ved Landsbyens Grænse blev Mr. og Mrs. Hansen budt Velkommen af Mølleren, Skolelæreren (F. H.s Fader) samt Pastoren og flere Forældringer med Faner. Skolebørnene sang, og bagefter var der stor Mid-

dag i Skolestuen. Den unge Amerikanerindes henrivende Naturlighed bidrog i høj Grad til at kaste Stemning over Festen.

Nabob'en i Kongens Klæder!

Han slap med Forskrækkelsen — og en Bøde.

19. Juli.

Mr. og Mrs. Fischer Hansen har forladt Landet. Det viser sig, at den unge dansk-amerikanske Advokat har svævet i en stor Fare under sit Ophold herhjemme. Politifuldmægtigen i Roskilde gjorde den sensationelle Opdagelse, at Hr. Fischer Hansen ved sin Bortrejse til Landet hinsides Atlanten havde unddraget sig sin Militærtjeneste. Og da Politifuldmægtigen er en samvittighedsfuld Mand, krævede han Hr. Fischer Hansen arresteret og sendt til Session! Men saa galt gik det dog ikke. Det lader til, at de højere Myndigheder i dette Tilfælde har bevaret Fatningen. Man siger, at Sagen er blevet afgjort med en konventionel Bøde. Og nu har Millionærparret altsaa forladt Landet og er rejst til Berlin, langt, langt bort fra det fæle Roskilde-Politi.

Phønix-Direktør
Neiiendams bevingede Ord.

Direktør Neiiendam.

Direktør Neiiendam, Hotel Phønix i Bredgade, er forlængst en Forgrundsfigur i Kjøbenhavnslivet og en Pryd for sin Stand. Nu har han yderligere øget sin Popularitet ved i en Annonce — se nedenfor — at have beriget Sproget med de bevingede Ord om »Selskabslivets Elegance og Hjemmets Hygge«.

Hotel Fønix.

De ny ombyggede, komfortable Selskabsokaler, der forener Hjemmets Hygge med Selskabslivets Elegance, anbefales.
Carl Neiiendam.
6241

Stenløse modtager sit Bysbarn (Tegning i Blæksprutten).

Louis de Moulins

No. 40. Hefter 21. Ctr.

REVUE

Redigeret af
Louis Møller.

Nr. 40. **1. Hæftning**

Lørdag d. 24. November.

Abonnement modtages paa alle Hø. Postkontorer samt paa Bladets Kontor i København N. 1.
Pris 4 Ore pr. Nr. 1 Rr. pr. Kvartal. Betalingsbet. 21 Ore.
P. 16 5 Ore pr. Nr. uventet i Norge.

Louis de Moulins udgiver sin egen Revue.

Bloddrøppende Roman
for 4 Øre.

Den berømte Rædselsforfatter, den rare og elskværdige Louis Møller alias Louis de Moulins, har i disse Dage fraaadt sin Redaktørstilling ved det af Hr. Kauffmann udgivne Romanblad „Revue“ og har selv paabegyndt en Revue. Hr. Møller skriver selv alle Føljeton-Romanerne til sit Blad, der koster 4 Øre pr. Nummer.

Vag det nye Blads Tilblivelse skjuler der sig efter Sigende et dybt Drama. En Dag paa en Vinstue afskedigede Hr. K. i Vrede Hr. Møller, og først for sent opdagede han, at han herved havde slaget den Høne, hvis Gulddag han levede af. For at klare Sagen har Hr. K. nu engageret en Arbejdsmand ved Navn Louis Møller som „Redaktør“ til sit Blad, hvorefter han genoptrykker sin tidligere Redaktørs Romaner! Men hans Plan har ikke bragt ham Held. Publikum er fulgt med den „Ægte“ Møller, hvis bekendte bloddrøppende, nerveoprivende Romaner nu spredes i Tusindvis til alle Byens Pigeværelser gennem „Den eneste ægte Louis de Moulins Revue“.

Louis Møller, kendt som
Louis de Moulins.

Ny! Ny! Ny!

„Manden med det
røde Øje“

Ny spændende Roman!

„Den hvide
Nonne“

„Sympigens
Erindringer“

Kapitel XXXVI.

Kongens stakkels Hjerter var kommet i Oprør ved Synet af Myrderierne. Han greb en Høse og sigtede paa Henrik af Navarra.

„Vælg, vælg!, raabte han, Døden, Meesen eller den levende Grav!“

„O Vil Deres Majestæt skjude Deres Søsters Mand?“ svarede Henrik med isnende Ro.

„Nej, for Helvedes Torden, nej, raabte Kongen, men jeg vil høre min Høse knalde; jeg vil se, om jeg kan træffe.“

Han gik hen til Vinduet og rev det op. Paa Taget lige overfor løb en forfulgt Kvinde med et lille Barn ved Haanden hen ad Tagrygningen.

„Se nu, Henrik, se nu, lo Kongen, jeg kan skjude!“ Han sigtede og gav Ild. Barnet rullede dødeligt truffet ned fra Taget. Den ulphækkelige Moder udstødte et vildt Skrig og styrtede sig ned i Dybet efter sit Barn.

„Hurra, skreg Kongen, to Fluer med eet Smæk!“

Ridder Rolfs Sværd skilte bogstavelig hans Hoved fra Kroppen.

Et Blad af Byens Dagbog

Ung Sportsmand vinder Svømme-Mesterskab.

Edgar Aabye.

Den unge Sportsjournalist, cand. theol. *Edgar Aabye*, der selv er en ivrig og energisk Sportsmand, har i Svømning over 100 Meter vundet Mesterskabet for Danmark.

Frelsertaarnet reparereres.

Taarnet paa Frelserkirken paa Christianshavn bliver for Tiden repareret, og i den Anledning er der rejst Stilladser helt op om Spiret, ja helt op til »Manden« paa Kuglen. Den kendte Christianshavner-Fotograf Joh. Hansen har benyttet sig af Situationen til at tage dette Billede, men for at komme paa tilstrækkelig Afstand af Manden maatte han faa Tømmerne til at lægge en ekstra Planke ud i Luften, og svævede her i 276 Fods Højde over Jorden tog han Fotografiet. Hvor høj tror man, Manden er? Han er fem Alen høj.

Aabent Brev fra Gustav Wied til Johs. Jørgensen.

Som Svar paa *Johs. Jørgensens* nylig udkomne Bog »Livsløgn og Livsandhed« har *Gustav Wied* sendt den til Katolik omvendte Forfatter et aabent Brev, hvori bl. a. staar:

Jeg maa have samme Ret til at kalde Dem »en Bedrager« som De til at bruge denne Betegnelse overfor »Halvfjerdsernes Mænd«. Thi De drister Dem vel ikke til at paastaa, at disse Mænd har skrevet og talt mod bedre Vidende? Og hvis, — hvem garanterer mig saa for, at De ikke gør det samme?

Og saa er der een Ting til, kære J. J. (og det har virkelig gjort mig ondt!). Det er det Sted i Bogen, hvor De søger at indbilde Deres mindre vidende Læsere, at der »i Grunden« ingen Forskel er paa en Strindbergs og en Halenegers Hjerne!

Fy! Slige Kneb bør De overlade til Gaardmissionærer og Hjælpedegne!

Deres hengivne

Gustav Wied.

Auer's Gasglødelys
er Nutidens bedste og billigste Lys.

Nedsatte Priser.

Nyhed { *N. Brønder* (Forbrug: 1½ Kbf. Lyssyrke: 35 Normallys).
Anbefales særlig til Privatboliger, Kontorer, Skoler etc.
Pris komplet med smuk Kuppel Kr. 6,75.

Obs! Forlang altid *Auers Gasglødelys*. — Undgaa nette Efterligninger.

Nordiske Auer's Gasglødelys Aktieselskab
Tordenskjoldsgade 19. Kjøbenhavn.

Gratis

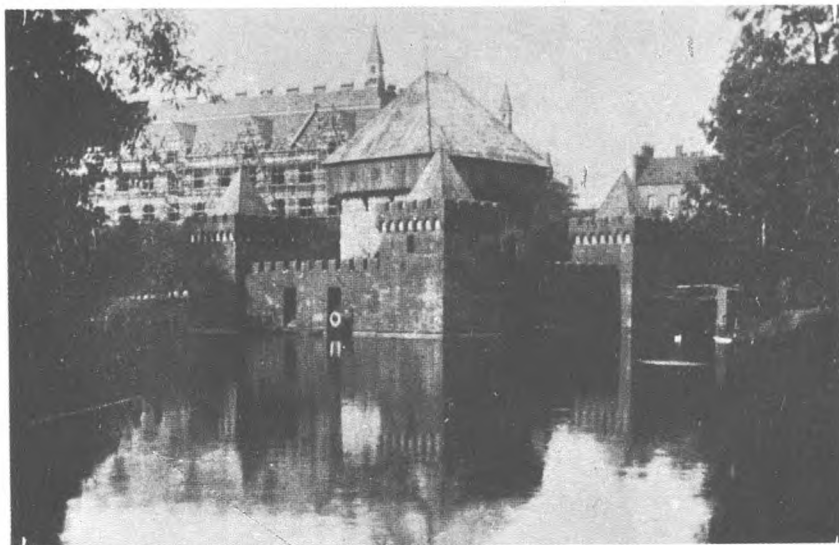
livsforsikret for **1800 Kr.** mod Jærnbaneulykker i hele Verden er **Enhver**, som bærer **Universal Assurance Selen**.

Faas overalt å

2 Kr. 50 Øre Parret.

Til videre Forhandling kun fra Generaldepotet for Danmark **Gustav A. Netterstrøm;** 17, Vesterbrogade 17, 1641

Carl Lund overgaar atter sig selv —!

»Gurre Slot« i Tivoli-Søen, i Baggrunden det snart fuldendte Raadhus.

Carl Lunds nyeste Mesterværk, det skønne Gurre Slot, der spejler sig i Tivolisøen.

Carl Lund har overgaaet sig selv! Alle Kjøbenhavnere mindes hans »Italienske Fester« i 1887 og 1893, hvorfra vi her bringer to Billeder, »Den blaa Grotte« og Tivolisøen omdannet til en venetiansk Kanal. Men det »Gurre Slot«, som Carl Lund i Aar har fremtryllet i Tivoli, og som saa skønt spejler sine Tinder og Taarne i det stille Vand, er absolut hans Mesterværk, i hvert Fald til Carl Lund atter, om et Aars Tid, »overgaar sig selv«. Skade, at Stilladset om Raadhuset endnu ikke er faldet; det pynter ikke paa Baggrunden.

Troldmanden Carl Lund.

Carl Lunds Tivoli-Arrangement: Den blaa Grotte.

Fra Carl Lunds »Italienske Fester«: Tivoli-Søen omdannet til venetiansk Kanalbillede.

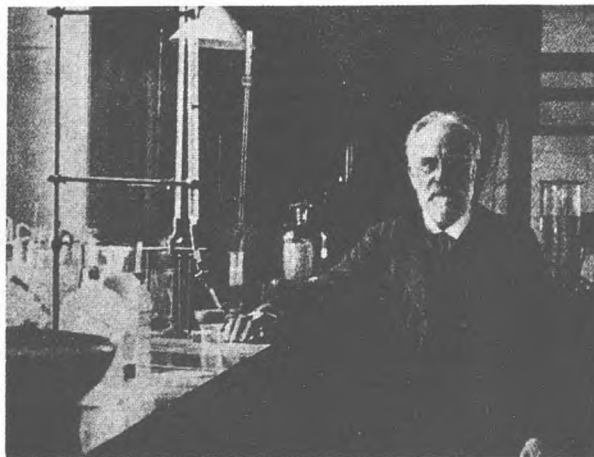
Bakterierne / Øllet / Bryggeren

Er vort Bajerskøl raaddent? Brygger Jacobsen blev ikke genvalgt.

Det vrimler med Bakterier i vor daglige Bajer.

28. Juli.

Der har i de sidste Dage her i Byen gaaet foruroligende Rygter om, at det Bajerske Øl fra et af Kjøbenhavns større Bryggerier var befængt med Bakterier. Fra Bryggerierne har Rygtet spredt sig til Ølhandlerne, derfra til Kaféerne og endelig ud til Publikum. Navnet paa Bryggeriet nævnes ikke højt, men Rygterne spredes. Publikum har Ret til at forlange nærmere Oplysninger.

Prof. E. Chr. Hansen i Carlsbergs Laboratorium.

Hvor ligger Ølhunden begravet?

Vi har fire Bajerskøl Bryggerier her i Byen: Gamle Carlsberg, Ny Carlsberg, Tuborg og De Forenede Bryggerier. De tre sidste har i Bladene forsikret, at deres Øl er fuldkommen sundt og rent. Men man lægger særlig Mærke til, at Ny Carlsberg i sin Erklæring direkte omtaler »den i et herværende Bryggeri eksisterende Bakteriiepidemi«! Ordene lader intet tilbage at ønske i Tydelighed.

Hvad siger Carlsberg?

30. Juli.

Gamle Carlsberg har indtil nu ikke villet udstede nogen Erklæring om sit Øl, da, som Dir. Kühle siger, Bryggeriet staar alt for højt til at behøve at dække sig bag Erklæringer. Men nu er Erklæringen altsaa kommet alligevel. Tilbage staar nu at faa at vide, hvordan Rygtet er opstaaet, og om Publikum virkelig behøver at frygte for Liv og Helbred.

Det københavnske Øl undersøges grundigt.

Angaaende Øllet kan vi meddele, at Detlefsen & Karl Meyer's Laboratorium nu har analyseret Prøver paa alt københavnsk Bajerskøl. Man fandt Sarcina og Stavbakterier i alle Øl-sorterne. Men det menes, at disse Bakterier ikke er skadelige for

En pinlig Flagaffære.

Brygger Jacobsen river smaa tyske Børneflag omkuld.

4. August.

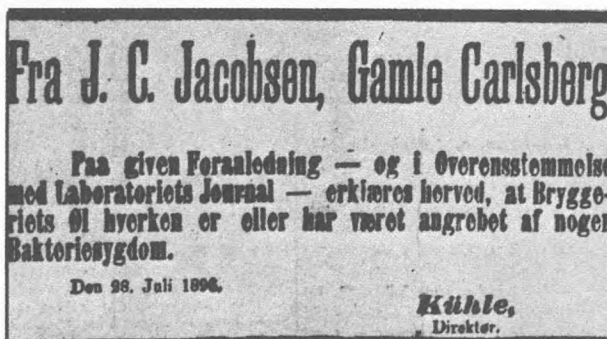
Midt i Ølkampen og Bakteriestormen har Brygger Carl Jacobsen været ude for en ubehagelig Oplevelse. Han var taget paa et kort Besøg hos sin Hustru, der for Tiden opholder sig paa Fanø Nordsøbad. Paa en Aftentur langs Stranden rev den impulsive Brygger nogle smaa tyske Børneflag omkuld og brækkede Stængerne. Herover blev de tyske Badegæster forbitrede, og næste Dag fik Brygger Jacobsen en Skrivelse fra Nordsøbadets Direktion, hvori der stod: »Paa Grund af Deres Optræden i Aftes her ved Badet anmoder vi Dem om at forlade vort Terræn; i lige Maade maa vi herved gøre Dem ansvarlig for den Forstyrrelse og Skade, som denne Deres Optræden allerede har forvoldt. . . .«

Stiftamtmand Ahnfeldt har straks taget Affære. Han har ladet Birkedommeren hente og beordret Politipatruljer langs Stranden.

Brygger Jacobsen er nu rejst. Ved Afrejsen raabte de danske Gæster Hurra for ham, medens Kurhotellets tyske Gæster peb ham ud. Paa Damperen

viftede Bryggeren med det danske Postflag og kyskede det to Gange!

Ved sin Ankomst her til Byen har Bryggeren forklaret, at der paa Børnernes Flagstænger var anbragt et stort tysk Flag over et lille dansk, og det var det, der harmede ham.

Mennesker, skønt de giver Øllet en raadden Smag. Iøvrigt er det den almindelige Mening hos alle ølkyndige, at Øllet kun holder sig absolut godt 2—3 Uger efter Aftapningen. Maa vi derfor bede om at faa Aftapningsdato paa alle Øl-Etiketter!

Under norsk, dansk og russisk Flag!

Fridtjof Nansen naaede 3 Grader nordligere end nogen anden Polarforsker!

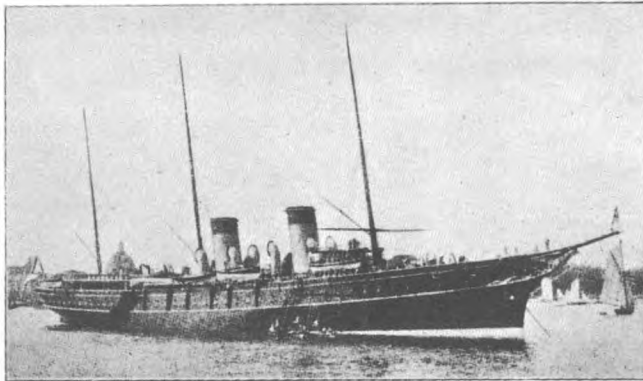
Ekspeditionen hjemme igen efter en beundringsværdig Færd.

Fridtjof Nansen.

Den 14. August blev en Festdag for Norge, ja for hele Norden: Fridtjof Nansen vendt hjem! Budskabet fløj over hele Verden: Ankommen efter en heldig udført Ekspedition.

Ganske vist var Nordpolen ikke naaet. Men Nansen og hans kække Kammerater er trængt frem til 86° 14' eller 3 Grader nordligere end nogen anden Polarforsker. Han har opdaget nyt Land og gjort videnskabelige lagttagelser af uhyre Værdi.

Den russiske Kejseryacht »Standard«.

Ingolf-Ekspeditionen vendt hjem. Store videnskabelige Resultater.

September.

Den danske Dybhavsekspedition i arktiske Farvande er nu vendt hjem efter, om Bord i Orlogsskonnerten »Ingolf«, at have fuldført sit andet Aars Arbejde. Ekspeditionen har undersøgt Atlanterhavet mellem Island og Grønland og besøgt den lille, ensomme Ø Jan Mayen. Store Samlinger af Havets Fauna er bragt hjem, deriblandt et Kaskelot-Skelet, hvis Hovede alene vejer 5000 Pund. Det er første Gang, at de aller nordligste Dele af Atlanten har været Genstand for en indgaaende videnskabelig Undersøgelse.

»Standard«
Verdens største
Lystyacht.

✳

Afleveret
fra
Burmeister
& Wain
til den russiske
Czar.

4. August.

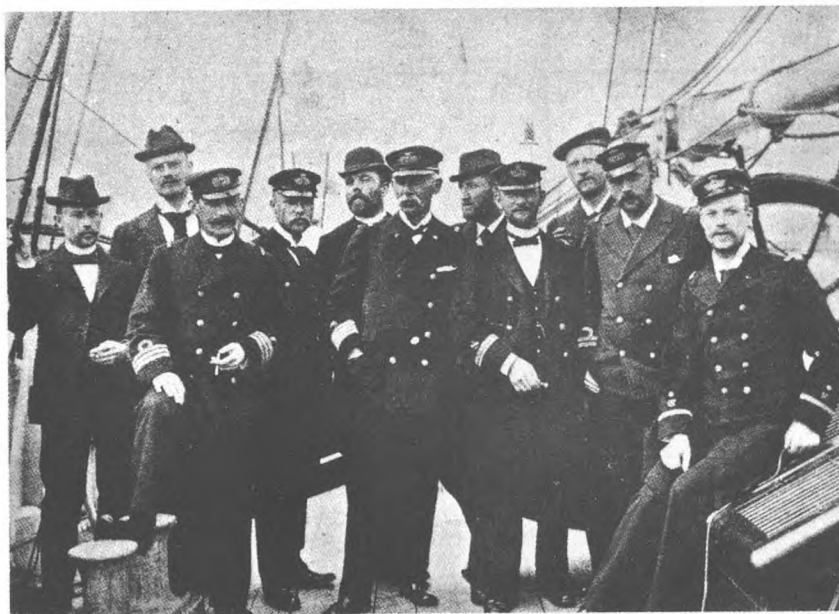
Den russiske Kejsers nye Dampyacht »Standard«, der i Aar og Dag har raget frem med sin uhyre Kolos ovre ved Refshaløen, nærmer sig nu sin Fuldendelse.

Det er Verdens største Lystyacht, 380 Fod lang. En Kæmpeørn danner Gallionsfiguren, medens det kejserlige Vaaben pryder Agterstævnen. Kejsersfamiliens »Lejlighed« bestaar af 30 Værelser, men disse er, — efter Allerhøjeste Ordre, — blottede for enhver overdaadig Pragt. Kejseren har bl. a. forbudt Brugen af Forgyltning. Firmaet *Severin & Andreas Jensen* har leveret alle de kostbare Møbler til de kejserlige Saloner og Kamre. Særlig bemærkelsesværdig er — en Kostald! Den er lavet af Teaktræ og har hvidlakerede Vægge, men der er dog kun Plads til een Ko, der skal levere den daglige friske Mælk til Kejsersfamiliens Børn. En stolt Tanke, at dette svømmende Palads er solidt kjøbenhavnsk Arbejde helt igennem!

»Standard«s første Prøvetur. Reddet en norsk Skibsbesætning.

18. September.

Kejserskibet »Standard« har været paa sin endelige, store Prøvetur, der gik helt ud i Nordsøen og varede tre Dage. Da Skibet i Gaar atter vendte tilbage til Kjøbenhavn, havde det atten Mennesker om Bord, som det havde frelst fra den visse Død. Ude i Nordsøen blæste det en ganske kraftig Storm. Udkiggen paa »Standard« fik Øje paa et Skib, der var ved at synke; det var den norske Damp »Corisande« af Kristiania. Damprens Mandskab maatte tages om Bord i den russiske Kejsers nye, flydende Palads, hvor de blev plejet paa det Bedste. Det var saaledes et smukt Varsel for Fremtiden, »Standard« paa denne Maade bragte med hjem fra sin første længere Sejlur. Iøvrigt viste »Standard« sig at være et udmærket Søskib, . . . vi kan med Stolthed sige: godt dansk Arbejde!

Fra v. til h.: cand. mag. Knudsen, stud. mag. Ostenfeld-Hansen, Kapt. Evers, Prmlt. Ravn, cand. mag. Lundbeck, Kommandør Wandel, cand. mag. Wesenberg Lund, Maskinmester Otzen, Dr. phil. Jungersen, Prmlt. Kiær, Reserve-læge Thulstrup.

Noter og Nyt i Aarets Løb

Et stort Tab for dansk Kunst.

Vor berømte Kunsthistoriker
Jul. Lange død.

Professor Julius Lange.

21. August.

I Gaar døde en af vort Lands store Mænd, Kunsthistorikeren og Kunstkritikeren Prof. *Julius Lange*. Hans Død kom ikke uventet; i over et Aar havde han været syg, og en Rejse til Tyskland nu i Sommer gav ham ingen Lindring. Han blev kun 58 Aar gammel.

Hvad Videnskaben mister i ham, kan endnu slet ikke overses. Hans saakaldte »Frontalitetstlov« var epokegørende, og hans personlige Indflydelse har været af uberegnelig Værdi for vore yngre Kunstnere.

Cyklister med »Kørekort«.

Ellers maa man ikke køre ned
ad Bakkerne!

25. Juli.

Som alle Cyklister ved, har Birkedommer *Oldenburg* forbudt al Cyklekørsel ned ad Bakkerne i Nordre Birk.

Der synes nu at være gaaet Hul paa dette Forbud. Femten yngre, cyklende Forretningsmænd, der ligger paa Landet ude ad Vedbæk til, har i disse Dage faaet udleveret et saakaldt »Kørekort« med Køretilladelse for alle de kriminelle Bakker. De havde i Fællesskab indgivet Ansøgning herom, da det virkede i høj Grad hæmmende paa deres Deltagelse i Forretningslivet, naar de skulde forsinkes paa alle Nordre Birks Bakker. I Cyklekredse er man meget spændt paa Konsekvenserne. Man kan jo nu risikere at se det mærkelige Syn, at to Herrer gemytligt triller ned ad Bakken ved Strandmøllen, medens tyve andre samtidig maa staa af og trække deres Cykler ned!

Heide bliver Tietgens Afløser som Direktør i Privatbanken.

9. September.

Som bekendt har Geheimeetsraad *Tietgen* for nogen Tid siden paa Grund af Sygdom faktisk fratraadt sin Stilling som Direktør i Privatbanken. Længe har man været spændt paa, hvem der skulde overtage denne vigtige og fremskudte Post.

Endelig i Gaar sprang Bomben. Med overvældende Flertal valgte Bankraadet hidtilværende Direktør i *Kjøbenhavns Laane- og Diskontobank*, Hr. *Axel Heide*, til Direktør i Privatbanken.

Holbergs geniale Fortolker Professor J. L. Phister døde i Gaar.

Professor J. L. Phister.

16. September.

Vort Lands største komiske Skuespiller, Prof. *Joachim Ludvig Phister*, døde i Gaar, stille og roligt, i sit Hjem, 89 Aar gammel. Han debuterede, kun tolv Aar gammel, som en lille Bondedreng i »Høstgildet« i 1819, og han optraadte sidste Gang i 1885. Naar man erindrer, at hans første Optræden fandt Sted i *Thomas Thaarups* Syngestykker, og at han i sine unge Dage var gift med *Oehlenschlägers* unge Datter *Charlotte*, fatter man først rigtigt, hvilket Spand af Tid hans Liv har strakt sig over. Og meget længe endnu vil Mindet om Holbergs geniale Fortolker leve i vort Folk og i vor By.

Søndag Aften paa den aabne Danse-Estrade i Tivoli.

Da Tyrken maatte bide i Græsset

Bech Olsen fælder Sultanens Hofbryder.

En Kæmpebrydekamp paa St. Thomas.

Bryderen Bech Olsen.

28. September.

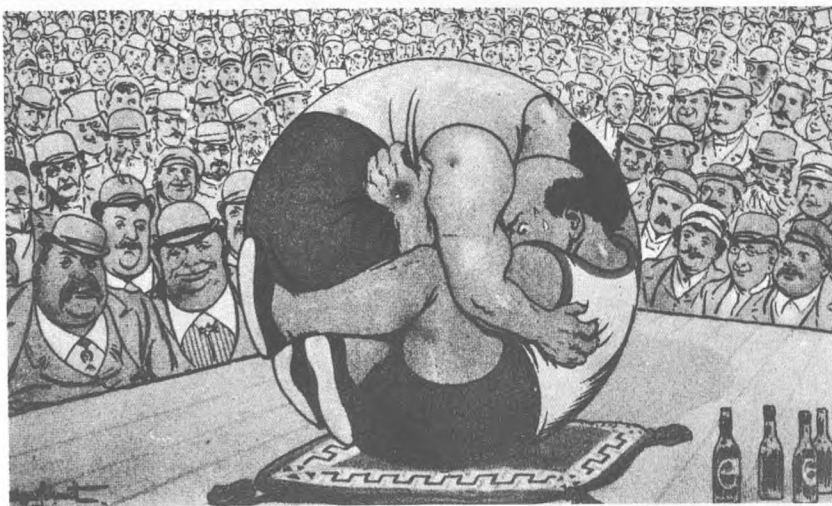
Brydekampen mellem *Bech Olsen* og *Memisch*, den frygtelige Tyrk, Sultanen af Tyrkiets Hofbryder, stillede i Gaar alle andre Begivenheder her i Byen i Skygge. Folk stod opstillede i tætte Geledder lige fra St. Thomas og langt ned ad Vesterbrogade. Ude paa St. Thomas var Tribunen rejst midt i Haven. Blandt Tilskuerne saas Dr. *Georg Brandes*, Folketingsmand *Bojesen* og alle vor Sportsverdens Spidser.

Kæmperne mødes.

Klokken fire traadte Kæmperne frem paa Tribunen. Bech Olsen syntes mere nervøs end

sædvanlig. Han lod, gennem Kamplederen, Publikum anmode om at klappe ligesaa meget af Tyrken som af ham selv, og efter denne elegante Indledning gik de to Kæmper løs paa hinanden. Tyrken *Memisch* gjorde til at begynde med et næsten komisk Indtryk ved den Maade, hvorpaa han skød begge Skuldre i Vejret og skjulte sin i Forvejen korte Hals, og ved sine kulsorte Øjne, som han hele Tiden missede med. Men da han først holdt Bech Olsen fast i et Favntag, der vilde have faaet en Kvælerslange til at gispe efter Vejret, glemte man ganske hans komiske Ydre. Til en Begyndelse forholdt Bech Olsen sig passiv og lod Tyrken gøre Arbejdet. Senere byttede Kæmperne Roller, men den første halve Time gav intet Resultat.

Husk
Brydekampen
 i Efterm. Kl. 4
 paa
„St. Thomas“
 mellem
Memisch Effendi,
 Sultanen af Tyrkiets Hofbryder,
 og
Bech-Olsen.
 Billetter à 5 Kr., 3 Kr., 1 Kr. og Plac-
 sider 50 Øre faas ved Indgangen, der saabes
 Kl. 4.
Mærk! De to sidste Billetter
 sælges, at Alle kan se.

Som Alfred Schmidt saa i „Blæksprutten“ paa den spændende Brydekamp.

Et spændende Øjeblik!

Efter ti Minutters Pause gik begge Parter løs paa hinanden igen med utrolig Energi. To Gange var Bech Olsen lige ved at trykke Tyrkens Skuldre mod Jorden, men med katteagtig Smidighed undgik han Faren, og et Øjeblik efter var Bech Olsen i stor Knibe. Et klagende Suk gik gennem Mængden, og alt Folket skælvede af Rædsel, da den frygtelige Tyrk pressede Bech Olsens ene Skulder mod Madrassen.

Hurra—Hurra

Bech Olsen vandt!

Men da samlede Nordens hærdebrede Søn al sin Kæmpekraft og fik vendt sig, saa Tyrken maatte slippe sit Tag. Publikum jubede. Og nu blev Kampen vildere og vildere. Til Slut fik Bech Olsen Overtaget og langsomt, Tomme for Tomme, tvang han Tyrkens Skuldre mod Jorden. For første Gang i sit Liv maatte Sultanens Hofbryder bide i Græsset. Begejstringen trodser enhver Beskrivelse. Men det var ogsaa den haardeste Brydekamp der nogentid er kæmpet her i Norden . . . Bech Olsen var selv saa medtaget, at han var en Besvimelse nær. Han kom dog hurtigt til Hægterne, og baade han og Tyrken takkede med Buk for de stormende Ovationer, der blev dem begge bragt.

Bech Olsen.

Mand og Mand imellem taler man om, hvad nu *Bech Olsen* kan tjene paa saadan en Kamp. Vi kan røbe, at der ved Kampen paa St. Thomas var solgt Billetter for 8000 Kroner, og at Bech Olsen heraf faar de to Trediedele, altsaa cirka 5330 Kroner.

Den store Politiskandale

Sædelighedspolitiet jager en stakkels Pige - og arresterer hendes Madmor!

20. September.

Kjøbenhavns Politi er i disse Dage ude for en meget alvorlig Kritik. Forleden blev en brav Kone, Madam B., arresteret ude paa Vesterbro under højst mærkelige Omstændigheder. Hun havde en ung Pige logerende hos sig, som i sin Tid havde været hendes Tjenestepige, men senere var kommet paa gale Veje. Truet af Sædelighedspolitiet havde hun søgt Tilflugt hos sin tidligere Madmoder, der forbarmede sig over hende og virkelig fik hende paa ret Køl igen.

Men saa kom Sædelighedspolitiet!

Politiet forlangte kort og godt, at den unge Pige enten skulde forlade Byen eller *lade sig indskrive i et of- fenligt Hus!* Og det til Trods for, at Pigen nu passede sit Arbejde og be- fandt sig i et godt Hjem hos for- staaende Mennesker. Overvældet af Politiets Brutalitet udtalte Madam B. *privat til sin Mand*, at hun syntes, »Politiet var noget Skidt«, naar det kunde ødelægge den unge Piges Fremtid paa den Maade. Disse Ord blev hørt af en nidkær Politimand, som omgaaende rapporterede Sagen. Madam B. blev slæbt for Dommeren og fik en Bøde paa halvandet Hundrede Kroner.

„Vand og Brød“.

Da hun ikke havde Raad til at be- tale, maatte hun finde sig i at tage fire Dage paa Vand og Brød. Madam B. blev sat i Fængsel sammen med Byens lavestekvin- delige Udskud, un- dersøgt for »smit- somme Sygdom- me«, beordret til »at smide Kludene« og sat i Enecelle med en Spand Vand og et Brød. Hun er nu ude igen og har selv- følgelig faaet et Chock efter den Behandling.

Almindelig Forbitrelse over den raa Behandling.

23. September.

Politiets Optræden mod Madam B. har vakt stor Harme overalt i Byen. Fra juridisk Side paavises det, at hendes Arrestation og Straf er i Modstrid med Landets Love, da hun ikke har *tilladt* Politiet paa en kræn-

Et mægtigt Protestmøde af Byens Borgere i Lørups Ridehus.

1. Oktober.

Harmen i Byen over Politiet har foranlediget Den liberale Vælgerforening til at arrangere et Kæmpemøde, som i Aftes af- holdtes i Lørups Ridehus. Der var beregnet Plads til 7000 Men- nesker, men der mødte 10.000, som med stormende Bifald hilste Ta-

kende Maade, men kun udtalt sin Mening om Sagen til sin Mand og i sin egen Stue, hvor Politiet intet har at gøre.

Vi vil ikke have et brutalt Politi!

26. September.

»Det er paa Tiden,« siger en Over- retsprokurator i *Nationaltidende*, »at der nu hæver sig et enstemmigt Raab: Vi vil ikke have et brutalt Politi.«

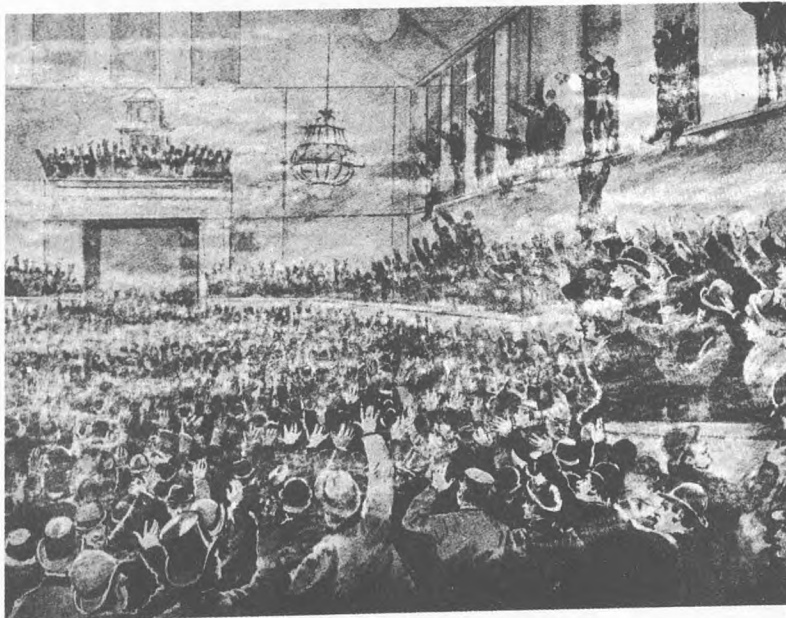
Det strømmer i disse Dage ind med Breve, der fortæller om Poli- tiets ofte raa og endnu oftere klod- sede og taktløse Optræden. »Mistænkte« behandles paa det løseste Grundlag som Forbrydere; »Salat- fadet« proppes hver Dag fuldt med Skyldige og Uskyldige mellem hin- anden til stor Moro for et Publikum af Bisser og Dagdrivere. En kendt Handelsmand, der for nogen Tid siden paa en aldeles løs og ugrundet Mistanke blev »sat fast«, og i den Anledning led store Tab, blev be- fængt med Fnat i Fængslet og der- paa »sendt bort«.

lerne, Folketingsmand Alfr. Christensen, ORSF. Oscar Johansen, HRSF. Octavius Hansen, Bagermester Mar- strand og Hørup. Der faldt drøje Ord af til Politiet og Politi- direktør Eugen Petersen. Tilsidst vedtog man følgende Re- solution:

Forsamlingen udta- ler sin Harme over den Hensynsløs- hed, hvormed der fra Politiets og den kri- minelle Retsplejes Side fares frem mod Borgerne, og kræ- ver hurtige og gen- nemgribende Foran- dringer til Beskyt- telse af den person- lige Frihed og Bol- gens Ukrænkelig- hed.

Det virkede!

5. Oktober. Højres Arbejder- og Vælgerforening hen- vendte sig i Gaar i Anledning af de i Pressen fremkomne Udtalelser om Kjø- enhavns Politi ved en Deputation til Ju- stitsminister Rump med Ønsket om en Retsreform og en bedre Ordning og Ledelse af Kjøbenhavns Politi.

Det store Protestmøde i Lørups Ridehus.

To nye Doktorer — og et nyt Blad

To Doktordisputatser vækker Opsigt.

Stort teologisk Opgør.

25. Oktober.

Saa længe vi kan huske, har ingen Doktordisputats været saa længe som den i Gaar, da *Hans Martensen Larsen* opnaaede Doktorgraden. Doktorafhandlingen hed: »Den bibelske Monoteismes Særstilling indenfor Religionshistorien«. Forfatteren fremhæver i denne Bog, at kun Jødefolket naaede frem til Monoteismen, og at dette skyldtes den guddommelige Indgriben.

Martensen Larsen.

Martensen Larsen er en gammel Bekendt fra Studenterforeningen, hvor han som ung gjorde sig berømt ved en *flux de bouche*, der fuldstændig tog Vejret fra saa øvede Ordførere som *H. C. A. Lund* (Foreningens Historiker) og *A. C. Larsen*.

Professor *Scharling* gav Doktoranden det første Grundskud. Derefter lod *Dr. E. Lehmann* Pastoren ret utvetydigt forstaa, at han ikke havde ret meget Begreb om de asiatiske Religioner, som han affejede, og raadede Præces til en anden Gang ikke at skrive saa store Bøger!

Værst var *Prof. Heiberg*, der sagde: »Doktoranden bør ikke anvende sine gode Evner paa saa fortvivlede akrobatiske Kunststykker som denne Bog, og han bør aflægge visse Unoder, som aabenbart ogsaa vækker Mishag hos andre end mig.«

Hvem skildrer Auditoriets Sinds-tilstand, da *Martensen Larsen* herpaa svarede, at han ikke havde haft andet Udbytte af *Prof. Heibergs* Undervisning end at lære at bøje amo og pajdevo!! Professoren fløj op i retfærdig Harm, men Dekanen nægtede ham Ordet! Der var kort sagt *Lyn* og *Torden* i Luften, og det er med nogen Uro, man hører, at den nye Lic. theol. har inviteret hele det theologiske Fakultet til Middag paa Skydebanen i Morgen.

Vilhelm Andersen bliver Doktor paa Guldhornene.

1. November.

Det var en Fornøjelse at overvære *Vilhelm Andersens* Doktordisputats i Gaar. Hele Handlingen prægedes af en glad Velvilje og fuldendt Har-

moni. Doktoranden klarede godt for sig. Han var rolig og talte let og klart. Som bekendt har han skrevet sin Disputats over »Guldhornene« og dette Digts centrale Stilling i dansk Litteratur, en Bog, der kom for et Par Dage siden og allerede har vakt stor Opsigt. Opponenterne var *Dr. Wilkens*, *Dr. Vald. Vedel* og *Prof. Paludan*. Man lagde Mærke til *Dr. Wilkens'* Bemærkning om, at Doktoranden maatte passe paa, at hans Aandfuldhed ikke fik Overtaget over hans kærnesunde Forstand. I sin

Vilhelm Andersen.

Bog har *Vilh. Andersen* kaldt »Guldhornene« en *Vits i tysk Forstand*, d. v. s. en Fortælling med dobbelt Bund, — i hvilken Anledning *Dr. Wilkens* bemærkede under Auditoriets Jubel, at ikke enhver *Vits* var et *Guldkorn*, . . . endsige et *Guldhorn*! *Prof. Paludan* gjorde opmærksom paa, at *Vilh. Andersen* paa et vist Punkt af sin Undersøgelse var kommet til det stik modsatte Resultat af *Dr. Georg Brandes*. Da Doktoranden ivrigt forsvarede sin Synsmaade, skyndte *Prof. Paludan* sig, til stor Moro for Tilhørerne, at sige: Ja, De maa ikke tro, at jeg vil forsvare *Dr. Brandes*. . . !

Det nye konservative Dagblad „Vort Land“.

Lauritz V. Birck.

Albert Gnudtzmann.

The image shows the front page of the newspaper 'VORT LAND'. At the top, the title 'VORT LAND' is prominently displayed in a large, bold, serif font. Below the title, there is a circular logo featuring a building. The page is filled with various advertisements and news snippets. On the left side, there is an advertisement for 'Fodtøj' (shoes) by 'H. C. Heegaard'. In the center, there is an advertisement for '„Vort Land“' itself, mentioning its subscription information. On the right side, there are several smaller advertisements, including one for 'Pr. Telefon' and another for 'Sammensv. Mind'. The overall layout is typical of a late 19th-century newspaper.

23. September.
 Det nye Dagblad »Vort Land« har i Dag udsendt sit første Nummer. Redaktionen er overtaget af Forfatteren *Albert Gnudtzmann* og *and. polit. Lauritz V. Birck*, den sidste som *Ansvarhaver*. I sin *Program-Artikel* skriver *Bladet*: »Dette Blad skal yde et gæstfrit Ly til alle konservative Stemninger og Strømninger, til det Høje, som ikke vil Splid og Splitelse, endnu mindre Dorskhed og Død, men som vil samles og samarbejde i fælles Virken for det fælles Maal.«

Lysets Læge — og Skovens Skytte

Dr. Finsen faar et Lysinstitút.

4. December.

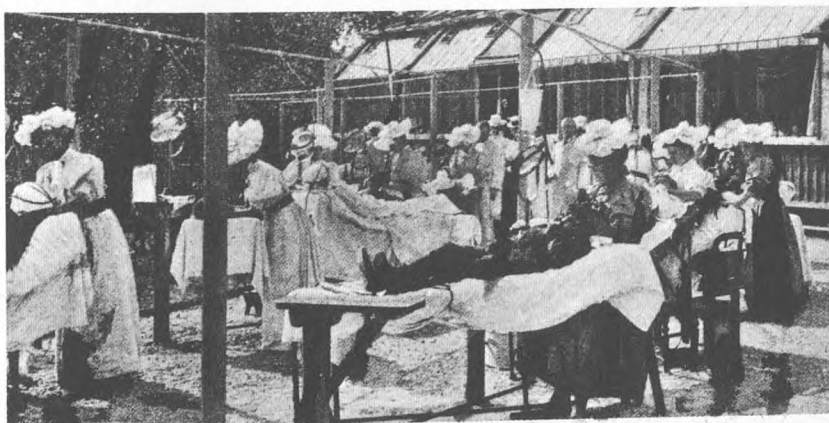
Dr. *Finsen*, der for nogle Aar siden vakte Opsigt i den medicinske Verden ved sine Førstehaands Undersøgelser om Lysets Virkninger, og som fastslog, at man ved at udelukke visse Straaler kan hindre Dannelsen af vansirende Ar, har senere fortsat sine interessante Forsøg. Det er nu lykkedes ham, takket være Direktør *Hagemann* og Fabrik-ejer *Vilhelm Jørgensen* at faa rejst en Bygning paa Kommunehospitalets Grund, som i dette Efteraar er blevet en offentlig Institution. Her studeres Lysstraalernes Anvendelse i den praktiske Medicins Tjeneste. Anstalten

Dr. Niels Finsen.

skal korrekt bære Navnet: *Finsens medicinske Lysinstitút*. Dr. *Finsen* har allerede behandlet en halv Snes Patienter for *Lupus*, denne hæsle Sygdom, der vansirer Ansigtet, og vel sagtens er en Slags Tuberkulose i Huden.

Hidtil har Dr. *Finsen* erholdt en fleraarig Statsunderstøttelse, men selve Institúttet er rejst og bæres af private Midler. Her er øjensynlig en Op-gave for Staten.

Lysbehandling paa Dr. Finsens nye Institut ved Kommunehospitalet.

*Peter Liep*s Skovløberhus i Klampenborg Dyrehave, set fra Gaardsiden. Om Hverdagen er her idyllisk Fred og Ro, men Søn- og Helligdage vrimler det med *Kjøbenhavnerne*, som her drikker deres Skov-Kaffe.

Peter Liep død!

Den gæve Skytte, der var Dyrenes Ven.

1. December.

Den af alle *Kjøbenhavnerne* kendte Skytte i Dyrehaven, *Peter Liep*, afgik i Gaar ved Døden. Han var en interessant og martialsk Skikkelse, naar han sad ved sit Bord, omgivet af gode Venner, iført sin grønne Jægerfrakke og Snorehuen paa det spidse Hovede.

Helst talte han om de Dage, da han gik paa Jagt med Kong *Frederik d. Syvende* og *Grevinde Danner* eller fiskede med dem nede ved *Hjortekær*. Det var Tider med god Mad, gode Vine og — gode Historier!

Peter Liep kendte hvert Dyr i Dyrehaven; han saa dem jo vokse op, og han saa dem dø, ofte nok for hans egen Haand. Dyrene kendte

ham paa lang Afstand, og naar han skulde nedlægge et bestemt Dyr til det kongelige Taffel, maatte han af og til forklæde sig som Kone for at komme Dyret paa nært Hold. Man

Peter Liep.

tænke sig *Peter Liep* i Kvindetøj — med et imponerende Havmandsskæg!

Hen mod sit Livs Aften, da han vejede 16 Lispund, lod han sig køre i Vogn, men hans Haand var sikker til det sidste.

I Gaar segnede den drabelige Kæmpe selv for den ukendte Skyttes Haand, . . . han døde pludseligt, kun 59 Aar gammel, ramt af et apoplektisk Slag.

Vore Damer — Les extrêmes se touchent

Capes - højeste Mode!

En virkelig elegant Dame kan i 1896 ikke undvære en Cape. Det fikse lille Stykke kan varieres i det uendelige, saa selv om en Cape er en Cape, er der dog en uhyre Forskel. Vi beder vore Damer betragte disse fire Modeller, der betegner noget yderst elegant og chic. Nu gælder det blot om at vælge den, der passer til Ens Apparition — og til Hr. Gemalens Portemonnai. Ved hver Model findes en kort Beskrivelse.

Modellen foroven er den fornemste. Det er en Silke-Cape af peau de soie eller Bengaline med Perlebesætning. Og den koster fra 60 Kr. helt op til 150 Kr.

Model.

En Maler ønsker en Model ved 16 Aars Alderen, lysbaaret, klar Teint.
Billet med Opgivelse af Pris bodes indlagt paa dette Blads Kontor i Løbet af 4 Dage, da Maleren ska! lidt ud ad Landet.

Modellen forneden er for en mere beskeden Portemonnai. Det er en Silke-Perletull-Cape, og den kan faaes for Priser fra 30 til 50 Kr.

Den øverste Model er en Silke-Cape af peau de soie eller Bengaline med Silke-Blonde-Besætning. Og Priserne ligge her mellem 30 og 65 Kr.

Endelig viser Modellen forneden en Variation, nemlig en Silke-Perletull-Fichus med Silke-Blonde- eller Mouseline-Besætning. Prisen er her fra 35 til 70 Kr.

Desuden kunne faaes Capes af Flojl helt ned til 15 Kr. pr. Stk. Men det bliver sikkert de her afbildede Silke-Modeller, der komme til at dominere vort Strog.

Paa Grund af det enorme Besøg til
Entré 10 Ore
forevises endnu en Uge den
kolossale Kæmpepige,
Frk. Jenny Pauline,
Vimmelskaflet Nr. 47. 2333

Pauline-Pauline!

Om den 15-aarige Pauline, der vejer 225 Pund og for Tiden vises frem i Vimmelskaflet, synges dette Vers i Revyen:

Saa De Pauline, som vi har haft stillet ud i Vimmelskaf?

*Der var henrivende Saft og Kraft,
— og som hun var skaft!*

Og Pigen nok stammed' fra

fattige Kaar,

*Benene tyded' paa Stolpegaard,
hun havde det dejligste,*

sværeste Haar,

— og kun femten Aar!

Aa, sikken et Liv!

At faa hende til Viv,

*jo, den var s'gu køn, hun var
slet ikke styg,*

men, næ, — hun var for tyk!

Egteskabstilbud.

En ung daaet Mand paa 25 Aar af *fine-fine* Familie med en aarlig Indtægt af mindst 12,000 Kr. søger strax eller til den første en Livs ledsagerinde.
Billet mrk. »Pste modtager dette Blads Kontor.

En ældre Enke med et indtagende Væsen og gode Forsætter ønsker at indløde Korrespondance med en lignende Herre.

Billet mrk. 1245 bodes indlagt paa dette Blads Kontor. — Egehaendig Skrivelse udbedes.

Frøken PAULINE.

Seerød indbygger jeg det højstærede Publikum til at se Kjøbenhavns fremmeste og stærkeste unge Pige
Frøken Pauline, 15 Aar gammel.

dit blide forebift i **Stimmelstofferet 47**, hver Dag fra kl. 11 Om. til kl. 11 Om.
Rutidens første Naturbidunder og Genomen.

Man siger gerne, at en Profet gælder ikke noget i sit Fødreland. Jeg vil kun dermed sige, at jeg ikke kan tro dette, thi det er min faste Overbevisning, at dette Ord ikke kan passe paa

Frøken Pauline,
 da hun i Ulandet allerede som Barn har været beundret af flere hundrede Tusinde Mennesker og overalt, hvor hun er bleven forevist, har hun sat Publikum i Forbavselse ved sin kolossale, fenomenale Udvipling, og ikke alene at hun er saa kolossal, men hun er tillige regelmæssig, nydelig bygget, har ikke større Hænder end et almindeligt 10 Aars Barn. Hun maaler om Taljen 2 Alen, over Brystet 140 Centimeter, hendes Arme er 16 Tommer i Omfang og hendes Lægge 28 Tommer, — et Maal, som enhver anden ung Pige i hendes Alder knapt maaler om Taljen.

Hun har den kolossale Vægt af 225 Pund.

Naar Frøken Pauline har ladet sig bevæge til at optræde her i sin Fødeby, Kjøbenhavn, er naturligvis det økonomiske taget med i Betragtning; men dette er dog ikke alene Grunden. Man har saa mange Gange forevist Kampedamer her i Kjøbenhavn, som alle Tider have været ud over unge Damer's Alder, altsaa kun en Smule federe end mange ældre Damer ere, og for at gøre det mere sandsynligt have de brugt mere eller mindre kunstige Midler for at blive saa svære som muligt. Men det har Frøken Pauline ikke nodig, for her er Kraft og Stof i sin rene Naturlighed til Stede. Frøken Pauline haaber derfor ogsaa paa sine Landsmænds Erkendelse af, at hun er en af Rutidens første Seværdigheder og netop derfor har ladet sig engagere en kort Tid her i Kjøbenhavn, førend hun i Mars Maaned rejser til Amerika, hvor hun har Engagement hele Sommeren for en fabelagtig høj Gage. Frøken Pauline indbygger derfor det højstærede Publikum til at komme og se hende. Hendes Fotograf og Biograf sælges i Kolalet.

Entré: 25 Ore for Bogue, 10 Ore for Børn.

Relevans

Impressarioen.

Oh Dagmar - oh Dagmar

Nationals Variété.
I Aften stor Festforestilling.
Frk. Dagmar Hansen
vil faa overrakt Etablis-
sementets „store“ Gu.dme-
daille.
 Samtlige Kunstnere optræder i deres bed-
 ste Numre.
Obs. Billetpriserne ere som om Søn-
 dagena.

Frk. Dagmar Hansen Københavns populæreste Skønhed.

I Løbet af nogle ganske faa Aar har Frk. *Dagmar Hansen* erhvervet sig en Popularitet, som-ellers kun er de store Talenter beskaaret. Det er dog ikke Talentet i første Række, der har bragt hendes Navn paa alles Læber, snarere hendes ydre Fortrin, og allermest den Blanding af pikant Dristighed og elskværdig Borgerlighed, der er saa typisk dansk. Som en Anmelder (Chr. Hjorth-Clausen) en Gang bemærkede: »Stemmen er ikke stor, men der bor en Sangfugl i hendes Bryst. Og den bor kønt.« Naar Frk. Dagmar Hansen synger »Oh Dagmar, oh Dagmar, vil Du være min, saa vil jeg være din« — saa synger hele det glade København med paa Omkvædet og hylder med Begejstring vor eneste Variété-Diva af Format.

Dagmar Hansen's Memoirer.

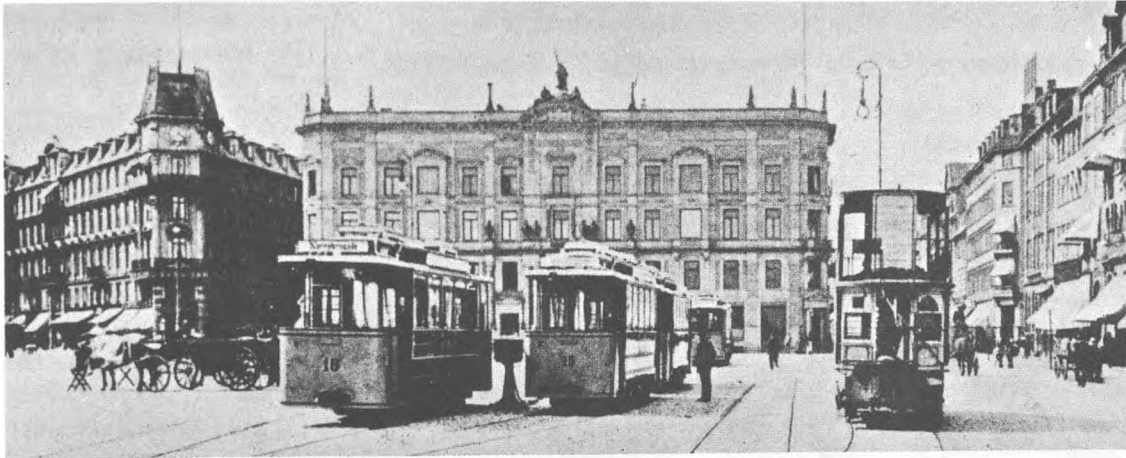

Læs **Omnibussen** Læs

til 2 Øre pr. Numer.
 Faas i alle Bladudsalg samt
 hos Kommissionærerne i Provinserne
 og Norge. Kontor Aabenraa 13.

Den første elektriske Sporvogn

Den elektriske Sporvogn oplades paa Kongens Nytorv, flankeret af vore distancerede Befordringsmidler, Hestesporvognen og Hestedrosken. Der sørges i Graaspurvekredse.

Den første Tur med den elektriske!

Bæstet piber —!

16. Januar.

Igaar Nat prøvekørte man med den første elektriske Sporvogn, der er indrettet med Akkumulatører, som lades ved Endestationen paa Kongens Nytorv. Byens Droskekuske erklærer, at Bæstet piber; nu skal vi til at vænne Dyrene til at se paa Uhyret.

Turen gaar fra Kongens Nytorv ad Gothersgade, og Nattevandrerne hilser den elektriske med Hurraraab og drøje Brandere. Vognen er en mægtig stor Kasse med Plads til 20 Mennesker inde og 20 udenpaa. Vognen er pyntelig indvendig. Tre Glødelamper kaster et stærkt Skær ned over Passagererne.

Foran staar der, at det er forbudt at konversere Kusken — eller Vognstyren hedder han jo nu. — Taler man til ham, har han Lov til at lade være med at svare.

Saa kører vi!

2. Marts.

Det er nu afgjort, at den elektriske Sporvogn skal debutere paa Torsdag Kl. 2. Der begyndes smaat med kun to Motorvogne, der puttes ind mellem Hestesporvognene, men efterhaanden som de gamle Kuske bliver vænnede fra Tømmerne og til Styreapparatet, giver de gamle Vogne Plads for nye.

Man kører udvendig paa de nye Motorvogne for 5 Øre fra Kongens Nytorv til Kapelvej og fra Nørrevold til Hovedstationen, medens hele Ruten koster 10 Øre. Indvendig i Motorvognen er Taksten 10 Øre fra Kongens Nytorv til Kapelvej, 15 Øre for hele Ruten.

Sporvognen uden Heste fik stor Sukces.

5. Marts.

Kl. 2½ skulde den første Vogn afgaa fra Kongens Nytorv, men længe forinden havde en stor Menneskemængde samlet sig omkring Vognen. Øjeblikkelig blev alle Pladser besat i Vognen og paa dens Perroner. Folk opførte formelige Brydekampe for at komme med paa den første Tur.

I en Time sad eller stod de fyrretyve stærkeste Mænd i den nye Vogn og iagttog med en til Situationen passende Overlegenhed Mængden, der i tættere og tættere Skarer stimlede sammen om Vognen. En Hær af Smaadrenge holdt sig bagved i Haab om at kunne »hænge paa«. Endelig slog Vognstyren paa den store Klokke, og Vognen satte sig i Bevægelse, medens den skuffede Til-

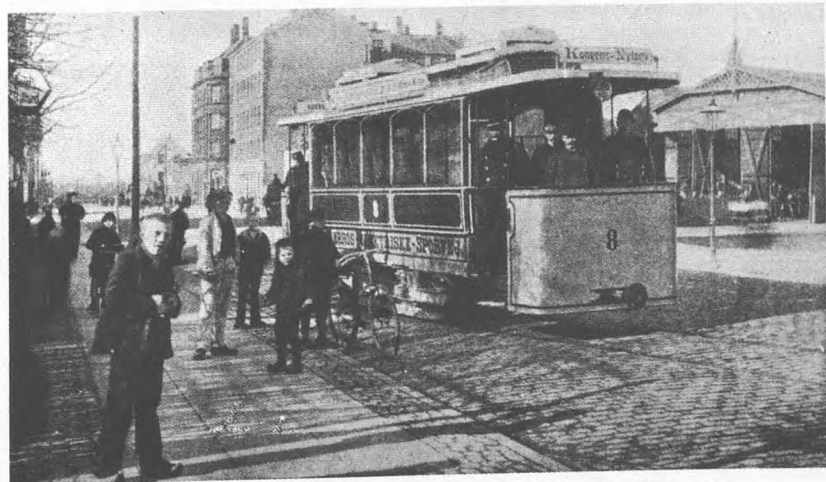
skuermængde, der maatte blive tilbage, strammede sig op til et lille Hurra.

Naturligvis var de elektriske optagne hele Dagen.

Dræbt under den elektriske.

9. April.

Igaar krævede den elektriske sit første Offer. En 6-aarig Dreng Ove Jensen, Søn af Detailhandler Jensen, Slotsgade, vilde ligesom de større Dreng, hænge paa den elektriske Sporvogn. Han havde sat sig paa det Paahægningsapparat, der er anbragt foran paa Sporvognen, men Vognstyren havde ikke observeret ham. I det Øjeblik, da Vognen passerede Gothersgadekrydset ved Frederiksborggade, skete Ulykken. Drengen kom ind under Vognen, der kørte helt over ham og formelig skar ham midt over.

Den nye »Elektriske« ved Endestationen paa Nørrebrogade 198.

Andersen & Co. bliver til Ø. K.

Et nyt stort Handelsselskab „Det østasiatiske Kompagni“ startes.

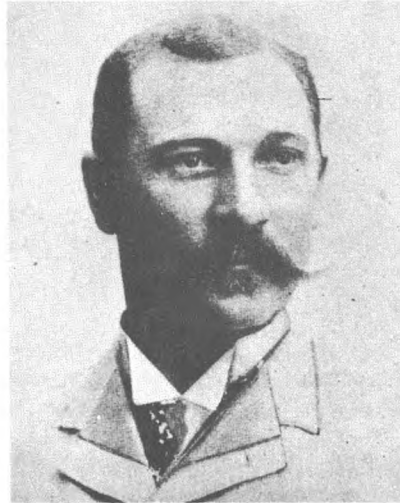
En stor kommerzial
Begivenhed.

28. Januar.

Underhaanden er der af Private og gennem Landmandsbanken tegnet en Kapital paa $3\frac{1}{2}$ Million Kroner til Starten af et Selskab, hvis Navn bliver »Det østasiatiske Kompagni«. Der etableres af Selskabet en direkte Linie fra Kjøbenhavns Frihavn til Østasien. Det er Hensigten at søge Staten om en Subvention paa 200,000 Kroner, dog kun i Tilfælde af, at Selskabet ikke kan give Interessenterne 5 pCt. aarlig de første Aar. Det menes ikke, at der bliver Brug for en saadan Subvention.

Det kendte Handelshus Andersen & Komp. i Bangkok indgaar i Selskabet. Andersen & Komp. driver Eksport og Import med alle Varer, der finder Anvendelse i Østen. Hovedsædet er Bangkok. Foruden sin Købmandsforretning ejer Andersen & Komp. Teaktræskove og en stor Savmølle, hvor 200 Arbejdere beskæftiges. Siden Frihavns Aabning har Andersen & Komp. haft Kontor og Lager i Frihavnen.

Ihændehaverne af Firmaet er d'Herr. H. N. Andersen, F. Kinck, E. Kinck og V. Guldberg.

Kaptajn H. N. Andersen.

Østasiatisk Kompagni indbyder til Aktietegning.

20. Marts.

Bestyrelsen for det nydannede Aktieselskab »Det østasiatiske Kompagni«, Etatsraad Is. Glückstadt, Professor Deutzer, samt Grossererne Holger Petersen, C. J. Carøe og Victor Höfding, har indbudt til Aktietegning i Kompagniet. Af Aktiekapitalen er 1 Mill. fast placeret, medens de resterende 1 Mill. Kr. Aktier (paa 2000 og 1000 Kr.) og $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Obligationer udbydes til Tegning af Den danske Landmandsbank. Der tør forventes et Udbytte til Aktionærerne af c. 8 pCt. p. a.

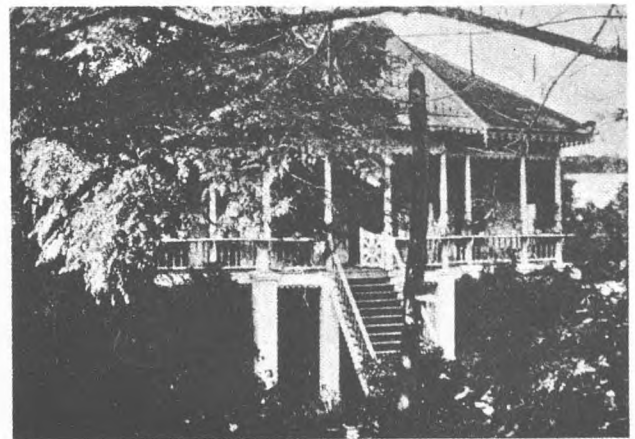
Hvem er H. N. Andersen?

En Skibskaptajn fra Nakskov, der har brudt sig en Bane i Bangkok.

Starten af »Det østasiatiske Kompagni« har vakt en Del Opsigt i vor Handelsverden, og det forlyder, at det nye store Foretagende, hvis Formaal er at drive Handel, Skibsrederi og industriel Virksomhed i Indland eller Udland, har haft nok saa svære Fødselsvanskeligheder. Ophavsmanden er Chefen for Firmaet Andersen & Co. i Bangkok i Siam, Kaptajn H. N. Andersen. Hr. Andersen er født i 1852 i Nakskov og er altsaa nu en Mand paa 45 Aar. Han gik til Søs allerede som halvvoksen Dreng, blev Styrmand og senere Kaptajn paa nogle siamesiske Skibe, og indhøstede som saadan Erfaringer om de Handelschancer, der ventede paa sin Mand i Bangkok. I 1884 dannede Kaptajn Andersen sit eget Firma i Bangkok, Andersen & Co., en Virksomhed, der efterhaanden er udvidet betydeligt, og som nu ejer Teaktræskove og en Savmølle ved Siams Hovedstad. Kaptajn Andersen, der i de senere Aar har været bosiddende her i Byen, deler Aaret ligeligt mellem Bangkok og Kjøbenhavn og har i længere Tid arbejdet paa det Resultat, som nu foreligger i det nye østasiatiske Kompagni, hvis ledende Chef han bliver, efter at hans eget Firma er gaet op i Kompagniet.

Andersen & Co.'s Kontor i Bangkok.

Kaptajn Andersens Bungalow i Bangkok.

— Rundt om „Hesten“ —

En underjordisk under Hesten?

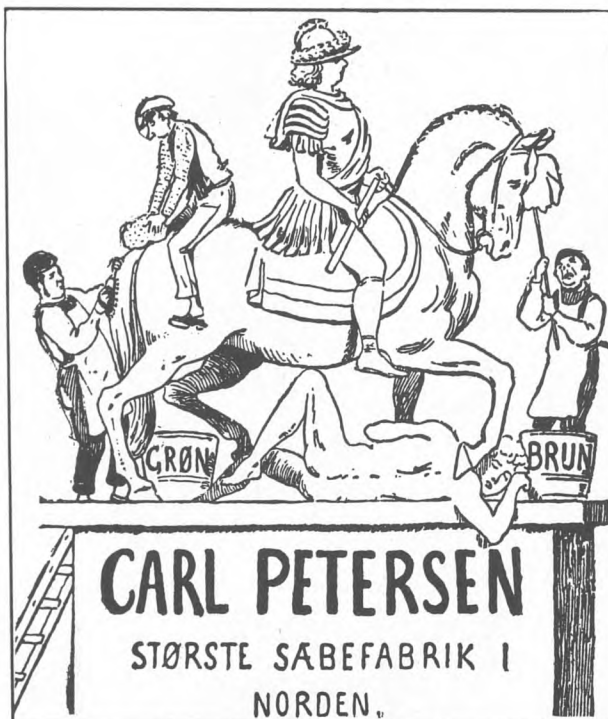
Borgerrepræsentationens Budgetudvalg har anmodet Magistraten om at fremkomme med Forslag om offentlige Nødtørfthuse paa Kongens Nytorv, Højbro Plads, Nørre- og Østerbro samt andre Steder. Professor *Torp* anbefalede Tanken om de underjordiske Anstalter, da de grimme Nødtørfthuse skæmmer alt for mange af vore smukke Pladser. Der var ganske vist en Gang een, der sagde, at Nødtørfthuset paa Kongens Nytorv var Pladsens smukkeste Bygning. (Munterhed.) Professor *Lange*, tørt: Det var mig! (Ny Munterhed.)

Professor *Lange*: Jeg har gjort Nødtørfthuse i Europa til et vist Studium. I Paris ligger de foran Tuilleriesne, foran Louvre, i Berlin paa Unter den Linden.

Philipsen: Jeg synes, vi trænger til flere Nødtørfthuse. Jeg vilde f. Eks. finde det ganske tiltalende, om man anbragte en saadan underjordisk Anstalt under Hesten paa Kongens Nytorv. (Munterhed.) Ja, le ikke, mine Herrer, vi har f. Eks. paa Grøntor-

vet faaet en nydelig lille Bygning, det ligner en lille Bondegaard med Blomster omkring, og Folk, der kommer tilrejsende, siger: Nej, hvad er det dog for et smukt Hus. (Ny Munterhed.)

Magistraten vedtog derpaa at arbejde for flere Nødtørfthuse.

Kongelige „Kældermand“.

8. April.

Kronprinsen og Prins Christian vendte i Gaar tilbage fra deres Udenlandsrejse og modtoges af den kgl. Familie og mange Honoratiore, der vilde lykønske Prinsen til Forlovelsen.

Og nu siger man:

— Prinsen har iagttaget en mærkelig Tavshed om Forlovelsen.

— Ja, han fortjener virkelig engang at faa Tilnavnet Christian den Tiende.

Og videre verserer følgende Morsomhed:

— Da Prins Christian i sin Tid tog Studentereksamen, som den første Akademiker i det danske Kongehus, fik han *Laud*.

— Ja, og saa kom Prins Harald, han fik *Haud*.

— Ja, og tænk Prins Carl, som slet ikke har været oppe til Eksamen, han fik *Maud*.

— Er Prins Christians Forlovede rig?

— Nej, hun har ikke en Krone!

Vejviservers.

I en Konkurrence om, hvem der kunde lave det bedste Vers om Navne i Vejviseren, vandt følgende lille muntre Kjøbenhavnshistorie første Pris:

*Fix, Flott Baron,
Nobel Gamel John,
Wilde Jagd, Stock, Steen,
Fester, Gille, Hahn, Been,
Glad Dame, Rose, Fold,
Krøll Haar, Engel Kold,
Hede Wiene, Bajer, Øller — Wild,
Sejdel, Most, Bjørn, Bræck — Sild,
Splid, Knippel, Kølle,
Kraft, Laban, Bølle,
Arrest, Brumme, Krum, Brix,
Bidstrup, Verdich — Habenicht.*

»Det lyner«!

Politiet har faaet nye, flotte, blanke Hjælme. Det har ikke varet længe, før den kjøbenhavnske Gadeungdom har fundet paa at sige »Det lyner!«, naar en Betjent med den blanke Hjælm er i Sigte.

„De violette Drengene opløses.“

En Samling tyveaarige Kjøbenhavnere, der har gjort sig bemærkede ved deres flotte Vaner, har faaet Øgenavnet »De violette Drengene« — formodentlig paa Grund af den mærkelige Kulør, den megen Absinth har givet deres slappe Ansigtstræk. De abonnerer paa første Række i »Kisten« og findes om Eftermiddagen foran Angletterre i Selskab med »Damer« af en noget ældre Aargang samt — en Abekat.

Nu har det vist sig, at de fleste af dem har gjort en betydelig Gæld paa Restauranter og hos Ekviperingshandlere, Forældrene har blandet sig i det og sendt et

Par af de værste oversøs; hele det lovende Samfund »De violette Drengene« er nu opløst. Tilbage er kun de ældre Damer og Abekatten.

Scheel-Vandel ædt af Kannibaler —

Cirkussalen (Studiestræde).
 Australiske
Menneskeædere.
 Kl. 4—9. Entré 50 Øre. (Res. Pl. 1 Kr.)

En rædselsfuld Begivenhed.

Et tragisk Endeligt.

Der er Natten til i Gaar her i Byen udspillet et Drama, saa gruopvækkende i sine Enkeltheder og af saa sælsom en Karakter, at Fantasien i første Øjeblik uvilkkaarlig vægrer sig ved at tro derpaa. Og dog er det, vi har at berette, kun altfor sandt. Sekretæren i Cirkus, *Carl Scheel-Vandel*, er omkommen paa den frygteligste Maade, og kan man end ikke sige andet, end at han tildels ved egen Uforsigtighed har forskyldt sin Skæbne, vil dog hans store Popularitet, hans uanfægtelige Godmodighed og den Dygtighed, hvormed han udfyldte sin vanskelige Plads, sikre hans Minde almindelig Deltagelse.

Beretningen.

Vi skal saa kort og klart, som det er muligt, fortælle, hvad der er foregaaet, eller rettere sagt, hvad vi maa formode er foregaaet; thi det eneste Menneske, der kunde give fyldstgørende Oplysninger om den sorgelige Begivenhed, er desværre forstummet for evigt.

I Forgaars Aftes er Hr. *Scheel-Vandel* gaaet ind til Menneskeæder-Karavanen i Cirkussalen. Han har formodentlig, nidkær som han var til det yderste, villet sørge for, at de vilde Mennesker kom godt i Seng, men i Stedet for at tage nogle af Cirkustjenerne med sig, er han, skuffet af de Vildes tilsyneladende Fredsommelighed, gaaet ind alene, og siden har man ikke set ham mere.

Da i Gaar Morges en Opsynsmand kom ind i de Vildes Værelse, der er indrettet til dem i en Krog af Cirkussalen, mødte der ham et forfærdeligt Syn. Rundt om paa Gulv og Vægge saas Blodpletter, paa Gulvet laa henstroet halvafgnavede Knokler, hele Værelset var endevendt, og alle Tegn til, at en forfærdelig Kamp havde fundet Sted, mødte den rædselslagne Cirkustjener. *Kannibalerne havde spist Hr. Scheel-Vandel*. Alle hans Klæder havde de

26. April.

I Gaar læste man følgende rædselsvækkende Artikel i „Politiken“ om den forfærdelige Begivenhed i Cirkussalen:

Australnegrene Dillaroa og Gangora samt Australnegerinden Tagara, som for Tiden optræder i Cirkussalen.

derimod med den for de Vilde særegne Ordenssans lagt omhyggeligt sammen henne i en Krog; overst laa den nylig afstrøgne høje Hat.

Mordet.

Hvorledes har Mordet kunnet finde Sted? Hvorledes har Hr. *Scheel-Vandel*, der var en stærk og kraftig Mand, om end lidt fed, kunnet lade sig overmande? Man bryder her sin Hjerne med tusinde Muligheder. Rimeligvis er en af de smaa magre Kannibaler sprungen løs paa ham bagfra og har kvalt ham med sine Jærningre, før han har faaet Tid til at give en Lyd fra sig. Derpaa har de klædt Liget af og har hele Natten fraaset i Cirkusekretæren. De har spist ham raa. Laarbenene har de knækket over for at faa fat paa Marven, der blandt Menneskeæderne er en stor Delikatesse, hvis man da ellers kan stole

Cirkus-Sekretær Scheel-Vandel, den populære Genstand for Kannibalernes umættelige Hunger.

paa, hvad *Reclus* beretter i sin store Geografi.

Umiddelbart efter Opdagelsen kom Direktør P. Rasmussen

til Stede. Han var som rimeligt dybt rystet. Han hører jo selv ikke til de magreste og kunde ikke vide, hvornaar de Vilde fik Lyst til ham. Han sendte paa Øjeblikket Bud efter Politiet. Kort efter mødte Politiasistent *Jensen* fra Nørregades Politistation og arresterede de tre Kannibaler, der godvillig lod sig føre bort. Kun da Haandjærnene blev lagte paa dem, lod de en dæmpet rovdyragtig Knurren høre, der greb alle de Tilstedeværende med Rædsel. De synes forevrigt ikke at have noget Begreb om det Gysfulde i deres Handling. Opsynsmanden fortæller, at da han kom derind om Morgenen, sad de to fornojet grinende og stangede Tænder med den Pind, de ellers bærer i Næsen. Den Tredje sad og mumlede, og Opsynsmanden fik det Indtryk, at han bad Bordbøn.

Katastrofen

har desværre krævet et Offer til. Opsynsmanden, der kom derind om Morgenen, blev senere paa Dagen syg, og den tilkaldte Læge erklærer, at han har faaet en Hjernerystelse. Har er fuldstændig vild, skriger og hviner og udstoder usammenhængende Ord, hvorefter det fremgaar, at han tror, at Nogen vil spise ham.

Scheel-Vandels Begravelse finder Sted i Morgen. Direktør *Rasmussen* har lovet at afholde alle Omkostningerne derved. Ordet *Begravelse* bringer En uvilkkaarlig til at smile til Trods for Situationens Alvor, thi hvad er der egentlig at begrave? De Par Knokler, der er tilbage, er saamænd ikke den Ulejlighed værd.

— hele Byen ryster af Rædsel!

Eudnu en Pietetshandling mod den Aldede staar tilbage; som vore Læsere vil vide, havde den flittige Mand i længere Tid arbejdet paa et nyt, for-tjenstfuldt Værk: *Tysk Grammatik at lære paa et Øjeblik, tysk Syntaks at lære straks*. Den Aldede havde naesten fuldendt sin Bog og bar Manuskriptet hos sig. Om Kannibalerne har forsøgt at røde Bogen,

vides ikke. Rimeligt er det, at de har prøvet paa det, men ikke har kunnet fordoje den. Den fandtes lidt laset i en Krog af Værelset. Den vil nu blive ud-givet med et Forord af den udmærkede Sprogmand Prof. K. Nyrop.

Situationen.

Hvad vil der ske med de tre Vilde? Efter hvad vi erfarer, vil de blive tiltalte for overlagt, men ikke forsætligt Mord i Forbindelse med Kannibalisine. Paa den anden Side talte vi i Gaar med en saa fremragende Højesteretssagfører som Hr. P. G. C. Petersen; han erklærede, at han gerne vilde paatage sig Defensoratet for de tre Mordere, og at han næsten turde garantere dem, at han skulde faa dem frikendt paa Grund af manglende Retsbevidsthed.

Vi haaber ikke, at dette skal lykkes Hr. P. G. C. Petersen. Der vil derved let kunne skabes et fatigt Præcedens, som naarsomhelst kan komme til at gaa ud over Enhver af os Andre.

Ejnar.

Scheel-Vandel lever!

En kaad Spøg, der har moret mange - og ikke mindst Offeret selv.

27. April.

I Dag kaldte »Politiken« atter Scheel-Vandel til Live ved at lade Tryllekunstneren Georg Kjeldsen trylle ham frem af den nystrøgne høje Hat.

Der fortælles, at Hr. Kjeldsen samlede Knoglerne af Scheel-Wandel sammen i Hatten, bredte sit røde Silkelommelærklæde derover, og fremsagde nogle Trylleformularer — og saa var Cirkus-Sekretæren spillevende igen. Scheel-Vandel selv tager Sagen med et stort Smil og be-tragter den som et Plus til hans Popularitet. Iøvrigt skal Hr. Scheel-Vandel i Forvejen have været underrettet om, at Artiklen om hans sørgelige Endeligt vilde fremkomme. Artiklen siges at være skrevet af »Politiken«s unge Medarbejder, Hr. cand. mag. Vald. Koppel.

En Angstens Dag.

(Synges paa Melodien:

»Nu skal du ha' din varme Mad«).

End aned Byen intet ondt,
men sov saa trygt og glad,
kun Trykmaskinerne løb rundt
og stabled Blad paa Blad.
Og Koner Blade hentede,
mens andre Koner ventede
det Blad, hvori stod prentet
Scheel-Vandels bitre Død.
Stakkelen Død var ikke let,
han var desværre blevet ædt,
ædt op af Menneskeædere,
oh, de Forrædere!

Den første, som Artiklen saa,
det var den stærke Mand,
Bech Olsen bleg i Sengen laa
og raabte svagt paa Vand.
Hans Kone slap en Strimmel,
hun strøg — og raabte »Himmel,
Bech, er du blevet svimmel,
hvad vil du dog med Vand?«
Olsen ned under Dynen krøb,
skælvede som et Espeløv:
»Tænk nu, om de kan spise mer'
og ta'er mig som Dessert!«

Hans Bech han standsede sin Dans,
og Bielefeld sin Sang,
Carl Price købte straks en Krans
paa Grund af Lediggang.
Folk grød i Omnibussen,
det gjorde da Riis-Knudsen,
en Mand, der tog Kantussen,
han maatte ta'e den om;
Abrahams flot til Schrøder sa'e:
»Skal vi en Æske sammen ta'e,
dersom da Vilhelm Petersen
vil være med om den.«

Den spøgefulde Artikels Forfatter,
cand. mag. Vald. Koppel.

Folk sagde Bladet af en masse
i hundredtusindvis,
der var da to fra Højbroplads
og en fra Jægerspris.
Mens ædle Kvinder segner,
og Mænders Kinder blegner,
kun En, kun En — kun Einar
lo højt — det jule Bæst.
Du skulde haft din varme Mad;
havde det være mit, det Blad,
havde du faaet din varme Mad,
du gudsforgaaene Rad!

(Blæksprutten.)

Der er serveret!

„Plat-de-menagen“ - med Salt og Peber

Danmarks-Monumentet afsløres.

27. Maj.

I Gaar blev Danmarks-Monumentet afsløret foran det nye Kunstmuseum. Det er som bekendt Billedhugger Hasselriis, der har skabt det, og Midlerne hertil er fremskaffet gennem en Indsamling, der iværksattes ved Kongeparrets Guldbryllup. Monumentet vækker ikke udelte Beundring og er allerede af Kjøbenhavnervittigheden bleven døbt »Plat-de-menagen«.

Selv Vejruderne græd, da Dækket i Gaar faldt for Monumentet. Til de Kongelige og særlige Indbudte var der rejst Telte foran Musæet, medens de store Tilskuermasser til det festlige Arrangement maatte klare sig under Paraplyerne. Stemningen var noget klam.

Kammerherre Meldahl holdt Afsløringstalen, men det var vanskeligt at høre, hvad han sagde, fordi han gik helt ind i Kongeløgen og henvendte sine Ord direkte til de kongelige Gæster, til hvis Ære »Danmark« er rejst.

Afsløringen af Danmarks-Monumentet.

Zoologisk Haves nye Restaurant.

11. April.

Zoologisk Have har faaet en ny Restaurant med 1500 Pladser. Udenfor er der Siddepladser til omtrent 1000 Mennesker. Midt for den er anbragt en Musikpavillon, hvorfra der bliver spillet i Juni, Juli og August. Samtidig med Restaurationens Aabning begynder Havens nye Sæson. Den bliver stor iaar, thi Hagenbeck har sendt en vældig Dyregruppe herop bestaaende af 5 Løver, 5 Kravebjørne, 3 Læbebjørne og 3 Isbjørne, samt 3 Tigre, 1 Puma, 3 Hunde og 4 Hyæner, der alle gaar rundt mellem hinanden.

Danske Frivillige i Grækenland.

En Løjtnant gør Erobring.

10. Maj.

Krigen i Grækenland raser med uformindsket Styrke. Adskillige danske Frivillige deltager i Kampene. I den græske Fremmedlegion er Danmark repræsenteret ved 7 unge Mænd, der staar under Kommando af fhv. Sekondløjtnant i den danske Armé Arthur Lange. Løjtnant Lange er en lige saa koldblodig Soldat, som han er varmblodig Hjærteknuser. Han havde kun været 8 Dage i Athen, da han blev forlovet med en velhavende Bagermesters Datter.

En lille Middag i al Tarvelighed.

10. April.

Vi spiser godt i det lille Danmark. I Gaar gav den siamesiske Minister i Hotel d'Angleterre en Middag for sine danske Venner.

Menuen lød:

Hûitres à la Hambourgeoise.
Potage tortue à l'Indienne.
Soles à la Normande, pommes de terre nouvelles.
Selle d'agneau à la Portugaise.
Salmi de bécasses à la Périgordine.
Sorbet au Champagne (Moët & Chandon).
Canetons de Hambourg rôtie, Salade, compote.
Asperges nouvelles d'Argenteuil.
Biscuit glacée à la Macédoine, Pâtisserie.
Fromage — Radis.
Fraises — Dessert.

G. 74. Mumm, extra dry.
Sherry Amontillado.
1884 Marcobrunner Auslese.
1887 Chateau Cantemerie.
1871 Chateau Lafitte, I Vin Baron Rothschild.
Pommery & Greno, extra sec.
1825 Old Madère dry, Malvasier.

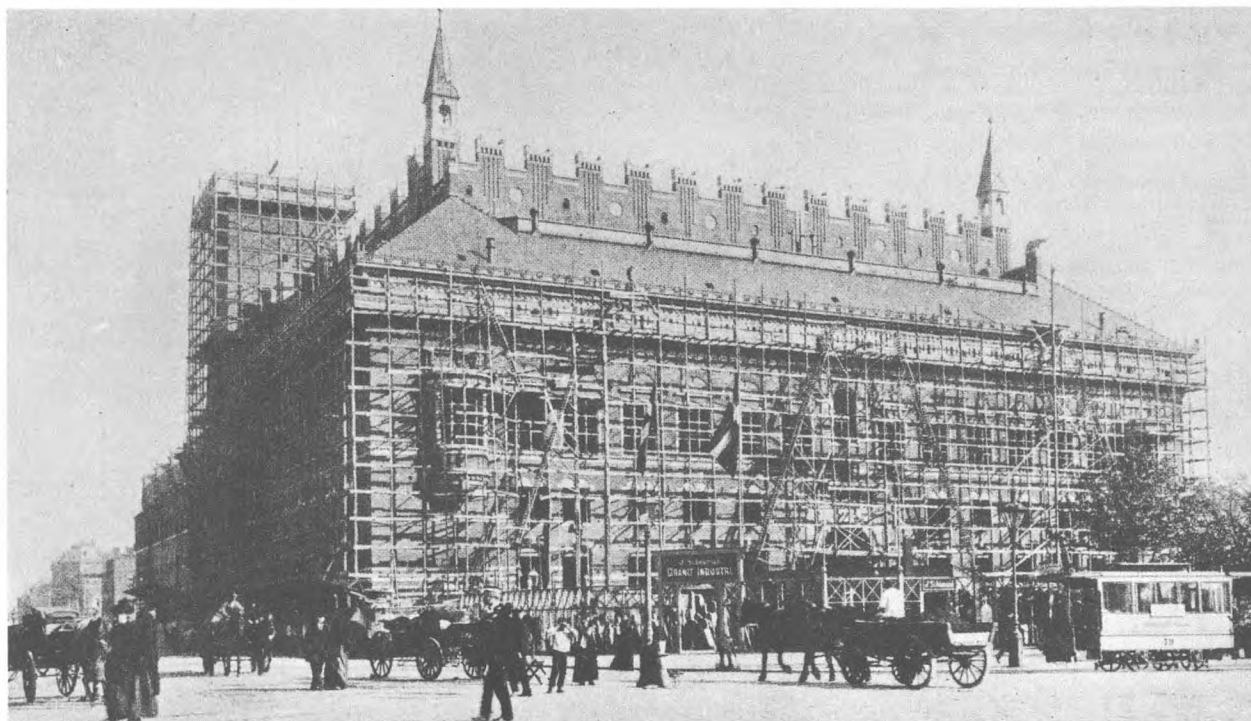
Vor Køkkenskriver siger: Vi misunder dem hverken deres Østers, Skildpadde, Sætunger, Lammeryg, Bekkasiner eller Ænder. Men vi slikker os om Munden ved Tanken om de nye Kartoffler, de friske Slikasparges og saa Jordbær i April Maaned. Og saa det, at man, for at faa Champagne tre Gange af tre forskellige Mærker, putter en Champagne-Sorbet ind imellem. Det er vel nok Mam-Mam.

Visedigteren W. Rantzau død.

24. April.

Visedigteren W. Rantzau, tidligere Direktør i »Kisten«, er død i Gaar. Mange Kjøbenhavnerne vil mindes den lille, soignerede Direktørskikkelse med det viksede Overskæg og den mægtige Brillantbrystnaal. Han havde i sin Glanstid sin Plads i »Kisten« ved Bordet indenfor til venstre, hvor en Sølvplade forkyndte, at det var reserveret Direktøren. Han kaldte selv sine Viser »Døgnfluer«. Flere af dem vil dog sikkert leve ud over Døgnet, for Eksempel: Jomfru, vil De med i Skoven.

Byens Stolthed: Det nye Raadhus!

Martin Nyrops nye Raadhus rejser sig nu i hele sin imponerende Vælde. Endnu er Murene omgivet af Stilladser og selve Raadhustaaernten er kun opført i sin halve Højde, men man har allerede et Indtryk af Byens nye stolte Hus. Man begynder at kunne se Enden paa det store Bygningsværk, og det varer næppe længe, førend blandt andet Schannongs Stenhuggeri paa Hjørnet maa forsvinde.

Skal vi have Klokkespil i det nye Raadhustaaernten?

Advarende Røster i Byens Raad.

20. Maj.

I Borgerrepræsentationen afholdtes iafte et usædvanligt muntert Møde, hvor man drøftede Spørgsmaalet om det ny Raadhus' Klokkespil.

Ingemann: De 10,000 Kr., som ønskes bevilget, vil sikkert være vel anvendte. Disse smaa Melodier, som hvert Kvarter spilles af de 4 smaa Klokker og den ene store, vil stemme Sindet til en vis Andagt. (Dæmpet Munterhed.)

Alfred Bentzon: Jeg maa til Hr. Ingemann sige, at *time is money*, og vi har ikke allesammen Tid til at blive andægtige hvert Kvarter i Døgnet. Jeg hørte en Gang et Klokkespil nede i Salzburg. Første Gang morede det mig, anden Gang var det mig ligegyldigt, tredje Gang var det grueligt. Man har i Forslaget aftrykt Noderne til de Toner, Klokkerne skal frembringe. Kedeligt er det, at der i de seks Noder er tre Fejl. (Uha — stor Munterhed.) Forhaabentlig kommer Klokkerne ikke til at spille efter de Noder! Jeg vil anbefale Forslaget, hvis man lader være med Klokketonerne hvert Kvarter, jeg ser hel-

lere en stiltfærdig Musikpræstation som: Tik-Tak. . . . (Jubel.)

Herefter fraraadede Hr. *Marstrand*, at man indrettede kontinuerlig Elevator i Raadhuset, den vilde tjene som Ballongynge for Gadedrengene.

Nu faar vi nye Taxameter-Drosker!

Storbyen Kjøbenhavn har gjort et mægtigt Skridt fremad. Det stadige Kævleri mellem Droskekuske og Passagerer om Nattetakster og Betalingskredse vil nu høre op af sig selv, for nu har vi faaet Drosker med de saakaldte Taksametre, paa hvilke man straks kan aflæse, hvad Kjøreturen har kostet. Det er en god Opfindelse. Men hvorfor skal de nye »Taksameterkuske« have hvidgul Cylinderhat paa og hvide Kavajer med røde Slag? Det siges i Byen, at denne Mode er tysk og indført af en af vore Politiofficerer, der sværmer varmt for Das grosse Vaterland. De smaa To-Personsvogne er ellers fikse og maa kunne køre mindst dobbelt saa hurtigt som vore gamle Drosker. Men selvom Vognene er ny og Kuskene er flotte, saa er *Lotte* dog den gamle. Og at dømme efter den nye Carlsberg-Plakat, der skyldes *Erik Henningsen*, er Tørsten den samme.

Statuerne holder Flyttedag

Græske Guder med Mavebælte paa.

Spadserende i Valby er for Tiden Vidne til et ganske interessant Skuespil, — det er Glyptoteket, der flytter. Flytningen kommanderes af den gamle Snedkermester *Olsen* fra Ny Adelgade, og det er et ikke ringe Ansvar, der hviler paa hans Skuldre. Pladsen er kun knap, og kommer Flyttefolkene til at støde en Flis af en Marmorstatue, kan Skaden være ubodelig. Naar en Statue skal flyttes, faar den først Mavebælte paa, derpaa sænkes den ned i en særlig Transportmaskine med Hjul, hvori Statuen trilles hen til Portaabningen og ud paa Vognen. Paa Billedet ser man en gammel Marmor-kavalér med et Par Børn i sine Arme og det omtalte Mavebælte om Livet, staaende i Transportmaskinen. Paa Vognen staar en Eva, ogsaa med Mavebælte paa. Da det gamle Glyptotek ligger ret afsides, er der ikke mange Tilskuere, — mest Valbys Ungdom, Folk, der skal paa Kirkegaardene, og — — Direktør *Carl Jacobsen* selv.

Dahlerups nye Glyptotek-Bygning paa Vestre Boulevard.

Brygger Jacobsen indvier Glyptoteket paa Vestre Boulevard.

2. Maj.

I gaar aabnede Glyptoteket for første Gang sine Porte. Indvielsen fejredes med en stor international Kunst-udstilling. Der var Flag, Laurbærræer og røde Løbere, og i Vesti-

bulen stod Brygger *Jacobsen* smilende og modtog de mange celebre Gæster. Kongefamilien, Ministrene, Gesandterne, Militærautoriteter og Statsembedsmænd saas i det repræsentative Selskab.

Festen aabnedes med en Kantate, hvorefter Brygger *Jacobsen* tog Ordet:

— Det første Ord, som lyder paa dette Sted, skal være en Tak til det Høje, fordi det er bleven os forundt at fuldringe denne Gærning, i hvilken mange Mennesker har lagt deres bedste Kræfter. At Glyptoteket er bleven til, skyldes egentlig en Tilfældighed. I Foraaret 1882 ejede jeg tre Statuer, og jeg indrettede en lille Vinterhave, for at Statuerne i det Grønne kunde have en smuk Baggrund. Saa kom en Dag Billedhugger *Malthe* til mig, og han syntes, der var Plads til flere Statuer. Fra Bissens Kælder hentede han *Anders Sandøe Ørsted*, mange Vogne er fulgt efter med Statuer — det var jo et helt *Captiva Corinthus*.

Ofte har man spurgt mig, hvorfor jeg kaldte min Samling *Glyptotek*, det var for at slaa fast, at det ikke skulde være noget almindeligt Museum. Kunstværker bør udstilles i festlige Rum, hvor man uden Kata-log i Haanden føler Virkningen af noget smukt.

Festligheden sluttede paa en Time — tilbage var derefter i den store Udstilling kun Kontrollørerne med Hagekorsknapperne.

Den besværlige Transport af Statuerne. Indladningen ved det gamle Glyptotek i Valby.

Alle vil naa frem til Maalet!

Jærn-Lockout. Den hidtil største Arbejderkamp.

19. Marts.

Det trækker for Alvor op til en Arbejdskrig af uhyre Dimensioner. Medlemmerne af Maskinfabrikantforeningen udenfor Kjøbenhavn har erklæret Lockout for Halvdelen af deres Maskinarbejdere. Næppe forelaa Lockouten som en Kendsgerning, før Fagforeningen tog den anden Halvdel ud af Arbejdet, saa nu staa Maskinfabrikerne helt tomme. Der gøres forskellige Mæglingsforsøg, men der er ikke stor Udsigt til, at de bærer Frugt, tværtimod synes Lockoutsituationen at gribe om sig.

Krigen erklæret!

9. Juni.

Den store Arbejdskamp er nu en Kendsgerning. Fra idag er 5000 Arbejdere indenfor Jærnindustrien sat ud af deres Virksomheder.

Heide forsøger at mægle.

August.

Bankdirektør A. Heide har formaaet de to Parter — Arbejderne og Arbejdsgiverne — til at genoptage Forhandlingerne. »De Samvirkende«s Formand J. Jensen og Arbejdsgiverforeningens Formand N. Andersen forsøger at fjerne de største Uoverensstemmelser saaledes, at Fabrikkanterne ændrer de saakaldte »Værkstedstedsregler« og opgiver »Arbejds-sedlerne«, medens Arbejderne skal opgive deres »Værkstedsklubber«, samtidig med at man fra begge Sider forpligter sig til at arbejde for Oprettelsen af en faglig Voldgiftsdomstol.

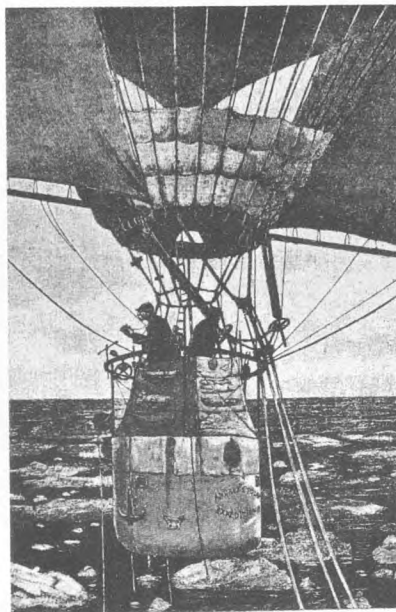
Lockouten sluttet. Forlig mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne.

9. September.

Den største Fagkamp, der endnu har været ført her i Danmark, er endelig — efter 15 Ugers Forløb — afsluttet med et Forlig — Kampen har efter Forlydende kostet Arbejderne 350.000 Kr.

I mange Hjem vil man drage et Lettelsens Suk ved Meddelelse om, at Arbejdet genoptages paa Mandag d. 13. September.

André er startet!

Andrés Ballon.

17. Juli.

Den svenske Overingeniør André er sammen med sine to Ledsagere Strindberg og Frænkel i Søndags d. 11. Juli Kl. 2,30 Form. gaaet op fra Danskøen med Ballonen, der debtes »Ørnen«, og hermed er den dristige Ballonfærd over Isregionerne paabegyndt.

Efter de lange Forberedelser var det et gribende Øjeblik, da Tovene kappedes og Ballonen steg til en Højde af 200 Meter og forsvandt med 35 Kilometers Fart i Timen i Retning Nordnordost.

Ingen Efterretninger.

29. Juli.

Der er gaaet 17 Dage siden Starten. Ingen har siden hørt eller set noget til Ballonen. Svæver den endnu? Lever André og hans to Rejsefæller?

Ængstelse for Andrés Skæbne.

15. September.

Nu er det to Maaneder, siden André og hans Rejseledsagere steg op med Ballonen. Man nærer alvorlig Ængstelse for Ekspeditionens Skæbne og tør næppe mere haabe paa at finde de dristige Ballonfarere i Live.

Odenseaneren Ellegaard vinder alt.

26. Juli.

Ved Klubben Cyklistens internationale Løb igaar var Odenserytteren Th. Ellegaard Dagens Mand. Han slog overlegent de engelske

Ryttere og vandt 5 miles Løbet i 12 Min. 41³/₄ Sek. og 2 Kilometers Løbet om Æresskærftet i 3 Min. 5 Sek.

I det store Sluthandicap blev han som scratch Nr. 3 efter Forspringsmændene V. Andersen og C. Schmidt, der havde 270 Meter forud.

Schrader blev Verdensmester.

1. August.

Ved Verdensmesterskabsløbene i Glasgow har Danskeren Schrader igaar i Overværelse af 25,000 Tilskuere vundet Verdensmesterskabet paa Cykle over 1 Mile.

I Løbet deltog 58 Ryttere, og til Finalen havde Danskeren Schrader, Englænderen Fawcet og Irlænderen Reynolds kvalificeret sig. Schrader vandt med en halv Hjullængde foran Fawcet.

Schrader var kun Suppleant for Odenseaneren Ellegaard paa det danske Hold. Den danske Champion of the world blev baaret Banen rundt.

I 100 Kilometerløbet blev Rasmusen-Tjærby Nr. 3 efter Englænderen Gould og Franskmanden Ouzon.

Verdensmesteren gav op!

20. August.

Schrader deltog igaar i 5 miles Løbet for Amatører paa Banen i Bernstorffsgade. Han førte overlegent, men opgav til alles Forbavselse midt under Løbet, som derefter blev vundet af P. Ellegaard, en Broder til den berømte Odenserytter.

Ingen graa Haar!

Seegers Haarfarve

er den bedste, der eksisterer. Den farver øjeblikkelig Haar og Skæg blondt, brunt og sort.

Pris 2 Kr.

Faas ægte med Brugsanvisning hos:

L. Peilmann (Gieses Eftlg.),

Kongens Nytorv.

M. L. Møller & Meyer, Gothersgade 8.

R. Møller, Gothersgade 16.

J. R. Sørensen, Amagertorv 13.

Voldkvarterets Magasin,

Frederiksborggade 44 og Charlottenlund.

Frk. Rosa Andersen, Østergade 30.

P. T. Breining, Ny Østergade 4.

Østbanegaarden og Kystbanen

Den nye Østbanegaard, hvorfra Kystbanetogene afgaar til Helsingør.

Den første Tur med Kystbanen.

11. Juni.

Igaar løb det første Tog ad den ny Kystbane i hele dens Udstrækning. Det var en Prøvekørsel, som lededes af Overingeniør Ernst og Afdelingsingeniør Andersen. Toget bestod kun af et let Lokomotiv, et Par Salonvogne og en Pakvogn. Kl. 11 om Formiddagen afgik det fra Hovedbanegaarden over Nørrebro ad Frihavnen til Østbanegaarden. Herfra afgik Toget Kl. 1.

Det kørte ad den ny Bane til Hellerup, Klampenborg, Skodsborg, Vedbæk, Rungsted o. s. v. og gjorde kun korte Ophold undervejs. Kl. 4 ankom Toget til Helsingør. Imorgen køres en ny Prøvetur med Konsejlspræsident Hørring og Indenrigsminister Bardenfleth samt Generaldirektør Tegner som Gæster.

Østbanegaarden indvies.

Og Kystbanen aabnes for Publikum.

2. August.

I Gaar aabnedes Kystbanen, der gaar fra Østerbro Station til Helsingør. Samtidig indviedes Østbanegaarden, denne mærkelige Indretning med de mange Trapper.

Kystbanen aabnedes under paafaldende ringe Opmærksomhed og med meget faa Passagerer. En Del Landliggere, som er vant til at benytte Sunddamperne, toge dog i Gaar ind ad Kystbanen af bare Nysgerrighed.

Der er straks opstaaet et Problem: Hvorfor tager det længere Tid at køre fra Helsingør til Kjøbenhavn end omvendt? Eksprestoget gaar 10,57 fra Kjøbenhavn og naar Helsingør 11,45, det vil sige i 48 Minutter. Derimod gaar Eksprestoget 4,39 fra Helsingør og naar Kjøbenhavn 5,34, det vil sige i 55 Minutter.

Hvorfor skal det tage 7 Minutter længere fra Nord til Syd end omvendt?

Vi har rettet Spørgsmaalet til Jærnbaneyndige. Men ingen kan svare os.

Her har Kjøbenhavnerne virkelig faaet en ny Gaade at løse.

Anders Jensen køber „Marienlyst“

En ung Slagtermester som Vært paa vort fineste Badehotel.

28. Maj.

Anders Jensen, som har erhvervet vort fineste og eneste europæisk berømte Badehotel *Marienlyst* ved Helsingør, er en ung Mand paa kun 35 Aar. Han er trods sine unge Aar Indehaver af en Slagterforretning i Nansensgade, som han med stor Dygtighed har drevet op til en betydelig Virksomhed. Og han begyndte endda paa bar Bund, kom i Lære hos det kjøbenhavnske Slagterlavs Oldermann H. G. Meyer, og blev Mester, da han var 23 Aar. Men samtidig med Slagterforretningen, der skulde synes at give sin Mand nok at bestille, har Anders Jensen tilfredsstillt sin Trang til Foretagsomhed ved

at lede flere Hoteller i Nordsjælland bl. a. Nyholte Hotel, indtil han nu har taget sig den hidtil største Opgave paa med at forny og forbedre det gamle, fine Marienlyst Badehotel. Anders Jensen omgaaes med store Planer om Nybygning af et Kurhotel, som han mener skal have særlige Betingelser nu, hvor Kystbanen i Løbet af Sommeren bliver aabnet og skaber en bedre Forbindelse med Helsingør.

I Gaar aabnedes Anders Jensen saa Marienlyst, der er undergaaet flere Forskønnelser og præsenterede sig meget smukt. Den unge Slagtermester og nye Direktør indviede Sæsonen med en Festmiddag, hvor der udtaltes mange gode Ønsker for Badestedets Fremtid.

Slagtermester Anders Jensen, der har købt „Marienlyst“.

Et Blad af Byens Dagbog

Den unge Oehlenschläger.

29. Oktober.

I Gaar afsløredes en Statue af den unge *Oehlenschläger* ude i Allégade. Statuen er modelleret af Billedhugger *Schultz*, og det er Bankdirektør *Heide*, der har skænket den til Frederiksberg. Man har spurgt, hvorfor *Heide* netop har valgt *Oehlenschläger*, og hvorfor Statuen rejses netop nu. Tidspunktet kan saa omtrent angives som 100 Aaret for *Oehlenschlägers* Ungdomsaar paa Frederiksberg, og enhver, der kender den unge, energiske og spillevende Bankdirektør *Heide*, vil forstaa, at han føler en særlig Forkærlighed for den unge Adam, »Naturens muntre Søn«.

Skal Frederiksberg Bakke skæres igennem?

En Sammenslutning af Grundejere paa den anden Side af Frederiksberg Bakke har søgt at rejse ikke mindre end en national Bevægelse for at faa Frederiksberg Bakke gennemskaaret af Hensyn til Dyrenes Beskyttelse, Cyklisterne og tyske Turister, der skal til Zoologisk Have.

Sammenslutningen, der efter et af *Georg Brandes'* Skrifter har faaet Betegnelsen »Gennembrudets Mænd«, har imidlertid ikke opnaaet nogen Tilslutning, da Grundejernes økonomiske Interesser skinnede for tydeligt igennem.

En Doktordisputats om Adelens Degeneration.

13. Oktober.

Den unge Historiker, Magister *Gustav Bang*, forsvarede i Gaar sin Doktorafhandling om »Adelens Forfald og Uddøen«. Den nye Dr. phil. er Socialdemokrat ligesom sin Hustru, Fru Magister *Nina Bang*, en Søster til den konservative Professor *H. O. G. Ellinger*.

Verdenspressen ankommer til Hovedbanegaarden.

Verdenspressen i Kjøbenhavn.

Man husker, at vi for to Aar siden havde Besøg af fremmede Journalister, der kom fra Kielerkanalens Aabning for at se paa vor nye Frihavn, der netop skulde overflødiggøre samme Kielerkanal. Atter i Aar har vi faaet Besøg af Verdenspressen, ganske vist kun paa Gennemrejse til Udstillingen i Stockholm, hvor der samtidig er Journalistkongress, men det blev dog til et Par Dages Ophold her med fornøjeligt Samvær og mindeværdige Fester. Paa Billedet til venstre ses Verdenspressens Repræsentanter netop arriverende til Hovedbanegaardens Ankomstation, hvor de er i Færd med at entre Droskerne for at køre ud i Byen.

En Nordmand gør Krav paa dansk Grevetitel.

14. Oktober.

En 31aarig norsk Sproglærer og Musiker *Ludvig Andreas Forwald*, der kalder sig *Ludvig von Moltke*, opholder sig for Tiden i Kjøbenhavn for at blive anerkendt som Sønesøn af Viceadmiral *Adam Gottlob Ferdinand Moltke*. *Ludvig von Moltkes* Historie er meget mærkelig. Han hævder, at hans Bedsteforældre *Grev Adam Moltke* og Hustru *Komtesse Raben af Aalholm*, med faa Dages Mellemrum døde i 1820 og efterlod sig tre Børn, *Grev Adam Gottlob Moltke*, *Komtesse Ann* og *Ludvig Sverre*.

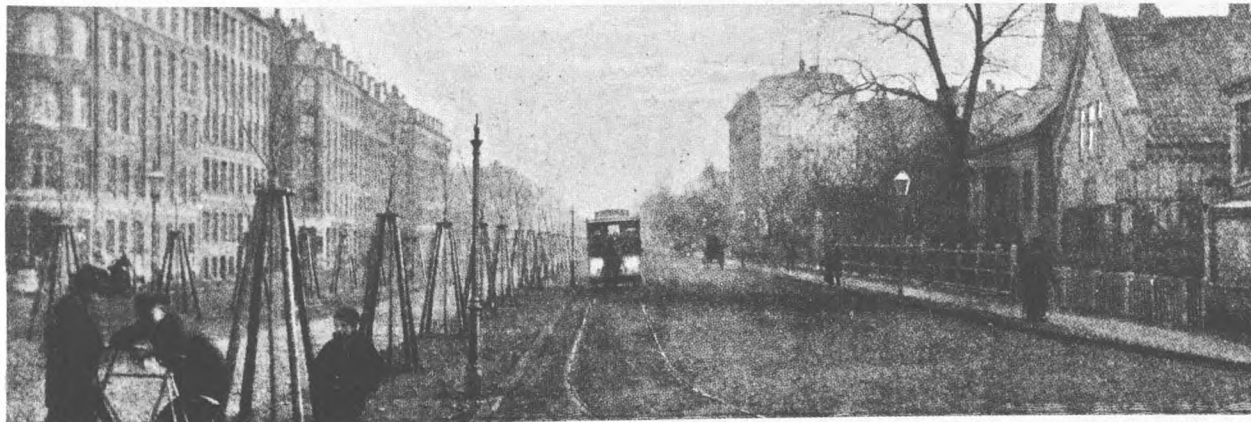
Den sidste blev af en eller anden Grund taget med til Norge af Huslæreren *Martin Forwald*.

Ludvig Sverre blev Kantor i Stavanger, og ved sin Død efterlod han sig 12 Børn. Det 9. Barn i Rækken er *Ludvig Andreas Forwald*, der nu gør Krav paa den danske Grevetitel og vil anerkendes som Ætling af Slægten *Moltke*.

En Dansekongurrence i Kongens Klub.

27. November.

Den selskabelige Forening »Trois« havde igaar arrangeret Dansekongurrence i Kongens Klubs Lokaler paa Østergade. Der skulde danses Gallopade i en halv Time, og 26 Par havde meldt sig. Da der var gaaet 10 Minutter, var der kun 16 Par igen, og efter 25 Minutters Dans var der kun 5 Par, der havde Energi og Kræfter til at fortsætte. Alle 5 Par var godt stakaandede, men ingen vilde give op. Da der var gaaet 45 Minutter, standsede Dommerne Konkurrencen og gav alle 5 Par Præmier. Blandt de sejrende Par var den kendte Bokser *August Vilh. Andersen* og Væddeløbsrytteren *Axel Jørgensen*.

Den gamle Ladegaardsaa er bleven overdækket, og saa bliver det endnu vanskeligere at anbringe den gamle Vittighed med at »Parcelbroen var oppe«, naar man er bleven forsinket. Nu kan man spadsere paa Ladegaardsaaen, der er bleven omdannet til Boulevard, saaledes som det ses paa ovenstaaende Billede. I Borgernes Raad var man noget uenige om, hvad man skulde kalde Baret: *Gyldenløves Boulevard* eller *Ladegaards Boulevard*. *Herman Trier* foreslog *Aaboulevard*, og det vedtog man.

Gentofte-Ulykken

Den største og forfærdeligste Jernbane-Katastrofe, der i Mands Minde har ramt Danmark!

Den første Beretning

11. Juli.

Kl. 11¹/₄ i Aften er et Hurtigtog i fuld Fart kørt ind i et Holtetog, der holdt paa Gentofte Station. Holtetoget, der var klar til Afgang, var overfyldt med glade Søndags-Rejsende, bl. a. Medlemmer af de socialdemokratiske Vælgerforeninger, som havde været paa Skovtur i Søllerød, og et Selskab af Funktionærer fra Magasin du Nord. Helsingørtogets Lokomotiv brød tværs igennem Holtetogets bageste aabne Vogn ind i den næste toetages Vogn, og skød de følgende Vogne op over hinanden i et frygteligt Kaos. Braget af Sammenstødet fulgtes af Rædselsskrig og Jamren. Hundreder af saarede og dræbte laa mellem de sønderbrudte Vognrester.

Rædselsfulde Scener.

I Ulykkesøjeblikket løftedes Holtetogets Vogne i Vejret, den ene over den anden, medens Vognrunder, Sæder og Lofter sprang som Glas. I en Sky af Støv og Damp blandede de Døendes Vaanden sig med de Saaredes Skrig om Hjælp. Mærkeligt var det, at man i de forreste Vogne slet ikke mærkede Ulykkens Virkning. Det følte kun som et ringe Stød, og de Rejsende kunde derfor strømme ud fra disse Vogne uden Anelse om Ulykkens Omfang.

I de første Sekunder efter Katastrofen var alt vild og fortvivlet Forvirring. Saarede, blodige og lemlæstede Mennesker forsøgte at redde sig ud af Ruinerne, Damer besvimed ved det frygtelige Syn, men snart tog alle, som var i Stand dertil, Del i Redningsarbejdet, og man hjalp, saa godt det lod sig gøre, de Ulykkelige, der sad fastklemte og skreg om at blive befriede.

Læger og Redningstog fra Kjøbenhavn.

Et Kvarter efter, at Ulykken var sket, naaede Meddelelsen Kjøbenhavn, og der blev omgaaende afsendt Tog med Læger. Senere — Kl. 2,25 — havde man faaet mobiliseret et Ambulancetog. 15 Læger, talrige Politibetjente og Hospitalsportører var samlet paa Ulykkesstedet.

36 Dræbte — 55 Haardt- saarede.

Kl. 4 Morgen.

Man har nu ialt fremdraget 32 Dræbte og 55 Haardtsaarede. Ligene anbringes i Ambulancetog og føres til Sct. Johannesstiftelsen. De Saarede er kørte til Lyngby Sygehus, Garnisons Sygehus, Frederiksberg Hospital, Kommuneskolehospital og Sct. Joseph Hospital, adskillige er ogsaa bragt til omliggende Villaer.

Rædselsscenerne paa Gentofte Station.

Et halvt Hundrede dræbte, dobbelt saa mange saarede

Lokomotivførerens Forklaring. *Vacuumbremsen svigtede.*

I Helsingørtogets Lokomotiv stod, da Ulykken indtraf, Føreren Maskinmester Carl Hansen, som ved et Mirakel undgik Døden. Maskinmester Hansen udtalte efter Katastrofen:

Hele denne forfærdelige Ulykke, som jeg nu synes at være ansvarlig for, skyldes udelukkende Vacuumbremsen. Jeg kom fra Helsingør, havde stoppet ved alle Stationer og følte intet særligt ved Bremsen. Da jeg kom her udenfor Stationen, var der signaliseret: Stands udenfor Stationen. Jeg kørte videre, for jeg var klar over, at selvom Farten nedaq Bakken var stærk, skulde jeg kunne standse, hvis Vacuumbremsen havde været i Orden. Den nægtede at fungere, og saa saa jeg det andet Tog foran mig, mere husker jeg ikke. . .

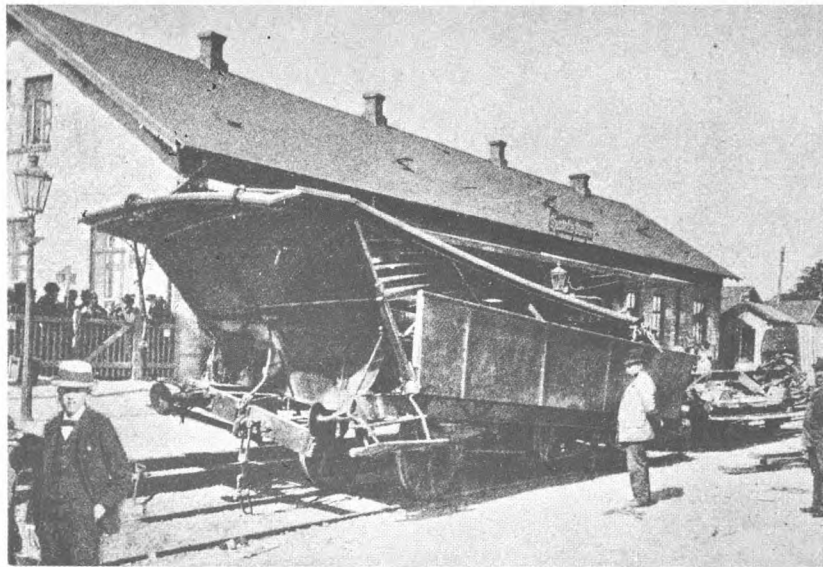
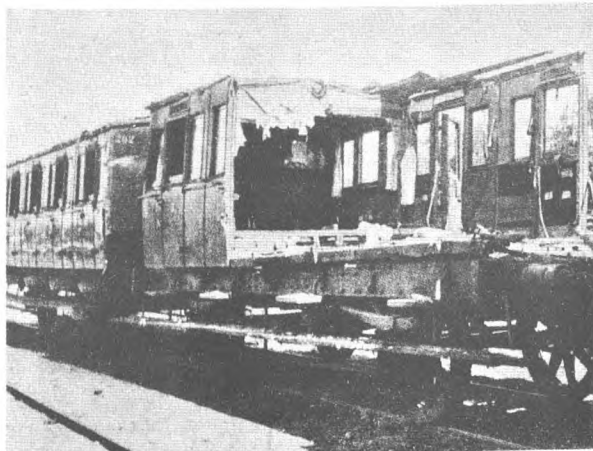
Jeg hørte de Saaredes Skrig og min første Tanke var: Hvorfor er du ikke død som de andre?

Blodsporene er ikke til at fjerne.

16. Juli.

Øjenvidner beretter, at de første Timer efter Katastrofen var saa gruopvækkende, at det ikke kan beskrives. Folk søgte mellem Vognruinerne efter deres Kære, som de i Trængslen var bleven skilt fra, og nu genfandt blodige, lemlæstede eller ukendelige og dræbte. Saarede og Døde blev anbragt i Stationens Venteværelse, hvor der udspilledes sindsoprivende Scener.

Man har forsøgt at fjerne Blodsporene, men forgæves, Blodet har gennemsvivet Brædderne, der ikke lader sig afhøve, saa dybt er Blodet trængt ned. Man har nu maattet dække Gulvene med Linoleum.

Et Par af de bageste Vogne i Holtetoget.

Nogle Navne blandt de Dræbte og Saarede.

Blandt de Dræbte er der særlig mange fra de socialdemokratiske Foreninger, hvis Medlemmer havde været paa Skovtur og netop havde taget Plads i den bageste Vogn. Ogsaa blandt Personalet fra Magasin du Nord, der ligeledes havde været paa en Søndagsudflugt, har Døden ramt haardt.

Der synes dog ingen særlig kendte Personer at være blandt de Dræbte. Ved Katastrofen omkom Sangerinden Frk. Dagmar Hansens Moder.

Mellem de Saarede er Forfatteren Sophus Michaëlis og hans Hustru Fru Karin Michaëlis, Pianistinden Frk. Anna Schytte og hendes Moder. Paa Lyngby Sygehus ligger Skrædersvend Max Freuler med svære Kvæstelser.

Folketingsmand A. C. Meyer, der havde deltaget i den socialdemokra-

tiske Skovtur, var netop taget hjem med et forudgaaende Tog. Han undgik saaledes ved et rent Tilfælde at komme med Ulykkes-Toget.

Umiddelbart efter Katastrofen maatte man tilkalde Soldater fra Jægersborg for at holde Ro og Orden og for at hindre Tyverier fra de dræbtes Klædningsstykker.

*

Statsbanerne oplyser, at de afholder alle Udgifter til Hospitalophold for de Saarede. Erstatningsspørgsmaalet vil senere blive behandlet, men man gaar ud fra som givet, at Staten maa træde hjælpende til.

*

Medlemmerne af Kongefamilien, og særlig Prinsesse Marie, har i disse Dage vist deres Deltagelse for de Saarede. Prinsesse Marie aflægger daglige Besøg paa Sygehusene og Hospitalerne.

*

Lokomotivfører Hansen, der er dybt nedbøjet over Ulykken, fastholder sin Forklaring om, at Vacuumbremsen svigtede. Man har ved Gentoft Station foretaget Bræmseprøver for at komme til Bunds i Aarsagen til Katastrofen.

Billedet viser Vognene i Helsingør-Toget nærmest Lokomotivet, der kørte med fuld Fart ind i det holdende Holtetoget. Ikke blot de bageste Vogne i Holtetoget blev fuldstændig knuste (se øverste Billede), men ogsaa den forreste Vogn i Helsingørtoget blev aldeles raseret.

Lokomotivfører Hansen dømt

28. Oktober.

Igaar afsagde Birkedommer Oldenburg Dom i Gentoftulykke-Sagen.

Lokomotivfører Carl Hansen idømtes 4 Maanedes simpelt Fængsel. Han afskediges uden Pension, og Statsbanerne kræver en Erstatning paa 44,875 Kroner, 23,618 Kroner for Skade paa Materiellet og 21,257 Kroner i foreløbige Understøttelser til Skadelidte.

— Mestersangerne m. m. —

„Mestersangerne“ for første Gang.

Mantzius i »Mestersangerne«.

28. Januar.

Efter at man har afholdt 17 Prøver ifjor og 32 iaar, fandt endelig i Aftes Premiøren Sted paa *Wagners Opera »Mestersangerne«* paa Det kgl. Teater. Det blev en stor Begivenhed. Frk. *Regina Nielsens* Udførelse af *Eva* var Aftenens store Overraskelse.

Ernst Bojesen jubilerer.

7. November.
Forlagsdirektør Ernst Bojesen fejrede i Gaar sit 25 Aars Jubilæum som *Bogforlægger*, og naturligvis hædrede man paa alle mulige Maader *Byens opfindsomsste Mand*. Om Morgenen stillede *Blækspruttens* fire muntre A'er, som man ser paa hosstaaende Billede, ved *Bojesens Villa* i Holte, *Alfr. Schmidt* med Klarinet, *Axel Thies* med Basun, *Axel Henriques* med Kontrabas og *Anton Melbye* med Tromme, og gav *Jubilaren* en »Serenade«. Om Aftenen var der Fest paa *Skyde-*

banen, hvor *Georg Brandes* holdt Hovedtalen.

Hr. *Simonsen* var mere afdæmpet end sædvanlig, hans prægtige Røst var den eneste, der fuldt ud opfyldte *Wagners* Krav. For Hr. *Mantzius* blev *Beckmesser* en ubestridelig Sejr.

Til de mange andre Mestersangere havde Teatret engageret følgende Herrer udenfor Teatret: Maleren *Viggo Langer*, Fabrikant *Hassel*, cand. phil. *Helge Nissen*, cand. theol. *Flagstad*, Figurmaler *Bang* og Sangeren *Budde* — en broget Blanding af de mest forskellige Livsstillinger. Et Par af Herrerne vil søge at holde Stillingen ved Det kgl. Teater, nemlig Hr. *Helge Nissen* og Hr. *Langer*.

Frederik Jensen paa Bernstorff.

4. Juni.

Kronprinsen havde i Gaar inviteret Revysangeren *Frederik Jensen* ud til *Bernstorff*. Med *Olfert Jespersen* ved Klaveret sang *Frederik Jensen* ikke mindre end syv Revysange for de kongelige Herskaber, der morede sig herligt og komplementerede begge Kunstnerne for den store Oplevelse. *Prinsesse Marie* forlangte endog af *Frederik Jensen*, at han skulde skrive et Vers i hendes Stambog.

Martinius Nielsen Direktør paa »Dagmar«.

August.

Martinius Nielsen rykker med Sæsonens Begyndelse ind paa *Dagmar*teatret som Direktør sammen med *Professor Riis-Knudsen*. Den Kapital, som Hr. *Martinius Nielsen* indskyder, repræsenteres af *Bankdirektør Heide*.

Opera-Debut.

Helge Nissen.

20. Maj.

Hr. cand. phil. *Helge Nissen* debuterede i Aftes som *Mefistofeles* i »*Faust*« og aabenbarede en klangfuld Basstemme og et noget tørt Lune. Debuten var lovende, selvom Hr. *Nissen* jo ikke straks tør sammenlignes med *Peter Schram*.

Rejane paa Casino.

Oktober.

Madame Rejane's Gæstespil paa *Casino* blev en betydelig Sejr for den berømte franske *Skuespillerinde*, der viste sin virtuose Kunst i »*Mme Sans Gêne*«, »*Et Dukkehjem*« og »*Sappho*«, samt ved en *Matinée* »*La Doloureuse*«. Gæstespillet indbragte ialt 17,436 Kr., men alligevel har *Direktør Richard Schröder* sat *Penge* til paa *Foretagendet*.

Madame Rejane,

Konge-Besøg og Prinse-Bryllup

Gruppebillede, taget efter Frokosten om Bord paa Kongen af Siams Yacht „Maha Chakri“. Kong Chulalongkorn ses staaende mellem Dronning Louise og Prinsesse Marie.

Kong Chulalongkorn besøger Kjøbenhavn.

23. Juli.

I Dag Kl. 8 stævner Maha-Chakri ind paa Kjøbenhavns Red. Det er den Krydser, paa hvilken Hans Majestæt Paramindr Maha Chulalongkorn, Kongen af Siam, holder sit Indtog i Kjøbenhavn, medens det siamesiske Flag, den hvide Elefant paa den røde Grund, smælder fra Stortoppen.

Med Kongen følger to Prinser, den inkarnerede Kjøbenhavn Prins Chira og Prins Chang.

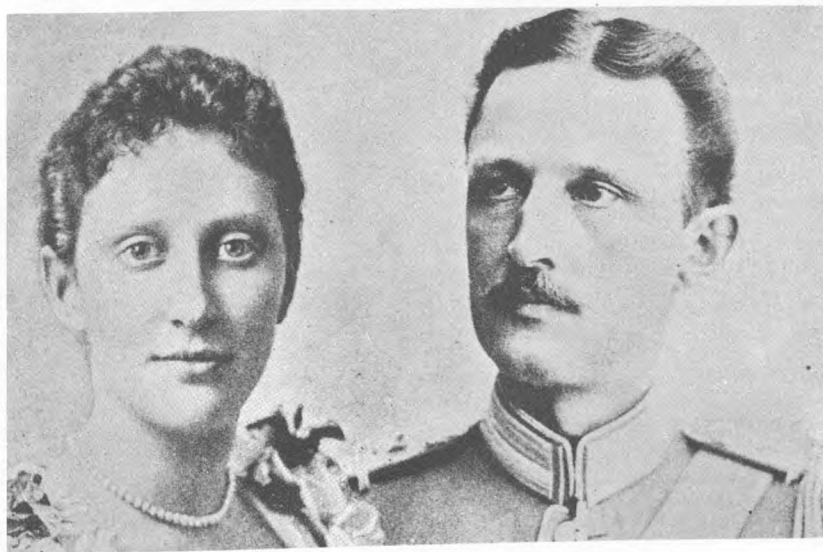
Næstkommanderende paa Krydseren er en Dansker, Løjtnant Hald, en lille firskaaren Kjøbenhavn med blond Moustache og poliske, rare, blaa Øjne.

Prinsesse Ingeborgs og Prins Carls Bryllup.

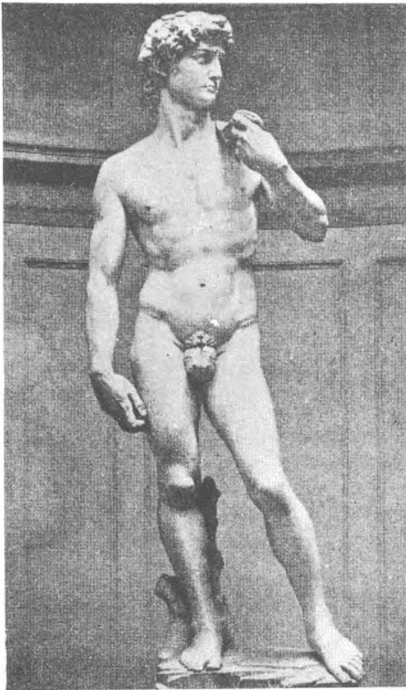
28. August.

I Gaar formæledes den danske Prinsesse Ingeborg med den svenske Prins Carl. Hele Byen var paa Benene og hylkede Brudgommen Prins Carl, da han sammen med Kong

Oscar viste sig i Guldbryllupskaretten. Da Brudeparret kørte bort efter Vielsen, fik det mange velmente Leve-raab med paa Vejen. De Nygifte vil faa deres Hjem i »Arffurstarnas Palats« i Stockholm.

„David“ paa Vandring gennem Byen

Brygger Jacobsens Gave til Byen:
Michelangelos Kolossalstatue af »David«.

Paa Rundfart med „David“.

Brygger Jacobsens Gave kan ikke finde blivende Sted.

Ved sit femogtyveaarige Jubilæum skænkede Brygger Jacobsen Københavns Kommune en Kopi i Bronze af Michelangelos Kolossalstatue David, som i Marmor staar i Akademiet i Florents.

Kommunen tog med Tak imod det prægtige Kunstværk, men lidet anede man alle de Kvaler, det skulde forvolde at finde en passende Plads at opstille »David« paa.

De gamle Damer i „Vartov“ besvimer af Forargelse.

Først fandt man paa at stille »David« paa den grønne Plæne foran »Vartov«. Men det var mere, end de gamle Damer i Stiftelsen kunde tage, de besvimede ved Synet af det store, nøgne Mandfolk. Saa utilsløret og kæmpemæssig en Udfoldelse af mandig Legemsskønhed havde de dog aldrig drømt om daglig at have for Øje, hver Gang de kiggede ud af Vinduerne, og der blev omgaaende sat en Protest i Gang.

Magistraten bøjer sig — og kører med „David“.

Saa blev »David« med uhyre Besvær anbragt paa en Blokvogn og kørt en Tur i Byen. Alt imens man

ivrigt diskuterede, om »David« skulde forsynes med Figenblad eller ikke, forsøgte man sig med forskellige Opstillinger, foran Glytoteket, paa Vesterbros Passage og i Aborrepareren ved den store Trappe. Men heller ikke det tilfredsstillende nogen af Parterne, hverken ud fra kunstneriske eller moralske Hensyn, selvom man efterhaanden var bleven ganske klar over, at Figenbladet under alle Omstændigheder ikke maatte fjernes.

Midt paa Strøget bag Helligaandskirkens Gitter.

Helt galt blev det, da man endelig troede at have fundet en god Plads til »David« og stillede ham op midt paa Strøget bag Helligaandskirkens Gitter. Den kolossale Figur ragede helt op mellem Træerne, og Gitteret gik ham kun til Knæene — medens Københavnerne samlede sig i tætte Klynger foran Statuen og morrede sig kosteligt over »David«s Kamiteter.

„David“ falder til Ro.

»David«s Ophold paa Strøget blev ikke af lang Varighed. Han blev

paany taget ned og lagt paa Blokvognen, som kørte ham ud i Østre Anlæg bag Kunstmuseet. Her kommer saa faa Folk, saa her faar »David« nok Lov til at falde til Ro.

Kundskab er Magt. Det nye »Frem«.

»Frem«s Redaktør, cand. mag. Julius Schiøtt.

16. September.

Hr. Ernst Bojesen har paabegyndt et nyt Foretagende, som han kalder »Frem«. Det er slaaet stort op, og der regnes med et Oplag paa 70.000! Det er i hvert Fald enestaaende efter københavnske Forhold. Værket, der

nærmest maabetegnes som et Haand-Bibliotek, kommer i Hæfter. Hr. Bojesens Idé er den at udgive og fordele fire Værker paa samme Tid i eet Hæfte. Hver Uge leveres der Abonnenterne (for 10 Øre) et Hæfte, hvori der ligger fire tospaltede og illustrerede Kvartsider af hvert af de fire Værker.

Det kæmpemæssige Foretagende redigeres af cand. mag. Julius Schiøtt. Planen synes baa- de dristig og god, og de Navne, der er knyttet til Værket, borger i hvert Fald for, at det er nyttigt og paalidelig Læsning, der her faldbydes under Mottoet: Kundskab er Magt.

Axel Thies har tegnet en Række Situationer fra »David«s Vandring gennem Byen for at finde et blivende Sted.

— Af Aarets Begivenheder —

6te Afdelings Jammersminde.

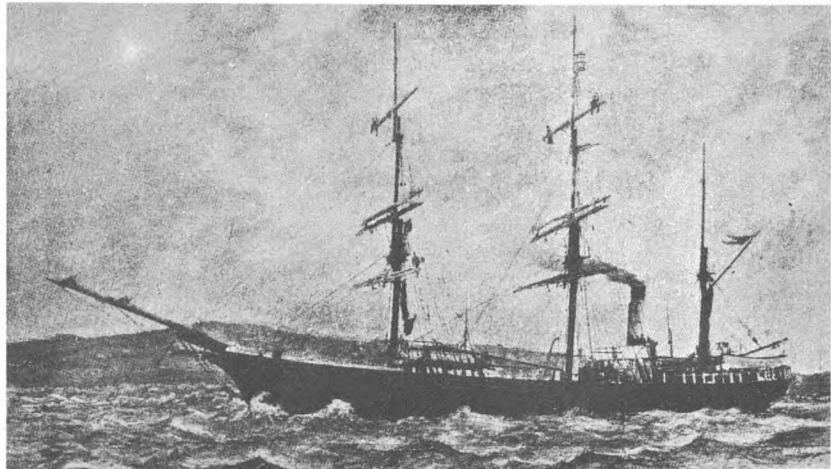
Professor, Dr. Knud Pontoppidan
bøjer sig for de mange Angreb som
»en slagen Mand«.

31. Januar.

Efter alle de mange Angreb paa Overlægen paa Kommunehospitalets 6te Afdeling, Professor Knud Pontoppidan, har denne nu trukket sig tilbage og udsendt en Pjece paa 48 Sider.

»Jeg er en slagen Mand. Jeg trækker mig ud af Affæren med et uomtvisteligt Nederlag. Den slagne General holder vel endnu Valpladsen besat, men længes kun efter at nedlægge Vaabnene.

Jeg gav mit Hjerte hen til at forstaa Galskab og Daarskab, jeg fornam, at ogsaa dette var Forfængelighed, Jagt efter Vind. Jeg betragter mig som en ødelagt Mand, og jeg lægger ikke Skjul derpaa, jeg ønsker tværtimod at konstatere det. I 13 Aar har jeg været knyttet til Kommunehospitalets 6te Afdeling. Gærningen har aldrig været mig fuldt tilfredsstillende, og jeg har været mig bevidst ikke at egne mig til den. Men det er dog et tarveligere Resultat, end jeg havde ventet, naar jeg nu efter 13 Aars Forløb staar som hele Byens Syndebuk. Efter den Fiasko, jeg har gjort, er jeg tilbøjelig til at erkende, at jeg aldrig skulde have været her.«

Grønlandsskibet »Castor«, der er forulykket med 27 Mand.

Grønlands-Skibet „CASTOR“ sporløst forsvundet. Gaaet under med Kaptajnen, 21 Mand og fem Passagerer.

5. August.

I lange Tider har man savnet Efterretninger om den grønlandske Handels Skruebarkskib „Castor“. Skibet var bestemt til Angmagsalik, den nordligste Handelsstation paa Grønlands Østkyst, men det kunde ikke slippe ind paa Grund af Is og fortsatte derfor til Julianehaab. Fra dette Sted afsejlede „Castor“ d. 7. Oktober ifjor, siden har Skibet været sporløst forsvundet. Der kan derfor ikke være Tvivl om, at Skibet er gaaet ned. Det havde en Besætning paa 21 Mand, dets Fører var Kaptain Sartor. Ombord var desuden 5 Passagerer.

Nyeste Opfindelse: Traadløs Telegrafi

Marconi paastaar at kunne telegrafere uden Traad i en Afstand af to Mil.

En 22-aarig italiensk Videnskabsmand, Vilhelm Marconi, født i Bologna, har opfundet et Telegrafapparat, der kan virke og gøre Nytte, uden at der kræves nogen- somhelst Ledning. Marconi har arbejdet med sin epokegørende Opfindelse, hvis Fremtid synes overordentlig rig, under Ledelse af den berømte engelske Elektriker Mr. W. H. Preece, der allerede i længere Tid har beskæftiget sig med den interessante Opgave.

Paa Billedet ses Marconi med sit mærkelige Apparat. Det paastaas, at man allerede har kunnet telegrafere med det paa en Afstand af næsten to danske

Mil. Maaske vil det være muligt med Marconis geniale Opfindelse at tilvejebringe Forbindelse mellem Skibene og Kysten og mellem Skibene indbyrdes, og saaledes overflødiggøre de nu brugelige Signalsystemer.

Ny Harboøre-Tragedie.

Redningsbaad gaar under med hele Besætningen.

27. Januar.

I Mandags, da man paa Harboøre-kysten frygtede for, at 7 Fiskerbaade skulde være i Fare paa Havet, gik Redningsbaaden fra Lilleøre, bemanded med tolv Mand, ud for at lyse for deres Kammerater.

Tiden gik, Stormen blev værre og værre, i Mørket stod Fiskerne paa Stranden og ventede at høre Nyt fra Redningsbaaden og deres Kammerater paa Søen, men de ventede forgæves. Der kom Bud om, at Redningsbaaden fandtes kærtret i Havstokken, ca. 2000 Alen Nord for det Sted, hvor Fiskerne holdt Vagt med Lanterneerne.

Alle tolv Mand i Redningsbaaden er druknet. De syv Fiskerbaade, for hvis Skyld Redningsmandskabet satte Livet til, er vendt uskadte hjem.

Et Vaarbrud i dansk Skuespilkunst

Mimi i »Frie Fugle«.

I Murgers Folkeskuespil *Frie Fugle*, oversat af Ove Rode, har Fru Anna Larssen skabt en uforglemmelig Skikkelse som den brystsyge Mimi. En poetisk Aabenbaring i Sæmmentilspil med Johannes Nielsens Rodolphe.

*

En ny Sukces for Fru Anna Larssen i Aristofanes' Komædie *Kvindernes Sæmmensværgelse* (Lysistrate), hvor den lille Frue var aldeles henrivende som Mythrine.

Tribby.

Den unge Skuespillerinde Fru Anna Larssen har med sine kun 22 Aar erobret sig en Førsteplads blandt vore sceniske Kunstnere. Sæsonen 1897-98 paa Folketeatret, hvor hun har faaet Lejlighed til at optræde i en Række betydelige og højest forskelligartede Roller, betegner ved hendes rige Evners Udfoldelse et Vaarbrud i dansk Skuespilkunst.

Fru Anna Larssen.

Det engelske Folkeskuespil *Trilby* med Fru Anna Larssen som den lille hypnotiserede Model og Sangerinde og med Peter Fjelstrup som Impresarien Svengali er ved Stykkets primitive Teaterregenskaber og den fremragende Udførelse sikker paa sit Sceneheld. Aldrig har Fru Anna Larssen været mere hjertevindende, fin og yndig end her, og Fjelstrup har skabt en uforglemmelig Skikkelse af Svengali. Alene Sæmmenspillet mellem de to er en Oplevelse, der hører til Sjældenhederne paa vore Teatre.

Kätchen i »Pigen fra Heilbronn«.

Kleists *Kätchen von Heilbronn* blev en Oplevelse med Fru Anna Larssen i Titelrollen og Hr. Martinius Nielsen som hendes »høje Herre«.

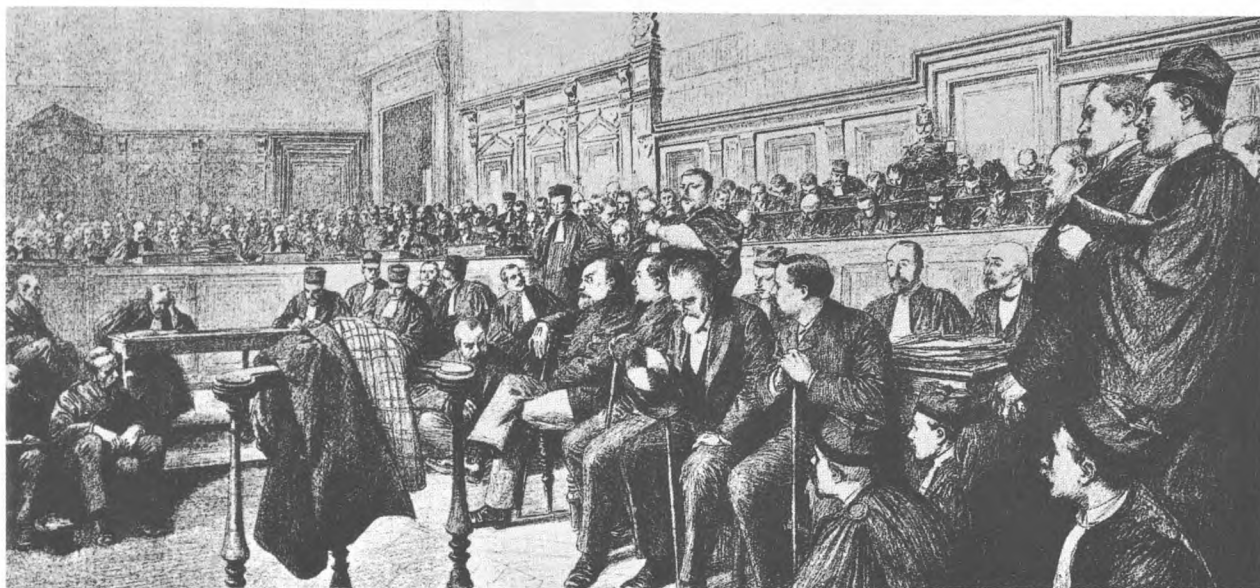
*

Atter har Fru Anna Larssen vundet en Sejr som Mitzi i Schnitzlers *Elskovsleg*. Hendes Evner spænder lige fra den stille Inderlighed til den legende Munterhed, og hun griber lige sikkert og rent i Strengene over det hele Følelses-Register.

Fjelstrup som Svengali i »Trilby«.

Sidste Nyt ude fra den store Verden

Zola-Processen: Midt i Billedet ses Zola paa Anklagebænken. Bag ham Forsvareren Advokat Labori, der staar og taler til højre ses Redaktør Clemenceau.

Dreyfus-Affæren rejser ny Skandale-Proces i Paris.

Zola: J'accuse!

Januar.

Det vækker umaadelig Opsigt Verden over, at Zola har grebet aktivt ind i Dreyfus-Affæren ved i l'Aurore for 13. Januar at publicere et aabent Brev til Republikens Præsident med Overskriften: Jeg anklager.

I den otte Spalter lange Artikel anklager Zola den franske Generalstab, flere af Hærens Chefer, den tidligere Krigsminister, for bevidst at have været med til at fælde Dreyfus imod deres bedre Viden og indre Overbevisning.

Han kalder hele denne Samling „En Jesuiterhule“.

Justitsministeren har givet Ordre til at indlede Retsforfølgning mod Zola.

Zola paa Anklagebænken.

Februar.

Med den største Spænding følger hele Verden den opsigtsvækkende Proces mod Zola og Clemenceau, der staar som Medanklaget i sin Egenkab af Redaktør af »Aurore«, hvori Zolas »J'accuse« publiceredes.

Retsmøderne har formet sig som de vildeste Skandale-Optrin. Talrige af de Officers-Vidner, som Forsvaret har indkaldt, har nægtet at give Møde, og man hindrer paa enhver Maade Zola og hans Advokater i at drage selve Dreyfus-Sagen frem, idet man kun holder sig til Zolas Be-

skyldninger mod Krigsretten for mod bedre Vidende at have frikendt Major Esterhazy. Zolas Forsvarer, Advokat Labori, kæmper en beundringsværdig Kamp. Vil den være forgæves?

Zola dømt - og flygtet!

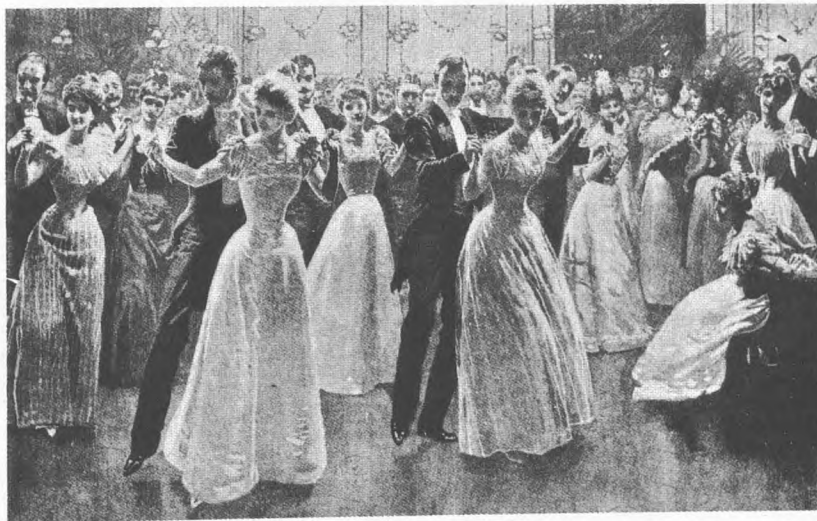
18. Juli.

Zola er bleven dømt til et Aars Fængsel og 3000 Francs i Bøde. Dommen vækker den største Ophidselse.

Zola er gaaet i Landflygtighed og har taget Ophold i England.

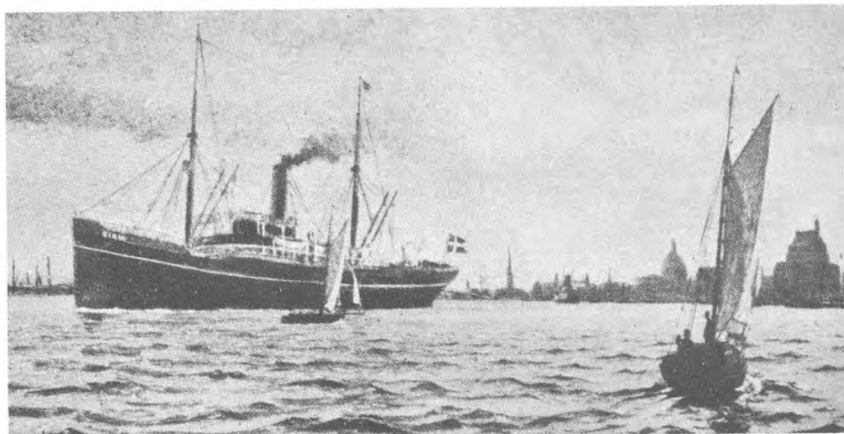
Det sidste Ord i Dreyfus-Sagen er næppe sagt endnu.

Ny moderne Dans fra England.

Vi bringer ovenfor et Billede af den nye engelske Dans »The Washington Post«, der har vundet Indpas overalt ved de finere engelske Baller. Den smukke Dans, der dances til en livfuld og iøjefaldende Melodi, er karakteristisk derved, at Herren danser bag sin Dames Ryg og samtidig holder i begge hendes Hænder. »The Washington Post« vil nok inden længe vise sig ogsaa herhjemme.

Over de store Have - og i den lille Andedam!

»Ostasiatisk Kompagni« har nu sat sit første store Dampskib i Søen. Skibet er døbt »Siam« og ses paa ovenstaaende Billede. Det løb af Stabelen d. 19. Januar paa Flensborg Skibsværft, og det stolte Skib, der er dobbelt saa stort som Thingvallaselskabets »Island«, stod snart efter ud paa sin første Rejse til Østen. Efter godt fem Maaneders Forløb er det nu vendt hjem fra Bangkok og fortojet i Frihavnen.

Den modbydelige Pryglestraf paa vore vestindiske Øer.

Justitsministeren nedlægger Forbud mod Opførelsen af et Stykke om »Den vestindiske Soldat«.

6. Januar.

Det vil erindres, at Journalist Henrik Cavling efter en Rejse til vore vestindiske Øer i en Række Artikler og en Bog har skildret Forholdene paa St. Thomas og St. Croix, og særlig har opholdt sig ved Pryglestraffen, som anvendes paa de vestindiske Soldater.

Sine Oplevelser og Erfaringer fra Opholdet paa Øerne har Hr. Cavling nu desuden samlet i et Folkeskuespil med Titlen »Den vestindiske Soldat«, som Direktør Richard Schrøder paa Casino forlængst har antaget og allerede saa vidt indstuderet, at Førsteopførelsen var ansat til en Gang i næste Uge.

Justitsminister Rump har imidlertid forbudt Opførelsen af det paagældende Stykke, man siger efter Henstilling fra de højere vestindiske Embedsmænd.

Fornærmelige og anstødelige Scener.

7. Januar.

Justitsminister Rumps Motivering har følgende Ordlyd:

Justitsministeriet skal til behagelig Efterretning mælde, at under

Hensyn til en i bemældte Skuespil indeholdt, for Guvernementet og de militære Autoriteter paa Øerne formentlig i høj Grad fornærmelig Scene, der angaar en korporlig Afstraffelse af en til Øernes Hærstyrke henhørende menig Soldat, og forskellige andre anstødelige Scener i Stykket, men ogsaa til den i hele Stykket indeholdte haanende og vildledende Fremstilling af Embedsstanden og de repræsentative Forsamlinger paa Øerne, maa Ministeriet anse det for rettest, at det paagældende Stykke ikke kommer frem paa Scenen, hvorfor Justitsministeriet herved nægter sin Tilladelse til dets Opførelse.

En Interpellation i Folketinget.

25. Februar.

Den af Folketingsmand Zahle anmeldte Forespørgsel om, hvorvidt Regeringen agter at træffe Foranstaltninger til Indførelse af tidsvarende Straffebestemmelser for de dansk-vestindiske Soldater, var i Gaar til Behandling i Folketinget.

Hr. Zahle motiverede sin Forespørgsel. Klart og

Gid vi maa faa vore Øer solgt!

En Skamplet for vor Nation.

11. Januar.

Det interesserer mig ikke, om Justitsministeren med Rette eller Urette har forbudt Opførelsen af det nævnte Stykke, men selve det Spørgsmaal, der giver Anledning til Forbudet, interesserer mig meget. Den Pryglestraf, som anvendes lige overfor den vestindiske Soldat, er saa raa og modbydelig, er en saadan Skamplet paa vor Nation og vort Forhold til vore Kolonier, at ethvert Middel til at søge den afskaffet, er godt. Jeg har aldrig selv været Vidne til en saadan Straffescene, men jeg har hørt den saa ofte omtalt paa Øen, at jeg ikke kan tage Fejl i min Dom om den.

Gid vi maa faa vore Øer solgt — hurtigst muligt, det bliver den eneste Maade, hvorpaa vi faar Pryglestraffen afskaffet, det bliver den eneste Maade, hvorpaa vi kan udfri os af vort koloniale Ansvar.

G. A. Hagemann.

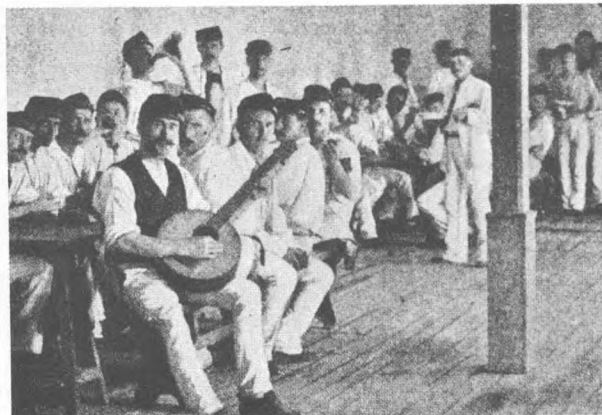
grundigt fremstillede han den for dansk-vestindiske Soldater gældende Strafferet, med skarp Fremhæven af denne Rets forældede og inhumane Brutalitæt.

Rottingstraffen afskaffet!

En kongelig Resolution, der forbyder den barbariske Behandling af vore vestindiske Soldater.

Ministerialtidende for i Gaar meddeler en kongelig Resolution, der omsider ophæver den barbariske Rottingstraf for de vestindiske Soldater.

I Forbindelse med Rottingstraffen bør særlig fremhæves Tjenestetiden, der med de moderne Kommunikationsmidler uden Vanskelighed og uden stor Bekostning nedsættes til 3 Aar. De dansk-vestindiske Soldater ligger for Tiden 6 Aar.

Vestindiske Soldater paa Kasernen paa Th. Thomas.

„National“ forgaar, „Scala“ opstaar - og Varietéén bestaar!

Hr. Folmer Hansens nye »La Scala«.

En ny Koncertsal i gamle National.

2. Januar.

Den forhenværende Operasanger, nu kendt Impresario, Hr. Folmer Hansen har haft den Idé, at omdanne Nationals omtumlede Koncertsal til en Art friere Forlystelses-Lokale under det mærkelige Navn »La Scala«. Under Hr. Folmer Hansens artistiske Ledelse lagde saa det nye Foretagende ud i Aftes. Begyndelsen var forsaavidt lovende, som Hr. Bernardi jo har en smuk Stemme, og Musikprogrammet var valgt med Smag, men et dansk Etablissement bør hovedsagelig baseres paa danske Kræfter. Og i La Scalas Program

Hr. Impresario Folmer Hansen.

udfylder den eneste danske Kraft, Fru Charlotte Wiehe, kun to Numre. Alligevel var det Fru Wiehe, der bar Aftenen.

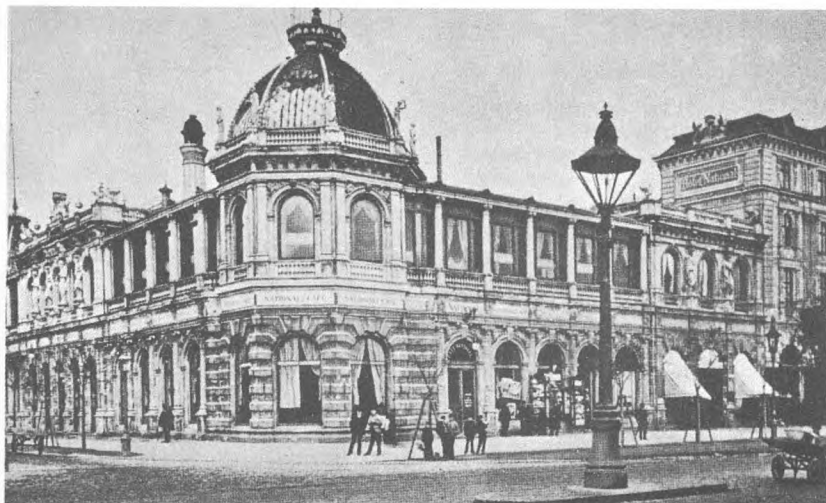
Bifaldet var stormende, og Fruen maatte synge da capo. La Scala havde i Aftes alt udsolgt, og naar Direktionen finder paa et nyt Navn til Koncertsalen og har Øren og Øjne med sig, hver Gang en ny hjemlig Kraft dukker op, vil Folk nok søge talrigt til Huse.

»La Scala« lukker.

Hr. Folmer Hansens Idé gav ingen Penge.

25. Februar.

Efter kun at have været aaben i to Maaneder afslutter La Scala paa Mandag sin Virksomhed. Forsøget paa at omdanne den tidligere Variété til en Koncertsal er saaledes ganske mislykkedes, og Eksperimentet har sikkert kostet Direktionen temmelig dyre Lærepengge. Det er da ogsaa betydelige aftenlige Tab, der er Skyld i, at den nye Æra saa hastig afbrydes.

Vesterbros Passage med Scala-Varietéén og Hotel National.

Hr. Thomas S. Lorenzen overtager Nationals omtumlede Variété.

15. August.

I Aftes aabnedes National igen. Skæbnen har været haardt ude efter dette Etablissement, som Gang paa Gang har skiftet Ejer og Lejer. Man har forsøgt snart det ene, snart det andet, prøvet baade det bredt folkelige og det mere forfinede — altsammen med et pauvert Resultat.

Den Modige, der nu har vovet sig i Lag med National, hedder Thomas S. Lorenzen. Han stammer fra Sønderjylland og tog som ganske ungt Menneske herover til Hovedstaden, hvor han fik Ansættelse som Karl

Sestrene Laurisson, der optræder paa Scala-Varietéén.

Scala-Variétééns nye Direktor Thomas S. Lorenzen.

hos sin Farbroder, der ejede Hotel »Øresund« i Nyhavn. Da Farbroderen overtog Hotel »National«, fulgte han med her som Portier, og det er fra denne Post, han har faaet Kig paa Scala-Variétéén, som han nu agter at drive som et populært Forlystelsesetablisement i Stil med de store Variétéer i Berlin.

»Scala« aabnede altsaa i Aftes under Hr. Lorenzens Ledelse, og med det folkelige Program og den billige Entré vil det forhaabentlig lykkes ham at drage Folk til Huse.

Fra Byens Gader og Stræder

Tudehorn og Klokker paa Sporvognene!

Maa vi blive fri for det ulidelige Spektakel.

Januar.

Nu er den elektriske Sporvogn, som gaar fra Kongens Nytorv til Nørrebro, blevet forsynet — paa Prøve — med en bestandig ringende Klokke, hvis utaalelige Kimen truer med at ødelægge Folks Nerver. Foruden den ny Klokke, hvis Knebel aldrig er i Ro, er det Meningen tillige at bruge den lille Kirkeklokke, som findes paa alle Vognene, og som Vognstyrelsen sætter i Bevægelse ved at trampe med Foden. Den bruges flittigt ved alle de mange Gadehjørner — og de to Klokker klinger da næsten bestandigt sammen i den gyseligste Disharmoni.

Det er Politidirektøren, der med Stædighed holder fast paa sin Idé med dette Klokkespil paa Sporvognene, fordi Folk gaar og sover paa Gaden og lader sig paakøre.

Og nu har Dr. Ørum i Borgerrepræsentationen for fuldt Alvor foreslaaet, at der paa den Elektriske skal anbringes et bestandigt tudende Horn! . . .

Klokken slap vi for — men fik en Bjælde i Stedet.

29. Januar.

Politidirektør Petersen har nu paa almindelig Opfordring opgivet den bestandigt ringende Klokke — men har til Gengæld mellem Hjulene anbragt en ganske kraftigt ringende Bjælde!

Hvad skal det til? Akkumulatorvognene laver jo i Forvejen et rødsomt Spektakel, naar de tuder hen over Skinnerne, saa at Ingen, der har sine fem Sanser i Behold, kan undgaa at høre dem paa lang Afstand.

Nu skal Nygade udvides. Ovenfor ser man, at Hjørneejendommen ved Skoubogade allerede er ved at blive revet ned.

»Forskønnelsen« møder med en Række Forslag.

1. Februar.

Hidtil har Foreningen til Hovedstadens Forskønnelse kun været en Kilde til Morskab. Dens største Bedrift var Storkespringvandet, og Bestyrelsen har i et Par Aar grædt over, at Kjøbenhavnerne lo ad Storkene.

Nu, da Raadhusets Arkitekt, Hr. Martin Nyrop, er blevet Formand, er der kommet Gang i Sagerne. Og i Aftes forelaa der fra ham adskillige interessante Forslag:

Henvendelse til Sømandsmissionen om at faa Bethelskibet fjernet.

Forslag om en Buegang under Regensen.

En Bronzeport anbragt paa Rundetaarn.

To høje Søjler anbragt paa Vesterbros Passage med en Lurblæser paa Toppen.

Omdannelse af Slotsholms-Pladsen.

Man talte ogsaa lidt om Storkespringvandet. Og der var stadig Stemning for at faa det flyttet. Men hvorhen? Professor Godfred Christensen foreslog, at man foreløbig fyldte Jord i Kummerne og saaede Græs, som Vandet kunde risle henover. Maaske kunde det hjælpe lidt paa det!

Nygade skal udvides!

26. Januar.

Der har i længere Tid været ført Forhandlinger om en eventuel Udvidelse af Nygade. Tvivlsspørgsmaalet var blot, om Udvidelsen skulde foretages ved privat Initiativ, eller om Kommunen skulde tage Sagen i sin Haand. Tvivlen er nu til Ende, idet Borgerrepræsentationen i Forgaars Aftes har vedtaget, at Kommunen skal udvide Gaden.

Borgerrepræsentationens Beslutning gaar ud paa, at Nygade, der nu kun er 16 Alen bred, skal

udvides til en Bredde af 20 Alen, hvorved den faar omtrent samme Bredde som Vimmelskaffet; i dette Øjemed skal Kommunen ekspropriere Nr. 2 til 10 i Nygade, Nr. 1 i Skoubogade og Nr. 43, 45 og 47 i Skindergade i det Omfang, som maatte være nødvendigt.

Det er ganske vist ikke Kommunens Hensigt selv at optræde som Bygherre. Et Konsortium af Penge-mænd ligger allerede i Underhandlinger med Magistraten om Køb af alle Grundene, og saafremt dette Køb gaar i Orden, vil Kommunens samlede Udgift til Nygades Udvidelse kun beløbe sig til ca. 100,000 Kr.

Flere Forslag.

Det foreslaas at flytte Rundetaarn. Idéen er Arkitekt A. S. Rosens og Ingeniør N. Chr. Schouboes. Planen gaar ud paa at lægge Ruller under Taarnet og flytte det hen paa Siden af Trinitatis Kirke.

*

Der er Forslag fremme om at flytte Tivoli til Kastellet.

*

En Husejer paa Strøget har sendt sine Lejere følgende Proklamation:

Det er forbudt Lejeren og hans Personale at henstille Cykler i de lejede Lokaler, paa Husets Trapper, Gange, i Gaarden eller noget andet Sted i Bygningen. Overtrædelse vil medføre øjeblikkelig Opsigelse.

Burmeister & Wain indfører Diesel-Motoren

Burmeister & Wain foran en Rekonstruktion af Driften.

13. Februar.

Det har længe været indlysende, at vort store Skibsværft og Maskinfirma *Burmeister & Wain* trængte til en gennemgribende Fornyelse. Geheimeetatsraad *Tietgen* har jo nu trukket sig tilbage som Bestyrelsens Formand, og i hans Sted har Fabrik-ejer *G. A. Hagemann* overtaget den vigtige Post.

Indenfor den daglige Ledelse er der ligeledes foretaget væsentlige Forandringer. Man vil erindre, at gamle *Burmeister* i 1890 trak sig tilbage, og at Driften fortsattes under hans tidligere Meddirektør Ingeniør *David Halley* fra Glasgow. Da Direktør *Halley* for tre Aar siden døde, kun 45 Aar gammel, øjensynligt nedbrudt af det uoverkommelige Arbejde, der var lagt paa hans Skuldre, afløstes han af Kommandør *K. C. Nielsen*, tidligere Orlogsværftets tekniske Direktør. I Slutningen af forrige Aar ansattes Grosserer *Martin Dessau* som økonomisk Direktør, og Underdirektør *Ivar Knudsen* rykkede op som Selskabets Maskindirektør.

Maskindirektør Ivar Knudsen.

Carl Christian Burmeister.

Store Udvidelser – Køb af „Tyske Plads“.

Det er nu disse Herrer — med Formanden *G. A. Hagemann* i Spidsen —, der er gaaet i Gang med de store Udvidelser og søger at bringe Driften ind i mere moderne Former. I det Øjemed har Aktieselskabet i Gaar af *De forenede Oplagspladser* købt en stor Grund, den søndre Del af *Tyske Plads*, for en Sum af 330,000 Kr. Paa denne Grund er det Hensigten at opføre en stor, smuk Bygning, der skal tjene til Udvidelse af Maskinværkstedet.

Fabrikation af Diesel-Motorer.

I den nye Bygning skal der opstilles store, amerikanske Værktøjsmaskiner, ved Hjælp af hvilke man bl. a. vil fabrikere Petroleums- og Gasmotorer af *Diesels Patent*.

Til dette sidste stiller man store Forventninger. Som bekendt har den tyske Ingeniør *Rudolf Diesels* Opfindelse vakt en Del Opsigt, men ogsaa megen Modstand hos hjemlige Teknikere. Direktør *Ivar Knudsen* har imidlertid følt sig saa overbevist om Diesel-Motorens Fortræffelighed, at han i forrige Maaned gentagne Gange har foretaget Rejser til Dr. *Diesel* i Augsburg, og senest i Berlin har ført de afsluttende

Forhandlinger om Erhvervelsen af Patentet. Det er da Direktør *Ivar Knudsens* Fortjeneste, at Patentet endelig for Danmarks Vedkommende er overgaaet til *Burmeister & Wain* ved en Kontrakt, som blev underskrevet for faa Uger siden, d. 28. Januar. Det er nu *Burmeister & Wains* Hensigt under den nye Ledelse at forsøge et Fremstød med disse Diesel-Motorer.

Gamle Burmeister død.

12. December.

Carl Christian Burmeister er i Gaar afgaaet ved Døden 77 Aar gammel. *Burmeister & Wains* gamle Direktør, som for syv Aar siden trak sig tilbage fra den store og betydningsfulde Virksomhed, han havde skabt sammen med *Baumgarten* og senere den engelske Ingeniør *Wain*, betegnes af alle sine Undergivne som en Mand, der forenede den største Dygtighed med en jævn og ligetil Optræden.

Fra Handelsverdenen.

27. September.

Det forenede Dampskibsselskab overtager fra 1. Oktober *Thingvallalinjen*. Selskabet udvider foreløbig Farten med passende Fragtdampere, saaledes at der fra 1. November bliver ugenlig Afgang fra begge Sider. Linjens Navn bliver Skandinavisk-Amerika-Linjen.

*

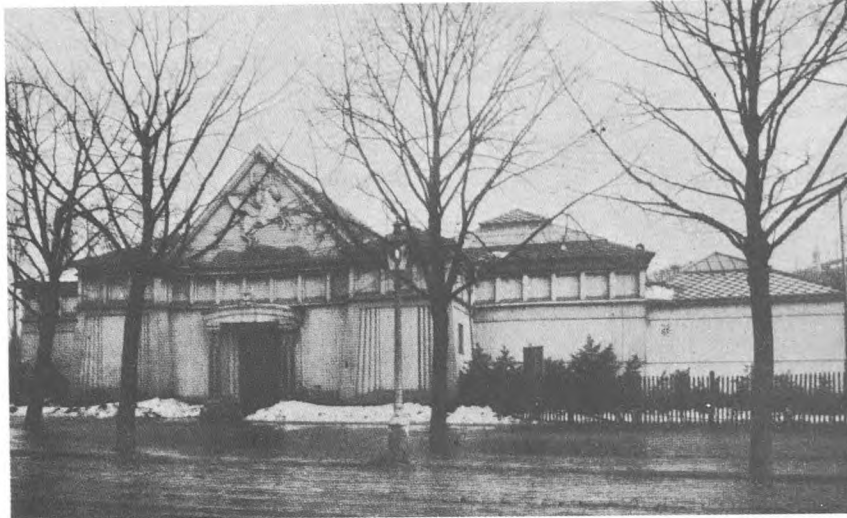
11. September.

I Gaar aabnedes den nye Kjøbenhavns Grundejerbank.

Burmeister & Wains nye Formand
G. A. Hagemann.

— Kunst, Nerver og Øl —

»Den frie Udstilling's nye Bygning i Aborreparken, lige overfor Nordbanegaarden. Bygningen er tegnet af Willumsen.

Willumsens Bygning til »Den fri Udstilling».

25. Marts.

I Dag har den fri Udstilling Vernisage-Dag. Klokken 12 aabnes Dørene for en Kreds af særligt Indbudne, og den ny Udstillingsbygning faar da sin Indvielse.

Fra det Øjeblik indtager Willumsens Værk officielt sin Plads i Hovedstaden, bliver en Del af dens kunstneriske Fysiognomi — staaende paa selve Magistrats Grund. Hr. Willumsens Værk hører Livet og Lyset, Nuet og Fremtiden til, saadan som det nu staar færdigbygget paa Vandværkets Grund ved Aborreparken, lige overfor Nordbanegaarden.

Ikke mægtigt, men dog ret anseeligt træder de fri Udstilleres Tempel frem, hvor det staar. Det blaa Tag med de hvide Tegninger har allerede længe stukket Godtfolk i Øjnene, for hvem Tegtag og Skifer er Alfa og Omega. Den unge Gud paa Pegasus over Indgangsdøren, de fire lueforyldte Søjler foran denne, samt hele Bygningens egenartede Stil — eller Mangel paa Stil — kommer adskillige Mennesker paa tværs. En stor Part vil dog glæde sig over Bygningen.

Ansøger til Sjette Afdeling.

Daniel Jacobson.

Blandt Ansøgerne til Overlægeembedet ved sjette Afdeling findes Dr. med *Daniel Jacobson*, den 36-aarige unge Læge med Lorgnetterne, det spidse Fuldskæg og det flagrende Kunstnerslips. Vi kender ham ogsaa fra *Amalie Skrams Bog Professor Hieronymus*, hvor han er skildret som den elskværdige, rare Reservelæge i Modsætning til den barske Professor Hieronymus.

Dr. *Jacobson*, der paa mødrene Side stammer fra den Jacoby'ske Familie, hvortil saa mange ansete Læger hører, har faaet alsidig Uddannelse i Udlandet og er trods sin Ungdom en søgt Specialist i Nerve- og Sindssygdomme.

(Det blev Dr. *Friedenreich*, som fik Overlægeembedet paa Sjette.)

Drabelig Øl-Krig om Hotellerne.

Brygger Jacobsen køber
Hotel d'Angleterre for 2 $\frac{1}{4}$ Million.

2. Februar.

Det var bebudet, at Etatsraad Haurowitz, det vil sige De forenede Bryggerier, hvilket her væsentligst betyder Tuborg, i Gaar vilde købe Hotel Phoenix og Næsseslottet for henholdsvis 1 Million Kr. og 200,000 Kr. Og saa var det Meningen, at Hr. Neiiendam senere, i 1902 naar Kontrakten med de nuværende Lejere udløb, skulde sættes ind i Hotel d'Angleterre som Direktør, hvilket igen vilde sige, at Tuborg Øllet skulde flyde i de to spore Hoteller.

I Gaar snuppede imidlertid Brygger Carl Jacobsen Angleterre væk for Næsen af de andre Herrer, idet han paa Ny Carlsbergs Vegne købte Hotellet for 2 $\frac{1}{4}$ Million. Saa nu ruller Carlsberg sine Øltønder op foran Hesten, medens Hr. Neiiendam maa trøste sig med en Tuborg i Bredgade.

Brygger Jacobsen sælger ud!

Grosserer Bloch fra Gøteborg
som Stor-Opkøber af Hoteller.

17. September.

I Gaar har Grosserer Oscar Bloch paa et internationalt Konsortiums Vegne købt hele National-Etablissementet af Brygger Carl Jacobsen. Grosserer Oscar Bloch fra Gøteborg er den samme Mand, der for nogen Tid siden købte Skodsborg af Brødrene Struck. Købet af hele National-Historien har kostet 2,350,000 Kr.

Tjent 1 $\frac{1}{4}$ Million!

14. December.

Brygger Jacobsen, som i Februar købte Hotel d'Angleterre for 2 $\frac{1}{4}$ Million, har i disse Dage solgt det igen for 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til et Konsortium, repræsenteret ved Grosserer Oscar Bloch fra Gøteborg.

Nyt for vore Damer!

**Mode-Nyt
fra
Paris!**

Vi bringer øverst paa Siden nogle Afbildninger af moderne Haarfrisurer, saaledes som Pariserinderne nu bruger dem. Haaret er, som man ser, sat op i kunstfærdige Bukler. Ligeledes bringer vi et Par af de nyeste Pariser-Modeller: øverst et meget elegant Eftermiddags-Tollette, og nederst en chic Spadsere-drugt. Forneden ses et Interieur fra en moderne Dagligstue. Man bemærke særlig den runde polstrede Sofa med Palmen.

Hr. Kaper mener ikke at Kommunelærerinderne bør gifte sig.

Hr. Overlærer *Johannes Kaper*, som forleden fejrede 25 Aars Jubilæum som Lærer i Tysk ved Metropolitanskolen, har i Borgernes Raad rejst det Spørgsmaal, om Lærerinder ved Kommuneskolerne burde have Lov til at gifte sig: ». . . De burde ikke være gifte. De har jo nu én Gang Lov dertil, og de benytter sig i rigt Maal deraf. Naturligvis! Saadan en Pige, der tjener 15—1600 Kr. om Aaret og har Pension, er ikke noget daarligt Parti! (Muntherhed!) Men se, i et velordnet Ægte-skab indtræder der jo Omstændigheder, som afbryder den gifte Lærerindes Skolevirksomhed, om end hun holder længe ud — man har Eksempler paa, at Eleverne aftegner deres Lærerinder i en vis Situation — eller rettere med en vis Figur. (Muntherhed.) . . .«

Damer med Stok.

Naar vi i denne Tid om Formiddagen sidder udenfor *Guldkuren* eller *Standard*, kan vort Øje ikke undgaa at observere, hvor mange Damer der nu har optaget den kokette Mode at gaa med Stok. Nogle Damer holder paa deres Stok som en *Watteausk Hyrdinde* paa sin Stok, andre snurrer den overgivent rundt mellem Fingrene, en enkelt ses at stikke *Dupsko*en lige bagud, formodentlig for at hævne de *Forurettelser*, *Kvindekønnet* i Aarhundredet har lidt fra *Herrernes Side*.

„Tailor Maids“.

Et større *Tilskærerfirma* paa *Østerbro* har udsendt *Reklamesedler*, hvoraf man erfarer:

Tailor Maids spæs for 6 Kr.

Det vilde vi absolut ikke synes var for dyrt for en lille »*Skrædderpige*«, selv om hun ikke er *tailor made*.

Derimod maa vi protestere mod, at hun underkastes den umenneskelige *Behandling*, hvorom man kan læse paa *Reklamen*:

Tailor Maids skæres og prøves af *Herrerskrædere*, samt *sammenries*.

Hegnet.

De *Kjøbenhavnske Kontordamer* har stiftet en Klub, som de kalder *Hegnet*. Den har faaet stor *Tilgang*.

„Lotte“-ri i Porten.

I *Fotograf Juncker-Jensens Port* i *Vimmelskiftet* er udstillet et stort, farvelagt *Fotografi* af den meget populære *Charlotte Wiehe* i en *Kornmark*.

Hele *Kjøbenhavn* skal se *Billedet*. Og den vittige *Cigarhandler* i *Porten* lige overfor, *Revyforfatteren Axel Schwanenflügel*, forærer enhver *Kunde*, der køber 3 til 17, følgende to *Brandere* om *Fotografiet*:

Juncker-Jensen har taget Lotte paa Kornet!
Og Lotte har vist et ualmindeligt Kornmod!

Fru Charlotte Wiehe forlader iøvrigt sit *Fædreland* for at følge sin *Forlovede*, den *ungarske Komponist Hr. Berény*, til *Udlandet*, hvor hun skal optræde i hans *Pantomimer*.

Opløftende.

Spørgsmaalet om, hvorledes *Damerne* skal holde deres lange *Kjole* op med saa megen *Gratie* som muligt, *bevares af en ung Dame* saaledes:

Hæft, mine Damer, med en Naal Deres Kjoler op, helst i højre Side, da man derved undgaar at slippe Kjolen, hvis man møder en god Ven eller Veninde, som man ønsker at give Haanden. Hæft Sikkerhedsnaalen fast ca. 1½ Kvarter fra Høften over et Læg paa to Tommer; saml Kjolen med venstre Haand, bag til, i tre store Læg, løft op, saa højt Deres smukke Fødder tillader det, og sørg for at have soigneret Fodtøj og soignerede Skorter. Find en Naal, der i Elegance svarer til og i Form passer til Dragten, og hold endelig, naar De løfter op, Albuerne ind til Legemet. Maaske vil det da gaa Dem, som det er gaaet mig: Jeg har faaet flere Komplimenter paa den Konto, end vor Tids ikke videre galante Herrer plejer at spendere paa deres Damebekendtskaber.

Et Leve for den store noble Kvinde —!

Edith.

Sensation efter Premièren paa „Vølund Smed“ i Det kgl. Teater.

Drachmann hylder sin Digtningens Muse: Edith!

14. Marts.

I Aftes opførtes Drachmanns Melodrama »Vølund Smed« for første Gang. Teatret var forlængst udsolgt, mange havde betalt indtil 40 Kr. i Overpris.

Et Efterspil i Parkettet.

Efter Tæppets Fald for sidste Akt blev der klap-pet i flere Minutter. Man vilde se Digteren. Drachmann viste sig da i første Parket og modtog hele Applavsens. Derpaa vinkede han til Tavshed og holdt følgende Tale:

— *Et Leve for den danske Skueplads! Et Leve for det Sprog, der har skabt disse skønne Toner! Et Leve for den store, noble Kvinde, der har inspireret mig til dette Digtværk! Tak!*

Der lød begejstrede Hurraraab, men der var ogsaa mange, som paafaldende hurtigt forlod Teatret.

En Storm af Indignation!

16. Marts.

Har Nogen tvivlet om, at Drachmann over-rumplede det fornemste Premièr-Publikum, Byen

kan stille paa Benene, saa er hans Tvivl forstum-met, da han saa Bladenes betænkelige Mandags-miner, da han lyttede til den Storm af Forbløffelse og Indignation, der i disse Dage blæser fra Hus til Hus i Kongens kære Kjøbenhavn.

Det var da heller ikke Smaating, Holger Drach-mann gjorde. Ingen uden han havde vovet det, Ingen kunnet gøre det. Aldrig før har den danske Snærpethed faaet et saadant Slag i Ansigtet midt i sin faste Borg, aldrig før har det danske Grin sét en saadan Udæskning.

Og mens Sladdereren koger, vil Drachmanns Leve være helt uforglemmeligt for mange af dem, der hørte det, og Sagnet om det vil gaa langt og længe over Landet.

Som han stod dør, var han et Stykke Renaissance.

Vi vidste ikke, om han er en farende Svend, der lever sit forunderlige, brogede Æventyrliv alene i en nøgtern Tidsalder. Eller om han er en Kæmpe, der kan dreje Tidens Hjul.

Men vi saa, at han var stor og smuk.

Carl Ewald.

Efterskrift.

Drachmann har senere fortalt om sin Sindsstemning denne Aften. Som altid, naar han har Premièr, over-værede han heller ikke Førsteopførelsen af »Vølund Smed«, men spadserede ud paa Christianshavns Vold, fyldt af Tanker og Drømme og Længsler, der kredsede om Edith. Det var knapt et Aar siden, deres Veje skiltes — for bestandig. Saa blev han omsider træt, satte sig ind paa en lille Beværtning derude og tændte sin Pibe. Der var ingen Gæster. Men ind ad Døren kom en lille fattig Pige, der gik rundt og falbød noget — et lille Barn med blaa Øjne og lyst Haar. Drachmann tog Barnet op paa sit Knæ og smaasnakkede med det.

— Hvad hedder du? spurgte han.

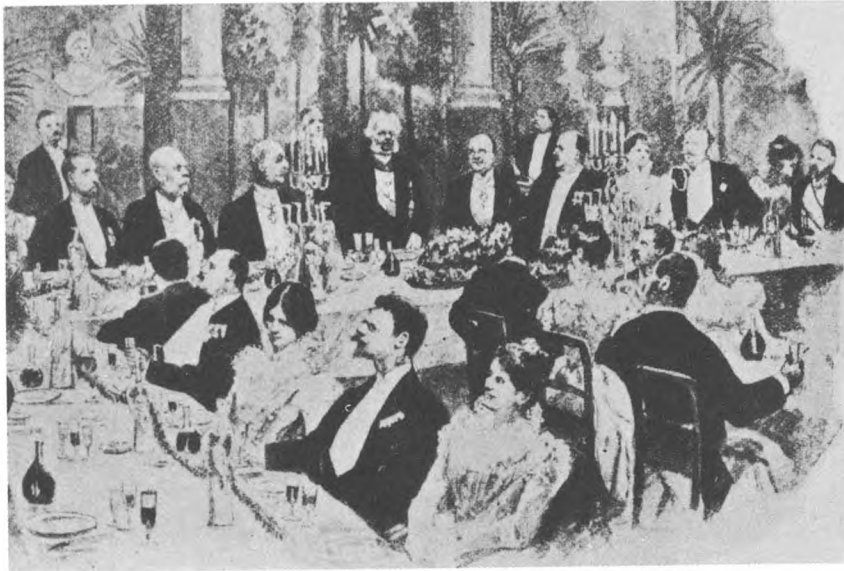
— Jeg hedder Edith, svarede hun.

Han klemte den lille Pige i sine Arme, saa hun blev helt angst — stormede ud af Døren og hen i Det kgl. Teater, hvor Stykket net-op var forbi — med Ediths Navn i Hjertet, Ediths Navn paa Læberne — og raabte det ud over Folk.

Drachmann.

Henrik Ibsen - En Kraft af første Rang!

Festmiddagen i Aftes for Ibsen i Hotel d'Angleterre.

Digteren Henrik Ibsen fejrer sin 70 Aars Fødselsdag i Kjøbenhavn.

Norsk Tavshed og dansk Veltalenhed!

1. April.

Den store norske Digter har valgt at lade sig fejre paa sin 70 Aars Fødselsdag her i Kjøbenhavn. Bladene er fulde af Ibsen-Hyldest, Alverdens Mennesker citerer Ibsen'ske Fyndord, og der festes i store Maader.

Festforestilling paa Det kgl. Teater.

I Aftes var der Festforestilling for Ibsen paa Det kgl. Theater. Bagefter var der Fakkeltog til Digteren, som tog imod det fra Theatrets Loggia, hvorpaa han trak sig tilbage til Hotel d'Angleterre, hvor han bor. Men Folk blev staaende paa Kongens Nytorv og ventede »det vidunderlige«. Endelig skete det, Altandørene gik op, og ud traadte Henrik Ibsen, modtaget af Mængdens Hyldestraab, for hvilke han bukkende takkede, men ingen opfattede et eneste Ord fra den faamælte norske Digters Læber. En uærbødig Røst, der kun hørtes af de nærmeststaaende, forsøgte at være morsom med at citere: »Han vokste, mens han talte«. Men Sandheden var, at Ibsen blev mindre og mindre, og til sidst forsvandt ind gennem Altandørene.

Festen paa Angleterre.

Professor Peter Hansens Tale.

2. April.

I Gaar fandt den store Festmiddag for Henrik Ibsen Sted i Hotel d'Angleterre. Der var alt, hvad vi har af fint og fornemt, Ordne glimtede mellem pragtfulde Dametoiletter, og

der savnedes ingen af Navnene fra Kunstens og Litteraturens Verden, ialt 60 Damer og 150 Herrer. Det faldt i Prof. Peter Hansens Lod at bestride Dirigenthvervet. Det gik ikke saa godt. Særlig virkede det noget forbløffende, da Professoren sluttede med disse Ord:

— Der er al Grund for os til at sige, at Ibsen for os har været en Kraft af første Rang. Jeg beder Dem tømme en Skaal for Henrik Ibsen, idet jeg ikke tror, at nogen vil protestere eller nægte at tage Del i denne Skaal. Ibsen leve!

Uro, Forargelse — og megen Munterhed.

Under Talen var der en Del Uro ved Bordet, men til sidst blev der baade protesteret og leet aabenlyst, og Digteren selv saa endnu mere gaadefuld ud end ellers.

Endelig rejste han sig og sagde under Dødsstilhed:

— Professor Hansens Tale har konfunderet mig og omstødt mit Svar. Jeg maa nu improvisere og beder høfligst om Deres Overbærenhed. . . .

Fest i Studentersamfundet.

Ogsaa Studentersamfundet fejrede Ibsen ved en Fest, hvor Høffding og Vald. Vedel talte. Stemningen var trykket, Festgenstanden tavs. Saa rejste Ibsen sig, og nu vilde altsaa Mesteren svare. Men han vendte sig om, tog sin Hat og forlod langsomt Salen. Situationen var flov. Men idet Døren lukkedes, sprang Marcus Rubin op paa sin Stol og citerede: »Det var en Fest kun før Natten den sorte — han var en Gæst kun, og nu er han borte«. Og saa blev der festet.

Henrik Ibsen og Citus Cyclen.

<p>„Paa Ridestølet skal Storfolk kendes“ (Peer Gynt.)</p> <p>„Den er stærkest, som staar alene“. (En Folkefjende.)</p> <p>„Hvis alt Du gav foruden Livet, saa husk, at Du har intet givet“. (Brand.)</p> <p>Nævn mig dette vidunderligste“. (Et Dukketheater.)</p> <p>„Moer, gi' mig Solen“. (Gjengangere.)</p>	<p>„Folk, der har Forstand paa Cykler køber Citus.“ ***</p> <p>„Fyens Cycleværks Citus Cykler ere enestaaende“. ***</p> <p>„Citus Cyclens Pris er for intet at regne mod dens Værd.“ ***</p> <p>„Den gode danske Citus Cycle“. ***</p> <p>„eller hellere en Citus Cycle“. ***</p>
---	---

**Aktieselskabet Fyens Cycleværk.
Kjøbenhavns Afdeling.
Nørrevold 80.**

Lippert.

Nu kører Heide med alle vore Sporvogne!

Hvert Aar ved Foraarstid begynder Magistraten at brække Gaderne op. I Aar er det særlig galt i Gothersgade — som man ser paa Billedet —, fordi man her skal lægge nye Sporvejsskinner. Som en fortrønet Kjøbenhavner, der ikke er helt stiv i Grammatiken, forleden udtrykte sig: »For hvert Skridt, man gaar, la' der en Broligger og brolaa!»

Kjøbenhavns Sporveje sluttet sammen i et stort privat Selskab. Bankdirektør Heides storstilede Plan vedtaget af Borgerrepræsentationen.

Det er atter Heide, der er paa Færde. Han har undfanget den storstilede Idé, at sammenlutte alle de forskellige kjøbenhavnske Sporvejselskaber i ét stort Selskab, og har i den Anledning dannet et Konsortium, som søger Koncession paa Driften hos Borgerrepræsentationen. Indenfor Bystyret er der imidlertid ikke saa faa, som mener, at Sporvejene bør drives af Kommunen selv. Bag det Heide'ske Konsortium staar naturligvis først og fremmest Privatbanken, hvis Direktør Heide jo blev sidste Aar sammen med Jul. Larsen.

„De kjøbenhavnske Sporveje“. 23. April.

I Aftes holdt det nydannede Aktieselskab, »De kjøbenhavnske Sporveje«, sit konstituerende Møde i Privatbankens Lokaler paa Børsen.

Aktiekapitalen bliver paa 10 Mill. Kr., og engagerede i Foretagendet er foruden Privatbanken tillige Landmandsbanken og et Par tyske Banker. Aktierne udfærdiges baade paa Dansk og paa flere fremmede Sprog.

Bestyrelsen konstituerede sig med Direktør Jul. Larsen som Formand og Direktør Heide som Næstformand.

Heide gik af med Sejren.

15. Marts.

Først i Morges, da Klokken gik til Et, slukkedes Lyset i Borgerrepræsentationens Sal. Det var et henved 6 Timers langt Møde.

Sporvejs sagen gav dog ikke Anledning til særlig overraskende Episoder. Og det gik, som man maatte forudse: hele Højre stemte for Flertallets Forslag om at bortforpagte Sporvejene til det Heideske Konsortium. Oppositionen stod samlede paa Kommunaldrift-Principet, men Heide sejrede altsaa i sidste Omgang.

Naar Konduktøren ikke vil stoppe! En Grosserer-Frues Fortrædeligheder.

27. Juli.

En ung Grossererfrue, som i disse Dag gæster Hovedstaden, beklager sig til os over, at Konduktøren paa en af Nørrebros elektriske Sporvogne har behandlet hende uhøfligt. Fruen steg midt i Gothersgade paa en af Vognene til Kongens Nytorv og bad Konduktøren holde ud for Hotel Skandinaviens Port, Gothersgade 2. Han lovede det, men kørte desuagtet forbi og svarede da paa Fruens fornyede Anmodning om at standse, følgende: »Nej, saa gu' vil jeg ej, nu har jeg s'gu holdt tid nok!«

Fruen maatte altsaa finde sig i at blive kørt helt ned udfor Bredgade, inden Vognen standsede, og hun kunde slippe ud.

Det er den Art Optræden, der skader Kjøbenhavns gode Omdømme som Turistby.

Nu faar vi ogsaa »Omstigningsbilletter«.

29. December.

Fra Nytaar kan man køre, saa langt man ønsker, paa Kjøbenhavns Sporveje for 10 Øre. Man gaar fra den ene Sporvogn til den anden og kører bestandig videre, saa langt Sporene rækker, for sin Tiøre.

Man kan f. Eks. staa paa ved Slukefter og køre helt ud til Endestationen paa Amager for 10 Øre. Man kan paa samme Maade køre fra Slukefter over Kongens Nytorv — eller om man hellere vil ad Farimagsgade — til Frederiksberg Runddel eller til Valby for 10 Øre. Paa disse lange Strækninger, som før kostede 30—40 Øre, vil Takstreduktionen altsaa være meget betydelig. Samtidig bevares alle de nuværende Femøres-Takster.

En helt ny Sporvognsbillet vil fra Søndag blive indført, en saakaldt Omstigningsbillet, der udleveres Passageren, saafremt han skal køre saa langt, at Omstigning bliver nødvendig.

6	7	8	9	10	11	12	1	2	3	4	5	6	7
Frederiksberg Allé	Omstigningsbillet. 10 Øre. Til fortsat uafbrudt Kørsel, dog ikke Retur.										Strandvejen		
Vesterbrogade											Bløgdamvej		
Valby	Farimagsgade												
Istedgade	Nørregade												
Korsgade	Sølvgade												
Bredgade	Nørrebro												
St. Kongensgade	Købmagergade												
Kristianshavn	Enghavevej												
8	9	10	11	12	S M T O T F L								

Prins Christians og Prinsesse Alexandrines Bryllup

Prins Christian og Prinsesse Alexandrine omgivet af Brudepiger efter Bryllupet i Villa Wenden i Cannes.

Bryllupet i Cannes.

26. April.

Cannes svømmer i Blomster og fyrstelige Gæster — og det øser ned. Der er Fest i Byen i Anledning af Prins Christians For-mæling med Prinsesse Alexandrine af Mecklenborg. Den borgerlige Vielse fandt Sted i Villa Wenden, og bagefter foregik Bryllupet i den tyske Kirke. Brudgommens Forældre, det danske Kronprinspar aflagde i Søndags en Visit hos Dronningregentinden af Holland, hvilket har givet Anledning til fornyede Rygter om et Ægteskab mellem Prins Harald og den unge Dronning Vilhelmine.

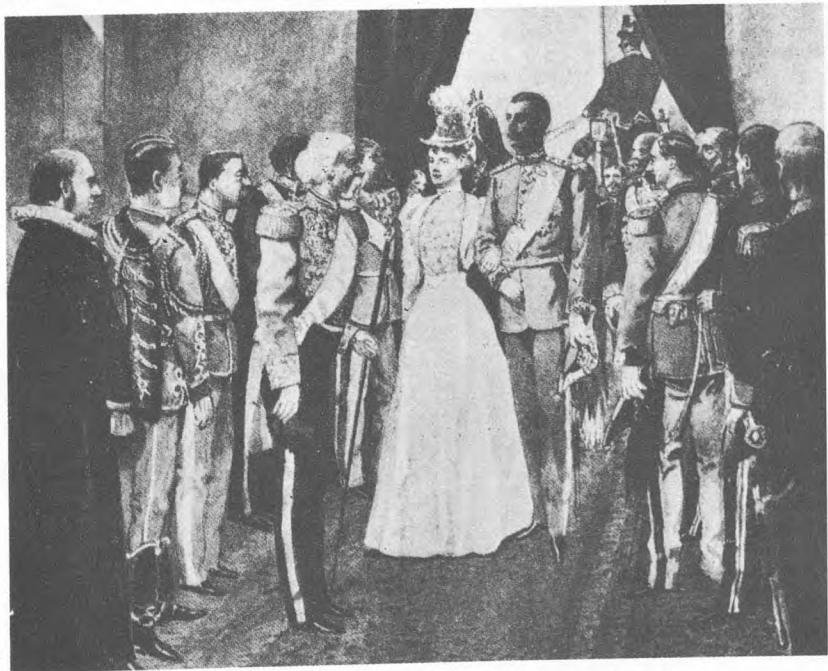

Den 18-årige Brud, Danmarks vordende Dronning.

Indtog i Kjøbenhavn.

27. Maj.

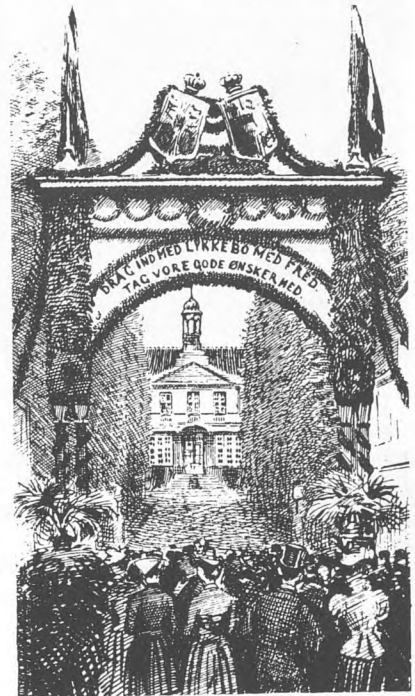
Regnen skyllede ned i Gaar, da Prins Christian og Prinsesse Alexandrine holdt deres Indtog. Men Tusinder og atter Tusinder af Tilskuere holdt Stand under Paraplyerne og gav det unge Par en begejstret Modtagelse.

Prins Christian og hans Brud ankommer til Amalienborg Slot.

I Lyngby.

Ankommen til Lyngby hylledes Prins Christian og hans Brud paany af store Menneskemasser, som havde taget Opstilling udenfor Sorgenfri Slot, Prinseparrets fremtidige Bolig.

Udenfor Sorgenfri Slot ved Prins Christians og Prinsesse Alexandrines Ankomst.

Vore Dages Digtere

„Paa Farten“s Forfatter
Carl Møller død.

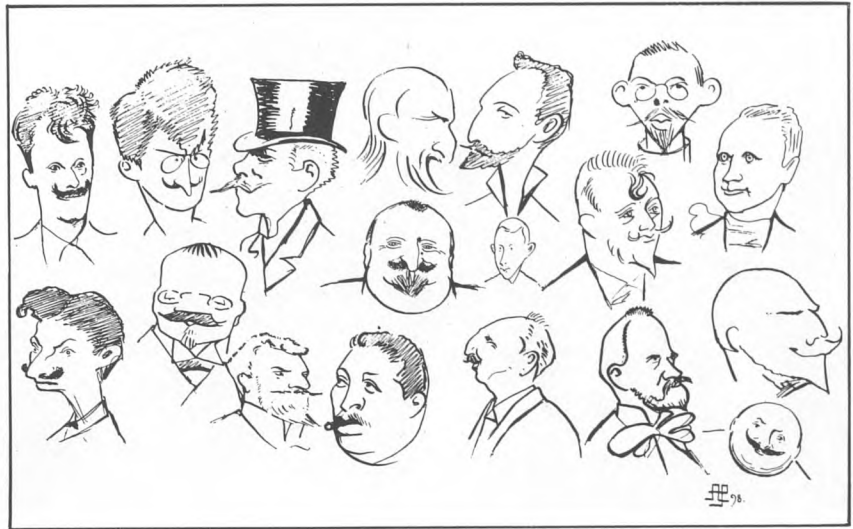
Et Humorist-Legat paa 25.000 Kr.

Forfatteren Carl Møller.

Maj.

Forfatteren Carl Møller, hvis hyggelige Romaner *Paa Farten*, *Mørperne* med flere har indbragt ham store Summer, er afgaaet ved Døden. I sit Testamente har han bestemt Oprettelsen af adskillige Legater, deriblandt et Legat paa 25,000 Kroner for »en fortrinnsvis humoristisk Forfatter under 30 Aar«. Ikke mindst i »Studenteforeningen« vil den muntre og elskværdige Forfatter blive savnet. I en lang Række Aar var Carl Møller Studenternes højtskattede Husdigter.

Fra venstre til højre ses — ligeledes efter Alfred Schmidt — i øverste Række: P. Rist, Michaëlis, Karl Larsen, Matthison Hansen, Stuckenberg, Johs. Jørgensen, i anden Række (fra Midten mod højre): Bering Lüsberg, Ludvig Holstein, Edgar Høyer og Blaumüller, i nederste Række: Georg Brandes, Sven Lange, Sophus Clausen, Oscar Madsen, Soph. Bauditz, Otto Borchsenius, Erik Skram, og under ham Ejnar Christiansen.

I Studentersamfundet oplæste i Aftes den unge Forfatter, Hr. Johannes V. Jensen, forskellige utrykte Ting.

*

En ung Forfatter, Martin Andersen Nexø, debuterer paa Lørdag med en Bog, hvis Titel er »Skygger«.

Gyrithe Lemche er Navnet paa en debuterende Forfatterinde, der om kort Tid udgiver en Novellesamling »Soedtmanns Jomfruer«.

Maa jeg be' om —

en anden Nationalsang.

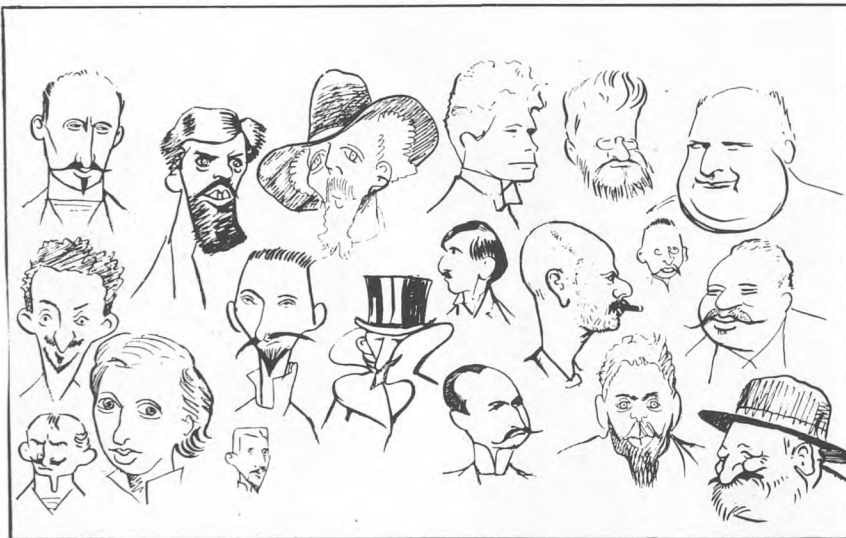
Det er ikke, fordi jeg har noget imod Kong Christian stod ved højen Mast. Aldeles ikke. Jeg finder, at denne pompøse Sang med sine Slagbilleder og krigeriske Helteminder endnu den Dag i Dag er et udmærket Udtryk for Danmarks Stilling i den europæiske Koncert, saa vel som for de Følelser, der lever i Flerheden af det danske Folk.

Nej, Sagen er den, at Kong Christian efterhaanden er taget saa ofte og saa groft forfængelig, at den næppe længer anslaaer de fornemste Strænge i Nationens Bryst og derfor vistnok burde ombyttes med en anden Musik.

Det vilde være rart, om vi havde en Hymne, der ikke blot genkaldte i Erindringen hine spændende og epokegørende, om end ikke sjældne Øjeblikke i vort Folks Liv, men ledte Tanken hen paa en mere stille Størhed.

Om man udskrev en Konkurrence? Eller om man ganske simpelt bestilte en To-Kronesang hos Ernst v. d. Recke?

Hr. Hansen. (Carl Ewald.)

Fra venstre til højre ses — gengivet i Alfred Schmidts Streg — i øverste Række: Edv. Brandes, Vald. Vedel, Drachmann, L. C. Nielsen, Vilh. Østergaard og Axel Betzonich, i anden Række: Helge Rode, Muusmann, Gustav Wied, Herman Bang, Carl Ewald, Otto Benzon og Alb. Gnudtmann, i nederste Række: Esmann, Gjellerup, Mylius Erichsen, Peter Nansen, Henrik Pontoppidan og Schandorph.

Smaanyt, der særlig angaar vore Damer

Cocktail & Sandwich.

En Selskabs-Idé for vore Damer.

I en Korrespondance fra Amerika skriver Eva le Galiene, at man derovre har faaet Smag for en blandet Drik »Cocktail«, en Drik, der giver syv Mænds Styrke og syv Mænds Mod. Enhver god Amerikaner sætter en Ære i at kunne brygge mindst én god Art Cocktail. Der er dem, som har Skabe med Karaffer og Flakons med Alverdend Drikke og Draaber, Side om Side med sære Krukker med tørrede Blomster og Krydderier. Efter en saadan Cocktail, hvor man føler Gulvet svinge under éns Fødder, er man helt taknemmelig over, at der til Middagen bagefter kun serveres Is-Vand, en Skik, som følges i mange amerikanske Hjem. . . .

. . . . Til Aftenselskaber serveres ofte Sandwichs, der er at foretrække for almindeligt skaaret Smørrebrød; en Sandwich bestaar altid af 2 Lag Brød med Paalægget ind imellem og bliver derfor langt lettere at spise, naar man har Handsker paa.

Nu kan man ogsaa udruge Børn.

Vi har haft Lejlighed til at bese en Installation i Frederiksberggade 24 af les couveuses Lion, det vil sige Apparater, hvor der ad kunstig Vej forhindres det Varmetab, der er saa skæbnesvangert for for tidligt fødte Børn.

De kunstige Opdrætningsapparater er stadig Genstand for stærk Tilstrømning. Ogsaa udenfor Huset i Frederiksberggade, hvor Udstillingen er installeret, er der stadig samlet en Menneskemængde, der næsten antager Karakter af Opløb.

Inde i Glasskabene ligger nu to ganske bitte smaa Mennesker, en lille Dreng og en lille Pige, der henholdsvis er kommet 10 Uger og 6 Uger for tidligt.

Børne-Udrugnings-Apparater
med levende Børn,
saabent 11 - 9. Entré 50 Øre.

Frederiksberggade 24.

Studentforeningens Bygning paa Gammelholm — almindelig kaldet »Slavekirken«.

Herrer vi ere i Aandernes Rige — men hvad med Studenter-Kvinderne?

Stor Opstandelse i Studentforeningen, der nægter at optage de kvindelige Studenter.

11. Maj.

Bølgerne gaar for Tiden højt i den gamle »Slavekirke« paa Gammelholm. Syv kvindelige Studenter har — i Overensstemmelse med den sidste Generalforsamlings Beslutning — meldt sig ind, men Senioratet vil ikke have dem.

Hvad nu? Antagelig gaar Senioratet.

Kvinden har Sejr vundet — Hurra—Hurra!

12. Maj.

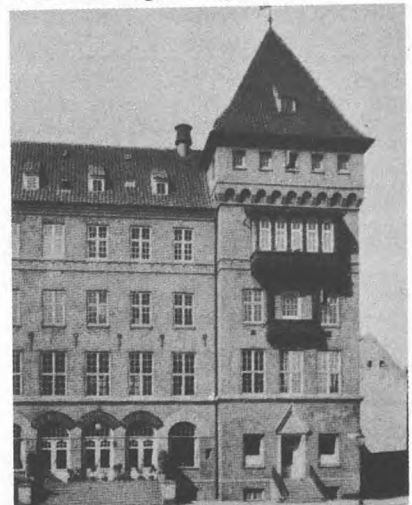
Senioratet blev, og det bøjede sig smukt — men nødigt — for det svage Køn. Man skændtes som føre Karle, men enedes til sidst. Fra i Dag kan de kvindelige Studenter blive Medlemmer af Studentforeningen.

Studenterhuset.

I Studentersamfundet har vore Damer længe været velkomne, og nu faar man tilmed et nyt og komfortabelt Hus at kunne byde dem. Det gamle Hotel »Prøvestenen« paa Hjørnet af Nørregade og Studiestræde, ligeoverfor Frue Kirke, er i Færd med at blive revet ned og skal give Plads for en monumental Bygning,

»Studenterhuset«. Her er det, at Studentersamfundet skal opslaa sin nye Residens.

Bygningen vil unægtelig komme til at tage sig mere pompøs ud end Studentforeningens Hus ved Holmens Kanal — »Den gamle Slavekirke«. Der er da ogsaa indenfor Studentforeningen Kræfter i Bevægelse for at skaffe Foreningen mere værdige Omgivelser.

Studentersamfundets projekterede nye Hus paa Nørregade.

Hvad man taler om —!

„Over Stalden“ brændt ned.

Sangerinde-Lokalet raseret af Ilden.

20. Juni.

Den bekendte Restaurant ved Indkørslen til Charlottenlund Skov er i Aftes gaaet op i Flamme. Det skete saa at sige i et Øjeblik. Omtrent ved Nitiden kom to Herrer ind i Sangerindelokalet, der ligger oppe paa første Sal, og fortalte, at der var Brand, men det blev af Sangerinderne opfattet som en behagelig Spøg fra de to Herrer Side, og de maatte saa at sige med Magt trænge Damerne ned ad den smalle Trappe. Et Øjeblik efter styrtede Taget ned.

Ilden kom oppe fra Loftet, rimeligvis er en af Skorstenene Skyld i Katastrofen; inden et Kvarter Forløb stod det Hele i lyse Luer, og Bommanden ved Siden af stod og skælvede for sin straatækte Hytte, som Gnisterne nu og da fik ret alvorlig fat i.

Det varede ikke en halv Time, før man langs hele Strandvejen vidste, at *Over Stalden* brændte, og snart var der om Brandstedet en kompakt Trængsel af Villaboere med deres Søndagsgæster.

Folk glemte at betale.

Opvarterne løb forvildede frem og tilbage, Branden var kommen saa pludselig over dem, at de ikke havde faaet de forskellige Regninger gjort op, og Gæsterne var forsvundne. De ulykkelige Sangerinder og hele Køkkenpersonalet mistede omtrent alt, hvad de ejede og havde.

Ogsaa en Trøst.

De stakkels Sangerinder stod i deres Kostymer og tog sig i det billige Godtkøbs-Atlas

særdeles traurigt ud i Flammernes Skær. En af dem græd, saa Taarerne trak Furer i Sminken. Men Hr. Fugmanns flinke Buffistinde trøstede:

— Det var da godt, Ilden ikke brød ud om Natten, saa var I brændt inde Allesammen.

Bismarck død!

I Aftes Kl. 11,20 døde Bismarck paa Friederichsruhe. Han havde længe været syg, Aarebetændelse, Gigt, Ansigtssmerter og Vattersot havde i Aarevis hærget det mægtige Legeme. Jernkansleren blev 82 Aar gammel.

Kejserinden af Østrig myrdet!

En italiensk Anarkist støder en Dolk i hendes Hjerter paa Gaden i Genf.

12. September.

Kejserinden af Østrig, den 61aarige Kejserinde Elisabeth, er bleven myrdet paa aaben Gade i Genf af en italiensk Anarkist Luigi Luccheni. Det modbydelige og meningsløse Mord har overalt vakt den største Afsky.

Kejserinden opholdt sig incognito i Genf. Da hun vilde gaa fra sit Ho-

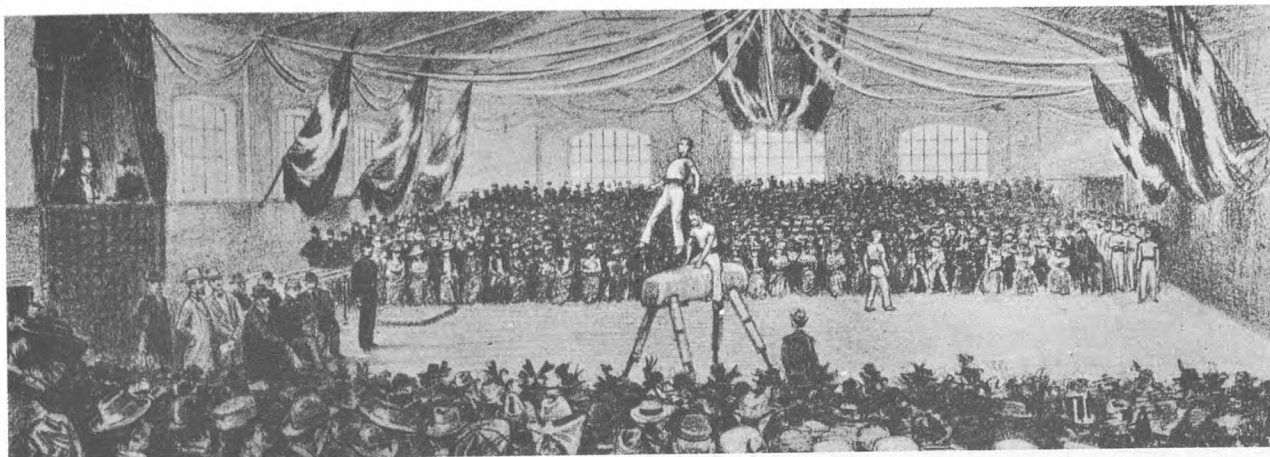
Ungdomsbillede af
Kejserinde Elisabeth af Østrig.

tel Beau Rivage til Quai Montblanc for at gaa ombord i et Dampskib, sprang Morderen frem fra sit Skjul bag et Træ, trængte sig op paa Siden af Kejserinden og tilføjede hende et Stød i Brystet. Det hele Optrin saa nærmest ud som en gal Mands Paa-trængenhed, og da Kejserinden roligt gik videre, anede ingen, hvad der virkelig var sket. Et Par Kuske, der stod i Nærheden, paagreb dog Manden, der havde forulempet Kejserinden. Knapt kommet om Bord besvimelede Kejserinden og blev hastigt bragt i Land igen og ført til Hotellet, hvor hun kort efter udaandede uden at være kommet til Bevidsthed. Morderen havde stødt en Dolk i hendes Hjerter.

*

En tung Skæbne har den myrdede Kejserinde haft. Kun 16 Aar gammel blev den billedskønne bayerske Prinsesse viet til Kejser Franz Joseph. Ægteskabet var ikke lykkeligt. Hendes Søn Kronprins Rudolph fik en tragisk Død i Meyerling sammen med Baronesse Vetchera, hendes Broder, den sindssyge Kong Ludvig af Bavern, druknede i Sternberger Søen, hendes ene Søster, gift med Franz II af Neapel, blev ogsaa sindssyg, og en anden Søster omkom ved Bazarbranden i Paris.

Idræt og Sport paa mange Maader

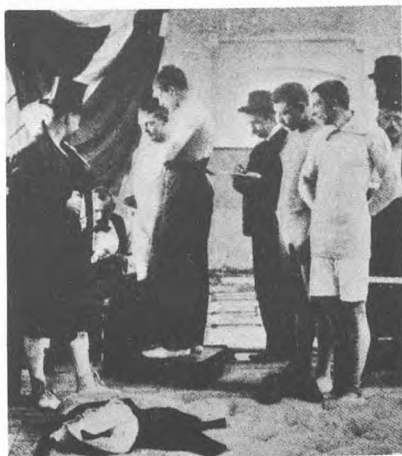
Idrætsstævnets Aabningshøjtidelighed i det til Gymnastiksal omdannede Ridehus paa den nye Husarkaserne.

International Idrætsfest.

30. Maj.

I Dag gaar det løs for Alvor med den internationale Idrætsfest. Kl. 9 $\frac{1}{2}$ Aabningsfest, Kl. 10,30 lægger *Kjøbenhavns Gymnastikforening* for i Gymnastiksalen. Kl. 12,45 kommer de østsvenske Gymnastikforeninger under Major *Balck*, og Kl. 4 præsenteres det finske *Hold* fra Helsingfors. Desuden er der fra 10-2 og 4-7 *Brydekampe* mellem danske; norske og svenske og tyske Brydere. Kl. 10,30 begynder *Vaabenøvelserne*, og fra 4-5,45 udkæmpes Konkurrencerne i *Stangspring*, *Hækkeløb* og *Voltigering*. Kl. 6,30 staar endelig det første store Slag mellem de danske og skotske *Fodboldspillere*.

Aldrig har *Kjøbenhavnerne* haft nogen Lejlighed til at se saa megen og saa fortræffelig Gymnastik og Idræt som i disse Dage; gid de nu ved at give talrigt Møde vil vise de fremmede Idrætsmænd, at deres Sportsinteresser rækker videre end til Totalisatorspil ved Travløb og Cyklisternes velkendte Opløbsspurter.

Fra Idrætsstævnet: Bryderne vejes

Thorvald Ellegaard vinder Mesterskabet.

Thorvald Ellegaard.

11. Juni.

Dansk Bicycle-Klub afholdt i Gaar det professionelle Mesterskabsløb for Danmark over 1 mile. Deltagerne var i første Heat *Orla Nord*, *Dahl*, *Chr. Schmidt* og *Rydman*. Sidstnævnte gik ud af Løbet, og Nord sejrede overlegent med *Chr. Schmidt* som Nr. 2.

I andet Heat sejrede *Th. Ellegaard* let over *H. J. Jensen* og *H. C. Christiansen*.

I Slutheatet maatte *Nord*, som ventet, bukke under for *Th. Ellegaard*, der ved denne Sejr fik det officielle Stempel som den bedste danske professionelle Rytter over korte Distancer.

Der er ingen Tvivl om, at *Th. Ellegaard*, der er vel lidt af alle sine Kammerater for sit elskværdige, be-

skedne Væsen, er den hurtigste danske Rytter, der nogensinde har siddet paa en Cykle. Selv *Chr. Ingemann-Petersen* har næppe i sine Velmagtsdage været saa let til Bens, om han end som Taktiker synes mere udspekuleret end *Th. Ellegaard*; men denne har kun en forholdsvis kort Løbebane at se tilbage paa og kan forhaabentlig naa at lære, hvad han mangler i den Retning.

Rytteren Løjtnant Rørdam slaar en extra Volte.

Juni.

Det vækker nogen Opsigt, at Sekondløjtnant *H. Rørdam* af Artilleriet efter den 12. Juni at have redet sin Hest i Sænk i Aaen ved *Søndersø Vandværk* og i den Anledning at være blevet insulteret af forskellige Øjenvidner, har henvendt sig til *Grosserer Martin Hansen*, *Fredriksberggade 9, 2. Sal*, og givet ham en *Lusning* efter forgoves at have afkrævet ham en skriftlig Undskyldning.

Ogsaa en Sportsklub.

2. Juli.

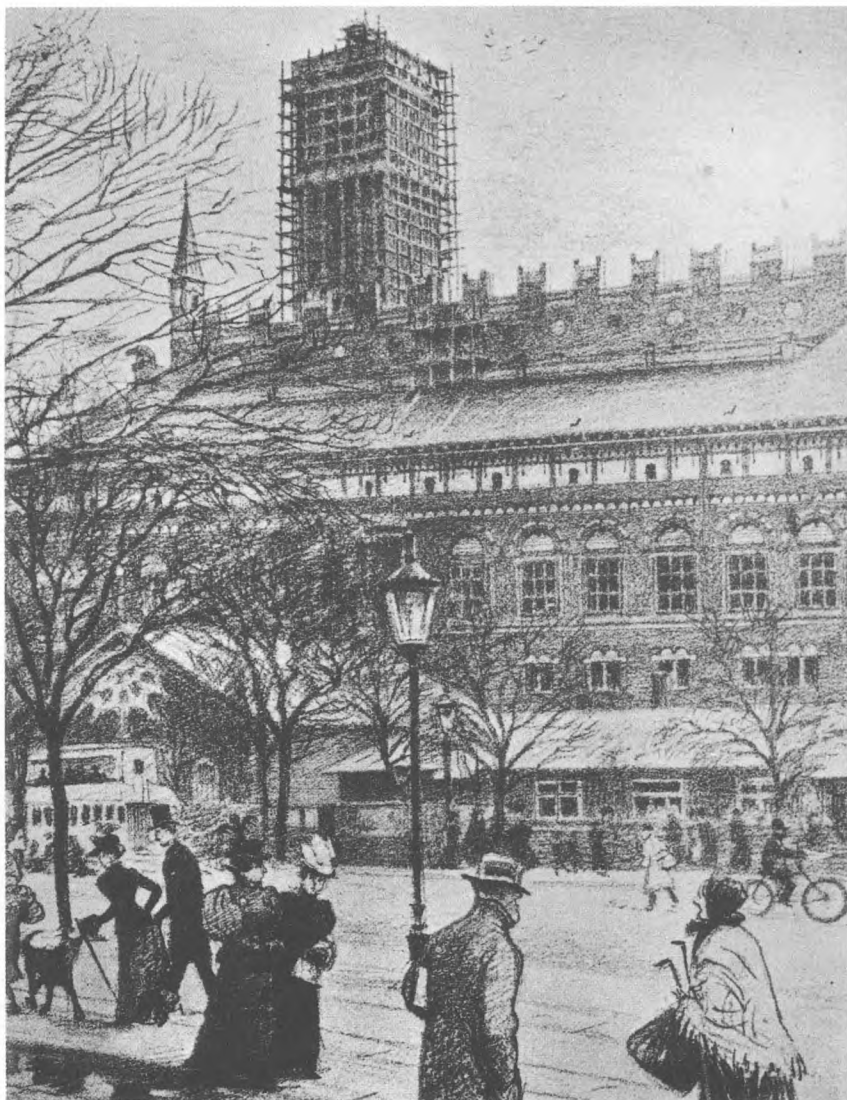
Paa Automobileernes Omraade er vi her i Landet langt tilbage. Vi har her i Byen og Omegn hidtil kun set et Par Automobile, som i Reglen er kørt i Grøften eller paa anden Maade er bleven smadret. Men naturligvis er det kun et Tidsspørgsmaal, naar dette Samfærdselsmiddel skal tage samme Opsving hos os som i Udlandet.

Vi kan glæde vore automobile Læsere med den Efterretning, at nogle energiske Foregangsmænd er traadte sammen med det Formaal at oprette en Automobil-Klub, der skal fremme Automobil-Sporten.

Selv de, der ikke har Raad til personlig at anskaffe sig et automobilt Køretøj, vil altid af den nye Forening kunne have den Fordel, at den nye Konkurrence højst sandsynligt vil virke stimulerende paa vore sløve Droskeheste.

Og dette vil være et stort Gode.

Levende Billeder paa Raadhuspladsen

Det nye Raadhus, set fra Vesterbros Passage. I Træbygningen foran Raadhuset har Vilh. Pacht indrettet sit „Kinoptikon“ for Fonografer og „levende Billeder“.

5. Juli.

MARTIN NYROPS Raadhus nærmer sig stærkt sin Fuldendelse, og de forbigående paa Vesterbros Passage, eller Raadhuspladsen, som det gamle Halmtoiv nu kaldes, sender mange beundrende Blikke til den smukke Bygning. Ikke mindst Arbejdet paa Taarnet følges med spændt Interesse.

Man har saaledes med Undren i den sidste Ugestid set Raadhustaa- rnets Stillads rejse sig de øverste halvhundred Fod, hvor nu Spiret skal sættes paa. Paa Ydersiden af et af de fire Stykker Tømmer, som danner Stilladset omkring Raadhustaa- rnet, kunde man nede fra Gaden skelne mangfoldige smaabitte Trin, og ad disse saa man Arbejderne færdes forsigtigt op og ned

som Lilleputvæner med Sugelem- mer. I Blæstvejr saa man Stilladset dirre ustandseligt.

En Journalist var i Gaar til Tops i Raadhustaa- rnet og nød den herlige Udsigt. Det er farligt for Folk, som er uvante dermed, at entre op; men forøvrigt er Stilladset øverst oppe saa interimistisk spinkelt og Gangbrædderne saa faa og tildels løse, at Opholdet deroppe selv for tilvante Arbejdere maa betegnes som ret farefuldt. Da Journalisten øverst oppe gjorde en Tømrer opmærksom paa Manglerne, gav han følgende muntre Svar: »Aa Skidt, det holder nok de 14 Dage, til Hanen er sat paa. Pindeværket har den Fordel, at Uvedkommende holder sig fra 'et a'. Saa er vi da fri for det evige Rend af Kjøbenhavnerne!«

Koncertpaleets mindre Sal,
Den parisiske
Kinematograf.
Levende farvede Fotografier i
naturlig Størrelse.
Absolut fejlfrit Apparat.
Program:
1. Amerikansk Boksescene.
2. Opiumrøgere.
3. Spanske Danserinder.
4. Komisk Kortspilscene.
5. Ventre à terre (i Farver).
6. Negerkomikere.
7. Brydekamp.
8. Avenue de l'Opera i Paris.
9. Ekscentrisk Kvadilla (i Farver).
Forestillingerne finder Sted fra i Dag
Tirsdag den 7. Juli og fremdeles hver
Dag fra Kl. 2-5 og 7-10.
Forestillingerne varer ca. 1/2 Time.
Billetter à 50 Øre' faas ved Indgangen.

Fra Kinoptikon til Panoptikon.

I et Par Aar har den kendte Kjø-
benhavnner, Kunstmaleren og Direk-
tøren for »Bogtrykkerens Farve-
fabrik« Vilhelm Pacht forlystet Byens
Børn med forskel-
lige Panorama'er,
Fonografer og »le-
vende Billeder« i
»Den fri Udstil-
ling«s Træbygning,
der ligger lige for-
an det nye Raad-
hus ud til Vester-
bros Passage. Træ-
barakken er en af
de sidste Lønnin-
ger fra Udstilling-
en i 88, og Pacht
fik straks Øje paa,
at den kunde brug-
ges til alt det me-
get nye og mærkelige, som han

Vilhelm Pacht.

havde at vise. Pacht har alle Dage
været en Idéernes Mand, og det er
helt forbausende, hvad han i de Par
Aar har bragt ud af sit Foretagende.

Ganske særlig har han vakt In-
teresse for de saakaldte »levende Bil-
leder«, med hvilke han sidste Aar
gjorde et vellykket Forsøg paa at
gengive Sujetter fra Kjøbenhavn. Nu
staar jo imidlertid Træbygningen
snart for Fald, idet den naturligvis
maa forsvinde, naar Raadhuset er
færdigt, og det passer sig da fortrin-
ligt, at den virksomme Vilh. Pacht
netop i disse Dage er bleven Direk-
tør for »Panoptikon«.

I Kjøbenhavns Panorama
forevises dagl. Kl. 2-10 hvor fulde Time.
Kinoptikon
(levende Billeder).
Fri-Udstill.-Lokaler, Raadhuspl.
Entré: 50 Øre. Børn 25 Øre.

Den Spillemand snapped Fiolen fra Væg —

Ovenstaaende Amatørbillede er taget af den unge Frk. Serina Nimb en tidligere Morgen efter en munter Sommernat i Tivoli. Man ser Digteren Holger Drachmann sammen med den svenske Operettesangerinde Fru Anna Norrie. Bag de to skimtes Hr. Willy Norrie, yderst til venstre Arkitekten Erik Schiödte, til højre ses Drachmanns Datter, Frk. Gerda, og i Forgrunden Komponisten Charles Kjerulf, der aabenbart fortæller en morsom Historie til en, der ikke er kommet med paa Billedet.

„Vølund Smed“s Komponist.

Komponisten Fini Henriques.

Skønt fyldt sine 30 Aar er Komponisten *Fini Henriques* at se til en Yngling, og med sit uhæmmede Humør er han paa samme Tid Byens Kælebarn og »enfant terrible«, en højst talentfuld Kunstner, der forlængst har vundet Navn som Violinist og Komponist. I denne sidste Egenskab har han i Aar vundet en stor kunstnerisk Sejr med sin prægtige melodramatiske Musik til *Holger Drachmanns* »Vølund Smed«. Ved Opførelsen paa Det kgl. Teater gav *Fini Henriques*' Toner den

Drachmannske Lyrik en Flugt, der i høj Grad øgede Opførelsens kunstneriske Værdi.

Byens glade Spillemand.

Byens glade Spillemand, Revykomponisten *Olfert Jespersen*, der i snart adskillige Aar har komponeret alle de Melodier, som Københavnerne gaar og synger, naar de har været ude at høre Revyen paa Morskabsteatret, har nu ogsaa begaaet en Operette. Den hedder »*Molboerne*«, og det er naturligvis Direktør *Vilhelm Petersen*, der fremfører den paa Nørrebro Teater.

Frederik Jensen som Ridder Rap.

Det er en anden *Petersen*, nemlig *Herman Petersen*, der har skrevet Teksten til »*Molboerne*« og formet en elskværdig og munter

Komponisten Olfert Jespersen.

Komedie over vore gamle Molbo-Historier. Det er dog i første Række *Olfert Jespersens* iørefaldende Melodier, der har forskaffet Teatret en stor Succes — og saa Hr. *Frederik Jensen*, der udfolder alt sit Humør som den forslagne Ridder Rap.

„Vifandaka“.

Komponisten Alfred Tofft.

Efter at vor Opera i længere Tid har hvilet paa sine Laurbær, fik vi i Aar en virkelig dansk Nyhed: Operaen »*Vifandaka*«. *Einar Christiansen*, Tekstens Forfatter, har behandlet et indisk Sagnmotiv med stor poetisk Skønhed, og skønt Komponisten, den 33-aarige *Alfred Tofft*, ikke helt formaaede at skildre Bramalærens Alvor og Indiens glødende Natur i sin Musik, var Resultatet dog højst anerkendelsesværdigt, og der var mange stemningsfulde og melodiske Perioder i Operaen. Iscenesættelsen var pragtfuld, og det samme var *Herold* som *Vifandaka*; hans Sang og Spil fremkaldte et rent ud demonstrativt Bifald.

Dronning Louises Død paa Bernstorff

Danmarks gamle Dronning er død.

Dronning Louise sov stille hen paa Bernstorff Slot i Morges Klokken halvseks.

29. September.

Den kongelige Familie forblev i Nat samlet paa Bernstorff Slot med Undertagelse af Prins Christian og Prinsesse Alexandrine, der tog hjem til Sorgenfri ved Ettiden.

Ingen af Familiens Medlemmer gik til Ro, men opholdt sig i Dronning Louises Dødværelse og de dertil stødende Værelser hele Natten.

Der indtraadte Ingen Forandring i Dronningens Tilstand, saaledes som den havde formet sig fra i Gaar Midt-dags. Dronningen laa stille og bevidstløs hen som i rolig Søvn.

Først Klokken fem en halv erklærede Livlægen, Prof. Petersen, den eneste af Lægerne, der da var tilstede, at Døden var indtraadt. Den var kommen stille og umærkeligt, tilsyneladende uden nogen forudgaaende Kamp, som en rolig Fortsættelse af den bevidstløse Søvn; blot mærkbar ved de hændende Livsfunktioners endelige Standsning.

Med Kongens Haand i sin sov Dronningen ind.

I Dødsøjeblikket var næsten hele Kongefamilien samlet ved Dronningens Seng. Kongen sad med hendes Haand i sin. Alle Dronning Louises Børn var tilstede: Kronprinsen og Kronprinsessen, Kongen og Dronningen af Grækenland, Enkekejserinden af Rusland, Prinsessen af Wales, Prins Valdemar og Prinsesse Marie.

Dronning Louise.

Landesorg i seks Dage.

Alle Theatre og Forlystelser lukker.

30. September.

Direktørerne for vore Theatre og Variétéer er selvfølgelig ikke glade ved at skulle holde deres Forretninger lukkede i de seks Dage, i hvilke der er forordnet Landesorg, dels for det Tabs Skyld, de selv lider, dels af Hensyn til de mange Mennesker, de har i deres Brød, og som nu mister næsten en Uges Fortjeneste.

For Artisternes Vedkommende — og det samme gælder for Skuespillerne ved vore Privattheatre — suspenderes Kontrakten, saa længe Landesorgen varer. De oppebærer i dette Tidsrum simpelt hen ingen Gage. Man forstaar, at en saadan Forringelse af en Maanedes Indtægter er ret følelig.

Flaget paa halv Stang for »Europas Svigermo'r«.

30. September.

Da Efterretningen om Dronningens Død i Gaar Morges kom her til Kjøbenhavn, var Byen endnu ikke rigtig vaagnet.

Men saa spredtes ved Halvsyvtiden Bladenes Løbeseidler ud over Byen, og snart hejstes Flagene paa halv Stang paa de fleste offentlige Bygninger, en Del private kom hurtigt med, og da Gaderne blev mere befolkede, saas, ikke alene paa Hovedstrøget, men ogsaa i de fleste Sidegader, lange Alléer af sænkede Flag.

Ogsaa paa Telegrafstationen fik man travlt, Budskabet sendtes ud over hele Verden: Danmarks gamle Dronning, »Europas Svigermo'r«, er død.

Sørgetoget fra Bernstorff til Roskilde.

15. Oktober.

En uhyre Mængde Kjøbenhavnerne tog i Gaar til Bernstorff og Gentofte for at være Vidne til Overførelsen af Dronningens Lig fra Slottet til Jærnbane-stationen.

Paa Slaget 4 aabnedes Dørene til Forstuen paa Bernstorff, og samtlige fyrstelige Herrer viste sig i Døraabningen, bærende Dronningens Kiste imellem sig. I samme Øjeblik, den kom til Syne, fløj Husarernes Sabler af Skeden og rettedes med Klirren i Vejret. Saa stille var der i den store Forsamling, at det lød, som sloges Hundreder af Klinger med Kraft mod hverandre.

Ved Jærnbane-stationen, hvor Toget, der skulde føre Ligfølget til Roskilde, havde holdt et Par Timer, var den allerstrængeste Afspærring gennemført.

Da alle de kongelige havde taget Plads i Toget, smækkede et Par Konduktører — med sorte Handsker paa — Vogndørene i, Lokomotivet fløjtede, og medens Gentofte Kirkes Klokker ringede, og den nedgaaende Sol fra den blegfarvede Himmel lagde Glans over Ligvognens Guld kroner, satte det kongelige Ligtog sig langsomt i Bevægelse paa Rejsen mod Dronningens sidste Hvilested.

Kisten bæres ind i Toget paa Gentofte Station.

Bagerstrejke og Brød-Lockout

Alle Byens Rugbrødsfabriker standsede af Svendenes Strejke.

14. Oktober.

Fra i Dag er Strejken etableret i samtlige Rugbrødsfabriker her i Byen med Undtagelse af Arbejdernes Fællesbageri. Antallet af Fabriker, hvori der strejkes, er 25, og de Strejkendes Antal er lidt over 140 Mand.

Fra Nørvold til Assistens for at faa et Rugbrød.

18. Oktober.

Allerede i Søndags, men navnlig i Gaar, havde det sine store Vanskeligheder at faa Rugbrød at købe. Fra det ene Brødsalg til det andet maatte Tjenestepigerne forgæves vandre med deres Kurv. Vi talte med en Mand, som havde afsøgt alle Bagerier og Brødsalg fra Nørvold til Assistens Kirkegaard, før det lykkedes ham at opdrive et halvt Rugbrød, som han saa endda maatte tigge sig til — for en ikke saa lidt højere Pris end den sædvanlige.

Bagermestrene svarer med Lockout!

Mestrene maa selv trække i Arbejdstøjet.
23. Oktober.

Saa fik vi alligevel Lock-out'en. Imod Forventning forkastede Svendene det gode Mæglingforslag, som Hr. Herman Trier havde tilvejebragt.

I Gaar Formiddags samlede syv-otte Hundrede Svende i Rørersgades store Sal, og Forhandlingen var snart i Gang. Alle var enige om, at heller ikke dette seneste Tilbud fra Mestrenes Side burde akcepteres. Forslaget blev enstemmigt forkastet.

En Time senere blev saa Svendene rundt om i Bagerierne afskedigede. De, som var i Arbejde, skiftede straks Tøj og forlod Lokalerne. Og alle Maskiner gik i Staa, og Ilden slukkedes under Ovnene. Brødproduktionen standsede pludselig i hele Kjøbenhavn.

Dog to enkelte Fabriker undtagne. I De forenede Bagermestres Rugbrødsfabriker og i Fabriken Ceres var allerede Mestrene trukne i Arbejdstøjet og gik løs paa Dejgen.

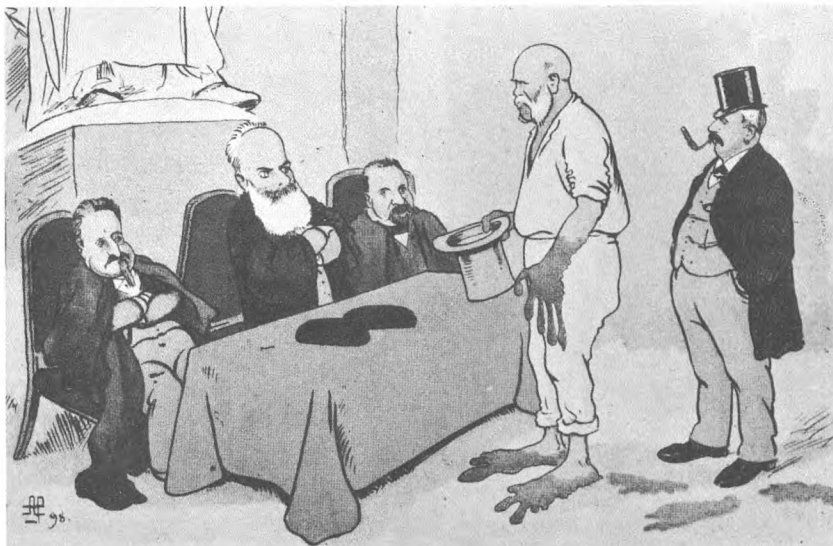
Bagermestrene maa selv tage fat.

Bagermester Gætjes høje Hat!

28. Oktober.

En ældre Kone kom i Gaar Morges op paa Kontoret, endnu rystende af Sindsbevægelse. Hun havde købt et Tiøres Franskrød, i hvilket hun, da hun skar det over, fandt — en høj, graa Cylinderhat!!

Det formodes, at det er Bagermester Gætje, der under det ivrige Arbejde med Æltingen har tabt sin Hat ned i Dejgen. Sligt burde ikke kunne ske.

Foran Tribunalet: Voldgift i Bagerfaget. Man ser Bagermester Gætje, der lige kommer fra Dejgæltningen, og ved Bordet Snedkermester Rostrup, Herman Trier og længst til højre Fagforbundenes Formand J. Jensen. (Blæksprutten)

Saa kan vi igen faa en Bid Brød!

Arbejdet genoptages —
Voldgiften træder til.

3. November.

I Gaar Middags holdt Bagermestre og Rugbrødsfabrikanter Møde i Haandværkerforeningen for at tage Beslutning om Arbejdets Genoptagelse. Det blev bestemt, at Arbejdet over alt skulde begynde i Aftes, og efter at der var sket Meddelelse til Forbundet, mødte Svendene ud paa Aftenen, til sædvanlig Tid, i alle Brødfabriker og Bagerier.

I Dag træder Voldgiftskomiteén sammen og begynder sit Arbejde.

Industrikaféen aabner.

18. November.

I Morgen aabnes den nye Industri-Kafé omsider, efter at Premièren gentagne Gange har været bebudet og lige saa ofte er bleven aflyst.

I én Henseende vil Kaféen berede Publikum en Skuffelse. Der var gaaet overdrevne Rygter om dens Størrelse, i Virkeligheden er den kun lille. Der er for Øjeblikket i Kaféen Plads til ca. 120 Gæster, i Restaurationssaler til ca. 130.

I andre Henseender vil man føle sig vel tilfreds. Baade Restaurationssalen med dens Egetræs, guldforsirede Panel, med den kønne om-løbende Frise med Prospekter fra det nu forsvundne Vesterbro og med det nydelige elektriske Lysanlæg i Loftets Felter, den runde Kafé med det af Søjler baarne Loft og de to hyggelige Selskabsværelser i gennemført Empirestil er paa Højde med selv meget moderne Fordringer til Komfort og Smag.

Industri-Kaféens Lejer er Restauratør Thomsen, tidligere kendt fra Kongens Klub og Hotel Fiskebæk.

Fra Scene og Koncertsal

Forbud mod en Dreyfus-Komedie.

August.
 Censor Vilhelm Møller har forbudt Opførelsen af et Drama med Titlen »Kaptajn Dreyfus« paa Kasino. Direktør Richard Schrøder, der tidligere har faaet forbudt »Den vestindiske Soldat« paa Foranledning af Guvernør Hedemann, erklærer, at det er svært at drive Teater paa den Maade. I sin Vaande drog Hr. Schrøder med hele Personalet til Helsingborg for at opføre Dreyfus-Stykket dér, men rammes ogsaa her i sidste Øjeblik af et Forbud. Stakkels Kasino-Mand!

Smuk Sang-Debut.

Ellen Beck.

25. November.

Den unge Dame har vist ikke optraadt offentligt før, men har mange Betingelser for en Koncert-Løbebane — en stor og flot Mezzo-Sopran — et ubestrideligt Sangtalent med en sikker Magt over Frasering og Nuaner — hun er fuld af Musik — Foredraget kunstnerisk bevidst.

Margrethe Boeck debuterer som »Carmen«.

Margrethe Boeck.

14. Oktober.

Naar Aftenen delvis blev den smukkeste, Sæsonen hidtil har haft at opvise, da skyldtes det ikke alene Debutantinden, skønt hun viste Talent og vandt Publikums Hjerte, men navnlig Hr. Herold, der havde overtaget Don José's Rolle.

Frk. Boeck (senere Fru Lendrop) overraskede ved en Frihed, Naturlighed og Agtpaagivenhed, der røbede ikke almindelige dramatiske Ævner. Hun var hele Tiden med og gjorde hele Tiden sit bedste. — Derhos saa Frk. Boeck godt ud og førte sig smukt. Og Stemmen — indenfor et lille Omraade behager den ved en ret ejendommeligt, til Tider endog ganske indsmigrende Klang. Alt i alt er Debuten imidlertid en af de mest lovende i lange Tider. W. B.

Schnedler-Petersen begynder Vinterkoncerter

Schnedler-Petersen.

Violinisten Hr. Schnedler-Petersen, der i de senere Aar har svigtet Violinen for Taktstokken, blev som bekendt ikke den foretrukne ved Valget af Kapelmester til Tivolis Koncertsal. Det var Hr. Joachim Andersen, der løb af med Sejren. Men af den Grund har Hr. Schnedler-Petersen ikke givet op. I Aftes startede han et nyt Foretagende, Vinter-Koncerterne, ude i Koncertpalæets store Sal, og Begyndelsen kunde ikke godt være bedre.

Endnu før Klokken var otte, stod man i Skarevis udenfor for at komme ind, og i et Nu fyldtes det rummelige Lokale. Hele Aftenen igennem var baade Gulv og Loger fyldte til Trods for, at man — som Meningen er — stadig kom og gik.

Det er et helt mærkeligt Syn at se den ellers saa højtidelige Musiksal forvandlet til et folkeligt Lokale med mange Smaaborde. De hvide Duge lysnede muntert op, og Tobaksrøgen laa i Strimer over det Hele. Men der var hyggeligt, og Tilhørerne befandt sig overmaade vel ved at kunne spise, drikke og ryge til Musikken.

Hr. Schnedler-Petersen modtoges med Enthusiasme, og Orkestret spillede flink under hans Taktstok. Der var Smæld og Appel i Præstationerne, Programmet var velvalgt og den rette Vekselvirkning til Stede imellem Musikpræstationerne og Publikum.

Opsigtvækkende kommunal Skandale

Kommunen køber Grunde i Utterslev og narres for en betydelig Sum Penge.

Husmægler Larsen, der er Skrædermester P. Holms Kompagnon, tilvendt sig ulovlig Fordel paa 50.000 Kroner.

Socialdemokraten bringer i Dag en opsigtvækkende Artikel, hvori der føres afgørende Beviser for, at Husmægler J. J. Larsen, der paa Kommunens Vegne har ført Forhandlinger om Købet af to Gaarde med tilhørende Grunde i Utterslev, har søgt at narre Kommunen for 50.000 Kr. De nævnte Gaarde ejes af det saakaldte »Bagerkonsortium« (Bagermestrene Beste og Pitzner, Slagtermester Anders Jensen og Grosserer Vilhelm Christiansen), og Kommunen har givet 500.000 Kr. for Ejendommene. Socialdemokraten forlanger Sagen offentlig undersøgt.

Husmægler J. J. Larsen, der sigtes for disse Transaktioner, staa som Indehaver af Firmaet »J. Abrahamsens Møbel- og Herreekviperingsforretning«, der i Virkeligheden ejes af Borgerrepræsentationens Viceformand, den socialdemokratiske Folketingsmand, Skrædermester P. Holm

Skrædermester P. Holm har forladt Byen.

Og nedlagt sit Mandat som Viceformand.

19. Juli.

Allerede om Formiddagen erfarede man, at Hr. P. Holm var rejst, og at han forinden sin Afrejse havde tilskrevet Borgerrepræsentationens Formand, Hr. Herman Trier, at han ønskede at nedlægge sit Mandat som Repræsentationens Viceformand.

Da denne Efterretning rygtedes i Byen, vakte den ikke ringe Bevægelse, og overalt var man ivrig i at kommentere den. Hr. P. Holm var, saa vidt vides, tilstilt til et socialdemokratisk Partimøde, som afholdtes i Gaar Middags Kl. 12; men allerede i Forgaars Aftes var han afrejst til Silkeborg, hvor hans Familie i Forvejen var rejst hen.

Kommissionær Larsen anholdt efter Forhør.

Kommissionær Larsen hentes i Gaar Middags til Forhør i Kriminalkammeret.

Da Forhøret var til Ende, erklærede Assessor Koch ham for anholdt. Motivet til Anholdelsen skal kun være det, at man ønsker at holde ham afsondret, for at han ikke skal komme under Paa-virkning udefra.

P. Holm flygtet!

Arresteret i Hamborg.

Hamborg, 21. Juli.

„Den hertil flygtede danske Socialistfører, Peter Holm, er i Dag bleven arresteret her“.

Forbindelsen mellem Holm & Larsen en Kendsgerning.

4. August.

Af den største Interesse er de Oplysninger, der i det kommunale Udvalg i Gaar forelaa om den Holm-Larsenske Affære. Foruden det Faktum, at Larsen meget hyppigt i indværende Foraar var tilstede paa Tilhørerpladserne under Borgerrepræsentationens Møder, og at han af og til kaldte P. Holm ud og havde lange Konferencer med ham ude i Forhallen under Møderne, er det nu konstateret, at Holm under et Borgerrepræsentationsmøde, kaldt ud af Larsen, har taget denne med sig ind i et af Magistratens Værelser, til hvilket alene Borgerrepræsentanterne havde Adgang. Der havde i Værelset været fremlagt nogle Arealkort, kun beregnet paa at bese af Borgerrepræsentanterne. Man véd nu, at det er disse Kort, Holm har haft den Dristighed at ville vise Larsen, men man véd ogsaa, at der netop i de Dage, da Holm og Larsen var i Magistratsværelset sammen, ingen Kort laa fremme, saa at Holms Hensigt ikke blev til Virkelighed.

P. Holm.

Holm syg i Fængslet.

31. August.

P. Holm har under sin Arrestation paadraget sig et lettere Tilfælde af Aarebetændelse. Han er derfor i Gaar fra Arresten paa Nytorv bleven overført til Vestre Fængsels Sygehus.

P. Holm død i Fængslet.

27. September.

I Gaar Eftermiddags døde P. Holm i Vestre Fængsels Hospital.

Skrædermester P. Holm, der blev 50 Aar, var en af Socialdemokratiets betydeligste Mænd. Allerede i sin Ungdom i 70'erne var han en ivrig og begejstret Forkæmper for Arbejderklassens Frigørelse og deltog med stor Kraft i det faglige og politiske Arbejde. Holm var saaledes Medstifter af Socialdemokratisk Forbund og blev sammen med Hørdum i 84 som de to første Socialdemokrater indvalgt i Folketinget. Sidste Aar valgtes han sammen med P. Knudsen og Martin Olsen ind i Borgerrepræsentationen, og — da Demokratiet i Marts i Aar vandt Flertallet — blev han dens Viceformand.

Dommen!

6. November.

Kriminalretten afsagde i Gaar Dom i den Holm-Larsenske Sag, J. J. Larsen dømtes til 6 Dages Vand og Brød.

Noter og Nyt i Aarets Løb

**Sindssygelægen
Viggo Christiansen bliver Dr. med.**

Den nye Dr. med., Viggo Christiansen.

22. September.

Rækken af Efteraarets Doktordisputatser indlededes i Gaar af den unge 30aarige Læge, Hr. *Viggo Christiansen*, en Broder til Forfatteren *Ejnar Christiansen*.

Hr. Christiansen har i et Aarstid været ansat paa Skt. Hans Hospital, hvor han har fortsat sine Studier over Psykiatri og Neurologi. Hans Doktorafhandling »Om Urinens Giftighed og specielt hos Sindssyge« omfatter bl. a. en Del Forsøg med at sprøjte Urinen af Sindssyge ind i Kaniner. De to Opponenten, Professorerne *Gram* og *Lange*, omtalte udførligt disse Eksperimenter og fremkom med flere Indvendinger imod Hr. Christiansens Behandling af Kaninerne, der uvægerlig bedøvedes af Indsprøjtningen, hvorpaa de blev skaaret op og undersøgte — og døde. Begge Professorerne mente derfor, at Forsøgenes Betydning var noget problematisk. Men paa mange andre Punkter anerkendte de den unge Læges Kyndighed, og endte med at ønske den nye Doktor medicinæ til Lykke.

**Dansk Læge med internationalt Ry
faar sit Monument.**

26. Oktober.

Paa Gefions Plads ved Frihavns Anlægget afsløredes i Gaar et overordentlig smukt Mindesmærke for Dr. *H. W. Meyer*. Det er et ret enestaaende Tilfælde og en stor Ære, at et saadant Monument rejses i et lille Land for en af dets Mænd med Bidrag fra ikke mindre end femten udenlandske Stater. Men Dr. Meyer var ogsaa en Verdensberømt. Hans Opdagelse af Næsesvægvegetationerne (Polyper) har været epokegørende. Titusinder af sløve og tungnemme Børn, som har faaet deres Sundhed og Lærenemme tilbage, efter at deres Polyper er blevne fjernede, staar i Taknemlighedsgæld til denne fremragende, danske Læge. Ved Afsløringen i Gaar blev der afsunget en Kantate, forfattet af *Ernst v. d. Recke*, hvorefter den højt ansete engelske Læge *Felix Semon* holdt Afsløringstalen. Borgmester *Øllgaard* modtog Mindesmærket paa Byens Vegne, og Otolaryngologen Dr. *Schmiegelow* takkede Bidragsyderne. Billedhugger *Runeberg* har modelleret Busten, medens Kvindefiguren er et Værk af *Bissen*.

Dr. Meyer var født i 1824 og døde paa en Italiensrejse i Venedig for tre Aar siden. Hans epokegørende Afhandling om de adenoide Vegetationer kom i 1868, og den anses nu overalt som klassisk.

Monumentet for Dr. H. W. Meyer paa Gefions Plads.

„Det frie Teater“ genopstaar.

»Det frie Teaters« Leder
Redaktør Carl Behrens.

16. December.

Det frie Teater, hvis Leder er Redaktør Carl Behrens, genopstod i Aftes med Opførelsen af *Peter Nansens* Skuespil »Judiths Ægteskab«, som hverken Det kgl. Teater eller noget Privatteater har fundet sig foranlediget til at erhverve.

Stykkets to eneste Personer *Judith* og *Poul* var betroet *Fru Betty Nansen* og *Hr. Johannes Nielsen*. Da Forestillingen var endt og Publikum fremkaldte *Fru Nansen*, laa der i Bifaldet sikkert en Beklagelse over, at dette betydende og for Fremstillerinden afgørende Kunstværk kun skal ses denne ene Gang.

Skal vi sælge Det kgl. Teater?

Fri Teaternæring!

29. Januar.

Folketingsmand *Zahle* forelagde i Gaar et Lovforslag om fri Teaternæring.

Skal vi ogsaa have en „Talescene“ til Det kgl. Teater?

5. Februar.

Kultusminister *Styhr* fremsatte i Gaar i Folketinget et Forslag om at opføre en Tilbygning til Det kgl. Teater og heri indrette en Scene for det reciterende Skuespil. Det foreslaas at købe Ejendommen Nr. 5 ved Holmens Kanal og Tordenskjoldsgade Nr. 10. Omkostningerne anslaaes til 2 Mill. Kroner.

Vild Uenighed om Teaterlovene.

Forslag om at bortforpagte Det kgl. Teater.

16. Februar.

I Gaar kom de forskellige Teaterforslag til Behandling i Folketinget.

Hr. *J. C. Christensen*, der var første Taler, udtalte blandt andet: Kultusministerens Bestræbelser gaar ud paa at faa Det kgl. Teaters Kunstnere ansatte paa samme Betingelser som kongelige Embedsmænd. Ministeren venter, at saadanne Ansættelses- og Lønningsforhold vil drage Kunstnerne mere til Teatret. Hvorfor gør man saa ikke Skridtet fuldt ud og giver Kunstnerne Uniform og gulddresset Kasket og Guldknapper!

Hvad Tilbygningen til Det kgl. Teater angaar er det eneste sikre, at Statskassen kommer af med en Masse Penge. Staten duer ikke til at drive Teater — lad Staten hellere bortforpagte Teatret til et Aktieselskab eller til Skuespillerne selv!

Hr. *Klaus Berntsen* udtalte:

... Samtidig med at Det kgl. Teaters Underskud er vokset, er Misfornøjelsen med Teatrets Ledelse vokset i samme Maalestok. Der mangler Disciplin. Der prøves i det uendelige paa Operaer, som aldrig kommer frem, skønt de sluger Masser af Penge.

Hr. *Gustav Philipsen* talte for den fri Teaternæring og støttedes heri af Hr. *A. C. Meyer*.

Justitsministeren Hr. *Rump* gik meget stærkt imod Forslaget om fri Teaternæring.

Einar Christiansen,
Det kgl. Teaters nye Direktør.

»Berlingske Tidende« kan i Dag d. 3. Januar fejre sit 150 Aars Jubilæum. Saa gammel og ærværdig er altsaa »Berlingerens«. Redaktionen Medlemmer og enkelte andre er indbudt til en Festmiddag paa Hr. Berlings Ejendom i Ordrup. Ovenfor bringer vi en Tegning fra »Berlingske Tidende«s Gaard i Pilestræde.

Heide vil købe hele Det kgl. Teater!

5. Marts.

Bankdirektør *Heide* har tilbudt Regeringen at købe Det kgl. Teater for den Kapital, Teaterbygningen med løst og fast Inventar staar Staten i, plus en Sum svarende til Pensionerne til de kongelige Ansatte.

Godnat „fri Teaternæring“ — og Godnat „Talescene“.

De to Regeringsforslag, om Lønningerne og om den nye Talescene, gik i Udvalg den 17. Februar. Og der blev de!

Det private Forslag om Frigivelse af Teaternæringen gik igennem Folketinget uden Besvær. Forslaget blev derpaa oversendt til Landstinget — der slet ikke satte det paa Dagsordenen!

Einar Christiansen Direktør for det kgl.

10. Februar.

Berlingske Tidende bringer følgende Meddelelse:

Som vi erfarer, vil Forfatteren Hr. *Einar Christiansen* overtage Ledelsen af Det kgl. Teaters kunstneriske Virksomhed fra næste Sæsons Begyndelse.

Fra det kgl. til Dagmar.

9. Januar.

Betty Nansen har i Gaar opsagt sin Kontrakt med Det kgl. Teater og sluttet Engagement med Dagmar-teatret.

Edvard Brandes kommenterer Begivenheden saaledes:

Bestyrelsen har forjaget Fru *Nansen* fra Det kgl. Teater, hvor man ikke vil give hende en Virksomhed, der staar i et passende Forhold til hendes Talent.

Yvette Guilbert i København.

8. Januar.

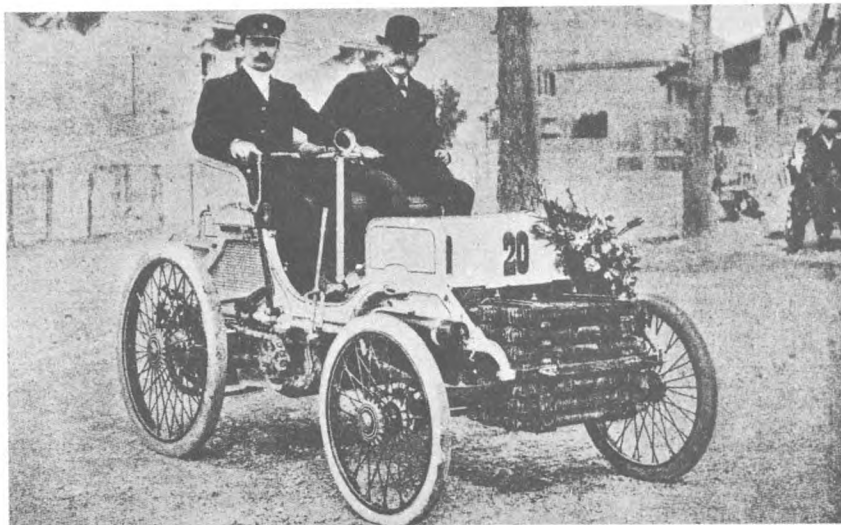
Den franske Visesangerinde *Yvette Guilbert* erobrede i Gaar det københavnske Publikum ved at gøre »den lille Kunst« stor.

I Dag er hele Byen *Yvette*-betaget.

Den berømte Visesangerinde
Yvette Guilbert.

Automobilvogn og Automatcafé

En af Automobilvognene fra Sportsugen i Nizza.

En Automobilvogn Fremtidens Køretøj.

Det nye Befordringsmiddel er allerede meget benyttet i Frankrig.

I de sidste Aar er Brugen af Automobilvogne blevet mere og mere almindelig i Udlandet, hvor de store Hovedstæder, især Paris, lægger sig efter dette Befordringsmiddel. Men herhjemme betragtes disse Vogne endnu med Overraskelse, naar de en enkelt Gang viser sig. Det vil imidlertid kun være et Tidsspørgsmaal, naar denne Art Køretøjer trænger igennem og paa sit Omraade fortrænger Hesten. Efterhaanden, som Forbruget stiger, vil Forbedringer blive opfundne, og forskellige Ulemper, som f. Eks. den stærke Rysten, vil forsvinde.

En Sportsuge med Automobilvogne i Nizza.

Ovenfor ses den nyeste Model, med hvilken der fornylig ved en Sportsuge i Nizza opnaedes en Hastighed af cirka 75 Kilometer, eller paa Dansk: ti Mil, i Timen, altsaa større end vort hurtigste Iltogs Fart. Automobilvognen har 16 Hestes Kraft og er konstrueret med to horisontale Cylindre. Til Beskyttelse mod Regn og brændende Sol kan der anbringes en Baldakin over Vognen. En Skærm af Glas i Vognens Forende beskytter under hastig Kørsel mod det stærke Lufttryk.

Uden Tvivl vil disse Vogne snart vinde stor Udbredelse. De kunne fabrikeres saavel til Lystbrug som til Arbejdsbrug. Desværre er den Tid altsaa ikke fjærn, da Hestene paa vore Gader erstattes med stønnende Maskiner.

En gros.

Af Grosserere findes der nu her i Staden ikke færre end 2306, af hvilke de 137 ere komne til i Løbet af 1898. Den danske Storhandel er altsaa nu paa tilstrækkelig mange Hænder.

Kvindernes Køkken.

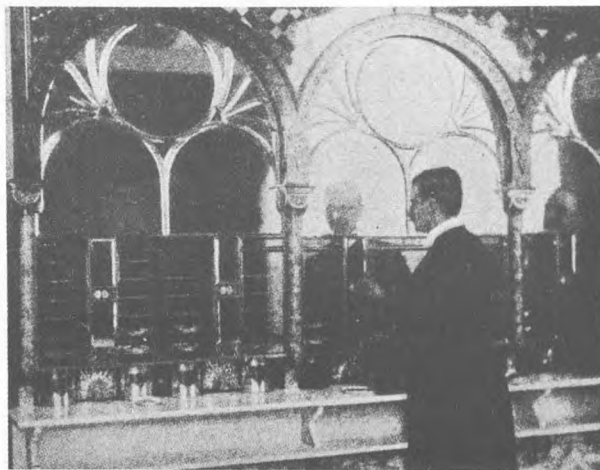
I Gaar aabnedes Kvindernes Køkken i Vimmelskaft Nr. 36. Her kan Damerne købe sig to Retter varm Mad for 40 Øre, 10 Øre ekstra for Kaffe, ingen Drikkepenge.

Josty død.

Den bekendte Konditor Josty er død og blev i Gaar begravet fra Frederiksberg Kirke.

Hotel Kong Frederik.

I Gaar indviedes Hotel Kong Frederik i Vestervoldgade. Alt, hvad Pressen i de sidste 10 Aar har forlangt af vore Hoteller, findes her: Elevatorer, elektrisk Lys, Centralvarme. Vandklosetter, tæppebelagte Trapper, opvarmede Gange, samt Badeværelse i hver Etage. Og saa har Hotellet endda kategorisk afskaffet alle Drikkepenge. Ejerne ere Grosserer Th. Hansen og Direktør Oluf Christensen.

Den første Automatcafé i Dyvekes Gaard.

En kendt Kjøbenhavnner pludselig forsvundet.

Tegneren Carsten Ravn flygtet
til London.

5. Januar.

En meget kendt Kjøbenhavnner er pludselig forsvundet. Det er den populære Tegner Carsten Ravn, der har gjort sig usynlig sammen med sin tolvaarige Søn af første Ægteskab samt sin anden Hustru, den ikke ukendte Kjøbenhavnnerinde Astrid Beck, der vil erindres fra en ikke helt vellykket Debut i Nationals Variété. Det viser sig, at Familien er afrejst til London, hvor Carsten Ravn haaber at kunne skabe sig en smukkere Fremtid som Kunstner. Rygterne om, at han skulde være flygtet fra en stor Gæld, har intet paa sig. Hans Sagfører oplyser, at Carsten Ravn er en Mand paa henvend 50,000 Kr. Grunden til, at Afrejsen skete pludseligt og gedulgt, skyldtes alene Bortførelsen, om hvilken der næppe er Grund til at dømme haardt.

Den første Automat-Café.

Det er et af Tidens Tegn, at man nu ogsaa kan spise pr. Automat. I det tomme Stuelokale i Hafnias prægtige Renaissance-Ejendom, Dyvekes Gaard, paa Amagertorv har Hr. H. N. Holten indrettet en saadan Automatcafé, den første i sin Slags her i Byen. Ved at lægge en Tjære eller en Femogtyveøre i en af de mange Automater faar man Øl, Kaffe, Te, Likører, varme Pølser, Smørrebrød og Kager serveret — d.

v. s. serveret automatisk uden Opvartere som Mellemled og altsaa ogsaa uden Drikkepenge. Et saadant Automat-Maaltid er ikke blot historisk og pikant at give sig i Lag med, men det rummer, som man vil forstaa, mange Behageligheder. Denne nye Form for »Bord dæk dig« sparer Tid og Penge for den travle Forretningsmand, som her hurtigt og bekvemt kan faa ekspederet sin Frokost.

To litterære Privatteatre — og Tivoli

Arkitekt K. Arne-Petersen Direktør i Tivoli.

16. Marts.

Tivoli har i Gaar faaet en ny artistisk Direktør, Arkitekt K. Arne-Petersen. Den unge 37aarige Arkitekt vil særlig tage sig af det forlystelsesmæssige, medens Direktør Thrane vedbliver at varetage de økonomiske og administrative Forretninger.

Direktør, Arkitekt K. Arne-Petersen.

Da Thrane gjorde Arne til Direktør.

I Sommerrevyen synger Frederik Jensen:

»Læs først herudfor vor Tivoliplakat,
læg saa halvtreds i dette Tælleapparat,
ikke sandt, det er snildt,« sa' Thrane.
»Hvem er den hvide Mand paa Søjlen?« —
»kære Ven,
det er jo vor berømte gamle Volkersen!«
»Er det virkelig det!« sa' Arne.
»Nu spilles Pjerrot af Hr. Busholm jun.,
maaske er Oscar Larsen nok saa lun,
hvad syn's De?« sa' Thrane.
»Li'som De!« sa' Arne.

»Hr. Neliendam bor her — skal vi'nte ha'
et Stænk?«
»Har Tivoli da ogsaa Restauranter, tænk!«
»Ja, et Par, en tre-fem!« sa' Thrane.
»Og dette her er Wivels Taarnpavillon,
jeg tror, han skal ha' Paalæg paa i næste
Saison!
hvad syn's De?« — »Jo, bevar's!« sa' Arne.
»Hvad er det dér?« — »Aa, det er Nimbs
Divan!«
»Men hvad betyder det dér: Au cadran?«
»Det er fransk!« sa' Thrane.
»Er det det!« sa' Arne.

»Der har vi Jensen, vores første store Bud!«
»Nu ringer det, Hr. Thrane, nu skal vi
vist ud!«

»Det har slet ingen Hast!« sa' Thrane.
»Vi ved Bodega godt kan sidde lidt endnu,
for Klokken er jo Gudske Lov ej i endnu!«
»Maa nu jeg gi' et Glas!« sa' Arne.
»Saa flink en Mand har jeg ej truffet før,
ku' De li' at være min Meddirektør?«
»God Idé!« sa' Arne.
»Det' min egen!« sa' Thrane.

„Over Evne“.

Opførelsen paa Folketeatret
en dramatisk-litterær Begivenhed.

26. Marts.

Folketeatret opførte i Aftes et mærkeligt og vanskeligt Skuespil, *Bjørnstjerne Bjørnsons »Over Evne«*, første Del. Forbavsende, at Det kgl. Teater ikke har opført det som en selvfølgelig Pligt.

Saa fortrinlig var *Herman Bangs* Iscenesættelse, at *Over Evne* maa regnes til de allerbedste Forestillinger. I *Præsten Sangs* overordentlig vanskelige Rolle viste Hr. *Johannes Nielsen* en lyrisk Magt og Myndighed, som man vel næppe havde tiltroet saa ung en Skuespiller. Som den syge Hustru debuterede Frk. *Ahlstrøm*, der efter denne Rolle at dømme besidder ubestrideligt Talent. . . . I de øvrige Roller: Hr. *Boesen* meget net som Sønnen. Fru *Anna Larssen* ganske fortræffelig som Rachel, . . . intelligent og omhyggeligt spillede Hr. *Hofman*, Hr. *Ring*, Hr. *Schmidt* og Hr. *Hellemann*, . . . men med al Anerkendelse af Hr. *Fjelstrups* Talent magtede han ikke Bratts Rolle. Megen Farce har fordærvet Hr. *Fjelstrups* Diktion.

Edvard Brandes.

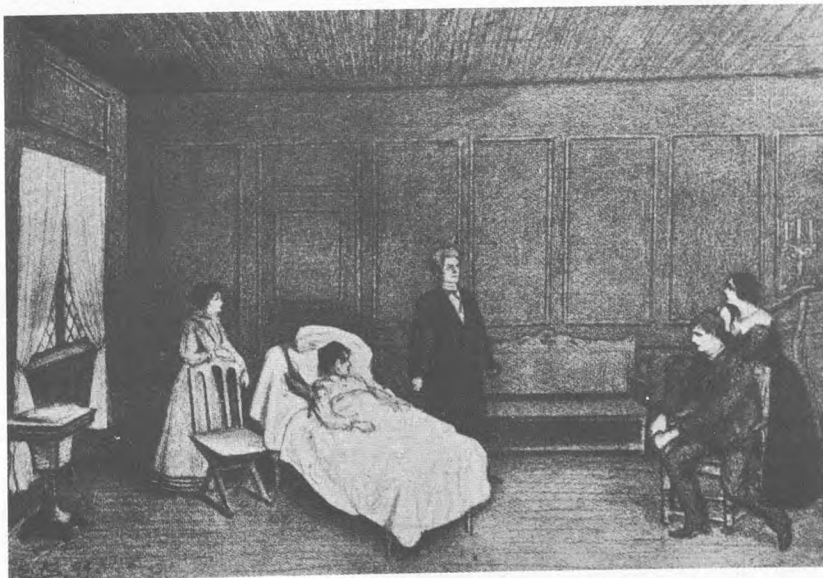
„Cyrano de Bergerac“.

Dagmartheatrets energiske og kunstbegeistrede Direktør *Martinius Nielsen* har vundet en stor og velfortjent

Martinius Nielsen som Cyrano.

Sejr paa en virkelig Pragtopførelse af den unge franske Forfatter *Edmond Rostands* Verdenssucces »Cyrano de Bergerac«. Hovedfiguren er Digteren og Slagsbroderen *Cyrano* fra det 17de Aarhundrede, en Skønaand, der tørster efter Kærlighed, men selv er saa uhjælpelig grim, at han lader den billedskønne *Dumrian Christian de Neuville* træde i sit Sted og indgiver ham alle de aandfulde og skønne Ord, hvormed han udløser sin egen Sjæls brændende Følelser for den vidunderlige *Roxane*. *Martinius Nielsen* skabte her en Skikkelse af storslaet Virkning.

Fra Opførelsen af »Over Evne« paa Folketeatret (1ste Akt). — I Midten de to Hovedpersoner: Fru Sang (Frk. Ahlstrøm) og Pastor Sang (Johannes Nielsen).

Sten Drewsen prygler „Forposten“s Redaktør

16. Februar.

Den unge, kun 22-aarige, Journalist Sten Drewsen indfandt sig i Aftes paa »Forposten«s Kontor, Kultorget Nr. 9, hvor han opsøgte Bladets Redaktør Johannes Hansen. Da denne viste sig i Døren, tildele Sten Drewsen ham flere Slag i Hovedet med en tyk Stok, saa kraftige, at Redaktøren segnede om paa Gulvet. Tillende Folk tilkaldte Politiet, som førte Hr. Drewsen til Pilestrædes Politistation, hvor han afgav Forklaring om, at Motivet til Overfaldet var Harme over nogle smudsige Artikler, som Johannes Hansen for nogle Maanedere siden havde trykt i Forposten om Holger Drachmanns Privatliv.

Da Holger Drachmann i Efteraaret rejste til Amerika paa en Foredragstourné sammen med den norske Visesangerinde Frk. Bokken Lasson, medfulgte den unge Drewsen som en Slags Sekretær for Digteren. Hr. Drewsen, der oplyste overfor Politiet, at han — uden Drachmanns Vidende — er rejst herhjem udelukkende for at tugte Redaktør Johannes Hansen, blev i Nat tilbageholdt paa Politistationen, men fik i Morges efter at have afgivet sin Forklaring Lov til at gaa. Der venter ham en antagelig haard Straf for Overfaldet.

»Forposten«s Redaktør. Hvorfor jeg gjorde det.

Johannes Hansen.

Boulevardbladet »Forposten«, som Johannes Hansen begyndte at udgive forrige Aar, var oprindelig en Slags Middagsudgave af »Vort Land«, men han mistede hurtigt Forbindelsen med det konservative Dagblad, da han i stigende Grad har lagt Vægten paa en stærkt personligt farvet Skandale-Reportage. Johannes Hansen begyndte som radikal Journalist ved »København«, blev senere dets Redaktør, overgik saa til den konservative Presse, først »Avisen«, senere »Vort Land«, hvor han har skrevet en Del under Mærket »Jean-Jeans«.

*

I Anledning af Sten Drewsens Overfald paa Johannes Hansen bemærker »Politikens«:

Det er forbavsende, at den amerikanske Luft saa hurtigt kan paavirke en dansk Hjerne. Hvis Hr. Drewsen havde opholdt sig her i Kjøbenhavn, vilde han uden Tvivl være lige saa forundret som vi andre over, at slige Skrivelser mod vor berømte Landsmand skulde kunne foranledige nogen til at rejse over Atlanten i det paagældende Øjemed.

Sten Drewsens Forklaring.

Det begyndte med, at en anonym og skabet Københavner sendte en Pakke udrevne Sider af Svinebladet »Forposten« med Afsløringer om Drachmanns Privatliv. Det tilfaldt mig at modtage hans Post, og jeg skjulte naturligvis dette Skidt for ham selv — men det var jo lige til at gøre mig interessant med hos hende.

Hvor de varme Øjne blev kolde! Hun laa mellem alle Puderne paa en vældig Divan henne ved Kaminen, og jeg sad længere nede — men i samme Nu skubbede hendes Blik mig helt væk, gjorde ogsaa mig til en Københavner, og hun spurgte næsten stumt, ikke mig, men Nogen ude i Rummet:

— Kan den Slags virkelig skrives i Danmark?

Jeg vilde gerne undskylde mit Land, Herregud, hun er jo saa køn. Joh, stammede jeg — den Slags griner vi bare af.

Hun rystede paa Hovedet, det var tydeligt, at hun opgav dette Fæ. Hendes Blik vandrede sværmerisk ud af Vinduet, og hen for sig hviskede hun: — Tænk, om nogen i Norge havde vovet at skrive saadan om Bjørnson!

Hadde hun egentlig ikke Ret? Hvor var alle Drachmanns raske danske Venner, der altid viste sig saa parate til at klappe ham beskyttende paa Skulderen? — Ah, hvis jeg bare havde været der hjemme! Det fløj ud af mig — men hendes Øjne saa kun skuffede ud: Ja, hvis og hvis, saadan siger I alle — men en voksen Mand spørger ikke om Afstanden!

Næste Morgen tog jeg Dæksplads med S/S *Brittanic* af White Star fra New York til Liverpool.

Jeg siger det med det samme, for jeg bestemte det med det samme: Hun havde ramt mig i Hjertet; jeg sprang op — det var vist næsten uden at være dramatisk — og raabte: — Jeg gør det!

Du gode Gud, hvad havde jeg sagt! Øjnene kneb sig sammen af Skræk — men det kunde ikke tages tilbage . . . thi en varm og ildrød Rose lukkede min Mund; og i det første, eneste Kys svor hun — følte jeg — at skænke mig Ridderløn, naar jeg vendte tilbage med Sejr.

Sten Drewsen.

(En Kværlant ser tilbage.)

Sten Drewsen og Frk. Bokken Lasson spiller Mandolin og Luth, Tegning af Krøyer.

Affæren vækker Opsigt - og koster 5 Dages Vand og Brød

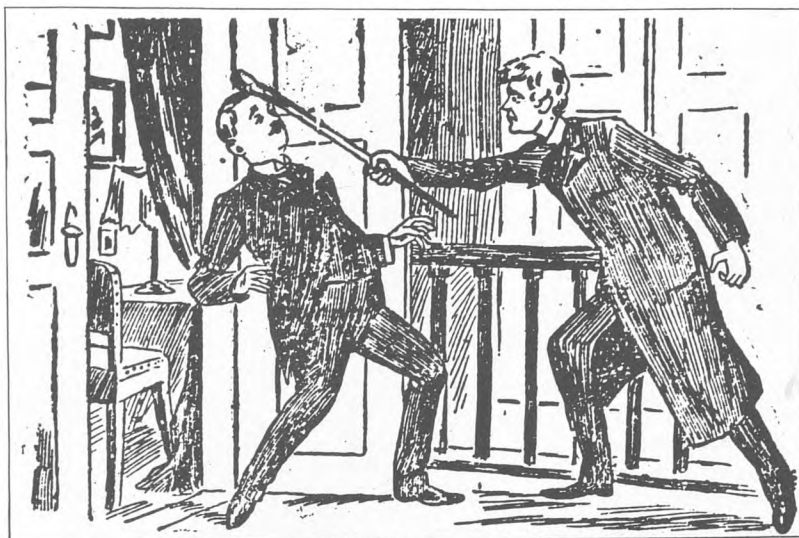
**Fanatikerens
Bølleoverfald
paa
„Forposten“s
Redaktør.**

—
**„Slagets Gang“
i Billedet og Text.
—
En Galning.**

Det fejge og lumpent udførte Bølleoverfald, der i Torsdags Aftes forøvedes mod dette Blads Redaktør, har for lange Tider givet Gjærningsmanden, *Sten Drewsen*, en smuk Plads blandt Kjøbenhavns fremragende Bøller.

Hvad var Meningen? med dette morderiske Overfald, spørger man sig selv. Stod det mon den forskruede og forrykte Person klart, at et Slag ført med en saadan Stok, og med al en Vilds Styrke, lige saa godt kunde have slaæet sin Mand til Jorden, og at det maa betragtes som et enestaaende Held, at Forbrydelsen ikke fik yderligere Følger. For at overgive denne Fanatikers Bedrift til kommende Tidens Erindring, har vi i Gaar ladet vor Tegner tage en Skitse af Slagets Gang, saaledes som det hin Aften udformede sig paa Kontoret. Her ser man da, hvorledes Fantasten, i det Øjeblik, han har faaet at vide, at han staar overfor Redaktøren, knalder sin Stok i Hovedet paa denne, medens hans Øjne gnistrer og funkler i vanvittig Ekstase, og han ledsager Slaget med dyriske, vilde og uarticulerede Hyl.

Havde Bladets Medarbejdere ikke resolut grebet ham i Kraven, vilde han sandsynligvis skyndsomt være flygtet ned til sin paa Gaden ventende Kammerat og derfra direkte gaet med Banen til Hamburg og videre til Amerika. Nu standsedes hans Flugtforsøg, og Uslingen maatte

Tegning i Forposten af Overfaldet paa Red. Johs. Hansen.

finde sig i, som en gemen Forbryder, der gribes paa fersk Gerning, at standses og bastes. Overfor Politiet søgte han først at spille den store, straffende Hævner, der havde en Mission at udføre, men da han ser, det er Alvor, falder han sammen som en Klud. Hans vilde Mod er knækket, hans Raseri blæst bort, det er som om Manden pludselig er bleven ædru efter en mægtig Rus. Slapt stirrer han hen paa den itubrudte Stok, hvis Stumper omhyggelig samles sammen og medtages af Politiet.

Saa gaar Vejen til Politistationen i Pilestræde, under Ledsagelse af to Betjente. Dette Billede af Forbryderen ført af Politiet og eskorteret af Gadens Ungdom, er kun altfor velkendt her i Kjøbenhavn. Men der var dog noget mærkværdigt ved denne Galnings Transport. Hans vilde og forrykte Udseende, hans gustne, fanatisk skinnende Ansigt med de flakkende, forstyrrede Øjne holdt Mængden i ærbødig Afstand. Det var, som frygtede den, at denne abnorme Fyr pludselig skulde fare løs som et vildt Dyr.

I Gaar Formiddags ved 11-Tiden dimitteredes han efter en ny Afhøring, og Sagen vil i Dag af Justitiarius blive henvist til et Kriminalkammer, som forhaabentlig vil lære den unge Mand, at man ikke ustraffet kan udføre et planlagt Overfald paa fredelige Borgere, selv ikke om man er inspireret af den allersmørste Digter og i sin Fremgangsmaade tager de bedste parisiske Mønstre til Forbillede.

(Forposten.)

Hvem er Sten Drewsen? Familiens Sorg.

Den tyveaarige Kavalier, der titulerer sig selv »Drachmanns Ven« og optræder som den lange Digtars Beskytter, har til Oldefader den bekendte »gamle Drewsens«, der satte Papirfabrikkerne ved Silkeborg og Strandmøllen i Gang og har efterladt sig saa smukt et Navn. Faderen til Hr. Sten er afdøde Michael Drewsen, der var et mærkeligt splittet Talent, diletantisk begavet i flere Retninger, men uden dog at evne at drive det til noget betydeligt.

Faderens diletantiske Naturel synes at være gaet i Arv til Sønnen Sten. Saa ung han er, har han allerede søgt sig i flere forskellige Retninger uden at kunne blive til noget. Han blev efter langvarige Anstrengelser Student. Senere var han en kort Tid Kontorist i en Livsforsikringsanstalt. Saa vilde han være Maler og fik saa det Indfald at ville være Digter. Men da var det, at Familien tabte Taalmodigheden og skred ind. Man besluttede at sende ham til Amerika, og da Drachmann netop skulde derover, paatog han sig at passe lidt paa den unge Fyr. Forresten en rar Hovmester at faa!

I Amerika har Hr. Sten deltaget i Drachmanns Solderistliv og er formodentlig blevet endnu mere ødelagt og forstyrret i Hovedet, end han i Forvejen var. Nogle daarlige Vers i Drachmanns Maner har han derfra sendt hjem og faaet optaget i »Politikens«.

Reporter (i »Forposten«.)

For Overfaldet paa Red. Johs. Hansen er Sten Drewsen idømt en Bøde paa 200 Kr. Hr. Drewsen har ønsket af afsone denne Bøde med fem Dages Vand og Brød i Vestre Fængsel.

Efterskrift:

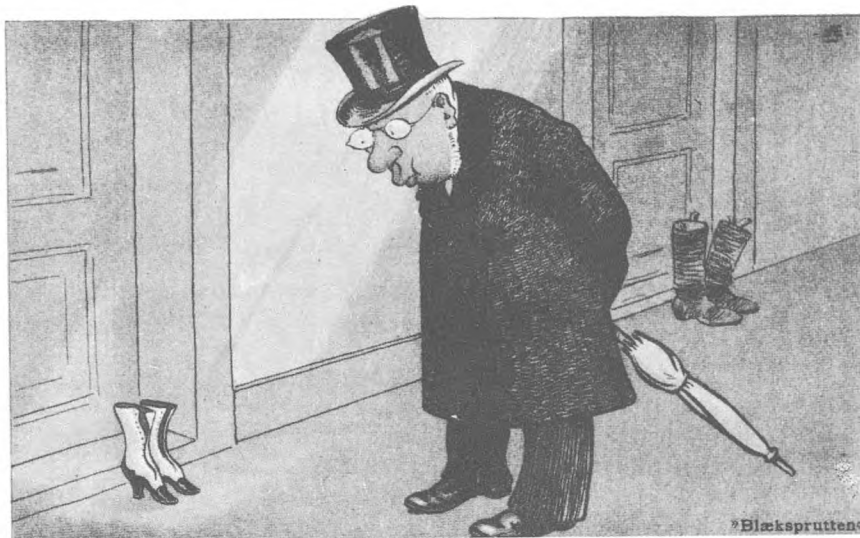
Ak nej; i det københavnske Selskab gjorde den raske lille Rejse ingen Lykke — jeg var bare en forvildet Fyr, en indbildsk Knægt, en Flab. — Og saa Fængsel! — Fy!

Men paa den sjette Dag stormede jeg over Atlanten igen, og en Uge senere brasede jeg lige ind i Pensionatet efter min Elskede.

Hun var rejst med Drachmann.

Sten Drewsen.

Naar Kjøbenhavnerne „smiler højt“!

Damestøvlerne paa Walkendorfs Kollegium.

15. April.

Walkendorfs Kollegium i Skt. Pederstræde beboes som bekendt kun af unge, studerende Mænd, og det vakte derfor ikke ringe Opsigt — og Munterhed — da Professor Peder Madsen, som er Forstander for Kollegiet, en skønne Morgen fandt et Par højhælede Damestøvler udenfor en Alumnes Dør.

Nu er der tilmed udkommet en Bog af Pseudonymet Søren Jyde, som fortæller om den spøgefulde Historie. Professor Peder Madsen har i den Anledning holdt Forhør over Portneren paa Walkendorfs Kollegium, og denne skal have erkendt, at han gentagne Gange om Morgenen har haft et Par Damestøvler til Pudsnings. At det hver Gang var de samme højhælede Damestøvler, véd han deraf, at der manglede den tredie nederste Knap i venstre Støvle. Portneren paastaar, at disse Damestøvler ikke har indgivet ham Betragtninger af nogen Art — han har bare pudset dem. —

Den Alumnus, udenfor hvis Dør de famøse Damestøvler fandtes, har iøvrigt forladt Kollegiet. Han har taget sin Embedseksamen og har brudt med Støvlerne. Men Kollegiets lange Gang er siden da bestandig bleven kaldt Peder Madsens Gang.

Smaa Bogstaver og privat Retskrivning.

Hr. Martin Petersen, den ihærdige Forkæmper for de smaa Bogstaver, har udsendt et politisk Skuespil »Dagen gryer«, der — for at skaffe Værket videre Udbredelse — er trykt dels med almindelig Retskrivning og store Bogstaver, dels i en Udgave med luttet smaa Bogstaver og med en helt ny Bogstavering. Titlen paa denne sidste ser saaledes ud:

martin petersen
daen gryr!
politisk sguesbel i en agd
to avdelinger
—
rædsgrivnensudgave

Noteret for at køre for langsomt.

Ifølge den nye Droskevedtægt skal Drosker køre med en Fart af mindst en Fjerdingvej i 10 Minutter.

En Droskekusk, der skulde køre en Herre fra Kongens Nytorv til Østbanegaarden, blev noteret af Politiet, fordi han havde kørt saa langsomt, at Passageren kom for sent til Toget.

Ingen Snaps i Toget!

Nu kan man ikke længer faa Snaps i Frokostkurvene, naar man rejser fra Kjøbenhavn til Korsør, Kallundborg eller Gedser. Ikke mindst de udenlandske Turister var saa glade for den lille Aalborg-Akvavit til de fire halve Stykker belagt. Oh, hvor er det Synd!

Hele Byen synger „Kvæservalser“.

Der er ingen, der husker, hvor Kvæservalser er kommet fra, eller hvem der har skrevet den, men den er indlagt i begge vore Revyer. I den ene bruges den til en Sang om Yvette Guilbert:

*Lastens Yvette fra Lastens Paris,
Sodomas Toluknaps behandskede Gris,
skøndt vi Dit Franske kun slet forstod,
har Du forgiftet vort unge Blod. . . .*

*

Henrik Ibsens nyeste Skuespil »Naar vi Døde vaagner« er noget vanskeligt at forstaa. Den store norske Digtters dybsindige Tanker er indhyllet i en næsten uigennemtrængelig Taage. Resultatet er da ogsaa som oftest, at de levende falder i Søvn.

*

Restauratør Th. Fugmann, Over Stalden, det glade Kjøbenhavnrumers Boplads om Sommeren, har faaet den smukke Tanke at forære sin Fødeby Hørsholm — en Ligvogn.

**Dr. Rasurels
Underbeklædnings-
Genstande**
for
Damer, Herrer og Børn
af
Idstof blandet med Tørvevat.

Nyt fransk hygiejnisk vævet Stof.
Porøst. — Elastisk. — Kryber ikke ind
Magasin du Nord og dets
Filiaaler har Eneudsalg for
Danmark.

En Tronfølger født paa Sorgenfri

Prins Christians og Prinsesse Alexandrines førstefødte Søn.

12. Marts.

Traditionen i det Glücksborgske Hus tro har Prinsesse Alexandrine skænket sin Gemal en Søn som den Førstefødte. Kl. 9 $\frac{1}{2}$ i Gaar Morges hørte man de i flere Dage ventede Salutdrøn fra Batteriet Sixtus. Folk talte paa Fingrene: 27 Skud! Der var altsaa født en Prins.

Fyrstelig Daab.

Paa Sorgenfri lille hyggelige Slot fandt i Søndags den 9. April en sjælden Højtidelighed Sted, idet Prins Christians og Prinsesse Alexandrines Førstefødte førtes til Daaben i Overværelse af baade Bedstefader og Oldefader. I Slottets Havesal, hvis Ruder var blændede og omdannede til blomsterfyldte Nicher, var rejst et Alter, paa hvilket de gamle Rosenborg-Guldlysestager, der have været benyttede ved flere af vore Kongers Daab, stod tændte foran den ligesaa gamle Guldkande, som indeholdt Vand fra Jordans Flod. Den berømte Døbefond, som til daglig opbevares paa Rosenborg, var henstillet foran Altret, ved hvis Sider to mægtige Kandelabre lyste.

Omtrent Kl. 2 $\frac{1}{2}$ samledes den kongelige Familie med de indbudte Gæster i Salen, hvorefter et Kor af Operaens Medlemmer sang en Salme. Stiftsprovst Paulli talte derpaa kort om Daabens Betydning, og først da han sluttede, bragtes den unge Prins ind og overgaves til Kronprinsessen, som bar ham under Daaben, medens Prinsesse Thyra bar Huen. Prinsen døbttes med Navnene: Christian Frederik Franz Michael Carl Valdemar Georg, af hvilke Frederik engang vil blive hans Kongenavn. Efter at den højtidelige Handling var udøvet, sang Koret atter en Salme, medens den Nydøbte præsenteredes rundt for den samlede Slægt og Gæsterne. Ved den umiddelbart efter afholdte Dejeuner talte Hs. Majestæt for sin Sønesøn og udbragte et Leve for ham, hvorefter Prins Christian takkede ved at udbringe en Skaal for sin Bedstefader.

Prinsesse Alexandrine med sin Førstefødte, Prins Frederik.

Opstandelse over de elektriske Opstandere.

24. Oktober.

Man har mishandlet, ja ødelagt Frederiksberg Runddel, der med Kirken og det fine Løvværk føjede sig saa stilfuldt om Havens Indgangsport. Fra Allégade lige hen til Gitret er der opstillet en dobbelt Række masteliggende, røde Jærnrør, der bærer de elektriske Ledninger til Sporvognene, og mellem Jærnrørene spærres Færdslen af de elektriske Vogne. Hele Arrangementet er saa smagløst og meningsløst, at det virkelig er et stift Stykke at byde Publikum.

Nettere i Udførelsen er de elektriske Opstandere, man i disse Dage har rejst paa Raadhuspladsen, men ikke desto mindre er det en Utilbørighed at anbringe saadanne Indretninger paa en Plads, der med Raadhuset som Baggrund faar en første Rangs Beliggenhed mellem Jærnbanegade og den indre By.

(Ignotus i »Politiken«.)

Dreyfus dømt paany!

Reims, 9. Sept.

Kl. 4,50 dømte Krigsretten med fem Stemmer mod to Dreyfus til ti Aars Fængsel med formildende Omstændigheder.

Det skyldtes hovedsagelig Zolas modige Optræden, at Dommen blev taget op til Revision. Advokaten Labori, der glimrende førte Forsvaret for Dreyfus, var Genstand for et morderisk Attentat. Dreyfus erklaerede endnu engang, at han var uskyldig, hvorefter Krigsretten trak sig tilbage for at votere. Herhjemme gjorde Meddelelserne om Dommen et nedslaaende Indtryk. De fleste havde ventet Frifindelse. Zola skriver i *Aurore*, at Dommen er en Skandale for Frankrig.

Mnemoteknik.

Hvorledes huske, at Dreyfus blev dømt den 9. September 1899? Saaledes: Den 9. i den 9. Maaned 99, altsaa 4 Nitaller; 4 Gange 9 er 36; 36 Tommer er 3 Fod = Drei Fuss, Dreyfus.

Spørger man altsaa om, hvad Dato Dreyfus blev dømt, gaar man den modsatte Vej:

Dreyfus = tre Fod = 36 Tommer = 4 Gange 9, altsaa den 9. i den 9. Maaned 99.

Edv. Brandes dømt for utugtigt Skrift.

23. April.

Dr. Edvard Brandes' nye Bog »Det unge Blod« har vakt en Del Opsigt ved en utilslørret Skildring af et erotisk Forhold mellem en ung Frue og hendes Elsker. Der er i den Anledning indvarslet til et Protestmøde mod den nyere Litteratur. Blandt Indbyderne er flere kendte Litterater, som iøvrigt tilhører frisindede Kredse.

5. Maj.

Dr. Edv. Brandes' Fortælling »Det unge Blod« er blevet bestaglagt og Oplaget konfiskeret. Provst Bjerre har i en Skrivelse til Ministeriet anmodet Myndighederne om at tage Affære. Herefter har de fleste af Indbyderne til Protestmødet meldt sig fra, og Mødet er blevet afløst.

18. Maj.

Justitsministeriet har nu besluttet, at der skal rejses kriminel Tiltale mod Dr. Edv. Brandes for »Det unge Blod«.

I Gaar har Dr. Edv. Brandes ved Kriminalretten faaet sin Dom for Krænkelser af Velanstændigheden, idet hans Bog »Det unge Blod« af Retten karakteriseres som et utugtigt Skrift. Dr. Brandes idømtes en Bøde paa 200 Kr. samt Sagsomkostningerne. Dommen vil ikke blive appelleret.

Et Blad af Byens Dagbog

Kjøbenhavn har lige ved 10.000 Telefon-Abonnenter.

26. April.

Ved Telefonselskabets Generalforsamling i Gaar meddelte Bestyrelsens Formand, Etatsraad *Jean Hansen*, blandt andet, at der nu findes 9687 Abonnenter her i Byen og 1988 paa Sjælland udenfor Kjøbenhavn og Omegn.

Man har købt Ejendommene Nr. 23 og 25 paa Nørregade for 420,000 Kr. for der at opføre en Centralstation, der skal kunne give Plads til 30,000 Abonnentsledninger. Af Telefonautomater er der nu opstillet 140.

Luksus-Samtaler.

Der er Udsigt til Takstforhøjelser. Bl. a. paatænkes det at kræve ekstra Betaling for »Luksus-Samtaler«, d. v. s. saadanne Samtaler, der ikke er strengt nødvendige som Forretningssamtaler o. l.

»Social-Demokraten« har fremsat Forslag om, at Telefonen overgaar til Statsdrift.

Skuespiller - Skræder - Bygherre

Tidligere Skuespiller *Ivar Schmidt*, der nu er Indehaver af Kanneworffs Skræderi paa Kongens Nytorv, lader for Tiden opføre en lav Bazarbygning i Rigsdagsbygningens Have langs med Bredgade. Her skal indrettes en Række Udstillings-Vinduer.

Heide køber „Seks Søstre“.

Privatbanken skal have ny Bygning.

27. Januar.

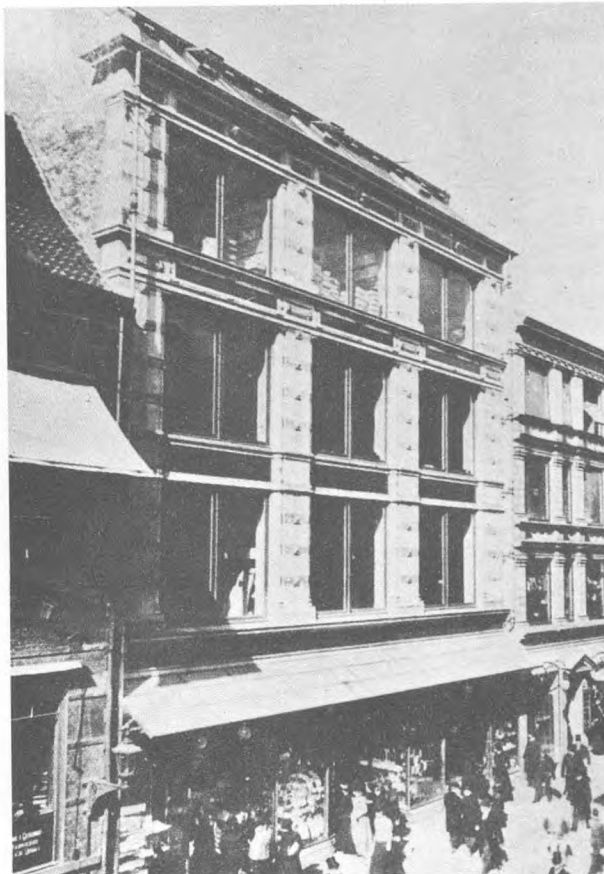
Det er rygtedes, at Etatsraad *Heide* til Brug for Privatbanken har købt Ejendommene i Børggade, der udgør den saakaldte *Nybørs*, men ogsaa gaar under Navnet *De seks Søstre*, og hvis arkitektoniske Værdi er uomtvistelig.

(Det fortæltes, at Havnefoged og Raadmand *Hans Knip*, efter hvem Knippelsbro er opkaldt, byggede disse seks Huse til sine seks Døtre. Det er imidlertid ikke rigtigt. Nybørs er bygget af Renteskriver *Hendrick Møller*, der paa Christian den Fjerdes og Frederik den Tredies Tid var en bekendt kjøbenhavnsk Købmand. Bygningerne stammer fra Midten af det syttende Aarhundrede.)

Man haaber, at man vil nøjes med at rive de mindre værdifulde tilstødende Bygninger ned og skaane *De seks Søstre*, saaledes at det lykkes at bevare for Efterverdenen den eneste Levning af borgerlige Huse fra Christian den Fjerdes Tid, som findes i det ganske Kjøbenhavn.

Protest mod at fjerne „Søstre“.

En Række betydningsfulde Mænd har skrevet under paa en Adresse for at søge at redde de seks gamle Søstre nede i Nybørs. Paa Underskrivernes Vegne forelagde *Carl Jacobsen*, *Martin Nyrop* og *Alfred Benzon* i Gaar Adressen for Privatbankens Direktører, der lovede at se venligt paa Sagen. Og man haaber nu, at de seks Søstres Dødsdom, der omtrent var underskrevet, ikke vil blive eksekveret.

Illums nye Forretningsejendom, Østergade 52.

Illum bliver Stormagasinet.

Grosserer *A. C. Illum*, som i 1891 etablerede sin Forretning i Nr. 55 paa Østergade, og allerede der i de forløbne Aar har foretaget ret store Udvidelser, er nu flyttet over Gaden og har indrettet sig i en stor, ny og højest elegant udstyret Forretningsejendom i Nr. 52. Firmaets Vækst er bemærkelsesværdig gennem disse knapt ti Aar fra lejet Stuebutik til et Storstadsmagasinet i egen Ejendom. Den 14. April aabnedes Illums nye Forretning i det nye Hus, og Indretningen af de smukke og storstilede Lokaler blev almindeligt beundrede.

Erik Bøgh død.

18. August.

Den gamle Visedigter *Erik Bøgh* er i Gaar efter længere Tids Svagelighed afgaaet ved Døden i sit Hjem paa Frederiksberg. *Erik Bøgh*, der

blev 77 Aar gammel, var oprindelig Skolelærer og Seminarist, rejste saa med et Skuespillerselskab til Norge, hvor han skrev en Del Vaudeviller for Teatrene, vendte i Midten af Aarhundredet tilbage til Kjøbenhavn, hvor han siden har virket som en uhyre produktiv Journalist og Teaterforfatter. Det er særlig hans vel-skrevne og smidigt-formede Viser, der vil bevare hans Navn. I de senere Aar var han Censor ved Det kgl. Teater, en Stilling, i hvilken han betragtede sig selv som Moralens strenge Vogter og en Bremse paa alt nyt og fremskridtsvenligt. »Mester Erik« gik saa haardt i Rette med alle vore Dages dramatiske Nyheder at selv en Bjørnson og en Ibsen fik hans Krabask at smage. Efterhaanden gik hans Censur i den Grad over Gevind, at den umuliggjorde sig selv, og ingen tog længere Hensyn til den.

Den store Arbejder-Kamp

Arbejdsgiverforeningens Formand
Niels Andersen.

Maj.

En Arbejder-Kamp af skæbnesvanger Omfang er udbrudt. Den ubetydelige Snedkerkonflikt i Jylland har afstedkommet en Styrkeprøve mellem den nye Arbejdsgiverforening, hvis Formand er Folketingsmand Niels Andersen, og De samvirkende Fagforbund med Maler J. Jensen som Formand.

Juni.

Arbejdsgiverne fortsætter Lockouten, og Arbejderne holder ud. Hvorlænge, spørger man, skal dette vare ved? Landet lider uhyre under den store Arbejdsstandsning. Kampen føres fra begge Sider med stor Voldsomhed, og Arbejderne søger at klare sig med Bidrag fra de andre Fag og fra socialdemokratiske Organisationer i Udlandet.

Forgæves Mægling.

Juli.

Professor Deutzer har som Formand for det saakaldte »Enighedsudvalg« forsøgt en Mægling, der er forbleven uden Resultat. Deutzer har nedlagt sit Mandat, og Udvalget er opløst.

Arbejdsgiverforeningen har i Dag Onsdag den 24. Maj erklæret General-Lockout i Bygningsfagene, Jærnindustrien og flere andre Fag. Ialt er 30.000 Arbejdere udelukket.

Forliget forkastet.

August.

Bankdirektør Heide, Veksellerer Lauritz Bing og Folketingets Formand Herman Trier har fremsat et Forligsforslag. Det blev med kneben Majoritet antaget af Arbejderne, men Arbejdsgiverne har forkastet det. Lockouten er udvidet og omfatter nu 40.000 Mand.

Regeringen griber ind.

Konseilspræsident Hørring har nu grebet ind i Arbejdskonflikten og stillet en Lov om Voldgift i Udsigt. Bankdirektør Heide har paa dette Grundlag ført Forhandlinger med Niels Andersen og Maler Jensen.

Maler Jensen,
»De Samvirkendes« Formand.

Endelig Fred!

1. September.

Forliget er endelig vedtaget af begge Parter. Efter 16 Ugers Arbejdsstandsning genoptages Arbejdet og Lockouten ophæves. Ministeriet fremsætter Lovforslag om permanent Voldgift. Hvem har vundet? Begge Parter har faaet dybe Skrammer og dyrekebbe Erfaringer. Men Byen aander lettet op.

Sejren!

Lock-out'en sluttet.

Stor Fest i Aften Kl. 9

i Forsamlingsbygningen paa Jagtvejen.

Talere fra København og Provindserne kommer til Stede.

Folketingsmand Borgbjerg indleder.

Gratis Adgang

for Alle.

Tusinder møder.

Løbesedel i Anledning af Lockoutens Afslutning.

Der mægles!

I Midten Heide, til højre N. Andersen, til venstre Maler Jensen.
Tegning af Alfred Schmidt i »Klods Hans«.

Dødens Skygge over Byens luneste Smil

William Gerner død.

1. November.

Kjøbenhavns mest for-gudede Revyskuespiller William Gerner er i Gaar død paa Kommunehospi-talet. En Blæresygdom gjorde hastigt Ende paa hans Liv. Han blev knapt 40 Aar gammel.

Gerner fik hele Byen til at le. Blot han viste sig paa Scenen, lille, fyldig, trillende tosset omkring, elskelig fjollet, sigende sine Repliker med den mest vanvittige Betoning: »Det maa man ikke« — »Vil Du hilse Din Mor!« — »Den er for tyk!« —, ja saa overgav man sig mod-standslost overfor denne ufattelige Inkarnation af det kjøbenhavnske Mut-tervits. Frederik Jensen og William Gerner har i de senere Aar lyst som en straalende Dobbelt-stjerne over Revyen paa Morskabsteatret og Nørre-bro. Nu har Døden kastet sin Skygge over dette Byens lyseste og luneste Smil.

Til venstre Gerner, til højre Frederik Jensen, Kjøbenhavner-Revyerens uforlignelige Hovedkræfter.

Anekdoter om Gerner.

Gerner improviserede sjældent paa Scenen. Der kendes kun to Tilfælde, hvor han selv har lavet Repliker i Revyerne. Den ene Replik var denne, som fik Lov at blive staaende:

— Min Bedstefar var en meget fremragende Mand. Det var ham, der opfandt den tredje Streg paa Bismarcksklumpen.

Den anden Replik lyder saa-ledes:

— Der er ingen Sjov ved at dø; man kan jo risikere at komme til at ligge ved Siden af En, der ikke siger et Muk!

I denne Forbindelse kan det nævnes, at Gerner privat var en mere stilfærdig og indesluttet Natur, end Publikum kunde ane. Han lagde ikke Skjul paa, at han var bange for Døden, men han sagde det rigtignok paa sin egen Maade, der skulde dække over hans Følsomhed:

— Er der noget, jeg er bange for, saa er det for at dø — sær- lig da lige før en Gagedag!

Og saa vilde Skæbnen, at han skulde dø den sidste i Maanedens.

Gerner i sidste Revy-Rolle fra i Sommer, da han sang: »Maanen, den var oppe, da vi kørte ind, det var jeg og Mille saagu' osse... Mille, jeg kan tydelig se Sverig«!

Da Gerner blev begravet.

Skandalescener ved Graven.

7. November.

Gerner stedtes til Jorden paa Assi-stens Kirkegaard. Det skete under mægtig Deltagelse — man regner med en Menneskemængde paa en halv Snes Tusinde — men da de Fleste var Nysgerrige, formede Be-gravelsen sig desværre som en stor-stilet Skandale. Folk trampede hen over Gravstederne, og der maatte en stor Politistyrke til for at skaffe Følget Plads. Ved Graven talte Ger-ners Ven Folketingsmand A. C. Meyer, og det lykkedes ham at skaffe Ro og Ørenlyd, saa i hvert Fald den sidste Del af Højtideligheden forløb nogenlunde værdigt.

Men Frederik Jensen har givet William Gerner det smukkeste Efter-mæle:

— Han var det bedste Menneske, jeg har kendt. I det Hele taget var han noget for sig baade som Men-neske og som Skuespiller. Paa Sce-nen er han uerstattelig: Gerner var Gerner, og det kan slet ikke nytte, at nogen vil forsøge at efterligne ham.

Gerner som Iversen i Revyen 1896.

„Damen fra Natkaféen“ vækker Forargelse

Fru Charlotte Wiehe i »Damen fra Natkaféen«.

Den uartige franske Farce gør Lykke paa Kasino.

1. Maj.

Af alle muntre Farcer, som Feydeau har skrevet, er sikkert Damen fra Natkaféen den lystigste. Og det kan ikke nægtes, den er af den allerdristigste Beskaffenhed.

Men tænk! I Kasino i Aftes blev ingen forarget, Folk lo og støjede af Glæde, endogsaa da Kokotten agerede Englen Gabriel for derved at skræmme den gamle Madam, hvis Plads i Ægtesengen hun havde taget for en Nat.

I Aftes viste Fru Charlotte Wiehe et saa straalende vittigt og underfundigt Talent, og glimrede med saa mange dejlige Indfald, at for hendes Skyld bør hele Kjøbenhavn se Damen fra Natkaféen.

En Biskop vil have „Damen“ forbudt.

6. November.

Efter Successen paa Kasino er Fru Charlotte Wiehe draget paa Tournée med »Damen fra Natkaféen«. Biskoppen over Lolland-Falster har i Stiftstidende indrykket følgende Op-
raab:

Først i dette Øjeblik har jeg erfaret, at et Stykke, kaldet »Damen fra Natkaféen«, skal opføres paa Theatret her iaften. Da dette Stykke efter Anmeldelserne at dømmes i højeste Maal er et umoralsk Skandalestykke, opfordrer jeg herved indstændigt alle alvorlige Mennesker i Nykjøbing til at blive borte fra dets Opførelse for derved at nedlægge Protest imod, at Sligt tør bydes Publikum.

Mandag Eftm., d. 6. Novbr. 1899.

C. Leunbach.

Fru Charlotte Wiehe med sin Forlovede, Komponisten Henry Berény.

Politimesteren kan ikke — hvor gerne han end vil.

I Anledning af den til mig rettede Anmodning om at hindre, at »Damen fra Natkaféen« opføres paa det herværende Theater, undlader jeg ikke, efter at have haft Lejlighed til at overvære Stykkets Opførelse, at meddele, at jeg beklager, at Politiet savner Myndighed til at forbyde Opførelsen af det nævnte Stykke — der med Rette har vakt adskillig Forargelse — da det er godkendt af den offentlige Censur, og her paa Stedet ikke er særlige Forhold tilstede, som efter de gjældende Regler for Politimesterens Virksomhed kunne berettigede til Indskriden.

Nykjøbing F. Byfogedkontor, den 8de November 1899.

Holch.

Biskop Leunbach, der vil have »Damen fra Natkaféen« forbudt.

Fuldt Hus - og rygende Forargelse.

9. November.

Der havde indfundet sig et saare talrigt Publikum i Nykjøbing Theater ved Opførelsen af »Damen fra Natkaféen«. Man ønskede jo nok at se, om det var saa slemt, som Rygtet fortalte. Det er bagefter en almindelig Dom, at »Damen fra Natkaféen« var det værste Jux, man endnu har seet, og at Kunsten, forsaavidt der kunde være Tale om Kunst, her stod langt under Moralen, der iøvrigt ogsaa var slet.

Vi tro oprigtigt, at dette første Forsøg paa at føre den Slags Komædie ud fra Hovedstadens Sekundtheatre til Provinssenen ikke i Længden vil betale sig for Skuespildirektørerne. De første Gange kan det maaske nok trække, naar det bekendtgjøres, at vedkommende Stykke har været en Sukces i Hovedstaden; men efterhaanden vil man dog nok blive klog paa, at dette for vore mindre raffinerede Provincesboere snarere er en Misrekommendation end en Anbefaling.

(Lolland-Falsters Stifts-Tidende).

„Damen“ har stadig Sukces og gifter sig.

7. December.

Fru Charlotte Wiehe har — takket være Biskoppens Tordentale — haft en helt eventyrlig Sukces med »Damen fra Natkaféen«, sidst ved Genoplagelsen paa Kasino. Fru Wiehe har iøvrigt i Dag indgaaet Ægteskab med den ungarske Komponist og Violinist Henry Berény, og de nygifte rejser i Morgen til Paris, hvor Mme. Charlotte Wiehe - Berény har forskellige Engagementer.

Saa skriver vi Aar Nittenhundred!

Brygger Jacobsen og Sindings Digterstatuer.

Nationalteatrets Direktion,
Christiania.

27. Januar.

Af en i Xnia bosiddende Dansk erfarer jeg, at Professor Sindings to Digterstatuer (Bjørnson og Ibsen) ikke vinder Bifald hos det norske Publikum, og at der var været Stemning for ganske at fjerne dem. Medens der saaledes synes at være væsentlige Indvendinger imod at opstille Sindings Figurer i Xnia, saa maa det fra den anden Side erkendes, at de som Kunstværker endog ere særdeles fremragende — jeg for mit Vedkommende vilde være lykkelig, hvis jeg kan erhverve dem for mine Samlinger.

Saavidt jeg har forstaaet min danske Ven, vil baade Teaterdirektionen og Bjørnstjerne Bjørnson selv ikke modsætte sig en Flytning eller en Bytning. Skulde dette bekræfte sig, og hvis heller ikke Ibsen har noget imod, at Staturerne borttages, da tilbyder jeg at købe dem begge for den Sum, de have kostet, eller hvis man maaske ikke vil sælge dem, da for den samme Sum at bestille et Par nye Staturer hos den norske Billedhugger, man maatte udpege. Paa den Maade vil baade Xnia og min Ringhed faa de Staturer, som de syntes bedst om. I det Haab, at den højtærede Teaterdirektion vil tage dette Forslag under velvillig Overvejelse er jeg

Med Højagtelse

Dr. h. c. Carl Jacobsen,

Bjørnson og Ibsen paa »Oste-Soklerne«. Foran Billedhugger Stefan Sindings.

Ved Grænse-Skellet!

Der er stadig stor Diskussion om, hvorvidt det nye Aarhundrede er begyndt med i Dag — eller om vi skal vente et Aar endnu.

Men uden Hensyn til Diskussionen indleder Holger Drachmann det nye Aar med en pompøs Kantate ved Grænse-skellet, og med sin digteriske Suverænitet proklamerer han:

Et nyt Aarhundred er født!

Vald. Poulsen.

Oldenburg bliver Overpræsident.

1. Januar.

Birkedommer P. Oldenburg forlader idag Nordre Birk og rykker ind som Overpræsident i Kjøbenhavn. Paa Fredag fejres Birkedommeren ved en større Afskedsmiddag paa Skydebanen.

Seks unge danske Opfindere.

10. Februar.

I sin Festtale i Ingeniørforeningen nævnte Fabrikejer Hagemann Navnene paa seks unge danske Opfindere.

Den af de unge Mænd, hvis Opfindelse har vakt Opmærksomhed i de videste Kredse, er Ingeniør Valdemar Poulsen, der har opfundet Telegrafonen, Apparatet, ved Hjælp af hvilket Telefonen opbevarer og gengiver Ord, som er talte til den paa et Tidspunkt, hvor vedkommende Telefonabonntent ikke var til Stede.

I sin endnu yngre Kollega Ingeniør P. O. Pedersen har Valdemar Poulsen haft en udmærket Medarbejder, der endda har gjort en selvstændig Opfindelse, saa Telegrafonen nu er i Stand til at optage og gengive en

Række Meddelelser, som er afleveret til den — man filtrerer Samtalen ud af Apparatet.

Cand. polyt. Paul Bergsøe har fundet paa at udnytte det Blikaffald, der tidligere kastedes bort som vædiløst Kram.

Exam. polyt. Albert Theilgaards Opfindelse gaar ud paa at afvulkanisere Kautschuk.

Cand. polyt. Aage Kirschner har opfundet den hovedløse Tændstik.

Og endelig har Exam. polyt. Carl Joh. Kielberg opfundet Cementrørsmaskinen.

P. O. Pedersen.

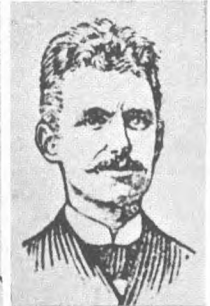
Carl Joh. Kielberg.

Paul Bergsøe.

Albert Theilgaard.

Aage Kirschner.

Penge og Priser Aar 1900

Hvad kan jeg faa
for mine Penge?

Hos Skræderen:

	Kr.
Et Jakkesæt (Cheviot).....	55,00
En blød Filthat	9,50
Et Par Herre-Snøresko	8,50
En Dame-Ulster	40,00
En Spadseredragt (Kamgarn) ..	50,00
Et Par Dameskindhandsker ..	1,35
Et Par Dame-Laksko	8,50
Kulørt Helsilke, pr. Alen.....	1,34
Vaskeægte Bomuldstøj, pr. Al.	0,25
Ægte blaa Cheviot, pr. Alen ..	4,50

Hos Slagteren:

	Kr.
Okse- og Kalve-Steg, pr. Pund	0,65
Suppekød, pr. Pund	0,50
Bøfkød, pr. Pund	0,75
Kødfars, pr. Pund.....	0,35
Røgede Lammelaar, pr. Pund	0,50
Forløren Skildpadde, pr. Pund	0,55

Hos Bageren:

	Kr.
Et helt Rugbrød	0,45
Et langt Franskrød.....	0,12
Wienerbrød, pr. Stk.	0,04
Femøreskager, pr. Stk.	0,05
Lagkage, pr. Stk.	0,10

Hos Urtekrammeren:

	Kr.
Fineste Kaffe, pr. Pund	1,80
Kakao, pr. Pund.....	2,00
Eddike, pr. $\frac{1}{4}$ Flaske	0,25
Soda, pr. Pund	0,05
Stearinlys, pr. Pund.....	0,85
Sagomel, pr. Pund.....	0,20
Melis, pr. Pund	0,24
Abrikoser, pr. Pund.....	0,80
Singapore Ananas, pr. Pund..	0,40
Lage-Agurker, pr. Stk.....	0,10
Matjes Sild, pr. Stk.	0,20
Marokko Dadler, pr. Pund ..	0,40

Ismejeriet:

	Kr.
Fineste Smør, pr. Pund	0,92
Mælk, $\frac{1}{2}$ Pot sød	0,06
Fløde, $\frac{1}{2}$ Pægl	0,05

OLSEN, WILL WRESTLE FOR THE WORLD'S CHAMPIONSHIP ROEBER,
OF DENMARK, OF NEW YORK.

Wrestler Bech Olsen.

Articles Signed by European Champion's Manager and American Champion.

Match to Be for \$2,000 a Side, Graeco-Roman Style, with No Holds Barred.

Bech-Olsen og hans Modstander Ernest Roerber. (Efter en amerikansk Avis-Reklame).

Wrestler Ernest Roerber.

Bech-Olsen rejst til Amerika.

15. Januar.

Saa rejste Bryderkongen. De bredskuldrede fulgte ham til Perronen og sendte ham afsted med 9 Hurraaab. Kæmpen lænede sig ud af Vinduet og besvarede Hurraraabene med et »Leve Danmark«. I dette Øjeblik naaede Begejstringen og Rørelsen Kogepunktet.

Bech-Olsen vinder over Roerber.

23. Marts.

Telegrammer fra New York meddelte, at den danske Bryderkonge Bech-Olsen har besejret Amerikaneren Roerber.

15,000 Tilskuere, hvoraf omtrent 5000 var Danskere, overværede den dramatiske Kamp.

Første Omgang varede 25 Minutter, saa blev Bech-Olsen kastet af Amerikaneren, men i anden Omgang kastede Bech-Olsen den smidige Amerikaner efter 14 Minutters Forløb. Bech-Olsen blev derefter erklæret for Vinder.

Tabt Humør og Penge.

12. Juni.

Bech-Olsen vendte igaar hjem fra Amerika. Kæmpen har tabt 35 Pund og noget af Humøret, for Amerikanerne har taget ham grueligt ved Næsen.

Roerber vil have Revanche.

17. September.

Den amerikanske Bryder Roerber er kommet hertil for at hævne sit Nederlag fra i Foraaret. Han havde væddet 500 Kr. paa at kaste den danske Mesterbryder, men Bech-Olsen gjorde det atter af med ham.

Roerber rasende — og besejret for tredje Gang.

24. September.

Bech-Olsen har været skikkelig nok til at give Roerber, der er aldeles rasende, endnu en Revanche-kamp. Den fandt Sted i Gaar — og Bech-Olsen blev for tredje Gang Sejrherr.

Det nye Citykvarter.

ORSF. Volmer.

Fabrikant Fisker.

Det nye Citykvarter — med »Citytasken«.

Takket være de to Bygherrer, Fabrikant Fisker og ORSF. Volmer er nu de gamle Røner ved Kristen Bernikowsgade forsvundet, og det nye smukke Citykvarter har rejst sig i Stedet for med store flotter Forretningsejendomme ud til Østergade.

Oppe i den ene Hjørnebygning ved Indgangen til det nye »Citykvarter« er anbragt en Kvindefigur, skabt af

Billedhugger Schultz. Københavnerne har for-gæves søgt at regne ud, hvad Figuren skal symbolisere. Men i Erindring om det skumle og uhum-ske Kvarter, der nu er forsvundet, er man enedes om, at Figuren er en »City-Tasken«.

Noter og Nyt i Aarets Løb

Elektrisk Lys paa Strøget.

Januar.

Endelig kom der da Blus paa de hvide Lamper paa Strøget. Derimod tøves der endnu med det elektriske Lys fra Amagerstov til Nørrevold. Buelamperne paa Strøget gør iøvrigt god Fyldest.

Der er kommet nogle Klager over, at Lamperne hænger for højt, men Teknikerne mener, at det vil trykke Gaden, hvis de kommer længere ned. Foreløbig slukkes hver tredje Lampe efter Midnat, og Gassen brænder saa i Lygterne paa den ene Side af Gaden, men efterhaanden skal Gaslygterne fjernes.

*

De nye Sporvognsmaster.

20. Februar.

Kjøbenhavns Sporveje havde udsat 4000 Kroner i Præmier i en Konkurrence om de smukkeste Master til den elektriske Sporvej, der nu skal bygges her i Byen.

I Gaar Eftermiddags holdt Bedømmelsesudvalget det afsluttende Møde og gav Førstepremien til Arkitekt Thorvald Jørgensen.

*

Gemytlig Portugiser-Markis.

Den digre Bassanger De Souza.

Sangeren Markis de Souza.

Byen har haft Besøg af Sangeren, wgte portugisisk Markis de Souza, som ved Koncerter i Palæet, paa Klampenborg og i Tivoli har henrevet Folk til Begejstring med en kæmpemæssig Baryton. Markis'en er tillige en Personlighed af usædvanligt Format (af Omfang som Charles Kjerulf) og med et altbesejrende Humør, der har forskaffet ham en Mængde danske Venner.

Hartmann død.

11. Marts.

Næsten 95 Aar gammel døde Hartmann i Gaar. »Gamle Hartmann«, ja saadan kaldte vi vor store Komponist i snart det sidste halvt Hundrede Aar, hvor han jævnsides Gade stod som den selvskevne Fører i vort Musikliv.

Gamle Hartmann overlevede alle sine jævnaldrende - nu vil hans Toner overleve ham selv, lige fra de store Værker til den jævne danske Sang »Flyv Fugl, flyv —«.

»Stoppstederne« skaber Forvirring.

11. Marts.

Igaar begyndte man paa Nørrebros elektriske Sporvejsrute at anvende faste Stoppsteder. I Løbet af Dagen blev Pælene med Ordet »Stoppsted« rejst langs Ruten.

Det vakte i første Øjeblik Forvirring hos Publikum, at Sporvognene kun holdt ved de permanente Stoppsteder.

Man saa i Gothersgade adskillige Mennesker som sædvanlig staa og vinke til Sporvognen om at standse, men Vognstyreren og Konduktøren vinkede bare gemytligt tilbage — og kørte videre i rasende Fart. De saaledes narrede Passagerer stod rasende og truede ad »den elektriske«, indtil en behjertet Medborger viste dem hen til nærmeste »Stoppsted«.

Fru Karen Bramson som Dramatiker.

16. Marts.

Om kort Tid udkommer paa det Gyldendalske Forlag to Skuespil af en ny Forfatterinde, Fru Karen Bramson. Skuespillene bærer Titlerne: »Den unge Frue« og »Mands Vilje«.

Fru Charlotte Wiehe Bérény som Dukken.

Kasino har faaet en stor Sukces paa Operetten »Dukken« med Fru Wiehe Bérény. Fruen er tilmed mekanisk Dukke, og den stift markerede Rytme, hvori hun taler, synger og bevæger sig, naar hun er »trukken op«, gør hendes lille, nydelige Person endnu mere allerkærest. Hun er den graciøseste af alle vore Skuespillerinder, den mest skælmske. Hendes Vise om Hans og Grethe var et lille Mesterstykke af Foredragskunst. Audrans Musik er baade fiks og køn, Udstyrelsen er den bedste, Kasino har præsteret. Versifikationen, der er kvik og behændig, skyldes Hr. Ove Rode. Og saa er der jo Carl Gotschalksens friserede Bonvivant Skikkelse, som anslaar Tonen i Orkesteret, . . . ja, Glædens Muse boer i denne Tid i Kasino!

Teaterkritikeren og Skuespilleren

Dr. phil. Edvard Brandes.

**Skuespiller Robert Schyberg
ved Det kgl. Teater
overfalder
Politikens Teaterkritiker
Dr. Edvard Brandes
paa Østergade.**

**Affæren udvikler sig til
en Duel paa Pistoler
i Ermelunden.**

Skuespiller Robert Schyberg.

Anledningen til den pinlige og opsigtsvækkende Affære: Fornærmelige Udtryk i en Anmeldelse.

I en Anmeldelse af Det kgl. Teaters Opførelse af Holbergs „Geert Westphaler“ skrev Dr. Edvard Brandes i Politiken bl. a. følgende:
„Med Hr. Schyberg som en Leander, der havde den underligste, forsigtigste Gang (man tør slet ikke antyde, hvad man kom til at tænke paa).“

Skuespiller Schyberg beslutter sig til at hævne Fornærmelsen.

6. Februar.

Den unge Skuespiller Robert Schyberg følte sig saa oprørt over disse Udtryk, at han besluttede sig til at statuere et Eksempel overfor »Politikens« Teaterkritiker Dr. Edvard Brandes, som han mente ikke alene ved denne Lejlighed, men systematisk gennem de senere Aar havde forfulgt Det kgl. Teaters Kunstnere med en efter hans, og mange af hans Kunstner-Kammeraters, Opfattelse utaalelig Omtale. I sin nervøse og ophidsede Sindstilstand forlod han sit Hjem i Gaar Morges, og uden at indvi nogen i sit Forehavende forsynede han sig med en tyk Stok og begav sig til Østergade, hvor han mente at maatte møde Dr. Brandes paa Vej til »Politikens« Redaktionskontor i Integade.

Er De Dr. Brandes?

I nogen Tid gik Hr. Schyberg op og ned ad Østergade, indtil Dr. Edvard Brandes kom gaaende, og idet denne skraaede over Gaden, standsede Hr. Schyberg ham med Ordene: -- Er De Dr. Brandes?

Dr. Brandes svarede Ja og fik i det samme et Slag over Ansigtet med den tykke Stok. For at holde Skuespilleren fra Livet, slog Dr. Brandes sin Paraply i Stykker paa ham, hvorefter Hr. Schyberg forsvandt i Menneskevrimlen, som i Løbet af faa Sekunder var trængt sammen om den overfaldne.

Dr. Brandes begav sig videre til Politikens Kontor.

Redaktør Hørup forlanger en Undskyldning af Teaterchefen.

Efter hurtigt at være sat ind i Sagen, opsøgte Redaktør Viggo Hørup Teaterchefen, Grev Danneskjold-Samsøe,ovre paa Det kgl. Teater. Teaterchefen modtog med nogen Forbavelse Meddelelsen om det passerende og lovede at undersøge Sagen nærmere. Sent i Aftes meddelte Det kgl. Teater, at Leanders Rolle i »Geert Westphaler« paa Grund af Hr. Schybergs »Upasselighed« var overtaget af Hr. Nicolaj Neiiendam.

En Beklagelse fra Teaterchefen.

Fra Det kgl. Teaters Chef modtog Redaktør Hørup i Gaar følgende Skrivelse:

7. Februar.

I Anledning af Hr. Redaktørens Henvendelse til mig angaaende det af Skuespiller Schyberg igaar udøvede Overfald paa »Politikens« Medarbejder, Dr. Brandes, undlader jeg ikke at meddele Dem, at jeg alvorligt har foreholdt Hr. Schyberg det urigtige og uforsvarlige i hans Opførelse, og at Hr. Schyberg overfor mig har erklæret, at han har handlet i Hidsighed, og at han meget beklagede det passerende.

C. C. S. Danneskjold-Samsøe.

/ Vilh. Hauch.

Hr. Schyberg har ikke givet nogen Undskyldning!

8. Februar.

I et Interview i Dag i »Vort Land« udtaler Hr. Skuespiller Schyberg: »Nogen Undskyldning overfor Dr. Brandes eller »Politikens« er ikke afgivet.«

Dr. Brandes udfordrer Hr. Schyberg til Duel.

9. Februar.

Forfatterne Peter Nansen og Erik Skram har i Dag paa Dr. Brandes Vegne henvendt sig til Hr. Schyberg, som fastholdt Udtalelsen i Interviewet, hvorpaa de to Herrer erklærede Dr. Brandes for stadig eller paany fornærmet, og i Kraft deraf fordrede Opøjsning. Hr. Schyberg modtog straks Udfordringen.

Duel paa Pistoler i Ermelunden

Forf. Peter Nansen.

Forf. Erik Skram.

Skuesp. Poul Nielsen.

Skuesp. Karl Mantzius.

vi straks gensidigt konstaterede. Et Forslag om, at Duellen skulde ske paa 30 Skridts Afstand, fremkom overhovedet ikke, begge Parter Sekundanter mødtes straks i Ønsket om 20 Skridts Afstand.

Kjøbenhavn d. 11. Februar 1900.

Mantzius. Peter Nansen.
Poul Nielsen. Erik Skram.

Demonstrationer i Det kgl. Teater.

Hr. Schybergs
første Optræden efter Duellen.

18. Februar.

Det kgl. Teater oplevede iaftens en Skandaleaften, der er enestaaende i Teatrets Historie. Hr. Schyberg fik sin første Optræden efter Duellen i »Det gamle Hjem«, og straks, da han viste sig paa Scenen, bragede Bifaldet efterfulgt af Piben, Hyssen og Raaben. Flere Gange maatte Lyset tændes og slukkes, før Stykket kunde fortsættes. Politinspektør Madsen og Assistent Schram, der overværede Forestillingen i Parkettet, rejste sig flere Gange og strakte forgæves afværgende Hænderne ud, Spektaklerne vedblev under hele første Akt. Piberiet blev efterhaanden saa voldsomt, at en Politibetjent konfiskerede Piberne fra Studenter i Parterret, mens en hel Del Demonstranter i første og andet Parket blev vist ud. Resten af Aftenen forløb i Ro.

En alvorlig, men ublodig Duel. Der veksledes fire Skud, men ingen af Parterne blev ramt.

Lørdag 10. Februar.

I Formiddags Kl. 9¹/₂ fandt den opsigtsvækkende Duel mellem Dr. Brandes og Skuespiller Schyberg Sted i Ermelunden. Ingen af Parterne blev saarede.

Sekundanternes Protokol.

Den 9. Februar 1900 mødte hos Hr. Peter Nansen vi undertegnede som Repræsentanter for henholdsvis Hr. Dr. phil. E. Brandes og Hr. Skuespiller R. Schyberg for at behandle den af Dr. E. Brandes rettede og af Hr. Schyberg modtagne Udfordring til Duel. En fredelig Løsning forsøgte, men uden Resultat. Som fornærmet anerkendtes Dr. Brandes, der som saadan havde Ret til at vælge Vaaben. Pistoler valgtes. Betingelserne for Duellen fastsattes som følger: 1) Der skydes paa 20 Skridts Afstand og veksles eventuelt 4 Kugler. 2) Parterne stilles op med Ryggen mod hinanden, der tælles 1, 2, 3. Paa 1 gøres Front, mellem 2 og 3 falder Skuddet. 3) Stedet er Ermelundskrattet, Tiden Kl. 9¹/₂ Formiddag Lørdag d. 10. Februar.

Paa aftalte Klokkeslet og Sted mødtes Parterne med Sekundanter. Som Læge medfulgte Dr. med. A. Pers. Hr. Erik Skram ledede Mødet paa Pladsen. En Opfordring til en fredelig Ordning førte ikke til noget Resultat.

Ved Lodtrækningen bestemtes Parternes Plads og Vaaben. 4 Kugler veksledes. Ingen af Parterne ramtes. Duellen erklæredes for afsluttet.

Kjøbenhavn d. 10. Februar 1900.

For Dr. E. Brandes:
P. Nansen og Erik Skram.

For Skuespiller Schyberg:
Mantzius og Poul Nielsen.

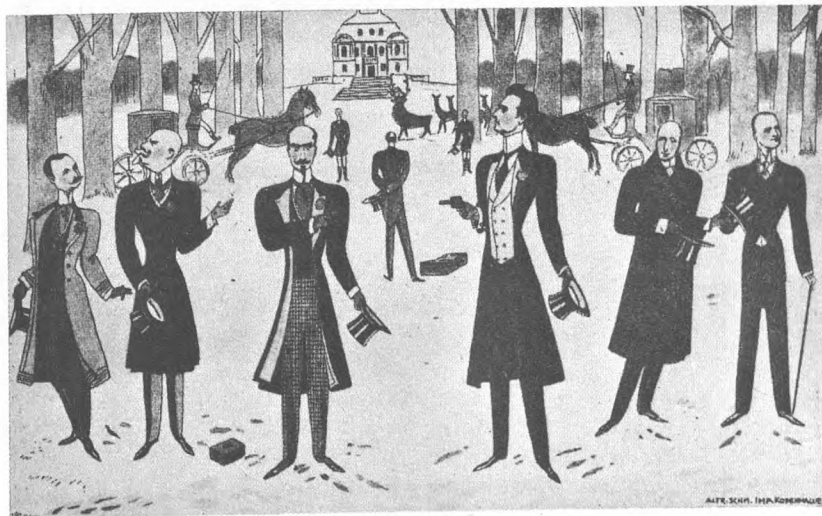
Var det blot en munter Skinduel? Erklæring fra Sekundanterne.

12. Februar.

Paa givne Foranledning skal vi herved erklære:

1) Der var ved Duellen mellem Dr. Brandes og Skuespiller Schyberg absolut ikke andre tilstede end vi fire undertegnede Sekundanter samt den medfulgte Læge.

2) I Forhandlingerne om Vilkaarene for Duellen — der fandt kun eet ikke langvarigt Møde Sted — deltog selvfølgelig ingen af de to Parter personlig. Men hver Part især havde givet sine Sekundanter udtrykkelig Paalæg om at sikre Duellen en alvorlig Karakter, hvilket

»Blækspruttens« Gengivelse af Duellen i Ermelunden.

De første danske Automobilvogne

Den første Automobilvogn set paa Strøget!

Det moderne Køretøj afbryder Helligdagsstilheden i Vimmelskafte.

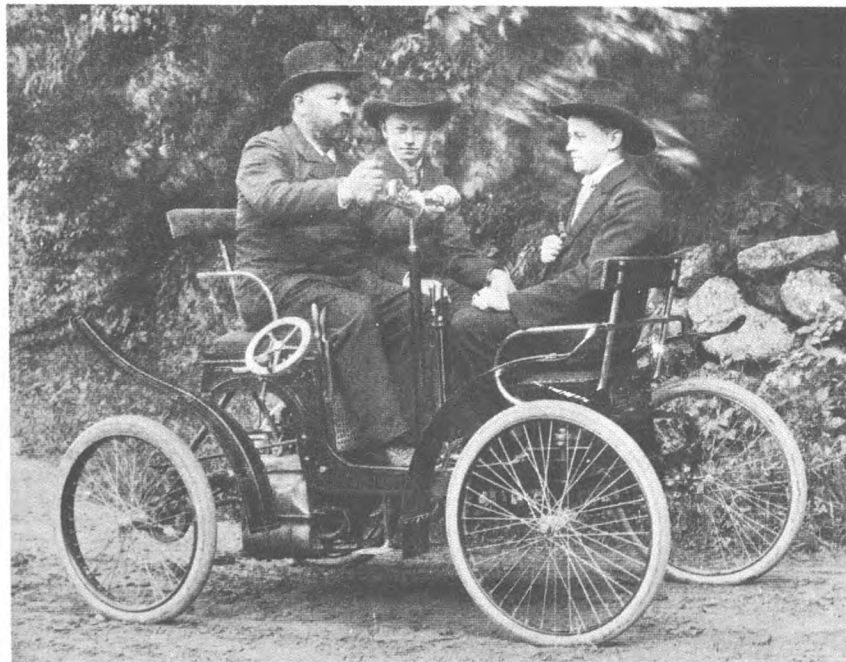
13. April.

Igaar fattede en elegant lille Automobilvogn op ad Vimmelskafte til Højbro, hvor den behændigt drejede ned ad Købmagergade. Det er første Gang, dette moderne Køretøj viser sig paa Strøget; den hvæsende teuf-teuf-Lyd afbrød Helligdagens stille Fred.

Vi begynder at komme med!

Flere danske Fabrikanter har fremstillet Automobilvogne.

Der er forløbet 13 Aar, siden Værkfører Urban Johansen paa Hammels Fabrik i 1887 fandt paa at indbygge en Motor i en gammel Karet. Det var et mærkeligt »Køretøj« uden Hest, men det var en Kuriositet, der ikke fik Efterfølgere, hvor meget det end vidnede om Snilde og Opfindsomhed.

Fabrikant Julius Theodor Brems' første danske Automobilvogn. Ved Rattet sidder Viborg-Fabrikanten selv, ved hans Side Sønnen Aage Brems, paa Forsædet Sønnen Jacob Brems. Det var med denne Vogn, at »Ponograf« (Henrik Cavling) foretog Skovturen den 25. Juli.

Siden da har man i Udlandet — og særlig i Frankrig — oparbejdet Fabrikationen af Automobilvogne med stor Kraft, og det nye Befordringsmiddel er allerede i Paris ikke længer nogen Sjældenhed,

Herhjemme følger vi jo noget langsomt med paa de nye Opfindelsers Omraade, og fremmede Automobilvogne vækker Opsigt, naar de nu og da viser sig her i Landet. At man dog ogsaa hos os er opmærksom paa, hvad Automobilvognen kommer til at betyde, foreligger der allerede Vidnesbyrd om, idet ikke alene Fabrikant J. Th. Brems i Viborg har fremstillet en saadan lille, let og elegant Automobilvogn, men ogsaa Fabrikanterne Niels M. Jensen og Jørgen Petersen her i Kjøbenhavn har fabrikeret en Automobilvogn med $4\frac{1}{2}$ Hestes Motor og Kalesche. Endvidere har Fabrikant H. C. Christianesen fabrikeret den første Automobil-Droske, og endelig skal nævnes »Jyllands første Automobilvogn«, der ejes af Urmager E. Kallerup, Vejle. Naar Urmageren om Søndagen begiver sig med sin nye Vogn ud paa

Urmager E. Kallerup, Vejle, i »Jyllands første Automobilvogn«.

Landevejen og kører sin Familie en Tur, vækker dette Køretøj uden Hest megen Opsigt, og han er nødt til at bevæbne sig med en lang Kæp for med den at kunne holde de rasende Hunde borte fra Vognen.

Skal Bommanden have Penge af Automobilvognene?

18. Juli.

I den sidste Tid har man set ikke saa faa Automobilkøretøjer paa Strandvejen, og der rejser sig derfor flere Spørgsmaal i Forbindelse med Automobilsporten. Saaledes er der nu Bompengene. Med hvilken Ret stiller Bommanden ved Tuborg en lille Automobilvogn med Plads til højst to i Klasse med Vogne forspændte med to Heste og kræver 15 Øre af den? Hvorfra ved Bommanden, at der vilde være to og ikke kun een Hest foran Vognen, hvis den ikke netop var en Automobil? Der maa kræves en Erklæring fra Mynighederne om, hvad der skal betales i en saadan Situation. Hvor er Grænsen forøvrigt? En Cykle betaler intet ved Bommene, en Motorcykle med en eller Tandem betaler heller ikke noget. Men en lille Automobil skal betale 15 Øre. Hvad er Forskellen paa en Automobil og en Motorcykle?

I Skoven med Vognen uden Hest

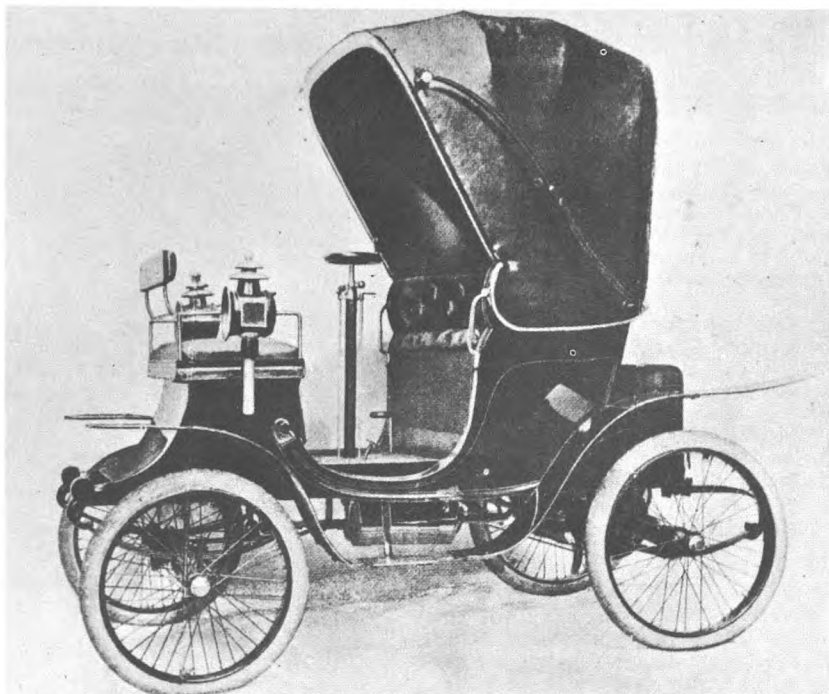
Med det første danske Automobil i Skoven.

En opsigtsvækkende Køretur.

25. Juli.

Vi havde i Gaar Anledning til at køre en Tur gennem Nordsjælland med det første Automobil, der er ud-gaaet fra en dansk Fabrik.

Vi startede fra Hotel d'Angleterre Klokken ti og kørte ud ad Gothers-gade langs med Søerne ad Strand-vejen til Hellerup, derfra gennem Gentofte og ad Kongevejen til Hotel Lyngby. Motorvognen passerede alt-saa stærkt befærdede Gader, ad den fedtede Strandvej og det bakkede Terræn, tildels belagt med Skærver. Herunder havde vi al fornøden Lej-lighed til at kunne konstatere, at Automobilet uden Vanskelighed lader sig styre gennem Vognfærdslen, at det ikke skræmmer Hestene, og at det er i Stand til at holde sin Fart paa mindre gode Veje. Maskinen synes at kunne tilbagelægge et Par danske Mil paa trekvart Time, det bliver cirka en halv Snes miles Fart.

Niels M. Jensens og Jørgen Petersens Automobilvogn, fremstillet samtidig med Brems' Vogn i 1900.

Behagelig Kørsel, kun nogen Støj op ad Bakkerne.

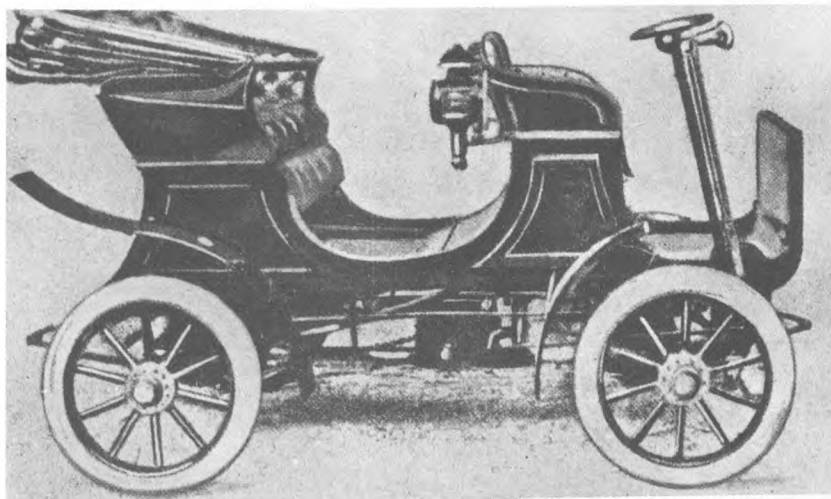
Motorvognen, hvorom der her er Tale, er ud-gaaet fra Firmaet *J. Th. Brems'* Etablissement i Viborg. De to unge Fabrikanter Brems, af hvilke den ene personlig styrede Motoren, har arbejdet paa franske Værksteder og har der faaet Indsigt i den særlige franske Fabrikation. Den af dem konstruerede Vogn har fire Hjul, Plads til tre Personer. Kørslen er ganske behagelig, omend man til Tider op ad Bakken generes af en Støj, der fremkommer ved, at Farten mindskes. Vognen drives af en Tvilling-motor, som arbejder ved Benzinas, fremstillet i et lille, under Sædet anbragt, Gasværk.

Automobilet æder intet, naar det staar stille.

Prisen paa Køretøjet vil blive cirka 2000 Kroner. Det er altsaa dyrere end en almindelig Vogn. Men Auto-mobilet sparer Hesten, og naar det staar, æder det intet. Desuden kan man komme fra den ene Rejse og straks begive sig ud paa den anden. Maskinen hviler sig ikke for at samle Kræfter; den gaar, naar man blot har lidt Olie og Benzin.

Forbud mod at køre Automobil i Dyrehaven.

Under Væddeløbsdagene har Forstvæsenet forbudt Automobilet Adgang til Dyrehaven, og det er næppe det sidste Forbud, der rammer den nye Opfindelse, der ligesom alt nyt har Modstand at overvinde. Der var jo Mennesker, der ivrede mod Jærnbanen. Da Automobil-kørslen tog Opsving i Paris, dannedes der en Liga, hvis Medlemmer forpligtede sig til at skyde paa Automobilkuske, som kørte for stærkt. Dette maatte da kaldes en mærkelig Liga, men endnu mærkeligere var det, at selve Politimesteren erklærede i *le Temps*, at kun hans Embedsstilling forbød ham at melde sig ind i Ligaen. Saa stærk var Modstanden — det er tre Aar siden — i Paris, hvor Automobi-lerne nu faktisk er i Færd med at fortrænge Kørehestene, ligesom Cyklen overalt i Verden har fortrængt Ridehesten.

Den første danske Automobildroske, fabrikeret af H. C. Christiansen i 1900.

Vi faar vel ogsaa elektriske Drosker.

Danske Verdensudstillingsrejsende, der vender tilbage, har næsten uden Undtagelse kørt i elektriske Drosker, og hvad der ikke er mærkeligt i Pa-riis, vil om føje Tid heller ikke være mærkeligt her. Hr. *Brems* er for Ti-den beskæftiget med at bygge sin første elektriske Droske. Med Øvrighedens Tilladelse vil den blive bragt til Anvendelse i Kjøbenhavn.

Fonograf.

Fjernt fra Danmark - og hjemme igen

„Valkyrien“ vender hjem fra Østen.

En begejstret Modtagelse.

22. Juli.

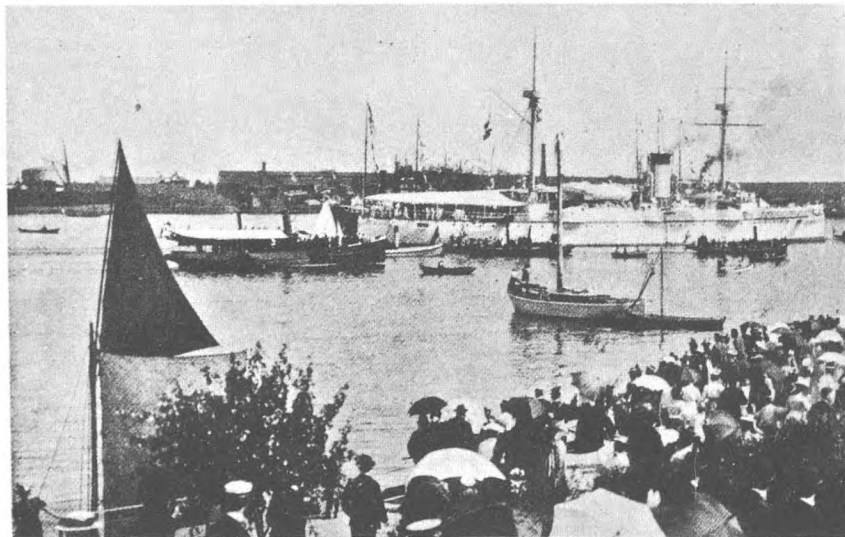
I gaar vendte de danske Siamfarere hjem. Korvetten »Valkyrien«, som allerede i Sundet var blevet modtaget af mange flagsmykkede Skibe, gled ind i den festklædte Havn med drønende Saltskud fra »Sixtus«. Fra »Valkyrien« blev der svaret med en ny Salut, og i tæt Krudtrøg gled det hvide Skib, efter 9 Maaneders Fraværelse, atter til Bøjen i Kjøbenhavns Yderhavn. Paa Kommandobroen stod Prins Valdemar.

Paa Langelinie havde en vældig Menneskemængde forsamlet sig, som hilste Siamfarerne med begejstrede Hurraraab.

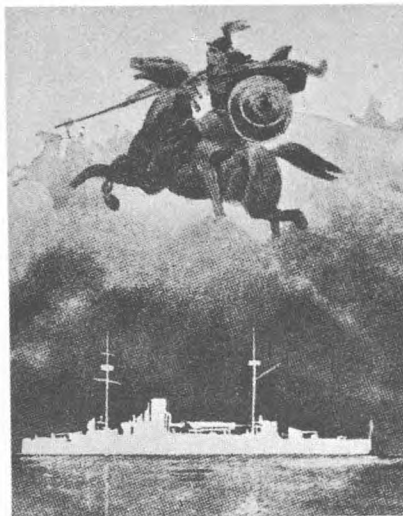
Saasart »Valkyrien« var fortojet, gik Kongen, der førte Kronprinsessen, ombord i Kongechaluppen og sejlede ud til »Valkyrien«. Paa Falderebstrappens nederste Trin modtog Prins Valdemar med blottet Hoved sin Fader og den øvrige kongelige Familie, og imens drønedes Saltskuddene.

Tag den med Ro, mine Damer!

Kl. 4 var der Adgang til »Valkyrien« for de hjemvendte Sømænds Koner og Kærester. Der var en vild Trængsel i de smaa Færgebaade. Premierløjtnant Nielsen, der havde Vagten paa »Valkyrien«, raabte ned: — Er det Meningen, mine Damer, at De vil i Vandet lige med det samme? De kan være sikker paa at komme der, hvis De ikke tager den med Ro. . . . Hør nu, De maa være en Smule taalmodige, Herregud, naar De har kunnet vente i 9 Maaneder, kan De vel ogsaa vente to Minutter til. . . .

»Valkyrien's Hjemkomst.

Efter en Akvarel af Prinsesse Marie.

„Valkyrien“s Mission.

»Valkyrien's Togt til Siam med Prins Valdemar som Skibschef betegnes overalt som overordentlig betydningsfuldt. I alle Østens Havne, hvor det smukke hvide Skib har vist det danske Flag, er de danske Gæster bleven modtaget med den største Velvilje. Ø. K.'s store nye Dampner »Annam«, ført af Kaptajn Cold og med Rhederen, Kapt. H. N. Andersen om Bord, eskorterede »Valkyrien« paa hele Rejsen. Blandt Passagererne var Baron Axel Blixen-Finecke, Direktør Axel Heide, Prof., Overkirurg Oscar Bloch, Kapt. V. Rosen, Kapt. Guldberg, Fabrikant Johs. Goldschmidt, Marinemaler Arnesen og Journalist Henrik Cavling.

Grev Zeppelins første Fart med Luftskebet.

4. Juni.

Gennem Ritzaus Bureau indløb igaar fra Friedrichshafen følgende Telegram:

Grev Zeppelins første Opstigning igaar med det af ham konstruerede styrbare Luftskebet lykkedes fuldstændig. Saavel Op- som Nedstigning gik særdeles tilfredsstillende. Der tilbagelagdes 16 Kilometer paa 17½ Minut. Luftskebet holdtes hele Tiden i en Højde af ca. 400 Meter.

Sanger-Bryllup.

16. Maj.

Operasanger Cornelius Petersen viedes i Dag til Fru Eugenia Alberti. Fru Alberti, der for to Aar siden skiltes fra Højesteretsadvokat Peter Adler Alberti, er født Möller, Datter af Grosserer, Dampskibsekspektor Niels Möller. Den nygifte Operasanger har indsendt Ansøgning til Justitsministeriet om at faa Navneforandring til Peter Cornelius.

Carit Etlar død.

10. Maj.

Forfatteren Carl Brosbøll — Carit Etlar — døde igaar, næsten 84 Aar gammel. »Gøngehøvdingens« Forboede til det sidste i sin Villa i Gentofte, »Carit Etlars Hus«, som det kaldes.

I sit Forfatterskab førte Carit Etlar med Held den Dumas'ske Helte-Roman til Danmark. Der gik mange Aar, før man egentlig regnede med ham, først da han var i 60'erne, fik han Oprejsning.

Der vil stadig udkomme Bøger af Carit Etlar.

13. Maj.

Fru Carit Etlar har i disse Dage meddelt det nordiske Forlag, paa hvilket hendes afdøde Mand's Bøger udkom, at det har vist sig, at hendes Mand har efterladt sig ti Bind uudgivne Skrifter, dels Romaner, dels Fortællinger, — et mærkeligt Vidnesbyrd om, hvor vidunderlig den 83aarige Digtters Arbejdskraft maa have været!

Pærekøbing eller Storstad?

Oprør i Hellerup, fordi Dagmar Hansen bygger Villa.

En Adresse for at forhindre
Varietésangerinden
i at bosætte sig i Kvarteret.

Den, der i disse Dage spadserer ud ad Strandvejen, vil midtvejs mellem Tuborg og Konstantia se, at der er en Villa under Opførelse. Det er Frk. *Dagmar Hansen*, der lader Huset opføre paa en Parcel, der hidtil har hørt til Etatsraad *Claus L. Smidts* Ejendom Aurehøj.

Frk. *Dagmar Hansen*, der lader Villaen opføre i sin Faders Navn, agter her, naar hun en Gang afslutter sin Scenegærning, at føre et stille, indadvendt Familieliv.

Smørhandleren tager Affære.

Det bliver imidlertid sikkert svært for hende at finde den ideelle Ro paa disse Kanter. Da det rygtedes i Hellerup, at den smukke og kendte Dame var ved at opføre en Villa, blev de omliggende Villabeboere slagte af Rædsel. En meget velstaaende Smørhandler, *Grosserer P.*, der er kendt for personligt at uddele indremissionske Skrifter paa Gader og Veje, har sat sig i Spidsen for en Bevægelse, hvis Formaal er at hindre, at *Dagmar Hansen* faar en Villa i Hellerup. Han kolporterer en Adresse, som Ejere og Beboere af de nærmestliggende Villaer opfor-

Varietésangerinden *Dagmar Hansen*.

Emil Opffer springer i Vandet. Tegnet af Skuespiller *Albrecht Schmidt* til *Nyborg Avis*.

Mand over Bord!

dres til at underskrive. I denne Adresse besværges Underskriverne alle tænkelige Avtoriteter om at sørge for, at Frk. *Dagmar Hansen* ikke faar Lov til at tage sin egen Bolig, der er opført for hendes egne Penge, i Besiddelse.

Hellerup nye Kirke vil forøvrigt blive indviet omtrent samtidig med, at *Dagmar Hansen* — trods Protesterne — flytter ind i sin Villa.

+

Emil Opffer gaar paa Hovedet i Storebælt.

Hvor længe tager det at redde
en „Mand over Bord“?

10. August.

Den bekendte Redaktør af *„Nyborg Avis“* Hr. *Emil Opffer* sprang igaar ved Eftiden undervejs fra *Nyborg* til *Korsør* paa Hovedet i Vandet fra *Storebælt*sørgen.

Forinden havde Hr. *Opffer* raabt: *Mand over Bord!* De skrækslagne Passagerer kunde imidlertid ikke finde den Forulykkede, der imod mødtes de af Raabet: *Nu skal jeg vise Dem, at det ikke er nogen Sag at redde et Menneske, som gaar over Bord.*

Det var Hr. *Opffer*, der havde stillet sig op paa den bagbords Hjulskasse, hvorfra han derefter sprang ud i Bæltets Bølger. Kaptajnen slog øjeblikkelig bak. *Opffer* svømmede glimrende og blev hurtigt fanget af en Bøje. Redningsbaaden blev sendt ud, og det varede kun 4½ Minut at faa Hr. *Opffer* ombord igen.

Nyborg-Redaktøren havde foranstaltet denne Demonstration for at se, hvor hurtigt Skibet kunde stoppe og redde en Passager, der var faldet i Vandet.

Passagererne var noget fortørnet over, at

Hr. *Opffer* havde givet dem Forskrækkelsen ved at raabe *„Mand over Bord“*. Forøvrigt menes det, at Hr. *Opffer* var forsynet med en Korksvømmevest, han flød forbausende let paa Vandet.

Det kostede 60 Kr.

4. September.

Det tog *Opffer* 4½ Minut at blive reddet, men det kostede kun *Borgmester Nancke* i *Korsør Politiret* 2 Minutter at taksere Spøgen til 60 Kr.

Maa vi saa faa Lov at faa Madro!

Den Overtro breder sig mere og mere, at man ikke kan spise sin Middag eller soupere uden Musik. Det begyndte for et Par Sæsoner siden i *Hotel d'Angleterre* med et ungarsk Orkester. Og nu er de andre fulgt efter, saa det er ved at blive for meget af det Gode. I Øjeblikket musiceres hos *Wivel* af Hr. *Stockmarr*, i *Industrikaféen* af Hr. *Hartmann*, i *Hotel Metropol*, i *Osborne*, i *National* — og nu meddeler *Hotel d'Angleterre* os, at der paa *Lørdag* begynder et italiensk Orkester dér. Den Musik, der staar op af alle Kælderhalse, vil vi slet ikke tale om. . . .

En alvorlig Historie.

12. April.

Carl Møllers Legat for *„en humoristisk Forfatter“* under 30 Aar, der i Aar skal uddeles for første Gang, er af Legatets Bestyrelse, *Boghandler Hegel*, *Skoledirektør Bauditz* og *Dr. phil. Vilh. Andersen*, blevet tildelt — *Digteren L. C. Nielsen*.

Paa én Maade virker Legatet efter sin Hensigt: hele Byen smiler.

Vore Dages Digtere: Jyderne

Jeppe Aakjær

er Navnet paa en ung lyrisk Digter oppe fra Karup-Eggen, som debuterede i 1897 med »Missionen og dens Høvding«. Senere fulgte Fortællingen »Bondens Søn«, men det er navnlig hans Digtsamling »Derude fra Kjærene«, som lader os ane, at vi i ham maaske har fundet Tronarvingen til St. St. Blichers jyske Digtertrone

Hedevandring.

Her har jeg Himlene over min Isse,
her har jeg Lyngheden under min Fod.
Musen har Rede i guldgule Visse,
Hugormen dører ved Gyvelens Rod,
Gaalærkens Sang,
Faar'klokkens Klang
gør af min Vandring en Paradisgang.

Haren ta'er Spring over Blaabær og Rævling,
ilsom den svinder bag Lynghøjens Kam.
Inde bag Bakkerne lusker en Grævling.
Vogt da, o Hyrde, de hvide, smaa Lam!
Ser du hans Bo,
lad ham i Ro.
han bider lukt gjennem Strømper og Sko.

Dunlet i Luften sejler en Maage,
Sollyset glitrer i Vingernes Pragt;
lavt over Lynghavet styrer en Raage,
kluntet er Flugten, og sort er dens Dragt.
Raage og Ravn —
hvad gjør et Navn:
Heden ta'er alt i sin dølgende Favn.

Viben har Unger bag Porsenes Ranker —
duk dig, nu slaar hun jo ned i din Hat!
Ræven, den snilde, bag Tyttebærrenker
lærer sin Yngel at lege Tagfat,
træder sin Dans,
svinger sin Svans,
hele den vildene Hede er hans.

Her vil jeg drømme fra Sorgernes Skare,
skylle dem bort i et jublende Væld,
sende dem væk med den flygtende Hare,
bade min Sjæl i den duggende Kvæld.
Solen gaar ned,
Himmerigs Fred
sænkt' over Lyngen og Sindene med!
Jeppe Aakjær.

Johannes V. Jensen

er en Dyrlægeson fra Farso i Himmerland, den næstældste af ti Børn. Han er Student fra Viborg Latinskole og begyndte sin Forfatterbane for fem, seks Aar siden med nogle blod-dryppende Fortællinger i Kaufmanns »Revu«, hvor hans Pseudonym »Ivar Lykke« prangede Side om Side med »Louis de Moulin«. Men baade hans Debutroman »Danskere« og de to i 1898 udkomne Bøger »Einar Elkær« og »Himmerlandshistorier« tyder paa, at den unge Jyde, — han er endnu kun 28 Aar, — har Marskalstaven i sin Tornøjster

»Der svinger Toner i mit Sind, som ingen Mennesker har hørt eller anet — der strømmer Musik til mig fra det Sted i Himmelrummet, hvor Jorden skal rulle om Hundrede Aar — jeg hører en stor Lyd som af en

Johs. V. Jensen.

Malmklode, der vandrer alene i
Mørket og toner — jeg gør i mæg-
tige Syner«

(Af: Einar Elkær).

»— De fire skumle Længer laa
der langt ude paa den aabne Mark
som fire Dyr, der vil varme hver-
andre og har faaet sig lagt kejtet og
kantet tilrette. Der var ingen Lys i
Ruderne, det var en underlig Ting,
naar man er vant til at se Lys i en
Gaard om Aftenen. Den Gavll, der
vendte mod Byen, havde to Glugger
foroven og en Lem paa Midten, den
lignede et Ansigt og havde til Sta-
dighed en smærteligt blindet og be-
døvet Udtryk som efter et Spark i
Næse og Mund. Hver eneste Aften
laa dette jammerfulde Ansigt ude i
Skumringen og stirrede ensomt og
stædigt ind mod Graabølle By.«

(Af: Himmerlandshistorier).

Johan Skjoldborg

Skønt Skjoldborg er omkring de furre, hø-
rer han dog til de yngre Digtere, der vil sætte
deres Præg paa det nye Aarhundredes dan-
ske Litteratur. Han er Skolelærer men omgaas
med Planer om helt at hellige sig Skribent-
virksomheden. De Løfter, som hans Debutbog
»En Stridsmand« gav, har hans senere Bøger
»Kragehuset« og »Almue« fuldt ud indfriet.
De giver et udmærket Indblik i Lynglandets
slidsomme Nybyggerliv og de jyske Bønders
Slægtsfølelse, som f. Eks. her i »Pilegaards-
visen« fra »Almue«:

Som Aaen i den grønne Eng
randt mine Ungdomsdage,
og Glæden kom, og Glæden gik,
men Sorgen blev tilbage.
Min Søn, vær tro! Det Ord dig mind.
Og vogt for Svig dit unge Sind!
Og Glæden kom, og Glæden gik,
men Sorgen blev tilbage.

Min Manddomslyst var Gods og Guld
at styre og at raade.
Min Ungdomsleg, min Manddomslyst
blev mig til Ve og Vaade.
Min Søn, grib fast, men aldrig fejl!
og va'er dit Sind for Næb og Negl!
Min Ungdomsleg, min Manddomslyst
blev mig til Ve og Vaade.

Nu planter jeg en Pilekvist
bag Havens simple Gærde;
saa længe som den blomstre vil,
vor Slægt er her paa Færde.
Og naar du vogter dig for Fald,
den Kvist og Knopper skyde skal. —
Saa længe, som den blomstre vil,
vor Slægt er her paa Færde.

(Af Almue).

Vore Dages Digtere: Kjøbenhavnernerne

Carl Ewald.

Blandt de danske Forfattere, som ved det nye Aarhundredes Begyndelse staar paa deres Livs og deres Produktions Middagshøjde, er Carl Ewald, — Journalisten, Pædagogen og Digteren, ikke blot en af de mest skrivende, men sikkert ogsaa en af de mest læste. I »Den gamle Stue«, der udkom i 1895, naaede han et godt Stykke op over sine første Herman Bang-paavirkede Fortællinger, og nu har han jo for kort Tid siden vist os sin religiøse, moralske og politiske Radikalisme i »James Singleton«s satiriske Kausier. Det er dog utvivlsomt Carl Ewalds »Eventyr«, der i første Række vil bevare hans Navn, selvom hans øjeblikkelige Popularitet skyldes hans journalistiske Dagblads-Causier. Uforlignelige er hans smaa Hr. Hansen-Artikler, der virksomt og vittigt revser det københavnske Borgerskab.

Fru Agnes Henningsen.

Martin Andersen Nexø.

Husmænd, Arbejdere og andre Smaakaarsfolk er med Skjoldborg og Andersen Nexø rykket ind i vor moderne danske Litteratur. Drengen fra Christianshavn, der voksede op paa Bornholm, og som i »Skygger«, »Det bødes der for« og fornylig i »En Moder« med Humor og Følelse har skildret Smaafolks Liv, har allerede passeret de tredive. Det er nu paa Tiden, at han samler sig om et større Værk.

Martin Andersen Nexø.

To Forfatterinder.

Agnès Henningsen.

Fru Agnes Henningsen meddeler om sig selv:

Jeg debuterede 22 Aar gammel med 24 Noveller i »København«. Kendere sagde, at der var Talent, men det tog jeg mere som en Kompliment til min Ungdom og Kvindelighed. Jeg troede det ikke, dels fordi Bøger er noget af det, jeg har Respekt for, dels fordi der i min Slægt, som er optegnet i flere Aarhundreder, udelukkende fandtes Apothekere, Præster og Forpagtere. Jeg forsøgte da uden Held forskellige Haandværk. 8 Aar efter Novellerne, i 1899, skrev jeg en meget daarlig Bog, »Glansbilledet«, (og en meget frygtsom Bog, skønt jeg til min Trøst havde fundet Fru Slottmøller i Stamtavlen). Samme Aar en god: »Strømmen«. Dette Foraar en, som har gjort Lykke: »Polens Døtre«.

Jeg har fire dejlige Børn, og af ovenstaaende kan enhver, der ernenysgerrig, godt regne ud, hvor gammel jeg er.

Edith Nebelong.

Landets yngste Forfatterinde er sikkert Frk. Edith Nebelong, Datter af den kendte Læge, Prof., Hofmedicus Carl Nebelong. Hun er kun 22 Aar. Hendes Debutbog, der lige er udkommet, hedder »Misse Wichmann«.

Sven Lange.

Sven Lange, der er født i 1868, debuterede for syv Aar siden med »Engelche og andre Fortællinger«, og røbede straks en Pessimisme og en Haan saa kold og klar, at man føler, den bunder dybt i hans Væsen. I München har han i 10 Aar været Med-Redaktør af det satiriske Ugeblad »Simplicissimus«, og i de Skuespil, der stammer fra denne Tid, genfinder man samme skarpe satiriske Stil, der paa ejendommelig Vis forenes med en Higen mod det poetisk sublime. Med disse Skuespil »Kærlighedens Narre«, »Iris eller den usaarlige Frue«, »En Martyr«, og »De poetiske Vindmagere«, har Lange placeret sig selv i første Række blandt vore Litterater, uden i tilsvarende Grad at have faaet et større Publikum i Tale. Med sin sidste store Roman »Hjertets Gerninger« fra i Aar har Sven Lange i endnu højere Grad indfriet de Løfter, man tør stille til hans højt kultiverede Evner.

Frk. Edith Nebelong (senere Fru Edith Rode).

Det 20de Aarhundrede ringes ind!

Et brølende Virvar paa Raadhuspladsen.

Raadhusforvalter Nyrop-Larsen i Raadhus-tårnet ved Klokkerne Nytaarsnat, da det ny Aarhundrede ringedes ind.

1. Januar.

Har der ikke nogensinde før været Fest paa Københavns Gader, saa var det i Nat. Det vil sige i al Gemytlighed under en umaadelig Vrælen fra tæt sammenpakkede Klumper Københavnerne, medens Fyrværkerisagerne røg om Ørene.

Kun paa Raadhuspladsen, hvor Klokkens tunge Toner havde ringet det nye Aarhundrede ind i Hovedet paa Tusinder af tæt sammenpressede Mennesker, saa Situationen til Tider alvorlig ud. Men det berømte Københavnerhumør tog Brodden af alle Sammenstød, og Politiet forholdt sig paaskønnelsesværdig passivt.

Sophus Schandorph død.

2. Januar.

Digteren Sophus Schandorph er død, 64 Aar gammel. Tidligt om Morgenen, før Aarhundredets første Dag oprandt, er han gaaet bort, der ofte har udtalt, at han ikke vilde opleve Aarhundredskiftet, fordi en Spaakvindes Ord, som gik ud derpaa, var slaet ned i ham under Følelsen af hans aftagende Livskraft. Dette store, rige Barnehjerte har ophørt at slaa; den lyse, sunde Forstand er slukt, og det lystige, fantasifulde Vid er forstummet. De, som har kendt ham, kan vidne, at de ikke har kendt nogen mere trofast Sjæl.

Med *Sophus Schandorph* dør den anden af de Digtere, som det aandelige Røre i Halvfjerdsernes Begyndelse kaldte frem. *I. P. Jacobsen* var jo den første, som gik bort. Men medens de noget yngre Forfattere blot satte sig i Bevægelse, fordi der nu var Signaler i Luften, var det anderledes med Schandorph, som var den ældste. Efterhaanden havde han den Glæde at blive lige saa yndet som Forfatter, som han ved sin folkelige Godmodighed og Ligefremhed som Menneske blev populær.

Dog langt mere end nogen Ven var for dette store Barn *Fru Ida*, hans Hustru. Hun har et Menneskeliv igennem taget sig af ham, som en Kvinde kun kan tage sig af en

Kroyers Tegning af Schandorph og Fru Ida.

Mand, naar hun ikke blot er Hustru, men Søster og Moder for ham. (Af *Georg Brandes*' Nekrolog).

Schandorphs Bisættelse.

Den første helt borgerlige Begravelse fra Krematoriet.

7. Januar.

Ad Stier og Veje mellem de sne-dækte Marker, derude, hvor Byen og Landet mødes, strømmede Tusinder af Mennesker mod det lille Krematorium paa Nyelandsvej for at yde den folkekære Digter den sidste Ære.

Det blev en sjælden og gribende Højtid. Ikke blot ved den uhyre Deltagelse, ogsaa ved at det er første Gang, en af vore betydelige Mænd er blevet stedt til Jorden, uden at en Præst har vist sig ved Kisten.

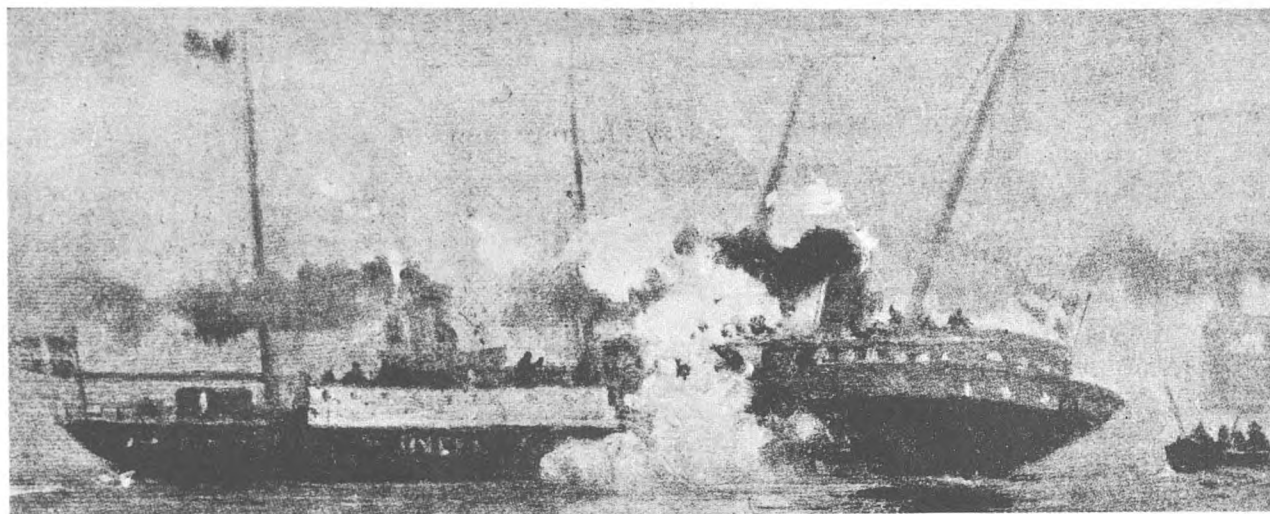
Dr. *Georg Brandes* sluttede sin Tale med disse Ord:

»Af Aand var Du. Flammen vil fortære dit Legeme, saa Støv og Aske alene bliver tilbage. Men som Aand vil Du fortsætte dit Liv!«

Schandorphs Bisættelse fra det lille Krematorium paa Nyelandsvej.

Lykkeligt Skibsforlis - og en Begivenhed!

Det frygtelige Øjeblik, da »Hveen« borer sin Stævn ind i Siden paa »Gefion«, der sank faa Minutter efter.

„Hveen“ sejler „Gefion“ i Sænk.

Et Sammenstød i Øresund —
»Gefion« sank, men alle blev reddede.

20. Januar.

I Gaar Lørdag, da Hjuldamperen *Gefion* i stærk Taage var paa Vej fra Malmø til Kjøbenhavn, standsede den Kl. ca. 9,15 Form. ved at høre en modgaaende Dampers Fløjten. Denne Dampers viste sig at være *Hveen*, som imidlertid opdagede *Gefion* saa sent, at en Kollision var uundgaaelig. *Hveens* Stævn skar sig ind i *Gefions* Styrbordsside. *Gefion* begyndte straks at synke, og de ca. 50 Passagerer blev i Hast overført til *Hveen*, der viste sig at være tæt. Men begge Skibe hang sammen, og der var stor Fare for, at det synkende *Gefion* skulde drage *Hveen* med sig. Endelig kom Skibene fri, og 10 Minutter efter var *Gefion* gaaet til Bunds paa 6 Favne Vand. Malmøfærgeren kom nu til og tog alle Passagerer over.

En frygtelig Skibskatastrofe var i sidste Øjeblik undgaaet. De reddede Passagerer var dybt taknemmelige, men stærkt rystede.

Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse.

17. Januar.

En stor og betydningsfuld Sag er bleven gennemført, takket være Dr. med. *Carl Lorentzens* og Skibslæge *Rørdams* energiske Initiativ. Paa et Møde i Aftes paa Hotel Phønix stiftedes en »Nationalforening til Tuberkulosens Bekæmpelse«, og de to

Folketingsmand, Skibslæge Rørdam.

Dr. med. Carl Lorentzen.

Forslagsstillere indledede med at forelægge Planen. Man vedtog enstemmigt at danne Foreningen og nedsatte et Forretningsudvalg, der kom til at bestaa af Professorerne *Faber* og *Gram*, Dr. med. *Carl Lorentzen*, Direktør, cand. polit. *N. Neergaard*, Forretningsfører *Johs. Hansen-Ott*, Grosserer *Holger Petersen*, Skibslæge *Rørdam*, Overlæge *Saugmann* og Grosserer *Emil Vett*.

Johs. Hansen-Ott.

Prof. Gram.

Prof. Faber.

Dir. N. Neergaard.

Gross. Emil Vett

Overl. Saugmann.

Gross. H. Petersen.

I de røde Lygters Tegn

Valdemar Kolling som Taxameterkusken.

Taxameterkusken Datter.

9. Februar.

Med D'Hrr. Fristrups og Ricards Farceoperette »Taxameterkusken Datter« fik Nørrebro Teater sig i Aften en ny Succes af en saa afgjort Karakter, at Teatrets Herrer og Damer utvivlsomt for Resten af Sæsonen kan betragte sig som fritagne for Prøver.

Operetten vrimler af kvikke Viser og lystige Indfald strøet ind i Handlingen. Den iørefaldende og flotte Musik er med stort Held samlet alle vegne fra. Korene gaar med en velgørende Sikkerhed og Operetten i det hele med det Liv, der næsten altid udmærker Iscenesættelsen paa Nørrebro Teater.

For Fru Friis-Hjorth blev Aftenen en stor Sejr, ikke mindst paa Grund af en pikant Afklædningsscene. Ogsaa Frederik Jensen som Direktøren og Vald. Kolling som Taxameterkusken fik en stor Succes.

Fru Friis-Hjorth og Frederik Jensen i »Taxameterkusken Datter«.

Fru Friis-Hjorth's Afklædningsscene.

Fru Kirstine Friis-Hjorth synger i »Taxameterkusken Datter« en Vise med tilhørende Afklædningsscene, der gør megen Lykke:

Høje Herrer, ædle Damer, kære Slægt, tag det ikke ilde op og find det frækt, at i Mangel af min kære Ægte mand maa jeg more mine Gæster, som jeg kan.

Efterhaanden som jeg viste mer og mer, at jeg baade var en staalsat Karakter og tillige ikke ganske ilde skabt, gav selv de, der nødt vilde, ogsaa tabt.

Men da jeg er behændig, blev Dyd og Moralen dog frelst. Er man bare selv anstændig, kan man se — hvadsomhelst!

Det var Trommesalens Clou, og Nunret hed: »da Gardinet burde være rullet ned«. Pressen fandt, at det var nærmest noget Tøj, flere Herrer derimod, en dristig Spøg.

Op da jeg tilsidst, som nu paa Scenen stod, hele Trommesalens bruste mig imod. Aa, hvor klart jeg husker den Replik endnu: »Lotte, blot et lille Øjeblik endnu!»

Emil Wulff som Tummelumsen og Sigrind Andersen som Wulf dine.

Gustav Wied's „Tummelumsen“

I Tummelumsens brillante Succes i Gaar paa Folketeatret har Udførelsen en stor Andel. Et af Teatrets yngre Medlemmer, Hr. Emil Wulff, traadte endogsaa pludselig frem i første Plan som komisk Skuespiller. Han gav Tummelumsen med rig Fantasi og sikker Beherskelse af Stoffet. Man fik et levende og overmaade komisk Billede af denne sølle »Idealist«, som i en Art overtroisk Fortumlethed sætter hele sin Tilværelse ind paa et i Virkeligheden intetsigende Maal.

Den kendte danske Soubrette Eva Haller er vendt hjem fra Triumfer paa tyske Variétéer og gør for Tiden stor Lykke i Scala. Naar Engagementet i Scala er endt, vil Eva Haller holde en kort Sommerferie i sin Fødeby Svendborg, hvor den unge, smukke Frue ejer en Villa.

(Eva Haller er Moder til vor senere saa berømte Operetteskuespiller Max Hansen.)

Naar de to Køn kommer sammen —

Naar de to Køn kommer sammen, ved man aldrig hvad der sker — !

Pastor Fenger, Holmens Provst, har i en djærv Tale sagt sin uforbeholdne Mening om Ungdommens overdrevne Dyrkning af Sporten. Pastor Fenger ser i denne Sports-Mani ikke blot en Tilbagegang i de unge Menneskers aandelige Interesse, men mener, at der ogsaa ligger en Fare i de unge Mænds og de unge Pigers Komsammen ved alle mulige sportslige Lejligheder. Præsten udtrykte det saaledes, at »man ved aldrig, hvad der sker, naar de to Køn kommer sammen«.

Disse bevingede Ord er fløjet rundt i det latmilde Kjøbenhavn og fastholdt i en Vise i Aarets Sommerrevy med bl. a. dette Vers:

Aa, derhjemme hos os
 er vi ganske paa det rene med
 at Pastorens Ord er sande,
 aa saa sande,
 At et Kvindfolk maa et Mandfolk
 aldrig være ene med,
 for det ende kan,
 ja, Himlen ved hvordanne.
 Derfor sky'er vi al Slags Sport og Dans
 og leger aldrig Panteleg,
 aa, den gamle brillante Leg,
 hvor der altid var et Kys til mig!
 Og vi skiftes til at høste,
 og ved Bryllup og ved Barselfærd
 saa sidder Mandfolk her og Kvindfolk der.
 Ja, Fengers Ord, paa dem vi tror:
 Naar de to Køn kommer sammen,
 ved man aldrig, hvad der sker — !

Mellem os sagt —

Hvorfor skal den nye Café ved Sølvtorvet dog have det gyselige Navn *Café de la Reine*? Københavnerviddet har allerede lavet om paa Navnet med Henblik paa det store Glashalvtag, der skal dække Fortovscaféen. Københavnerne siger

Café la' de' regne!

*

Frk. Edith Nebelong, Datter af Hofmedikus Nebelong, debuterer om kort Tid som Forfatterinde med Romanen *Misse Wichmann*, et Tidsbillede.

*

Professorinde Carit Ellar søger Patent paa en af hende selv udgransket Opfindelse: et selvløsende Nøglehul.

*

Frk. Ella Hanckes interessante Debutbog »Ruth Erlandsen« udkommer nu paa Svensk.

Den vittige Cigarhandler siger, at det dermed er fastslaaet, at Frk. Hancke maa være et Stykke af en Poet.

*

Illusionisten Georg Kjeldsen gav forleden efter Indbydelse to Forestillinger for Patienterne paa St. Hans Hospital. Tilskuerne var helt tossede af Glæde.

Lona Barrison i Cirkus Variété.

Lona Barrison.

2. Marts.

Man vil endnu huske de purunge Dansepiger *Sisters Barrisons*, da de optraadte i National og gjorde Furor. Siden er de smaa danske Søstre — som hed Bareisen — bleven splittede, men Lona, den yngste og yndigste af dem, fortsatte, som man véd, paa egen Haand og har sunget og danset paa de største Variétéer rundt om i Verden i de senere Aar, fulgt af sin Mand og Impresario Hr. Fleron. Nu er Lona Barrison igen i sin Fødeby, og i Aftes var der Spænding i det næsten fuldt besatte Hus i Cirkus Variété, da Tæppet omsider ved Ellevetiden gled til Side for den berømte Frue.

Man beundrede Lonas smidige Legeme, hvis smukke Detailler tiltvang sig Opmærksomhed i elegante og velberegne Kostymer. Lona Barrison har fejret mange Triumfer, og hendes Landsmænd bør tage venligt

imod hende Naar Chicago og Paris og Berlin har kunnet finde stort Behag i hende, er der for Kjøbenhavnerne ingen Anledning til ikke at skænke hende deres Bifald i den Maaned, hvori hun optræder her.

Digter-Hyldest til den skønne Lona.

Da Lona Barrison for et Par Aar siden optraadte i Hamborg, traf hun sammen med Holger Drachmann, der inspireredes til disse Linier:

*Forkælet, forkæret,
 forfar'n og naiv,
 Saa glad som en Siske,
 saa svaj som et Siv;
 en Frygt for alle Fruer,
 en Fryd for alle Mænd
 gaar Lona sin Vej
 over Hjerterne hen.*

Nu har Drachmann skrevet en Drikkevis, som Lona Barrison skal synges i Cirkus.

Efterspil — Lona maa ikke synges til Hest.

18. August.

Efter sin Sukces i Foraaret har Lona Barrison faaet Tilbud om at optræde i Cirkus Krembsen. Men Politinspektør Theodor Petersen har nedlagt Forbud mod, at den smukke Frue synger til Hest. Lona og hendes Mand, Hr. Fleron, har henvendt sig til Justitsministeren, men han vil heller ikke. Nu vender Lona Barrison sit utaknemlige Fædreland Ryggen.

Præst i Folkekirken faar sin Afsked.

Harboøre-Præsten vilde ikke bøje sig.

Pastor Anthon Jensen i Harboøre er bleven afskediget som Præst i Folkekirken. Anledningen hertil er Pastor Jensens skarpe religiøse Omraader, som er direkte i Strid med Folkekirkens almindelige Lære. Harboøre-Præstens frimodige Optræden har vakt overordentlig stor Opsigt, og affødt en Pressekampagne, der fra begge Sider er ført med Voldsomhed. Han har ikke alene mødt megen Modstand, men ogsaa faaet stor Sympati derved, at han ikke har villet gaa paa Akkord men sat sin Stilling ind for sin Overbevisnings Skyld.

I Koncertpalæet afholdtes et stort Protestmøde mod Afskedigelsen, og her gav navnlig Pastor Uffe Birke-dal Pastor Jensen sin Tilslutning.

Pastor Anthon Jensen.

To Tjenestepiger tyvtes, straffes og frikendes!

Alma Bondesen tre Maaneder i Fængsel for et Tyveri, som en anden Pige har begaaet.

En uhyggelig Retsskandale — Sagen gaar til Højesteret.

Tjenestepigen Alma Bondesen.

En ung Tjenestepige Alma Bondesen, som tjente hos Herreekviperingshandler Fisker paa Købmagergade, har i 3 Maaneder siddet arresteret, sigtet for Tyveri fra sit Hereskab. Det har nu vist sig, at Tyveriet er begaaet af en anden ung Pige, der har aflagt Tilstaelse. Alma Bondesen har derefter faaet udbetalt 500 Kr. i Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest.

Man finder en ren Bagatel — og dømmer Alma Bondesen.

Sagen har vakt umaadelig Opsigt, og Harmen retter sig særlig mod Assessor *Finsen*, der midt under Varetægtsarresten har idømt Alma Bondesen 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød for en fuldkommen latterlig Bagatel. Alma Bondesen skulde sende en Kjole til Rensning for en Veninde og fik af denne hertil 3 Kr., som hun imidlertid brugte uden at tænke over det, da hun jo i sin Løn havde Penge nok, naar Kjolen skulde hentes. Da Alma Bondesen imidlertid blev arresteret for det Tyveri, som det nu viser sig, at hun ikke har begaaet, krævede Veninden sin Kjole tilbage — og i Fængslet havde Alma ingen Penge. Altsaa Bedrageri, erklærede Hr. *Finsen*, og dømte hende for de 3 Kr.!

Social-Demokraten har paany rejst Sagen og rettet et skarpt Angreb paa Assessor *Finsen*.

Assessor Finsen vil have Sagen for Højesteret.

Til »Berlingske Tidende«.

Hr. Redaktør!

Jeg beder Dem herved meddele i Deres ærede Blad, at jeg D. D. til Justitsministeriet har indgivet Andragende om, at den af mig i sin Tid behandlede Sag mod Tjenestepige Alma Bondesen maa blive revideret af Højesteret.

Mine Motiver hertil er dels, at det selvfølgelig er mit Ønske, at Alma Bondesen, for det Tilfælde, at der ved Dommen muligvis er sket hende Uret, ved Højesteret maa kunne faa den Oprensning, hun maatte have Krav paa, dels Ønsket om, at Sagen maa komme til at foreligge for Offentligheden i en mindre forvansket Form, end Tilfældet hidtil har været i en Del af Dagspressen.

Ærbødigst

Olaf Finsen,

Kriminalretsassessor.

Højesterets Oprensning for den stakkels Pige.

12. Februar.

Endelig kom Alma Bondesens Sag frem for Højesteret. Selv Aktor, Advokat *Nellemann*, fremhævede, at Bedragerisagen med de 3 Kr. næppe var bleven rejst, hvis ikke Alma i Forvejen havde været sigtet for Tyveri.

Dommen var i det Væsentlige, som den offentlige Mening krævede den. Der var Frifindelse og en Erstatning paa 500 Kr. for uforskyldt Straf.

Justitsministerens Tjenestepige 2 Maaneder i Fængsel og frikendt.

Paa de løseste Sigtelser holdes Pigen fængslet — nye skandaløse Retsforhold.

15. Marts.

Udfaldet af Alma Bondesen-Sagen for Højesteret har givet en anden ung Tjenestepige *Nelly Andersen* Mod til at fremkomme med, hvad der er overgaaet hende, da hun for nogle Aar siden tjente hos daværende Justitsminister *Nellemann*.

Fru *Nellemann* savnede en Dag sin Urkæde og tyvtede straks sin Tjenestepige. *Nelly* hævdede sin Uskyld, og Kæden blev da ogsaa den næste Morgen fundet i Gylpen paa Fru *Nellemanns* Kjoleliv. Men her-

Tjenestepigen Nelly Andersen.

med lod Justitsministeren sig ikke nøje, han anmeldte *Nelly* for at have stjaalet Kæden og bagefter lagt den tilbage i Gylpen paa Kjolelivet! *Nelly* blev afhentet af Politiet og trods sin Benægtelse holdt i Fængsel fra 1. December til 22. Januar, altsaa omtrent to Maaneder!

En ny Tyveri-Sigtelse.

Medens *Nelly* sad fængslet, indgav Justitsministeren en ny Anmeldelse om Tyveri: der var forsvundet en Sølvske og en Fodpose! *Nelly* blev paany tyvtest — og benægtede.

Ogsaa disse Ting blev fundet, og saa blev *Nelly* løsladt.

Højesteret frifinder Nelly for enhver Mistanke.

Højesteret har pure frifundet Tjenestepigen *Nelly Andersen*, der saaledes endelig har faaet den Oprensning, hun har Krav paa. Desuden dømtes det offentlige til at udrede hende 500 Kr. for uforskyldt Varetægtsarrest.

Krav om Retsreform.

De to Sager med Alma Bondesen og *Nelly Andersen* har overalt vakt en Storm af Forbitrelse.

Sagerne forventes at blive Genstand for en Interpellation i Folketinget, hvor der rejses Krav om en Retsreform.

Peter Oldens epokegørende Opfindelse!

En dansk Mejerist opfinder en Metode til Æggepræserving.

Peter Olden foreviser friskt Smør og friske Æg, der har ligget et Aar i Privatbankens Boks.

22. Marts.

En dansk Mand, en beskeden Mejerist Peter Olden, har opfundet en Metode til Præserving af Smør, Æg og andre friske Spisevarer. Opfindelsen har vidt-rækkende Betydning og stiller alle de senere Aars større eller mindre Opfindelser i Skygge. Hr. Peter Olden har solgt sin Opfindelse til et Konsortium med Grosserer Colding i Spidsen. Man venter sig store Resultater.

Kassen med Smør og Æg aabnes under Kontrol.

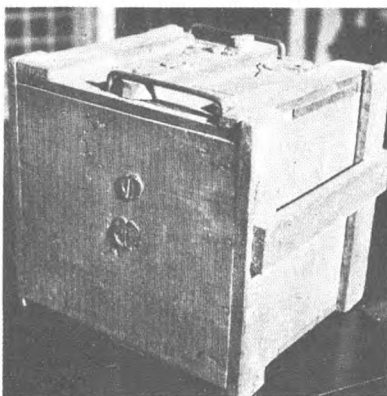
For et Aar siden anbragte Peter Olden Smør, Margarine og Æg i en Trækasse, der lukkedes af Notarius publicus og derefter henstilledes i en Boks i Privatbanken.

Forleden aabnedes Kassen i Overværelse af ORSF Alfr. Christensen og Repræsentanter for Konsortiet. Man smagte paa Varerne, der var aldeles friske, og to Ekspertter, Mægler Endorph og Grosserer Barfoed, udstedte en Erklæring om Varernes prima Kvalitet, ligesom Steins Laboratorium erklærede, at der »ikke kunde paavises fremmede Konserveringsmidler« i dem.

Opfindelsen er simpelthen forbløffende. Peter Oldens Metode, der naturligvis er hans Hemmelighed, vil ikke alene for ham selv, men for hele Landet være af uberegnelig økonomisk Værdi.

En stiltfærdig Mand, der er et Geni.

Mejerist Peter Olden er en stille og pæn Mand i Midten af 30'erne. Han fortæller, at han ikke har nogen særlig teknisk Uddannelse, men i det skjulte har eksperimenteret med sin Præservingemetode i de sidste 3 Aar. Kassen med Fødevarerne har han først nu ladet aabne af kyndige Mænd, efter at han selv har gennemprøvet sin Metodes Effektivitet gentagne Gange. Peter Olden maa betegnes som noget af et Geni.

Trækassen, som Peter Olden deponerede i Privatbankens Boks. Man ser paa Forsiden Notarius publicus' Segl, der er brudt.

Svindel!

Peter Olden afsløres som en durkdreven Bedrager.

28. Marts.

Landhusholdningsselskabets Præsidium har gjort en opsigtsvækkende Opdagelse: Opfinderen af den nylig omtalte, epokegørende Præservingemetode Mejeristen Peter Olden viser sig at være en Arbejdsmand Peter Christensen, som for Tiden er under kriminel Tiltale for tidligere at have solgt en lignende Præservingemetode til flere godtroende Mennesker, som har sat Penge i hans Foretagender. Hr. Peter Olden har overfor Politiet maattet erkende, at han er Peter Christensen. Han nægter sig dog skyldig i Bedrageri, men Sagen gøres nu til Genstand for nøje Undersøgelse.

De kontrollerende Herrer vægrer sig ved at tro paa, at det er Svindel.

Grosserer Colding, det uheldige Konsortiums Formand, udtaler: Efter hvad der er oplyst, har Kassen virkelig staaet et Aar i Bankens Boks, og Notarialseglet var ægte! Hr. Olden har kun faaet 700 Kr. a conto.

ORSF Alfr. Christensen: Jeg er himmelfalden — han gjorde det aller paalideligste Indtryk paa mig. Jeg var til Stede, da Boksen aabnedes. Kassen var ombundet med Snore og forsynet med Notarius publicus' Segl, som jeg kender nøje. Men fordi Christensen har villet dække sig under et andet Navn, kan hans Opfindelse jo være god nok. Jeg vægrer mig ved at tro paa Svindel.

Peter Olden arresteret!

Kassen har ikke staaet et Aar, men kun én Dag i Bankboksen.

Den stille og pæne Peter Christensen Olden, der udnævntes til noget af et Geni, har paa en simpel, næsten genial Maade taget en Række betroede Mænd ved Næsen — foruden Sø- og Handelsretten, Laboratoriet og andre Institutioner.

Peter Olden har simpelthen forfalsket Datoen under den Paaskrift, med hvilken Notarius publicus forsynede Kassen. Han har rettet 1901 til 1900, og Kassen med Smør og Æg har saaledes i Stedet for eet Aar kun staaet een Dag før den aabnedes!

Peter Olden er bleven arresteret.

Hvordan var det muligt?

Man har spurgt, hvorledes det har været muligt saa grundigt at narre saa mange Mennesker. Naar Kassen var stillet ind i Bankboksen Dagen før den aabnedes, maatte da i hvert Fald Opsynet i Boksafdelingen og Notarius publicus være bekendt hermed.

Men Peter Olden var snedigere end som saa. Han havde to ganske ens Kasser, den ene stillede han — tom — ind i Bankboksen for et Aar siden og fik den forsynet med Segl af Notarius, den anden — fyldte — stillede han i Boksen i Aar, Dagen før den skulde aabnes, og fik ogsaa denne forsynet med Notarius' Segl. Han forfalskede saa Datoen paa den nye Kasse, som han udgav for den gamle — simpelt og nemt.

18 Maaneders Forbedringshus.

Peter Olden er ved Kriminalretten bleven idømt 18 Maaneders Forbedringshus for Bedrageri og Falsk. Dommen er appelleret til Højesteret.

Forhøjet til to Aar!

23. Oktober.

Højesteret forhøjede i Gaar Peter Oldens Straf til 2 Aars Forbedringshus. Den snilde Æggepræservingemand, hvis »Metode« er bleven besunget i Sommerrevyen, og som har været til saa megen Spøg og Spas for de lattermilde Kjøbenhavnere, bliver altsaa lukket inde dobbelt saa længe som de Æg, han ikke fik til at holde sig. Nu maa man haabe, at Peter Olden kan holde sig selv fra flere »Opfindelser«.

Livets Prosa og Scenens Poesi

Mærkelige Omstændigheder.

*Dronning Draga venter
forgæves.*

17. Maj.

Wiener-Bladene — og fra dem Alverdens Aviser — flyder i disse Dage over med sensationelle Telegrammer fra det serbiske Hof i Belgrad. Kong Alexander ægtede — som man ved — under stor Ophidselse i hele Landet sin Moders, Dronning Nathalies Hofdame, Frk. Draga Machin, en Dame, der er 9 Aar ældre end sin kongelige Gemal. Men var der Røre om Hofdamens Ophøjelse til Dronning, blev der ikke mindre Sensation om den ellers ganske naturlige Begivenhed, at Dronning Draga ventede en Baby.

I endnu højere Grad blev det en Sensation, da Dronningens Fjender ved Hoffet udsprede Rygtet om, at Historien var Opspind — og Rygtet bestyrkedes alt som Tiden gik, og baade Dronningen, Kongen og hele Landet ventede forgæves.

De lærde er uenige.

Nu melder Telegrafene, at den russiske Læge, Prof. Stigere, som paa Czarens Ordre har undersøgt Dronning Draga, har meddelt Kongen, Ministerpræsidenten og den russiske Gesandt, at han ikke troede paa Svangerskabet. Derimod har den franske Accoucheur Coulet erklæret, at han venter en normal Nedkomst.

Hysteri eller Sofapude?

18. Maj.

Draga-Affæren trækker op til stor Skandale. Det ene Parti paastaar, at Dronningen har villet narre Kongen og udstyret sig med en Sofapude, det andet Parti hævder, at Draga har handlet i god Tro, og at der højst kan være Tale om et Tilfælde af »hysterisk Svangerskab«.

Det siges, at Kong Alexander vil forlange Skilsmisse og derefter landsforvise Dronningen, maaske endog selv vil nedlægge Kronen.

Draga, lille Draga —

I Sommerrevyen synger Fru Friis-Hjorth en Draga-Vise, og hele Byen synger med paa Omkvædet:

*Draga, lille Draga,
hun blev fyrrjetive Aar i Fjor;
Draga, tænk Jer Draga
dog den Dag i Dag paa Storsten tror.*

Dronning Draga og Kong Alexander.

Afslutningen: Blodigt Drama.

Kong Alexander og Dronning Draga blev to Aar senere — i Juni 1903 — myrdet af serbiske Officerer, der trængte ind i Slottet om Natten.

Den første „Bar“.

I Frederiksberggade, i Stedet ved Siden af Hotel Metropol, er der indrettet en *american bar*, Magen til dem der findes i Paris. Leve-mænd paa 16—20 Aar sidder her paa høje Rørstole lige op ad Disken, snoer Fødderne om Stolebenene, skubber Hatten i Nakken og Stokken op i Hagen, medens de med alle Tegn paa dyb Græmmelse sluger de afskyelige amerikanske Drikke. Bestyreren for den første københavnske *american bar* er Premierløjtnant *Colding*, Broder til Skuespilleren, og fire unge, smukke Damer staar bag Disken og blander Væskerne.

Hørt og set.

I Gaar Eftermiddags ved Halvseks Tiden bemærkede nogle Gæster i Alsterpavillonen, at Tivolis Fregat pludselig begyndte at røre paa sig. Lydløst sank det gamle Skrog Tomme for Tomme, og i Løbet af en halv Time var det gaaet til Hvile paa Bunden af Tivoli-Søen.

*

Herold er bleven Kammersanger.

27. Juni.

Grosserer Oscar Bloch stod i Gaar som Anklaget for Skranken i Nordre Birks Politiret, fordi han med sin Motorvogn havde kørt paa Strandvejen paa Strækningen, hvor denne er under 12 Alen bred. Det kostede Hr. Bloch 20 Kr.

*

Revyforfatteren Anton Melbye og Forfatterinden Ella Hancke agter at indgaa borgerligt Ægteskab.

Ellegaard bliver Verdensmester i Berlin.

16. Juli.

Ved Verdensmesterskabsløbet i Berlin i Gaar kørte Ellegaard mod Tyskeren Ahrend, der var oplagt Favorit, Franskmanden Jaquelin og Hollænderen Schilling.

Ellegaard sejrede stort, nøjagtig 2 1/2 Længde foran Jaquelin. Nr. 3 blev Schilling og Nr. 4 Ahrend.

Mægtig Jubel fra de danske Tilskuere.

Balletdanserinde debuterer i Skuespil.

Clara Rasmussen (senere Fru Clara Pontopidan) som Tove.

Holger Drachmanns Melodrama *Gurre* paa Det kgl. Teater blev atter en Sejr for Digteren, der har omspundet Sagnet om Volmer og Tove med sin inderligste og skønneste Lyrik. Karakterfuld og skøn var Fru Emma Thomsen som den hævnende Dronning Helveg, men særlig bemærkelsesværdig Debutantinden, den purunge Balletdanserinde Clara Rasmussen som Tove. Spredt, men poetisk, betonede hun sin Fremstilling, der giver Løfter for Fremtiden.

— Systemskiftet —

Venstre vinder en overvældende Valgsejr — Ministeriet maa gaa!

4. April.

Valget i Gaar har ganske gjort det af med Højre og med Ministeriet Sehested. Ministeriet gik ind i det ny Aarhundrede med kun 46 Tilhængere paa Rigsdagen, medens Oppositionen raadede over 134.

Efter Valget i Gaar til Folketinget, hvor den i Januar vedtagne »hemmelige Afstemning« for første Gang praktiseredes, er Højres og Ministeriets Stilling bleven yderligere svækket. Venstre fik 76 Mandater, Socialdemokraterne 14, Moderate 16 og Højre 8. Oppositionens store Valgsejr menes at maatte faa Ministeriets Afgang til Følge, og det forventes, at der vil blive dannet et Venstreministerium.

Ministeriet Sehested demissionerer.

17. Juli.

Som Ritzaus Bureau erfarer, har Konsejlspræsident Sehested i Gaar Tirsdag til Hans Majestæt Kongen indgivet Ministeriets Demission. Hans Majestæt har behaget at modtage denne og har samtidig overdraget Ministrene midlertidig at fungere.

18. Juli.

Selvfølgelig tog Ministerrygterne straks i Gaar Eftermiddags Part. Der vil utvivlsomt blive forhandlet med Venstre om det nye Ministeriums Dannelse.

*

Et i Aftes ret udbredt Rygte om, at Statsrevisor J. C. Christensen telegrafisk var bleven opfordret til at danne det nye Ministerium, er ikke rigtigt.

*

Faa Politikere opholder sig for Tiden her i Byen. Af Venstres Førere i Folketinget er Hr. J. C. Christensen paa Rejse i Jylland. Hr. Christoffer Hage opholder sig i Paris.

*

19. Juli.

For nogle Dage siden modtog Professor ved Universitetet, Dr. jur. Deuntzer en Anmodning fra Kongen om at forsøge Dannelsen af et rent Venstreministerium. Professor Deuntzer erklærede sig villig. J. C. Christensen ankom her til Byen i Gaar Morges og erklærede sig i en Samtale med Professor Deuntzer villig til at træde ind i det paa-tænkte Ministerium. Samtidig var et Telegram afsendt til Christoffer Hage. Ogsaa Højsteretssagfører Alberti lovede at medvirke ved Ministeriets Dannelse.

Det første Venstre- Ministerium dannet.

24. Juli.

Professor Deuntzer, Konsejlspræsident og Udenrigsminister.
Højsteretssagfører Alberti, Justitsminister.

Statsrevisor J. C. Christensen, Kultusminister.

Grosserer C. F. Hage, Finansminister.

Gaardejer Ole Hansen, Landbrugsminister.

Redaktør V. Hørup, Trafikminister.

Kontreadmiral Jøhnke, Marine-
minister.

Oberst udenfor Nummer i Artil-
leriet W. H. O. Madsen, Krigs-
minister.

Redaktør Enevold Sørensen,
Indenrigsminister.

24. Juli.

I al Hast arrangerede »Studentersamfundet« Bestyrelse i Aftes en festlig Sammenkomst.

Man var allerede begyndt at samles i den kølige Gaard, da der kom Meddelelse om, at Hørup om et Øjeblik vilde ankomme til Frue Plads. I et Nu var alle oppe fra deres Pladser og stormede ud paa Torvet, hvor i næste Øjeblik den nye Trafikminister passerede forbi i Drosken paa Vej til Nordbanegaarden, hilst med begejstrede Hurra-raab.

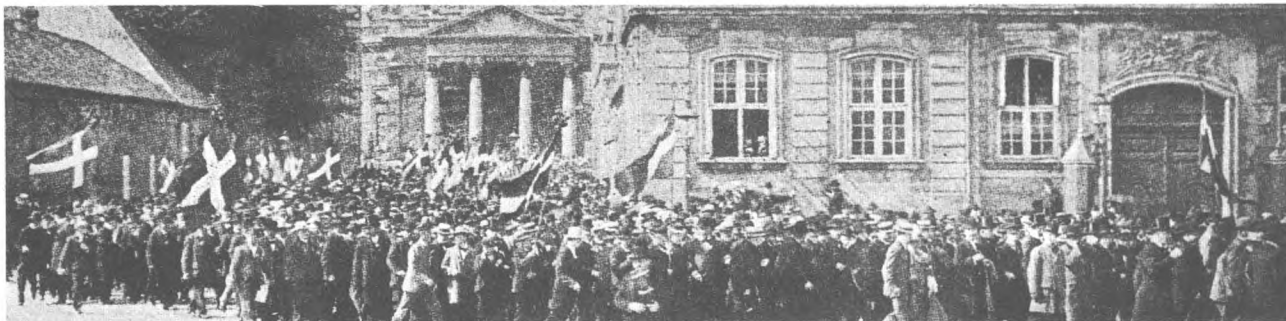
Derefter bænkedes man sig atter ved Bordene, og Formanden Hr. Ove Rode tog Ordet. I en længere Tale fastslog han Dagens Betydning og udbragte det nye Ministeriums Skaal.

*

Hr. Johan Ottosen omtalte i Aftes i sin Tale paa Vodroffslund, hvilken Forskrækkelse det afstedkom nede i den røde Bygning i Gaar, da Landbrugsminister Ole Hansen — den første Bonde i Kongens Raad — anmodede om at faa Lejlighed til at hilse paa et Kontorbud, der er besløgt med ham, og et Par andre Bude, som han ogsaa kendte.

Folketoget til Kongen

Folketoget marscherer med Musik og Faner ind paa Amalienborg Plads.

Det første Venstreministerium modtages med blandede Følelser.

25. Juli.

Nationaltidende: Venstre har alt saa naaet sine Længsels Maal; Venstreministeriet er dannet. Det kostede Besvær at finde Mændene; det lykkedes omsider — men de nye Ministre har maattet sande, at Frænde er Frænde værst, og erfare, at det er ulige lettere at rive ned paa og »gennemhaane» et Ministerium end selv at skulle overtage Ansvaret.

Vort Land: Ministeriet har det som Tykmælk i Tordenvejr; den løber sammen og skilles ad paa samme Tid. Landet kunde visselig have trængt til naturligere og sundere Kost.

Berlingske Tidende: Alle ville forenes i Ønsket om, at den højtansete Jurist, i hvis Haand Hs. Majestæt har lagt Sammensætningen af det nye Ministerium, maa have haft en lykkelig Haand. —

Social-Demokraten: Hørups Optagelse i Ministeriet satte en Streg under *Systemskiftet* og stiller *Albertis* Optagelse i det rette Lys.

Politiken (med Edv. Brandes som Redaktør): Det er tredive Aars Kamp, som nu er endt med Sejr for frisindede Idéer og demokratiske Anskuelse.

Dannebrog: Danmarks første egentlige Venstreministerium, der er et tro Udtryk for Folketingets Flertal, vil blive hilst med Jubel af det store Flertal indenfor Landets Befolkning

*

7. August.

Trafikminister *Hørup* har, som bekendt, i det sidste halve Aar ikke været ganske rask og har i den senere Tid, naar han skulde færdes til Fods, maattet støtte sig til et Par Stokke.

Ministeren har i den Anledning taget Ophold paa Professor *Rovsings* Klinik for at lade sig underkaste en omhyggelig Undersøgelse.

Han er dog ikke mere lidende, end at han daglig kan varetage sine Forretninger i Ministeriet.

Folketoget til Kongen.

Det blæste, og gennem Blæsten piskede Regnen, da Mænd og Kvinder, der var støvnede hid fra alle Landets Egne, i Gaar Formiddags ved Titiden samledes paa Rosenborg Eksercerplads.

Man havde vistnok højt ventet et Folketog paa 3—4000 Deltagere, men

til Trods for det daarlige Vejr var det i sidste Øjeblik vokset til det dobbelte Antal. Med de spillende Orkestre og de to Rækker Faner frembød dette Tog et enestaaende fængslende Billede.

Idet Toget svingede ind paa Pladsen ved Amalienborg, slog de kongelige Damer og Herrer Vinduerne op og stirrede ud efter de vajende Faner.

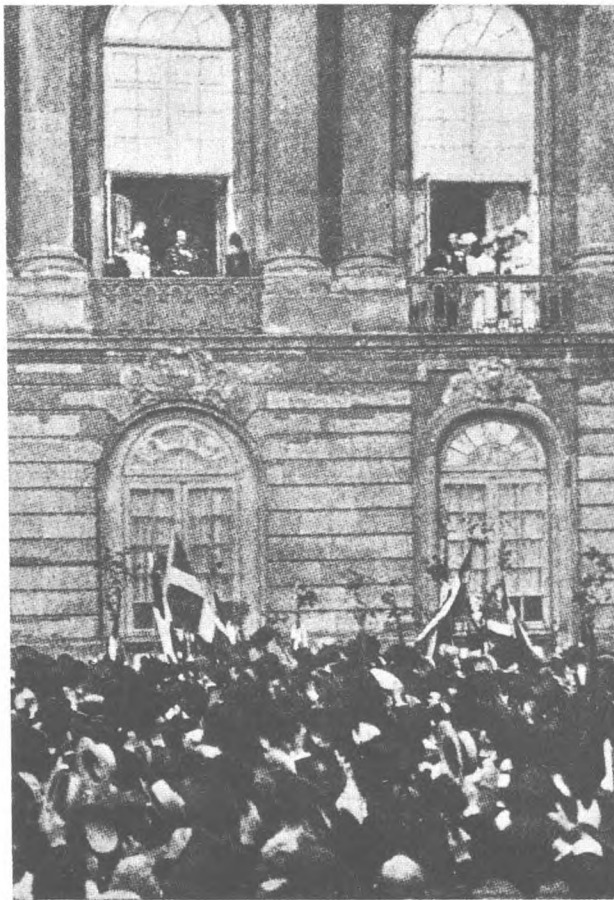
Da Deputationen ved sin Ordfører, Amtsraadsmedlem *Ole Jensen*, Nygaard, havde overrakt *Kongen Takke-*

Adressen, traadte Majestæten frem ud mod Balustraden. Tilhøjre for sig har han Dronning *Alexandra* af England og *Enkekejsersinden* af Rusland, tilvenstre *Kronprinsen* og *Kronprinsessen*.

Hurraraabene fylder Luften, og Kongen trækker sig tilbage. Da han paanyalene træder frem, slaar han ud med Haanden og siger med kraftig Røst:

»Jeg takker Dem for Deres Hyldest, som har glædet mig meget. Jeg vil bede Dem med mig udbringe et Leve for vort elskede Fædreland. Det leve!«

Vældige Hurraaab og Fanfare fra Orkestret. Stærke Klapsalver rasler som et Haglvejr over Slotspladsen. Musikken spiller Kong Kristian, Folk synger Teksten, og Kongen maa endnu et Par Gange frem for at takke.

Kongen modtager Folketoget.

Videnskab og Kunst faar Million-Formue

Brygger Jacobsen skænker Ny Carlsberg til Carlsbergfondet.

Et Ny Carlsbergfond oprettes.

400.000 Kr. aarlig til kunstneriske Formaal.

26 September.

I Gaar udsendtes gennem Ritzaus Bureau en kort Meddelelse, der vakte den største Opsigt og Beundring overalt:

Brygger Carl Jacobsen og Frue har i Anledning af 25-Aarsdagen for Carlsbergfondets Oprettelse stiftet et nyt Fond, Ny Carlsbergfondet, „for at virke i Kunstens Tjeneste i vort Fædreland“, og samtidig har de „skænket Ny Carlsberg til Carlsbergfondet, for at de to Bryggerier, Gamle Carlsberg og Ny Carlsberg, i Fremtiden kunne udgøre eet“.

Iøvrigt meddeles, at de to Tredjedele af Ny Carlsbergs Indtægt, som anslaaes til i Fremtiden at blive mindst 400.000 aarlig, indtil 1951 vil tilfalde Ny Carlsbergfondet, og det tilføjes, at efter 1951 vil den hele Indtægt tilfalde Fondet.

Brygger Dr. phil. Jacobsen, der har skænket Byen saa storstilet en Gave,

Brygger Jacobsen udtaler:

— Indadtil drives Bryggerierne under Et, dog saaledes, at Direktør Kühle naturligvis vedblivende er Bestyrer af Gamle Carlsberg, ligesom jeg her paa Ny Carlsberg bliver Carlsbergfondets lønnede Direktør.

Med 50,000 Kr.-Gage ligesom Hr. Kühle?

— Ja, min Gage maa naturligt blive den samme som den, Direktør Kühle oppebærer. Og jeg forbeholder mig Ret til at bo i denne Villa, som jeg hidtil har ejet.

Hvad Sammenslutningen betyder:

Brygger Jacobsen slutter:

— Jeg opnaar at se et mangeaarigt Ønske opfyldt: min Faders gamle Bryggeri, hvor jeg som Dreng i 1847 var med at lægge den første Sten, i Samarbejde med det Bryggeri, jeg selv har skabt. Og jeg ønsker, at Ny Carlsbergs Indtægter for Størsteparten eller helt anvendes i Kunstens Tjeneste.

Til Slut skal vi oplyse, at Ny Carlsberg i Øjeblikket regnes at have en Værdi af op imod en halv Snes Millioner.

Hvad siger Sønerne?

Hele Byen taler i Dag ikke om andet end Brygger Jacobsens storstiledede Gave, men Mand og Mand imellem tales der med nogen Undren og Tvivl om, hvad Brygger Jacobsens Søner siger til alt dette.

Vi er i Stand til at svare derpaa, idet vi har spurgt den ældste Son, Hr. Helge Jacobsen, en intelligent ung Mand paa atten Aar, hvis Uddannelse som Brygger allerede er begyndt. Han udtaler sig i de varmeste og mest uforbeholdne Ord:

— Jeg synes, det er saa kønt, at Fars og Bedstefars Bryggerier herefter bliver et. Og en smukkere Anvendelse af Ny Carlsbergs Indtægt end den, Far har bestemt, kunde jeg ikke tænke mig. Jeg er nu — føjede den unge Mand smilende til — en stor Beundrer af min Far. Og min Bror og jeg kommer jo ikke til at lide Nød, og i og for sig er det jo ligegyldigt, hvad vi mener — men havde vort Samtykke været nødvendigt, da havde vi uden Betænkning givet det.

C. F. Tietgen død.

20. Oktober.

C. F. Tietgen døde i Gaar Eftermiddags i sin Bolig i Kronprinsessegade. Han var for kort Tid siden flyttet ind fra sin Landejendom Strødammen. I Forgaars blev han pludselig syg og henlaa hele Dagen uden Bevidsthed. I Gaar Morges kom han atter til sig selv, men Ingen var i Tvivl om, at han laa paa det yderste, og i Løbet af Dagen samledes hans Paarsøende ved Dødslejet. Den gamle Excellence døde stille og rolig.

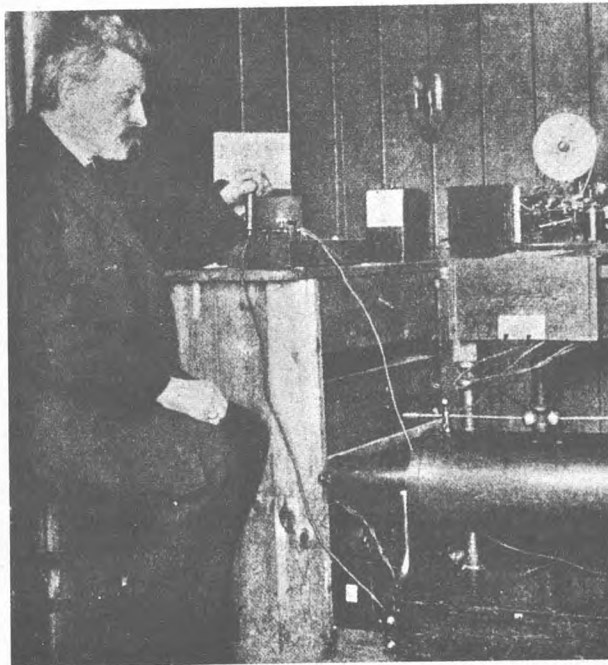
Telegrafi uden Traad fra Rungsted til Kronborg.

13. Oktober.

For første Gang her i Landet blev der i Gaar offentlig foretaget Demonstrationer med Telegrafering uden Traad paa Grundlag af den italienske Ingeniør Marconis Opfindelse.

Prøven i Rungsted forløb i alle Maader heldigt. Af Firmaet Ferd. E. Sørensen & Komp.'s Medindehaver, Ingeniør L. Salomonsen, førtes vi ned til den improviserede Telegrafstation, et ganske tarveligt Skur, som var rejst ved Siden af Badehotellet. Udenfor Skuret ragede en fyrretyve Fod høj Mast i Vejret. Fra dens Top flyver Telegrammet gennem Luften og fanges paa Toppen af en Mast, der er rejst 2 1/2 Mil derfra, paa Kronborgs Bastion.

Inde i Skuret sad en af Firmaets Ingeniører, Hr. Møller, parat til at telegrafere. Vi bad ham rette et Spørgsmaal til Stationen paa Kronborg og forlange hurtigt Svar. Han trykkede paa sin Telegrafnøgle — et almindeligt Morseapparat — store elektriske Gnister knaldede og lyste henne ved Siden af det elektriske Batteri, og ét Minut efter, at han havde sluttet sin Telegrafering, lød der i Apparatet en Snurren, og den smalle Telegraftrimmel skød sig frem med Prikker og Streger, der indeholdt Svaret fra Kronborg. Forsøget blev gentaget et Par Gange og lykkedes fuldt ud.

Det Indre af den improviserede Telegrafstation paa Kronborg.

Doktoren stod sig — og Plankeværket faldt

Karl Mantzius bliver Doktor.

30. Oktober.

I Gaar forsvarede Skuespiller ved Det kgl. Teater, cand. phil. **Karl Mantzius** med Glans sin Doktor-disputats, der havde samlet mere end fuldt Hus paa Universitetet. Professor **Steenstrup** ledede Handlingen. Opponenterne var Docent **Adolph Hansen**, Professor, Dr. **Otto Jespersen** og Professor **Palludan**.

I »Parkettet« saas næsten alle Det kgl. Teaters Kunstnere med **Olaf Poulsen** i Spidsen samt andre Navne fra Teatrenes Verden som **Peter Vilh. Otto Jacobsen**, **Aggerholm**, **Texière** og flere. Paa første Række sad Doktorandens Moder, endnu ungdommelig at se til, og et Par forhenværende Ministre, Professor **Scharling** og Kammerherre **Scavenius**.

Efter den vellykkede Handling flokkedes alle for at lykønske den nye Doktor, der faa Minutter efter skyndsomt fjernede sig ved Siden af sin unge Forlovede, den straalende smukke Skuespillerinde **Sarah Beckett**. ...

Paa Katedret: Dr. Mantzius — Opponent: Prof. Palludan.

Da Plankeværket faldt.

10. December.

Den 9. December 1901 vil staa som en Mærkedag i Københavns kommunale Historie, paa denne Dag faldt endelig Plankeværket paa Højbroplads efter at have staaet og drillet os i noget over 13 Maaneder.

Kjøbenhavnerne strømmede øjeblikkelig til i store Skarer. Nysgerrigt saa man paa, hvad der var kommet i Stedet. Mellem Storkespringvandet og Nedgangen til Anstalten er der rejst fire dekorative Piller. Derpaa følger de to Nedgange markerede med Jærngitter, i hvis Midter der knejser en hul Søjle.

Store Mængder beskuede hele Dagen den Underjordiske.

Sherlock Holmes paa Folketeatret.

27. Decbr.

Direktør **Dorph Petersen** har gjort et ualmindelig heldigt Greb med Dramatiseringen af **Conan Doyle's** populære Detektivroman. Bearbejderen, Hr. **Walther Christmas**, har formet Stykket til en spændende Forbryderkomedie, og med Hr. **Emil Helsingreen** som Forbryderkongen Prof. **Moriarty** og **Dorph Petersen** selv som en koldblodig og elegant **Sherlock Holmes** fik Folketeatret en bragende Sukces, der længe vil tænke de røde Lygter i Nørregade.

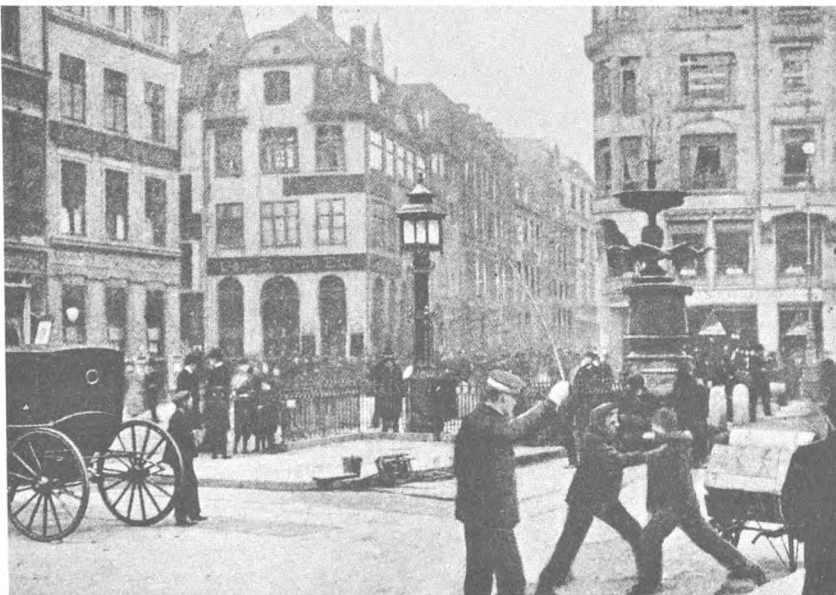
Dorph Petersen som Sherlock Holmes.

Nu har vi snart elektriske Sporvogne over hele Byen.

5. December.

I Løbet af Sommeren er der kommet Fart i de elektriske Sporvejsanlæg. Der er blevet lagt Skinner og rejst Master til Luftledningerne over det meste af Byen, og adskillige Linjer er allerede i Gang. Og nu kørte i Gaar en elektrisk Sporvogn for første Gang igennem den før saa idylliske **Frederiksberg Allé**. Flagsmykket kom den susende frem mellem Træerne ved Syvtiden for paa Raadhuspladsen at mødes med den gamle, skikkelige Heste-Ø-Vogn, der var kørt fra Trianglen 10 Minutter, før end den elektriske afgik fra Runddelen.

Foreløbig bliver Trafikken i Hurtighed som før. Hvert femte Minut afgaar en elektrisk Vogn fra Runddelen med Tilslutning paa Raadhuspladsen til Ø-Vognen.

Amagertorv med den nye »Underjordiske«.

Som Dag og Nat: Johannes og Adam!

Johannes og Adam Poulsen debuterer.

Prof. Emil Poulsens to unge Sønner faar deres Første-Optræden paa Dagmar-teatret.

Hr. Johannes Poulsen, en Søn af Professor Emil Poulsen, vil faa sin Debut paa Dagmar-teatret i *En Spurv i Tranedans*.

*

Det er senere blevet bestemt, at begge Professor Poulsens Sønner, Adam og Johannes, skal have deres Debut i *Maria Stuart* som Darnley og Taylor.

*

9. November.

I Aften finder den med saa megen Interesse imødesete Dobbelt-Debut Sted. De to Brødre Poulsen optræder i Holger Drachmanns »Renaissance« som Dag og Nat.

Dobbelt-Debut'en en Sejr for dem begge.

10. November.

Aftenen i Gaar blev en stor Sejr for de to unge Brødre Adam og Johannes Poulsen. Den Stemning, der skabtes i Teatret, skyldes først og fremmest dem; den Jubel, som nu og da brød frem med spontan Kraft, samlede sig om dem.

Hr. Adam Poulsen, der spillede den alvorlige og sværmeriske Giulio, ejer en sjælden Skønhed. Med sit mørke Blik, sit fine, kloge Ansigt, sin slanke Skikkelse og den Friskhed og Ynde, der gennemstrømmer hver af hans Bevægelser, gav han i Virkeligheden det ideale Billede af den unge Renaissance-Italiener. Og hans Organ er varmt og dybt, hans Diktation dadelløs. Vi har i ham faaet den unge, lyriske Elsker, som vi saa længe og saa bittert har savnet.

Hr. Johannes Poulsen — der spillede den muntre Filippo — havde undertiden noget anstrengt i Morskaben, som man dog ikke kan gøre Skuespilleren ansvarlig for. Hans Bevægelser ejer samme Friskhed og ungdommelige Ynde som Broderens, men hans Træk er skarpere skaarne, hans Mimik livfuldere. Han synes ikke slet saa kunstnerisk afklaret som Hr. Adam Poulsen, der var ikke sjældent noget zünftigt i hans Tonefald, der ikke passede til Rollen. Men i hvert Fald; han viste et ungt, dristigt, spillende Talent, som det bliver Fremtidens Sag at lede ind i de rette Baner. Fru Anna Larssen var som Teresina fuld af Poesi og Ynde, og Hr. Martinius Nielsen havde som Tintoretto en Rolle, der klædte ham brillant.

Adam Poulsen som Nat (til venstre), Anna Larssen som Teresina, og Johannes Poulsen som Dag (til højre).

Kunst og Vegetarisme.

Aabent Brev til Hr. Skuespiller Adam Poulsen.

Min unge Herre!

Som Lys er De tændt, og som Lys vil De skinne. Mænds Øjne vil dugges og Kvinders Hjerter banke, dér De kommer frem. For De er, hvad vi elsker og savnede saa bittert Aladdin, født med Appelsinen i Turbanen.

De vil ikke vredes, naar en Digter af sit ædle Hjertes Dyb retter en varm og ærbødig Bøn til Dem. Med Angst har jeg erfaret, at De hylder Vegetarismens skønne Lære. Men tro De mig, min unge Herre, i disse barske Egne kan man ikke elske af Grønkaal, ingen anstændig Skinsyge næres af Æbler, ingen Manddom opstod af Bønner. Der gives lykkelige Himmelstrøg, hvorunder der blev en Helt af en Tomat. Men det er ikke her, min unge Herre! Min Bøn til Dem er da den, at De skal spise Kød.

De er saa ung, og jeg forstaar saa vel, at Uskyld daarer Dem, og Stikkelsbærbuskens grønne Glæde. Men det slaar ikke til! Tro en erfaren Mand . . . og en, som med Fryd har set den blaa Blomst i Deres Hænder. Den blaa Blomst sprang af Blod og groede aldrig paa en Stikkelsbærbusk

.... Men naar De sidder stolt og stærk ved Deres Bøf, lad mig da se, De mindes Johannes.

Deres ærbødige
Carl Ewald.

Lad mig beholde Appelsinen.

Kære Digter!

En endnu ældre Digter skrev i sin Ungdom:

Hvad er den Postej, Frankrig sender, af allerlækrest

Fjederkræ, mod Æblet, som med egne Hænder jeg plukker af mit eget Træ.

Det var, da han skrev Aladdin . . . Bare jeg maa beholde den Appelsin, De saa venlig kaster i min

Hue, og mit Æble. Vil saa Digtere og Forfattere forsyne mig lidt rigelig med Nødder, skal det ikke være Kostens Skyld, om jeg ikke knækker dem, selv om der kan blive haarde iblandt. Med Tak fra Johannes, fordi De huskede ham, er jeg

Deres ærbødige Adam Poulsen.

En Advarsel!

.... At udøvende Kunstnere i 20 Aars Alderen, det vil sige Individuer, der samtidig anspænder Hjærnens og Legemets Virksomhed til det alleryderste, kan arbejde og udvikle sig, vokse baade legemligt og aandeligt, paa Nødder og Frugt og intet andet — det er noget ganske nyt! . . .

Alfred Bramsen,
Tandlæge.

Og et faderligt Forsvar.

Mine to yngste Sønner (22 og 20 Aar) har nu i 5 Aar (uden Overtalelse) ikke smagt Kød (eller nogen- somhelst andre Stimulanser, som Vin — Alkohol — Tobak osv.). De befinder sig bedre og bedre — legemligt som aandeligt — arbejder med godt Humør fra Morgen til Aften og kender ikke til Træthed. Jeg ser med Glæde, hvorledes deres Evner daglig udvikler sig.

Emil Poulsen,
Professor.

Kjøbenhavn tager en Bid af Amager!

Sundbyernes Indlemmelse.

Fest og Fyrværkeri ved Amagerbommen.

1. Januar.

Mellem futtende Kinesere og Sværmere kørte vi i Aftes ud ad Amagerbrogade, erlagde vort spæde Gebyr ved den gamle Amagerbom, og for sidste Gang opfangede vi et Glimt af de landlige, guldressede Betjente, der præcist Kl. 12 i Nat afløstes af københavnske Kolleger.

I Stjerne Kroen festede Sundbyernes Grundejerforening. Tømrermester *Engell* bød Velkommen og Kaptajn *Kiær* holdt en historisk Tale om Byens Vækst. Og saa marscherede man med Musik i Spidsen til Amagerbommen, hvor der tændtes et Transparent med Ordet *Kjøbenhavn*, mens københavnske Fyrværkerisager fultede af i Næsen paa de lokale Autoriteter.

Men hvornaar kommer vi af med Bommen og de taabelige Bompeng?

En Kæmpebrand paa Sønderbro.

„Syven“s gamle Teater nedbrændt.

18. Januar.

Tusinder og atter Tusinder af Københavnerne strømmede i Nat ud til *Syvens* Forlystelseshave foran paa Amagerbrogade, bag hvilken Københavns Trælastlager brændte i lys Lue. Det var et Baal, der kunde ses over hele København.

Ilden udbrod i en Hestestald og saa pludseligt, at to Heste indebrændte. Det mægtige Trælastlager, der tilhørte Hr. *Chr. Nimb*, rummede Træ og Tømmer til en halv Million Kroner.

Syvens gamle Teater, der skulde bygges om til Brug for *Carl Henriksens* Selskab, og flere Udhuse brændte. Ejeren *Anders Henriksen* og hans Familie reddedes ud af den gamle Hovedbygning, der omspændtes af Flammerne.

Branden skyldtes Uagtsomhed fra to Vagabonder, der havde røget Cigaretter i Hestestalden.

Bommen paa Amagerbrogade, der stadig er i Funktion.

Tjenestepigerne rejser Hovedet.

Tjenestepigeforeningens Formand, Marie Christensen.

8. Januar.

Takket være »Tjenestepigeforeningen« er der nu kommet Fart i Tjenestepigebevægelsen. Ved Mødet i St. Thomas i Gaar var der stuvende fuldt.

Tjenestepigernes brillante Førerske Frk. *Marie Christensen* lagde for med at sige nogle uimodsigelige Sandheder om Tjenestepigernes elendige Kaar.

Frk. *Helga Sørensen* var en udmærket Dirigent.

Frk. *Andrea Kibenich* opfordrede Tjenestepigerne til at samle sig Kundskab og Magt.

Og en fortræffelig og uforbløffet Tjenestepige Frk. *Laura Hansen* fortalte, at da hun tjente i Odense, var der et Forlystelsessted, Fruens Bøge, hvor det var forbudt at komme med Hunde — og Tjenestepiger!

Der var til Tider adskillige Fruer, der hvædede over de skarpe Ord og gjorde Bemærkninger om, at Tjenestepigerne havde det godt nok og ogsaa havde Frihed nok. Men saa var der en ældre Dame, der stod op og sagde, at hendes Datter, der var Tjenestepige, ikke havde haft en Time fri i de sidste tre Maaneder og derfor ikke var bedre end en Slavinde.

Da tav Fruerne beskæmmet, og Tjenestepigerne triumferede.

Ak, Kasino!

10. Jan.

Det er igen galt fat paa Kasino! Direktør *Edgar Høyer*, der baade skriver Stykker, sætter dem i Scene og leder Økonomien under meget vanskelige Forhold, lider af Søvnløshed og trænger til Ro og Hvile. Men det er ikke nemt, naar man daglig skal have 700 Kr. i Kassen for at klare Forpligtelserne. Nu haaber han, at *Bagermadammen* i hvert Fald maa kunne give ham Brødet.

Delingsspil.

Direktør *Edgar Høyer* er nu traadt tilbage paa Grund af Sygdom, og Kasino føres videre af et Delingsspil med Hr. *William Pio* som artistisk Leder, Overregissør Hr. *Otto Rohde* som økonomisk Leder og Hr. *Axel Strøm* som Opmand.

Hjemmesparebøssen.

12. Februar.

Landmandsbanen har lanceret en god Idé Hjemmesparebøssen. Der er mægtig Efterspørgsel. Sparebøsse Nr. 1 har Bankens Sekretær, Hr. *Emil Glückstadt*, Direktørens Søn, sikret sig. Et af de første Numre derefter er tilfaldet Dr. phil. *Mantzius*.

Hørups Død — to unge rykker frem

Trafikminister Viggo Hørup død!

16. Februar.

Trafikminister *Viggo Hørup* døde i Gaar Kl. 10 Formiddag, stille og rolig, uden forinden at være kommet til Bevidsthed. Hørup blev kun 60 Aar gammel.

Med Hørup er et langt og begivenhedsrigt Liv i dansk Politik afsluttet. Han var som Fører og Personlighed en Skikkelse, der ragede højt op over Mængden, forgudet af sine Meningsfæller, forhadet af sine Modstandere. Som Redaktør af Dagbladet »Politiken« og som Folketingsmand, baade som Skribent og som Taler, førte han et magtfuldt Sprog, der ikke skaanede dem, der stod ham eller hans Meninger imod. Han førte Kampene i Provisorie-aarene med uforsonlig Haardhed overfor Estrupiatet, og han opnaede i sit Livs sidste Aar at se Forfatningskampen endt og et Venstreministerium overtage Regeringen. Selv gik han modstræbende ind i Ministeriet som Trafikminister. Han var da allerede syg — syg til Døden, som nu har hentet ham.

Bisættelsen

En storslaaet Højtidelighed.

Følget ved *Hørups* Bisættelse var større, end man i Mands Minde har set ved nogen Begravelse i Danmark. Mellem Embedsmænd, Studenter og Arbejdere blandede sig bondeklædte Skikkelser fra enhver Provins i Landet.

Fra Integade gik Processionen over Kongens Nytorv, ad Gothersgade og ind i Kongens Have gennem »Hørups Port«.

I Lørups Ridehus, hvor Sørgenhøjtideligheden fandt Sted, spillede et Blæseorkester, under *Schnedler-Petersens* Ledelse, *Johan Svendsens* »Andante funebre«. Saa sang man en Sang af den unge Digter *J. Aakjær*. Talerne, der var korte, holdtes af Konseilspræsident *Deuntzer*, *Herman Trier*, *Octavius Hansen*, *Søren Jensen*, *Oscar Johansen*, *Ove Rode*, *P. Knudsen* og *Edvard Brandes*. Til Slut blev sunget en Sang af *L. C. Nielsen*.

I Krematoriet paa Nylandsvejen sagde *Peter Nansen* den døde Ven og Fører det sidste Farvel.

*

26. Februar.

Kinoptikon i Frederiksberggade kunde allerede i Gaar vise et levende Billede af *Hørups* Ligfærd. Billedet er taget af Hoffotograf *Peter Elfelt*.

Fhv. Operasangerinde bliver Redaktør.

Redaktør Valborg Andersen.

28. Februar.

Frk. *Valborg Andersen*, som for nogle Aar siden debuterede paa Det kgl. Teater som Operasangerinde, og ved sin vellykkede Debut sang *Heksens Parti* i *Bechgaards* Opera »Frode«, har opgivet Sengen og slaaf sig paa Journalistiken. Frk. *Valborg Andersen* har nu udsendt første Nummer af et aktuelt og rigt illustreret Ugeblad: »Damernes Blad«.

Poul Reumert's Døbt.

17. Februar.

En Søn af Skuespiller *Elith Reumert*, den attenaarige *Poul Reumert*, der fornylig er bleven Student og derefter har gaaet paa Elevskolen, medvirkede i Aftes i en lille Rolle i det engelske Lystspil »Da vi var enogtyve« paa Det kgl. Teater. Den unge *Reumert* havde kun et Par Repliker i en enkelt Scene, men fik Bifald ved sin Sorti — maaske mest paa Grund af sit kendte Navn.

Sørgenhøjtideligheden i Lørups Ridehus. Paa Talerstolen *Edv. Brandes*.

Tøj-Tøj'en holder sit Indtog

Den første Motorvogn fra Paris til Kjøbenhavn.

*En eventyrlig
Fart paa 10
Dage.*

26. Februar.

Et Privattelegram meddeler, at to Motorvogne, ført af Ingeniør *Poul Dahl* og Ingeniør *Lund*, i Gaar Middags er afgaaet fra Paris med Kjøbenhavn som Maal. Samtidig er nogle franske Automobilister paa Vej herop i deres Motorvogne. Vejlængden er 1200 Kilometer, og da der køres 45 Kilometer i Timen, vilde Rejsen kunne foretages paa halvandet Døgn. Men da der ikke er Tale om Kapkørsel, og Automobilisterne overnatter flere Steder, vil de antagelig først være her i Byen den 4. Marts.

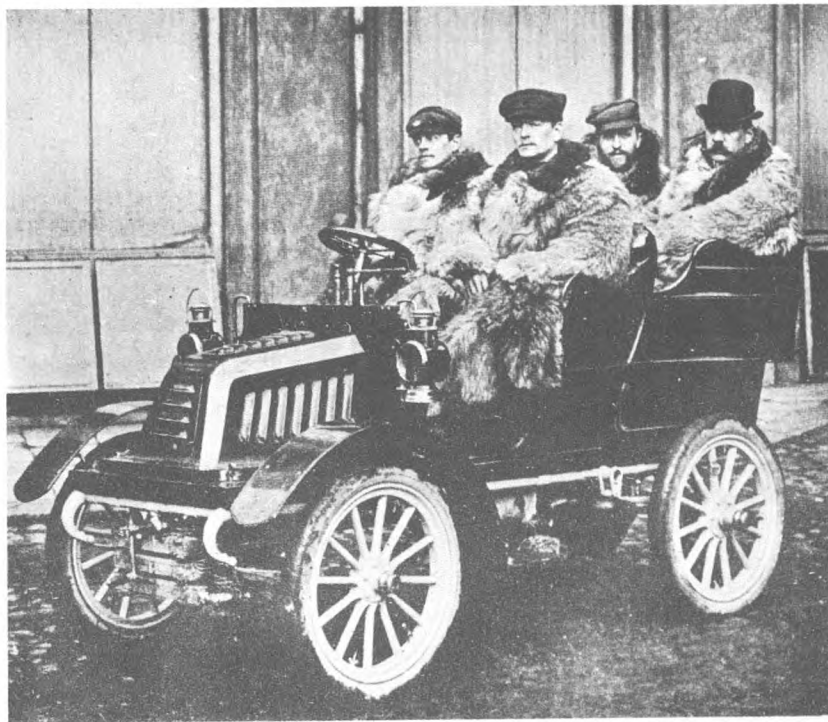
Cavling kommer op at køre uden Hest!

I Bremen mødte *Henrik Cavling* Automobilvognkørerne fra Paris og slog Følge sammen med Franskmandene, der ligeledes agtede sig til den første Automobil-Udstilling i Kjøbenhavn:

Franskmandene raabte vitel og i næste Minut sad jeg i et Køretøj, som jeg ikke kendte, men som jeg snart blev fortrolig med. Jeg følte, idet vi suste fremad, bløde Gummiringe op igennem Legemet. Jeg havde en Fornemmelse af at være let og fri, og dog holdt jeg mig fast. — Er man vant med Motorkørsel, overraskes man af den Fornøjelse, det er at fare hen ad de banede Veje, saa Pløret sprøjter mange Alen i Vejret. . . .

En Kolbøtte i Pløret!

Den udmærkede, unge Franskmand, *Réné Richard*, sidder ved Styret utaalmodig over, at det frygtelige Ælte klæber sig til Gummihjulene og i tommetykke Lag lægger sig i Bremserne — pludselig snurrer det: Rutsch!

Journalist *Henrik Cavling* og to franske Mekanikere sammen med den franske Motorkører *Mr. Richard* i den første Automobilvogn fra Paris til Kjøbenhavn.

Og der er to Herrer i Pelse — *Mr. Richard* og *Undertegnede* — der staar paa Hovedet i en opblødt Pløjemark.

Fra Paris til Holsten var det det første Uheld — men hvæsende trillede vi videre til Kiel.

Vi skal vejes og fortoldes!

Vild Forvirring blandt Tolderne i Korsør.

Andre og større Vanskeligheder mødte os i Korsør, hvor otte Toldembedsmænd, der var opskræmte af Bladenes Beretninger, stod opstillede paa Bolværket med Tommestokke og Bismere. Et meget vanskeligt Spørgsmaal blev rejst: Skal en Motovogn fortoldes og da i Følge hvilken Takst? Den gamle Toldkontrolør havde endelig fundet Paragraf 108, som omfatter »andre Vogne, d. v. s. Barne- og Trækvogne, Rullestole og Gangkurve«. For disse »andre Vogne« betales 3 Skilling Pundet — vi slap med at sætte 64 Kr. i Pant.

Nix pille ved Mekanismen, Kinder!

Vi pilede gennem Slagelse, og et Øjeblik efter dukkede Sorø frem af Taagen. Det var Hensigten at køre lige ud til Roskilde, men i Sorø kom vi paa forkert Vej og havnede i Hotel Postgaarden, hvor en Vært midt i Trængslen skænkede os en varm Kop Kaffe. Længe skal vi med Glæde mindes den Provsbetjent, der stram som en Panoptikonfigur bevogtede Maskinen, slog Drengene over Fingrene og sagde: »Nix pille ved Mekanismen, Kinder!«

Jubel-Indtoget i Hovedstaden.

*Der viftes med
Flagene og raa-
bes Hurra af
Menneske-
mængden.*

7. Marts.

Da vi ved Firetiden nærmede os Damhuskroen, opdagede vi til vor glade Overraskelse en Række flag-smykkede Køretøjer og derimellem Cykler og Motorer, som var opstillede paa Vejen.

Ved Siden stod ca. 100 Sportsmænd, der svingede med danske Faner og bød de fremmede Motormænd Velkommen med Hurraraab. Hurtigt ordnede man et Tog, medens Fotografen tog en Plade, og anført af Franskmanden — fulgt af de dristige danske Motorkørere Ingeniør *Poul Dahl* og Ingeniør *Lund* — bevægede et flagsmykket, endnu her i Landet uset Motorvogntog sig ind mod Byen, hvor det fra Frederiksberg Bakke og videre paa sin Vej ad Vesterbrogade, Frederiksberggade, Vimmelskaftet og Østergade blev hilst af tætte Tilskuerskarer, der vinkede med Hattene og raabte:

Velkommen til Kjøbenhavn!

Da Toget endelig, uden at der i den stærke Trængsel gennem Strøget var forekommet den mindste Uorden, gjorde Holdt — saa følte det næsten, som om noget Nyt var trængt herind fra Udlandet.

Det var Motorvognen, der havde indtaget sin Plads mellem Transportmidlerne i Kjøbenhavn.

Første Automobiludstilling i Kjøbenhavn

Automobilvogne i Odd Fellow Palæet.

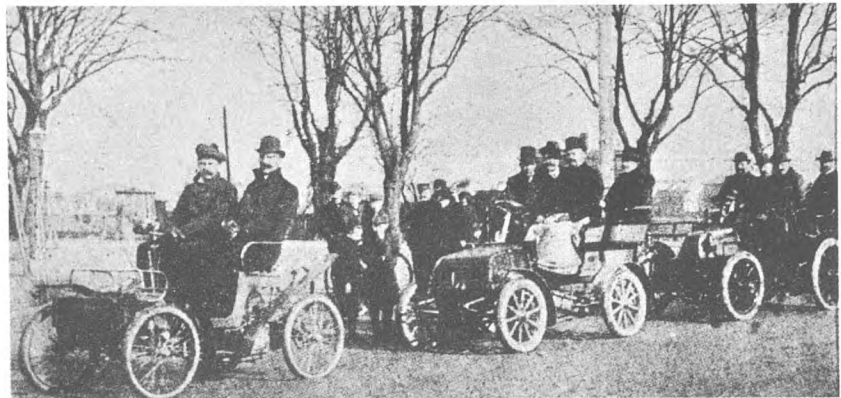
Marts.

I Anledning af den første opsigtsvækkende Udstilling af Automobilvogne anstiller Journalist Hjorth-Clausen disse Betragtninger:

Det vilde have været til uafhjælpelig Skade for Automobilen, om den skulde have banet sig Vej gennem Verden under et saa lidet tilgængeligt Navn. Heldigvis fandt Franskmandene paa at døbe den om og kalde den *Teuf-Teuf*, paa Dansk: *Tøf-Tøf*. Saadanne nemme smaa Stavelser, der lyder omtrent som et Par kinesiske Pistoler, der futter af, smelder sig hurtigt fast i Øret. Og nu er der ikke et Kjøbenhavnerbarn paa en otte Aar, som ikke veed, hvad en *Tøf-Tøf* er, navnlig efter at vi har faaet Udstilling af det moderneste af alle moderne Befordringsmidler i Odd-Fellow Palæet, og efter at vi daglig i en hel Uge har hørt *Tøf-Tøf*erne hvæse gennem Byens Hovedgader under den paa een Gang oplivende og skrækindjagende Advarsel, der ligger i Signalementet *Trut-Trut*.

Tøf-Tøf'ens Sejrsang.

Man skal ikke lade sig nøde længe, hvis nogen inviterer. Der er et Moment af virkelig Spænding, som gaar forud for Turen. Det er det Øjeblik, da der er tændt op, men Bræmsen endnu ikke er givet fri. Benzinen eksploderer med en ejendommelig pirrende og rystende Larm, og man sidder nærmest og venter paa at se et eller andet Dæksel sprænges med mægtigt Rabalder og sig selv fare tilvejs. Men intet af dette sker, Chauffeur'en — Vognstyreren — giver los, og smidig og olieglat smutter *Tøf-Tøf*en afsted. Den Nervøsitet, man kan føle ved at se en *Tøf-Tøf* fare forbi, er ganske borte, naar man selv er Passager.

Danske Automobilkørere paa en Landevejs-Prøvekørsel udenfor Kjøbenhavn under den første Automobiludstilling.

Den moderne Cæsar med Støvbriller.

En lille Mortorvogn koster nu ca. 1400 Kr. Det er mange Penge. Den Dag, man kan slippe med færre, vil *Tøf-Tøf*en have erobret Verden. Foreløbig vinder den nyt Terræn for hver Time, som gaar. Rullende sejr-rigt frem, bærende den moderne Cæsar og hans Lykke — Chaufføren med Skindbukser og Støvbriller og automatisk Tudehorn og Acetylenlanterne.

Hj. C.

Hvad skal Automobil hedde paa Dansk?

13. Marts.

I Anledning af den store Automobil-Udstilling har *Politiken* aabnet en Konkurrence om et dansk Navn for Automobil. Der foreslaas:

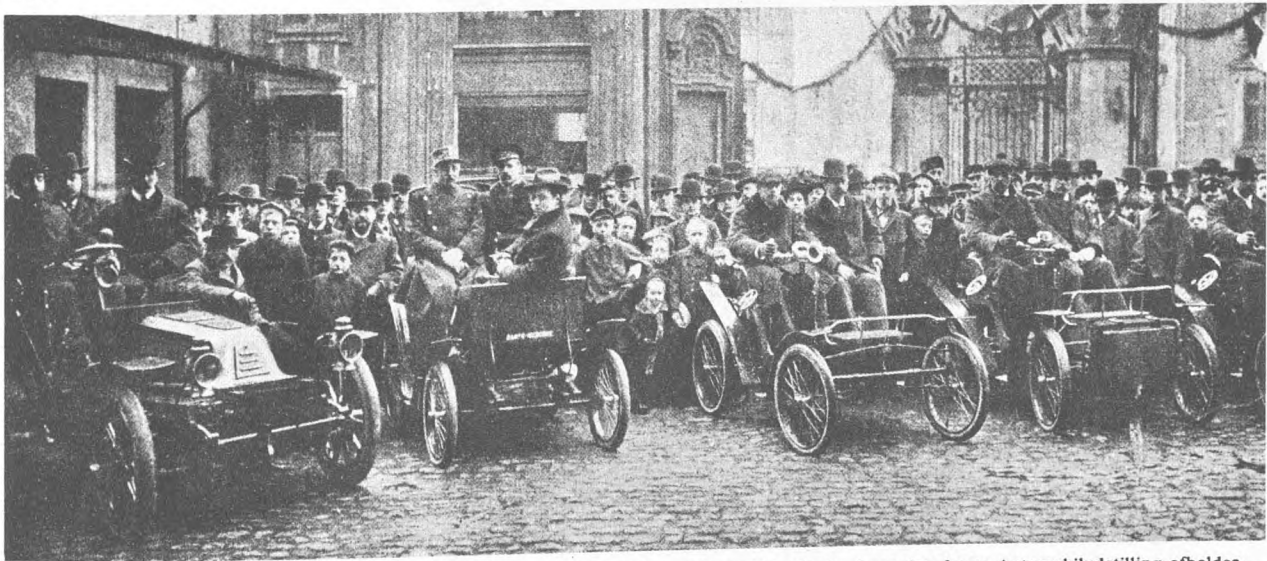
Selvkører, Selvruller, Selvdriiftsvogn, Ilvogn, Lynvogn, Friløber, Maskinvogn, Kraftvogn, Køreværk, Tøf, Flyvogn, Piler, Hastetøj, Selvløber, Selvdriver, Køremaskine, Eliasvogn, Antislendrianvogn og saa et Ord, som er lige ved at vinde Dommerkomiteens Hjerte: Bil. Naar man kan kalde Bicycle for Cykle, hvorfor saa ikke kalde Automobil for Bil? Men man er bange for, at Ordet er for nyt og for dristigt.

Det blev Bil!

15. Marts.

Endnu en Række Forslag: Rapvogn, Snupvogn, Pst-Vogn, Ruf, Springforbi, Triumfator og — Fandenivoldski! Dernæst: Luftkløver, Fif-Fif, Brum, Sum-Sum, Trille, Knaldvogn.

En Filolog skriver: Naar Omnibus er blevet til Bus, bør Automobil ogsaa blive til Bil — hvorefter Danmark har knæsat Ordet. Altsaa, nu hedder det Bil!

Automobilkørerne vender velbeholdne tilbage til Gaarden ved Odd Fellow Palæet i Bredgade, hvor den første Automobiludstilling afholdes.

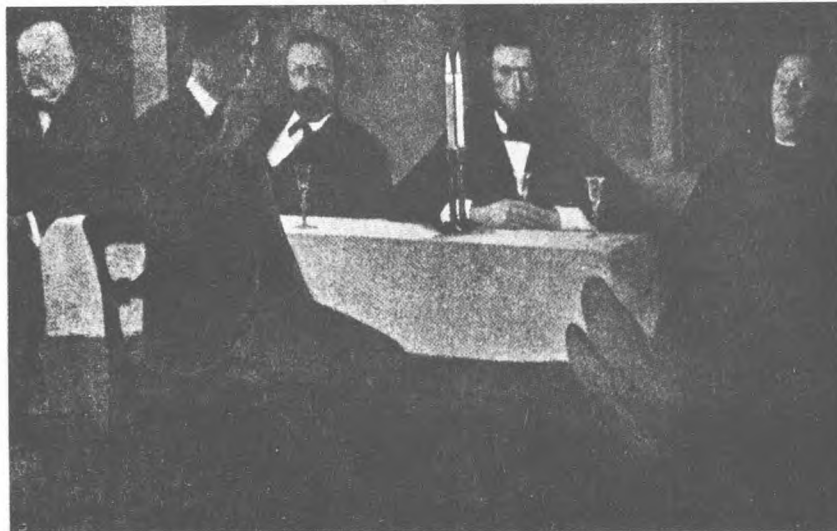
Litterært Grønland — fri Kunst — og Hof-Demokrati

Knud Rasmussen
Harald Moltke

Alf Bertelsen
Mylius Erichsen

Deltagerne i »Den litterære Grønlandsekspedition« er Forfatteren L. Mylius-Erichsen, som er Ekspeditionens Leder og Planlægger, Maleren, Grev Harald Moltke, en ung Student, Knud Rasmussen, der er født i Grønland, og en ung Læge Alf Bertelsen. Den unge Mand blev forresten først Læge i Gaar, og det medicinske Fakultet havde endog lavet en Ekstraeksamen for hans Skyld, saa han kunde faa jus practicandi inden Afrejsen.

Den Kunstner-Ungdom, som i 90'ernes Begyndelse brød ud og grundede sit eget Kunsttempel i »Den frie Udstilling«, hævder stadig i Bygningen ved Klampenborgstationen sin trodsige Særstilling. De fleste af de Unge er bleven noget satte, men man vil dog i Aar sikkert samles i modstridende Meninger (hvis man kan sige saadan!) foran Vilhelm Hammershøjs »Fem Portrætter« og diskutere Holsøes Kæmpefod. Man vil snakke Kunst, ja, snakke »en god Støvle«.

Den litterære Grønlandsekspedition.

1. Juni.

I Dag afrejste »den litterære Grønlandsekspedition«, der har det Formaal at samle Materiale til et Værk »Om vore Dages Grønland«. Ekspeditionen er be- regnet paa at vare 2 Aar, og med Skruebaaden »Godthaab« vil de fire unge raske Mænd blive ført til Kolonien Godthaab, hvorfra de i en Konebaadsekspedition vil gaa til Jacobshavn for at overvintre, og derpaa med Hundeslæder tage videre over Upernivik til Tasiusak, hvor Eskimobe- folkningen hører op. Det sidste Stykke af Rejsen gaar langs den ikke kort- lagte Melvillebugt til Kap York, en Tur paa 300 Kvart- mil, hvor ingen menneske- lig Fod før har traadt. Det sidste Halvaar tilbringes i de sydgønlandske Kolonier.

Levemanden Peter Sabroe.

Til Middag hos Prins Christian
og Prinsesse Alexandrine
paa Marselisborg.

10. Juni.

Efterhaanden beskæftiger hele Lan- det sig med Hr. Peter Sabroe, den socialdemokratiske Folketingsmand for Aarhus nordre Kreds. Hans høje Hat, hans lange Diplomatfrakke og hans blonde Knebelbarts kække Sving er blevet beskrevet i alle Blade. Efter Prinsemiddagen i Aarhus, hvori Hr. Sabroe med Frue del- tog, er Bevægelsen i Højrepressen stegen til Forargelse over Hr. Sa- broes Ekscesser.

»Levemanden« Peter Sabroe.

Sabroe forsvarer sig.

I Onsdags talte Sabroe i Forsamlingsbygning- en, og det var tydeligt, at der var Spræng- stof i Luften. Da han havde talt om Rigsdags- samlingens Resultater, sagde han, at nu vilde han sige et Par Ord om den Middag, han havde deltaget i. Og straks lød det fra Salen: »Væsgo og spis!«, »Der er servert!«

Men Hr. Sabroe anfægtedes ikke. Han sagde: — Sig mig, om jeg og mine Kolleger har svinget Jeres Interesser paa Rigsdagen. Det er rigtigt, at jeg har spist den Middag, og at min Kone var med. Men hun var ikke i Silke, som »Stiftstidende« skriver. Det var en hvid Bom- uldskjole, men den var rigtig pæn. Og vi fik flere Retter end til daglig. Men ikke bedre Mad. For min Kone er en dygtig Husmoder.

Det var øjensynligt, at Forsamlingen alle- rede var tagen fangen af Hr. Sabroes Vel- talenhed. Han fortsatte:

— Hvad var en Socialdemokrat tidligere estimeret for? En Vagabond, en Stratenrøver. Nu er det Prinsen selv, der har erklæret, at han vilde have Socialdemokraterne med til den Middag. Og saa har han da haft den Ære for første Gang — og det lader jo til, at det skal blive den sidste — at sidde tilbords med Socialdemokratiets Tillidsmænd. Men det er jo nok til, at Bladene har endevendt min høje Hat og min Skjorte. —

Under Jubel faar Hr. Sabroe et mægtigt Tillidsvotum.

Et Blad af Byens Dagbog

Gentleman-Tyven Storm-Nielsen. Indbrud hos „Tummelumsen“.

13. Juli.

Storm-Nielsen er Navnet paa en ikke helt sædvanlig Indbrudstyv med en usædvanlig Fantasi. Han havde indlogeret sig hos det unge Skuespillerpar *Hertha* og *Emil Wulff* (»Tummelumsen«), der havde et Par Værelser tilovers. Han udgav sig for teologisk Studerende, og hans Værtsfolk tilbød derfor den blufærdige unge Mand at fjerne en Mængde forskellige Skuespillerbilleder, der hang paa Væggene. Han

bad dem dog om at lade dem hænge, da han interesserede sig meget for Masker.

Det viste sig senere at være alt for sandt. Da han var forsvundet, efter at Politiet havde opdaget hans sidste Tilflugtssted, fandt man i hans Gemmer Parykker og Skæg og en Mængde Tyv værktøj.

Raseret Entréen for Overtøj.

Man holdt Vagt et Par Dage ved Skuespillerparrets Lejlighed. Man trak saa Vagten tilbage. Umiddelbart derefter indfandt Storm-Nielsen sig lydlost i Entréen og raserede den for Skuespiller Wulffs Overtøj.

Siden da har Storm-Nielsen været som sunket i Jorden. Politiet har i et Par Maanedes jaget ham over hele Landet.

Storm-Nielsen fanget.

Ved et rent Tilfælde blev den dristige Indbrudstyv fanget. Han havde Natten igennem gjort forskellige Indbrud i Vejle ved Næstved. Og endnu mens Beboerne var styrtet til Sognefogden for at gøre Anmeldelse, havde Storm-Nielsen gjort et nyt Indbrud i Brugsforeningen og stjålet 50 Kr. Saa spadserede han roligt ned ad Vejen — men denne Overlegenhed var for paafaldende i den urolige By, hvor alle løb frem og tilbage. Og saa blev han fanget og senere afhentet af to københavnske Politibetjente. Da han under en tidligere Arrestation var flygtet fra Kommunehospitalets sjette Afdeling, blev han nu belagt med Haandjern.

I Bil op ad Rundetaarn.

7. Juli.

Ingeniør Lorenzen fra Baden, som for Tiden er paa Besøg her i Byen, har gjort Czar Peters berømte Kunststykke efter: at køre op i Rundetaarn p. Vogn. Men denne Gang var Vognen et Automobil. Turen op varede kun eet Minut, skønt Stigningen er 25 pCt. og Højden 90 Fod.

Nedturen var mere spændende, men ogsaa langt farligere, for hvad kunde der ikke være sket, hvis Bremserne havde svigtet! Christian IV's gamle Stjerne-kigger-Taarn er altsaa nu blevet Automobilbane.

Hirschsprung skænker sin Malerisamling.

1. Juli.

Tobaksfabrikant *Heinrich Hirschsprung* har skænket Stat og Kommune sin store, kostbare Samling af Malerier paa den Betingelse, at Samlingen faar sin egen Bygning, som tænkes opført i Østre Anlæg ud mod Stockholmsgade.

Staten synes at kvie sig ved at modtage den Hirschsprungske Samling. Man er bange for Omkostningerne ved at administrere den. Men Sagen gaar nu i Orden, da der har rejst sig saa mange Raster for at modtage den store stillede Gave, hvorved Staten kommer i Besiddelse af en monsterværdig Samling af nyere dansk Kunst og dermed opretter mange Aars Forsømmelse.

Tobaksfabrikant Heinrich Hirschsprung.

Den franske Præsident, Advokat *Loubet*, af lagde i Gaar Københavns en fransk Visit, der varede fra Kl. 10¹/₂ til Kl. 3¹/₂.

Præsidenten blev modtaget paa Toldbodtrappen af Kongefamilien og Ministeriet i Galauniform og trekantede Hatte, samt en uaaelig Masse Mennesker.

Solodanserinde *Frk. Ellen Price* vies den 3. Juni i Slotskirken til *Hr. Xavier de Plane*. Bryllupsmiddag paa *Phønix* og Bryllupsrejse sydpa.

Forfatteren *Oscar Madsen* er Natten til Søndag død en trist Død. Han fandtes paa sin Trappegang, hvor han er styrtet om under et Ildebefindende og er bleven kvalt i en snæver Flip.

Hans oprindelige Forfatterskab, der var stærkt Drachmannsk paavirket og skaffede ham det Ancherske Legat, tyndedes ud, og han knyttedes tilsidst til *Sylvester Hvids Annoncebureau*.

Oscar Madsen blev kun 35 Aar.

Det internationale Kvinderaads Bestyrelsesmøde tog sin Begyndelse i Gaar i *Frk. Hennys Forchhammers Hjem*.

Formaalet med Dannelsen af det internationale Raad er at fremme Menneskehedens Vel ved et fredeligt Samarbejde mellem alle Landes Kvinder.

Professor *Schenck*, der hævdede at have fundet et Middel, hvorved det var muligt at forudbestemme et Barns Køn, er død. Hans Teori gik ud paa, at i et Ægtepar, der vilde have en Son, skulde Manden sættes paa en skrap Diæt, medens Fruen nød alle kulinariske Goder. Han henpegede med Stolthed paa sine seks Sønner som Bevis for Teoriens Ufejlbarlighed. Men de store Biologer, *Virchow* f. Eks., indtog en reserveret Holdning.

Et Eventyr, fræk Svindel og kæk Daad!

Frk. Sylvia Pio.

Socialist-Førerens Datter bliver Grevinde.

27. Juli.

Grundlæggeren af det danske Socialdemokrati Louis Pio, som i 70'erne maatte gaa i Fængsel for sin Agitationsvirksomhed og senere rejste til Amerika, efterlod sig ved sin Død i Chicago i 1894 sin Hustru og Datter i smaa Kaar. Ved et Bal paa Palm Beach Hotel i Miami, Florida, traf Datteren Frk. Sylvia Pio den unge Grev Knuth-Knuthenborg, Bandholm, som var paa en Rejse Jorden rundt. Det blev Forelskelse ved første Øjekast, og saasnart de vender tilbage til Danmark, skal Bryllupet staa. Saa bliver den danske Socialistførers Datter dansk Grevinde.

Nu kan alle faa Skæg!

Skæg balsammanden, der kunde høre Skægget gro!

Skæg balsam-Forhandler Ove Nielsen har i et Aarstid oversvømmet Bladene med Annoncer om en forunderlig Skæg balsam, som skulde kunne faa Skægget til at gro vanvittigt hurtigt. Salget af Balsam'en voksede, men det gjorde Skægget ikke. Politiet ønskede saa at tale med Hr. Nielsen, der paastaar, at han har troet paa Midlet i den Grad, at han næsten har kunnet høre Skægget gro. Det reddede ham i første Omgang.

„Skægget“ sat for stærkt op!

23. Juli.

Nu er den gal igen med Skæg balsammanden og hans bogstavelig talt haarrejsende Reklamer for »ægte russisk Skæg- og Haar balsam«. Forretningen er gaaet strygende, men nu har Ove Nielsen faaet en Bøde paa 1100 Kr. for urigtig Varebetegnelse, da man har konstateret, at »den ægte russiske« Balsam er lavet af Sprit, spanske Fluor og Vaseline. Hver Daase koster ham 20 Øre at fremstille, og efter de »tre Styrkegrader« tager han 3,75—5,75 og 8,75 pr. Daase. Den gaar altsaa ikke længer.

To Maaneders Fængsel.

Skæg balsam-Manden Ove Nielsen havde appelleret til Højesteret, som i Stedet for Bøden paa de 1100 Kr. gav ham to Maaneders Fængsel paa sædvanlig Fangekost. Saa nu hæn-ger han med Skægget.

Grosserer Lykkeberg.

En Redningsdaad paa Furesøen.

Grosserer Lykkeberg har i Søndags udført en Redningsdaad, som i lige høj Grad vidner om hans Mod, hans Aandsnærværelse og hans Koldblodighed. En Baad, der førtes af Hr. Hornemann, kæntrede, og Hr. Lykkeberg strøg øjeblikkelig ud til Ulykkesstedet med sin Baad Vito. Hans Ankerkætting er 30 Alen lang, og netop 30 Alen fra den kæntrede Baad kaster han Anker, saa Vito standser lige ved Ulykkesstedet. Hvor mange vilde vel have tænkt paa det. Saa redder han først en Dreng, der klammer sig til Siden af Baaden. Saa dukker han ned efter Hornemann og den anden Dreng, over hvem Baaden lukker sig som en Dødsæske. Han bringer først Drengen op og dukker ned igen efter Hornemann, men kan ikke faa ham løs af Tovværket. Saa dukker han op igen, og med en Kniv i Munden styrter han paany i Vandet, skærer Hornemann løs og redder ham op. Og alt dette i en forrygende Orkan. . . .

Alle taler med Beundring og Begejstring om den kække Redningsdaad. Og der festes for ham og de to Mænd, der var med i hans Baad og tog deres Del af det haarde Arbejde, Ingeniør Axel Schæffer og Snekermester Rudolph Rasmussen.

Damerne falder af Sporvognene.

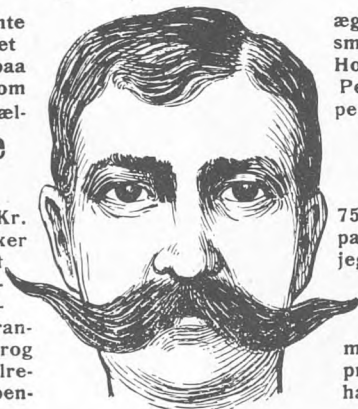
Vore Damer, der har været saa vant til med Gratie og Elegance at springe af Hestesporvognene, tager sig stadig ikke i Agt for, at Farten og Faren er større med de elektriske. Nu er det sidst den unge udmærkede Sangerinde Ellen Beck, der er sprunget forkert af paa Vesterbrogade og har paadraget sig nogle slemme Skrammer. Vi advarer vore kække unge Damer mod at springe af Sporvognen!

Nu kan alle faa Skæg!

Den verdensberømte sam fremtvinger det Overskæg samt Haar paa Uskadeligt. Garanti om ling, hvis det ikke hjæl-

Hvis det ikke betaler jeg

Pris for Styrke I 3 Kr. 75 Øre, Styrke III (virker 75 Øre. Bemærk, at den, som yder fuld-ranti. Forsendes over-Brugsanvisning og Garan-alle europæiske Sprog Efterkrav fra Generalre-sen, Lundsgade 7, Køben-

ægte russiske Skæg balsam smukkeste Fuldskeg eller Hovedet. Farver ikke. Pengenes Tilbagebeta-per, medfølger.

er sandt, 500 Kroner.

75 Øre, Styrke II 5 Kr. paa 2 à 3 Uger) 8 Kr. jeg er den eneste i Ver-stændig og reel Ga-alt i Verden med tibevis affattet paa mod Forudbetaling eller præsentanten: Ove Niel-havn.

De højstbeskattede og andre skattede Borgere

Skattebogen.

29. August.

I Gaar kom Skattebogen, og vi iler med at se, hvilke af vore lykkelige Medborgere, der har en aarlig Skatteindtægt af 100,000 Kr. og derover:

500,000 Kr.

Brygger, Dr. phil. Carl Jacobsen.
Kammerherre, Lensgreve Bille Brahe Selby.

400,000 Kr.

Lensgreve C. C. Reventlow.

300,000 Kr.

Grosserer Otto Mønsted. Lensgreve C. Ahlefeldt-Laurvigen.

206,000 Kr.

Gehejmekonferensraad, Lensbaron Reedtz-Thott.

203,000 Kr.

Bladudgiver C. J. Aller.

200,000 Kr.

Kammerherre, Lensgreve M. Krag-Juel-Vind-Frijs. Grosserer E. Vett. Etatsraad Gamel. Kammerherre, Hofjægmester Greve Ahlefeldt-Laurvigen-Bille. Lensgreve C. Danneberg-Samsøe. Grosserer H. A. Hansen. Grosserer T. V. Wessel.

188,000 Kr.

Etatsraad Ferslew.

163,400 Kr.

Etatsraad, Bankdirektør Heide.

155,000 Kr.

Etatsraad, Godsejer, Apoteker C. D. A. Hansen.

150,000 Kr.

Direktør E. Müller. Grosserer J. Holm. Grosserer H. Petersen.

144,000 Kr.

Grosserer S. Goldschmidt.

144,000 Kr.

Kammerherre, Baron de Plessen.

132,000 Kr.

Grosserer L. J. Grøn.

130,000 Kr.

Kammerherre, Direktør Suenson. Etatsraad, Direktør H. N. Andersen.

125,000 Kr.

Gehejmekonferensraadinde Tietgen. Grosserer C. F. Esmann.

120,000 Kr.

Grosserer L. Salomonsen.

112,000 Kr.

Grosserer L. E. Bruun.

110,000 Kr.

Grosserer C. J. Christensen.

102,000 Kr.

Grosserer A. Christensen.

100,000 Kr.

Grosserer L. Dahl. Justitsraadinde M. Schultz. Etatsraad, Bankdirektør M. H. Glückstadt. Justitsminister Alberti. Etatsraad, Veksellerer J. S.

Dir. Martinius Nielsen paa sin daglige Køretur mellem Dagmartheatret og Casino.

Salomonsen. Grosserer J. A. Petersen. Direktør, Fabrikejer Hagemann. Kammerherreinde, Lensbaronesse Berner-Schilden-Holstein. Kammerherre, Hofjægmester P. F. Collet. Admiral A. du Plessis de Richelieu. Etatsraad, Grosserer M. Goldschmidt. Kammerraad N. Larsen. Arkitekt S. C. Petersen-Hinrichsen. Ingeniør Lemvig Fog. Købmand Stroier. Grosserer Drucker.

Dir. Lorenzen og hans første »Servitrice».

Martinius Nielsen Direktør for Casino og Dagmartheatret.

2. September.

Meget å propos — lige før Hr. Martinius Nielsen følger Casino til Dagmartheatret i et Dobbeltledirektorat — har Fru Oda Nielsen faaet sin Afsked fra Det kgl. Teater i Naade og med Pension.

Hele Byen smiler højt af den Motivering, som Teaterchefen har ledsaget Fru Odas Afsked med: hun passede ikke i Ensemblet.

○

8. September.

I Aftes aabnede Casino med Dobbeltledirektøren i Hovedrollen som Kean. Martinius Nielsen fik en bragende Sukces.

○

18. Oktober.

Fru Oda Nielsen optraadte i Aftes paa Casino — den Scene, hvor hun vandt sine første Laurbær — og hyltedes som Odette. Det fyldte Hus fandt, at hun passede fortrinligt i Ensemblet paa det ene af sin Mands Teatre.

Det ny Sønderbros Teater.

30. November.

I Gaar aabnedes Sønderbros Teater, der er bleven bygget paa den nedbrændte »Syven«s Grund. Det er Restauratør Anders Henriksen, der har ladet Teatret bygge, og Direktør Carl Henriksen, der skal drive det. Teatret aabnede med Amagerstægter og Pariserliv. Teatret og Spillet paa Scenen fik en velvillig Modtagelse.

Thomas S. udvider sig.

18. September.

Direktør Thomas S. Lorenzen, Scala Variété har nu ogsaa overtaget Hotel National, hvis Restaurant ud mod Vesterbros Passage han vil lade ombygge og søge at gøre til Samlingsstedet for la jeunesse dorée.

Hr. Lorenzen vil indføre Tjenerinder i sin nye Restaurant. Her ses han selv betjent af en »Servitrice».

„De blege Ansigter“ og Martinius som Hamlet

De nye Frimærker.

Nu koster det 5 og 10 Øre at sende et Brev.

Vi har nu faaet 5- og 10-Øres Takster for vore indenbys og udenbys Breve, og i nogle Maaneder har vi forsøgt at hjælpe os med de allerede eksisterende 5- og 10-Øres Frimærker, — samt med de vidunderligste og mest indviklede Kombinationer af 4-Øres, 8-Øres og 1-Øres!

Men Postvæsenet har forstaaet, at de nye Takster ogsaa kræver nye Frimærker, og derfor blev der allerede d. 9. April i Aar indbudt til en Frimærke-Konkurrence. Bedømmelseskomitéen kom til at bestaa af Generaldirektør Svendsen, Kontorcheferne Lage og Vermehren, Bogtrykker Wedege (Thiele), Xylograf Hendriksen, Arkitekt Erik Schiødt og Kunstmaler Jensen-Klint.

Der blev indsendt 350 Udkast, og midt i Juli faldt Dommen: 1ste Præmie gik til Arkitekt Therschilsen. Espergærde (500 Kr.), medens 2den Præmie tilfaldt Litograf Hagen, Odense (300 Kr.). — I Pressen var Meningerne stærkt delte om Resultatet af Konkurrencen. De nye Mærker kan tidligst ventes om et Aars Tid.

SLOTT-MÖLLER

R. LARSEN

HAMMERSHÖJ

HAGEN

THERCHILSEN

En Skandaleforestilling paa Dagmartheatret i Aftes.

Der pibes og hysses ad Martinius Nielsen som Hamlet.

Demonstrationer af Studentersamfundets »blege Ansigter«.

Martinius Nielsen som Hamlet.

Hamlet formulerer sine gyldne Regler for den gode Skuespilkunst, hvinede Fløjterne, men Hr. Martinius Nielsen gik helt ned mod Lampe-rækken, stod med Front mod det oprørske Publikum og fortsatte sin lange Monolog, hver Gang han overhovedet kunde faa Ørenlyd. Denne stærke Holdning forskaffede ham adskillig Sympati, og mange tog Parti for Skuespilleren. Men Spektaklerne fortsattes og kulminerede ved Tæppets Fald for sidste Akt, hvor Demonstranterne paany tog kraftig fat, og den øvrige Del af Publikum fremkaldte Hr. Martinius Nielsen i det uendelige under stærkt Bifald.

„De blege Ansigter“ forsvarer deres gode Hensigter.

Studentersamfundets »blege Ansigter«, blandt hvilke en af Hovedmændene er den unge Student og Sangelev Johannes Fønss, erklærer, at de har pebet ad Hr. Martinius Nielsen, fordi de anser ham for en skadelig Mand i Teaterverdenen, skadelig som Skuespiller og skadelig som Direktør for to af Byens tre Privatteatre.

Johannes Fønss.

Adelina Genée paa Det kgl. Teater.

Adelina Genée.

12. Oktober.

Vor berømte Landsmandinde Adelina Genée dansede i Gaar »Coppelia« paa Det kgl. Teater. Det blev en mægtig Sukces for vor unge Gæst med det lille, elskværdigt opnæsedede Ansigt. Som virtuosmæssig Danserinde har vor Landsmandinde naaet den højeste Fuldkommenhed.

Førsteopførelsen i Aftes af Shakespeares *Hamlet* paa Dagmartheatret med Hr. Martinius Nielsen i Titelførelsen blev en enestaaende Skandale. Teatret var fyldt til sidste Plads, og til at begynde med forløb alt i Ro. Men da Hr. Martinius Nielsen viste sig som *Hamlet*, brød der et Uvejr løs, og Piberne skingrede gennem Teatret.

Hyssen og Piben og Bifald.

Det viste sig at være en organiseret Demonstration, udgaaet fra Studentersamfundet, hvis uroligste Hoveder, de saakaldte »blege Ansigter«, havde aftalt at pibe Direktøren ud. Det lykkedes dem vel at forstyrre Forestillingen, men Hr. Martinius Nielsen gennemførte trods Demonstrationen sin Kæmperolle med ubøjelig Energi. Særlig i Scenen, hvor

Et Modermord opskræmmer Byen

Et grufuldt Modermord begaaet paa Vesterbrogade!

24-aarig ung Mand skærer Halsen over paa sin Moder og kaster Liget i Havnen.

10. November.

I Forgaars fandtes i Havnen ved Kristiansgade et Kvindeligt indpakket i Gulvtæpper. Det viste sig at være Liget af en Enkefru Augusta Amalie Jørgensen, som har været savnet i flere Dage. Hun boede i Vesterbrogade 24. Hun ernærede sig af at sy Kostumer til Variétédamer og sad i gode økonomiske Forhold.

Politinspektør Goll, der har Sagen til Undersøgelse, har foreløbig tilbageholdt den Myrdedes Søn, Dekorationsmaler og Musiker Arthur Jørgensen.

Den frygtelige Tilstaaelse.

11. November.

Allerede tidligt i Gaar var Mordet fuldt opklaret. Den tilbageholdte Arthur Jørgensen har tilstaaet at have myrdet sin Moder ved at skære Halsen over paa hende.

Morderen er 24 Aar. Som Dreng er han straffet med Rotting. Som Malerlærling begik han Indbrud i Automatkafeén i samme Hus, hvor han nu har dræbt sin Moder, og fik derfor 8 Maaneders Forbedringshus. Senere har han forøvet Indbrud hos Urmager Bondesen paa Gl. Holm.

Gilde med den Forlovede og hendes Fader, medens Moderen ligger myrdet i Stuen ved Siden af.

Trods Alt holdt Moderen Haanden over ham. Han var hendes Øjsten, og da han i Januar kom ud af Forbedringshuset, dækkede hun over ham. Hun havde nu indvilliget i hans Forlovelse. Men samme Aften Kl. 8, da han skulde indføre sin Forlovede og hendes Fader i sit Hjem, har han dræbt sin Moder. Husets Beboere har hørt Latter og Musik fra Lejligheden. Den unge Pige og hendes Fader blev til Kl. 1½. De var forundrede over, at Fru Jørgensen ikke kom, da hun selv havde indbudt dem. Men Arthur forklarede, at hun var gaaet i Arena-teatret med en Regning, som hun næppe kunde faa betalt før efter Forestillingens Slutning.

Med fuldt Overlæg.

12. Novbr.

Mordet har vakt den største Gru og Opsigt overalt. Siden 1866 er kun ét Modermord blevet paadømt ved Domstolene.

Forhørene viser, at Arthur Jørgensen har begaaet sin Ugerning med det koldblodigste Overlæg. Han har laant den Trækvogn, paa hvilken han skaffede Liget bort, allerede inden han udførte Mordet.

*

Et almindeligt udbredt Rygte om, at der skulde have bestaaet et unaturligt Forhold mellem Arthur Jørgensen og hans Moder, dementeres kraftigt af Politiet

Arthur Jørgensen føres af en Opdager med Jernbanen til Horsens.

Dømt til Døden — benaadet med livsvarigt Fængsel.

Moder-Morderen blev dømt til Døden. Men Højesteret fandt formildende Omstændigheder ved den unge Mands Forbrydelse og indstillede ham til Benaadning med livsvarigt Fængsel, hvilket er 16 Aar. Naar han til den Tid frigives af Fængslet, vil han være 40 Aar gammel.

Rytterstatuen paa Højbroplads.

21. Nov.

I Gaar Morges afsløredes den af Bankdirektør Heide skænkede Absalonstatue paa Højbroplads. Ceremonien foregik uden nogen Art af Højtidelighed, saaledes som det ses paa Billedet, der viser Bankdirektør Heide og Etatsraad Lorch (med Ryggen til) foran Bissens nyeste Værk. For at den vælige Ganger kan vedblive at stejle gennem de kommende Sekler, er dens Bagben særlig solidt gjorte. Gennem hvert af dem gaar en Staalkærne paa 1500 Pund, og hvert Bagben vejer 2600 Pund. Forhaabentlig synker den ikke i Knæ som »Hestens paa Kongens Nytorv.

De gode gamle Heste — og de nye fæle Biler

Hele Kjøbenhavn til Væddeløb.

9. Juli.

Der var desværre adskillige unge Herrer, der mødte i Redingote og gule Sko. Det gaar virkelig ikke an! Til Redingote hører Lakscho med lyse, dobbeltradede Gamacher, og-saa Glacéhandsker, lysegul Kravat af Silke og i Kravaten et Hestehoved af tilsyneladende ægte Perler. Til Paaklædningen hører yderligere en Kikkert i Læderfederal i en Rem over Skulderen, Stok med hippologisk Sølvbeslag og blinkende, smalskygget høj Hat.

... Dr. Louis Fränkel kommer tilstede i en brandgul Wienervogn med elektriske Lanterner, Auktionsholder Rasmus Nielsen i en lille Ekvipage med gyldenblonde Heste. Her ser vi Fiske-Frederiksen i Samtale med den arrede Kriger, Kaptajn Weiss, Apoteker Petersen fra Torvegade, og Danmarks Bech-Olsen i en vældig Redingote og Handsker Nr. 12³/₄. Direktør Franz L. Olsen, Paradis-Olsen, plasker husvant mellem Lensgrever og Revyforfattere, hilser paa Prins Harald, bringer Budskab fra Dommer, Kammerherre Hegermann, til Tilsynshavende ved Vægten, Kammerjunker Neergaard, og maa saa ud og spise et Par Hummere hos Neiiendam, der i Aar har afløst Frk. Nimb i Restauranten.

Dagmar kommer.

Men hvad er det! Pludselig drejes alle Hoveder som efter en Snor. Dagmar kommer, ledsaget af en yngre Broder. Opsigten, det vækker, viser Storstaden Kjøbenhavn i al dens Glans. Siden Frøken Dagmar Hansen er blevet Villaejer i Hellerup synes hun at have erhvervet sig en ikke ringe Agtelse. Hun skrider frem i snehvid Dragt, beskuet, beundret, tegnet og fotograferet.

Alle ser de efter hende: Kammerherre Münter, Direktør Rée, Teaterchefen Grev Danneskjold Samsøe, Oberst Lütken, Baron C. Blixen-Finecke, Baronesse Wedell, General Engelbrecht, Kaptajn Federspiel, Direktør Heene, Grosserer Rud. Schrader, Overretssagfører Hald, Generalkonsul Heckscher, Kaptajn Konow, Direktør Ritzau, Overretssagfører Andr. Albeck, Grosserer Carl Melchior, Direktør Carl Herforth, Forlagsboghandler Hegel, Grosserer Harald Fritsche, Bogtrykker Bagge, Direktør Fisker, Overretssagfører Sally, Grosserer Brøchner. Alle — ja, selv paa Dommertribunen: Alfred Benzon, Grev Knuth og Sekretæren Wegener. Alle!

Et Billede fra Sadelplassen, hvor man bl. a. ser Frantz L. Olsen (til venstre) Kammerherre Scavenius (i Midten), og Fiske-Frederiksen.

Forslag om at en Mand skal gaa foran Bilerne og advare Folk.

27. November.

I Gaar fremsatte Justitsminister Alberti i Folketinget Forslag til Lov om Kørsel med Automobiler.

Under Forhandlingerne udtalte Folketingsmand J. H. Jensen-Bælum ifølge Rigsdagstidende blandt andet:

... Jeg kan tænke mig, at hvis en Mand vilde afbenytte et Automobil (paa Sideveje) saa skulde han have en Mand til at gaa foran sig; thi det vilde hjælpe uhyre meget. (Munter-

hed). Ja, de ærede Medlemmer skulde ikke le ad det; Kendsgernerne har alt for tydelig vist, at naar der blot gaar en Mand foran dette Køretøj, saa bliver Hestene ikke bange. En anden Bestemmelse, jeg vilde sætte Pris paa at faa indført, er Forbud mod Nattekørsel. Skulde vi ved Nattetide færdes ude paa Vejene med almindelige Køretøjer, og saa møde et saadant Uhyre, der kommer med sine to Ildstraaler, en paa hver Side, susende imod os, saa gad jeg nok vide, hvor mange Heste her i Danmark, der havde Mod til at gaa forbi en saadan Skabning... Dersom vi appellerer til Befolkningen, saa vilde — det er jeg vis paa — de fire Femtedele være rede til at stemme for, at dette nymodens Befordringsmiddel slet ikke skal have Lov til at passere foreløbig.

Formanden. Jeg beder om fornøden Stilhed under Forhandlingerne.

3. Sept.

Naar man gaar over den gamle Langebro, der inden ret længe skal forsvinde, og drejer tilhøjre ind paa Kigkurvsvejen, ser man Statens nye Serum-Anstalt, der indvies den 9de September, opført i den brugelige Palæstil, som vi kender fra Bernstorff og større Strandvejsvillaer. Arkitekten er Hr. A. Clemmensen. Dagen bliver en Festdag for Professor Carl Salomonsen, der saa utrættelig har kæmpet for Serumets Indførelse i Danmark.

Direktøren bliver den unge, ansatte Bacteriolog Dr. med. Th. Madsen, en Søn af Krigsministeren.

*

Redaktør Carl Behrens holder den 4. November Bryllup med Frk. Poulsen, Datter af Professor Emil Poulsen.

Folketingsmand Jensen-Bælum.

Da Pastor Ifversen nægtede at vie Mureren

Høje Skatteborgere i Hellerup og Gentofte. Nogle Tal fra den rige Villa-Kommune.

13. Januar.

Skattebogen omfatter som bekendt kun Kjøbenhavn. Men Skattebogen kan suppleres med de lokale Skattemister for Gentofte og Hellerup, hvor man bl. a. finder følgende kendte Navne: Frk. *Dagmar Hansen* betaler 400 Kr., Proprietær *Ibsen* 6000 Kr., Etatsraad *N. Andersen*, Arbejdsgiverforeningens Formand, 2000 Kr., Konsul *Carl Lund*, Aarets Fuglekonge, 1500 Kr., Direktørerne *M. og B. Des-sau* hver 1000 Kr., Rentier *Kierulff* 800 Kr., Grosserer *Odin Drewes* 600 Kr., Fabrikant *Rich* 500 Kr., Direktør *Gleesen* og Kommandør *Riche-lieu* 250 Kr.

Den ny Telefondirektør.

Fritz Johannsen.

3. Januar.

Med det nye Aar er den lille Paladsrevolution i Telefonselskabet fuldbyrret. Direktør *Petersen* og Driftsingeniøren, Oberst *Wassmann*, har begge taget Afsked med Centralen, men faar til Gengæld Sæde i Selskabets Bestyrelse.

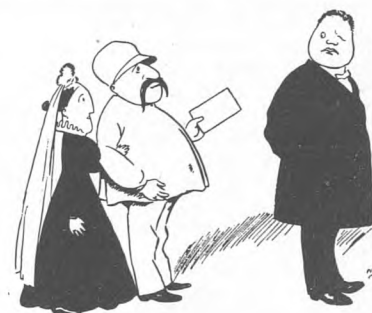
Den nye Direktør, Hr. *Fritz Johannsen*, som med fast Haand har trukket Sporvejstraadene over Kjøbenhavn, overtager begge de afgaaende Herrers Arbejde.

Pastor Ifversen dømmes til at foretage Vielsen.

29. Januar.

Den i Sagen nedsatte Kommissionsdomstol har idømt Pastor *Ifversen* 200 Kr. i Bøde eller 20 Dages Fængsel, samt kendt Præsten uberettiget til at nægte at opfylde sin Embeds-pligt.

Pastor *Ifversen* har straks appelleret til Højesteret. Mureren maa vente, men han haaber stadig.

^{25/10} Mureren: Ja Deres Excellence, hvad i al Verden skal vi nu gøre? Den Dom var s'gu ikke morsom for nogen af os tre!

Pastor Ifversen nægter at vie en Murer og hans Kæreste paa Nørrebro.

Præsten vil ikke vie en fraskilt Mand – og den stakkels Murer gaar til Domstol og Minister.

Det har vakt umaadelig Opsigt, at Pastor *Ifversen* ved Hellig Kors Kirke paa Nørrebro har nægtet at vie Murersvend *August Jensen* og hans Kæreste *Marie Lundquist*. Alle-rede i August sidste Aar henvendte Mureren sig til Pastor *Ifversen* med sin Anmodning om at blive viet af

Pastor Ifversen.

Præsten, da baade han og Kæresten hører til Hellig Kors Sognet. Der var lyst to Gange for Parret, men saa erfarede Pastor *Ifversen*, at Mureren har været gift før, og skønt han er lovformelig skilt og altsaa fri, erklærede Præsten, at der blev ikke noget Bryllup hos ham, hans Samvittighed tillod ham ikke at vie den fraskilte Murer, saa meget mere som denne havde erkendt at have staaet i Forhold til den Kvinde, han nu agtede at gifte sig med.

Mureren gaar til Ministeren, som mobiliserer Biskoppen.

Nu blev Mureren vred. Han gik til Kirke-Ministeren, som lod Biskoppen gennem Stiftsprovsten meddele Pastor *Ifversen*, at han værsgod havde at vie Mureren og hans Kæreste. Men Pastor *Ifversen* sagde endnu en Gang Nej og paaberaabte sig sin Ret til at nægte at foretage en kirkelig Handling, der var i Strid med hans Overbevisning.

Højesteret frifinder Præsten!

En opsigtvækkende Dom.

22. Oktober.

Højesteret har efter to Dages Behandling af Pastor *Ifversen*-Sagen igaar frifundet Præsten fra Helligkors-Kirken, der saaledes har faaet den øverste Retsmyndigheds Medhold i, at han ikke behøver at vie Mureren og hans Kæreste.

Dommen har virket som et Chock paa den offentlige Mening, fordi den fuldstændigt frifinder Pastor *Ifversen*.

Men hvad med Mureren?

27. Oktober.

Murer *A. L. Jensen* har tilstillet Kultusminister *J. C. Christensen* et nyt Andragende om at blive gift med sin Kæreste, men Ministeren har maattet henvise til Højesterets Dom, hvorefter Ministeriet ikke kan paatvinge Pastor *Ifversen* at udføre den kirkelige Handling.

Nu maa Mureren og hans Kæreste se, om de kan finde en anden Præst.

Jensen er valgt!

Den første Socialdemokrat som Borgmester.

Fakkeltog til Maler J. Jensen.

3. Marts.

Det gik som ventet. Maler J. Jensen blev valgt til Finansborgmester. Borgmester J. Jensen er født i et lille Husmandshjem i Rørup Sogn i Odense Amt 18. April 1859. Han var en Tid Malersvend hos Bernhard Schrøder i Kjøbenhavn og blev i 1883 Formand for Malernes Fagforening. I 1886 blev han Formand for De samvirkende Fagforeninger i Kjøbenhavn. Han indvalgtes i Borgerrepræsentationen i 1893.

Fakkeltoget til Borgmester Jensen.

Allerede ved Nitiden begyndte Folk at samles paa Raadhuspladsen. Kl. 9,30 var Trængslen saa stor, at Sporvognen havde svært ved at komme igennem. Hele Raadhuspladsen var fyldt med Mennesker.

Et Par Minutter over 10 viste et skægget Ansigt sig paa Altanen, det tilhørte *Jeppesen Borgbjerg*, der gav Meddelelse om, at Borgerrepræsentationens Næstformand J. Jensen nu var bleven valgt til Finansborgmester i Kjøbenhavn.

I Brandstationen samledes i Mellemtiden 1000 Fakkeltogere, som hilste den nyvalgte Borgmester med Hurraraab, da han viste sig paa Raadhusets Bagtrappe. Borgmester Jensen gik i Spidsen for det vældige Fakkeltog, der under stadige Hurraraab bevægede sig til Farimagsgade 47, hvor »Social-Demokraten« har sin Redaktion.

Her talte Borgmester Jensen til Fakkeltoget:

— Tak for Fakterne og de gode Ønsker. Det er en betydningsfuld Handling, der har fundet Sted i Aften, idet den almindelige Valgret har sat sin anden Frugt i dette Land, den første blev sat d. 23. Juli 1901.

Et Kunsternjem: Kgl. Skuespiiler Emil Poulsen med Familie.

Johannes og Adam Poulsen paa Krigsstien. Middagspostens Redaktør faar atter Prygl.

8. Marts.

Rygtet meddelte i Gaar Middags, at Skuespiiler ved Dagmartheatret Adam Poulsen havde opsøgt »Middagspostens« Redaktør Johannes Hansen paa hans Kontor og pryglet ham med en Stok. Hr. Hansens Frue, der blandede sig i Haandgemænget, faldt ned ad Trappen og forstuede sin ene Fod.

Adam Poulsens Forklaring.

— I Gaar Morges modtog jeg Besøg af min Broder Johannes, som havde hørt, at jeg paa Grund af forskellige Æresskænderier i Bladet »Middagsposten« vilde prygle Hr. Johannes Hansen, der er mig per-

sonlig ubekendt. Min Broder forlangte Tilladelse til at følge med for i givet Tilfælde at uskadeliggøre en Blodhund, der altid fulgte Hr. Hansen i Hælene. Han løb ned for at købe en Todtenschläger for med den at holde Hunden paa Afstand.

Kl. 11¹/₂ gik vi hen paa Kultorvet, hvor Bladet har sin Redaktion. Paa Trappen mødte vi en svær, blegfød Mand, og min Broder Johannes hviskede »Det er ham«. Jeg hævede min Stok og gav ham 3—4 Slag over hans Ryg og Nakke. Hr. Hansen trak Kraven op om Ørene og værgede sig paa den Maade. Jeg fik imidlertid andet at tænke paa, idet jeg blev ramt af et Paraplyslag i Nakken. Jeg vendte mig om og saa en svær Dame i sort Liv, hun slog rasende løs paa mig. Jeg vilde selysagt ikke slaa paa en Dame, men værgede mig uden Vanskelighed for hendes Slag.

Et Par raske Lussinger.

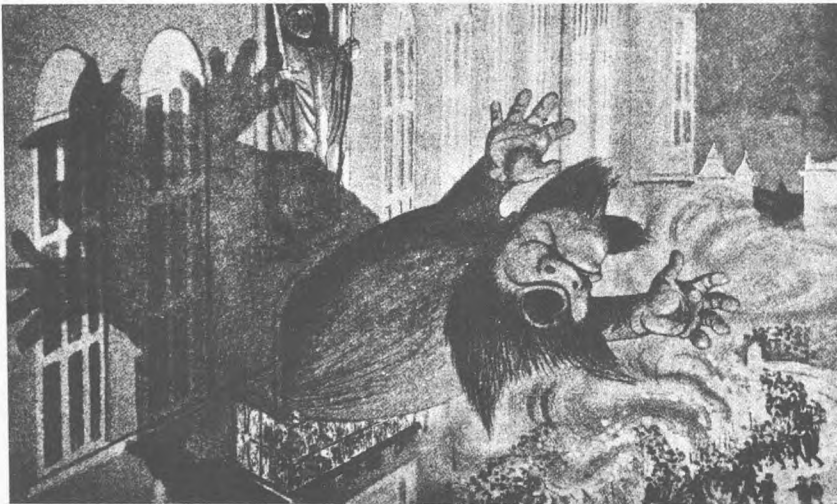
Min Broder var i Mellemtiden kommet til at staa overfor Hr. Johannes Hansen, som han stak et Par Lussinger med flad Haand.

Jeg raable op til min Broder: »Lad os nu gaa«. Fruen var meget ophidset, hun styrtede, uden at nogen rørte ved hende, pludselig paa Hovedet ned ad Trappen og blev liggende lige indenfor Gadedøren.

Ingen Anholdelse.

Jeg fandt det rigtigt at gaa hen paa Politikamret og fortælle Politinspektør Henrik Madsen det Passerede.

Jeg troede egentlig, jeg skulde være anholdt, men i Stedet sagde han smilende: Lad os nu se, om der kommer nogen Anmeldelse.

Alfred Schmidt i »Blækspruttens«: Jensen er valgt!

„Hans Højhed“ sejrer — Bech-Olsen taber

»Hans Højhed« paa Folketeatret.

Käthie (Frk. Abrahams, senere Fru Aggerholm)
og Karl Heinrich (Hr. Aggerholm).

Meyer-Försters berømte Studenterstykke »Alt Heidelberg«, — i Prof. Karl Larsens Oversættelse »Hans Højhed«, — er nu ogsaa naaet til Danmark. Folketeatrets Kunstnere giver Stykket en fortræffelig Udførelse, og et begejstret Publikum smiler og græder hver Aften over Svend Aggerholms Prins og Frk. Ellen Abrahams' Käthie.

88

Den nye Langeliniepavillon.

31. Januar.

Den nye Langeliniepavillon aabnes første Februar for Publikum. Forinden blev der i Gaar givet en Frokost for hele Yachtklubbens Bestyrelse med Kommandør Tuxen, Direktøren for De forenede Bryggerier Hr. Benny Dessau, Kommandør Nielsen, Burmeister & Wain, Hr. Wivel og Hr. Alfred Benzon i Spidsen.

Den anden Indvielse faar Pavillonon ved en Diner idag. Her møder Prins Valdemar, Indenrigsminister Enevold Sørensen og Viceformand Maler J. Jensen som Repræsentant for Borgerrepræsentationen.

Klubbens Festrædt faar ved denne Lejlighed sin officielle Anerkendelse. Den bestaar af lyseblaa Benklæder, hvid, dobbeltraded Vest med blanke Knapper, og blaa Smoking med to Rækker Guldknapper. Prins Valdemar giver Møde i denne Dragt.

Herold gaar fra Det kgl. Teater.

21. Marts.

Igaar indgav Kammersanger Herold sin Afskedsbegæring.

— Ifjor sang jeg 80 Gange, samtidig indstuderer jeg nye store Partier, det kan jeg ikke holde til, siger den unge Kammersanger. Jeg har i Øjeblikket 5000 Kroner om Aaret foruden Spillepræmie, men det vil jeg ogsaa kunne opnaa, hvad enten jeg honoreres pr. Spilleaften eller pr. Spillemaaned.

Forevrigt rejser jeg i December til Paris for at uddanne min Sangteknik.

Snestorm i April.

21. April.

Foraarssnestormen 1903 vil i ikke mindre Grad end Juleorkanen 1902 blive staaende som en Vejrbegivenhed af Rang. Gaderne var næsten ufremkommelige. Sneen er nu faldet uafbrudt i to Døgn, en voldsom Storm har føjet den sammen og har medført store Trafikstandsninger. Værst har det været paa Jernbanestrækningen til Roskilde. Toget standse ved Tastrup og i to Døgn har 80 Passagerer opholdt sig i Tastrup Nykro, hvor de forlyster sig med Kortspil, Billard og Dans.

Snestormen har faaet de alvorligste Følger for Restauranter og Forlystelser. Alle Kaféer var hel- eller halvtomme, kun Cirkus Variété havde kunnet samle omtrent fuldt Hus til Brydekampe. Zoologisk Haves samlede Besøg androg 50 Gæster.

88

Mesterbryderen Bech-Olsens første Nederlag

Tyrkeren Nourlah.

27. April.

Den danske Mesterbryder Bech-Olsen led igaar for første Gang i lange Tider et Nederlag. Det var den tyrkiske Kæmpe Nourlah, der efter 28 Minutters Kamp lagde Danskerens brede Skuldre paa Madrasen. Den vældige Tyrk er ikke nogen god Bryder, men han er frygtelig tung, og det var utvivlsomt først og fremmest Vægten, der gjorde Udslaget.

Bech-Olsen tager Revanche og gaar paa Variété.

2. Maj.

Efter 22 Minutters Kamp besejrede Bech-Olsen igaar Tyrken Nourlah, hvis eneste Værdi som Bryder givet har været Vægten. Bech-Olsen har trænet, og han havde naaet en Form, der gjorde ham i Stand til meget let at undgaa Tyrkens Forsøg paa at lægge sig paa ham. Den stærke, smidige Dansker bestemte selv Kampens Fart.

Nu gaar Bech-Olsen i Cirkus Variété. Han faar et Kæmpehonorar af 400 Kroner pr. Aften for et Gæstespil, der foreløbig skal vare 14 Dage.

Ny dansk Bryder dukker op — Jess Pedersen.

14. Maj.

En ny dansk Bryder med glimrende Evner er ved at komme frem. Det er den jydsk Karetmagervend Jess Pedersen, som nu for anden Gang kæmper mod Tyrken Nourlah.

Nourlah kastede paany Jess Pedersen, men alligevel er man ikke blind for, at Jess Pedersen har Chancer for at blive en ny Bech-Olsen.

Bech-Olsen kastet af Jess Pedersen.

5. Oktober.

Ved en Kamp paa Traverbanen igaar kastede den unge, stærke Jyde Jess Pedersen efter kun 7 Minutters Kamp Mesterbryderen Bech-Olsen. Det var et sensationelt Nederlag for Kong Magnus. Der var stor Jubel over den unge Jydes Sejr. Den detroniserede Bech-Olsen tog Nederlaget med filosofisk Ro.

Bryderen Jess Pedersen.

Bakkens berømteste Syngepige Julie Westermann død.

13. Maj.

Den berømteste »Syngepige«, denne By har huset, Julie Westermann, er igaar pludselig død af et Slagtilfælde. Hvor gammel Julie Westermann egentlig var, ved ingen, men hun har sikkert været et Stykke op i Tredserne. Hendes Berømmelse Oprindelse laa Generationer tilbage. Hun stod paa Dyrehavsbakkens Sangerindepavillons Tribune klædt i Matrosdragt og sang Fædrelandssange. Efter et Liv i Fattigdom og Usselhed er Julie Westermann nu død, og Bakken har mistet sit berømteste Navn og en stor Tiltrækning.

Saa danser vi allesammen Cakewalk

En ny Dans erobrer Kjøbenhavn.

Amerikanerne fortsætter deres Erobring af den gamle Verden og paatvinger Europa deres Sæder og Skikke. Det er da ogsaa fra Amerika, at Pariserne har faaet *Kagedansen*, en ny afsindig Dans, eller rettere sagt: en Samling akrobatiske Øvelser. Naturligvis er »the Cake-walk« en Negerdans fra Syd-staterne, *det* ser man straks!

De Dansende minder nærmest om smaa Hunde, der gaar paa Bag-

benene, og man kan begribe, at alle Velyndere af god og smuk Dans forfærdedes, da de saa den vilde og barbariske Dans, importeret til Paris af en Flok Negre i Nouveau-Cirque, brede sig til alle den franske Hovedstads Balsale. At dette skulde times Paris, Hjemstedet for det sirlige, franske Galanteri! Hvilken Forskel paa Menuettens stolte *pas* og disse afsindige Negerdancer! Som en Modvægt mod den truende Galskab har Hr. Solodanser *Berthelsen* fra vor egen kgl. Ballet nu komponeret en »Prinsesse Alexandrine Kvadrille«, som den dannede danske Ungdom har kastet sig over med Kærlighed og Taknemlighed.

De rigeste Kjøbenhavnere.

8. September.

Igaar kom Skattebogen. Vi bringer her nogle af de største Indtægter i vor By:

500,000 Kr. Kammerherre, Lensgreve *Bille Brahe, Selby*. — 400,000 Kr. Hofjægermester, Lensgreve *Moltke*. — 325,000 Kr. Lensgreve *C. E. Reventlow*. — 323,000 Kr. Grosserer *T. W. Wessel*. — 300,000 Kr. Lensgreve *Ahlefeldt Laurvigen*, Grosserer *O. Mønsted* og Grosserer *S. N. Meyer*. — 256,000 Kr. Grosserer *E. L. V. Vett*. — 185,000 Kr. Etatsraad *J. C. Ferslew*. — 150,000 Kr. Etatsraad, Bankdirektør *Glückstadt* og Grosserer *Holger Petersen*. — 100,000 Kr. Etatsraad, Direktør *H. N. Andersen*. — 82,000 Kr. Kgl. Hof Hotelejer *Netiendam*. — 74,000 Kr. Etatsraad *Bestle*. — 73,000 Kr. Kreditforeningsdirektør, Sagfører *Herforth*. — 70,000 Kr. Teaterchef *Grev Danne-skjold-Samsøe*. — 65,000 Kr. Konsejlspræsident *Deuntzer*. — 64,000 Kr. Restauratør *C. Wivel*. — 60,000 Kr. Grosserer *Jens Kjeldsen*.

De første Bil-Drosker.

8. August.

Den første Bildroske har vist sig i vore Gader. Den enlige frederiksborgske Motordroske, der for to Aar siden dukkede frem, gjorde formidabel Opsigt. Man fortæller, at Folk tog med Sporvogn til Frederiksberg for at opnuse den berømte Bil og leje den til Timekørsel i Kjøbenhavn. Den er nu forsvundet og erstattet med to andre, som imidlertid ikke maa tage Tur indenfor Kjøbenhavns Grænser. En driftig Mand her i Byen, Grosserer *Harboe*, har nu skaffet Kjøbenhavn den første Bildroske, som »Dansk Automobil- og Cyklefabrik« har bygget. Politiet har godkendt Køretøjet, og Bilen har faaet anvist Holdeplads udfør Tivoli. Taks-ten er den samme som for de almindelige Taksame-tervogne.

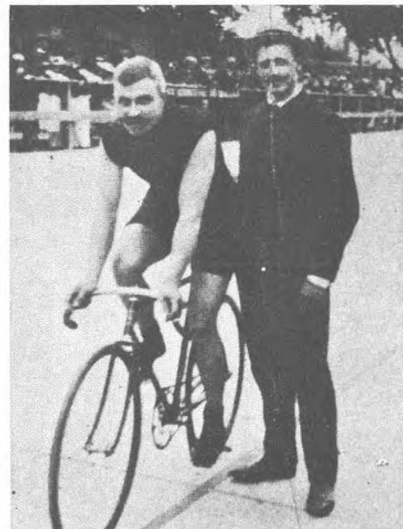

Den første Bildroske i Kjøbenhavn.

Ellegaard bliver Verdensmester for 3. Gang.

24. August.

Verdensmesterskabsløbene paa Cyklebanen i Ordrup afsluttedes igaar med, at *Thorvald Ellegaard* vandt sit tredje Verdensmesterskab. Løbene havde samlet over 7000 Tilskuere, og *Ellegaard* var Genstand for øredøvende Jubel, da han smykket med Laurbærkransen kørte sin Æresrunde. Han er den første Cyklist, der har udført den Bedrift 3 Aar i Træk at vinde Verdensmesterskabet.

Ellegaard startes af Orla Nord paa Ordrupbanen.

Den første Blomsterkorso.

6. September.

Hele Kjøbenhavn var paa Benene igaar. Alle skulde se den første Blomsterkorso, og lige fra Stockholmsgade, hvorfra Blomstertoget udgik, og til Tivoli var der myldrende fuldt af Mennesker. Det var en Dag i Skønhed, som afsluttedes med en straalende Blomsterfest i Tivolis illuminerede Have, hvor de 19 Blomstervogne kørte rundt to Gange. Desværre kom der et voldsomt Regnskyl ved Halvellevetiden, da Haven var fyldt med glade Mennesker.

Cléo paa Besøg - og „Bristol“ aabner!

Tivolis Glassal.

Cléo
de
Mérode

Forestillinger
Mandag den 7de Septbr. Kl. 8
Tirsdag den 8de Septbr. Kl. 8
Onsdag den 9de Septbr. Kl. 8
Assistance: Operasangerinde Frk.
Gabrielle Bidencap, d'Hrr.
Operasangere **August Svensson**
og **Signe Hagman**, Prøding-
fortolkeren Hr. Ingeniør **Hugo**
Duchs samt Orkester.
Billetsalg: **Wilhelm Han-**
sens Musikhandel, Gøttersgade 11.
Ordinært Salg: à 4, 3 og
2 Kr. begynder idag Kl. 9.
Telefonbestillinger kan
ikke modtages.

8. September.

Cléo de Mérodes første Optræden i Tivolis Glassal var en Sensation. Den berømte franske Dame, berømt for sin Skønhed og sit Forhold til Kong Leopold af Belgien, gjorde overmaade Lykke. Kongebekendtskabet er dog bleven officielt dementeret, men overfor Cléos Skønhed vil et Dementi være virkningsløst. Hun er med sit glatte Haar ned over Ørene simpelthen dejlig. Hendes Dans er ganske underordnet, men hendes Skønhed overordentlig.

Det nye Hotel Bristol paa Raadhuspladsen mellem Frederiksberggade og Vestergade. I Løbet af de faa Maaneder, Hotellet har været aabnet, er Restauranten og Fortovscaféen blevet det mest yndede Samlingssted for Københavnerne.

Hotel Bristol.

En ny Storstads-Restaurant.

Det nye Hotel Bristol paa Raadhuspladsen er bleven en virkelig Pryd for Byen, og Københavnerne har i Bristol's Restaurant faaet

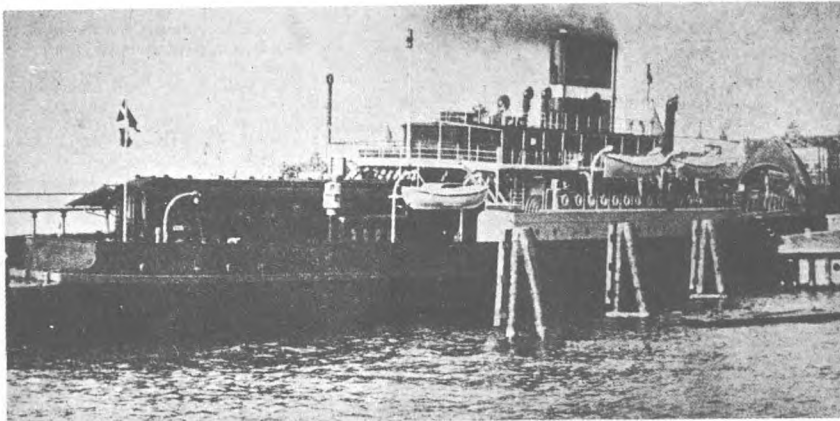
Bristols Vært H. L. Wilkening.

Cléo de Mérode er hele Byens Samialeemne, og hvor den Skønne viser sig, samler hun en beundrende Skare omkring sig. Ovenfor et Billede fra hendes Besøg i Zoologisk Have, hvor Cléo fik en Ridetur paa Kamelen.

et søgt Samlingssted. »Bristol's Vært er Hotel d'Angleterre's tidligere Portier, Hr. H. L. Wilkening, en dygtig Fagmand og en udpræget Personlighed, der med lykkelig Haand har givet Hotellet og Restauranten et særligt Præg. Hvad enten man opholder sig i Caféen eller Restauranten — »den kolde og den varme Ende«, som de hurtigt er bleven døbt — føler man sig hjemme og finder sig taalmodigt, endda med Behag, i Hr. Wilkenings Husorden, der paabyder Brugen af Bordklokker i Stedet for at hidkalde Betjeningen ved at slaa paa Glasset, Forbudet mod Piberygning, Nægtelsen af at faa serveret Rom og andre smaa Pud-sigheder. Den store Fortovscafé med Kurvemøblerne mellem store Palmer er i Sommer-tiden fuldt besat — her slikker man Solskin, drikker sin Aperitif og fryder sig ved Udsigten til Raadhuspladsens myldrende Liv.

Et Blad af Byens Dagbog

Dampfærgeren »Prins Christian«.

Gedser-Warnemünde Jernbane-Færgerne.

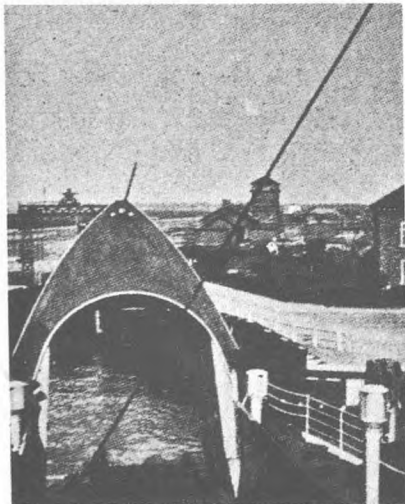
25. September.

Idag til Morgen Kl. 7,45 afgaar det første nye Gedsertog. Toget kører 90 Kilometer i Timen.

Kl. 11,27 er Toget i Gedser, hvor det nye Anlæg i Havnen skal fremvises, og derefter gaar alle de Indbudte ombord i Gedser-Warnemünde-Færgerne »Prins Christian« og »Prinsesse Alexandrine«, som Statsbanerne har bygget.

De tyske Baner har bygget to Færger til Overfarten: »Mecklenburg« og »Friedrich Franz IV«. Rejsen over Østersøen tilbagelægges nu paa mindre end 2 Timer.

Fra første Oktober vil den regelmæssige Dag- og Natfart til Berlin tage sin Begyndelse. Rejserne til Berlin kommer paa anden og tredje Klasse til at koste henholdsvis 22 Kr. og 14 Kr. 65 Øre.

Den nye Dampfærgeres »Bak«.

Champagne-Skræderen strør om sig med Hundreder af falske Tikronesedler!

En større Falskmøntner-Affære under Opsejling.

7. Oktober.

Det københavnske Opdagelsespoliti har afsløret en stor Falskmøntner-affære.

Siden den 25. September har forskellige Pengeinstituter i Byen meddelt Nationalbanken, at der var indgaaet falske Tikronesedler, der var fremstillet ad litografisk Vej. Nationalbanken udlover en Dusør paa 1000 Kroner for Falskmøntnernes Paagribelse.

Champagne-Skræderen gaar i Fælden.

Kun nogle faa Timer efter, at Nationalbanken havde udlovet Dusøren, blev en Deltager i Seddelfalsknerierne arresteret.

Det var en usandsynlig beruset Skræder Hansen, som var ude at solde med en Dame. Champagne-skræderen, som han kaldtes, og hans Dame var gaaet ind i en Forretning for at købe en Boa, og her betalte den fulde Skræder med Tikronesedler, som uheldigvis bar samme Nummer.

Da Politiet blev tilkaldt, forklarede Skræderen, at han ikke kendte noget til, at Pengene var falske, han havde vundet 75,000 Kroner i et tysk Lotteri.

Han var forøvrigt saa bedøvet af Spiritussen, at han ikke kunde afgive en sammenhængende Forklaring.

Det var Svigersønnen, der lavede Sedlerne.

Senere kom han saa meget til Hægtterne, at han tilstod alt. Det var hans Svigersøn, Litograf Brasch, der havde fremstillet Pengene, ialt for 21,000 Kr. falske Tikronesedler. Hvor mange, der var omsat, vidste han ikke, men det var vist for 6—8,000 Kroner. Selv havde han soldet mange Penge op, et Par Tusind Kroner, nogle Penge havde han givet til fattige Folk, der ikke havde til Hus-

Niels Finsen faar Nobelprisen.

11. December.

Igaar uddeltes Nobelprisen. Blandt Pristagerne er Professor Niels R. Finsen, der iaar faar Nobelprisen i Medicin.

To andre Skandinaver er blandt Aarets Pristagere: Bjørnstjerne Bjørnson har faaet Literaturprisen og Professor Arrhenius, Sverige, har faaet Prisen i Keml. Iøvrigt er Prisen i Fysik tildelt Ægteparret Curie og Professor Becquerel, Frankrig, for deres Radiumopdagelse. Fredsprisen er tildelt Engländeren Randall Cremer.

Professor Finsen, der for Tiden ligger syg med en Vædskeansamling i den ene Lunge, har meddelt Lysinstitutets Ledelse, at han giver 50,000 Kroner af Nobelprisen til Institutet. Samtidig har Direktør G. A. Hagemann og Etatsraad Jørgensen meddelt, at de hver giver Institutet 50,000 Kr.

lejen. Ved Anholdelsen havde den fulde Skræder 1700 Kroner i falske Penge i sine Lommer.

Et helt Familie-Komplot.

Nogle af de falske Pengesedler gravet ned i Dyrehaven

8. Oktober.

Politiet har under sine fortsatte Undersøgelser i Falskmøntnersagen arresteret Stentrykker Nielsen, Voldroffsvej. Nielsen arbejdede sammen med Brasch, dennes Kæreste og Svigerfader, Skræder Hansen. Brasch og hans Kæreste blev senere paa Dagen arresteret. Hun indsattes i Kvindefængslet sammen med sit Barn, og Brasch kom i Forhør. De har begge tilstaaet.

Brasch mener, at 4000 Kroner er i Cirkulation. Han har paa to Steder i Ulvedalene gravet 9360 Kroner ned.

11. Oktober.

Under Forhøret i Gaar har Stentrykker Nielsen tilstaaet, at han har faaet de 8000 Kroner af de falske Sedler, Brasch fik 6000 Kroner og Skræder Hansen 6000.

Stentrykkeren har brændt 2500 Kroner, og hans Svigermoder Madam Lange paa Mariendalsvej har brændt andre 2500 Kroner, da Sagen kom frem i Aviserne. Man mener hermed at være kommet til Bunds i Affæren.

Da Raadhustaaarnets Klokkespil lød for første Gang

Optøjer paa Raadhuspladsen

1. Januar.

Det blev en Nytaarsnat, som sent vil glemmes af den, der frivilligt eller ufrivilligt befandt sig i det fraadende Menneskehav paa Raadhuspladsen. Fredelige Borgere havde indfundet sig for at fejre Nytaaret paa Raadhuspladsen, hvor man paa Slaget 12 skulde høre Raadhustaaarnets Klokkespil for første Gang. Men Bærmen af Bisser og Bøller havde ogsaa indfundet sig og udvalgt sig Raadhuspladsen som Tumleplads for skandaløse Optrin.

Sporvognene standses — Folk forulempes.

Allerede ved Tiden var Raadhuspladsen tæt pakket med Folk, der stod som Sild i en Tønde. Pludselig opstod der Bevægelse i Menneskemængden, ingen véd, hvor det kom fra, men der blev tryk- ket og mast — et eller andet Sjak af Bøller lavede Ballade og borede sig frem under vilde Hyl, alt imens Fyrværkeri, Skruptudser og Kinesere fattede Folk om Ørene.

Sporvognene forsøgte at klemte sig igennem, men det blev kun Signalet til nye Spektakler. Snoren til Ledningsstangen blev revet fra Konduktøren, der stod magtesløs, Stangen bøjet i Knæ — og der stod Sporvognen. Et Kvarter før 12 holdt 9 Sporvogne paa Raadhuspladsen med knækkede Stænger. Pengetaskerne blev revet fra Konduktørerne, og en Bivogn, som man spændte fra, blev under jublende Tilraab skubbet ned til Vartov.

Klokken slaar Tolv!

Nu var Klokken bleven 12, og overalt stod der fredelige Folk, som kikkede opad og ventede paa Melodien. Men da den første Tone lød, rejste der sig et saa vildt hujende Skrig fra Gadedrengenes Flok, at intet andet hørtes, og det blev ved i flere

Det nye Klokkespil i Raadhustaaarnet.

Minuter, saa ikke et eneste Menneske paa Raadhuspladsen har hørt Taarnets Toner.

I klyngevis væltede den sjofleste Pøbel sig ind paa de fredssommelige Mennesker. Damerne blev revne fra deres Ledsagere og puffede fra den ene Sjovers Arm til den andens, og naar en behjertet Mand lagde sig imellem, kom han øjeblikkelig i Slagsmaal. Kvindfolk besvimede, og Mandfolk blev hysteriske og kæmpede vildt for Livet med Stokkeslag. Men stadigt rekruteredes Pøbeflok-

ken med nye Elementer fra Sidegaderne, og en Stund efter Midnat herskede der fuldkomment Anarki paa Raadhuspladsen.

Politiet gaar løs med Stavene.

Endelig blev det Politiet for broget. Hidtil havde man holdt sig afventende tilbage, men nu blev der gjort Indhug med Stavene, og de værste Urostiftere blev anholdte. I et Par Timer fortsattes Kampen, idet Bøllerne organiserede sig i Sjak, som retirerede ned ad Sidegaderne for snart efter med Hep-Raab at komme tilbage i sluttet Trop. Først ved Fire-Tiden var der nogenlunde roligt, Raadhuspladsen lignede en Slagmark.

Den norske Fiskerby Aalesund totalt nedbrændt.

25. Januar.

Aalesund er brændt! Den norske Kystby, der mest bestaar af Træhuse, er bleven et Bytte for Flammerne. Ilden udbrod Kl. 2 1/2 i Nat, tre Fjerdedele af Byen er allerede brændt, og fjorten Tusinde Mennesker staar uden Tag over Hovedet.

En Komité med Konseilspræsident Deuntzer i Spidsen er traadt sammen for at skaffe Hjælp til Aalesund.

Krigen mellem Rusland og Japan.

10. Februar.

Krigen mellem Rusland og Japan er nu en Kendsgerning. Natten mellem 8. og 9. Februar har japanske Torpedobaade rettet et Angreb paa den paa Port Arthurs Yderred liggende russiske Eskadre. Slagskibene »Retvisan« og »Cesarevitch« samt Krydsere »Pallada« er blevet beskadiget.

Ingen kan forudsige de verdenshistoriske Følger af dette Sammenstød mellem de to store Magter — men det er den alvorligste og mest faretruende Begivenhed i den sidste Menneskealder.

Ekstra-Blad

POLITIKEN.

3 Øre pr. Nr. 3 Øre pr. Nr.

Bevog. Vaisenhusets Materialhandel! — Februar-Udsalg af Vine til nedsatte Priser!

JAVOL

Denne gratis-mønt billigere end Colonialvarer!

BERKUR

Engler Ny maskiner
Engler Ny maskiner
Engler Ny maskiner
Engler Ny maskiner

Jydsk Kjøle Skrin
Silkesoffer, Balsoffer, Velveten, Skarper, sorte og creme Uldstoffer, Paraplyer og Parasoller

Otto & Raben,
København 22, N. af Strandstrædet
Konfektion af Kjoler, Bluser, Skarper etc.
udsælger

I Anledning af Krigsbegivenhederne har »Politiken« udsendt første Nummer af et »Ekstrablads«, som foreløbig vil komme hver Eftermiddag ved 5-Tiden med de sidste Telegrammer fra Krigsskuepladsen. Ekstrabladet vil koste 2 Øre pr. Nummer.

Da Præsten prækede om Maanen!

En Revolution Verdensrummet.

Epokegørende Telegram
fra Observatoriet Amon-
tillados paa Popokatepetl
i Mexiko!

Forbindelse etableret
mellem
Jorden og Maanen.

Maanebeboerne og den
optiske Telegraf.

De første Meddelelser
fra
den blege Klode.

(Hitelegram til R. B.)

Siden i Gaar Torsdags Kl. 9,16 (amerikansk Tid) præcis er Jorden ikke længere den eneste beboede Klode i Verdensrummet. Det afgørende Bevis er færdigt, at ogsaa andre Kloder rummer levende Fornustvæsener. Hvad Logiken længe har sagt sig selv — thi hvorfor skulde vor lille Planet være Centralet i det uhyre Verdensalt — er nu dokumenteret, idet Maanebeboerne har sat sig i direkte Forbindelse med vor Klode pr. optisk Telegraf.

I Virkeligheden er dette den store Revolution, der pludselig er kommen over os — ikke den sociale Revolution,

Pastor Müller ved St. Thomas Kirken taler fra Prædikestolen om Maanens Erobring.

Den naive Præstemand gik i Vandet paa Annoncen.

19. Januar.

I Søndags stod paa Forsiden af samtlige københavnske Aviser en sensationelt udstyret Artikel. Overskriften og Begyndelsen af den ses gengivet i Spalten til venstre. Artiklen, der var en behændigt affattet Annonce, i hvilken der tilsyneladende berettedes om en epokegørende Begivenhed, idet det nu endelig skulde være lykkedes at bringe Jordens og Maanens Indbyggere i Forbindelse og Forstaaelse med hverandre. Annoncen endte tilsidst med følgende Reklame for *Dalsgaards* bekendte Kaffe-forretning paa Højbroplads:

Sidste Telegram.

der indløb gennem R. B. umiddelbart for Redaktionen Slutning bringer Ordlyden af den første sammenhængende Meddelelse fra Maanen, som Don Emanuel har aflæst. Den er affattet i gamle, hebraiske Skrifttegn, som kan tydes paa dansk, naar man staver hver Linie for sig fra højre til venstre:

**NRAAT JALOKIN RAHIV
I DOBEFFAK SDRAAGSLAD GO
NETREKKIK**

Hele København ler.

Annoncen var affattet af den kendte Københavner og Spasmager, Direktør *Sylvester Hvid*, Reklamebureauet, men han har næppe selv tænkt sig, at hans spøgefulde Indfald skulde blive Samtaleemnet i Byen og afstedkomme en sand Storm af Latter.

Sukcessen maa Hr. *Sylvester Hvid* i hvert Fald dele med Pastor *Sophus*

Müller ved St. Thomas Kirken paa Rolighedsvej. Det var nemlig hans Skyld, at man lo.

Præsten gaar i Vandet —

Historien er følgende:

Ved Gudstjenesten i Søndags i St. Thomas Kirken begyndte Pastor *Sophus Müller* med at erklære, at han, førend han gik over til Dagens Tekst, vilde omtale en Begivenhed, der var forefaldet, og som var saa stor og betydningsfuld, at det var rimeligt at dvæle ved den med Eftertanke, thi den viste tilfulde Himlens Styrelse, da det nu var forundt os Menneskebørn at træde i Forbindelse med vore Medskabninger paa en anden Klode. Hvorefter Præsten rekapitulerede hele Annoncens Indhold til Glæde for dem, der havde læst Annoncen, til Opbyggelse for dem, der endnu ikke havde haft Tid til at studere deres Søndagsavis.

Kaffehandleren skældes ud i anonyme Breve,

for der var ogsaa andre, der gik paa den.

Man kan ikke nægte, at Kaffehandleren har haft Glæde af sit listige Paafund, mere end nok til at opveje de Smaaubehageligheder, han ogsaa har faaet at mærke i Form af anonyme Breve, hvori han dels undsiges paa Livet, dels trues med Prygl af Folk, der har ladet sig narre af Annoncen, eller hvori han modtager Løfter fra slige fornærmede Læsere om, at de nok skal komme og hente ham med den blaa Vogn for at bringe ham op paa Maanen.

Pastor Müller forsvarer sig.

Pastor *Sophus Müller* er bagefter noget fortrædelig over sin egen uheldige Feiltale. Pastor Müller, der er Halvbroder til Apoteker *Joh. Rink* paa Det gamle Apotek i Helsingør og til Hofjægermester *Høwden-Rønnens kamp*, er iøvrigt en overmaade elskværdig og afholdt Mand, vennetsæl og lysende af Godmodighed. Han udtaler, at han i Søndags lige fik fat i Avisen, da han stod og skulde hen i Kirken, og at han kun fik læst Overskriften paa Sensationen — hvorpaa han styrtede afsted og tumlede op paa Prædikestolen.

Spoleret Nattesøvn - Censor vaager - Nyt for Damerne

For Damerne.

Overfrakke af sort, hvidt og grøntternet Tweed.

Øverst et hellangt Overstykke af smaatærnet Tweed — saare praktisk i vort ustadige Klima. Nederst en fiks Visitdragt; naar man bærer den, er man »un peu plus habillée«, som de siger i Paris, eller »a more dressy affair« for at tale med Londonerinden.

Visitdragt af brunt Tweed, graa Filthat med brun Besætning.

Raadhusklokkerne generer Folk

Ingen kan sove i Raadhuspladsens Nærhed.

5. Januar.

Raadhusurets nye Klokkespil har blandt Beboerne af Raadhuspladsen og af de omliggende Gader kun vakt en behersket Jubel, og det er talrige Klager, vi allerede har modtaget over den Gêne, som dette regelmæssige Spektakel fra Taarnets Top forårsager. Saaledes et Brev fra en af vore mest ansete og bekendte Læger:

— Raadhusurets Klokkespil, der gentager sig hvert 15. Minut hele Natten, er hverken til Gavn eller Glæde for Beboerne af Kvarteret. Navnlige vil det for Patienter, nervøse Mennesker og gamle Folk, hvis Søvn vanskeligt indfinder sig og let afbrydes, kunne være til meget stor Plage, og som Læge har jeg ogsaa allerede fra flere Sider hørt Klager herover. De mange Hoteller, der ligger paa Raadhuspladsen og i dens Nærhed, kan næppe heller antages at sætte Pris paa denne Natteuro.

Deres ærbødige

Ludvig Nielsen,
Dr. med., Overlæge.

Fru Charlotte Berény paa sit Automobil.

Man vil endnu huske, hvilken Opstandelse det vakte for blot en halv Snes Aar siden, da Damerne ogsaa vilde køre paa Cykle. Ærede og agtede Medborgere af Mandkøn protesterede i fuldt Alvor mod denne »sukvindelige Sport«. Nu er der næppe den unge Københavnerinde, som ikke finder det ganske naturligt at cykle — Men nu er det galt med det nye Køreløj Automobil. Skal Damerne nu ogsaa til at køre de vanskelige, hvæsende Uhjrer? At vor fejrede Skuespillerinde Fru Charlotte Wiehe Berény, der snart er lige saa fransk som dansk, er en af de første, der vover Forsøget, er ikke at undres over. Og saa klæder det hende tilmed — selvfølgelig!

Fru Charlotte Berény paa sit Automobil kører over Kultorget. (En fotografisk Spøg i »Hver 8. Dag«.)

Ny Teater-Censor.

Overretssagfører Carl Levin.

Overretssagfører Carl Levin, født 23. April 1861, cand. 1884, Overretssagfører og Wil. Honums Kompagnon, Forfatterforeningens juridiske Konsulent, er bleven Censor for Privatteatrene og Variétéerne.

Carl Levin er en munter Københavner, tillige en fint dannet Mand, interesseret i Kunst og Litteratur. Han strutter af Energi og Foretagelse, og han vil sikkert gøre, hvad han formaar, for at give Forfattere og Kunstnere det videste Albuering.

Første Forsøg paa danske Film

Hoffotograf Peter Elfelt.

Elfelt rykker frem med stor dansk Film.

Januar.

FILMENS energiske Forkæmper, Hoffotograf Peter Elfelt vil nu forsøge at lave store Films. Hr. Elfelts Films er almindelig kendt i Byen, de smaa, korte Reportage-Films ved Kongebesøg, ved Chr. d. IX.s Begravelse, ja helt fra *Bech-Olsens Kamp med Pons* i 1899, har været vist i Kinografen i Frederiksberggade 27. De har været paa 13—16 Meter.

Ifjor forsøgte Hoffotografen sig paa det dramatiske Omraade med en *Sophus Neumann-Film* og med Tarantellen af »Napoli« danset af Fru Gulbrandsen og Hr. Hans Beck.

Den danske Films første Producent er blevet dristigere, fordi han har haft Held med sig med disse første større Optagelser, som har været paa 40—50 Meter. Hoffotografens hidtil længste Film er Haandværkertoget, uhyre lang, dog knapt saa lang som Toget, men alligevel ikke mindre end 70 Meter. Det er noget Nyt og ukendt i vore Kinoteatre.

Iaar har Elfelt taget Skridtet fuldt ud og har optaget en stor Del af »*Orpheus og Euridike*« med bl. a. Fru Borchsenius, Fru Ellen Price og Hr. Hans Beck.

Denne nye store Balletfilm kommer ogsaa op i Elfelts eget Films-teater i Frederiksberggade, der, selvom det ikke er saa overdaadigt udstyret som Biografteatret i »Hafnia«s Bygning paa Amagertorv, er blevet meget populært, ikke mindst paa Grund af det aktuelle danske Repertoire. I »Kinografen« i Frederiksberggade 27 bruges endnu Lumières Foreføringsmaskine, men den har vanskeligt ved at tage større Films end paa 50 Meter. Derfor overvejer Elfelt en Udvidelse af sit Kinoteater.

Elfelts Optagelse i 1903 af den første Atelier-Film: Tarantellen af Balletten »Napoli« med Fru Valborg Gulbrandsen og Hr. Hans Beck.

Constantin Philipsen.

Nyt flot Biografteater paa Østergade.

18. September.

I GAAR fik Kjøbenhavn et nyt og meget elegant Biografteater: »Kosmorama«, Østergade 26.

Det er et rigtigt Kinoteater. Det ledes af Direktør Constantin Philipsen, der har udnyttet mange af de nyeste internationale Metoder ved Fremføringen af Filmen og ved selve Teatrets Indretning. Kosmorama er Kjøbenhavns første deciderede Kinoteater, som baade hvad Tilskuerrum og Foreføringsrum angaar er specielt bygget til Formaålet.

»Kosmorama« har 200 Sidde-Pladser og Billetpriiserne er 25 og 50 Øre. Foran Billederne spiller en Pianist.

Teatrets Aabningsprogram var righoldigt, baade en Film, der gengiver en Rejse til det skønne Italien, en Farce og flere lærerige og interessante levende Billeder rundt om fra Evropa.

Direktør Constantin Philipsen bliver dog næppe ret længe ene om at være Leder af et specielt Kino-Teater i Kjøbenhavn.

Et Konsortium vil arbejde for, at Hoffotograf Elfelt ogsaa faar et nyt Kinoteater i Frederiksberggade 27. Ingeniør Christian og Hr. Oscar Philip er interesseret i Planen.

(Dette nye Teater aabnedes 8. November 1906 og hed ligesom det tidligere »Kinografen«. Hoffotograf Elfelt, som havde Bevillingen, ledede Teatret, der lukkede i Juni 1925 for paany at blive ombygget).

Bech-Olsens Brydekamp med den franske Bryder Pons. Den første danske Film-Optagelse.

Kunsten paa Scenen, i Salen — og paa Gaden

Den nye Springvandskumme, der er opstillet paa Raadhuspladsen. Til venstre ses det nye Hotel Bristol, der indviedes sidste Aar.

Det nye Springvand ved Raadhuset, der nu endelig er færdigopstillet, har ikke haft nogen ubetinget Sukces. Og det har man gaaet og ventet paa med Nysgerrighed og en vis Spænding. Vi havde jo da Navne som Bindsbøll og Skovgaard at holde os til. Ganske vist er Pladsen ilde valgt. I Raadhushaven eller i den ulyksalige Muslingeskal kunde et Springvand have sin Berettigelse, men her paa dette Hjørne er det ganske meningsløst. Og grimt. Det ligner en godtkøbs Visitkortskaal paa et øde Bord. Vi ved godt, at de to Kunstnere har tillænkt en Drage og en Tyr som Midterfigur, men det gik Magistraten ikke med til — og det havde næppe gjort Sagen bedre.

Herold synger i Raadhushallen.

Kammersanger Herold staar paa Toppen af sin Popularitet. Han har bag sig en glansfuld Optræden paa Covent Garden i London, og hans Gæstespil paa Det kgl. Teater betegnede en Række straalende røde Lygter og en Begejstring, der ingensinde har været større for den højtelskede Sanger. Saa meget mere som Herold nu er rask igen og i fuld Vigeur efter en Periode, hvor man hviskede om, at Herolds Stemme havde mistet sin Glans. Han har aldrig sunget skønnere end forleden i Raadhushallen, der her fik sin Indvielse som Koncertsal. Herold sang til Fordel for »Friskelebarnernes Bespising« — der var stuvende fuldt Hus og endeløs Jubel.

Tolstoys »Opstandelse« paa Det kgl. Teater.

Det kgl. Teaters Opførelse af Tolstoys Skuespil *Opstandelse* blev især bemærkelsesværdig ved Fru Emma Thomsens Udførelse af den kvindelige Hovedrolle, Katuscha, Almuesbarnet, der en Foraarsnat falder for sin Barndomsven og efter det første Fejltrin synker helt til Bunds, for til sidst atter at stige op, lutret ved sin Kærlighed. Det var en kunstnerisk betydelig Ydelse.

Emma Thomsen som Katuscha, øverst i Fængselsscenen, nederst i Forspillet. Tegninger af E. Krause.

Den første Børnehjælpsdag

Byen som forvandlet, i alle Gader sydlandsk Karnevalsstemning.

Sommervarmen og blankt Solskin forgyldte det brogede muntre Folkeliv.

7. Maj.

INGEN vilde have troet det muligt, paa én Dag at omskabe Hverdagens Kjøbenhavn til en Friluftsfolkefest, der fyldte Gader, Torve og Pladser til Trængsel med løssluppet Liv.

Aldeles glimrende var det Hele forberedt. I Løbet af Natten var der rejst Boder og Telte fra Raadhuspladsen til Kongens Nytorv, fra Nørrebro til Sundbyerne, og overalt havde de lokale Komitéer sørget for Medvirken af alle vore Kunstnere, de største som de mindste, og ingen af dem svigtede.

Ejheller Solen holdt sig tilbage. Det blev en skøn, varm og gylden Dag. Overalt foregik der noget, fra hver en Bod blev man raabt an, i hvert et Telt blev der sunget og spillet. Ind gennem Menneskemængden, der fyldte alle Gader i den indre By, og som efterhaanden voksede til livsfarlig Trængsel paa Strøget, kørte blomstersmykkede Vogne, fra hvilke alle vore navnkundigste Kunstnere samlede ind. Der var ikke det Sted, hvor ikke en Indsamler med raslende Bøsse fik selv den uviligste til at rykke ud med en Skilling. —

Og saa foregik det Hele med et Humør, saa straalende muntert og elskværdigt, at det var en Fryd — og en Pryd for Kjøbenhavn.

Frederik var »oppe« — han borede sig ind i den værste Trængsel, og den populære Revyskuespiller fik samlet en lille Formue ind til Børnene.

Fru Betty Nansen kørte utrættelig igennem Byens Folkestimmel og var en af Børnehjælpsdagens allerivrigste og heldigste Indsamlere.

Den første Børnehjælpsdag blev en overdaadig Succes.

Vi vil ærligt tilstaa, at en saa formidabel Succes, som Børnehjælpsdagen blev, havde vi ikke tænkt os. Ingen havde drømt om det. Det blev ikke blot en Dag, hvis Mage hidtil er ukendt i Kjøbenhavns Historie, det blev en Dag, som ingen nok saa dristig Hjerne havde tænkt sig Muligheden af, saa vildt fantastisk, saa besynderlig og eventyrlig formede den sig, med saa brusende et Liv paa Gaden, at de Fremmede, der igaar ankom til Kjøbenhavn, og straks paa Banegaarden stoppedes af hvidhuede Studenter med Bøsser i Haanden, gik rundt med store Øjne og lammede af Forbavselse.

Og kom saa herefter ikke til os og tal om sydlandsk Folkeliv!

Skuespillernes Vogntog sætter Festkulør paa det hele.

Først i det Øjeblik, da Skuespillerne dragt med hvid Boa om Halsen og lerne Vogntog sætter sig i Bevægelse ned ad Strøget, er Festen officielt aabnet. I overdaadige Maj-toiletter sidder i den første Landauer Fruerne Olivia Jacobsen og Augusta Wiehe, og hvilke skønne Kvindearme strække paa Bukken troner Herrerne Jacob Jacobsen og Jacques Wiehe. Næste Landauer: Fru Betty Nansen, triumferende skøn i blaa Promenadefjldte.

Betty Nansen gaar i Spidsen.

Det er Frokosttid, Kaféerne er fulde. Nu gælder det om at træffe Folk, medens de sidder glade og mætte. Mange af de unge Damer gyser ved Tanken. Fru Betty Nansen maa føre an. En Kurv Blomster over Armen, en tom Bøsse i Haanden og hilst med glade Tilraab, eskorteret af mindst halvtredsindstyve henrykte Gadedrenge nærmer hun sig Peter á Porta og forsvinder derind. Og kan hun, kan de andre ogsaa! Inden kort Tid modtager Bernina og Bristol og Continental, og hvad alle de fine Restauranter hedder, Besøg af en eller to unge Skuespillerinder, der gaar rundt fra Bord til Bord og vender tilbage med Bøsser, der klirrer tungt.

En straalende munter Folkefest

Frederik Jensen plyndrer Børsmatadorerne.

Men nu bliver der et vældigt Halvløj nede paa Børspladsen. En Droske kommer kørende, det er *Frederik Jensen* med sit Hof af to Hundrede af de værste københavnske Gadedrenge, der skraaler og larmer.

Og dette Syn glemmer vi aldrig, da *Frederik* stor og bred, i Kjole og hvidt og Silkehat med sin eventyrlige Majestæt bredt over sig skrider op ad Børs-Rampen og uanset alle Forbud og Reglementer passerer ind gennem Døren og gør en Runde i Børssalen. Børsens høje Hatte stimler sammen om ham, modtager ham med Latter og glade Tilraab, og urokkelig i sin Værdighed strækker *Frederik Bøssen* ud, faar den fyldt — og gaar sin Vej som en Triumfator.

Den gamle Konge midt i Folkelivet.

Ved Halvfiretiden rygtedes det, at Kongen befandt sig paa Strøget. Og det var sandt. Ledsaget af *Prins Valdemar* vovede den gamle Konge sig virkelig ind paa Østergade, hvor han straks blev opslugt af Menneskemængden. En ung Student af den rigtige frække Type var den første, der vovede at række en

Den gamle Kong Christian IX ledsaget af *Prins Valdemar* midt i Trængslen paa Kongens Nytorv

Bøsse ud mod ham. Kongen lagde 20 Kr. i den, og Rygtet derom jo'r i en Hast lige ud til Raadhuspladsen. Alle Indsamlerne, og navnlig Indsamlerskerne, stimlede nu sammen om Kongen, der gav til højre og venstre, smilende elskværdig, kun nu og da værgende lidt for sig med Hænderne. Gentagne Gange

maatte han optage Laan hos *Prins Valdemar*. Til sidst gjorde *Prinsen* en Bevægelse, der antydede, at nu var ogsaa han blank, og saa sagde Kongen:

— Ja, saa maa vi vel helst vende om.

Og derpaa gik *Kong Christian* tilbage til Amalienborg, fulgt paa Vej af kraftige Hurraraab.

En lang, men vellykket Dag.

Børnehjælpsdagen forløb i alle Maader saa vellykket, at den er til stor Ære for Arrangørerne.

Komitéen, der staar i Spidsen for Indsamlingen, bestaar af Mænd fra alle Folkeklasser og fra alle politiske Partier: Viceskoleinspektør *Niels Bang*, Forfatteren *Fridtjof Bon*, Professor *Howitz*, Borgmester *Jacobi*, Folketingsmændene *P. Knudsen* og *Martin Olsen*, Departementschef *Krieger*, Kronprinsens Hofchef, *Grev Moltke* og Direktør *Jul. Schiøtt*.

Resultatet af den første Børnehjælpsdag:
84.000 Kr.

17. Maj.

Endelig iaftes lykkedes det at afslutte Regnskaberne for den store Indsamling d. 6. Maj. Først igaar, efter at alle Smaabeløbene, der var indkomne i de sidste Dage, var blevne opsummerede, kom Resultatet: 84,476 Kr. 48 Øre.

Der var masende fuldt Dagen igennem paa Strøget, og et af Kulminationspunkterne var Gammeltorv, hvor Menneskemasserne stimlede sammen om Boderne, som betjentes af Skuespillerinder.

Over 600 omkomne med dansk Amerikabaad

Grufuld Katastrofe for D. F. D. S.'s Amerikadamer „Norge“. Strandet paa Rockall-Klippen — mellem 6 og 7 Hundrede Passagerer druknede.

En af de største Skibssulykker, der nogensinde har ramt dansk Dampskibsfart, er den 29. Juni hændt paa Atlanterhavet: den gamle Thingvalla-Baad, D.F.D.S.'s Amerikadamer »Norge«, er stødt paa Rockall-Klippen og straks efter sunket. Der var ca. 800 Passagerer ombord og heraf menes kun et halvt Hundrede at være reddede.

Ubeskrivelige Rædsler

Redningsbaadene kæntrede inden Hjælpen kom til.

4. Juli.
»Norge« førtes af Kaptajn Gundel, der blev paa Kommandobroen, indtil Skibet gik ned. Ved et Mirakel frelstes han af en Baad, der var sat i Søen af en af de tililende Dampere. Men forinden Hjælpen naede frem, og medens »Norge« sank i Løbet af faa Minutter, udspilledes Rædsels-scener mellem de mange Hundrede Passagerer, der var grebet af den vildeste Panik. Mandskabet gjorde alle Redningsbaade klare og fik dem ogsaa fyldte sat i Søen, men i Stormen knustes de mod Skibssiden, og Hundreder af Mennesker druknede. Kun tre Redningsbaade kom fri af »Norge« og naede Damperne »Silvia« og »Servana«, som kom til Hjælp.

146 Reddede!

Der er saaledes omkommet over 650
Mennesker.

5. Juli.
Dagen i Gaar var der sort af Folk udenfor og indenfor paa D. F. D. S.'s Amerikaliniens Kontor paa Hjørnet af Store Strandstræde og Nyhavn.

Slægt og Venner af dem, der var ombord paa »Norge«, bestormede Personalet for at faa de sidste Efterretninger.

I Dagens Løb konstateredes det, at der ialt var reddet 146, deriblandt Kaptajnen. Kaptajn Gundel vil blive draget til Ansvar for den grufulde Ulykke.

*

Ved Sø- og Handelsretten blev saavel D. F. D. S. som Kaptajn Gundel fuldstændig frikendt i Sagen om »Norges« Forlis. Der var intet at bebrejde den pligtfyldende Sømand, der iøvrigt er fuldstændig nedbrudt af Sorg over Ulykken.

Vore Tonekunstnere organiserer sig.

23. Februar.

Paa Initiativ af Komponisten Charles Kjerulf, der i en Række Artikler har slaaet til Lyd for en Sammenslutning indenfor vort Musikliv, blev der forleden afholdt et forberedende Møde, hvor vore Musikere enedes om at danne en »Dansk Tonekunstner-Forening«, og paa et Møde i Gaar — N. W. Gades Fødselsdag — blev Foreningen stiftet.

Til Hovedbestyrelsen valgtes Gustav Helsted, Charles Kjerulf, Professor Otto Malling, Vilhelm Rosenberg og kgl. Koncertmester Anton Svendsen. Professor Malling valgtes til Formand. Flere Hundrede Musikere meldte sig straks som Medlemmer.

Sven Lange bliver kgl. Sceneinstruktør.

24. Februar.

Forfatteren Hr. Sven Lange er fra næste Sæson bleven ansat som Sceneinstruktør ved Det kgl. Teater i Stedet for Hr. Johs. Nielsen, der vender tilbage til Folketeatret.

Sven Lange kommer.

10. September.

Hr. Sven Lange har faaet overdraget Iscenesættelsen af sit eget og Jacob Knudsens Skuespil »Den gamle Præst«.

Sven Lange gaar.

21. September.

Hr. Sven Lange har efter 10 Dages Forløb opsagt sin Stilling som Sceneinstruktør ved Det kgl. Teater og motiveret dette Skridt med et Brev til Direktør Einar Christiansen, hvori det bl. a. hedder:

»Jeg mangler de særegne Egen-skaber, der kan gøre mig til den Kapacitet, som alene tilfredsstiller mig. Jeg mangler Snarraadighed, det hurtige og sikre Blik, den nervøse Følsomhed gennem Øje og Øre — Instinktet. Jeg er Bogmenneske, og et Bogmenneske er vel til syvende og sidst det Fænomen, der staar Teatervæsenet fjernest af alt.«

Skuespillerforbundet dannet.

18. April.

Det Møde af københavnske Skuespillere, Skuespillerinder og andre sceniske Udøvere, hvortil Dr. Karl Mantzius igaar havde indbudt i Wittmacks Lokale med det Formaal at faa dannet en Skuespillerforening, var ret talrigt besøgt.

Det vedtoges at danne en Fagforening, og den fik Navnet Dansk Skuespillerforbund. Til foreløbig Bestyrelse valgtes som Repræsentanter for de københavnske Scener Dr. Karl Mantzius (det Kongelige), Hr. Emanuel Larsen (Dagmarteatret), Hr. Strøm (Kasino), Hr. Aggerholm (Folketeatret), Regissør Frederiksen (Nørrebro Teater) og Hr. Arne Jensen (Sønderbro Teater).

Samtlige Tilstedeværende, ca. 100 ialt, indmeldte sig i den nye Forening.

„Mit System“ - og saa Haandværkerne!

„Mit System“.

5. August.

Inspektøren ved Vejlefyjords Brystsyge-Sanatorium, den bekendte Idrætsmand I. P. Müller, har under Titlen »Mit System« udgivet en henved 100 Sider stor, illustreret Bog, i hvilken han søger at klargøre, hvad der efter hans Mening kunde gøre Menneskene sundere og stærkere og skabe dem en længere Levetid.

Inspektør Müller, der nu er 38 Aar, er kendt som Fodsportsmand, Roer og Kunstsvømmer. Sidste Aar blev han Nr. 1 i en Sportskonkurrence om det smukkeste og mest harmonisk udviklede Mands-Legeme.

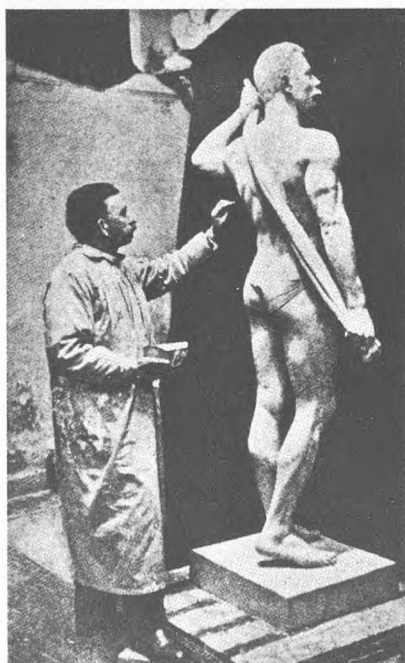
I. P. Müller demonstrerer »Mit System«.

18. September.

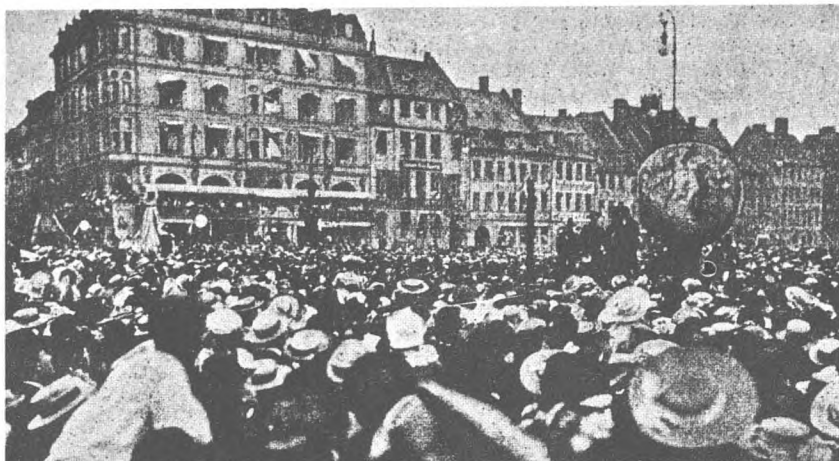
Koncertpalæets lille Sal var igaar Aftes besat til sidste Plads af et elegant Publikum ved den Opvisning, som Inspektør I. P. Müller paa Foranledning af Dansk Atletik-Forbund gav i de Øvelser, han har fremsat i sin Bog »Mit System«.

Før Hr. Müller viste Systemets Øvelser, gav han Tilskuerne forskellige Beviser paa sin usædvanlige Styrke og paa sine Bugmusklers højt udviklede Modstandskraft. Det imponerede øjensynlig Tilskuerne at se, hvorledes han kunde lade en stor Sten falde ned paa sin Mave fra en 2 Alens Højde, og hvorledes en tungt belæsset Trillebør blev kørt henover ham, uden at det voldte ham Fortræd.

Særlig flot udførte han det Kunststykke at rive en Dug af et fuldt opdækket Bord, uden at Servicet faldt ned eller blot led den mindste Skade.

Billedhugger Bøgebjerg med sin Statue af I. P. Müller.

Haandværkertoget passerer Raadhuspladsen. Man ser bl. a. Vognen med Globus'en og de berejste Haandværkssvende.

Saa kom Badet med paafølgende Afterring og Frotering. Kun iført et Par Svømmebenklæder tog Hr. Müller sit Bad, og udførte sine Froteringsøvelser. Sikkert uden at en eneste af de Tilstedeværende, mellem hvilke der var en stor Mængde Damer, tog Anstod deraf, viste Hr. Müller disse Øvelser, der i sig selv er det væsentligst nye ved hans System. Man fik det rette Indtryk af, at han var en Apostel, der propagerer for den sunde legemlige Udvikling.

Rødvin af Rødbeder og Blanksvæerte.

Nu har Peter Olden været paa Spil igen. Næppe var han sluppet ud af Tugthuset efter sin tragikomiske Æggepræserving-Svindet, før han slog sig ned paa Amager og etablerede en »Rødvinsfabrik«. Han averterede efter Kapital og fik en godtroende Bondemand til at sætte 200 Kr. i Foretagendet. »Rødvinen«, som han fabrikerede, bestod af Rødbedesaft og Blanksvæerte, iblandt en tredje Ting, som han ikke har villet røbe. Nu har Politiet ogsaa blandet sig i »Rødvinen«, og man har givet ham 18 Maaneders Forbedringshus. Men om halvandet Aar, naar Peter Olden slipper ud igen, finder han nok paa noget nyt.

Bil-Bus til Dragør.

Nu har Dragør faaet Bil-Bus, og dermed er den lille Lods- og Fiskerby paa Amagers Østpynt bleven erobret af den moderne Kultur, samtidig med at Københavnerne har faaet et nyt Maal for deres Sommerudflugter. Man staaer ved den elektriske Sporvogns Endestation i Sundby ind i den grønne Bil-Omnibus, som paa tyve til femogtyve Minutter fører En gennem Hollænderbyen til Dragør Havn.

Det nye Foretagende startes af Overmontør, Hr. G. Nielsen, hvis to Benzin-Bilomnibusser er leverede af Nordisk Motor-Vogn-Kompagni i Bredgade.

A. C. Meyer redder livstræt ung Pige.

16. Juni.

En ung Pige forsøgte i Aftes at drukne sig i St. Jørgens Sø, men hendes Liv blev reddet ved, at Folketingsmand A. C. Meyer, som netop kom forbi, sprang ud og svømmede i Land med hende.

— Det hele er saamænd ikke saa interessant, siger A. C. Meyer beskedent. At jeg reddede Pigebarnet, er jo en Selvfølge, men heldigt var det, at jeg i det Øjeblik kom gaaende over Svineryggen, for var jeg ikke tilfældig kommen til, var hun druknet. Der var ikke et Mandfolk at se paa hele Svineryggen.

Det imponerende Haandværkertoget.

Hele Byen var paa Benene.

2. August.

Igaar, paa Fællesrepræsentationens 25-Aarsdag, erobrede Haandværkerne hele København. Det imponerende Haandværkertoget blev mere end en sjælden Øjnenes Lyst. Det blev en Demonstration for Industri og Haandværk, som sent vil glemmes.

Det flotteste Tog, der nogensinde er set i København.

En Korso som denne er aldrig før set i København, og heller ikke mindes vi nogensinde at have set større Folkemasser paa Byens Gader og Pladser. Længe før Toget skulde rykke ud fra Kristiansborg Slots Ridebane, var der overalt, hvor det ventedes, favnetykke, uigennemtrængelige Mure af Mennesker.

Alle Laugene mødte med smykkede Vogne, der symboliserer Haandværket.

Højt til Hest sidder Herolde i deres smukke Dragter. Saa kommer de kostumerede Musikere til Hest og derefter Processionen af Fællesrepræsentationens og Industriforeningens Bestyrelser. Og Vogntoget aabnes derefter af Haandværkerforeningen. Mellem Obelisker, behængte med Værktøj, knejser et Hus, hvis fire Sider dannes af Facaderne paa Foreningens Bygninger.

Saa kører Drejerne frem, saa Stukkatørerne, Bødkerne, Handskemagerne, Gørtlerne, Bagerne og alle de mange andre Haandværk, hver med sit Motiv, symboliserende Faget.

Kl. 6 $\frac{1}{2}$ præcis kørte Processionen ind over Raadhuspladsen. Pladsen var paa dette Tidspunkt i hele sin Udstrækning en tæt bølgende Menneskemasse. Saa langt Øjet rakte, var der til alle Sider ikke en Plet af Asfalt eller Brosten at se. Fra Tage og Vinduer klappedes der og raabtes Hurra.

Sommerlyst-Konferencerne

Sommerens Sensation:

Esmanns Konferencer paa Sommerlyst!

25. Maj.

Det blev en af de store og bemærkelsesværdige Kjøbenhavnraftener: alt, hvad der hører med til det muntre, letbevægelige, allestedsnærværende, sensationslystne Publikum i denne gode og glade By havde fyldt Sommerlyst til allersidste Plads i Aftes, da *Gustav Esmann* for første Gang skulde holde sin med saa megen Spænding imødesete Konference.

Den elegante, overlegne og vittige Forfatter har i den sidste Maanedstid gaaet og køketteret med sin *Première-Nervøsitet*; han har været rundt og bedt om gode Raad hos samtlige Forfattere, Skuespillere og Foredragsholdere, som er vante til at staa paa en Tribune — og har vel faaet saa mange, at han hverken har vidst ud eller ind.

I hvert Fald: *nervøs* var Esmann, da han i Aftes i elegant Kjøleantræk traadte ind paa Sommerlysts Tribune, febrilsk knugende *Chapeaubas'en*, hvori Manuskriptet var skjult. Der gik et Sug af Fryd gennem Salen: skulde det for en Gangs Skyld lykkes at dukke den flabede og overmodige Esmann? Men der gik kort efter et Befrielsens Suk gennem Salen: nu klarer han den! Og *det* vilde man jo allerhelst, saavist som vi alle elsker hans snerrende Kjøbenhavnervid. Jo, Esmann klarede sig fint — han benyttede sin egen *Nervøsitet* og *Forfjamskelse* paa en saa elskværdig Maade, at han samtidig udleverede sig selv til Latter og dækkede sig bag *Selviro-nien*. Fint beregnet — ramt lige i Centrum. Successen var enorm.

Drachmann paa Sommerlyst.

Tegning af Vald. Andersen i Dagbladet »København«.

Sommerlyst er bleven »litterær Varieté«.

Esmanns muntre Konference.

Den unge Direktør Fritz Petersen har forstaaet at skabe Røre om det gamle »Sommerlyst«, der pludselig er gaaet hen og er bleven hele det sommerglade Kjøbenhavns Samlingssted. Hver Aften er der stuvende fuldt af Mennesker, som er henrykte for den yndige Frk. Kylie Carlsen med *Smilehullerne*, og for *Christian Schrøder*, der har fantastisk Succes paa *Fløjtevisen* — men først og fremmest er det naturligvis *Gustav Esmanns Konferencer*, der faar Folk til at juble.

Esmann er bleven den faste Tiltrækning for Sommerlyst, og man diskuterer paa Forhaand, hvad han nu i Aften vil finde paa at tale om. Et er man sikker paa: kedeligt bliver det ikke, hvad enten Esmann causerer om »Kellnere og Droskekuske«, om »Kvindesagen«, eller om »Spekulation og Fallit« — eller mun-

trer sig med en nærgaaende Omtale af vore »Halvdamer«. Selv det dristigste Emne behandler han med en alt afvæbnende Elegance — Esmanns »levende Avis« er bleven Sommerens Sensation.

Drachmann læser op og holder Tale.

22. Juli.

I Aftes havde den unge Direktør formaaet selve Digterkongen *Holger Drachmann* til at læse op paa Sommerlyst. Det blev en ovenud festlig Aften, hvor der ikke var en Stol eller et Bord at opdrive. *Drachmann* holdt Tale, takkede *Fritz Petersen*, denne unge Mand, der for første Gang havde realiseret hans gamle Idé med »den litterære Variété«. Bagefter læste *Drachmann* flere Digte og hyldedes med Begejstring. Langt ud i Haven stod Folk i tætte Stimer, og da *Drachmann* viste sig for sidste Gang, samlede Folk sin Hyldest i et dundrende Leve for Digteren. Hr. *Fritz Petersens* unge Scene indskrev i Aftes sit Navn i Historien.

Den nye Direktør Fritz Petersen.

Hr. Fritz Petersen, som nu har gjort sig bemærket ved at drive Sommerlyst i Vejret, er en ganske ung Mand, endnu kun midt i Tyverne. Han har begyndt sin Teater-Løbane ved *Provincselskaber* og i en Sæson været knyttet til Casino under *Richard Schrøder* som en Slags Inspektør. Gagen herfor var saa minimal, at det øjensynligt var mere af Interesse for Sagen end af økonomiske Grunde, han paatog sig Stillingen. Personalet kaldte ham smilende »Interesse-Petersen«, men ser nu, hvad »Interessen« har ført med sig. Hr. Fritz Petersens Navn nævnes endog i den senere Tid i Forbindelse med Teaterplaner for Casino. Da vi spørger ham herom, svarer han: — Det er rigtigt, at der er ført Forhandlinger. Men jeg bliver først Teaterdirektør den Dag, jeg selv vil. Og den Dag kommer... den er blot ikke kommet endnu.

Direktør Fritz Petersen.

Esmann skudt af sin Elskerinde!

Fundet dræbt paa sit Hotelværelse.

Frk. Karen Hammerich har dræbt ham ved et Revolverskud og bagefter skudt sig selv.

5. September.

Gustav Esmann er død! Myrdet!

Den elegante, aandfulde, vittige, skarpe, ondsksfulde Causcur, Dagens mest omtalte Mand, som endnu i Gaar gik smilende midt iblandt os.

Paa „Centralhotellet“ — eller „Paraplyen“ paa Hjernet af Raadhushjulspladsen og Vesterbrogade — boede Gustav Esmann i to Værelser, og her har Frk. cand. phil. Karen Hammerich i Gaar Eftermiddags skudt ham og bagefter sig selv. Han døde paa Stedet, hun var dødeligt saaret.

Rygtet om det blodige Drama fløj over Byen.

Esmann boede som nævnt i to Værelser ud mod Vesterbrogade; de hørte ikke direkte til Hotellet, men han betjentes herfra af en Stuepige og fik sin Morgente bragt hver Dag og kunde ved direkte Telefon ringe til Portieren. Da Pigen i Gaar Morges kom med Te'en, var alt som sædvanlig. Senere blev der ikke svaret paa Bankningen paa Esmanns Dør, og Pigen kunde saaledes ikke gøre Værelserne i Stand. Ved halvseks-Tiden lukkede man sig da selv ind — og stod overfor det frygtelige Drama!

Esmann laa halvt paaklædt i foroverbøjet Stilling paa Gulvet; han maa have siddet paa en Stol og været i Færd med at tage en Strømpe paa, da han er bleven ramt af Skudet i højre Øre. Han maa øjeblikkelig være død. I det andet Værelse laa Frk. Hammerich paa Gul-

vet med en Revolver af svær Kaliber ved Siden af sig. Fra Hovedet strømmede Blodet ud. Hun aandede endnu svagt og blev i flyvende Fart ført til Kommunehospitalet.

Motivet: brudte Løfter!

Den unge medicinske Student, Frk. Karen Hammerich, der knyttede sin Skæbne til Esmann.

Hvem er den Dame, der paa en saa frygtelig Maade har afsluttet Gustav Esmanns Livsbane?

Hun er 29 Aar, Datter af afdøde Læge Hammerich. Hun har selv studeret Medicin, men opgav det, rejste til London og tog Undervisning i Massage. Under sit Ophold i London kom Frk. Hammerich meget sammen med Esmann, der den Gang — for et Par Aar siden — ofte boede maanedsvist i London. Efterhaanden udviklede Forholdet sig meget intimt. Frk. H. havde efter sin Fader arvet en lille Kapital, vistnok en Snes Tusinde. Da hun kom tilbage fra London, var hun i alt væsentligt blottet for Subsistensmuligheder, og hun befandt sig i en meget opbragt Sindstemning overfor Esmann, der havde — saaledes paastod hun — lovet hende Ægteskab, men svigtet hende paa den hensynsløseste Maade.

Et Opgør — og Forsvar.

For kort Tid siden skal et Opgør have fundet Sted i det samme Værelse, hvor Esmann nu er fundet død. Ledsaget af sine to Venner, Skuespiller Albrecht Schmidt og Skuespillerinde Margrethe Nyrop, begav Frk. H. sig op til Esmann; hun var forsynet med en Ridepisk, og efter at hun først havde rettet voldsomme og forbitrede Ord mod

sin troløse Elsker, slog hun ham i Ansigtet med Pисken.

Saa mærkeligt det end lyder, skal dette Oprin dog være bleven afsluttet med en Forsoning, idet Esmann tilsidst fik den frygteligt ophidsede Dame stillet tilfreds. Og siden saaman dem da ogsaa jævnlig sammen paa forskellige offentlige Steder her i Byen, hvor deres Skikkelser var saa godt kendt. Man tør gaa ud fra, at Esmann atter efter Frk. H.'s Opfattelse har brudt Løftet overfor hende, og at hun endelig, fortvivlet og opbragt, har besluttet at tage en skrækkelig Hævn og samtidig afslutte sin egen Tilværelse.

Esmann i bundløs Gæld.

Et Rygte vilde i Gaar vide, at Esmann frivilligt var gaaet i Døden sammen med Karen Hammerich. Enhver, der kendte Esmann, vidste, at det ikke var sandt. Intet laa ham fjernere. Men sandt er det, at hans økonomiske Forhold var fortvivlede. Han tjente store Penge paa sine Teaterstykker og særlig paa sine Konferencer nu i Sommer — men han brugte det dobbelte og sad i en bundløs Gæld. Det rørte ham dog ikke og kunde paa ingen Maade forlede ham til Selvmord.

Karen Hammerich død.

I Morges er Karen Hammerich død uden at være kommet til Bevidsthed. Skæbnen har været hende naadig. Et Liv, der var ødelagt, er udsøkt — hvor forfærdeligt, hvis det ikke var endt.

Karen Hammerich.

Gustav Esmann.

„Det grønne Haab“ paa Frederiksberg

Niels Finsen død.

Lysets Læge,
Menneskehedens Velgerer.

25. September.

Med Professor Finsen har Danmark mistet en af sine berømteste Sønner, en Mand, hvis Navn var kendt Verden over, og hvis Betydning for den lidende Menneskehed har været overordentlig stor.

Budskabet om Finsens Død spredtes i de sene Aftentimer udover Byen, og overalt, hvor man kom hen, hørte man Folk beklage den unge Videnskabsmands altfor tidlige Død. Heltemodigt havde Finsen lige fra sine yngste Aar kæmpet mod baade Lever- og Hjertesygdom. Da han sidste Aar modtog Nobelprisen, var han allerede en mærket Mand. Finsen blev kun 43 Aar gammel.

Den litterære Grønlands-Expedition vendt hjem.

7. November.

Igaar Formiddags ankom den danske litterære Grønlands-Expedition til Nordre Redhavn. Tværs over Rælingen trykker man de Hjemvendtes Hænder og ønsker dem Velkommen tilbage.

Om Ekspeditionens Resultater fortæller Mylius-Erichsen ganske kort: — Vi har studeret baade de hedenske Eskimoer ved Kap York og de Grønlændere, der længe har været Kristne, og endelig ogsaa de Eskimoer paa Østkysten, der først nylig er blevne kristnede. Knud Rasmussen har gjort sproglige og folkloristiske Studier og hjembringer et meget stort Materiale af Eventyr og Fortællinger.

Emil Wulff aabner Frederiksberg Teater med en Række unge Skuespillere

Aabningsforestillingen med Drachmanns „Grønne Haab“

8. Oktober.

Den unge Direktør Emil Wulff aabnede i Aftes det gamle »Morskabs-teatret« i Frederiksberg Allé som Vinterteater under Navn af *Frederiksberg Teater*, og Begyndelsen blev gjort med *Drachmanns* »Det grønne Haab« med Musik af *Charles Kjærulff*.

Det blev en hel Begivenhed, Teatret var fyldt til sidste Plads af kendte Kjøbenhavnere, og i en Loge saaes *Drachmann* selv og hans Hu-

Carl Alstrup.

stru, Fru *Soffy*. Det er beundringsværdigt, at det er lykkedes *Emil Wulff* at samle et saa fortrinligt Personale af unge Mennesker fra Provinsscenen, bl. a. *Carl Alstrup*, *William Bewer*, *Edith Buemann* og *Sophus Erharth*. Det lille Orkester dirigeredes af den purunge Pianist *Hans Ishøj*. Opførelsen var da ogsaa i alle Maader fortrinlig. Bifaldet var stormende, efter sidste Akt slog *Drachmann* ud med Haanden og sagde først nogle Ord om »alt nyt, sundt og stærkt i Danmark«, hvorpaa han udbragte et Leve for den nyaabnede Scene.

Emil Wulff.

Fra Førsteopførelsen af »Det grønne Haab« paa Frederiksberg Teater. I Logen til højre Holger Drachmann og Fru Soffy. Paa Scenen siddende fra venstre: Henry Seemann, Sophus Erharth, Gunnar Helsengreen, Jutta Lund, William Bewer, staaende Debutantinden Frida Olsen.

Julemærket — en Idé, der slaar an!

En genial Idé.

Postekspedient Holbøll finder paa Julemærket.

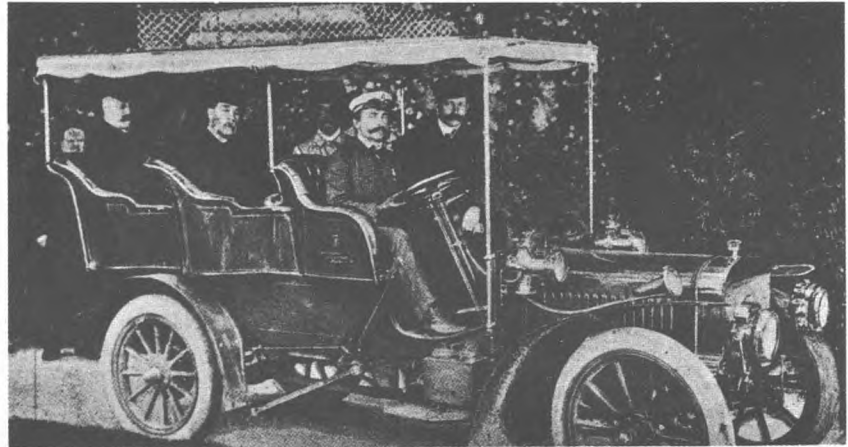
17. November.

Der omdeltes forrige Jul og Nyt-aar her i Kjøbenhavn 2,281,000 Breve og Brevkort. Hvis hvert af disse Kort og Breve blot ydede to Øre til Velgørenheden, vilde denne faa en stor Sum at arbejde med. Saaledes ræsonnerede en Dag Postekspedient paa Pengepostkontoret Ejner Holbøll, og ud fra dette Ræsonnement fødtes hos ham en virkelig udmær-

ket Idé. Hvad om man paa alle disse mere end to Millioner Breve fik Publikum til frivillig ved Siden af det almindelige Frimærke at anbringe et Godgørenhedsmærke, som kostede to Øre!

Sagen udviklede sig, og igaar talte vi med Hr. Holbøll, der meddelte os, at Indenrigsministeren sandsynligvis vil tillade, at Godgørenhedsmærket forhandles fra samtlige Postkontorer i hele Landet, saaledes at man kan regne med et betydeligt større Tal end det ovenfor nævnte. Men hvortil skal Pengene bruges? Hertil svarede Hr. Holbøll:

Kongen i Automobil i Wiesbaden.

— Hvad vi er blevne enige om, er Oprettelsen af et Hospital for tuberkuløse Børn. Det tiltrænges stærkt, og jeg synes, det er et smukt Formaal, hvorom Alle maa kunne samle sig.

Julemærket gav 65.000 Kr.

Med et Slag har i denne Jul Postekspedient Holbøll indskrevet sit Navn i den kjøbenhavnske Velgørenheds Historie. Hans Idé med Julemærket indbragte i Løbet af 14 Dage en Sum, der nu anslaaes til 65,000 Kr.

De brystsyge Børn faar deres Sanatorium, og i Fremtiden vil man ikke kunne nævne Navnet Holbøll uden ogsaa at sige Julemærke.

Det mærkelige er bare, at den Mand endnu kun er Postekspedient. Han burde være Generalpostdirektør!

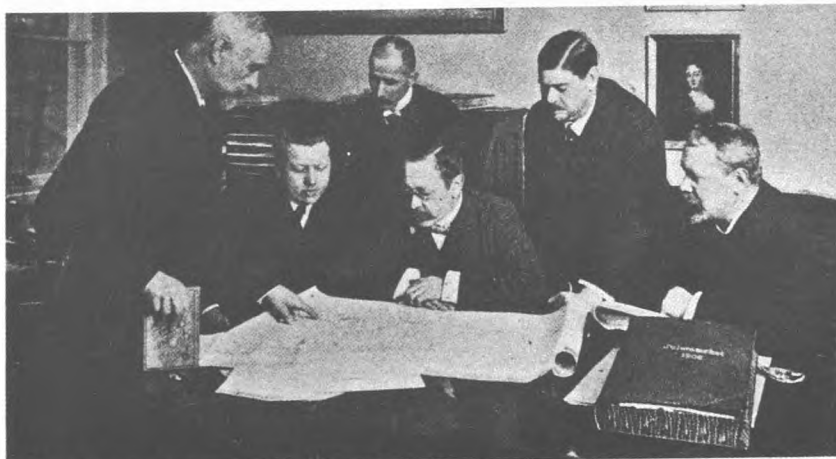
Vor gamle Konge kører i Bil i Wiesbaden.

Under sit Ophold fornylig i Wiesbaden deltog Kong Christian IX — trods sine fyldte 86 Aar — i en længere Automobiludflugt. Paa ovenstaaende Billede ses Hans Majestæt i den elegante Automobilvogn, der er udgaaet fra Adlers Fabriker. Ved Kongens Side sidder Prins Hans og bagved Kammerherre Bardenfleth.

Journalistforbundet dannet.

12. December.

For kort Tid siden stiftede Musikerne »Dansk Tonekunstnerforening» og Scenens Kunstnere startede »Skuespillerforbundet«. Nu har Bladenes Folk fulgt Eksemplet og paa et igaar afholdt Journalistmøde oprettet en jagtig Journalistforening, der fik Navnet Kjøbenhavns Journalistforbund. Til Formand valgtes Henrik Cavling, og til Medlemmer af Bestyrelsen Andreas Bruun, Johannes Hoeck, C. E. Jensen, Olaf Linck og Freilif Olsen.

Julemærke-Komitéen: Fra v. Ingeniør Jess Jensen, derefter Departementchef Jerichou-Christensen, Sekretær Rosenørn, Prof. Gram, Arkitekt Ingemann og endelig yderst t. h. Postekspedient Holbøll.

Valdemar Poulsens traadløse Telegrafi.

Ogsaa traadløs Telefon — en opsigtsvækkende Opfindelse.

Nu har Telegrafonens Opfinder, Hr. Valdemar Poulsen, atter gjort en betydningsfuld Opfindelse. Den unge Ingeniør har paa den tekniske Kongres i St. Louis haft fremlagt en Redegørelse herom, og der har allerede dannet sig et internationalt Selskab, som skal udnytte Opfindelsen og udtage Patenter.

Valdemar Poulsen har udfundet en simpel Metode til at frembringe en Kontinuerlig af elektriske Bølger, saaledes at man kan telegrafere med Marconis traadløse Telegraf, uden at det er muligt for andre at opsnappe Telegrammerne.

Og ikke nok hermed. Valdemar Poulsens nye Opfindelse vil ogsaa gøre det muligt at telefonere uden Traad, hvilket sikkert vil faa en gennemgribende Betydning.

Nytaars - Fyrværkeri

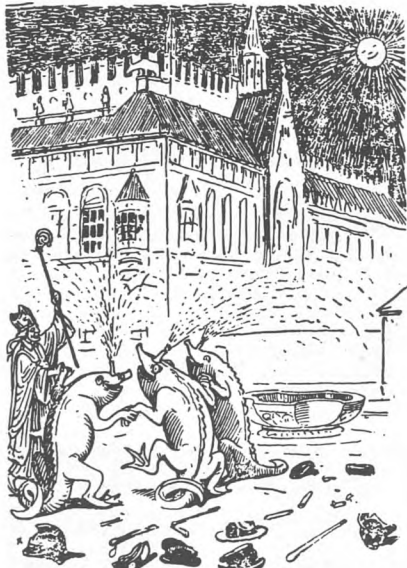
Voldsom Nytaarsballade paa Raadhuspladsen.

Baal i Bindsbølls Dragekumme.

1. Januar.

Til at begynde med saa det ud til, at Nytaarsaften skulde forløbe som de foregaaende Aar, men det blev værre end nogensinde.

En Sværm af Bøller fandt paa, at der skulde »laves noget« i Bindsbølls Kumme som Surrogat for den Midtergruppe, som Raadhuskomitéen ikke fik Raad til at sætte mellem Dragerne. Man fyldte Kummen op med Trækvogne og andet Skrammel og øverst en gammel Madras, som man stak Ild i. Politiet havde svært ved at faa Sværmen spredt. Bøllerne hævnedes sig ved at jage en Stige gennem fem af Industrikafeens Ruder og rive de elektriske Lednings- traade ned, saa Sporvognene stand- sede. Politiet fik en drøj Nat.

Den Raadhuspladsen efter Stigøj Nytaarsaften.

Selv Dragerne fra Springvandet og Absalon fra Raadhuset deltager i Nytaarsorgierne paa Raadhuspladsen.

Den Hundredaarige i Haregade

11. Januar.

En livlig gammel Herre, pensioneret Formand *Niels Petersen* i Haregade i Nyboder, fyldte i Gaar 100 Aar. Kvarteret er meget stolt over ham, fordi han er en rigtig Type paa en Nyboder-Mand. Han er født i Nyboder og har altid boet der. Han er rask og rørig og ikke Spor af imponeret over, at han er blevet 100 Aar.

Stjernes kud fra Restauranterne.

Wivels Palmeterrasse aabnes efter endt Udvidelse Nytaarsdag. Dinér paa Terrassen 1½ og 3 Kr. — men i den nye Dinérsal koster Dinér'en 3 og 4½ Kr.

○

Hotel d'Angleterres Direktør *J. Amino* averterer med en mægtig Nytaarsdinér paa otte Retter til 4 Kr. 50 Øre — men i Selskabslokalerne koster den 6 Kr.

○

Thomas S. Lorenzen averterer, at »Grand Restaurant Lorenzen« serverer »Ægte hollandske Østers, Qualité Supérieure, pr. 10 Stkr. Kr. 1,50.«

○

Hobro-Akvavit meddeler, at den ekstrafine *Hobro*, 7 Aar gammel, nu koster 1 Kr. Taffel koster 55, Kommen 50 og Fusetfri 40.

Ministeriet sprængt!

Hr. Deuntzer under femdobbel Ild.

7. Januar.

Efter at Krigsminister *Madsen* den 24de i forrige Maaned havde meddelt Konsejlspræsident *Deuntzer* sit Ønske om at fratæde, har nu tillige Kultusminister *J. C. Christensen*, Landbrugminister *Ole Hansen*, Indenrigsminister *Enevold Sørensen* og Justitsminister *Alberti* indgivet deres Ansøgning om Afsked.

Det første Venstreministerium har siddet siden 23. Juli 1901.

Gaar Hr. Deuntzer?

10. Januar.

Konsejlspræsidenten har vægret sig ved at efterkomme Ministrenes Ønske. Ministerkrisen vedvarer. Ved Rigsdagens Sammentræden i Gaar drøftedes alle Vegne Spørgsmaalet om, hvem der vil komme til at sidde i det nye Kabinet.

Det blev som ventet et Ministerium J. C. Christensen

14. Januar.

Hr. *J. C. Christensen* har forelagt Kongen følgende Ministerliste, som denne har approberet: *J. C. Christensen*, Konsejlspræsident og Krigs- og Marineminister. *Grev Raben-Levetzaug* til Aalholm, Udenrigsminister. *Alberti*, Justitsminister. *Ole Hansen*, Landbrugminister. *Enevold Sørensen*, Kultusminister. *Svend Høgsbro*, Minister for off. Arbejder. *Sigurd Berg*, Indenrigsminister. *Vilh. Lassen*, Finansminister.

Det radikale Parti. Venstre sprænges.

21. Maj.

Den første Sprængning af Venstrepartiet foranledigedes som bekendt af Socialdemokraten *K. M. Klausens* Aktion mod Krigsminister *Madsen*, der blev angrebet for at have overskredet sin parlamentariske Hjemmel til at udbedre Fæstningen. Derefter fulgte *J. C. Christensen* og *Albertis* Udtræden af *Deuntzers* Ministerium, der bragtes til Fald, hvorpaa *J. C. Christensen* dannede sin Regering. I Begyndelsen af Aaret erklærede den nye Ministerchef og Forsvarsminister, at de militære Udgifter ikke kunde reduceres, og det har nu medført den endelige Sprængning af Venstre, idet femten Folketingsmedlemmer af Partiet har fulgt *Zahle*, *Stengerik* og *Krabbe* og paa et Møde i Odense dannet *Det radikale Venstre*.

„Landlov“.

16. Januar.

Skuespiller ved Det kgl. Teater *Poul Nielsen* fik i Gaar paa Det kgl. Teater en stor Publikumssukces paa sit elskværdige Lystspil *Landlov*.

— I Stykket debuterede en ung Mand *Carlo Wieth*, der indtog ved sin Friskhed.

En Bombe under Martinus Nielsen.

Rygte om at Dobbeldriften ryger i Luften.

Der gaar Rygter om, at Direktør *Martinus Nielsen* har store økonomiske Vanskeligheder med at klare Dobbeldriften af Dagmartheatret og Casino.

Direktøren har ladet opslaa denne Plakat for at nedslaa alle de grimme Rygter:

Det cærede Publikum gøres opmærksom paa, at hvad der i disse Dage i enkelte Blade og Aviser er nævnt af Talstørrelser angaaende **Casinos** og **Dagmartheatrets** pekuniære Status, nævnt af Navne (Damer og Herrer), som skulle have tilbudt mig Pengehjælp til Theatrene, fuldstændig er grebet ud af Luften, og intetsomhelst har med Sandhed at gøre.

Deres ærbødige
Martinus Nielsen.

Kunst og Kulisse - Musik og Mennesker

Erik Henningsen

Marts.

Maleren Erik Henningsen, der særlig er kendt og skattet som Illustrator og Skildrer af Byens Liv, vil i Aar blive særlig fyldigt repræsenteret paa Charlottenborg Udstillingen. Blandt andet vil man finde Erik Henningsens fortrinlige Maleri »Et Møde«, af hvilket en Gengivelse ses hosstaaende. Det er Mødet mellem nordisk Musiks to Stormænd, de norske Komponister Edvard Grieg og Johan Svendsen, af hvilke den første ofte bor her, medens den anden er vor højt skattede kgl. Kapelmester. Til venstre Olaf Poulsen paa Vej til Teatret.

Erik Henningsen: Et Møde.

Det kgl. Teaters Censor.

Det kgl. Teaters nye Censor
Prof. Otto Borchsenius.

Ved Etatsraad Peter Hansens Død d. 6. April mistede Det kgl. Teater sin Censor. Peter Hansen, der blev 65 Aar, havde tidligere været Det kgl. Teaters Direktør og som Litterat vundet sig et Navn ved sine Bøger »Den danske Skueplads« og »Ill. Litteraturhistorie«. Længst vil hans Navn dog bevares som Oversætter af Goethes »Faust«. Censor-Stillingen har været søgt af Emil Poulsen, Oberst Rist, Erik Skram, Karl Larsen, Vilh. Østergaard, Helmer Lind og Otto Borchsenius. Det blev den sidste. Professor Borchsenius tiltræder ved Sæsonens Begyndelse.

Musiken faar sit eget Hus.

27. Marts.

Musikkonservatoriet er ikke alene bleven »kgl. dansk«, men er nu ogsaa rykket ind i sit eget Hus, en smuk Bygning paa Vestre Boulevard. Den højtidelige Indvielse skete i Overværelse af Kongefamilien og adskillige Indbudte fra Nabolandene. Musikkonservatoriet blev ved denne Lejlighed fastslaaet som vor fornemste musikalske Lærestanstalt, der sikkert vil hævde sig smukt, nu da den har faaet en Slags officielt Stempel.

Musikkonservatoriets Lærere og Ledere: I forreste Række fra venstre ses Fru Agnes Adler, Prof. O. Malling, Frk. Mary Schou, Prof. G. Matthison-Hansen, Elna Hornemann, Kontorchef Steman og Frk. Luplau-Møller. Staaende bagved fra venstre Gustav Helsted, Georg Høeberg, Ax. Gade, Skjerne, Prof. Bielefeldt, Langgaard, Lincke, Ant. Svendsen, Fibert, Haunstrup, Hegner, Alb. Orth, Rüdinger, Storm og Wolfgang Hansen.

5. April.

Den nedsatte Komité har fuldendt sin Bedømmelse af de indsendte Skitser til Christiansborg Slots Genopførelse. Der er uddelt tre første Præmier paa 3000 Kr. hver til Arkitekterne Thorvald Jørgensen, A. Clemmensen og Martin Nyrop.

○

8. Marts.

Overretssagfører Henri Nathansen debuterer i Aften paa Det kgl. Teater med »Mo'r har Ret«.

○

16. Marts.

Forfatterinden Amalie Skram er i Gaar afgaaet ved Døden i sit Hjem her i Kjøbenhavn. Hun er død uden at faa skrevet sidste Del af Hellemysr-folket, som hun selv mente skulde være hendes Hovedværk.

22. Marts.

Amalie Skram blev bisat ved en Sørgehøjtid, der gjorde et udsletteligt Indtryk paa alle tilstedeværende ved sin stemningsfulde og storladne Karakter.

Dr. Poul Levin talte med stor Kraft og Myndighed over den Afdøde. Og Fru Betty Nansen reciterede dybt bevæget L. C. Niensens skønne Vers.

○

25. Maj.

Hr. Thorkild Roose, der i Aften debuterer i »Hedda Gabler« paa Det kgl. Teater, er Elev af Emanuel Larsen og engageredes for fire Aar siden til Aarhus Teater, hvor han i et Par Sæsoner spillede et stort Repertoire og regnedes blandt Teatrets bedste Kræfter.

Den unge, sympatiske Skuespiller er nu 27 Aar gammel.

○

25. Maj.

Hr. Otto Ficks Centralbygning paa Forchammersvej, hvor alle Lejere fritages for Madlavning og Tjenestepigebrøvl, staar nu færdig, og de første Beboere er flyttet ind.

Princippet er at spare Beboerne for Ulejligheden med Husholdningen. Der betales under eet for Lejlighed, Kost og delvis Opvartning. Prisen er for en 4 Værelses Lejlighed 21—2200 Kr. for 2 Personer, 26—2700 for 3 og 31—3200 Kr. for 4 Personer.

„De Otte“ bryder ud fra Dagmartheatret

Otte af Dagmartheatrets første Skuespillere danner eget Teater.

En Katastrofe for Martinus Nielsen.

18. Februar.

Rygtet har i de sidste Dage fortalt, at otte af Dagmartheatrets første og største Skuespillere agter at bygge et splinternyt Teater midt i Byens Hjerte. Denne Kreds af vore yngre og allertalentfuldeste Skuespillere og Skuespillerinder har slaaet sig sammen om den store Idé, som foreløbig er til Billigelse hos Justitsminister *Alberti*. Den ny Scene her i Byen vil efter den foreløbige Bestemmelse blive aabnet den 1. Oktober næste Aar.

Martinus Nielsen.

Et Opslag paa Dagmartheatret.

Martinus Nielsen raser.

20. Februar.

Meddelelsen om det nye Teater har vakt stærkt Røre. Paa Dagmartheatret er Følgen bleven et skriftligt Opslag fra Direktør *Martinus Nielsen*, hvori han sammenkalder Teatrets Skuespillere — ialt 52 — til et Møde Tirsdag Aften. I Opslaget gør Direktøren opmærksom paa sine 8 Aars Bestræbelser som Teaterleder

for at forbedre Skuespillernes Kaar, og beklager sig i stærke Udtryk over, at det netop skulde blive hans Skuespillere, som først kom til at udtale deres Misfornøjelse:

»Disse Mænd har handlet ugentlemanlike, og jeg troede ikke, jeg havde ugentlemanlike Skuespillere ved mit Teater.«

»De Otte«, fra venstre Johs. Poulsen, Jacques Wiehe, Anna Larssen, Albrecht Schmidt Emma Wiehe, og Jacob Jacobsen. Siddende foran Olivia Jacobsen og Emanuel Larsen.

Et Svar fra „De Otte“.

Vi underskrevne Medlemmer af Dagmartheatrets Personale tilbageviser herved paa det bestemteste den Beskyldning for at have opført os »mere end ugentlemanlike«, som findes i Hr. Direktør *Martinus Niensens* Skrivelse.

Nærmere Redegørelse vil følge paa det til i Morgen Tirsdag ansatte Møde.

Kjøbenhavn, d. 20. Febr. 1905.

Johannes Poulsen. Emanuel Larsen.

Anna Larssen. Olivia Jacobsen.

Emma Wiehe. Jacques Wiehe.

Albrecht Schmidt. Jacob Jacobsen.

Et stormende Møde paa Dagmartheatrets Scene.

22. Februar.

Mødet paa Dagmartheatret mellem *Martinus Nielsen* og Rebellerne fik et meget dramatisk Forløb. Direktøren indledede med at erklære, at han ikke ønskede nogen Diskussion; naar han havde talt, var Mødet hævet.

Herimod protesterede Skuespillerne. Og Direktørens to Timer lange Tale blev hyppigt afbrudt.

Martinus Nielsen udtalte blandt andet, at *Fjelstrup* havde opført sig gentlemanlike ved at meddele sin Direktør, at han vilde starte sit eget Teater — det havde de otte imidlertid ikke.

Hr. *Jacob Jacobsen* oplyser paa Forespørgsel, at de Ottes Bestræbelser aldeles ikke er en Manøvre for at faa Hr. *Martinus Nielsen* sat ud af Spillet. Man ønsker paa ingen Maade at overtage Dagmartheatret.

Det nye Teater kommer sandsynligvis til at ligge i Grønnegade. Det vil komme til at koste ca. 450,000 Kr.

Der planlægges et nyt Teater i Grønnegade

De Ottes Teater i Grønnegade.

En storstilet Plan, der er økonomisk sikret.

5. Juli.

Idag gaar Hr. *Jacob Jacobsen* til Justitsminister *Alberti* med »de Ottes Teater«. Nu er alle de Betingelser opfyldt, som Ministeren stillede. Og nu maa Bevillingen følge efter.

Firmaet *Hein & Møller Holst*, som har overtaget de økonomiske Forpligtelser, har gjort Kommunen et Tilbud paa 570,000 Kr. for 5700 Kvadratalen, som ligger mellem Store Regnegade, Grønnegade og Gammel-mønt, og Kommunen har akcepteret Tilbudet.

I Sommeren 1906 kan man begynde at bygge Teatret, som faar 800 Pladser og Drejescene til 3 Dekorationer. Naar der trykkes paa en Knap, gaar Skiven rundt, og Publikum slipper for de dræbende Mellemakter.

Hr. *Jacob Jacobsen* skal være Teatrets kunstneriske Leder, Hr. *William Norrie*, der hidtil har varetaget Dagmar-teatrets Økonomi, bliver det nye Teaters Administrator.

De Otte gaar paa Turnée til Sverig og Norge.

Peter Fjelstrup slutter sig til Selskabet.

22. August.

De Ottes Teaterselskab, der forøvrigt nu tæller henved en Snes Medlemmer — saaledes har Peter Fjelstrup ogsaa sluttet sig til Truppen — afrejser i Dag til Malmø, hvor de i Aften spiller »Kameliadamen« med *Anna Larssen*. Den 1. September begynder et stort Gæstespil paa Tivoli-Teatret i Kristiania, hvor de skal have Vinter-Sæson, mens Teatergængerne i Kjøbenhavn maa savne en hel Række af vore talentfuldeste Kræfter.

Der gaar stadig Rygter om, at der er Vanskeligheder med *de Ottes Teaterprojekt*. Men *de Otte* tror selv paa, at Teatret i Gammel-mønt vil staa færdigt til Nytaar 1907.

Hvormange er de Otte?

Og hvad hedder de?

23. August.

De Otte er atten!

Her er Navnene: *Olivia* og *Jacob Jacobsen*, *Emma* og *Jacques Wiehe*, *Marie* og *Robert Dinesen*, *Anna Larsen*, *Johannes Poulsen*, *Emanuel Larsen*, *Albrecht Schmidt*, *Peter Fjelstrup*, *William Norrie*, *Mimi Michelsen* (kendt fra Sommerlyst), *Asta Nielsen* (spillede i *Karen Bramsons Stykke* i Vinter paa Dagmar-teatret en *Bernina-Dame* med rød Paryk), *Marie Niedermann*, *Robert Schmidt* (en yngre Broder til *Albrecht*, har efter Sigende spillet Komædie paa Dagmar), *Willumsen* og unge *Lumbye* (Regissør).

Kæmpe-Sukces i Malmø.

Malmø, 23. August.

Premièren her paa *Kameliadamen* blev en formidabel Sukces. Huset var saa udsolgt, at Dagmar-teatrets Ejer, Hr. *Julius Nielsen*, maatte staa op i Orkestret. De otte tjente paa denne ene Aften nok til alle Turnéens Udgifter indtil Vinterhiet i Kristiania.

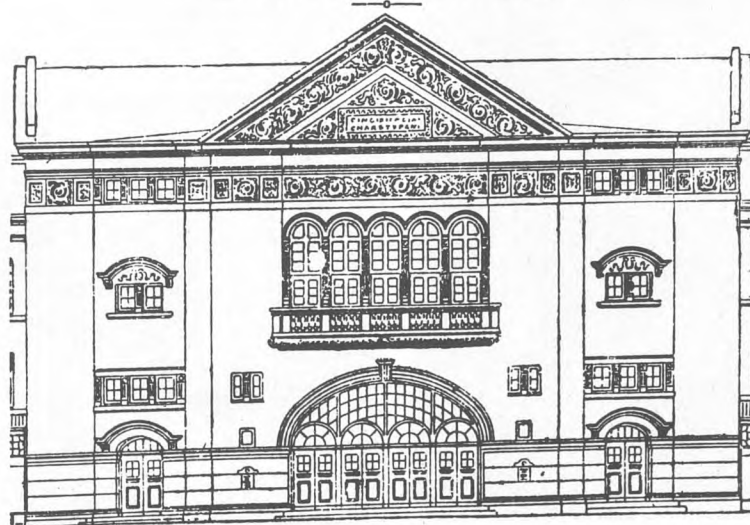
Justitsminister Alberti.

Bevillingen nægtet! Saadan endte Eventyret om „De Otte“.

15. Oktober.

Medens *De Otte* gør mægtig Lykke i Kristiania, har Justitsminister *Alberti* pludselig nægtet sin Tilladelse til, at der meddeles Bevilling til det projekterede Teater i Grønnegade, — »da de af dem til Ministeriet indsendte Oplysninger ikke er i Overensstemmelse med de fra første Færd stillede Krav for Sagens videre Fremme«.

Sidste Plan af „De Ottes Teater“.

Maler-Foraar - Jura - Nyt Format

Foraar paa Charlottenborg.

Elna Borch: Døden.

Paa Foraarsudstillingen paa Charlottenborg lægger man særlig Mærke til Irmingers store Billede »Charons Baad« og Johannes Andersens stilfærdigt gribende »Moderen«. Et tredje Kunstværk med dystert Motiv, som ogsaa fanger Opmærksomheden, er Elna Borchs skønne Skulptur: »Døden«.

Johannes Andersen: Moderen.

V. Irminger: Charons Baad.

Den højeste Jura.

Justitsminister Peter Adler Alberti har nu efter mange og lange Forhandlinger faaet sin saa meget omtalte Pryglelov gennemført i Folketinget. 56 stemte for Pryglene, 46 stemte imod, 7 stemte ikke og 4 var fraværende.

Justitsministeren overvejer for Tiden, om han vil tildele den unge Fritz Petersen Bevilning til at drive Casino. Hr. Fritz Petersen var i Sommer Direktør for Sommerlyst, hvor afdøde Gustav Esmann holdt sine Konferencer. Justitsministeren betænker sig.

Frk. Henny Sophie Petersen (senere Fru Henny Magnussen) er den første Kvinde her i Landet, der er bleven juridisk Kandidat. Den unge candidatus juris agter at nedsette sig som Overretssagfører her i Kjøbenhavn.

Det første traadløse Telegram til Island.

8. Juli.

26. Juni Kl. 10,38 Aften kaldte Marconistationen i Poldteu i Cornwall for første Gang Modtagelsesstationen i Reykjavik. Det første Telegram indeholdt i kortfattet Form den triste Meddelelse om Sammenstødet mellem Georg Stage og Ancona og de 22 Drenges Død i Bølgerne.

De islandske Blade udsendte en fælles Løbeseddel herom.

Tietgens Statue.

Billedhuggeren Rasmus Andersens Statue af Tietgen er nu opstillet ved Indgangen til Børsen.

Nogen Tid vil der jo nok gaa, inden man vænner sig til denne Bronzemand i høj Hat og Diplom.

Nyt Format.

16. Maj.

Siden Nytaar har Henrik Cavling været »Politikens« Redaktør med Ove Rode som politisk Medredaktør, og fra i Dag udkommer Bladet i et nyt Format. Hr. Cavling har taget Mønster efter engelske Blade og mener, at Tiden er løbet fra de uhandelige langstrakte Aviser, der er som hele Lagner. Det nye Format er paa Størrelse som Middagsbladene, men med betydeligt større Antal Sider. Tiden vil vise, om det nye Format slaar an. Der er ikke udelt Glæde over Forandringen, og »Politikens« bliver nok ene om Nyheden.

„Georg Stage“ sejlet i Sænk

Grufuld Ulykke i Hollænderdybet

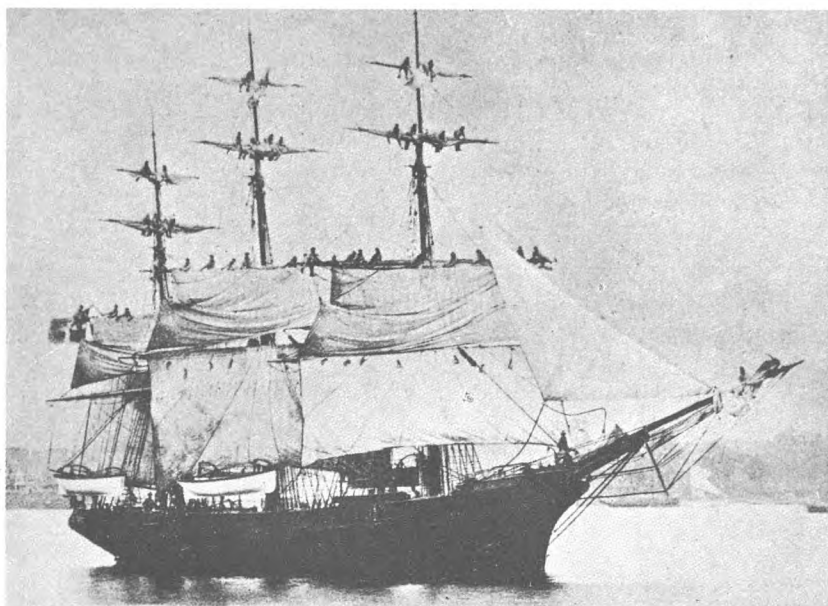
22 frivillige Lærlinge
omkommet.

26. Juni.

Skoleskibet Georg Stage, der var ude paa Øvelsestogt, er i Nat Kl. 11¹/₂ i Hollænderdybet ud for Kastrup sejlet i Sænk af den engelske Dampers „Ancona“, „Georg Stage“ sank paa halvandet Minut. Af den 79 Mand store Besætning omkom de 22, allesammen frivillige Lærlinge i Alderen 15—16—17 Aar.

Fejlmanøvre af den engelske Dampers.

Ulykken er ganske uforklarlig. Det var en dejlig lys og klar Sommernat. Halvdelen af Besætningen var paa Dækket i Færd med at udføre en Sejlmanøvre, Øverstkommanderende, Premierløjtnant *Malthe Bruun* stod paa Kommandobroen. Pludselig saa man forude en fremmed Dampers sorte Skrog, der nærmede sig »Georg Stage« med stærk Fart. Pludselig forandrede den Kurs, rimeligvis ved en fejl Manøvre, og løb med fuld Kraft ind i »Georg Stage«s bagbords Bov.

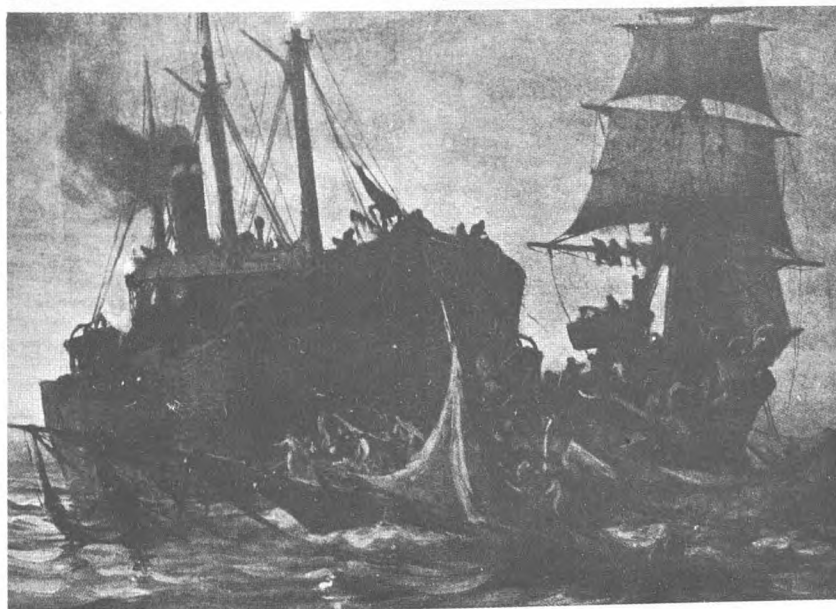

Dræbt ved Sammenstødet medens de sov - Resten druknet.

Skoleskibet begyndte straks at synke. Gennem et mægtigt Hul i Siden strømmede Vandet ind og fyldte Kahytterne nedenunder, hvor Eleverne laa og sov.

Nogle af dem knustes ved Sammenstødet, andre druknede ved det indstrømmende Vand. Ogsaa det paa Dækket værende Mandskab var i alvorlig Fare, da flere af Lærlingene og Matroserne indvikledes i Rigningen og fik Sejlene over sig, da Skibet gik ned.

Paa Dækket herskede iøvrigt fuldkommen Ro, ikke en Klynken hørtes fra de unge Elever, ingen Skrig og Panik. Baadene blev firet ned, men inden de naaede Vandet, gik »Georg Stage« til Bunds. Fra den fremmede Dampers blev der nu sat Baade ud, og efter en Times Forløb havde man alle de overlevende ombord.

Premierløjtnant Malthe Bruun.

Skylden hviler alene paa Dampers.

Dykkere arbejder paa at bringe Ligene af Drengene op fra det sunkne Skib.

Imedens afholdes Søforhør, hvoraf fremgaar, at Skylden ene maa tillægges den engelske Dampers Fører, Kaptajn *Mitchell*, medens »Georg Stage«s Fører, Premierløjtnant *Malthe Bruun*, er helt uden Ansvar for den grufulde Ulykke.

Omkring Ministeriet I. C.

I. C. Christensens Militærkasket.

30. Juni.

Krigsminister I. C. Christensen har inspiceret de jyske Garnisoner. Hr. Christensen er paa Turnéen iført Ministeruniform, men den trekan- tede Ministerhat er bleven erstattet af »en Art militær Hovedbedæk- ning«, som et af Aarhusbladene ud- trykker sig. ○

Censor Levin har nedlagt Forbud imod, at Frederik Jensen i Sommerrevyen paa Frede- riksberg Teater viser sig med hvidt Slips og Militærkasket.

Gaa stille — tal sagte — tænk paa de sovende!

Det vækker pinlig Opmærksomhed, at Tra- fikminister Høgsbro i en Jernbanekupé har yppet Klammeri med en Medrejsende, den gamle Tømremester F. A. Frandsen i Fre- densborg, og brutalt skubbet ham bort fra et Vindue.

I Forvejen havde Trafikministeren gjort sig bemærket ved et mærkeligt Tilfælde med et Ekstratog, der var bestilt paa Statens Reg- ning, men som han betalte af sin egen Lomme, da der blev gjort Bemærkninger herom. Og

Konseilspræsident, Forsvarsminister I. C. Christensen — med sin nye Militærkasket — inspicerer Dragonkasernen i Aarhus.

ikke mindst ved sine mærkelige Forbud, Pla- kater og Opslag, blandt andet dette, som man smiler over, fordi man ved, at det er Hr. Høgsbro selv, der er blevet gnaven over at være blevet forstyrret i sin Søvn:

Gaa stille!

Tal sagte!

Tænk paa de Sovende!

Kejser Wilhelm kommer paa sit aarlige Sommerbesøg til København. Her gaar den tyske Kejser d. 31. Juli i Land ved Toldboden og modtages med fuld Honnør. Yderst til venstre ses Konseilspræsident I. C. Christensen.

Høre, føre og gøre og se, sigte og sætte.

Konseilspræsidenten taler paa Vers.

Ved Ribe Amts Skytteforenings Aarsfest i Esbjerg holdt Konseilspræsident I. C. Chri- stensen en Tale, hvori han ytrede:

Der er tre Ord, som kendetegner Gymna- stiken, nemlig:

høre, føre og gøre.

Og der er tre andre Ord, som passer paa Skydningen, nemlig disse:

se, sigte og sætte.

Vi ser Maalet, vi sigter efter at finde Vejen, og vi sætter Kuglen i Pletten som et Budskab fra vor Vilje. . . .

Kolding-Hansen.

Kgl. valgt Landstingsmand, Sagfører Hansen i Kolding — set med Alfr. Schmidts Øjne.

13. Juli.

En Deputation fra Kolding har overbragt Justitsminister Alberti en Bunke Klager over Sagfører Hansen, der er bleven udnævnt til kongevalgt Landstingsmand.

Justitsministeren har afvist Klagerne, og Hr. Hansen gaar ud af Sagen som en ren Engel.

Kiøler-Bjerre.

6. August.

Folketingsmand P. Bjerre, der ved Under- retten var idømt en Bøde paa 340 Kr. for under Overrejsen til Kiel at have vist støj- ende Adfærd og beskadiget Bordene og Ge- lænderet, slap ved Overretten med en Bøde paa 80 Kr.

Norge ophæver Unionen med Sverige

8. Juni.

Norge har i Gaar taget det store og for hele Norden betydningsfulde Skridt: Det norske Storting har enstemmigt besluttet, at Kong Oscar har ophørt at regere i Norge og at Unionen med Sverige dermed er opløst.

Prins Carl som Norges Konge?

Kristiania, 13. Juli.

Efter at Kong Oscar bestemt har udtalt sig mod en Prins af Huset Bernadotte paa Norges Trone, har man nu i ledende politiske Kredse i Norge fæstet Opmærksomheden paa Prins Carl af Danmark som Norges Konge. Stemningen for denne Kandidatur er voksende.

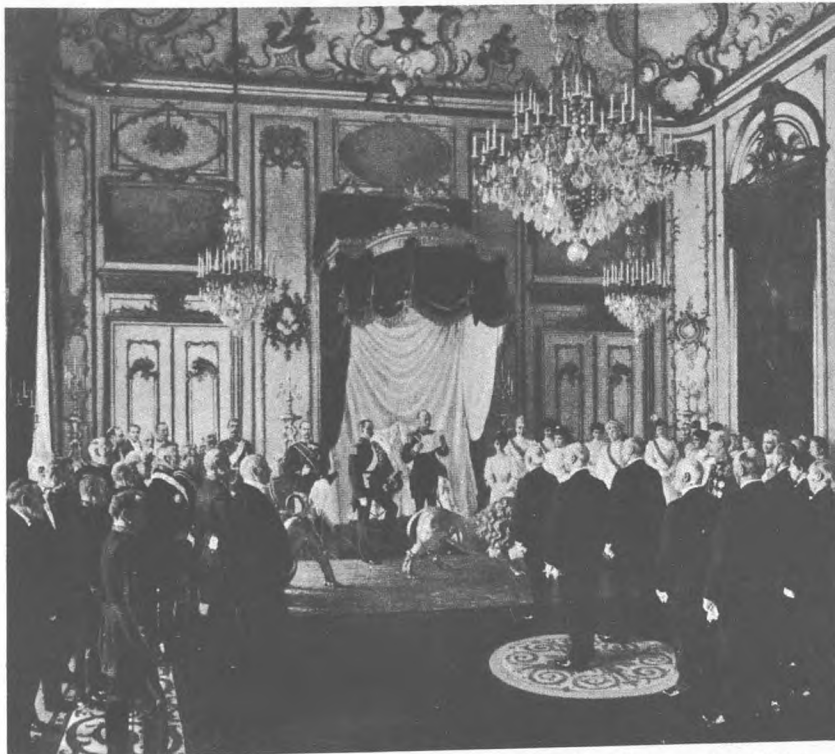
Prins Carl, Prinsesse Maud og deres lille Søn — snart Norges Kongepar og Kronprins.

Ved Folkeafstemning vælges Prins Carl til Norges Konge.

Kristiania, 11. Nov.
Folkeafstemningen i Norge gav til Resultat fire Femtedele for Kongedømme og Prins Carl og en Femtedel for Republik.

18. Nov.
Det endelige Resultat er 259.563 Ja mod 69.264 Nej.

19. Nov.
Stortinget har med 116 Ja, ingen Nej, valgt Prins Carl af Danmark til Norges Konge.

Den norske Deputations Modtagelse paa Amalienborg d. 20. Nov. Maleri af Paul Fischer. Originalen tilhører Kong Haakon, en Kopi paa Frederiksborg Musæet.

Kong Haakons Proklamation.

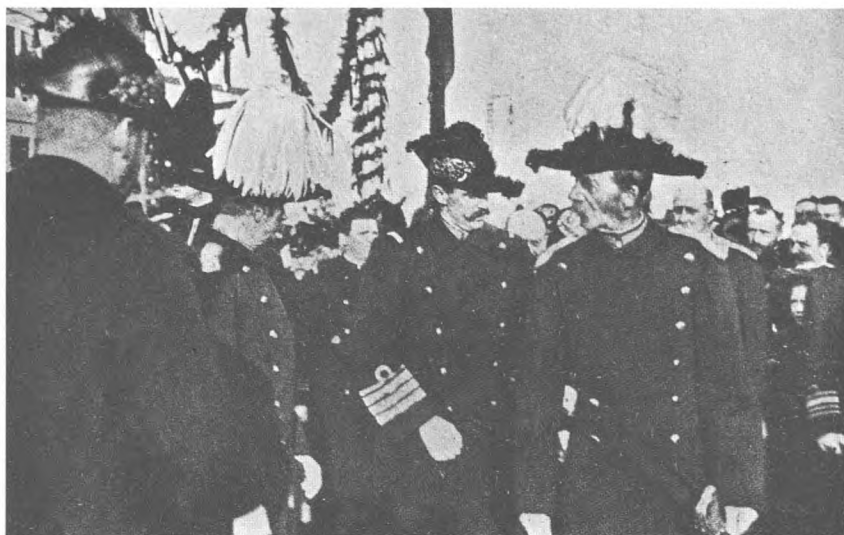
Prins Carl telegraferer til Stortingets Præsident:

Med Hs. Majestæt Kongens, min høje Bedstefaders, Tilladelse agter jeg at modtage Valget til Norges Konge, idet jeg antager Navnet Haakon den Syvende og tillægger min Søn Navnet Olav. Guds rigeste Velsignelse nedbeder min Hustru og jeg over det norske Folk. Dets Ære og Lykke vil vi vie hele vort fremtidige Liv.

21. November.

Kong Christian modtog i Gaar den norske Deputation i Amalienborgs Riddersal.

Den danske Prins paa Norges Trone

Fra Afskeden paa Toldboden i Kjøbenhavn: Tre Generationer, Kronprins Frederik, Kong Haakon og Christian IX.

Afrejsen fra Kjøbenhavn.

En uoverskuelig Menneskemængde paa Toldboden.

23. November.

Kl. 11 i Formiddags fandt den højtidelige Afrejse Sted fra Toldboden, der var smykket med Eresporte og Flag. En uoverskuelig Menneskemængde fyldte til Trængsel alle tilstødende Gader, og selve Pladsen foran Kongeskibet *Dannebrog*, der skulde føre det norske Kongepar til Kristiania, var et bølge Hav af Folk.

Misstemning — Festglæde.

I dette Øjeblik, hvor Festglæden jubler op om den danske Prins, hans engelske Hustru og deres lille Søn, kan vi heldigvis tænke paa de sidste Maaneders Misstemning som noget forbigaaende. For Sverige har det selvsagt været bitre Stunder, og at Valget faldt paa en dansk Prins, har ikke kunnet undgaa at vende noget af den svenske Bitterhed imod vort Land. Men Kong Oscar har med klog Resignation taget det uafvendelige, og afværget den truende Broderkrig, der i Ophidselsens Hede maaske var os nærmere end vi anede.

Festlig Afsked.

Hurraraabene hilste alle de Kongelige, da de efterhaanden indfandt sig, og med ganske særlig Begejstring modtog Folket den gamle Kong *Christian IX*, der fulgte sin Sønnesøn og tog en bevæget Afsked med ham. Under drønende Salut og fornyede Hurraraab stod »*Dannebrog*» ud af Havnen med Norges Kongepar ombord.

Kong Haakon modtages med Jubel i det frie Norge.

Kristiania, 25. November.

Kong Haakons Indtog i Kristiania i Dag blev den største Festdag i Norges Historie.

Under drønende Kanonsalut overførtes Kongeparret og den lille Kron-

prins i en Dampchalup fra *Dannebrog* til *Hejmdal*.

I samme Øjeblik, som Kong Haakon med sin lille Søn paa Armen betraadte *Hejmdals* Dæk, fløj det norske Kongeflag til Vejrs, og de paraderende Matroser hilste den ny Konge med et tredobbelt: Vær velkommen!

Da »Dannebrog« sejlede: paa Dækket Kong Haakon og Dronning Maud med den lille Olav.

Norges Statsminister hilser Kongen.

Statsminister Michelsen talte:

Høje Konge!

Paa den norske Regerings Vegne og i det norske Folks Navn byder jeg vort høje Kongepar den første Hilsen paa »*Hejmdal*«s Dæk under det frie Norges trefarvede Flag. I snart 600 Aar har det norske Folk ikke haft sin egen Konge. . . .

Idag er det anderledes. Idag kommer Norges unge Konge for at bygge sit Fremtids Hjem i Norges Hovedstad. Kaaret af et frit Folk. . . .

Kong Haakon med den lille Kronprins Olav paa Armen modtages af Statsminister Michelsen paa det norske Krigsskib »*Heimdal*«.

Spiritisterne strides og skændes

Templet paa Filippavej.

Spiritistisk Broderskab.

Mediet Fru Seidelin-Nielsen
og Aanden Claus Bendix.

Paa en af de smaa Villaveje mellem Vodroffsvej og Søerne ligger en Bygning, der ligner et græsk Tempel. Det er Forsamlingshuset for »Spiritistisk Broderskab«, der stiftedes for 11 Aar siden, og som tidligere har virket i det stille. Hele forrige Aar har der dog været Røre om det spiritistiske Samfund, hvis Formand er Bogholder Robert Jørgensen. Særlig Opmærksomhed har det vakt, at Broderskabets Møder ledes af en Aand, der kaldes Claus Bendix, og som optræder gennem Mediet Fru Seidelin-Nielsen. »Spiritistisk Broderskab« har efterhaanden samlet en Menighed paa et Par Tusinde Mennesker, og det er forunderlige Ting, der berettes fra Møderne. Men er der saaledes mange, der tror fuldt og fast paa alt, hvad der sker paa Seancerne, er der unægtelig ogsaa dem, der finder hele Bevægelsen højt tvivlsom.

Sigurd Trier.

„Selskabet til psykisk Forskning“.

For nogen Tid siden stiftedes et »Selskabet til psykisk Forskning« af Folk, der er stærkt interesserede i at trænge til Bunds i de psykiske Fænomener. Saaledes er Dr. Alfr. Lehmann Medlem af Bestyrelsen og blandt Medlemmerne findes Herman Triers Søn, cand. mag. Sigurd Trier, der er naivt troende, og Illusionisten Faustinus, der har sat sig til Opgave at afsløre Spiritismen.

Faustinus og Sigurd Trier mellem Aander.

1. Januar.

Sigurd Trier og Faustinus rejste for nogen Tid siden sammen til Nottingham for at se Verdens mest kendte Materialisationsmedium Mr. Eldred, som søges af Tilrejsende fra hele Evropa.

De to Forskere er nu vendt hjem, Hr. Faustinus mere skeptisk end nogensinde før, medens Sigurd Trier var meget betaget. Vi overværede flere Seancer hos Mr. Eldred, fortæller Hr. Faustinus, og paa en af dem blev det meddelt mig, at en Aand vilde tale med Hr. Faustinus.

Jeg blev ført frem for den skægede Aand og spurgte: Er det From-Jensen? Aanden nikker flere Gange.

Jeg var lige ved at tro, men da jeg stillede det positive Spørgsmaal om, hvormange Børn han havde her paa Jorden, udeblev Svaret. Lederen erklærede da, at Aanden havde mistet sin Magt.

Sigurd Trier møder Napoleon.

Det største Øjeblik oplevede vi den 14. December hos Hr. Cecil Husk, 30 South Grove, Peckham, London S. E. Her mødtes Sigurd Trier med sin Moders og Napoleons Aander.

Trier var meget bevæget over dette Møde. Ganske vist kendte han ikke sin Moder igen, og beklageligt nok havde Napoleon Overskæg (ligesom Mediet).

Jeg sad og tænkte paa, hvad jeg skulde finde paa for at afsløre Svindelen, og da en Aand viste sig for mig med Overskæg og Hage-skæg, faldt det mig ind, at det maatte være Frederik Jensen som »Ridder Rap« i »Molboerne«.

Jeg spurgte: Er det Frederik?

— Jæ!

— Er det virkelig Frederik?

— Jæ!

— Frederik Jensen?

— Ja, jeg er din Ven, Gud Nejt.

Trier er vred!

5. Januar.

Saaframt Hr. Faustinus var besjælet af alvorlig Interesse for Sagen, hvorfor kommer han saa ikke med sine »Beviser« og lader alle Latterliggørelser fare mod den, der paa Rejsen var hans »bedste Ven«? Er slig Optræden en Gentlemans?

Jeg agter en af Dagene at skrive til Sir A. Conan Doyle (Lægen og Skaberen af »Sherlock Holmes«), for at anmode ham om en Erklæring, da han faa Dage før os overværede Eldred-Seancerne og var yderst tilfreds med dem, efter hvad hans Bekendte i England udtalte til mig.

Sigurd Trier,
cand. mag.

Afsløret.

11. Marts.

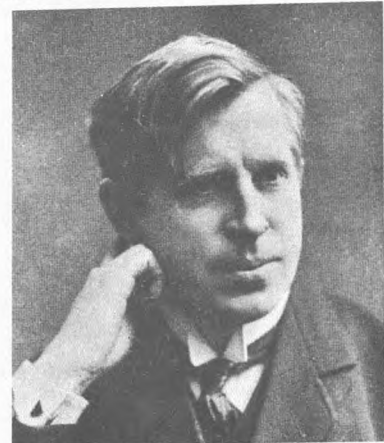
Mediet Eldred i Nottingham er blevet offentligt afsløret af en Dr. Wallace, en entusiastisk Spiritist, der havde fattet Mistanke til Mr. Eldreds Kabinet og Stol.

Paa en Seanceaften, hvor Dr. Wallace traadte ind sammen med en Detektiv, fandt man skjult i Mr. Eldreds Stol 6 Stykker fint hvidt Silketøj, 2 Stykker sort Klæde, 3 forskellige farvede Fuldskæg, en graa og en hvid Paryk m. m. Eldred aflagde straks Tilstaaelse. Afsløringen vækker stor Opsigt overalt i spiritistiske Kredse.

Mandefald.

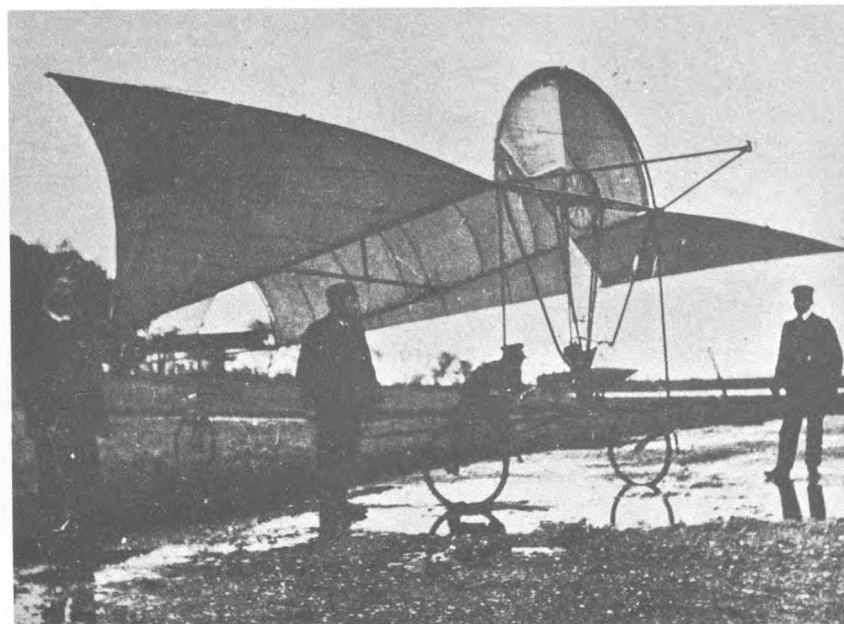
9. Januar.

Forfatteren Sigurd Trier har meddelt Psyko-fysisk Selskab, at han ønsker at udtræde af Selskabets Bestyrelse. Dr. Alfr. Lehmann har ogsaa ønsket at udtræde af Bestyrelsen; han vil ikke sidde i Bestyrelse sammen med Hr. Trier.

Faustinus.

Ellehammer — Flyvningens Pionér

Ellehammer foretager sine første Forsøg med den af ham selv konstruerede og byggede Flyvemaskine. Forsøgene foretages paa den nyindrettede Cementbane paa Øen Lindholmen.

Ellehammer har bygget en Flyvemaskine og foretager vellykkede Forsøg.

14. Januar.

Opfinderen og Mekanikeren, Direktør Jacob Christian Ellehammer har i det forløbne Aar foretaget en Del Forsøg med en af ham selv konstrueret Flyvemaskine. Forsøgene er i al Hømmelighed foretaget paa den lille Ø Lindholm i Smaalandsøhavet, som Grev Knuth, Knuthenborg, har stillet til Disposition for den snilde og dristige Eksperimentator. Paa Øen er bleven anlagt en Bane i Cement, ca. 1 Km. i Omkreds, og her foretages Forsøgene med Flyvemaskinen, der er bleven samlet og opstillet i Løbet af forrige Maaned.

Anlægget af den store Cementbane.

Ialt er en halv Snes Mand i Arbejde med Niveleringen af Banen og Opførelsen af et Opbevaringshus. Hver Aften tager hele Arbejdsstyrken tilbage til Bandholm for saa næste Morgen at tage over igen til Lindholm i en Motorbaad og fortsætte de spændende Forsøg.

Direktør Ellehammer med sin Elleham-Motorcykle, hvoraf han har bygget ca. 1000 Stkr. Ellehammers Motorcykle er meget anvendt og prises for sine fortrinlige Egenskaber.

Man ryster paa Hovedet ad Ellehammers „Flyvegriller“.

Ellehammer erklærer, at han kan flyve.

Lige siden de to Amerikanere, Brødrene Orville og Wilbur Wright, d. 17. December 1903 — altsaa for godt to Aar siden — foretog deres første opsigtsvækkende Flyvning i U. S. A. med en Maskine, der var tungere end Luften, og som blev drevet af en Motor, har man her i Europa — og særlig i Frankrig — arbejdet paa at erobre Luften. Hidtil er det ikke lykkedes for nogen Europæer. Og Folk smiler ad Ellehammer og hans Forsøg, men han erklærer selv, at at han er fuldkommen sikker paa at have løst Problemet og en skønne Dag vil gaa i Luften med sin Maskine.

Første Flyvning i Europa!

Ellehammer flyver i 1½ Fods Højde!

I Dag d. 12. September 1906 er det lykkedes Ellehammer at flyve med sin Maskine. Det er den første Flyvning i Europa, en historisk Begivenhed. Ellehammers Broder beretter herom kort og godt:

»Prøvede Luftskebet paa Banen. Vind 2—3 m. Retning N.Ø. Kørte hele Banen rundt, svævede med Bag- og Forhjulene ca. 42 m. i 1½ Fods Højde, idet den brasede op mod Vinden. Ellehammer hele Tiden paa. Tog Billeder af Flugten. Brud paa Carburator. Ordrede den.«

Ellehammers første Flyvning, der er Resultatet af saa mange og farefulde Forsøg, overværedes af Ellehammers Broder Vilhelm og Fættteren Lars Ellehammer, samt den sædvanlige Arbejdsstyrke. Men der burde have været en officiel Kontrol, som var i Stand til at fastslaa overfor Verden, at Danskeren Ellehammer er den første Europæer — og den første i det Hele taget efter Amerikaneren Wright — som har hævet sig fra Jorden i en Flyvemaskine.

Netop som Ellehammer havde naaet sit Maal, modtog han fra en engelsk Professor disse Linier: »Jeg beundrer Deres farlige Forsøg; men een Ting glæder mig, — De risikerer ikke at styrte ned, for De kommer nemlig aldrig tilvejs!«

Nu vil Ellehammer indbyde Pressen til en Opvisning.

Den første Flyvning i Europa!

En verdenshistorisk Flyve-Opvisning.

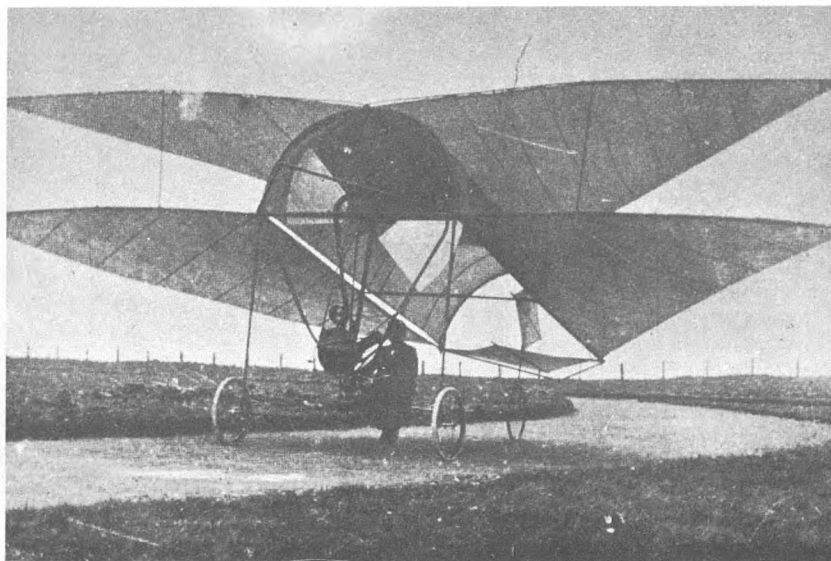
Ellehammer flyver 4 Alen over Jorden.

16. September.

Med Luftskebsstationens Motorbaad forlader vi Kragenæs og sejler til Lindholm. Det er Søndag Eftermiddag, klart Septembervejr. Fra Opbevaringshuset trækker vi Luftskebet ud og kører det ud paa Banen. Det blæser 5 Meter i Sekundet fra Vest, det vil sige jævn frisk Vind. Skibet føres ud paa Østsiden af Banen, og dets Forende anbringes mod Vinden. To tynde Staaltraadsbarduner, der er fastgjorte i Toppen af den høje Mast i Banens Midte, føres ud og fastgøres i Luftskebet, den ene i Udkanten af inderste Vinge, den anden i det bageste Hjørne af Planet. Deres Bestemmelse er at holde Skibet i Banens Cirkel.

Ellehammer starter — et spændende Øjeblik.

Direktør Ellehammer tager Plads ved Styret, overbeviser sig om, at Benzin- og Oliebeholder er i Orden, og sætter den elektriske Tænder til. Motoren sættes i Gang med Haandsving som en almindelig Bil. Den tænder straks, og Eksplosionerne lyder saa kraftigt, at de maa kunne høres helt inde paa Lolland. Da Motoren er i fuld Fart, slaar Direktør Ellehammer Bremserne fra, og den store Skrue begynder at arbejde. Snart er dens Malen rundt saa kraftig, at man kun ser en Cirkel der, hvor Skruebladene svinger rundt.

Ellehammer har foretaget Bærefladen paa sin Flyvemaskine med endnu et Plan, og foretager nu sine Forsøg med denne nye Maskine.

Hurra - Ellehammer kan flyve!

Maskinen flyver saa hurtigt, at vi ikke kan følge med i Løb!

Luftskebet sætter Fart fremad, og da det er løbet en halv Snes Alen, hæver det sig op i en Højde af 3-4 Alen over Jorden. Kun Staaltraadsbardunerne hindrer det i at fortsætte videre frem udover Vandet, og tvinger det til at holde Banens Retning. Endnu et Par Hundrede Alen svæver Luftskebet afsted, saa er

Farten bleven saa stærk, at vi daarlign kan følge med i Løb, Opdriften er saa kraftig, at det er farligt at fortsætte længere, Direktør Ellehammer slaar Strømmen fra og lander blødt.

Endnu nogle vellykkede Forsøg.

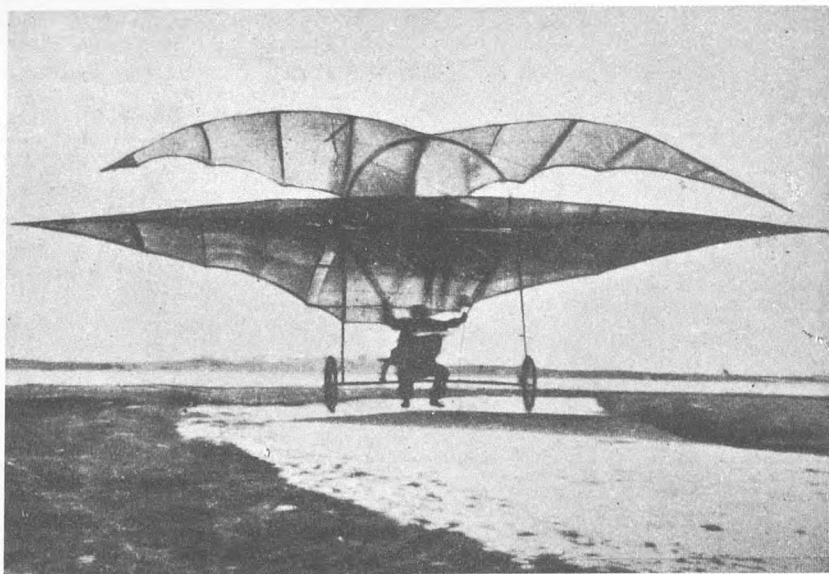
Vi gør endnu en halv Snes lignende Forsøg. Det viser sig, at Direktør Ellehammers Opfindelse, den automatiske Styring, udmærket svarer til Forventningerne. Skibet lystrer hans Bevægelser, baade i Lufte og naar han »lander«. Direktør Ellehammer erklærer, at han i Modsætning til Franskmændene Santos Dumont har villet vise, at det kan hæve sig selv, uden at være forsynet med Ballon, ja, det skal nok kunne stige til 100 eller 1000 Alen, hvis der blot er Benzin og Olie nok ombord.

Ellehammer har store Planer.

27. Oktober.

Direktør Ellehammer vil flytte sin Flyvestation over paa Sjælland. Han erklærer, at Forsøgene paa Lindholm er afsluttet, og nu vil han til at gøre Forsøg med fri Flugt. Dertil er Banen paa Lindholm for lille.

Saasart den nye Motor er prøvet ved fri Flugt, vil Direktør Ellehammer skille sit Luftskebet ad og drage til Paris for at kæmpe om den franske Aeroklubs Præmier.

Dette er det originale Fotografi af den første Flyvning i Europa, da Ellehammer den 12. September fløj 42 Meter i 1½ Fods Højde over Cementbanen paa Lindholmen.

Kongen er død - Kongen leve!

Kong Christian IX døde i Dag d. 29. Jan. Kl. 3,10 Eftm. paa Amalienborg Slot. Kongen blev 87 Aar gammel og havde regeret i 42 Aar.

I Løbet af knapt en halv Time var Dødsbudskabet ude over Byen, alle Flag hejstes paa halv Stang, alle Forlystelser aflystes.

Kong Frederik VIII blev i Dag d. 30. Jan. Kl. 12 Middag af Konseilspræsident I. C. Christensen fra Balkonen foran Chr. VII.s Palæ proklameret som Danmarks Konge.

Slotspladsen var fyldt med Tusinder af Mennesker, der brød ud i begejstrede Hurraraab, da Kong Frederik VIII traadte ud paa Balkonen og synligt bevæget udtalte:

Den gamle Konge stod i Morges tidligt op som sædvanlig og var fuldkommen rask. Der var offentlig Audiens Kl. 11, og Kongen modtog alle de Mennesker, der var mødt. Klokkeren var lidt over 2, da Kongen i Samtale med Prinsesse Marie sagde: Jeg faar saa ondt i mit Bryst. Det betyder intet, Du er bare trætt, sagde Prinsessen og tog Afsked med Kongen. En halv Time senere maatte han gaa til Sengs, og Dr. le Maire, der blev tilkaldt, blev paa Slottet. Kl. 3 indtraadte en Forværring. Pulsen var ganske svag, og Kongen trak Vejret tungt, han var ikke ved Bevidsthed. Kl. 3,10 døde Kongen stille og uden Kamp.

Kong Christians Baare er nu henstillet i Havesalen paa Amalienborg, dækket med Blomster-Kranse.

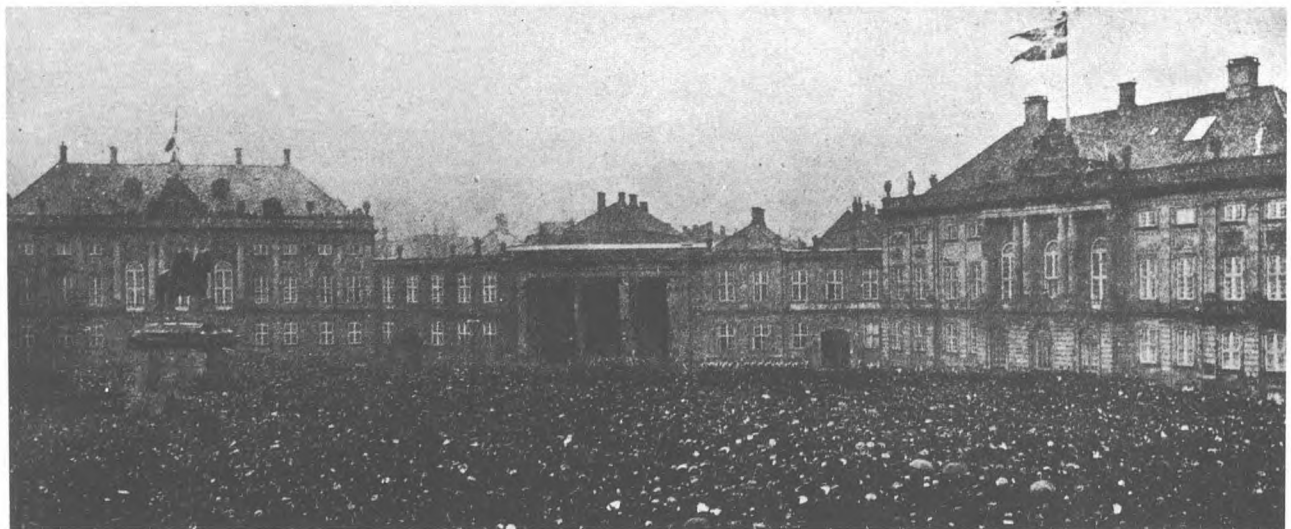
2. Februar.

I Anledning af Kong Frederik den Ottendes Tronbestigelse vil cirka 1800 Straffefanger blive benaadet.

Alle Festsigheder og Forestillinger er omgaaende aflyst. Folketeatret maatte tilbagebetale 8400 Kroner, som forud var solgt til Eleonora Duses Ibsen-Forestilling »Rosmerholm«. Landesorgen vil for Teatrene betyde, at de ikke spiller en Uge.

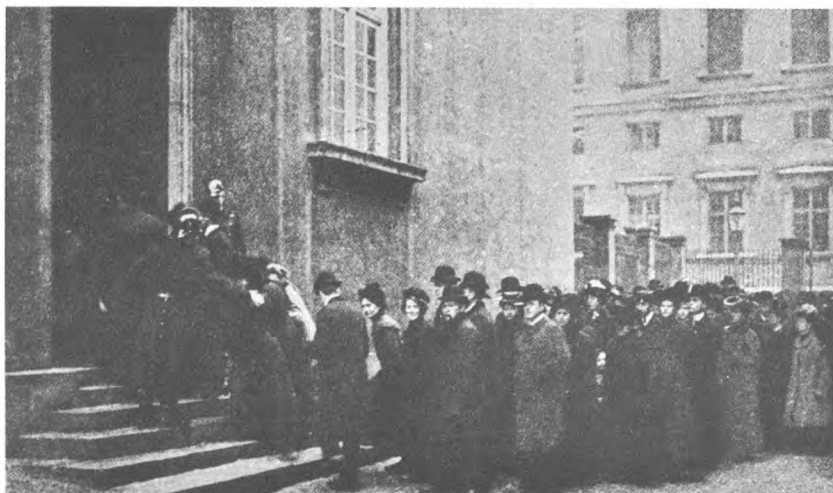
Hele Norden, ja det meste af Evropa, har sendt Kondolencetelegrammer ved Kongens Død. Deltagelsen er overvældende fra alle Sider.

Vor gamle Konge, min højtelskede Fader, har lukket sine Øjne. Blidt og roligt sov han ind, pligtro til det sidste i Opfyldelsen af sin Kongegerning. Naar jeg nu skal løfte den tunge Arv, er det mit tillidsfulde Maal, at den almægtige vil forunde mig Kraft og Styrke til at føre Regeringen i min højtelskede Faders Aand, Lykke til at mødes med Folkets Udkaarne i fuld Forstaaelse af, hvad der tjener til Velsignelse for vort elskede Fædreland.

Konseilspræsident I. C. Christensen udraaber fra Balkonen foran Christian VII.s Palæ: Kongen er død — Kongen leve!

Castrum doloris - kongelig Ligfærd

Udenfor Slotskirken ved Kongens Lit de parade.

Tusinder passerede forbi Kongens Kiste.

Igaar og i Dag defilerede Københavnerne forbi Kong Christians Kiste i Slotskirken. Alene Kirkeklokkernes monotone Lyd hørtes, og Stilheden afbrødes kun af forventningsfuld Summen fra de Skarer, der havde taget Opstilling udenfor Kirken i en lang Række, der naede helt over paa den anden Side Frederiksholms Kanal. Inde i Kirken stod Kisten dækket af Kongekaaben med den funklende Krone ved Hovedgærdet. Blomster, grønne Træer og Kandelabre dannede en smuk Ramme. Stive og urørlige som Voksfigurer stod Drabanterne, seks Hær-Officerer og seks Flaade-Officerer. Der er ganske stille i Kirken, end ingen Hvisken høres.

Sørgetoget gennem den sortklædte By.

17. Februar.

Gennem en By klædt i sort, førtes Christian den Niendes Kiste igaar til Hovedbanegaarden. Gaderne var fra Morgenstunden fyldt med søndagsklædte Mennesker, der tog Opstilling langs Togets Rute.

Præcis Kl. 12, medens alle Københavns Kirkeklokker ringede, bares Kongens Kiste ud til den sortdraperede Ligvogn. Det store Tog med alle de mange Kongelige satte sig i Bevægelse over Holmens Bro, Kongens Nytorv, Gothersgade, forbi Aborreparken, over Vesterbrogade til Banegaarden. Overalt hilste uoverskuelige Menneskemængder Ligtoget med Ærbødighed. Saltskuddene tordnede, og fra Raadhuset lød Sørgetoner.

Billedet i Midten viser Kongens Ligtog, der passerer Kongens Nytorv. Nederst Ankomsten til Hovedbanegaarden.

Liv og Død i Scenens Verden

24. Maj.

Nordens største Digter, Norges verdensberømte Skuespildigter, Henrik Ibsen, døde i Gaar Eftermiddags i Kristiania. Hans Hustru og Sønnen, Statsminister Sigurd Ibsen, samt dennes Frue, Bergliot, født Bjørnson, var til Stede ved Dødslejet.

Martinius rider Stormen af.

Der har i nogen Tid verseret Rygter om, at Direktør Martinius Nielsen var i økonomiske Vanskeligheder. Det lykkedes igaar Direktør Nielsen at skaffe Depositum for Dagmartheatrets Leje for næste Sæson. Det er »Marienlyst«s Direktør, Slagtermester Anders Jensen og Grosse-erer Lemvigh-Müller, der har kauditioneret for de 45.000 Kroner.

Barfodsdans.

Den berømte amerikanske Barfodsdanserinde Isidora Duncan optraadte iafte for første Gang i Odd-Fellow Palæets store Sal og fik Sukces paa sine Danseidyller, hvori hun omsætter Musik i Plastik. Danserinden gjorde stormende Lykke. I graa og violette, slørlignende Klædebon, der ofte lader det nøgne Legeme skinne igennem. paa nøgne Fødder svinger hun sig i en Dans, der kalder en Yrimmel af gamle Maleriers og Statuetters Skønhedsindtryk frem.

Aftenens mest karakteristiske Bemærkning faldt fra en Dame i Parkettet, da Miss Duncan under Bifaldsbruset trak sig tilbage: Tænk, hun nos ikke en eneste Gang.

Valdemar Psilander som Sikes i »Oliver Twist«.

En straalende Opera-Debut.

Elsa i Sakralgrius

5. April.

Frk. Tenna Frederiksen debuterede i Aftes som Elsa i »Lohengrin«. Stemmen er en høj, lys Sopran af en egen skær Jomfruelighed, i Klangen ligesom sølvfarvet. Frk. Frederiksen har store Betingelser for at blive vor Opera til Gavn og Glæde. Publikum var iafte begejstret for den unge Dame med den skønne Røst, og man maa betragte Debuten som Begyndelsen til en Karrière, der uden al Tvivl snart vil føre Frk. Tenna Frederiksen frem i første Række som Opera-Primadonna.

Valdemar Psilander og Edith Buemann.

2. Marts.

Frederiksberg Teater opførte iafte for første Gang den engelske Folkekomedie Oliver Twist med Fru Edith Groth-Buemann som Drengen Oliver og Hr. Valdemar Psilander som Sikes.

Oliver Twist er dramatiseret efter Charles Dickens' Roman og er oversat til Dansk af Hr. Paul Sarauw. Forestillingen blev en stor Sukces, ikke mindst for Psilander, der som Bill Sikes virkede med en næsten eventyrlig Voldsomhed, en djævelsk Uhygge, der lyste af Mord og fremragende Forbryderiskhed.

(Vald. Psilander blev senere Filmens store Navn og Fru Edith Buemann blev Psilanders Hustru)

26. Maj.

Vor Operas store Sanger, den folkekære Kammersanger Niels Juel Simonsen, døde i Aftes. For nogle Dage siden fejredes hans 60 Aars Dag. De Blomster, der kom til denne Dag, er endnu ikke visnede.

Duses Gæstespil.

Herman Bang var kørt Eleonora Duse i Møde og førte ved Ankomsten til Kjøbenhavn den berømte Skuespillerinde og Direktør Lugné Poë ud til Landauerer. Tilstede paa Perronen var bl. a. den unge Reumert, Dorph-Petersen og Sophus Clausen.

Begejstring!

— Hvor er hun smuk, hvor hendes Hoved ligger tilbage, som var det tungt af et svundent Liv, som hun aldrig forstod, men heller aldrig glemte. Hvor hendes Øjne straalere, tro mod alt, hvad hun har set og elsket, og hvorover hun har grædt.

Hun er stor, fuld og vægtig af Skikkelse som Gudinden Gæa, hendes Skuldre er skabte til at bære, og de runder ud i et Par Arme, saa skønne og stærke, at de synes at være til for at opfangne den, der svimler ved at se dem. Hun ler med en usigelig Inderlighed, glad og alvidende, hendes Latter lyder som Vingeslaget fra en Due, der flyver lidt op og sætter sig igen. Men forunderligst af alt er hendes Smil. Hun smiler til den ene Side, et skævt Smil, der samler Alverdens Sødme omkring den hjertelige Mund. Hun er nok den, der er mest Kvinde af alle, der lever. Hun er i mystisk Forstand Kvinde, hun er den, vi har drømt om. Hun ligner den Drøm, der svandt, da vi helt blev Mænd...

Johannes V. Jensen

Fru Edith Buemann som Oliver sammen med Casino-Skuespilleren William Pio, der har sat »Oliver Twist« i Scene.

Man kan blive berømt paa mange Maader

Socialdemokraterne gaar frem fra 16 til 24 Folketingsmandater.

Redaktør Thorvald Stauning vælges i Fakse.

Thorvald Stauning.

30. Maj.

Folketingsvalget i Gaar prægedes af Socialdemokratiets fornyede Fremgang. Ved det sidste Folketingsvalg i 1903 mønstrede Socialdemokraterne 56,000 Stemmer, men var i Gaar naaet op paa 76,612, altsaa en Fremgang paa over 20,000, og forøgede dermed Antallet af Folketingsmandater fra 16 til 24.

Blandt de nye socialdemokratiske Folketingsmænd vil man særlig bemærke den 33aarige Redaktør *Thorvald Stauning*, oprindelig Tobaksarbejder, men i de senere Aar en ledende Kraft indenfor Socialdemokratiet. Som Peter Knudsens nærmeste Medarbejder har Th. Stauning udrettet et stort Agitations- og Organisationsarbejde for sit Parti, sidst paa Socialdemokratiets Kongres i København i forrige Maaned, hvor man enedes med det nydannede radikale Parti om en Kandidatopstilling, hvorved de to Partier undgik at bekæmpe hinanden.

De nye Mænd paa Tinge.

De nye Folketingsmænd er iøvrigt følgende: Reformpartiet: Lærer *Kierkegaard*, Hurup, Amtsraadsmedlem *J. Jensen*, Bjerre, Fuldmægtig *N. P. Jensen*, Hornslet, *Andersen-Styvelgaard*, Vinderup.

Som ny Radikal møder den tidligere Folketingsmand *Mads Larsen*. Socialdemokraterne tæller af nye Mænd foruden som nævnt Redaktør *Thorvald Stauning*, Fakse, Redaktør *H. Rasmussen*, Skanderborg, Redaktør *Andreasen*, Næstved, Redaktør *Mortensen*, Randers, Redaktør *Jac. Christensen*, Silkeborg, Redaktør *L. Rasmussen*, Fredericia, *V. Olsen*, Nykøbing F., Cigarhandler *Nielsen*, Roskilde, og *Wilmann*, Lyngby, tidligere Folketingsmand.

Højre har af nyt Blod: Godsejer *Joh. Knudsen*, Fredensborg, Redaktør *Reventlow*, Mariibo, Kaptain *Parkow*, Frederiksværk, Godsejer *Neergaard*, Svendborg, og Dr. *Frænkel*, Horsens.

Socialdemokraterne har ved Valget mistet Lyngsie i Horsens.

Det berømte Flora Danica-Stel forsvinder fra Rosenborg Slot.

Konservator Steffensen ved Rosenborg beskyldt for at stjæle Porcelænet.

2. Marts.

Det vækker megen Opmærksomhed, at Professor *Arnold Krogh* ved den kongelige Porcelænsfabrik igaar i »Vort Land« har rettet et skarpt Angreb paa Konservatoren ved Rosenborg Slot, Hr. *Steffensen*, mod hvem han retter den Beskyldning, at han i Stedet for at røgte Musæets Tarv optræder som privat Handlende med Antikviteter, og deriblandt navnlig det berømte gamle Flora Danica-Stel.

Hr. *Steffensen* udtaler, at det er rigtigt, at han har solgt Antikviteter, fordi han ikke kunde leve af de 100 Kroner, han faar om Maaned paa Rosenborg. Der indledes nu en Undersøgelse.

Konservatoren ønsker at rense sig.

7. Marts.

Konservator *O. J. Steffensen* har igaar henvendt sig til Politidirektøren og anmodet ham om at lade foretage en Undersøgelse i Anledning af de fremkomne Angreb.

Anholdt!

20. April.

Efter et meget langt og indgaaende Forhør, og paa Grundlag af Oplysninger, der er kommet fra Antikvitetshandler *Marcus*, er Konservator *Steffensen* i Gaar blevet anholdt.

16 Aar —
Student og Komponist.

Kjøbenhavnerne blev iafte i Tivolis Koncertsal Vidne til en musikalsk Begivenhed. Paa Programmet stod: Festmarch... *Rudolf Simonsen*. Hr. *Simonsen* er kun 16 Aar, Søn af Veksellerer *Andreas Simonsen* (Hahns Enke). Han har ikke blot komponeret sin Festmarch, men han har ogsaa selv uden nogen Hjælp instrumenteret den for nogle og fyrrø Musici. Den ungdommelige Komponist saas mellem Publikum med Studentehue. Faa Timer før hans Værk opførtes, havde han ved *Henrik Madsens* Skole sluttet Artium med det Resultat, at han fik fin Udmærkelse.

Student Simonsen.

Tilstaaet at have stjaalet fra Rosenborg.

22. April.

Under et Forhør, der har varet fra Kl. 9 Formiddag til 4 $\frac{1}{2}$ Eftermiddag, har Konservator *Steffensen* tilstaaet sig skyldig i Tyverier af Flora Danica-Stellet fra Taarnværelset paa Rosenborg. Det holdt haardt at faa den haardkogte Konservator til at rykke ud med Sproget. Under alle Forhørene har *Steffensen* været fuldkommen rolig og har flere Gange med virkelig følt Indignation spurgt: Synes De, jeg ligner en Tyv?

To Aars Forbedringshus

28. November.

Konservator *Steffensen* fik i Gaar sin Dom: to Aars Forbedringshus. Han vil ikke appellere.

En Flora Danica-Terrin.

Ole Olsen faar en genial Idé

Biografdirektør vil indspille dramatiske Film med danske Skuespillere.

Ole Olsen.

2. Marts.

De levende Billeder, der forevises i Kjøbenhavn, stammer med enkelte Undtagelser, bl. a. nogle Opta-

gelsler fra Christian IX's Død, fra udenlandske Ateliers, men der er for Øjeblikket Planer fremme om at oprette et indenlandsk Selskab.

Det er Direktøren for Biografteatret i Vimmelskaflet, Hr. Ole Olsen, der har faaet Idéen, og det er hans Tanke, foran paa Amager, i Nærheden af den gamle Stadsgrav at opføre en Art Friluftsteater og til dette knytte nogle Skuespillere, der saa i Løbet af den forestaaende Sommer skal »spille« en Række levende Billeder, til hvilke gode Hoveder faar Idéen. Stedet er gunstigt valgt, fordi Dekorationsrammen paa Forhaand er given, her er baade Vand og Træer og Marker og Veje, Plads til saavel Masseoptrin som til smaa idylliske Scener. Billederne er fortrinsvis bestemte for Udlandet, men de opføres naturligvis ogsaa her. Hr.

Ole Olsen har foreløbig oprettet Filialer i Berlin og London.

De Damer og Herrer, der medvirker, kommer Jorden rundt, det er da altid noget. Hensigten er at begynde i Maj.

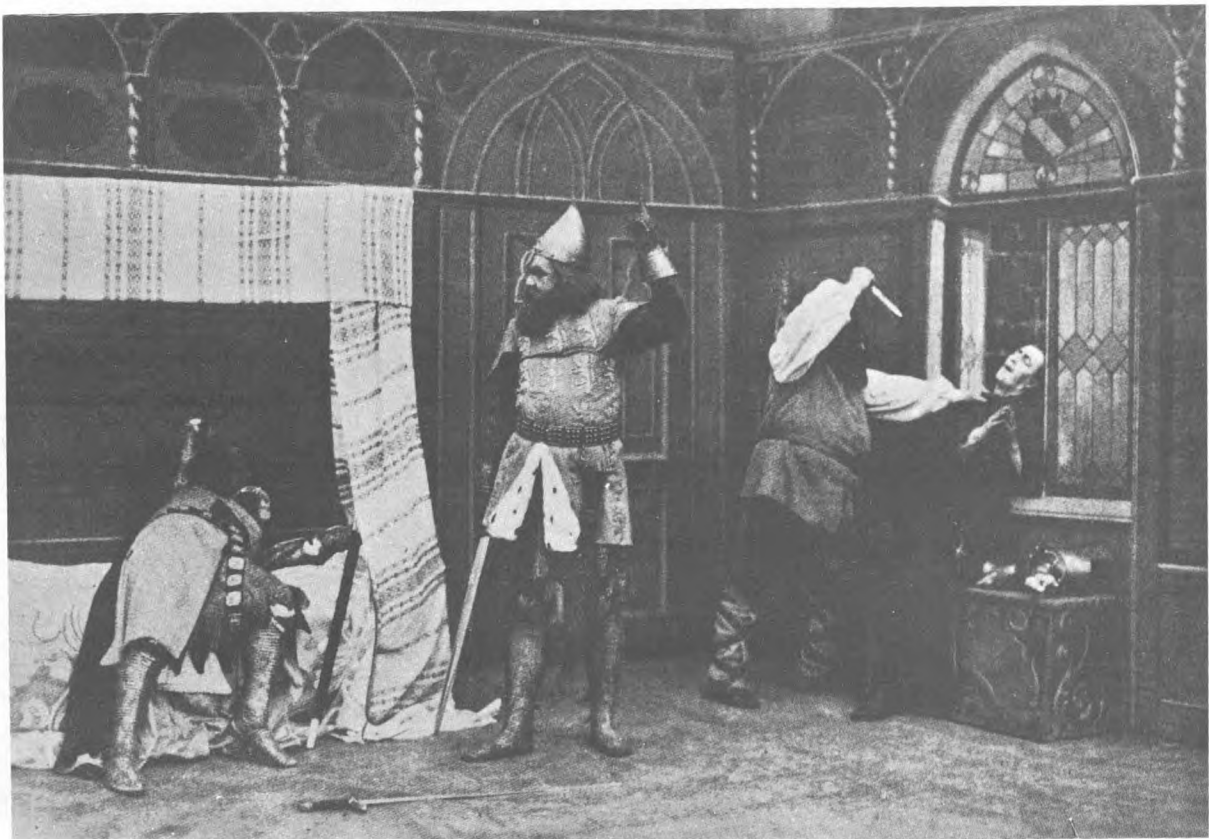
Nordisk Film i fuld Sving.

15. Juli.

Store Tider er begyndt for dansk Film. Den driftige Hr. Ole Olsen har til alles Forundring sat sig for at skabe store Film, hvis Forevisningstid er omkring en halv Time.

De levende Billeder, der hidtil har været vist, har ikke været mere end 30—100 Meter, men nu vil Nordisk Films Kompagni, som Hr. Olsen er Sjælen i, vise Film over 200 Meter.

»Den sorte Greve«, som er bygget over »Ridderen af Randers Bro«, er paa 240 Meter. Hovedrollerne spilles af fhv. Sergeant Hr. Viggo Larsen, Bugtaleren Hr. Gustav Lund og den unge Skuespiller Hr. Robert Storm-Petersen.

En Scene af Ole Olsens første Film, »Ridderen af Randers Bro«. Til højre ses Storm-Petersen blive dolket i Vinduet.

Nordisk Films første Sensationer

20. Juli (1907).

Hr. Ole Olsens Filmsvirksomhed har faaet en hel-
dig Begyndelse. Udlandet er begejstret for de danske
Films, trods deres store Længde. Den 2. Juli fuldførtes
»Jeppe paa Bjerget« med Hr. Gustav Lund
i Hovedrollen, og i denne Maaned kom »Dødedansen«
med Hr. Viggo Larsen i den største Rolle. Det er
»Dansen paa Koldinghus«, som dermed er ud-
sat for levende Billeder. Disse to Films er paa henholds-
vis 133 og 135 Meter. Samtidig foreligger en filmatisk Ud-
gave af »Der var engang« med Hr. Viggo Lar-
sen (i nydelige Snørestøvler anno 1907) som Prinsen,
Hr. Lund som Kasper Røghat og Hr. Storm Pe-
tersen som Kongen. Denne Film er paa 265 Meter!

Det energiske Selskab er nu i Gang med at optage
to nye store Film »Kamelia damen«, hvis Spille-
tid bliver omtrent 40 Minutter, og Tolstoys »O p s t a n-
delse«, som er beregnet til 190 Meter.

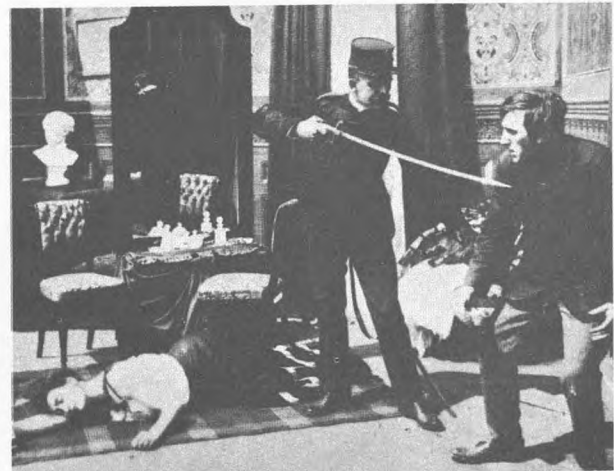
Hr. Ole Olsen regner med en stor Fremtid for de
danske Films; han paatænker at bygge et Atelier med
kunstigt Lys efter udenlandske Mønstre.

»Dødedansen« (Dansen paa Koldinghus) med Viggo Larsen
paa Skafottet.

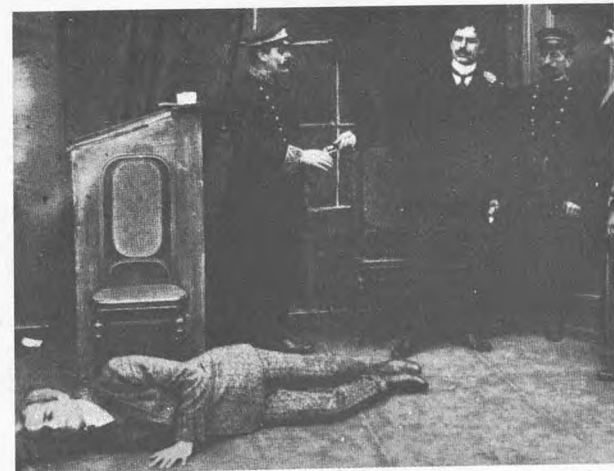
»Jeppe paa Bjerget«. Bugtaler Gustav Lund som Jeppe.

Dystert fransk Jalousie-Drama.

»Der var engang« — Viggo Larsen (med Snørestøvler) som Prinsen og
Gustav Lund som Kasper Røghat.

Spændende Kriminal-Komedie.

Danmarks-Ekspeditionen til Grønland

Premierløjtnant
Alf Trolle.

Maleren
Achton Friis.

Stud. med.
Peter Freuchen.

Premierløjtnant
Høeg-Hagen.

24. Juni.

I Formiddags Kl. 11 afrejste Danmarks-Ekspeditionen fra Nordre Toldbod.

Ombord paa »Danmark« er 27 Mand, dels Officerer, dels Videnskabsmænd, Matroser, Fyrbødere osv.

Premierløjtnant Alf. Trolle er Skibschef, desuden tæller selve Ekspeditionen: Mylius-Erichsen, Premierløjtnant Bistrup, Premierløjtnant Høeg-Hagen, Sekretær Chr. Thostrup, Styrmand Gust. Thostrup, den tyske Dr. phil. A. Wegener, Botanikeren, cand. phil. A. Lundager, Lægen, Dr. Lindhardt, Zoologen stud. mag. Fritz Johansen (Viggo Johansens Søn), Ornitologen, Konservator Manniche, Geologen Hakon Jarner og stud. med. Peter Freuchen.

Paa Faldrebet.

Mylius-Erichsen er i Kahytten beskæftiget i de sidste Minutter før Starten, han træffer paa Faldrebet endelige Aftaler med Ekspeditionens Finansmænd, Konsul Henius og Grosserer Vald. Glückstadt.

Han siger i Forbifarten til sin unge Hustru, der ikke ser altfor glad ud:

— Det er jo da ikke første Gang. Nu maa Du snart være vant til at tage Afsked med Mylius.

Fruen svarer: Det tror jeg nu aldrig jeg værner mig til...

I sidste Øjeblik kommer et Telegram fra Kongen. Saa gaar Mylius-Erichsen op og gør klar til Afgang.

Under Hurraa og »Leve Danmark« glider Skibet ud af Havnen.

Mylius-Erichsen og hans Kammerater ombord paa »Danmark«

Et Dødsspring fra Raadhustaarnet.

Et grupp vækkende Selvmord.

17. Juni.

En ung Mand, Hovmester Edvard V. Nielsen, sprang igaar Eftermiddags ud fra Raadhustaarnet og dræbtes paa Stedet.

Mærkeligt nok har kun faa Mennesker været Øjenvidne til Faldet.

Paa Raadhusets Altan stod kun en Dame og nogle Børn, samt en svensk Herre, der ilede til i samme Øjeblik, han saa Nielsen staa paa Balustraden. Der udviklede sig en Kamp, og herunder kom den svenske Herre til at se ned. Han fik et Svimmelhedsanfald og slap Taget og Nielsen styrtede med et Skrig 180 Fod ned.

Han var sprunget ud mod Vester-voldgade. Utvivlsomt er han blevet kvalt af Lufttrykket, længe før han er naaet ned. Han faldt lige ud for Raadhusporten og blev liggende paa Ryggen uden synlige Tegn paa Kvæstelser.

Motivet til den unge Mands Handling var svingende Helbred. Hovmester Nielsen blev kun 26 Aar gammel. Han har været Hovmester paa D.F.D.S. »Primula«, men havde efter en Lungebetændelse overtaget en Restauration i Nyhavn.

Johannes V. Jensen starter et Dagblad.

3. Juli.

Igaar udkom en ny københavnsk Avis. Dens Navn er »Pressen«; den udgives af Forlagsboghandler John Martin, og Redaktøren er Forfatteren Johannes V. Jensen. Den nye Redaktør siger i sin første ledende Artikel, at der »med dette Nummer af »Pressen« ikke aabnes for en ny Æra i Danmark«, men at »Pressen« netop lægger »afgørende Vægt paa Døgnets Kævl, de foragtede Trivialiteter, og søger Læsere indenfor alle Partier og Klasser. — Pressen for alle! — Alle for Pressen!« —

I Format og Ydre adskiller dette, Hovedstadens nyeste Eftermiddagsblad sig ikke fra sine Kolleger, og det slutter sig ikke til noget bestemt Parti.

1. August.

Det upolitiske Eftermiddagsblad, som Joh. V. Jensen startede for en Maaned Tid siden, ophørte i Gaar at udkomme. Det forlyder, at Johs. V. Jensen atter vil genoptage sin afbrudte Kronikrække i »Politikeren« med Skildringer fra det moderne Amerika.

To Sukcesser: til varig Gavn — og til flygtig Glæde

Valdemar Poulsens traadløse Telegraf erkendes som epokegørende Opfindelse.

Opfindelsen solgt for svimlende Millionbeløb til England og Amerika.

18. September.

Ingeniør Valdemar Poulsen og hans første Medarbejder, Ingeniør P. O. Pedersen gav i Gaar Pressen Meddelelse om den store danske Opfindelse: Ingeniør Poulsens traadløse Telegraf.

Opfindelsen er solgt til De Forrest-Kompagniet i London, foreløbig for 30.000 Pund, som er udbetalt af Kanonkongen, Lord Armstrong. Resten af Fortjenesten paa den epokegørende, verdensomspændende Opfindelse er sikret gennem Aktier i Selskabet, som skal udnytte den traadløse Telegraf.

Ingeniør Valdemar Poulsen.

Forsøgene mellem Lyngby og Esbjerg.

Ingeniør Poulsen har igennem flere Aar foretaget sine Forsøg sammen med Ing. Pedersen, og fra Stationen, der er bygget paa Grosse-*r Blechenbergs* Grunde ved Lyngby, er der telegraferet traadløst til en Station i Esbjerg. Forsøgene er gennemført med største Præcision og er fuldt ud lykkedes.

Traadløs Telegrafi tværs over Nordsøen!

11. November.

Det er nu lykkedes at gennemføre traadløs Telegrafering tværs

over Nordsøen. Fra Ingeniør Valdemar Poulsens Station i Esbjerg er der telegraferet til Newcastle, hvor de Armstrongske Ingeniører har bygget en Station for traadløs Telegrafering. Distancen er 600 Kilometer.

Millionerne ruller.

22. November.

Poulsens »traadløse« Patent er nu solgt til Amerika, og Opfindelsen har derefter indbragt 4 Mill. 680.000 Kr. — Hvem fordeler denne Guldstrøm sig paa?

Grosserer *Blechenberg* svarer: — Vi er tre Hovedinteressenter, Ingeniørerne Vald. Poulsen og P. O. Pedersen og saa jeg. Enkelte Andele er spredte paa andre Hænder. Part-havere er saaledes to Tesdorph'er, Baron Henrik Bille-Brahe-Selby og flere.

Renovationskuskene strejker.

En uhyggelig Situation.

27. August.

82 Renovationsarbejdere ved Renholdningsselskabet har erklæret Strejke. Arbejdsnedlæggelsen har haft de ubehageligste Følger.

Spektakler paa Grønttorvet.

30. August.

Igaar samlede 200 Mennesker sig hujende og skrigende paa Grønttorvet, fordi det var rygtedes, at nogle Husejere selv vilde udføre Renovationen. De kom med »Peberbøsserne« paa Trækkevogne og blev generet i den Grad, at otte Betjente havde svært ved at holde Mængden borte. Fire Kommuneskoler har maattet lukke. Magistraten har sendt Renovationsarbejder- og Renholdningsselskabet et Mæglingsforslag.

Strejken afblæst.

31. August.

Strejken er endt. Igaar Kl. 10 mødte Renovationsarbejderne, repræsenteret af Folketingsmand Lyngsø og Chr. Jensen, hos Borgmester Marstrand sammen med Renholdningsselskabets Repræsentant. Kl. 4 sluttede Forhandlingerne med det glædelige Resultat, at Renovationen genoptages i Nat.

„Den glade Enke“'s Sukces paa Casino.

19. August.

Casino opførte iaf-tes for første Gang Franz Lehars Wiener-Operette »Den glade Enke«. Det blev en festlig Aften. Folk var ellevilde, og der er næppe Tvivl om, at København kommer til at opleve en »Enke-Feber« i Lighed med den, der hidtil er fulgt i den muntre Operettedames Fodspor i alle andre Byer.

Frk. Gerda Christophersen som Valencienn.

Enken og Grev Danilo spillede af Fru Gerda Krum-Nathansen og Hr. Holger Reenberg. De gjorde formidabel Lykke, ikke mindst da de dansede »Enkevalsens«, som maatte gentages i det uendelige. Ogsaa Hr. Sophus Neumann som en gammel Gesandt havde stor Sukces, og Frk. Gerda Christophersen som Gesandtfruen Valencienn fik Huset til at brage af Bifald. Direktør Fritz Petersen har gjort et godt Parti, da han tog »Enkens«.

Fru Gerda Krum og Hr. Holger Reenberg danser Enkevalsens.

Drachmann fejres paa Raadhuset

Drachmann i sit Hjem paa 60-Aarsdagen.

Vor store Digter fylder 60!

Holger Drachmann bliver den 9. Oktober 60 Aar. Digteren har jo med sin unge Frue, den norskfødte Fru Soffy, bygget sig et Hus paa Skagen, og her har han tilbragt Sommeren med at skrive sit Festspil »Hr. Oluf han rider —«, der skal opføres paa selve Fødselsdagen paa Det kgl. Teater.

Desuden har Fru Soffy indrettet Drachmann et lille Hjem i en beskeden Lejlighed i Puggaardsgade. Digteren, der ellers ikke i mange Aar har haft blivende Sted, men rejst og opholdt sig snart her, snart der i Udlandet, vil for en Tid — vel næppe alt for længe — være bosiddende Borger i Byen København.

For Sagen er jo nemlig den, at Byen vil fejre Drachmann ved en stor Fest den 10. Oktober paa selve Byens Raadhus. En stor Komité af Forfattere, Musikere og Kunstnere er forlængst i Gang med Forberedelserne.

Festen paa Raadhuset forventes at blive straalende og storstilet — til Hæder ogsaa for den By, der vil fejre Landets store Digter paa festlig og storsindet Vis.

Fest i Hjemmet og Festforestilling paa Det kgl.

10. Oktober.

Drachmann fejredes i Gaar paa sin 60 Aars Fødselsdag med officielle Besøg, Adresser, Gaver og Blomster. Fra nær og fjern strømmede det ind til Hjemmet i Puggaardsgade.

Festforestillingen i Det kgl. Teater blev noget af en Skuffelse. Drachmanns »Hr. Oluf han rider —« virkede svagt i en usikker Udførelse, og det kneb med Feststemningen, der først viste sig, da Drachmann rejste sig og takkede. Da hyldedes Digteren med langvarigt Bifald, og udenfor Teatret ventede en stor Menneskemængde, som spændte Hestene fra Drachmanns Vogn, som man trak over til Hotel d'Angleterre, hvor en privat Vennekreds samledes med Digteren.

Drachmann under Raadhusfesten.

Raadhusfesten.

11. Oktober.

Raadhusfesten for Drachmann i Aftes fik et straalende og muntert Forløb. Den skønne Raadhushal var den prægtige Ramme om en Fest, der havde samlet alt, hvad vi ejer af Navne og Notabiliteter indenfor Kunstens Verden, unge, skønne Damer og en munter, begejstret Ungdom.

Herold sang fra Balkonen: »Vær hilset, I Damer —«, Georg Brandes og Vilhelm Andersen talte — og saa kom

Fakkeltog.

Arbejdere og Studenter bar Fakler i et imponerende Tog, der gjorde Holdt i Muslingeskallen. Her modtog Drachmann Hyldesten, men der skete det Uheld, at Vinden bar Røgen fra Faklerne op imod den hvide Digter, som blev helt sværtet sort. Man havde bagefter stort Besvær med at vaske Digteren ren inden han paany viste sig ved Punschesoldet, hvor Komponisten Charles Kjerulf var Magister bibendi. Endnu nogle Timer varede Festen med Taler og Sange, saa trak Drachmann sig tilbage — og Ungdommen dansede i Raadhushallen til den lyse Morgen.

Efterslet - en rygende Forargelse.

12. Okt.

Drachmannfesten paa Raadhuset har givet enkelte Blade Anledning til at foranstalte et Angreb paa Drachmann. Man forarges over den Tale, som Digteren holdt ved Soldet, og særlig fæstner man sig ved hans spøgefulde Udtalelse om, hvor yndig Københavnerinderne ser ud — bagfra. Al den indestængte Misundelse over, at Drachmann fejredes paa saa storstilet en Maade paa selve Byens Raadhus, slaar nu ud i lys Lue som en rygende Forargelse.

Drachmann selv tier, men hans nærmeste Venner har erfaret, hvor dybt han føler sig ramt.

Fakkeltoget foran Raadhuset.

Oktoberpiger — Redningskorps og Flyveflugt

Redningskorpsset kører ud med sine Vogne fra Stationen i Ny Vestergade.

Redningskorpsset startes.

Sophus Falck har nu startet sit »Redningskorps« og indrettet sin første Station i Ny Vestergade. Hr. Falck har allerede fra forskellige Autoriteter faaet at mærke, at man ikke ser med blide Øjne paa hans »private« Virksomhed; saaledes har ikke mindst Brandvæsenet og dets Chef, Oberst Meyer, udtalt sig lidet smigrende om »Redningskorpsset«. »Jagtfalken«, som Folk allerede kalder ham, er dog fuld af Mod og Tiltro til Fremtiden. Han mener, at om nogle Aar kan han overhovedet ikke undværes.

Direktor for »Redningskorpsset« Sophus Falck.

Oktober-Loven!

Den offentlige Prostitution
ophævet.

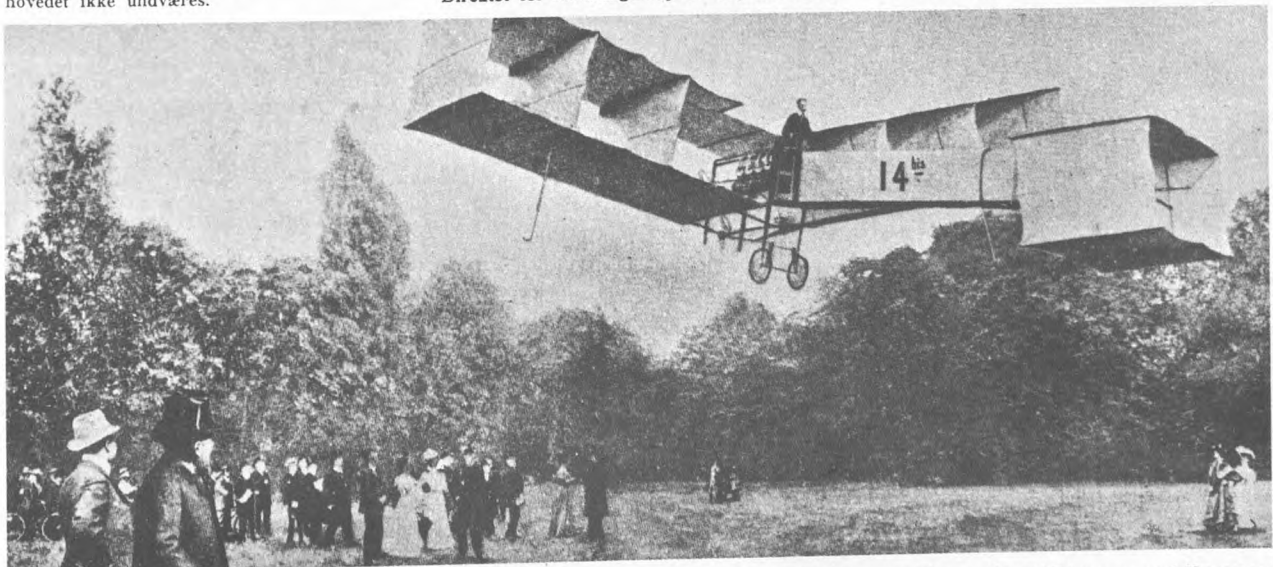
12. Oktober.

Natten til igaar, Klokken tolv, traadte den nye Sædelighedslov i Kraft. Dermed ophørte al offentlig Prostitution, og de indskrevne Kvinder havde Ordre til senest ved dette Klokkeslet at være fraflyttet de Huse, hvor de hidtil havde haft Bopæl. Det drejer sig om 6—700 Kvinder.

De fleste var dog tidligere brudte op. Mange havde Komitéen, der var dannet i dette Øjemed, taget sig af og skaffet Pladser i Provinserne og i Udlandet. Resten var flyttet bort, mest ud ad Vesterbrokanten til, og Overgangen til den nye Tilstand blev saaledes hverken særlig brat eller bemærkelsesværdig.

Alligevel var der ret livligt i Byens mere tvivlsomme Kvarterer. Af den vældige Menneskemængde, der var paa Benene i Anledning af Drachmanns Fødselsdag, var der en Del, der benyttede Lejligheden til Spadsereture gennem Sidegaderne. Alt foregik dog fredeligt. Husene laa øde og tomme. Denne letlevende Del af Kjøbenhavn var spredt og draget andet Steds hen, og dens urolige Følge var fulgt efter.

En ikke uvæsentlig Forandring i Storbyens Liv var foregaaet paa tilfredsstillende Maade.

Ellehammer er gaaet i Vinterhi, men i Frankrig forlættes Forsøgene med Flyvemaskinen. En af Pionererne i Kampen for at beherske Luften er Santos-Dumont. Ovenstaaende Billede — taget fornylig under en Opvisning ved Paris — viser den dristige Flyver stigende til Vejrs med sit Luftskib.

Noter og Nyt i Aarets Løb

Forbindelsesbroen mellem den gamle og den ny Biblioteksbygning, hvor Bøgerne transporteres paa Tipvogne.

Kgl. Bibliotek flytter.

November.

Hele Sommeren har man været beskæftiget med at flytte Det store kgl. Biblioteks Tusinder af Bøger fra den gamle Bygning ved Kavaller-gaarden til den nye Bygning ved Havnen.

Overbibliotekar Lange har haft den Idé at bygge en Forbindelsesbro mellem det gamle og det nye Hus. Vognene med Bøgerne ruller over Broen tværs over Tøjhusgaarden. I det nye Bibliotek er der Plads til 40 Aars Forøgelse eller ialt 1½ Million Bind.

Hver eneste af de mange Tusinder af Bøger, som er blevet flyttede, har faaet en Omgang med Støvsuger og derefter med en Støveklud. 40 Soldater har daglig hjulpet Bibliotekets 5 faste Assistentter med den omfangsrige Flytning, der har taget flere Maaneder. Nu er man færdig, og i Slutningen af Maaneden mener man at kunne aabne det nye flotte kgl. Bibliotek.

*

Strøget faar nu sin Bilbus. Den korte Prøve for første Gang igaar og indsættes om 8 Dage i Driften. Herefter kan Turen fra Raadhus-pladsen til Kongens Nytorv gøres paa 6 Minutter af 23 Passagerer. Den pæne, røde Bus stammer fra »Berliner Motor-Wagen Fabrik« og har 24 Hestekraft. Den har kostet 500 Kroner pr. Hestekraft. Vognens Benzindunst skal forsvinde gennem en Skorsten i Taget.

*

Mestercyklisten Thorvald Ellegaard er bleven Verdensmester for fjerde Gang. Han vandt i Genf efter en meget haard Kamp med Poulain og Henry Mayer. Dette er uhørt i Cyklismens Historie, at en Rytter vinder fire Verdensmesterskaber. Ellegaard vandt Verdensmestertitlen i 1901, 1902, 1903 og nu i Aar. I 1904 og 1905 blev han en smuk Nr. 2.

Gjøa-Ekspeditionen vendt hjem.

27. November.

Igaar vendte Gjøa-Ekspeditionens danske Helt, Premierløjtnant Godfred Hansen hjem. Det blev en begejstret Velkomst, men det mest betagende Øjeblik var, da Kommandør Hovgaard traadte frem og greb Godfred Hansens Haand, Hovgaard, der i sin Tid vendte hjem fra en lignende Storbedrift efter at have været Næstkommanderende paa »Vegø«, der gik gennem Nordøstpassagen.

Det var Nordvestpassagen og Nordøstpassagen, der trykkede hindandens Hænder. Officerskammerater gav Godfred Hansen et Hurra, da han entrede Landauerne og kørte hjem til sin Fader, Konferensraad H. N. Hansen.

Carl Nielsens Opera „Maskarade“

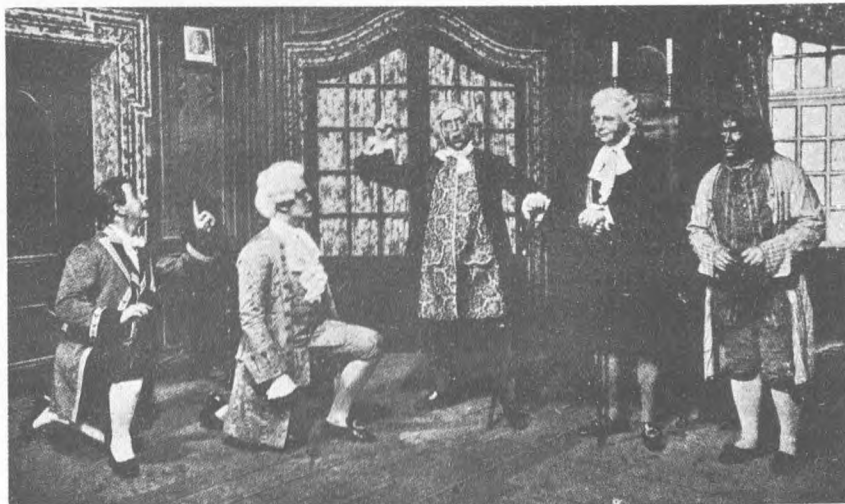
12. November.

Komponisten Carl Nielsen havde i Aftes paa Det kgl. Teater Premiere paa sin nye Opera *Maskarade*, hvortil Teksten er skrevet af Vilh. Andersen efter Holbergs Komedie. Den

Jonna Neiiendam som Magdelone og Jerndorff som Leonard.

højtbegavede Komponist har i dette sit nye, store Arbejde paa ny vist sine betydelige og egenartede Evner, særlig første Akt er fuldtud vellykket. Ogsaa Udførelsen var fortrinlig, og Komponisten, der selv dirigerede sit Værk, fik til sidst begejstrede Fremkaldelser.

Scene af »Maskarade«s første Akt: fra venstre Helge Nissen som Henrik, Hans Kierulf som Leander, Dr. Mantzius som Jeronimus, Jerndorff som Leonard og Lars Knudsen som Arv.

„Jomfruen“ død — Byen uden Sporvogne

Kjøbenhavns Originaler.

Jomfru Tidsfordriv død.

Jomfru Tidsfordriv.

15. Januar.

Kjøbenhavns Originaler uddør. Forleden døde »Kronprins Frederiksen« eller »Frederik den Syvendes Søn«, som han ogsaa kaldtes, og igaa Eftermiddags har Jomfru Tidsfordriv ogsaa forladt sit jammerlige Liv, 49 Aar gammel.

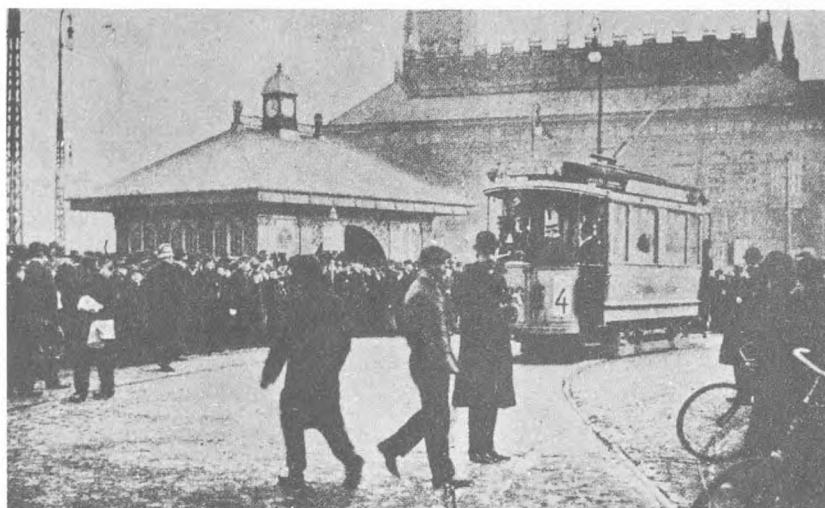
Hun har i en Aarrække boet hos Madam Nielsen i en lille ussel Kælder i L. Brøndstræde 13, og det var Jomfru Tidsfordriv, der bragte baade Føde og Klæder hjem til den fattige Stue fra sine daglige Strejfture omkring i Byen.

Hele Kjøbenhavn kendte den gamle Jomfru med det pjuksede Haar, den lasede, snavsede Kjole og Fodbeklædningen, der undertiden var kasserede Dansesko, som en eller anden Frøken havde givet det gamle Skind, medens hun til andre Tider havde Fødderne i et Par store Mandfolkestøvler, der faldt med Klask mod Brostenene.

Dog var Jomfruen altid pynnet. Paa Hatten, som sad skævt, var anbragt en eller anden Blomst, og paa hendes indfaldne Bryst en skrigen-de Sløjfe. Undertiden var denne Pynt kommen fra de bedste Familier, til andre Tider var Sløjfen lavet af et Cigarbaand, men hvert Øjeblik saa Jomfru Tidsfordriv med sine uroligt plirrende, aands-

Scheibelein

Da den første Strejkebryder-Sporvogn forlod Raadhuspladsen.

svage Øjne ned paa denne Pynt, medens hun med sin snavsede Haand varsomt rettede paa den.

Folk, der har kendt Jomfruen i mange Aar, fortæller, at hun en Gang var en smuk ung Butiksdame, men saa kom hendes ulykkelige Skæbne i Skikkelse af en ung Løjtnant; han forlovede sig med hende, men senere »svog« han hende for at gøre et bedre Parti. Og den Dag, han giftede sig, mistede Jomfru Tidsfordriv Forstanden.

Af andre kjøbenhavnske Originaler kender man fra vore Gader Scheibelein, den høje tynde Mand med Militærkasketten og Medaljerne udenpaa Overfrakken. Hans militære Forkærlighed stammede fra hans Delta-gelse i Krigen i 64, hvor han blev saaret og taget til Fange af Tyskerne. Da han vendte hjem, havde hans Kæreste giftet sig med en anden, og det tog saadan paa ham, at han aldrig rettede sig senere. Nu har han skiftevis Ophold paa »Almindeligheden« og Ladegaarden, men naar han har »Udgang« marcherer han stolt i Spidsen for Vagtparaden.

Frederik den Syvendes Søn.

Pudsepeter.

Ogsaa »Pudse-Peter« huskes af de ældre, og en særlig fantastisk Original er »Professor« Andersen-Bang, der ynder at holde »statsvidenskabelige« Foredrag, som altid ender med Halloj og Spektakler.

Sporvognsstrejke.

Ikke en Vogn at opdrive i Snestormen.

5. Januar.

I fire Dage har Kjøbenhavn været uden Sporvogne, og Byens Borgere maatte — hvis de da ikke havde Raad til at tage en af de næsten uopdrivelige Drosker — traske afsted i en forrygende Snestorm. Der forhandles mellem Parterne, Sporvejselskabet og de strejkende Funktionærer, men der er kun ringe Udsigt til Enighed.

Nogle Sporvogne sættes i Gang med »Strejkebrydere«

Med Spænding imødesaa Kjøbenhavnerne det Øjeblik igaa, hvor den første Sporvogn igen skulde vise sig i Gaderne. Ingen kendte Klokkeslettet. Direktionen havde klogeligt holdt det hemmeligt, for at der ikke straks skulde blive Optøer.

Inde i Vognen sad Direktør Nørregaard og nogle Pressefolk, paa Forperroren stod Direktør Faber. Overværkfører Levring fungerede som Vognstyrer, og ved sin Side havde han en nyantagen Mand, der skulde indøves. Vognens Konduktør var en slank, bleg ung Mand med Lorgnet paa Næsen. Han lignede en forlæst Student, hvad han vist ogsaa var.

Et Øjeblik efter lød der et Bras. En Sten var bleven slynget mod Sporvognen; den knuste en af de store Ruder, strejffede en Hat og faldt med et Bump ned paa en tom Plads paa Sædet. De svære Glasskaar, der regnede ned, gjorde ingen Fortræd, naar undtages, at Direktør Nørregaard fik en lille Glassplint i Spidsen af den ene Lillefinger.

Saa kører vi igen.

7. Januar.

Sporvejsfunktionærernes Generalforsamling vedtog igaa med alle Stemmer mod 5 at gaa i Arbejde idag til sædvanlig Morgentid.

Et Blad af Byens Dagbog

Jenny Blicher-Clausen.

Jenny Blicher-Clausen død.

5. Februar.

Forfatterinden Fru Jenny Blicher-Clausen er død. Ingen nulevende dansk Forfatter har tilnærmelsesvis faaet sine Bøger ud i saa mange Oplag, herhjemme og i Udlandet, som hun. »Violin« er oppe paa mindst ti store Oplag. Adskillige fandt, at der var et umaadeligt Misforhold mellem hendes Talent og Popularitet, og den litterære Kritik havde kun ringeagtende Ord om hendes paa samme Tid letløbende og forskruede Poesi. Den unge Journalist Julius Magnussen gav Udtryk for denne Forargelse ved at udgive en lille Parodi paa hendes »Violin«, betitlet »Lirekasse«.

Men ingen, der har truffet hende personlig, kunde være i Tvivl om, at det var Alvor med hendes Syslen med de store Problemer. Hvor meget man end kunde have imod hendes Digtning, hvor forskruede man end kunde finde hendes Tanker, hun mente det ærligt.

Nu skal vi regne i Meter!

31. Marts.

Efter mange Aars Forhandlinger lykkedes det endelig iaar at faa Meterloven ført gennem Rigsdagen. Denne Lov vil være af stor Betydning for enhver og gribe dybt ind i Landets Omsætning.

Meteren er ligeledes Grundenhed for Flade-maal og Kubikmaal.

Grufuld Automobil-Ulykke

»Den elektriske« og Bilen kolliderede.

3. Maj.

De tre Direktører for den nys jubilerende Kredittforening for Grundejere i Kjøbenhavn og Omegn, d'Hrr. Carl Herforth, Erritsø og H.

J. Christensen lod sig i en af Ingeniør Wincklers nye Bildrosker køre til Absalonsgade, hvor de skulde se paa en Ejendom. Da de skulde over Istedgade, der jo skæres af Absalonsgade, kom en elektrisk Sporvogn kørende udefra. Chaufføren standsede Farten lidt, men mente saa at kunne slippe over. Han kørte til, men i det samme kom der ogsaa en Sporvogn fra den anden Side. Den kørte ind paa Drosken, som nu kom i Klemme mellem Sporvognene. Erritsø dræbtes paa Stedet, Herforth fik det ene Ben stærkt beskadiget, Christensen og Chaufføren slap helt uskadede fra Sammenstødet.

Rudolph Tegnens Finsen-Monument.

Tegnens Finsen-Monument, efter at han havde ændret det og Komiteen antaget det.

20. Marts.

Igaar Formiddag genoptog Den store Finsenkommité sine Forhandlinger, og denne Gang lykkedes det at naa et Kompromis. Kampen stod for og imod Rud. Tegnens. Resultatet blev, at man enedes om følgende Beslutning:

Komiteén mener, at det af Hr. Billedhugger Tegner udarbejdede Udkast til Mindesmærket er af en allfor mørk og knugende Karakter, og at det derfor kun lidet harmonerer med Finsens lyse Natur og sejrige Livsgerning. Da imidlertid de raadgivende Kunstnere har udtalt, at Tegnens Udkast er et udmærket Kunstværk, og da Kunstneren antages at være villig til at omarbejde det saaledes, at den nævnte Anke fjernes, saa beslutter Komiteén, at der rettes en Forespørgsel til Hr. Tegner, om han vil udarbejde en saadan ny Skitse mod et passende Vederlag.

Komiteén vil derefter tage sin Beslutning og enten akceptere Hr. Tegnens nye Udkast eller forkaste det. Det første er vel det sandsynligste.

Massage-Middag.

Stor Staahej — i ringe Anledning.

Der har i Pressen — og Mand og Mand imellem — gaaet vilde Rygter om en Middag, som fire kendte Københavnerne deltog i d. 12. Januar paa Hotel »Phønix« i Bredgade. Giveren af Middagen var Grosserer Levin, og Deltagerne i det formentlige Madorgie — med Massage mellem Retterne — var foruden Værten Hr. Levin, Skuespillerne Olaf Poulsen og Holger Hofman samt Teaterdirektør Vilh. Petersen. Navnlig Fortællingen om, at der midt under Middagen indfandt sig to nydelige Massøser, som skulde bearbejde de fire Herrers Maver, for at de saaledes styrkede bedre kunde fortsætte Spisningen, har vakt overordentlig stor Opsigt og Forargelse.

Direktør Vilh. Petersen oplyser, at det Hele indskrænker sig til en Spøg, at Massøserne ganske vist indfandt sig, men kun hilste paa Herrerne i et Glas Champagne og derpaa forsvandt. Det Hele var ganske uskyldigt, uhyre anstændigt — og iøvrigt ganske privat. Hofhotel-ejer Neiendam er endog bleven angrebet i Social-Demokraten for sin utidige Flothed i disse vanskelige Arbejdstider, men har svaret med at skænke en lignende Sum, som Middagen har kostet, til »Fattiges Bespisning«. Her er Menuen:

Menu.

Caviar
Svaleredesuppe
Fisketunge à la troubadour
Lammeryg garni
Kylling med friske Champignons
Ægte Skildpadderagout
Champagnesorbet med Fersken
Trøffel en serviette
Massage
Snepper
Salat, Compot
Friske Slikasparges
Is Pompeji
Frukt og Jordbær
Mocca

Fra Charlottenborg-Udstillingen

Portrætkunst paa Foraarsudstillingen.

DET vil sikkert være den almindelige Mening i Aar, at denne Charlottenborg-Udstilling hæver sig ikke saa lidt over sine seneste For-gængere. Ikke fordi den indeholder noget enkelt Kunstværk, der samler alle, de kræsne og det store Publikum i enstemmig og ubetinget Beundring, men vel fordi den rummer mange Værker af vore betydeligste Kunstnere, der har ydet noget af deres allerbedste, og som fængsler ikke alene ved Billedernes rent kunstneriske Værd, men ogsaa ved deres Indhold.

Blandt de Billeder, som man med Glæde dvæler ved, er *V. Irmingers* »Fra et Maleratelier«, hvor navnlig den siddende nøgne Model er ypperligt malet. Man gaar heller ikke ligegyldigt forbi *Michael Anchers* store Maleri, som han har kaldt »Kunstdommere«. Man ser her fra venstre *Lauritz Tuxen*, *Krøyer*, *Drachmann* og *Willumsen*. Scenen er overordentlig livfuldt gengivet, de portrætterede er glimrende karakteriserede, Stillinger og Udtryk røber i den Grad de fire Kunstdommers Sind, at man næsten venter at høre dem tale.

Et ligeledes meget dygtigt malet Billede er *Carl Wentorfs* Portræt af Komponisten *Charles Kjerulf* ved Flyglet. Det lidt tørre i Wentorfs Malemaade er paa heldig Vis her veget for noget mere friskt og umiddelbart, øjensynligt inspireret af Modellens Kraft og Saft.

Øverst *Michael Anchers* Skagensbillede: »Kunstdommere«. Fra venstre til højre *Tuxen*, *Krøyer*, *Holger Drachmann* og *Willumsen*.

Billedet i Midten er *V. Irmingers* »Fra et Maleratelier«.

Til venstre nederst *Carl Wentorfs* Maleri af *Charles Kjerulf* ved Flyglet.

Frygtelig Skuespiller-Tragedie

Skuespiller Nathansen skyder paa sin Hustru Gerda Krum og dræber derefter sig selv.

Et natligt Opgør paa Bejers Hotel i Aalborg efter Tournéen med „Den glade Enke“.

Motivet til det ægteskabelige Drama maa søges i Nathansens rasende Skinsyge overfor den meget yngre Hustru.

Fru Gerda Krum-Nathansen i Den glade Enke.

Aalborg, 4. Juni.

„Den glade Enke“s eventyrlige Operette-Sukces er pludselig forvandlet til et dystert Ægteskabsdrama. Hr. Direktør Fritz Petersen tog — som man vil vide — efter Sæsonens Slutning paa Casino til Provinsen med „Den glade Enke“, og fik overalt, hvor han kom frem med Tournéen, en begejstret Modtagelse, der særlig gjaldt Fru Gerda Krum-Nathansen og Hr. Holger Reenberg i Hovedrollerne. Ogsaa her i Aalborg havde „Den glade Enke“ en straalende Sukces, og Forestillingen i Aftes, hvormed Tournéen afsluttedes, var fra først til sidst en Fest. Mindst anede man, at Fru Gerda Krum — den fortryllende glade Enke — faa Timer efter Tæppets Fald skulde ligge saaret og blodig, skudt af sin Mand — —

Han har skudt mig!

Efter Forestillingen spiste Direktør Fritz Petersen til Aften paa Bejers Hotel sammen med Hr. Sophus Neumann og Fruen, Fru Gerda Krum og hendes Mand Hr. Ludvig Nathansen. Ved 12-Tiden skiltes man, og Ægteparret gik til Ro paa deres Værelse. En Timestid efter hørte man Døren blive revet op, og Fru Gerda Krum vaklede hen ad Hotelgangen, idet hun raabte: »Han har skudt mig!« Fru Krum var saaret af to Revolverskud, i Tindingen og i Brystet. Hun søgte ind til Kostumieren, Frk. Marianne Carstens, der boede i Etagen nedenunder, og sank her om paa Gulvet, stadig ved Be-

vidsthed, saa hun kunde forklare, hvad der var sket.

Direktør Fritz Petersen kom nu til og fik Læge og Ambulance rekvireret. I Ægteparrets Værelse fandtes Nathansen liggende død med et Skud i Tindingen.

Fru Gerda Krum udenfor Fare.

Fru Gerda Krum blev skyndsomst kørt til Sygehuset og kom straks paa Operationsbordet. Det viste sig umuligt at fjerne Kuglen, der er trængt ind i Kæben ved Tindingen, men Lægerne erklærer, at der ikke er nogen Fare for Skuespillerindens Liv.

Den dræbte Skuespiller

Skuespiller Ludvig Nathansen blev for to Aar siden gift med Fru Gerda Krum. De blev forlovede, medens de begge var i Engagement ved Aarhus Teater. Her forelskede den allerede da aldrende Skuespiller, der igennem mange Aar havde været en meget anvendt Kraft ved Casino, sig i den purunge, ganske ukendte Frk. Gerda Krum, og naar de senere blev gift, var det fra hendes Side sikkert mere Opfyldelsen af et Løfte end af umiddelbar Tilskyndelse. Ægteskabet blev ikke lykkeligt, og han nagedes fra første Færd af en Skinsyge, der steg til det utaalelige, da hans Hustru i denne Sæson gjorde saa overordentlig stor Lykke i »Den glade Enke«.

Fru Gerda Krum insisterede nu paa Ægteskabets Opløsning, og det er da efter et Opgør herom, at Nathansen i Desperation har affyret Revolveren mod hende og sig selv.

*

Dramaet i Aalborg har i sjælden Grad sat Sindene i Bevægelse, den tragiske Begivenhed var i Gaar Byens eneste Samtaleemne. Dyb Medlidenhed samler sig om den unge, populære Skuespillerinde, der blev et Offer for en blind Jalousie, og med Vemod tænker man paa Skuespiller Nathansen, hvem Kammeraterne ved Teatret giver det smukkeste Eftermæle. At han nu er død, er det bedste for ham selv og hans syge Sind. Han vil blive begravet i Aalborg.

Skuespiller Ludvig Nathansen.

Løvejagten paa Elleore

En Film med Forhindringer.

18. August.

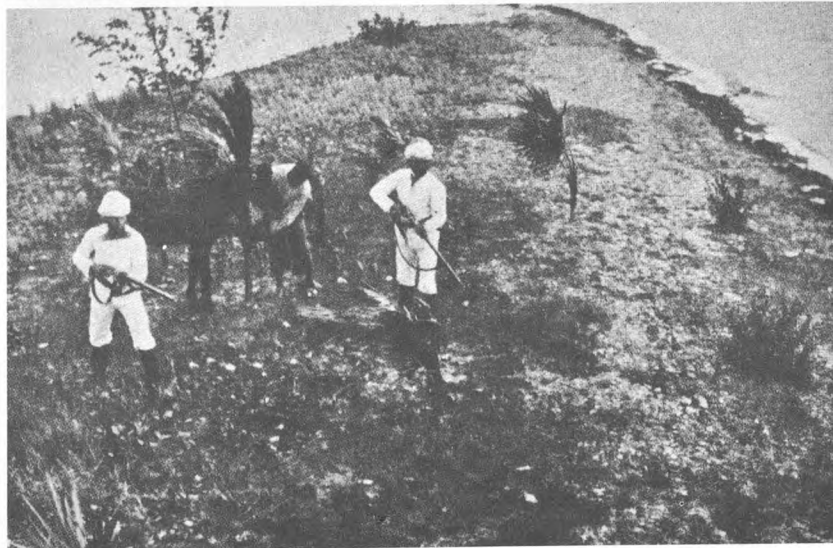
Direktør Ole Olsen, der for Tiden er beskæftiget med at optage en Film med Titlen *Løvejagten*, er kommet ud for en Del Vanskeligheder, idet Foreningen til Dyrenes Beskyttelse har gjort Anmeldelse til Politiet om de formentlige Dyrplagerier, som finder Sted under Optagelserne, der foregaar paa den lille Ø Elleore i Roskilde Fjord.

Vi besøger Skuepladsen.

Øen Elleore, der er paa Størrelse omtrent med Wivels Veranda, er af to Fiskere og en Gartner kunstfærdigt omdannet til en Palmelund. Vi overværede Opførelsen af Filmen, der udspillede her mellem et Par Tremmebure, hvori var anbragt to af Ole Olsen fra Zoologisk Have erhvervede gamle udtjente Løver. De øvrige Medvirkende var Sergent Viggo Larsen og en anden Skuespiller, iførte fantastiske Tropedragter, Khaki-Uniform, Tropehjelm og brune Leggings, samt en Neger i blaa Bukser og rød Skjorte.

Spillet begynder.

Trope-Jægeren sniger sig frem mellem Palmerne — Fotografiapparaterne snurrer — nu skal man netop til at slippe Løverne løs ... da nærmer sig en Motorbaad med Politifuldmægtig Glarbo. Han vinker advarende og forlanger at tale med Direktøren.

Tropejægerne sniger sig frem i Palmelunden paa Øen Elleore. Man ser ogsaa Hesten og Negeren

Sergent Viggo Larsen som Tropejæger staar sejrstolt ved den dræbte Løve.

Spillet afbrydes. Hr. Glarbo meddeler, at der er nedlagt Forbud mod at slippe Løverne løs paa Øen.

— Og jeg har købt dem for 5000 Kr., jamrer Ole Olsen!

Løvejagt — trods alt.

20. August.

Hr. Ole Olsen trodsede Forbudet og optog i Gaar sin Løvejagt paa Elleore. Denne Gang var Hr. Viggo Larsen ene om at agere Jæger. Foruden en gammel Hest — og saa de to Løver, der var anbragte i et Tremmebur — var anskaffet et lille Kid. Kiddet blev sluppet løs, og derpaa den ene Løve.

Løven var lidt sløv, men da den saa Kiddet, fo'r den over det, dræbte det med et Slag af sin Pote, og med Dyret i Gabet gik Løven videre over Øen. Da saa den Hesten, samlede sig til Spring, slap Kiddet og satte op paa Ryggen af Hesten, der i samme Nu ramtes af en Dumdum-Kugle fra Hr. Larsens Gevær. — Hesten faldt død om paa Stedet, og et Øjeblik efter sendte Larsen en Kugle i Hovedet paa Løven, der vaklede, brolede — og døde.

Frem med den næste Løve!

Løve Nr. 2 styrtede sig over den døde Hest, men fik nu ogsaa en Kugle fra Hr. Larsens sikre Skyder — og Rovdyret flygtede dødelig ramt ned mod Stranden. Med den Koldblodighed, der udmærker en dygtig Skytte traadte Hr. Larsen nu frem fra Buskene, tændte en Cigaret, og gav Løven det sidste dræbende Skud. Løven faldt og Hr. Larsen plantede sin ene Fod paa den faldne Ørkenens Konge. Tableau!

Ole Olsen klarede Forbudet, men Fremførelsen forbydes.

21. Aug.

Hr. Ole Olsen var ikke til Stede i Gaar, da Filmen blev optaget. Han havde straks solgt Løverne til en anden, der ikke havde faaet noget Forbud.

Men nu har Justitsminister Alberti betydet Hr. Ole Olsen, at saafremt han viser Løvejagten i sin Biograf, vil Bevillingen blive taget fra ham.

(Ole Olsen lod sig ikke afskrække. Han viste sin »Løvejagt«, der efter at den Reklame fik en Kæmpe-Sukces. Men Alberti tog Bevillingen fra ham kort efter.)

Smaating fra Byens Hverdag

Djævlespillet.

11. November.

I Maaneder har Djævlespillet bredt sig som en Epidemii over det ganske Land, og her i Kjøbenhavn er der ikke det Fortov, den Gade

eller Villavej, hvor ikke Børnene staar med de to Pinde, forbundet med en Snor, hvorpaa »Djævelen« — en Metaltingest af Form som et Timeglas — snurrer og springer op i Luften.

I Gaar afholdt et herværende Blad en

Djævlespils-Opvisning for Børn i Zoologisk Have. Der var stuvende fuldt af Tilskuere, som beundrede de smaa Virtuoser.

Levende Billeder, der synger.

6. September.

Levende Billeder, der synger, forevistes igaar for første Gang i Kjøbenhavn. Denne ny Kunststart har hos Myndighederne opvakt Betænkeligheder, som det har været et Aar at overvinde. Men nu har Direktør Constantin Philipsen altsaa den nødvendige Tilladelse, og igaar indviede »Kosmorama« den ny Æra. Ikke alle Billederne var lige gode. Nogle af dem virkede ikke helt illuderende, man fik det Indtryk, at Ordene og Mundstillingen ikke fulgtes, saa at den optrædende Sanger eller Sangerinde mere kom til at ligne en Bugtalerdukke end et levende Menneske. Andre af Billederne var derimod overordentlig vellykkede.

Sidste Nyt!

Kjøbenhavn er bleven en Storby; Skraalet fra Bladsælgerne har gjort sit dertil. Sensationen er indgaaet som et Led i Dagens Larm, og det levende Ord gør sin Virkning fra Bladsælgerens hæse Struber som Reklame for den livlige Presses fantasifulde Beretninger.

For faa Aar siden lød der intet Raab paa Kjøbenhavns Gader, og der søgtes forgæves fra flere Sider Tilladelse til Bladsalg med Udraabere.

Men nu har vi dem, og nu staar Skraalet over Raadhuspladsen!

Den kendte Figur, Bladsælgeren Mortensen paa Raadhuspladsen, forsøger at friste en Dame med Dagens Avis — og en ældre mere sagtom Kollega slaar en Handel af med Taxameterkusken.

Nye flotte Droskebiler.

De første nye Droskebiler har allerede vist sig paa vore Gader. Det er det internationale Continental Motorcabs Compagnie, som er traadt i Virksomhed.

Selskabets franske Vogne med den gule Fadding og rødbrune Overbygning kørte Parade i Byen, smykkede med Flag og Blomster, og med Velbehag fornem man den storstadsmæssige Benzinduft, der bekommer rejsevante Folk saa godt og faar dem til at drømme sig hen til Paris, Berlin eller hvor deres Længsels Maal nu er.

Den nyeste Frisure.

Efter det meget kunstfærdige Mylr af Bukler og Smaakrøller, der har karakteriseret Haaropsætningen i det sidste Halvaar, synes det, som var Moden bleven træt af dette meget kombinerede; i alle Tilfælde menes »Fletningen« at have Fremtiden for sig. Da Frisuren imidlertid stadig skal være bred og fyldig paa Siderne, kan Krøller og Bukler ikke let undværes, og i de fleste Tilfælde er enten disse eller Fletningen af løst Haar, men allermest praktisk er en Fletning af naturlig krøllet Haar, hvis Spidser danner Smaabukler. Denne Fletning anbringes under Hatten tværs over Nakken, medens en pynligere Frisure fremkommer ved at lægge Fletningen fortill, medens det opstrøgne, stærkt flammede Baghaar fastholdes af en flad Kam og Spidserne enten skjules eller arrangeres i et Par Smaabukler.

I Lyst og Nød — i Liv og Død

„Cirkusduft“ paa Frederiksberg Teater.

Carl Alstrup som Cirkus-Artisten.

Emil Wulff og Frederiksberg Teater har faaet en velfortjent Sukces paa deres Operette-Farce »Cirkusduft«, der virkelig har en Duft over sig af Savsmuldsposi. Det var dog navnlig det gode Humør og ikke mindst de fortræffeligt formede Sange, som til iørefaldende Melodier indtog Publikum.

Æren for Aftenens heldige Forløb maa Forfatterne dog dele med Skuespillerne. Aldeles fortrinlig var Hr. Carl Alstrup som Charles Jackson, sekunderet af selve Direktøren, Hr. Emil Wulff, og en ganske pudsig Hr. Rasmus Christiansen (en forholdsvis ny, lovende Mand), endvidere Direktørfruen Hertha Wulff som Miss Doddie og Hr. Seemann som Elskeren.

† Oscar II død.

9. December.

Sveriges gamle Konge er i Gaar Morges afgaaet ved Døden paa Stockholms Slot.

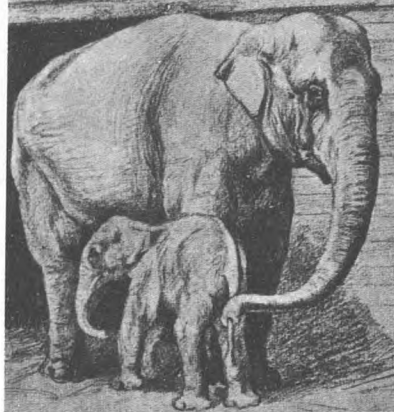
I stor Hast blev sammenkaldt til Statsraad, og Statsminister Lindeman oplæste her Sætning for Sætning Edsformularen, som først Kong Gustav gentog Ord for Ord og dernæst Prinserne i Kor.

Ellen har faaet en Søn.

10. December.

Hvor er der ikke blevet drevet Spot med Hunelefanten Ellen i Zoologisk Have! Det var blevet en yndet Københavnersport at sige Vitsler om denne Moder, der blev ved at være i Omstændigheder, uden at det resulterede i nogen Fødsel. Og nu har Ellen gjort alle Tvivlere til Skamme. Den har Natten til i Gaar født en Søn.

Skønt Fødslen har været imødeset lige fra Foraaret, kom den dog bagpaa baade Direk-

tionen og Dyrepasserne. Nattevagten havde som sædvanlig hveranden Time gaaet sin Runde og havde lyttet ved Døren til Ellens Fødehjem, men ikke hørt nogen mistænkelig Lyd. Da imidlertid gamle Fodermester Gulmann i Gaar Morges ved Ottetiden traadte ind i Elefanthuset, mødte der ham en Overraskelse. Paa Gulvet stod Ellen og ved hendes Side en Elefantunge, der naaede fra Gulvet akkurat op til hendes Bug.

En ung Arkitekt bygger Krematorium.

Det nye Bispebjerg Krematorium.

Det nye Krematorium, som er opført ved Bispebjerg Kirkegaard, staar nu færdigt. Den egenartede Bygning er præget af en stemningsfuld Harmoni, som i sjældnen Grad svarer til Bygningens Formaal.

Krematoriet skyldes den unge Arkitekt Holger Jacobsen, en ganske ung Kunstner, af hvem man tør vente sig en ny og ejendommeligt Udvikling.

Arkitekt Holger Jacobsen.

I disse Dage sætter Foreningen K. K. K., Københavnske Kvinders Kaffevoan, sine første to Kaffevoan i Gang paa Arbejdspladser her i Byen. Prisen vil blive sat til 8 Øre pr. Kop, for at man bedre kan konkurrere med Beværtningerne.

Anarkist-Drama og Hindhede-Kost

Politibetjent Gemzøe skudt ned af Anarkisten Sofus Rasmussen, der bagefter dræber sig selv.

14. November.

Den bekendte, i længere Tid eftersøgte, Anarkist, **Sofus Rasmussen**, »Skorpionens« tidligere Redaktør, har igaar skudt Politibetjent **Gemzøe**, som kom for at anholde ham, og har derefter dræbt sig selv.

Rasmussen var for længere Tid siden bleven dømt til tre Maaneders simpelt Fængsel, men straks efter at Dommen var bleven afsagt, flygtede han til Sverige. Senere fik Politiet oplyst, at han holdt sig skjult her i Byen og af og til kom hos sine Forældre, der bor i Husumgade. Igaar Formiddags kom der saa fra en Mand, som Politiet kender, Meddelelse om, at Anarkisten nu befandt sig i Forældrenes Hjem, og der sendtes to civile Betjente, **Elmer** og **Gemzøe**, til Husumgade.

Gemzøe anholder Anarkisten i hans Forældres Lejlighed.

Betjent **Elmer** gik op ad Køkken-trappen, og **Gemzøe** gik op ad Hovedtrappen og ringede paa Familien Rasmussens Dør. Fru **Rasmussen** lukkede op, og paa Betjentens Spørgsmaal, om **Sofus R.** var hjemme, svarede hun bestemt Nej, og det samme gentog Datteren. Betjenten forlangte nu Adgang til Lejligheden og traadte i det samme over Dørtærskelen, og i dette Øjeblik kom den Eftersøgte frem fra Baggrunden og gik lige hen til **Gemzøe**, der erklærede ham for anholdt.

Rasmussen skyder Betjenten ned.

Rasmussen svarede intet, men i samme Nu rettede han en Revolver mod Betjentens Hoved og fyrede af. Gemzøe vaklede saaret tilbage, men i næste Nu lød igen et Skud, og Betjenten styrtede ned ad Trappen.

SKORPIONEN

Anarkistisk Organ

Udkommer saavel maalt 2 Gange maanedlig - Ektefte Nummer 5 Øre - 10 Øre halvvaarlig, i Provinsstæder og Norge 1 Kr. - frit tilbragt

No. 5. Tirsdagen den 28de August 1906. 2. Aargang. Heftegæst af S. Rasmussen

Redaktion: H. P. Rasmussen, Østergade 34, 1. Sal n. o.

Styrets leder: paa Skorpionen, »Skorpionen« Blaae Arbejds-fæl, er Staten forarbe, Med Rasmussen.

Respekt for Retten

Medens jeg sad i Værestagsarrest, havde det en Gang, at Anarkisten, som afholdt Forleserne, brølede mig med en Mælt, som jeg skulde sidde af paa Vand og Brød, i Fald jeg ikke indvandre den tilbedte Respekt for Retten, og Anarkisten, at jeg uden at forstaa, at det kunde være hans religiøse og moralske Følger, havde tilladt sig at berøve et saa nødvendigt Ord som »og«.

Naar jeg nu lig efter tænker paa hvilken saad Moral en Mand, som overbevendes vil sætte sig Herred som Dommer, omso berøvede, forstaaer jeg saa godt, hvor krænkelse kan maatte føle sig ved at have et saa nødvendigt og nødvendigt Ord: thi han og vel saa vant til at blive behandlet med en krybende Underdanighed og at blive betragtet som et uønsket Væsen af de fleste af de Stakler, der trer, til de gør sig skyldig i en anarkeisk Handling, naar de krænkede Lovene, og derfor i Virkeligheden ser dem straffede Retfærdighed i Stedet for hvad den er, den berøvede, lovende Lov.

De jeg ikke omso det for nødvendigt at berøve det nødvendige Ord for at berøve det nødvendige Ord.

Denne skændelige, indholdt Retfærdighed, som uendelighed udelægger Livet for saa mange Mennesker, som paa det dybeste krænkede Folkes livsindholdet og naturlige Retfærdighed, og som ikke indader dem uendelige Kræfter af sine Indvandringer og Handlinger eller Angreb af sine Persecutioner, er i Virkeligheden kun et etendigt, dømt og uendelighedstændigt Indvandrings og Indvandringsmiddel til at behandle de gamle barbariske Forhold og Forløsninger, hvortil hele deres livslange Livsoplysning bunder sig som ved et Øieblik, og at de Lovene, ved hvilke de opretholder disse Forhold, endeløse kan videresendes, er kun fordi Folket er for stædt til at sætte sig op derimod og for at videresende til det at forstaa Anarkisten til Retten. De fleste af dem, der ikke er, der ikke er under Lovens, som virkelig og indholder sig, at Dødsstraffen advarer det, naar den indvandringer Lovene. Det kunde derfor være paa sin Plads, at se lidt paa, hvad det er for en Retfærdighed Samfundet gennem denne Øvelighed og disse Loves oplysninger.

Het kaldte Magtlovene alt det, som er i Samklang med deres Interesser, og som de forvige tillige at være Samfundet. Lovt kaldte de alt, hvad der er i Modstrid dermed. Derfor søgte de det for det, at de religiøse Prædikationer forsvare Folkes Livsret og Moral med deres fordommende Præk, medens det er Lovt at bekæmpe og bane deres Livsret. Det er det, som de bagefter.

Anarkistisk Materialisme

Tænker man sig selv over og under om man grundig de Anarkisten, som ønsker Dødsstraffen til alle Almesteds Handlinger, vil man snart opdage, at Menneskets Væsen i Virkeligheden kun er et Produkt af Forholdene. Enhver Handling, som udføres, enhver Tænkning, som tænkes, enhver Ting, som skabes, alt er kun Resultat af de Indtryk, som modtages udefra, uimensomt, uafsluttet og forment af Hjertens uendelig Bane Maskiner.

Saa rettede Morderen Vaabnet mod sit eget Hoved, og i samme Øjeblik styrtede han død om paa Trappeafsatsen.

Husets Beboere styrtede frem fra Lejlighederne, og Betjent Elmer, der havde hørt Skuddene, løb ned ad Trappen og ud paa Gaden, og da han naede Hovedindgangen, saa han sin Kollega segne blødende om i Døren. Den uheldige Mand havde endnu haft Kræfter nok til at slæbe sig ned i Vestibulen. Der blev straks hentet en Læge, som kun kunde konstatere, at der endnu var Liv i Gemzøe, medens Rasmussen allerede var død.

Rasmussen død paa Stedet - Betjenten udaander paa Vej til Hospitalet.

To Ambulancevogne var imidlertid bleven tilkaldte, og Rasmussens Lig kørt direkte til St. Johannesstiftelsens Lighus, medens Vognen med den døende Politimand kørte til Baldersgades Hospital. Men ved Ankomsten hertil havde **Gemzøe** dog allerede udaandet, og Vognen kørte derpaa videre samme Vej som den anden.

Hvor billigt kan man leve? Læge Hindhede paastaar for 16 Øre om Dagen.

Læge **Mads Hindhede** har udgivet to nye Bøger om Ernæringen. Der er ingen Mangel paa Skrifter paa Ernæringsområdet her hjemme, og ogsaa Dr. **Hindhede** er bleven en flittig Mand i denne Henseende. Det er kun et Aars Tid siden, at hans »Brændende Punkter i Fodringsspørgsmaalet« satte Landmændenes Tanker i Bevægelse, samtidig med at »En Reform i vor Ernæring« vakte megen Interesse og Diskussion om hele Ernæringsspørgsmaalet i Almindelighed. I denne sidste Bog var det, at **Hindhede** hævdede, at man kunde leve for 16 1/2 Øre om Dagen.

Hindhede eksperimenterer med sig selv og sin Familie.

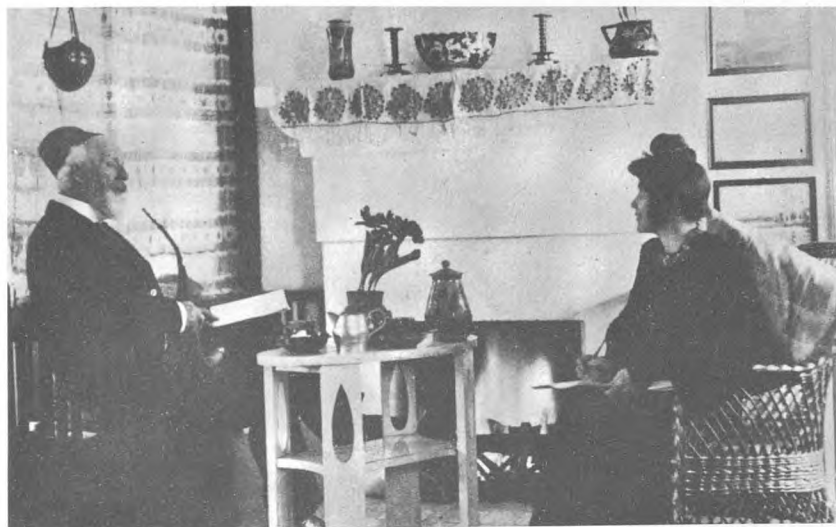
Hindhede har følt sig forpligtet til at levere Beviset herfor og har sidste Sommer udført et 2 Maaneders Forsøg med sig selv, sin Hustrus og nogle Gæster. Herom handler den ene nye Bog: »Ernæringsforsøg. Hvor billigt kan man leve? 16 Øre - 25 Øre - 40 Øre«, hvori der gøres udførligt Rede for Madens Næringsværdi og dens Pris.

Dr. **Hindhedes** anden Bog hedder: »Økonomisk Kogebog. Praktisk Ernæring«, og den er imødest med Længsel af mange, som ligefrem er sultne efter at prøve hans Principer.

Læge Mads Hindhede.

Holger Drachmann er død!

Drachmann og Fru Soffy ved Pejsen i Huset paa Skagen.

14. Januar.

TIDLIG i Morges er Holger Drachmann død paa Dr. Brünniches Klinik i Hornbæk. En Bronkitis med tilstødende Lungebetændelse gjorde Ende paa et Digterliv, der har været rigere og mere bevæget, end det almindeligvis falder i et dødeligt Menneskes Lod. Drachmann digtede som han levede, og levede som han digtede — han var saa helt udenfor de vanlige Maal, en Lyriker af grandios Format, svajende og svingende i sit Forhold til Mennesker og Meninger, men aldrig svigtende sit Digterkald, der har skabt Skønhedsværddier i en Fylde og Mængde, som bestandig vil bevare hans Navn.

Drachmann havde været syg det sidste Aarstid. Lige siden den storstillede Hyldest til ham paa hans 60 Aarsdag for kun godt et Aarstid siden, da han fejredes ved den Fest paa Raadhuset, der fik et saa forargeligt Efterspil i en smaalig Forfølgelse, har Drachmann været nedbrudt. Det ramte ham dybt, at man hævede ham saa højt og bagefter slog ham saa haardt — han forvandt det aldrig. Han rettede sig tilsyneladende straks efter, men forpint søgte han Ensomhed, søgte Helbredelse, Ro og Hvile snart her, snart der, indtil Kræfterne nu endelig svigtede.

Nu sørger de bedste i Danmark — deres Digter er død

Sørgetog med Fakler gennem Hornbæk Plantage.

22. Januar.

Ved Sørgefesten for Holger Drachmann i Hornbæk i Gaar talte Dr. Federspiel og Helge Rode.

Sørgetoget gik den to Mil lange Vej fra Hornbæk gennem Plantagen til Helsingør ledsaget af Fakler og Faner. Overalt havde Fiskerne og Villaejerne illumineret deres Vindeuer. Det var et gribende Folketog.

Sørgeskibet sejler med Urnen til Skagen.

26. Januar.

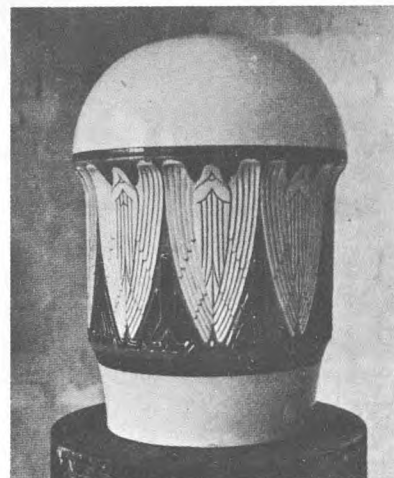
Et mægtigt Folketog fulgte i Gaar Drachmanns Urne, der var anbragt højt paa en blomstersmykket Vogn,

forspændt med fire hvide Heste, fra Odd Fellow Palæet til Dampskibet »Kong Haakon«. Af betagende Virkning var dette Sørgeskib med et Følge af Drachmanns Venner ombord, da det stille stævnede ud gennem Havnen med de sænkede Flag og Faner for at bringe Digterens Støv til Gravklitten paa Skagens Gren.

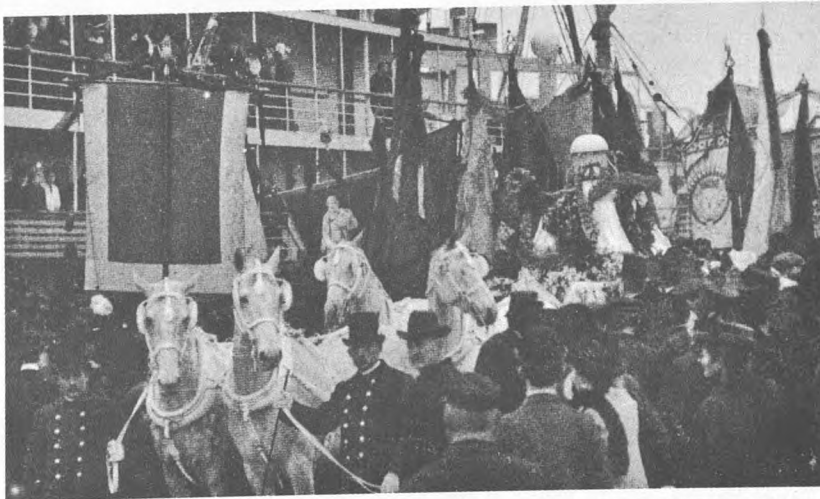
Skagens Farvel.

27. Januar.

Paa Skagen modtog Venerne Ancher, Krøyer, Brøndum og Brodersen Drachmanns Urne. Tusinder fulgte Sørgevognen gennem det dybe Sand til Klitten, hvor Urnen blev gravsat. Her talte Ancher, Vilhelm Andersen og Borgmester Schwartz, og sagde Digteren det sidste Farvel.

Drachmanns Urne, tegnet af Willumsen.

Sørgetogets og Sørgevognens Ankomst til Havnen og det ventende Dampskib »Kong Haakon«, der førte Urnen til Skagen.

Det store Bankkrak

Grundejerbanken standser sine Betalinge.

**Aktiekapitalen paa
20 Mill. Kr. tabt —
flere Aktionærer
ruinerede.**

7. Februar.

I Gaar sprang en Bombe, der gav Genlyd over Byen: Grundejerbanken har standset sine Betalinge! For to Aar siden blev Aktiekapitalen forøget fra 10 til 20 Mill. Kr., som nu menes at være tabte. Aarsagen maa søges i en letsindig Financiering af hasarderede Byggeføretagender.

Udenfor Grundejerbankens Indgang, der er spærret med Jerngitter. Sparerne løber forgæves Storm paa den lukkede Bank.

Panik — Run paa Bankerne.

**Grundejerbankens Sammenbrud
truer de andre mindre Banker.**

9. Februar.

Folk stimlede i Gaar sammen om den lukkede Grundejerbank paa Gammeltorv, hvor bekymrede Aktionærer forgæves søgte at forcere den spærrede Indgang. Ogsaa paa de andre mindre Banker var der Run, foranlediget af Folks panikagtige Rædsel for ogsaa her at miste deres indskudte Penge. Detailhandlerbanken var saaledes ude for alvorlige Rystelser. Aktierne er gaaet 21 Procent ned.

Grundejerbankens Direktion og Bankraad.

Grundejerbanken har tre Direktører. Førstedirektøren er Hr. Olaf Hansen, Etatsraad P. N. Damms Svigersøn, der efter at være uddannet i Handelsbanken sendtes til Odense som Bestyrer af Bankens Filial der og i 1898 kaldtes tilbage for at blive Direktør for den nyoprettede Grundejerbank. De to andre Direktører er Østrigeren Otto Hambur-

ger og Grosserer V. Goldschmidt, Chefen for det med Grundejerbanken sammensmeltede Bankfirma D. B. Adler & Co.

I Grundejerbankens Bankraad sidder blandt andre Etatsraad Arntzen, Entreprenør Monberg, Overretssagfører Lützen, Overretssagfører Emil Levy, Apoteker Victor Pedersen og Landstingsmand Niels Rasmussen.

Den kendte Kjøbenhavnner, Overretssagfører Emil Levy, der er Medlem af Bankraadet og Ophavsmand til det internationale Konsortium.

Bankkrisen sluttet.

**Staten og Hoved-
bankerne garanterer
20 Mill. Kr.**

10. Febr.

Grundejerbankens Sammenbrud og det deraf følgende Run paa Landets øvrige Banker har med rivende Hast udviklet sig til en Bankkrise, som krævede Statens Indgriben. Ved et Møde i Gaar mellem Finansminister Lassen og Repræsentanter for Nationalbanken og Hovedbankerne har disse sidste sammen med Staten overtaget en Garanti paa 20 Mill. Kr. Bankkrisen er dermed afværget.

Kriminel Tiltale mod Levy, Olaf Hansen og Hamburger.

Publikum føler sig narret af det Prospekt, med hvilket Grundejerbanken indbød til Tegning af 4 Mill. Kr. Aktier, der betegnedes som »fast overtagne« af et internationalt Konsortium. Det viser sig nu, at Hr. Emil Levy var Ophavsmanden til dette Konsortium, som ikke eksisterede — og at Direktørerne Olaf Hansen og Hamburger var vidende herom.

Der er nu nedsat en Kommission, der skal undersøge Grundejerbankens Forhold, og der kræves kriminel Tiltale mod de tre Herrer.

Kommissionsdommen.

Kommissions-Domstolen har idømt Levy, Olaf Hansen og Hamburger Fængselsstraf for »svigagtige Handlinger«.

Højesteret stadfæster.

De dømte lod Sagen gaa videre til Højesteret, som to Aar senere — 30. Nov. 1910 — stadfæstede Kommissionsdommen og idømte Overretssagfører Emil Levy Fængsel paa sædvanlig Fangekost i 60 Dage, Direktørerne Olaf Hansen og Otto Hamburger henholdsvis 40 og 20 Dage.

Ingen af de dømte var nærværende. Hr. Levy var i London, Hr. Hansen i Berlin og Hr. Hamburger i Wien.

Man morer sig i den festglade By

Dagmartheatrets 25 Aars Jubilæum.

7. Marts.

Dagmartheatret fejrer i Dag 25 Aars Jubilæum. Direktør *Martinius Nielsen*, der er bleven udnævnt til Professor, har paa sit Teaters Jubilæumsaften valgt at spille *Cyrano de Bergerac* med sig selv i Titellrollen.

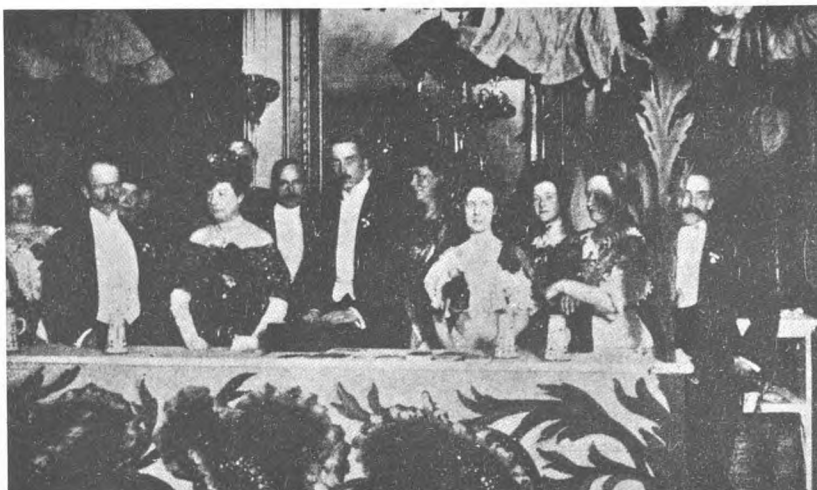
Hos Hellig-Hansen. Dagmartheatrets Bygmester.

8. Marts.

Mens der festes paa Dagmartheatret i Anledning af 25 Aars-Jubilæet, sidder dets Bygmester *Hellig-Hansen* som Lem paa Almindeligheden. Men han er ikke glemt. Fru *Oda* har lovet at komme ud og synge *Nitouche* for ham, og *Martinius* har sendt ham Billetter til Jubilæet — men han vil hellere komme en anden Gang. Teatrets Ejer, Hr. *Julius Nielsen*, har været paa Visit og foræret *Hellig-Hansen* en Ruslæders Tegnebog med en Hundredkroneseddel i. Og Dagmarrestaurantens Vært, Hr. *Oluf Christensen*, har sendt en Kurv med lækre Kager og nogle Flasker Bourgne. Og endelig har Dagmartheatrets yngste Damer med Fru *Krog* og Frk. *Oda Alstrup* som Ordførere været derude med en Buket af *Hellig-Hansens* Yndlingsblomster, røde Nellikker.

Men *Hellig-Hansen* sidder træt paa Kanten af sin Seng og gentager ustandseligt:

Lykken gækker Store, Smaa,
leger med Guldtærning — —
Op og ned! Op og ned!

Prinsesse Marie i sin Bod ved Valmuefesten.

Cigarene bliver dyrere.

Den nye Toldlov vil medføre, at Prisen paa Cigarer forhøjes med en Øre. I Fremtiden vil 3 til 17, altsaa koste 20 Øre.

Fra Balletten til Scala.

27. Marts.
En ung Balletdanserinde, Frk. *Britta Petersen*, der har udtalt sig til Pressen om Forholdene indenfor Balletten, har faaet sin Afsked.

1. April.
Den unge Balletdanserinde *Britta Petersen* er omgaaende af Direktør *Thomas S. Lorenzen* blevet engageret til Scala.

Prinsesse Maries Valmuefest.

April.

I disse Dage har *Prinsesse Marie* i Koncertpalæet afholdt den største og flotteste Velgørenhedsfest i Mands Minde. Hele Koncertpalæet var taget i Brug og dekoreret med kæmpehøje Valmuer, — et fantastisk og morsomt Skue!

»Valmuefesten« var i det meget store Format, og fuld af gode Idéer. Hele København assisterede. Festen varede i samfulde tre Dage og endte med et stort Karneval. I Riddersalen stod Bod ved Bod, hvorfra Prins og Prinsesser forhandlede de Dyrer af skønne Sager, som Byens kendteste Firmaer i overvældende Mængde havde skænket til »Valmuefesten«. Men Centrum var dog »Den lille Sal«, hvor Restaurationen var indrettet under Ledelse af *Emma Thomsen*, der dirigerede Slaget med Frk. *Nimb*, *Agnes Nyrop*, *Oda Nielsen*, *Emma Wiehe*, *Mimi Carstensen* og andre kendte Damer som Undergeneraler. I et Hjørne af Salen saas Danmarks første »Cocktail-Bar«, ledet af den populære Marinekaptejn *Carl Carstensen* og Hr. *Molt Wengel*, og her optraadte *Anna Larssen* og Frk. *Karna* og *Lili Grandjean* med Sang og Guitar-spil. Stemningen i denne Sal var simpelthen eventyrlig. Serveringen besørgedes udelukkende af den kgl. Ballets unge Damer og det kgl. Teaters unge Skuespillerinder, assisteret af Studenter.

Alle de Medvirkende fik af *Prinsesse Marie* overrakt en specielt for denne Lejlighed fremstillet »Valmueorden«.

Fra Blæksprutten: *Thomas S. Lorenzen* og *Britta Petersen*.

Smaa Kjøbenhavnner - Begivenheder

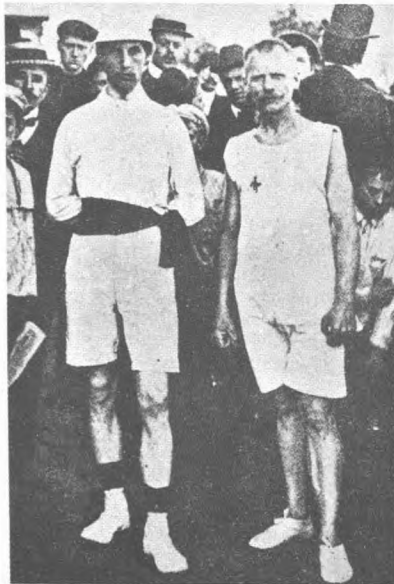

Et Søndags-Billede fra Charlottenlund ved det berømte Hjørne af Strandvejen, hvor »Over Stalden«s gamle Bomhus ligger overfor Charlottenlunds Slotshave. Paa Forhøjningen ud mod Strandvejen ses ofte — som paa dette Billede — Kong Frederik VIII, der ynder at staa her og se paa det brogede Folkeliiv af Sommersøndags-Gæster paa Strandvejen.

„Bøffen“ og „Bananen“.

1. Juli.

For et Par Dage siden udfordrede den 42-aarige Vegetar Breckvoldt Kødspisere til et Væddeløb Sjælland rundt, og den 21-aarige Kommis Hector modtog Udfordringen. I Gaar fuldendte Kødspiseren Hector (»Bøffen«) dette Løb. Han har tilbagelagt Ruten paa mindre end 5 Dage. Vegetaren (»Bananen«) maatte opgive paa Grund af daarlige Fødder.

»Bøffen« og »Bananen«.

»Paladshotellet« sikret.

Anders Jensens »sydafrikanske Ven«.

12. April.

Opførelsen af Paladshotellet er nu endelig sikret. Anders Jensen har faaet »en gammel Ven fra Syd-afrika« til at overtage Privatbankens Anden-Prioritet paa 800,000 Kroner.

Vi finder et muntert Revyvers:

Anders sad ene og græd paa Paladsets
Ruiner,
manglede W. C. og Mursten og Glas
og Gardiner,

thi Alle erklæred ham Krig.

Selv om man kommet er højt paa Straa, man
mægtige Fjender bestandig dog faa kan,
som ene kun tænker paa Svig.

Heldige Stund, da en Mand dukker op
med Kontanter,
Lommerne fulgte med Guldstykker
og Diamanter,

— han var umaadelig, knasende, knusende rig,
fluks Anders Jensen til Krøsus han
atter nu gjor'e,

han var hans Ven og hed Africanus
den Store.
— — saaledes endte den første pekuniske Krig.

— — —

I indviende Kredse lægges der ikke Skjul paa, at den sydafrikanske Ven er identisk med selveste Kong Frederik VIII.

Taxamotor-Droskerne rykker frem.

Taxamotor-Jespersen.

4. Juni.

I Gaar kørte de første hvide Taxamotor-Drosker ud paa Københavns Gader, og de fikse Renault-Vogne gjorde megen Lykke hos Folk, der straks tog dem i Brug.

Det er det nystartede Taxamotor-Kompagniet, der hermed er traadt i Virksomhed, og som sikkert hurtigt vil blive populært i Byen, ikke mindst derved, at man telefonisk kan bestille sin Vogn.

Taxamotor-Kompagniets Direktører er de to Skibsredere Aage Jespersen og O. Johnsen. Særlig Direktør Jespersen er en kendt Københavner, gift med en Søster til Fru Charlotte Wiehe, der ogsaa er økonomisk interesseret i Foretagendet.

En af de nye Taxamotor-Drosker.

Voldsomme Angreb paa Justitsminister Alberti

Rigsdagen retter Beskyldninger mod Alberti for Embedsmisbrug.

Justitsministeren afviser Anklagerne og støttes af Ministeriet.

17. Marts.

Lige siden Borgbjerg under Finanslovdebatten i Oktober i Fjor rettede sit første og omfattende Angreb paa Justitsministeren for hans Embedsførelse, har der været en gørende Uro om Alberti og hans mangeartede Affærer. Efter at Politiken nu i en Serie Artikler har optaget disse Angreb og paavist Albertis personlige Interesse i at give »den ædle Hesteavl« Bevilling til Landbrugslotteriet (da Alberti ejer adskillige Grunde ved Væddeløbsbanen) kom det i Gaar i Folketinget til en General-Debat om disse Spørgsmaal.

Angrebet førtes med stor Kraft af Zahle, Sabroe, Borgbjerg og Birch.

Anklagepunkterne.

Biroh rekapitulerede Anklagepunkterne, og udtalte, at der er ført Bevis for:

1) at Ministeren har haft en Forkærlighed for sin Ven Oscar Køhler, der bød ham at bryde de gældende Principer til Skade for Staten.

2) at han har benyttet sin Magt overfor »Middagsposten« og derved tjent personlige Interesser.

3) at han afviser Folk, der vil beklage sig over en Sagførers Myndighedsmisbrug, og lader anlægge Sag mod Klagerne for at beskytte en Mand, der i sin Stilling vilde have Beskyttelse nok, (Kolding-Hansen).

4) at han ved en Lotteribevingelse dels har støttet Spekulanter, dels sig selv, samt

5) at han ved Bortgivelsen af en Biograf-teater-Bevilling har brudt den gængse Praksis for at tjene sin finansielle Ven Hr. Heide og uden at lade Pengene gaa i Statskassen. (Bevillingen er givet til Enkefru Køhler og Hr. Hennings Junr., der er gift med Konferensraad Heides Plejedatter).

Dr. Birch sluttede:

Jeg vil spørge den højtærede Konsejlspræsident: Billiger De denne Opførelse af Deres Justitsminister, og mener De at kunne forsvare, at der i Deres Ministerium fremdeles sidder en Mand, hvis Administration er dømt?

Sigurd Berg taler med Alberti om Bondestandens Sparekasse. (»Ravnen«)

I. C. Christensen dækker Alberti.

Konsejlspræsidenten: Den Forhandling, der her er ført, giver mig ikke Anledning til at udtale mig mod min ærede Kollega.

Dr. Birch: Konsejlspræsidenten gør sig herved medansvarlig for Justitsministerens Administration.

Borgbjerg: Jeg har ført Bevis for, at Justitsministeren har solgt Mursten til de Adolphsenske Bygninger.

Zahle: Nu er Sagen baade Justitsministerens og Konsejlspræsidentens Vil Konsejlspræsidenten stille Forslag om en Kommission, der kan dømme os imellem?

Konsejlspræsidenten: Det agter jeg ikke!

Dr. Birch: Jeg vil beklage, om den højtærede Justitsminister trækker den højtærede Konsejlspræsident med i Faldet. Men jeg kan ikke se rettere, end at dette maa ske!

Edv. Brandes kalder Alberti for Landets mest forslagne Forretningsmand.

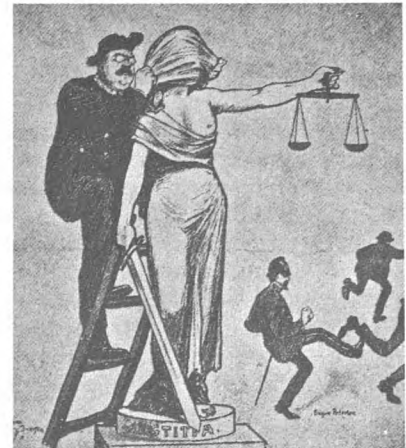
26. Marts.

I Landstinget rettede Dr. Brandes i Gaar et nyt Angreb mod Justitsminister Alberti, idet han oplyste, at det uimodsagt var blevet paastaet, at Alberti havde Veksler for 3 Millioner Kroner løbende i Privatbanken.

Dr. Brandes udtalte videre:

Alberti er vedbleven at være Formand i Bondestandens Sparekasse, og han har forsvaret det med, at han var nødt til at fortsætte som Forretningsmand for at kunne leve.

Alberti er desuden Smørhandler. Det ser underligt ud samtidig at være Minister og Smørhandler.

Alberti binder Retfærdigheden for Øjnene.

(»Ravnen«)

Dernæst er Alberti Teglværksejer og leverer Sten til forskellige Byggeføretagender.

Endvidere er Alberti Grundspekulant

Jeg anklager Justitsministeren for Embedsmisbrug. Som det nu er, beklædes Embedet som Justitsminister, som Rettens Haandhæver, af Landets mest forslagne Forretningsmand. (Stærk Bevægelse i Tinget, Bravo-raab fra Tilhørerne).

Alberti svarer.

I Aftenmødet svarede Justitsministeren, der dog var synlig nervøs, at han havde paahørt Brandes' Udtalelser med den største Ligegyldighed, fordi han var vant til den Slags fra denne Side. Endvidere erklærede Ministeren, at han ikke følte nogensomhelst Trang til midlertidigt at trække sig tilbage, som af Bramsen foreslaaet. Men hvis Dr. Birch udenfor Tinget vilde optrykke de Taler, han der havde holdt, vilde Ministeren anlægge Sag imod ham.

Grev Frijs slutter sig til Angriberne.

Grev Frijs udtalte under spændt Opmærksomhed, at han ikke fandt, at den af Ministeren anviste Vej hurtigt vilde føre til Klarhed. Tværtimod vilde der paa den Maade gaa lang Tid, før Sagen var fuldt oplyst. (Stærk Bevægelse i Salen og paa Tilhørerpladserne).

Alberti gaar af som Justitsminister

Generalforsamling og Opgør i Den sjællandske Bondestands Sparekasse.

31. Maj.

Den sjællandske Bondestands Sparekasse afholdt i Gaar Generalforsamling. Formanden, Justitsminister Alberti, aflagde Beretning og oplyste, at der i Nationalbanken var optaget et Laan paa 1,500,000 Kr.

En bekymret Aktionær, Sagfører Borre fra Nykøbing, spurgte, om Kassens Obligationer var, hvor de skulde være.

Landinspektør Stage, Sorø, der er Revisor i Sparekassen, svarede:

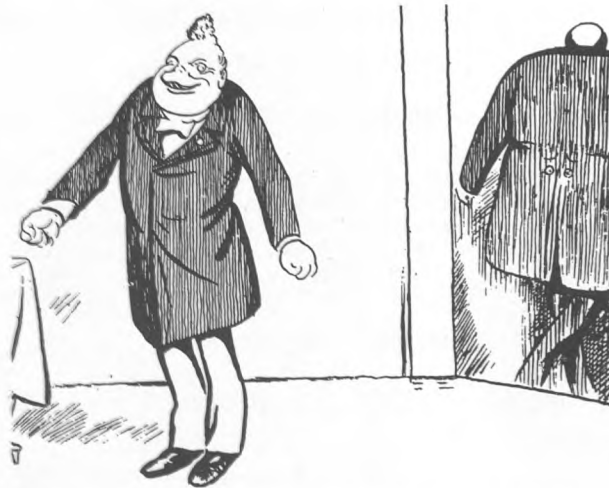
Formanden kan ikke disponere over Sparekassens Midler alene. Vi Revisorer ser ganske vist ikke Beholdningen af Obligationer, men vi faar et Bevis fra Privatbanken for at Værdipapirerne er deponerede dér. Det drejer sig om 4,443,000 Kr. Paa disse Obligationer mener jeg altsaa, det er umuligt for Formanden at laane uden Bestyrelsens Samtykke.

Sagfører Borre var lige bekymret og undlod at stemme for Revisorerens Genvalg.

Finansministeren død.

7. April.

Finansminister Vilhelm Lassen døde i Gaar. Hans Blad Aalborg Amtstidende vil blive fortsat af hans dygtige Hustru, Fru Marie Lassen.

J. C. Christensen, da Alberti traadte ud af Ministeriet:
»Puh, det lettede«. (Klods Hans).

12. Marts.

En Bandagist Saa-bye, der kalder sig Professor og Assessor, har gjort sig bemærket ved en omfattende Handel med Ordener og Titler. Bandagistens Ordens-Handel nævnes i nærgaende Forbindelse med Alberti.

Alberti har frataget Ole Olsen hans Biografteaterbevilling efter Henslilling fra »Foreningen til Dyrenes Beskyttelse« i Anledning af »Løvejagten« paa Elleore.

Alberti har nedlagt Forbud mod Sommerrevyen. Paa Frederiksberg kalder man det derefter for »Sommermenuen« og i Tivoli for »Sommerrejsen«. Saa er den klar.

Alberti gaar!

24. Jull.

Justitsminister Alberti har i Gaar i Dannebrog meddelt, at hans Helbred ikke længer tillader ham at være Justitsminister. Paa Grund af en ondartet Influenza i Vinter har han udtalt Ønsket om at udtrede af Ministeriet og vil ved dets Rekonstruktion »jaa sit Ønske opfyldt«.

Meddelelsen vækker den største Opsigt. Det menes, at Aarsagen til Demissionen maa søges andetsteds end i et svigtende Helbred. Albertis Forhold til Bondestandens Sparekasse drages i Forgrunden.

Alberti ved den sidste Fyrstemodtagelse paa Toldboden.

J. C. Christensen rider Stormen af.

Ministeriet er bleven rekonstrueret: Neergaard blev Finansminister, Anders Nielsen Landbrugsminister, Jensen-Sønderup Trafikminister og Høga-bro Justitsminister.

Hr. Alberti har ved sin Afgang faaet Titel af Gehejmekonferensraad.

Et Plaaster, J. C. Christensen gør Alberti til Gehejmekonferensraad (Klods Hans).

Alberti melder sig til Politiet

8. September.

Som en Løbeild gaar det over Byen, at Gehejmekonferensraad, fhv. Justitsminister Alberti i Dag har meldt sig selv til Politiet for Falsk og Bedrageri til et Beløb af 9 Millioner Kroner.

Den tunge Gang til Domhuset.

Kl. 10³/₄ saas han komme gaaende fra Lavendelstræde ind under Sukkenes Bro, dreje om Hjørnet til Nytorv og stige op ad Domhusets brede Trappe.

Han spurgte efter Opdagelsespolitiet's Chef, Politiinspektør Madsen. Denne var ikke til Stede. Han bad da om at tale med Souschefen og blev vist ind i Overbetjent Jacobsens lille Kontor.

Her fremkom Ekscellencen straks med sit Ærinde:

— Jeg kommer for at melde mig til Politiet som skyldig i Bedrageri og Falsk.

Overbetjenten gik uvilkaarlig et Skridt tilbage, men Alberti bad ham tage Rapport.

Og han tilstod da, at Bedragerierne havde staaet paa i 14 Aar. Det var *Den sjællandske Bondestands Sparekasses* og *Smøreksporforeningens* Midler han havde anvendt til egen Fordel. Saa vidt han selv kunde skønne, drejede det sig om 9 Millioner Kroner. For at dække Bedragerierne havde han indladt sig i Spekulation i Guldmineaktier, men havde derved tabt meget store Summer.

Alberti overrakte Souschefen et Dokument, et Depositumsbevis, tilsyneladende udstedt af Privatbanken og underskrevet med Direktørerne Witke og Larsens Navne.

— Dette Depositumsbevis er falsk, sagde Alberti.

Det lød paa de 9 Millioner Kroner og udsagde altsaa, at der i Privatbanken af Bondestandens Sparekasse var deponeret Obligationer til dette Beløb.

Alberti tilstod nu, at han selv havde udfærdiget Beviset og skrevet Bankdirektørernes Navne efter.

Alberti.

Arresteret!

Klokken 3 kom Alberti i Grundlovsforhør hos Kriminalretsassessor Lunøe.

Alberti blev derefter belagt med Arrest.

En Nationalulykke og en national Skam

9. September.

Saaledes betegner Pressen i Dag Alberti-Skandalen.

Hele Byen er rystet, ligesom knugget af den frygtelige Begivenhed.

Konsejlspræsidenten kørte til Kongen i Charlottenlund for at melde om Katastrofen.

Bedraget for 14 Millioner!

10. September.

De sidste Efterretninger gaar ud paa, at Albertis Underskud maa beløbe sig til 14 Millioner Kroner, idet Underskudet i Bondestandens Sparekasse er opgjort til 10,200,000 Kr. og Smøreksporforeningens til 4 Millioner.

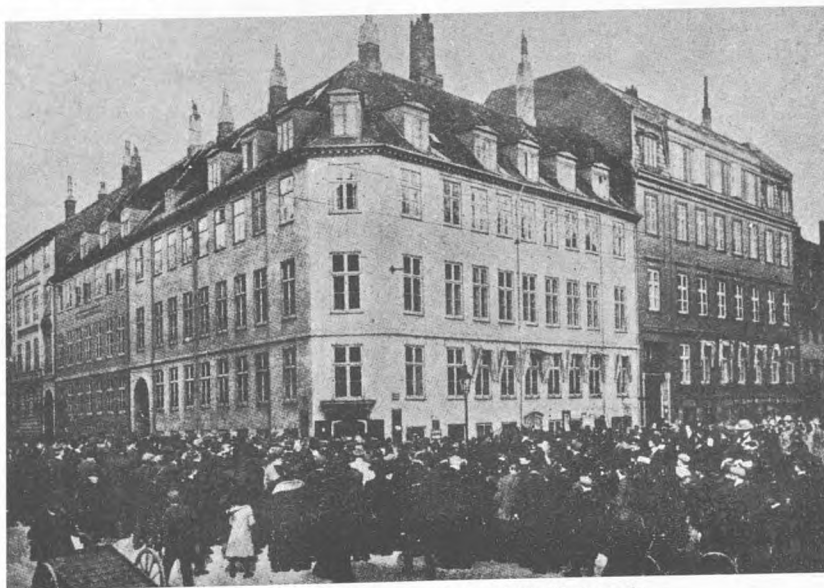
J. C. Christensen gaar!

Alle har ventet, at Konsejlspræsident J. C. Christensen maatte demissionere. I Gaar indgav Udenrigsminister Grev Raben sin Afskedsbegæring, og derefter har J. C. Christensen besluttet Ministeriets samlede Afgang.

Neergaard danner det ny Ministerium!

12. Oktober.

Det ny Ministerium er udnævnt med Neergaard som Chef og Forsvarsminister, Grev Ahlefeldt-Laurvig Udenrigsminister, Stiftamtmand Charles Brun Finansminister, Konsul Johan Hansen Handelsminister, Klaus Berntsen Indenrigsminister, Anders Nielsen Landbrugsminister, Jensen Sønderup Trafikminister, Svend Høgsbro Justitsminister og Enevold Sørensen Kultusminister.

Udenfor Bondestandens Sparekasse i Ny Vestergade.

Leda med Svanen, Damen med Slidsen m. m.

10. Oktober.

Maleren Oscar Matthiesens med saa megen Spænding imødesete Udstilling paa »Den frie« havde i Gaar en glansfuld Fernisering. Man stimlede navnlig sammen om det ny kæmpemæssige Billede »Leda med Svanen«, af hvilket man ovenfor ser en Gengivelse.

Sensation paa Væddeløbsbanen.

Den Dame i Directorie-Kostume.

6. Juli.

Den nye Damemode »à la Directoire«, der er i fuld Blomstring i Paris, har endnu kun sat nogle smaa forskræmte Knopskud i vor hjemlige Kvindeverden. Man har ganske vist tilegnet sig de store Hatte og Linien i de lange svøbte Kjoler, men det særlige Directorie-Raffinement, Slidsen i Kjolens Side, der mere end lader ane en velformet Læg, viger man dog tilbage for.

I Gaar paa Væddeløbsbanen skete imidlertid Underet: der var én, der vovede Forsøget helt ud med Slids og det Hele. Det var en kendt yngre Dame, der optraadte i en vildt-farvet Directorie-Dragt, og man tør nok sige, det vakte Sensation. De arme Heste var der kun faa, der saa paa. Det var Damen, der kom ind som Nr. 1, og havde der været en Mode-Totalisator, var hun bleven erklæret Favorit, selvom der ikke var nogen, der dristede sig til at holde paa hende. Damen gik rundt i ensom Directorie-Majestæt — der var Tomrum omkring hende — en Rundkreds af Foragelse paa Afstand.

En fræk Kjøbenhavner lancerede i den Anledning Dagens Vits: »Hvad er hun egentlig for en Dame?«, blev der spurgt. Og han svarede omgaaende: »Det er selvfølgelig en Dir-oktober-Pige.«

Sondagens Sensation paa Væddeløbsbanen.

To Rovmord med en Uges Mellemlum.

En Polakbande med Bullotti som Anfører.

10. Novbr.

Byen er bleven opskræmt af to frygtelige Rovmord, som i Løbet af de sidste otte Dage har fundet Sted i Københavns Omegn, det første paa en Bondegaard ved Viby, det sidste — i Gaar — paa Højbjerggaard ved Holte. Her trængte en Bande Polakker ind om Natten, myrdede Proprietær Beck og saarede Fru Beck, hvorpaa de plyndrede hele Huset for alle Værdisager.

Fru Beck oplyste, at Anføreren for Banden er en Polak ved Navn Bullotti, der tidligere en kort Tid har tjent paa Gaarden.

Den myrdede Proprietær Beck med sin ældste lille Pige.

Bullotti paagrebet

Den gale Bandit saarer to Politifolk med Revolverskud.

15. November.

Rovmorderen og tre af hans Hjælpere blev i Gaar fangede i Polakkvarteret i Vognmagergade. Bullotti satte sig rasende til Modværge og fyrede løs med en Revolver paa de to Politimænd Niels Andersen og Frandsen, der trængte ind til ham. De blev begge alvorligt saarede, men overmandede dog den rasende Polak, som bastet og bundet blev baaret gennem Gaden til Antoniegades Politistation. Folk var saa opidsede over Bullottis raa Forbrydelse, at de var ved at lynche ham....

Fortjent Belønning.

De to kække Politimænd er blevene belønnede med Dannebrogskors og har faaet tildelt flere Dusører.

Typografstrejken — og et Sorgens Budskab

Mylius Erichsens Død paa Ismarkerne Løbeseddel under Typografstrejken.

15. August.
Mylius Erichsen, Løjtnant Høeg-Hagen og Brønlund er kommet paa en Slæderejse, 40 Mil fra Ekspeditionens Hovedkvarter. Brønlund blev fundet død i Sneen med højre Haand oprakt. Af hans Lommebog fremgaar det, at Hagen døde 15. November forrige Aar, Mylius ti Dage senere.

Danmark's-Ekspeditionens Hjemkomst.

23. August.
I Dag gled »Danmark« ind ved Toldboden, og Ekspeditionen var hjemmet igen, rig paa Udbytte af mange Slags, men tre tapre Mænd fattigere. Modtagelsen var naturligvis præget af Sorgen over Mylius', Hagens og Brønlunds Død, men de Tusinder, der havde samlet sig paa Toldboden og Langelinie, gav de hjemvendte en begejstret Modtagelse, særlig rettet mod »Danmark«s Fører, Premierløjtnant Trolle, som blev baaret i Guldstol ud til Vognen. Forsvarsminister I. C. Christensen og Komitéen var allerede forinden gaaet ombord og havde hilst de tapre Grønlandsfarere Velkommen hjem. Om Eftermiddagen var der stor officiel Modtagelse i Universitetets Solennitetssal i Overværelse af Kongefamilien, Mylius Erichsens og Høeg-Hagens Efterladte. Det blev en gribende Højtidelighed.

Mylius Erichsen.

Byen uden Blade.

10. August.
Typograferne nedlægger i Dag Arbejdet og vil derved standse de Blade, der er Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen, det vil sige de fleste af alle Landets Aviser.

11. August.
Københavns Bogtrykkerforening udsender i Dag under Navnet Pressen et Fællesorgan paa fire smaa Sider for de københavnske Dagblade, der er ramt af Strejken.

14. August.
Politiken udsender et lille hektograferet Nummer. Skånska Aftonbladet har i to Numre bragt en dansk Side, hvorfor det svenske Blads Sættere og Maskintrykkere nu ogsaa har nedlagt Arbejdet.

18. August.
Strejken er forbi og Bladene udkommer atter.

Brønlund.

Høeg-Hagen.
Tegninger af Achten Friis.

Det nyeste ny Teater paa Vesterbro

20. September.

H R. *Viggo Lindstrøm* aabnede i Aftes »Det ny Teater« med Folkekomedien *Den skønne Marseillanerinde*. Selve Teatret, det femte i Rækken af Byens Privatteatre, fik en stor Sukces, idet man fandt Bygningen helt imponerende med de flotte, brede Trappegange og den festligt lyse Tilskuerplads. Ogsaa Scenen er stor og moderne indrettet — man var enige om, at her kan Kunsten faa et godt Hjemsted. Ogsaa fordi man har Tiltro til Hr. Lindstrøm som Teaterleder. At Aabningsforestillingen mere var en Præsentation af det ypperlige Personale i flotte Dekorationer end i sig selv kunstnerisk værdifuld, hefter man sig mindre ved.

Det festligt fyldte Teater fik en Indvielse, der spaar godt for Fremtiden. Der var Blomster og Bifald og Fremkaldelser i stor Stil.

Indgangen til det ny Teater mod Vesterbrogade.

Hr. *Viggo Lindstrøm*, Direktøren for »Det ny Teater«.

Aabningsforestillingen var nær gaaet i Vasken — bogstavelig talt — da en ondskabsfuld Person om Eftermiddagen havde aabnet for Overrissingsapparaterne med det Resultat, at Vandet stod en halv Alen højt paa Scenegulvet, og Dekorationerne blev drivvaade. — Med stort Besvær lykkedes det, umiddelbart før Tæppet skulde gaa, at faa Scenen nogenlunde tør, men Dekorationerne var delvis ødelagte, og Skuespillerne maatte hele Aftenen spille i Gennemtræk — til Skade for Forestillingen.

Poul Reumert.

Svend Aggerholm.

Robert Dinesen.

Rasmus Christiansen.

Otto Jacobsen.

Cajus Bruun.

Asta Nielsen.

Vera Lindstrøm.

Clara Wieth.

Ellen Aggerholm.

Karen Lund.

Charles Wilken.

En Prinsesse, syv Borger-Damer og en Kvinde-Sagfører

Syv Kvinder i Borgernes Raad.

13. Marts.

Syv Kvinder blev igaar valgt ind i Borgerrepræsentationen, nemlig Læge Fru *Alvilda Hoff*, f. Harbou, kendt Læge og Filantrop (Radikal), Fabrikssingenior Fru *Julie Arenholt*, Redaktør af Bladet »Kvindelig Valgret«, Frk. *Henriette Crone* (Socialdemokrat), Datter af en sjællandsk Landsbysmed, uddannet Typograf, Fru *Anna Johansen* (Socialdemokrat), Syerske.

Fru *Thora Knudsen*, født Fiedler, gift med Læge Morten Knudsen, (Højre).

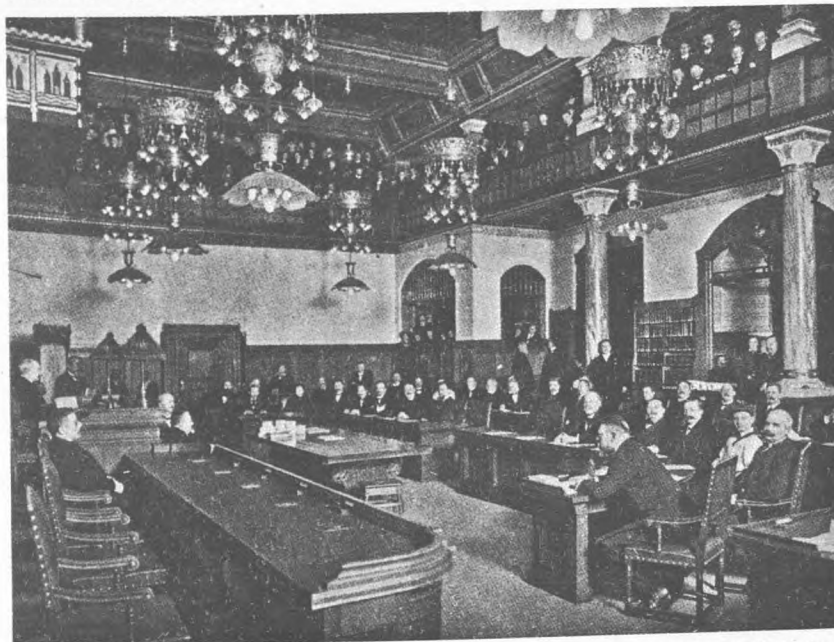
Fru *Vibeke Salicath*, født Frisch, (Højre), Leder af Kvindehemmet i Læssøegade.

Frk. *Johanne Blom* (Missionens eneste Repræsentant), har været Lærerinde i 25 Aar.

Kongegravene i Roskilde plyndret af Røvere.

3. Januar.

Nogle frække Tyve har gjort Indbrud i Roskilde Domkirke og plyndret Kongegravene. Nu er en af Gravroverne fanget ved den tyske Grænse. Det er en Tysker Wernikewitz, og han har tilstaaet sammen med et Par andre tidligere Tugthusfanger at have stjaalet Guld- og Sølvkranse, som han har brudt itu og gravet ned for senere at kunne omsmelte og sælge Metallet.

Det første Møde i Borgernes Raad, hvor de kvindelige Borgerrepræsentanter var til Stede.

29. Maj.

I det skønneste Foraarsvejr ankom Prins Harald med sin unge Brud, Prinsesse Helena af Slesvig-Holsten-Sønderborg, i Dag til Toldboden, hvor det unge nygifte Fyrstepar blev modtaget af Kronprinsen og Kronprinsessen. Med et Ekstratog tog de kongelige Herskaber til Fredensborg, hvor den egentlige Modtagelse fandt Sted.

Det første Træ i Fælledparken.

28. April.

I al Stilfærdighed plantede Borgmester *Jensen* igaar det første Træ i Fælledparken. Borgmesteren kom kørende paa sin Cykle, netop som Regnen brød løs i stride Strømme. Efter at have kastet nogle Skovle Muld paa det første Træ, udtalte Borgmester *Jensen* Haabet om Fælledparkens Trivsel, hvorpaa han atter satte sig op paa sin Cykle og kørte bort. Højtideligheden var forbi.

Kvindelig Sagfører.

Overretssagfører Frk. *Henny Petersen* (senere Fru *Henny Magnussen*).

1. Maj.

Kjøbenhavn har faaet sin første kvindelige Overretssagfører, Frk. *Henny Petersen*, som iforgaars fra Justitsministeriet har faaet sin Bestalling.

Frk. *Petersen* har de sidste tre Aar været Fuldmægtig hos Højesteretssagfører *Shaw*. Hun er iøvrigt kendt fra sin Virksomhed i »Dansk Kvindesamfund«.

Luften skal erobres

Dansk æronautisk Selskab stiftes.

21. Januar.

Paa Hotel Phønix dannedes igaar det danske æronautiske Selskab. De to Mænd, der har taget Initiativet til Selskabets Dannelse, er Overingeniør *Holtermann* og Premierløjtnant *Ullidtz*. De gjorde paa Mødet Rede for Selskabets Opgaver, som bl. a. er at foranstalte Ballonfarter samt Opstigninger af Flyvemaskiner.

Flotte Flyveforsøg i Klampenborg.

16. Juni.

Der flyves ved Klampenborg. Den franske Aviatiker *Legagneux* er kommet herop for at give en Opvisning, og han har allerede under Træningen givet Prøver paa sin Dygtighed. Igaar fløj *Legagneux* først 400 Meter, saa 700 Meter.

17. Juni.

I Dag maatte den franske Aviatiker opgive at flyve. Maskinen »Antoinette« kan nemlig ikke taale altfor store Sindsbevægelser i Retning af Vind.

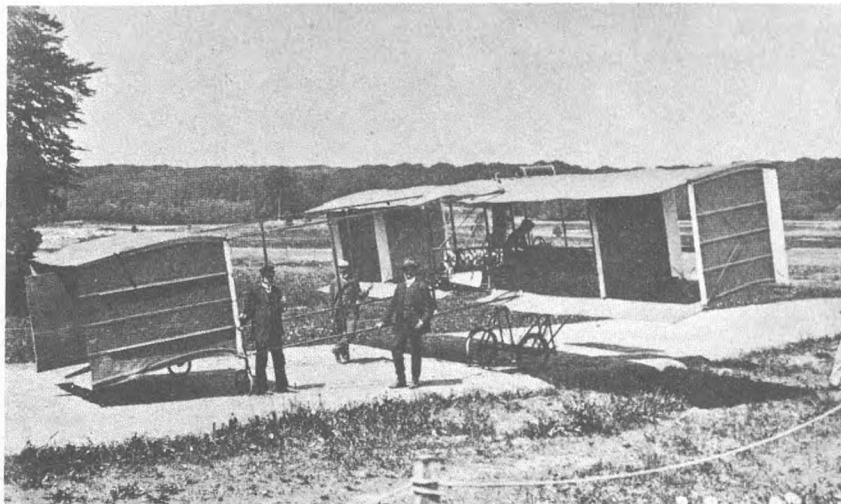
18. Juni.

Atter i Dag maatte *Legagneux* opgive. Publikum var meget skuffet.

„Sandgraveren“ eller „Landgreven“

19. Juni.

Igen maatte Opvisningen aflyses. Vinden var for stærk. De 10.000 Tilskuere var noget for-tørnede, men det hjalp, da Dr. *Folmer Hansen* kørte Banen rundt i »Antoinette«, det smagte da altid af Fugl. Folk begynder nu at tvivle paa, om Maskinen i det hele taget kan flyve — men det kan den. Men derfor lyder det alligevel ganske pudsig, at man af Hensyn til dens Forkærlighed for at holde sig ved Jorden nu kalder Maskinen enten for »Sandgraveren« eller »Landgreven«.

Legagneux's franske Luftmaskine »Antoinette« — ogsaa kaldet »Sandgraveren« eller »Landgreven« — under Flyveforsøgene paa Væddeløbsbanen i Ordrup.

Ballonen »Danmark« flyver til Posen.

En smuk Fart paa næsten 9 Timer.

11. Juli.

Æronautisk Selskab er allerede virksomt. Luften skal erobres, og foreløbig sætter man størst Lid til Ballonerne. Takket være den energiske Ritmester *Clauson-Kaas* har æronautisk Selskab faaet overladt Væddeløbsbanen i Ordrup Mose. Ritmesteren sikrer sig, at det er der, det foregaar, og har sørget for Gasledning fra Klampenborg. Herfra foregik da ogsaa Opstigningen med Ballonen *Danmark* i Forgaars Aften Kl. 8, ført af Ingeniør *Krebs* og den luftinteresserede Grev *Fredrik Moltke* (populært kaldet »Greven ud af Luften«).

I Løbet af knap 9 Timer er de to Luftsquippere naaet fra Væddeløbsbanen i Klampenborg til *Shønlanke* i Posen. Det er et meget smukt Resultat, Ingeniør *Krebs* og Grev *Moltke* har naaet paa deres første Sejlads. Strækningen, som Ballonen har tilbagelagt, er meget længere end ventet.

En Franskmand flyver over Kanalen!

Bleriot fløj fra Calais til Dover paa 53 Minutter.

26. Juli.

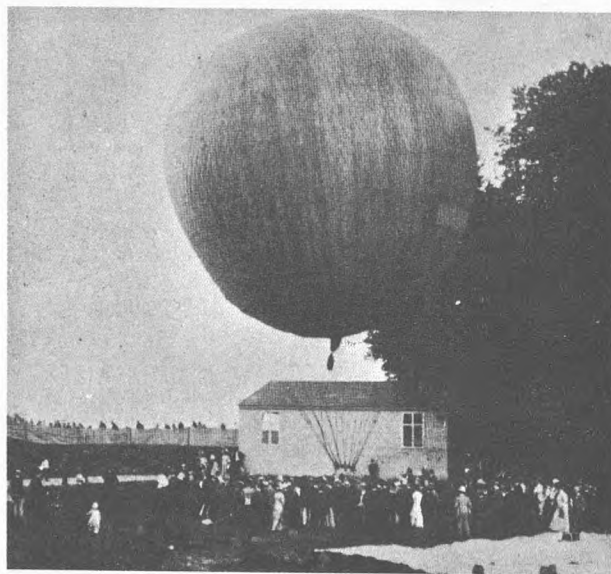
Problemet er løst: der er fløjet over Kanalen. Det er kommet som en stor Overraskelse. Ingen havde regnet med den lille Franskmand *Bleriot*, for hvem Forsøget lykkedes.

Bleriot startede ved *Daggry*, fulgt til sin spinkle Maskine af sin Kone. Han haltede stærkt og fik sig med Besvær sat til Rette i Maskinen. Det daarlige Ben, der stammer fra en Nedstyrtning for nogle Dage siden, generede ham stærkt, men han var stædig og overbevist om, at det nok skulde gaa. 53 Minutter efter Starten fra Calais, landede han ved Dover. En ublid Landing, fordi hans daarlige Ben hindrede ham i de rigtige Manøvrer.

Jubelen var enorm paa begge Sider af Kanalen. I Torpedobaad blev *Bleriot* hentet tilbage; han hyldes af baade Franskmand og Englændere.

Flyvemaskinen hurtigere end Torpedojageren!

Man er meget forbavsset over, at den hurtiggaaende Torpedojager, som fulgte *Bleriot* og hans 24 HK. Maskine, først naaede til Dover en halv Time efter Flyveren, tilrods for at den var startet en halv Time før.

Ingeniør *Krebs*' og Grev *Moltke*'s Opstigning med »Danmark« fra Klampenborg den 9. Juli Kl. 8 Aften.

Nu rømmes de gamle, skumle Kvarterer!

21. April.

ET af Københavns skumleste Kvarterer blev rømmet i Gaar. Fra den tidlige Morgen flyttede Beboerne ud fra de dødsdømte Kvarterer i Brøndstræde-Kvarteret. Flyttevognene holdt udenfor næsten hver eneste af de 30 Ejendomme, der danner Firkanten: Store Brøndstræde, Vognmagergade, Møntergade og Gothersgade. Kvarteret har i de senere Aar i særlig Grad været beboet af Russere og Polakker, der har domineret og bragt en fremmed og ikke just idyllisk Tone ind i Gadelivet. Tidligere var Beværtningen »Dukkehjemmet« det selskabelige

Edvard Söderberg, Gadens Digter.

Samlingspunkt i disse Stræder. Her holdt »Svesken« og »Peter Saft« til, saa blev »Dukkehjemmet« døbt om til »Guldgruben« — og nu er ogsaa dens Saga ude. I Brøndstræde ligger ogsaa en anden kendt Knejspe, »Det lille Apotek«, der søges af det samme Publikum, brave, skikkelige Folk, der er »slaaet ud«, og mindre skikkelige, oplagte Forbrydere, en broget Blanding af det Menneskegods, der er paa Bunden af Tilværelsen.

At disse Kvarterer ogsaa har deres Poesi, fik man først Øje og Øre for, da Edvard Söderberg omkring Aarhundredskiftet udgav sin Digtsamling »Gadens Digte«. De er bleven læst — og navnlig sunget — og har opnaaet en stor Popularitet som Visen om »Den onde Maler«, »Far Lazarus« og »Lille Merry«. For

Udenfor »Det lille Apotek« i Brøndstræde.

tre Aar siden døde Edvard Söderberg» kun 35 Aar gammel, men hans »Gadens Digte« vil leve. De vil blive staaende som den lille Poesiens Blomst, der groede op her mellem de skumle Mure — disse Mure, der nu falder for at give Lys og Luft til sunderne Boliger for Byens fattigste Menneskebørn.

Brøndstrædes Beboere stimlede sammen om Fotografen, da han i Gaar tog en Plade af det dødsdømte Kvarter.

Et Gadens Digt

AA, jeg elsker disse Rønner,
kalkede og graa og sorte,
disse skæve, røde Gavle,
disse dybe, skumle Porte —

Elsker denne dunkle Gyde,
denne fjærne, gyldne Himmel,
Stjærnerne bag Tagets Kviste
og den hele Gadestimmel —

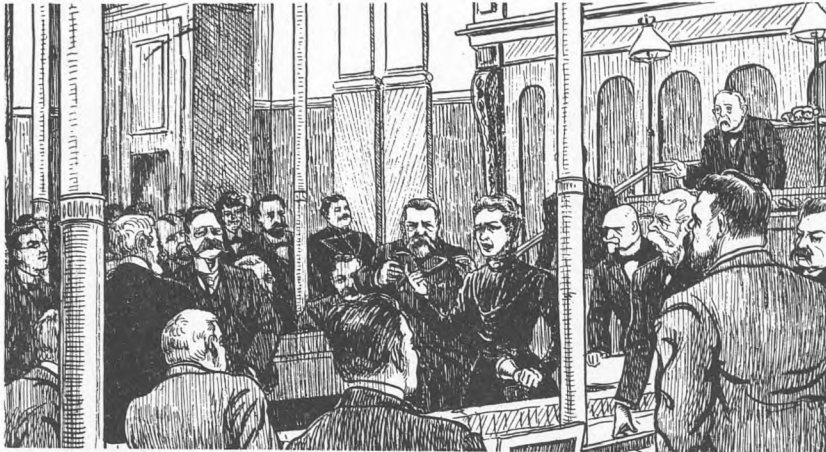
Disse Mænd og disse Kvinder,
disse Stoddere og Flaner;
Lygteskærrets vilde Fugle,
Fruentimre og Galaner.

Og jeg vandrer her i Strædet
lyttende til Aftens Klange:
Skrig og Tummel, Kvindestemmer,
Barnegraad og Knejsesange.

Nu i Trods og nu i Smerte;
som et Hav, der aldrig tier —
Det er Dybets Resonanser,
det er Gadens Poesier ...

Edvard Söderberg.

Borgerne rejser sig til Protest

Ministerskifte.

J. C. Christensen atter Forsvarsminister.

Forsvarssagen har ført til Ministerkrise og Konseilspræsident Neergaard har indgivet Ministeriets Demission. Efter langvarige Forhandlinger er det endelig i Dag — d. 17. August — lykkedes at danne et Ministerium Holstein-Ledreborg. Ministeriet er forsaavidt det samme, dog med den væsentlige Ændring, at J. C. Christensen har overtaget Forsvarsministeriet.

En Kvinde trænger ind i Folketinget.

Frk. Westenholz undsiger Rigsdagsmændene.

20. August.

Igaar indtraf der i Folketinget en af de mærkeligste Episoder, der endnu er oplevet i Rigsdagens Historie. Netop som Folketingets Formand, Hr. Anders Thomsen, begyndte Dagsordenen: »Der skal vælges en 1ste Viceformand« . . . osv., traadte en høj, sortklædt Dame ind ad den Dør, der almindeligvis benyttes af Folketingets Stenografer og Tingets Formand. Ingen kendte hende. Hun gik rask hen til Formandspladsen, tog roligt Klokken lige for Hr. Thomsens Øjne og slog til Lyd:

»Inden I begynder Eders Arbejde, skal I vide, at i denne Sal sidder en Mand, der har bragt Skændsel over Landet . . .«

Damen satte igen Formandsklokken paa Bordet og fortsatte med høj og fast Stemme sin Tale, medens Hr. Thomsen noget desorienteret vedblev at sige: Her maa ingen tale, her maa ingen tale, her maa ingen tale . . .!

Landets Kvinder foragter Eder!

Han begyndte at klemte med sin Klokke, saasart Damen havde sat den fra sig, men hun fortsatte upaavirket:

»Her sidder I danske Mænd og købslaar i Magtbrynde og Egennytte om Landets Ve og Vel. Men det skal siges fra dette Sted, at Landets Kvinder foragter Eder og brænder mærker Eder som en Hob fædrelandsløse Lejesvende, der forraader Danmarks Ære.«

Et Par Rigsdagsbude var kommet til, og med de uniformerede ved sin Side forlod Damen med en let Hilsen og stolt Rejsning Salen. Forvirringen var ubeskrivelig.

Hvem var den modige Dame?

Damen forklarede overfor Pressens Repræsentanter, at hun var Frk. Mary Bess Westenholz. Hendes Broder er Direktør Aage Westenholz, der har foræret Staten et Rekyllkorps.

Protest-Toget mod J. C. Christensen passerer Holmens Bro.

J. C. Christensens Fald — og Følgerne.

Mægtigt Protesttog mod J. C. Christensen.

Et stormende Møde i Lørups Ridehus.

30. August.

Omtrent 12,000 Mennesker samlede sig i et Protesttog mod J. C. Christensen. Toget udgik fra Børsrampen under Ledelse af Grosserer Chr. Holm, Direktør Teisen og Grosserer Dethlef Jürgensen. Toget marcherede over Holmens Kanal, Kongens Nytorv og Bredgade ud forbi Rigsdagsbygningen og videre ud til Lørups Ridehus, hvor Protestmødet tog sin Begyndelse.

Grosserer Chr. Holm var første Taler:

Vi har ønsket at samle Folkets Protest mod den Mand, der sidder urensset i Kongens Raad. (Hør!). Man har kaldt os »Folk fra Gaden«. Vi er fædrelandssindede Mænd, der i Alvor nedlægger Indsigelse mod det Brud, der er sket paa god Moral.

Skolebestyrer Lic. theol. Lawaetz:

Mine Herrer! I denne Sag staar Mening mod Mening, men om Et er vi enige, at et Lands Fremtid ikke bygges op paa et stinkende Morads. (Langvarigt Bifald). Vi fralægger os det tavse Samtykkes Ansvar for Meddelagtighed i de Transaktioner, der har hævet J. C. Christensen op paa Ministertaburetten, i de Tuskhandler, ved hvilke der sjakres om vor Ære. (Ja, Ja.)

Grosserer Dethlef Jürgensen:

Mine Kolleger i Handelsstanden vil jeg spørge: Hvad vilde De gøre ved en Mand af Deres Personale, som uden Deres Samtykke hemmeligt af Forretningens Penge laaner en Kollega en Sum? De vilde give ham Afsked. (Ja). Men hvis De handlede efter Rigsdagsprinciper, gjorde De ham til Første-Prokurist. J. C. Christensen har laant 1½ Million Kroner til en af Verdens største Svindlere. En Mand med saa ringe Menneskekundskab er udelig som Minister. Saalænge den Mand staar paa sin nuværende Plads, har Folket ikke gjort sin Pligt. Er De enig med mig her i, beder jeg Dem tilkendegive det ved at blotte deres Hovede.

Alle rev Hatten af.

Efter endnu nogle Udtalelser vedtog det store Møde følgende Resolution:

»Forsamlingen bemyndiger det Udvalg, der har sammenkaldt Protestmødet den 29. August 1909, til at rette en indtrængende Anmodning til Kongen og Folketinget om at ned sætte en Rigsret til Undersøgelse og Bedømmelse af nuværende Forsvarsminister J. C. Christensens Forhold til Alberti«.

Ministeriet Holstein faar Mistillidsvotum.

Det første radikale Ministerium Zahle.

23. Oktober.

Igaar faldt Ministeriet Holstein. Fra radikal Side stillede følgende Forslag til Dagsordenen:

Idet Folketinget udtaler sin Mistillid til Ministeriet Holstein, gaar det over til Dagsordenen.

Forslaget vedtoges med 49 Ja mod 44 Nej. 13 svarede: stemmer ikke.

Konsejlspræsidenten rejste sig omgaaende og sagde: Efter denne Afstemning er det naturligvis en Selvfølge, at Ministeriet straks indgiver sin Begæring om Afsked.

Mange havde ikke hørt Konsejlspræsidentens Ord og raabte derfor:

Højere... højere...

Men-Konsejlspræsidenten satte sig og erklærede tørt:

— Nej, nu har jeg s'gu sagt det...

140,000 Vælgere fordrer J. C. Christensen fjernet.

5. Oktober.

Paa 140,000 Vælgeres Vegne i Hovedstaden og paa Landet har igaar to Deputationer henholdsvis med Grosserer Chr. Holm og Godsejer Westenholz som Ordførere overbragt Kongen Protestadresser mod J. C. Christensen. Efter Kl. 3 at være blevne modtagne hos Kongen paa Charlottenlund, kørte Deputationerne ind til Hotel Kongen af Danmark, hvor Repræsentanter for Adresseunderskriverne drøftede det opnaaede negative Resultat.

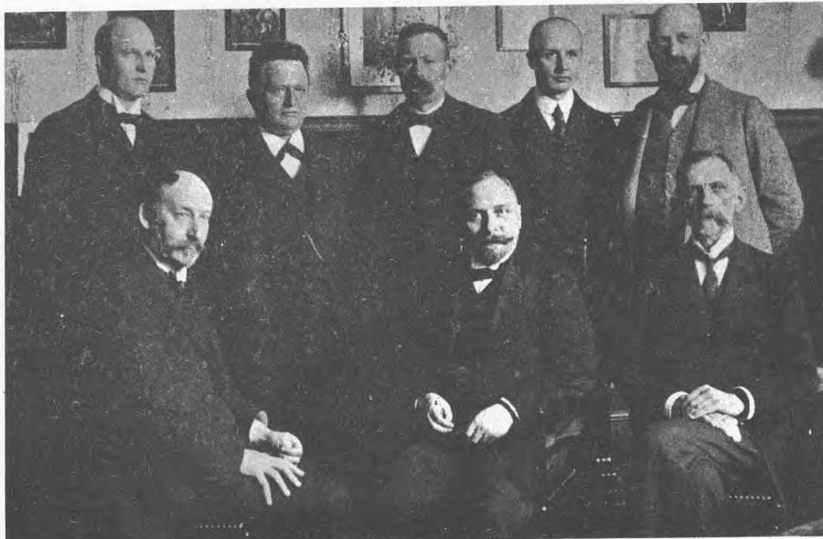
De nye Ministre.

Folketingsmand, Overretssagfører Zahle, Konsejlspræsident og Justitiaminister
Kontorchef i Udenrigsministeriet Erik Scavenius, Udenrigsminister.
Folketingsmand, Herredsfoged Krabbe, Forsvarsminister.
Landstingsmand, Dr. phil. E. Brandes, Finansminister.
Folketingsmand Dr. phil. P. Munch, Indenrigsminister.
Fhv. Folketingsmand, Provst Nielsen, Vemmeløv, Kultusminister.
Folketingsmand, Husmand Poul Christensen, Landbrugsminister.
Generalkonsul i Hamborg, Weimann, Handelsminister.
Fhv. Folketingsmand, Gaardejer J. J. Jensen-Onsted, Trafikminister.

Ingen Ministeruniform.

29. Oktober.

Igaar faldt Ministeruniformerne. Hr. Zahle har truffet Beslutning om, at Ministrene ikke fremtidig skal bære de Uniformer, som Kariaturtegnerne har haft saa stor Glæde af.

Siddende fra venstre Edv. Brandes, Zahle og Provst Nielsen. Staaende fra venstre Munch, Poul Christensen, Jensen-Onsted, Scavenius og Weimann.

Nordpolen opdaget af Dr. Cook!

Sensations-Telegram fra Grønland!

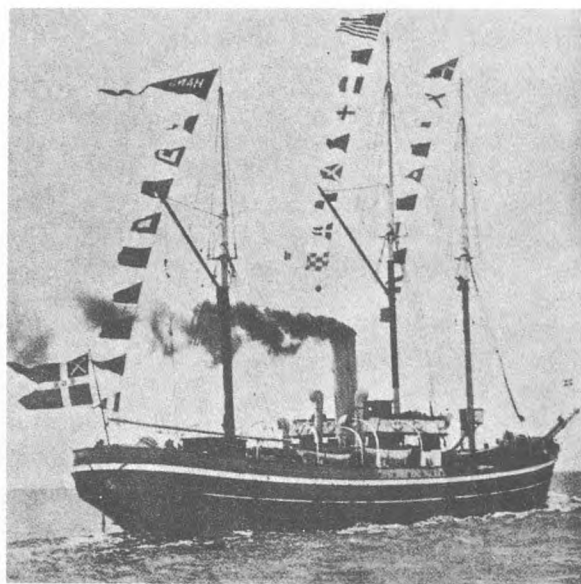
Nordpolens Opdager, Amerikaneren Dr. Cook, kommer til København paa Lørdag med Grønlandsskibet „Hans Egede“.

2. September.

Administrationen for Kolonierne i Grønland har fra Inspektøren i Nordgrønland, der befinder sig ombord i „Hans Egede“, modtaget følgende Telegram afsendt fra Lerwick paa Shetlandsøerne Onsdag Middag:

„Dr. Cook naaede Nordpolen den 21. April 1908. Ankom Maj 1909 fra Kap York til Upernivik. Kap Yorkerne bekræfter til Knud Rasmussen Cooks Rejse“.

Dr. Cook, der har plantet Stjernebanneret paa Jordens nordligste Punkt, er ombord i „Hans Egede“, som paa Lørdag kan ventes til København.

Grønlandsskibet »Hans Egede« med Dr. Cook ombord støvner flagsmykket ind til København.

Cook's Beretning.

3. September.

I Dr. Cooks telegrafiske Beretning hedder det:

Den 21. April 1908 naaede vi Nordpolen. Solen stod paa Middag. Men Tid er paa dette Sted et negativt Begreb, da alle Meridianer mødes, og hvorhen man vender sig, ser man Syd. Nordpolen forekom os det glædesløseste Sted paa Jorden.

Vanvittig Begejstring for Nordpolens Opdager

Stormende Modtagelse ved Toldboden.

5. Sept.

Kronprins Christian var i Morges sejlet ud til »Hans Egede« for at modtage Nordpolens Opdager, og da de gik i Land, brød Mængden ud i øredøvende Hurraraab. Med Nød og Næppe fik man banet Vej for Dr. Cook, der var ved at blive flaaet af Begejstring, og det blev nødvendigt at frelse ham ind paa Meteorologisk Institut i Grønningen. Fra Balkonen her maatte Dr. Cook tale til Folk.

Herfra blev Dr. Cook kørt til Hotel Phønix. Dr. Cook er en middelhøj, kraftig, tæt bygget Mand, ubetinget smuk og øjeblikkelig vindende.

Fest paa Raadhuset.

6. Sept.

Alle mulige Forretninger har kappedes om at maatte forære Dr. Cook nyt Tøj, og han var derfor ulastelig klædt, da han i Aftes fejredes paa Raadhuset. Overpræsident Oldenburg og Handelsminister Johan Hansen hylkede Dr. Cook i varme Ord og paa Videnskabens Vegne talte Kommandør Hovgaard.

Dr. Cook stiger i Land ved nordre Toldbod I Midten af Billedet ses Dr. Cook barhovedet, bag ham til venstre den berømte engelske Journalist William Stead, til højre Kommandør Hovgaard. Til højre med høj Hat og med Ryggen til Kronprins Christian.

Dr. Cook Verdens største Svindler?

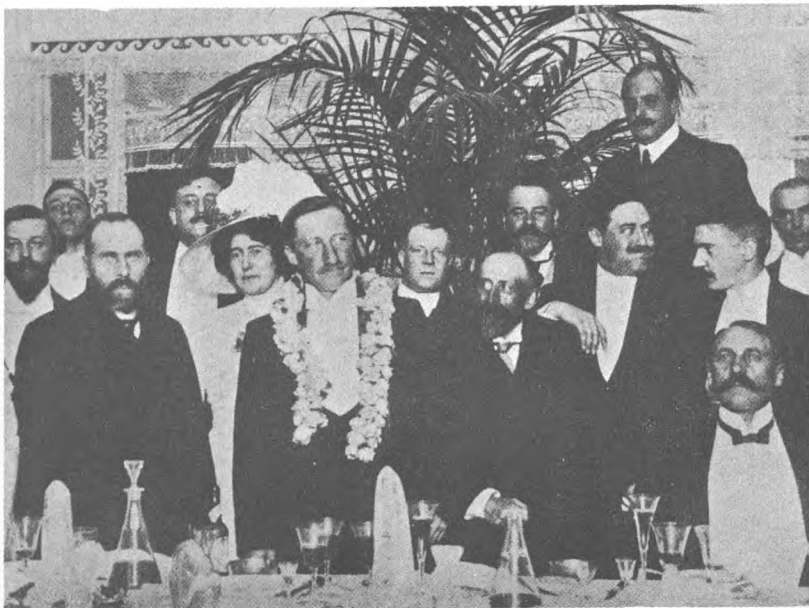
Kjøbenhavn som Verdens Centrum

Dr. Cook hædres og
gaar fra Fest til Fest.

6. September.

Kjøbenhavn er i disse Dage Verdens Centrum. Byen vrimler af Korrespondenter fra alle de store Verdensblade, og Telegrammerne flyver fra den danske Hovedstad til den fjerneste Afkrog af Jordkloden.

Alt og alle er optaget af Dr. Cook, Nordpolens Opdager, som med sit jævne, beskedne og stilfærdige Væsen har indtaget alle. Og alle kappes om at fejre ham: Lunch hos den amerikanske Minister, Modtagelse paa Charlottenlund Slot, og nu i Aften stor Festmiddag med Verdenspressens Repræsentanter hos Nimb.

Fra Verdenspressens Festbanket hos Nimb for Dr. Cook. Æresgæsten ses bekranset i Midten, t. v. for ham Kaptajn Sverdrup, t. h. Dr. Normann Hansen. Siddende t. h. Redaktor Henrik Cavling.

En Bombe springer! Voldsom Ophidselse.

*Peary har været paa Nordpolen og hævder
sin Eneret som dens Opdager.*

I Aftes midt under Verdenspressens Festbanket hos Nimb indløb et Sensationstelegram:

Det amerikanske Flag plantet paa Nordpolen.
Peary.

Der blev stor Opstandelse. Cook modtog Meddelelsen med stor Sindsro, men d'Herr. af Verdenspressen forlod over Hals og Hoved Banketten. Telegraftraadene gløder. Hvad er det med Cook?

10. September.

Man vægrer sig ved at fæstne Lid til Angrebene paa Dr. Cook og fortsætter med at fejre ham. Forleden talte Dr. Cook i Geografisk Selskab, og i Gaar blev han modtaget paa Kjøbenhavns Universitet, som udnævnte ham til Æresdoktor.

Afrejst!

11. September.

Igaar rejste Dr. Cook hjem til New York. En stor Menneskemængde overværede Afrejsen.

Dr. Cook forlader Universitetet med sit Æresdoktor-Diplom under Armen. Bag ham ses Prof. Christiansen, t. h. Prof. Torp.

Svindel!

Universitetet fælder sin Dom
over Dr. Cook som Bedrager.

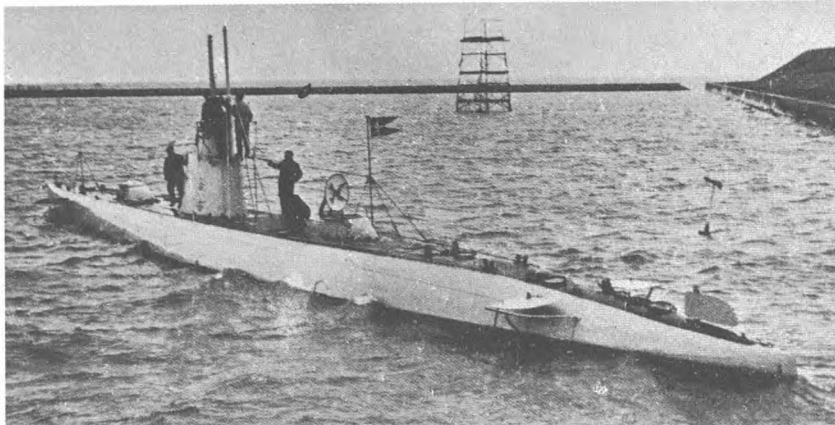
22. December.

Kjøbenhavns Universitet har, paa Grundlag af Dr. Cook's Optegnelser, ved en sagkyndig Undersøgelses-Komité, som har suppleret sig med Grønlandsfareren Knud Rasmussen, udsendt en Erklæring, der slutter med disse Ord:

Der savnes i de os tilstillede Dokumenter i utiladelig Grad saadanne vejledende Oplysninger, som kunde vise Sandsynligheden af, at de omtalte astronomiske Observationer overhovedet virkelig er blevet anstillede. Ligesom hele den praktiske Side af Spørgsmaalet — Slæderejsen — heller ikke belyses gennem saadanne Enkeltheder, der kunde gøre den kontrollabel. Kommissionen mener derfor, at der af det os til Undersøgelse oversendte Materiale ikke kan hentes nogetsomhelst Bevis for, at Dr. Cook har naaet Nordpolen.

Afsløringen vækker kolossal Opsigt. Man kan herefter næppe tvivle om, at Dr. Cook er Verdens største Svindler.

Af Aarets Begivenheder.

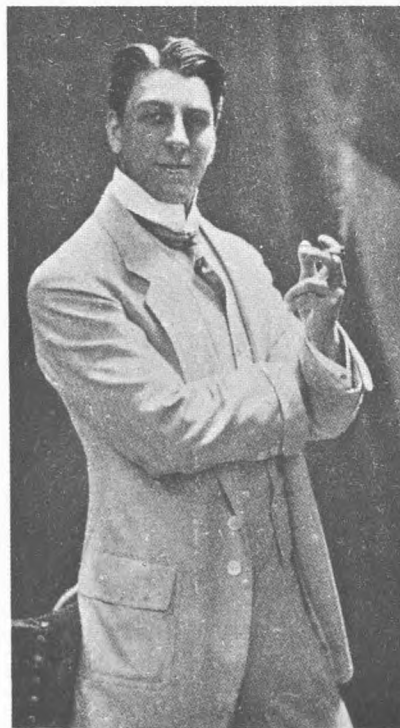

Undervandsbaaden »Dykkeren«, der er kommet hertil fra Spezzia.

Vor nye Undervandsbaad.

14. September.

Igaar kom den danske Marines første Undervandsbaad, »Dykkeren«, til Kjøbenhavn. Det mærkelige Fartøj, der er bygget paa Fiat-San-Giorgio Værfterne i Spezzia, blev bugseret hertil af »Valkyrien«. Føreren af »Dykkeren« er Premierløjtnant Aarestrup, der allerede 7 Gange har været nede med Undervandsbaaden, den ene Gang over 3 Timer uden Afbrydelse.

Hr. Poul Reumert som Freddy i »Dollarprinsessen«.

Leo Falls Operette »Dollarprinsessen« har faaet en fantastisk Succes paa »Det ny Teater«, der hver Aften kan hænge den røde Lygte ud. »Dollarprinsessen« er saaledes lige ved at fordunkle »Den glade Enke«, men det er vel fortjent, da her er baade brillante Melodier og en behændigt tilrettelagt Tekst. Det er dog i første Række Udførelsen, der er bemærkelsesværdig, og da særlig Fru Else Frølich, født Thaulow, som i Titelrollen udfolder en besnærende Elegance og Ynde. Fru Frølich og Hr. Poul Reumert danner tilsammen et Operette-Elskerpar af usædvanlig fornem Kvalitet. Hele Byen skal se dem, høre Fru Frølich synge »Jeg er en Dollarprinsesse ...« og samtidig beundre hendes raffinerede Toilette, og man skal erfare, hvorledes Hr. Reumert blæser paa Millionerne og tilsidst sejrer som et Mandfolk.

Rovmord paa Frederiksberg.

Vinhandler Davidsens Kommis skudt ned.

1. August.

Da Vinhandler Oskar Davidsens 23-aarige Kommis Bjørn Bjørnsen inat ved 11½ Tiden stod i Begreb med at lukke Forretningen paa Hjørnet af Vesterbrogade og Rahbeks Allé, traadte en Mand uventet ind ad Bagdøren og dræbte Bjørnsen med tre Revolverskud. Morderen forsvandt med Pengekassens Indhold, cirka 1000 Kroner, hvoraf en stor Del var i Guld.

Morderen paagrebet.

3. August.

Igaar blev Rovmorderen paagrebet i sit Logis i Oehlenschlägersgade. Det viser sig at være en 23-aarig tysk Undersaat Otto Hermann Leander. I sin Lomme havde han en skarpladt Browning.

Leander, der nægtede sig skyldig, blev indsat i en Celle ved Siden af Bulotti.

7. August.

Under et 12 Timer langt Forhør igaar gav Rovmorderen Leander op og tilstod at have myrdet Bjørnsen for at skaffe sig Penge.

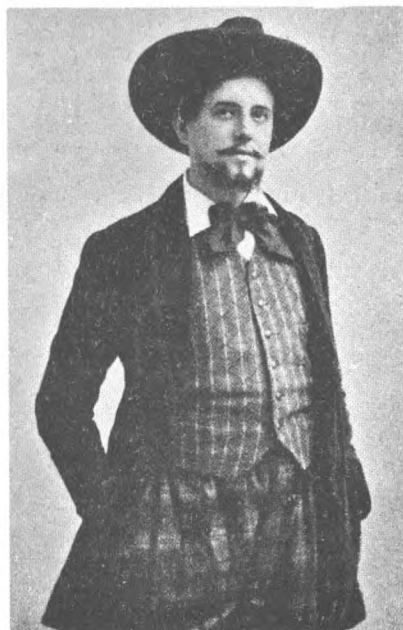
Fru Else Frølich som Alice i »Dollarprinsessen«.

Fra Kunstens Verden

Fra venstre ses Storm-Petersen, Solvsmed Thylstrup, Andreas Winding (med Hatten for Ansigtet — den unge Journalist er med for at referere Begivenheden), foran ham Olaf Rude, endvidere Chr. Engelstoft, Carl Holm, Carl Jensen, Aksel Jørgensen, Einar Hansen, Salicath og Utzon Frank.

En Tenor-Debut.

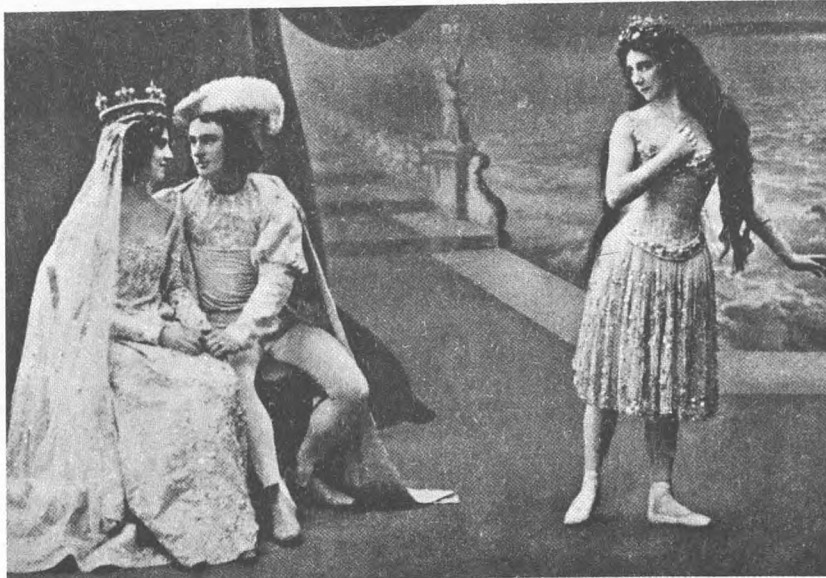

Debutanten Hr. Niels Hansen, som Rodolphe i »Bohème«.

28. Nov.

Hr. Niels Hansen debuterede i Aftes paa Det kgl. Teater som Rodolphe i »Bohème«. Den unge Sanger var oprindelig Tapetserer, men hans usædvanlig Stemmemedler opdage-

des af nogle Interesserede, som lod ham uddanne, bl. a. hos Vald. Lincke. Debuten i Aftes var meget lovende. Hr. Niels Hansen holdt sig noget forsigtigt tilbage i det dramatiske, men han tog sig godt ud, og hans Tenor har en usædvanlig smuk Klang. Den nye debuterende Sanger gjorde megen Lykke.

Fra »Den lille Havfrue« paa Det kgl. Teater. Til venstre Frk. Fanny Andersen som Prinsessen og Hr. Gustav Uhlendorff som Prinsen. Til højre Fru Ellen Price som den lille Havfrue.

„De Tretten“.

6. November.

En Del unge Kunstnere, som kalder sig »De Tretten«, aabner i Morgen en Udstilling i »Den fri Udstilling«s Bygning. Paa Billedet til venstre ses nogle af de unge Kunstnere udenfor Indgangen til »Den fri«.

Krøyer død!

21. November.

Vor berømteste Maler, P. S. Krøyer, er i Nat afgaaet ved Døden i sit Hjem paa Skagen. I de senere Aar har Krøyer været nedbrudt af Sygdom, men Gang paa Gang rettede han sig, og den Taage, der havde indhyllet hans Hjerne, veg da for klar Bevidsthed. Men ogsaa for Bevidstheden om, at det snart var slut med Kræfterne. I disse klare Perioder havde han tryglet sine nærmeste Skagensvenner om at sørge for, at han ikke denne Gang blev sendt til nogen Anstalt men fik Lov til at blive i sit Hjem paa Skagen, hvor to uddannede Sygeplejersker var til hans Disposition Dag og Nat.

Og saaledes skete det. Krøyer døde i sit Hus, omgivet af Vennerne Anchers og Brodersens.

Den lille Havfrue.

27. December.

Fini Henriques dirigerede selv Det kgl. Kapel i Aftes til Førsteopførelsen af sin Ballet »Den lille Havfrue«, der gjorde overordentlig stor Lykke med Fru Ellen Price og Gustav Uhlendorff i de to Hovedpartier.

En stor Kunstnerinde forlader Scenen

Oktober, 1909.

SAA lader det da til, at det skal være Alvor alligevel! Dagmar-teatrets Primadonna, — en af vort Lands ypperste Skuespillerinder, — har med Udgangen af Sæsonen 1908—9 sagt Scenen Farvel. Enhver Teaterinteresseret her i Landet, — og hvem er ikke det, — ved, at det er Anna Larssen, Talen her er om. Allerede forrige Vinter begyndte man her i Byen at høre Rygter om, at Fru Anna Larssen var blevet religiøst grebet, og at hun var en flittig Deltager i de Vækkelsesmøder, som den norsk-skotske Pastor Barratt afholdt her i Byen. Man hørte ogsaa, at Pastor Barratts Forkyndelse drejede sig om Pinseunderet, og at der ved hans Møder forefaldt Tilfælde af Ekstase og »Talen med Tunger«. Rygterne om, at Anna Larssen var blevet Medlem af Pastor Barratts »Tungetalers-Sekt« vakte naturligvis stor Opsigt, og — lad os være ærlige — megen Rysten paa Hovedet og mange Smil.....

Fru Anna Larssen bekender offentligt sin Omvendelse.

Men Rygterne antog snart en fast og alvorlig Karakter. Overfor sine Kammerater paa Dagmar-teatret lagde Fru Anna Larssen ikke Skjul paa, at hun havde gennemgaaet en svær religiøs Krise, at hun havde »fundet Frelse«, og at hun selv havde oplevet noget i Retning af Pinseunderet. Og en skønne Dag indbød hun sine Skuespillerkammerater, — det var i December i Fjor, — til et Væk-

Pastor Barratt.

Anna Larssen i »Kameliadamen«.

kelsesmøde i sin Villa paa Amalievej, ved hvilken Lejlighed Pastor Barratt talte. Mange af dem, der overværede dette Møde, fik en noget ændret Opfattelse af hele Sagen, og denne ændrede Opfattelse er blevet bestyrket i de siden da forløbne Maaneder, — man smiler ikke mere.

Den sidste Optræden og den store Beslutning.

Imidlertid gik Sæsonen 1908—9 til Ende, og Anna Larssen drog paa Tourné med »Kameliadamen«. Ingen, der nu i Sommer saa den store Kunstnerinde spille Marguerite Gauthier, anede, at det var hendes sidste Optræden, — i hvert Fald foreløbig. Ganske vist lukkede Fru Anna Larssen sig inde paa sit Hotelværelse under hele Tournéen og viste sig kun paa Scenen. Men det kom dog som en Bombe, da Dagmar-teatrets Ejer midt i Sommerferien modtog et Brev fra Fru Larssen, hvori hun meddelte ham, at »Gud havde frelst

hendes Sjæl og døbt hende med den Helligaand, og at hun følte, at hun ikke kunde fortsætte sin Gerning ved Teatret«.

Kontraktbrud og — Observation!

Sagen blev nu yderst alvorlig. For Dagmar-teatret vilde Fru Larssens Bortgang være noget nær en Katastrofe, og Ledelsen (o: Dir. Martinus Nielsen) lod sig forlyde med, at Kontraktbruddet vilde komme til at koste Anna Larssen ca. 20.000 Kr. Og alle Scenens Venner blev grebet af Forfærdelse. Anna Larssens Bortgang vilde jo betyde et stort og smerteligt Tab for hele den danske Skuespilkunst. Man fattede da i Eftersommeren den Plan at overtale Fru Larssen til at lade sig indlægge til Observation paa Prof. Daniel Jacobsons Nerveklinik.

Ingen har Ret til at tvivle om Ægtheden og Dybden af Fru Larssens religiøse Vækkelse, — — men herfra og til en fuldstændig Opgivelse af sin Kunst og sin borgerlige Levevej var der jo dog et stort Spring. Hvorfor skulde Skuespilkunst og Kristendom ikke kunne forliges?

Anna Larssen indvilligede straks i at komme under Prof. Jacobsons Behandling. Hun har vel selv følt Trang til Hvile og Ro. Hun opholdt sig et Par Maaneder paa hans Klinik, — ivrigt optaget af at oversætte Marie Corellis »To Mennesker«. Da hun blev udskrevet, sendte Professorens Dagmar-teatret en Erklæring, der lød paa, at Fru Anna Larssen var i en aandelig Krise, saa Teatret ikke kunde gøre Regning paa hende foreløbig.

Anna Larssen privat.

Et menneskeligt Dokument

En Forklaring — og et Farvel.

Omtrent samtidig sendte Fru Larssen sine Kammerater ved Dagmar-teatret et Brev, der indeholdt en Forklaring — og et Farvel!

Fru Anna Larssen har altsaa nu forladt Teatret. Hun har solgt sin Villa, afslaaet alle Engagementer og sagt sine Kammerater Farvel — — —

Ja, vi tænker jo alle det samme: Hvornaar vil hun vende tilbage? Er det virkelig muligt, at denne herlige Kunstnerinde for bestandig har lukket Døren mellem sig og den Verden af Kunst og Skønhed, hun selv var med til at skabe? Er de virkelig døde for bestandig, alle disse forunderlig fine og gribende Skikkelser, — »Kätchen fra Heilbronn«, Mimi i »Frie Fugle«, Monna Vanna, Trilby, Teresina i »Renaissance«, Tajo i »Ingen ved det«, Salome, Marguerite Gautier — — — ja, man kunde blive ved i det Uendelige.

Hun er jo ung endnu! Ogsaa paa Scenen vil en Kunstnerinde af hendes Rang have et stort Kald og en skøn Mission.

Alle Venner af dansk Scenekunst vil vente, haabe — og længes!

Helge Rode har digtet disse Strofer til Anna Larssen:

*I Venezia laves et kosteligt Glas,
mere skønt end Smaragd og Topas og Rubin,
der skal findes et Glas (i det rige Palads),
der er smertelig skønt som en fjærn Violin.*

*Kun en Skal af Krystal
om en solmættet Vin.*

sej og Markens forangbet i det 16. Legate 17. Skov

Dette brev der kommer til de ydte Venner, jeg har det og lidt og som mange af jer sikkert mener. I den forbindelse er ganske vist en Forklaring paa Min Adfærd. Det er sket i mit eget Sind, den Fortælling der er i mineaer med min Karakter, min Natur i det Brev, jeg troede at skrive var det i min Løkke det i mig at skrive Min Adfærd, end alle de gode og skønne.

I denne Retning kan man ikke staa helt med Væden og helt med Gud - det er enten - eller. Min Adfærd endvænt at jeg havde en forstillet Mission paa Scenen. Men jeg ved at du er sket. Gud til den Skæjs endvænt tilbage for Gud. I følge alle Tegn og Forudsigelser, især fra Kristus. Og paa mine Tegn der er i de sidste dage for Gud endel Romme, og vil man selv blandt dem der ikke skal lade tillage til dem etme Trang selv naar han kommer. saa man man gaa ud fra alle de kan forlindre ens fulde Samfund med Gud.

Jeg ved, at mange af jer har ment, at det var en nervøs Krise jeg gennemgik eller at jeg var under Forvildning af Landstinget. Men at Tegn af Guds er rigtig. Jeg har aldrig

13-3-1910

Minde Kammerater

Man kan best men en Redegørelse for min uventede Afreise til Teatret og da jeg længe har været i en Uledsømt til at for Tælle i det med stor Glæde og elskov om denne Befordring.

Spønder til at jeg ikke kan forne Lovet ved Teatret med mit nye indblik og denne at jeg er blevet grebet af Gud sammen det tvende Anvendelse Værdier eller Smælsengelen som i dette Øjeblik vil tælle om Livets Tilhænger saa godt som hel Verden over. I denne Værdier er den apostoliske Tid kom met tilbage. Mennester blev døbte med Guds Lørd paa samme Maade som paa Søndagene og med de samme gode Tegn - den sydlige Hæd og Tungsælden. Lige hellebret i den gamle Tegn og den som Lørd ikke vil Ræd for Blod fra den Lige Skikkelige Lige hellebret, Lige opskete - alle dette er Lørd og Lørd om det af Værdier for den Lørd og Lørd i Mennester hellebret for Lørd og Lørd og Lørd om det af Lørd og Lørd - alle hellebret i Lørd paa det Lørd

lidt af anden Nervøsitet end den naturlige Træt hed, at endvænt sig, naar man har haft en anden Gend Lørd - den Træt hed har jeg haft sig selv. Lørd til at Lørd ud fra, og mit Sind er i fuldkommen Lørd og Lørd. Og at man Afgang fra Teatret skuld hellebret for menneskelige Omstændigheder, er en saa Lørd Lørd, at man er Lørd Lørd kan forlindre den.

Tak for alle de gode Tegn mange af os har haft sammen i mit fælle Arbejde. Og den det der Lørd den af Guds i det Lørd om mig, og tak for Fremtiden paa mig som Lørd, den af hellebret Lørd. Gud paa den Lørd for den Lørd Lørd for den

Fru Anna Larssen

En elsket Prinsesse er død

4. December.

PRINSESSE Marie er i Formiddag Kl. halvtolv afgaaet ved Døden. Budskabet om hendes Bortgang vil blive mødt med oprigtig Sorg overalt i det danske Folk, hvor Prinsesse Marie var i sjælden Grad afholdt. Lige fra den Dag i 1885, da Kong Christian IX's yngste Søn, Prins Valdemar, holdt sit Indtog i København med sin unge Brud, den franske Prinsesse af Orléans, vandt hun alle ved sin naturlige Fornemhed og ligefremme Elskværdighed, to Karakteregenskaber, der saa langt fra var i Modsætning til hinanden, at de tværtimod gik op i en fuldendt Væsens-Ehede. Livlig og levende interesseret i alt, hvad der foregik i hendes nye Fædreland, tog Prinsesse Marie personligt Del i et udstrakt Velgørenhedsarbejde. Hun nøjedes ikke med at præsidere ved Theatre og Bazarer, men var den mest aktive af alle Medvirkende, fyldt af Idéer, straalende af Energi, varmende ved en Elskelighed, der vandt hende alle Hjerter.

Prins Valdemar paa Rejse i Østen.

Prinsesse Marie blev kun 44 Aar gammel. Hendes Sygdom var en ondartet

Prinsesse Marie.

Form af Influenza, der udviklede sig til en Hjernebetændelse.

Det sørgelige Budskab kom venten for alle. Prins Valdemar befinder sig paa Rejse i Østasien med de tre ældste Sønner, Aage, Axel og Erik; de er telegrafisk underrettet, og begiver sig nu skyndsomst hjem.

Processionen med Prinsesse Maries Kiste passerer Kongens Nytorv.

Med Fakler føres Prinsessens Kiste gennem Byen.

14. December.

IAFTES kimede alle Byens Kirkeklokker, da Prinsesse Maries blomstersmykkede Kiste førtes fra Ansgarkirken til Holmens Kirkes Kapel, hvor Kisten vil blive staaende under Marinevagt, indtil Prins Valdemar og hans Sønner naar hertil i Juledagene.

I den mørke Aften drejede Ligtoget med de fakkeltbærende Marinere ind over Amalienborg, forbi det gule Palæ i Amaliegade, Prinsessens Hjem i de svundne 24 Aar. Overalt Tusinder og atter Tusinder af Mennesker. Amaliegade og St. Strandstræde var illuminerede, Gadelygterne omdannede til Gasfakler, i Vinduerne saas florumvundne Kandelabre. Medens Kirkeklokkerne kimede, skred Processionen langsomt videre, over Kongens Nytorv, hvor Begfakler lyste fra Charlottenborgs Tag, og naaede gennem Menneskemængden, der stod opstillet langs Gaderne, til Holmens Kirke.

Prinsesse Marie.

FJERNT under Ceylons Kyster vil hendes Husbond og Sønner fornemme den Tale, som trøster, hvor tungt end Hjertet stønner. Sø plasker, og Damperne dønner, tyst hvisker dog tusinde Røster —

Om hende, der aldrig var bange for trofast at vove sit Skind: Hun bar i Fattigfolks Gange sin kærlige Hjælpsomhed ind, og laante sit Navn til de mange med fyrstelig gavmildt Sind.

Til Hest og i Kunstnerkittel, i Atlask med funklende Baand, hendes Højhed var mer end en Titel, den var af Vilje og Aand: Den varme, den frie Prinsesse Marie gaar bort ved Kong Christians Haand.

Valdemar Rørdam.

Spiret — Bryggeren — og Balletten

Applaus maa der til!

Brygger Jacobsen
er begejstret for vor Ballet.

3. Januar.

Til Tidsskriftet »Teatret«.

DE vil have en Udtalelse af mig om Balletten, — De er kommen til den Rette!

Det er en idel Glæde at tale om vor kongelige Ballet. Den staar nu saa højt som aldrig før.

Men Publikum er ikke nok med.

Applauset er absolut nødvendigt for de Dansende. Det gør En ondt

ofte at se dem ende deres Dans i de bekendte Slutstillinger foran Lamperækken og vente paa Bifaldet og saa maatte »sjokke« tilbage uden at en Haand rører sig.

Publikum skal være med, sidde som paa Naale og bryde ud i Applaus imedens de danser, det sporer dem, og de danser livligere, lidenskabeligere. En Primadonna, som jeg engang talte med derom, sagde:

»Ja, saa bliver vi ganske vilde.«

Dog, vil du vide, hvad Dans er, saa maa du se den i Spanien, helst i Sevilla; al anden Dans er bleg ved Siden af denne, som Maanen imod Solens Lys.

Men nobel, fin og stemningsfuld er Dansens Kunst paa vor Scene, og skønnere og mere indtagende end nogensinde tidligere er vore Danserinder nu.

Ja, de fortjener visselig at applauderes.

Men det er Tilskuernes Rolle i Stykket.

Carlsberg, 3—1—10.

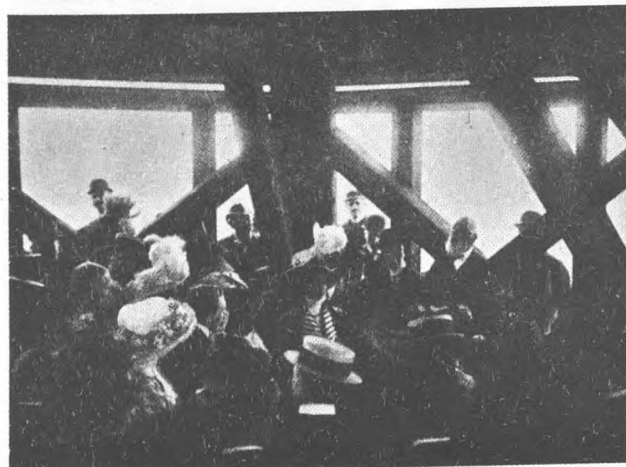
Carl Jacobsen.

Ballettens Tro,
Haab og Kærlighed.

Brygger Jacobsen er en af vor kgl. Ballets største Beundrere, og ganske særlig entusiastisk er han overfor tre unge og yndige Balletdanserinder, som ses her i »Den lille Havfrue« som Tro, Haab og Kærlighed, nemlig Elna Lauesgaard til venstre, Grethe Ditlevsen i Midten og Emilie Smith til højre.

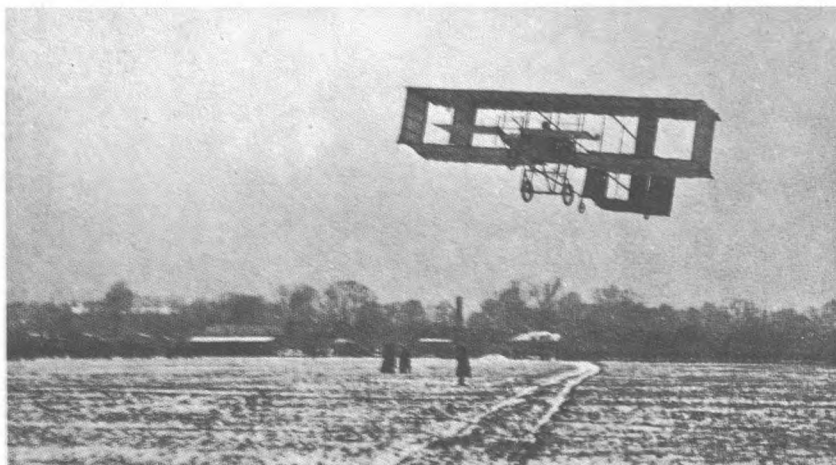
Spiret paa
Nicolaj Kirke.

Over disse Linier ses Billedhuggeren Rudolph Tegners saa meget omtalte Danserindebrønd med Ballettens tre unge Danserinder, Elna Lauesgaard, Grethe Ditlevsen og Emilie Smith. Det er som bekendt Brygger Jacobsen, der har undfanget Idéen til Danserindebrønden og udskrevet en Konkurrence blandt vore Billedhuggere, med det Formaal at give et kunstnerisk og uforgængeligt Udtryk for den Skønhedsglæde, som Brygger Jacobsen har haft af de unge Damers Dans.

Samtidig med Dr. Jacobsens Interesse for Balletten har vor store Kunstmæcen jo ogsaa en Forkærlighed for at sætte Spir paa vore gamle Kirker og derigennem forskønne Byen. Helt tør man ikke sige, at Byen paa-skønner den gavmilde Borgers Idéer, saaledes har der været heftig Protest mod hans nyeste Idé med at sætte Spir paa Frue Kirke. Men nu har Nicolaj jo faaet sit, og det ser storartet ud. Paa Billedet til venstre ses Bryggeren øverst i Nicolajtaarnet ved en stilfærdig privat Indvielse, og nu har Dr. Jacobsen officielt »overrakt« Spiret til Københavns Kommunalbestyrelse.

Der flyves paa Amager

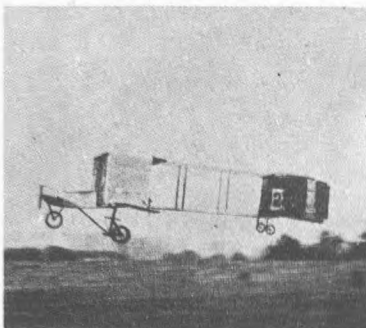

To Herrer i Luften.

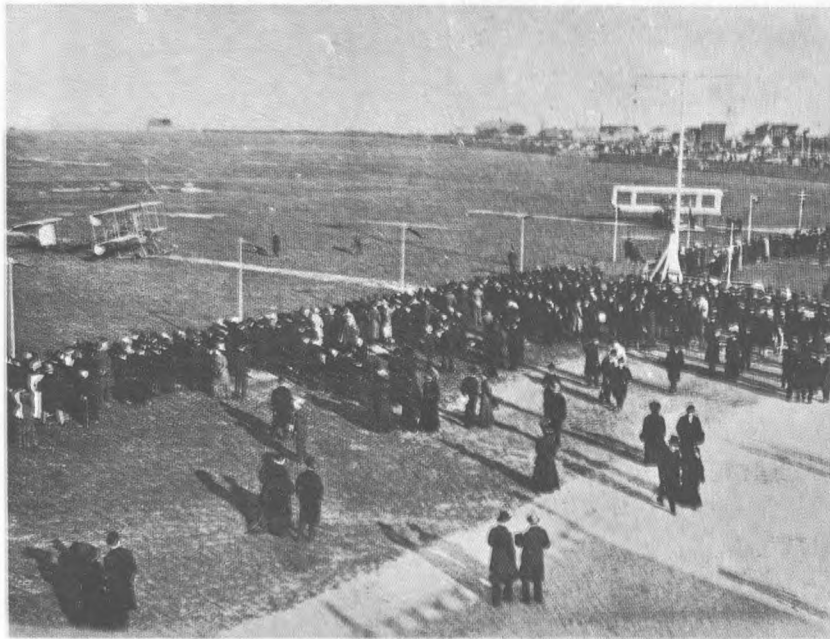
2. Januar.

Endelig igaar blev der for første Gang meldt Flyvning paa Amager, og et Tusind Københavnerne indfandt sig for at nyde det uvante Syn af tre flyvende Landsmænd. Det blev dog kun til to, idet Hr. Thorup ikke kunde faa sin Maskine klar. Og det blev rigtignok heller ikke mange Minutter ad Gangen, man fik set de to andre Herrer i det nye Element. Bedst Held havde Hr. Christiansen, der fløj et Par Gange i 2 Minutter 40 Sekunder, medens Hr. Svendsen under sin Flyvning flere Gange rørte Jorden. Under Landingen led alle Maskinerne Havari, men man haaber at have dem alle tre klare igen idag.

Hr. Robert Svendsen har trænet flittigt trods Sne og Frost.

Under Træningen hænder det, at Maskinen rører Jorden, det kniber lidt med Højden.

Det store Flyvestævne paa Kløvermarken.

Som de gamle sjunge.

2. Januar.

Hvilket Tidens Tegn! Den allerførste Udstilling, Aaret 1910 byder paa, illustrerer Flyvesportens Fremskridt, og det er Skoledrengene, som arrangerer den. Den aabnedes i Gaar i *Det danske Selskabs Skole* paa Forchammersvej, omfattende Aëroplan-Modeller og var arrangeret af Elever i Mellemskolens øverste Klasse og i Gymnasiets første og anden Klasse.

De unge Mennesker gik selv omkring og foreviste Udstillingsgenstandene for Publikum og Presse. Der var Modeller af de allermost aktuelle Flyveapparater i Ind- og Udland og til Overflod originale Apparater, konstrueret for Tilfældet af en og anden Elev. Der var en Latham-Model, helt igennem af Aluminium, en Ellehammer, konstrueret efter Samraad med Opfinderen selv og indrettet til at klappe sammen, og mange andre Idéer.

Der foretoges Flyveforsøg i Skolens Gymnastiksal. Naturligvis havde man ikke kunnet forsyne Apparaterne med Motorer; som Drivkraft anvendtes Elastik, og de smukke, hvide Flyvere hævede sig i skraa Linje op i Luften og fløj nok saa elegant hele Salen igennem.

Bendt Rom vinder Model-Konkurrencen.

Bendt Rom paa sin første Flyvetur.

3. Januar.

Den morsomme Udstilling af Flyvemaskine-Modeller, som Elever har arrangeret i »Det danske Selskabs Skole«, samlede i Løbet af Gaarsdagen mange Skuelystne.

Premierløjtnant Ullidt, der havde hjulpet Eleverne med Arrangementet og tillige fungerede som Dommer, foretog Præmieuddelingen. For nydeligt og korrekt forarbejdede Modeller tilkendtes der *Bendt Rom* første Præmie for hans Ellehammer Todækker og *Poul Ernst Jensen* anden Præmie for hans Wright-Maskine, hvis eneste Fejl var, at den var lidt tung.

Af Aarets Begivenheder

Kvindelig Dr. phil.

6. Marts.

For en Tilhørerskare, der mest bestod af Damer, mange i elegante Toiletter, med store Fjer i Hatten, disputerede igaar i Universitets-Annekset Fru Lis Jacobsen for Doktorgraden.

Først opponerede Prof. Vilhelm Thomsen og Docent Dahle-

Fru Dr. phil. Lis Jacobsen.

rup, og efter en Pause tog den lærde Sproghistoriker, Dr. phil. P. K. Thorsen fat. Den berømte Prof. Wimmer sluttede Handlingen. Han begyndte som alle Opponenten, der faar Ordet sidst, med at beklage sig over, at de andre netop havde sagt det, han havde tænkt sig, hvorefter han talte en Time. De Ord, der gjorde mest Indtryk paa Doktorandinden, var sikkert hans Indledningsord om, at den foreliggende Bog var et flittigt og grundigt Arbejde, delvis bygget paa originale Studier, og fuldt værdig til Doktorgraden.

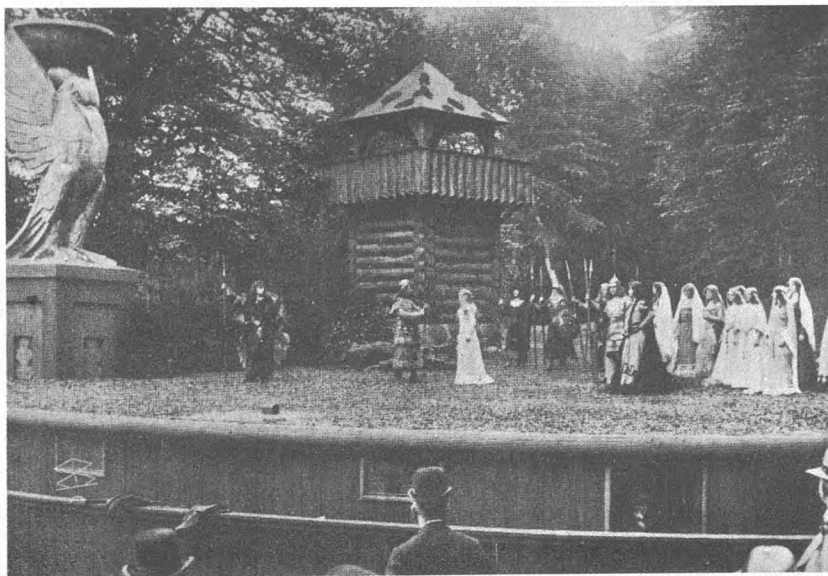
Den nye Billov.

Kun Natkørsel om Sommeren.

22. Maj.

Igaar traadte den ny Billov i Kraft, og det er ret væsentlige Forandringer, den medfører.

Fordringerne til Føreren er skærpede, saaledes at ingen kan faa Førerbevis, før han mindst en Maaned har gennemgaaet et Kursus i Vognens Behandling. Og saa er der den ubehagelige Ting, at man skal opgive Antallet af sine »Hestekræfter« og svare Afgift af dem. Motorvogne har som hidtil kun Lov til at køre paa Hovedvejene om Dagen fra en halv Time før Solopgang til en halv Time efter Solnedgang, naar undtages Tiden fra 15. April til 1. September, hvor Kørsel er tilladt hele Døgnet rundt.

Friluftsteatret i Dyrehaven under Opførelsen af »Hagbarth og Signe«.

Englands Konge død.

7. Maj.

Kong Edward døde Kl. 11,30 i Aftes. I de sidste to Timer før Dødens Indtræden var Kongen uden Bevidsthed.

Kong Georgs Proklamation som den nye Suveræn vil finde Sted under Udfoldelsen af et meget gammelt Ceremoniel, ligeledes den formelle Udnævnelse af Kongeparrets Førstefødte, Prins Edward, til Prins af Wales.

Friluftsteatret i Dyrehaven.

5. Juni.

Friluftsteatret i Dyrehaven indviedes i aftes med Opførelsen af »Hagbarth og Signe«.

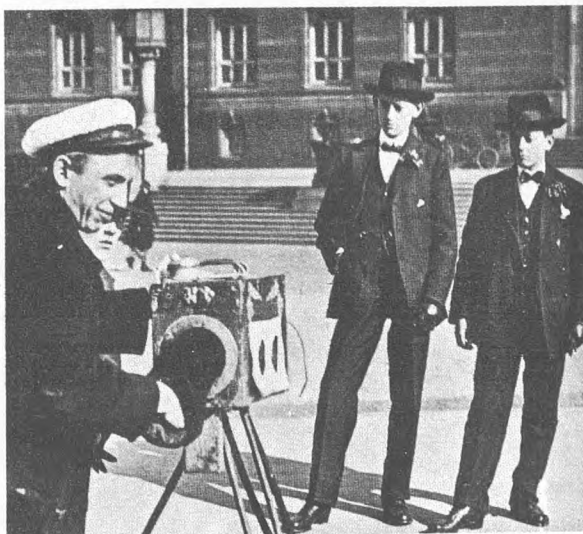
Det blev en uforglemmelig Aften, gribende ved den mægtige Naturstemning, der beherskede alle Sind, indholdsrig ved den unge og stærke Kunst, der syntes skabt ud af selve Stemningen, født under de grønne Bøge og den natblaa Sommerhimmel, der hvælvede sig over Dyrehavens Bakker og Dale. Den danske Digtningens Muser og Gratier vaagede over Friluftsscenen, og Tilskuerne vandrede hjem gennem den dunkle Skov med et Eventyr i Hjertet.

Kanonfotografer.

31. Marts.

Et kendt Gadebillede fra Europas Storbys ses nu ogsaa i Københavns og da særlig paa Raadhuspladsen, hvor Gadefotograferne har opstillet deres smaa Apparater, som hurtigt er bleve døbtte Kanonerne.

Kanonfotograferne har i Paasken haft rivende Afsætning. Det er jo ogsaa en nem Maade at blive forevigtet paa; det varer kun tre og et halvt Minut.

Bjørnsons Ligtog gennem København

Danmark viser Norges store Digter den sidste Ære ved et storstilet Ligtog.

Bjørnstjerne Bjørnson død i Paris 77 Aar gammel.

1. Maj.

Aldrig før har Danmark vist en ikke-dansk Stormand saa megen Ære, som igaar beredtes Bjørnstjerne Bjørnsons Minde.

Thi det var ikke blot København, der hædrede den døde Digter, selv om naturligvis de Titusinder, der deltog i Sørgetoget, og de Tyvetusinder, der hilste det fra Fortovene og Husene, i langt overvejende Grad var Københavnerne. Det var — med Regeringen og Rigsdagens Formænd i Spidsen og med mange betydende Repræsentanter fra alle Landsdele — netop hele Danmark, der bøjede sig i Kærlighed og Respekt for Norges Stormand.

Skønt der paa Banegaarden var Trængsel, raadede der en Stemning af vemodig Højtid.

Kun faa Minutter forsinket gled Toget langsomt, ganske langsomt ind i Hallen, mens Alle i Tavshed blottede Hovedet, og et Orkester istemte Beethovens Sørgemarsch.

Tilstede ved Familien Bjørnsons Modtagelse var Ministrene og Kabinetssekretær Krieger, der overbragte Fru Bjørnson Kronprinsregentens Hilsen og bød hende sin Arm. Konsejlspræsident Zahle førte Fru Dagny Langen og Finansminister Brandes Fru Bergliot Ibsen.

*

Bjørnsons Ligtog gennem Byen.

Sørgetoget gennem Byen.

Efter at alt var rede til, at Toget kunde skride frem, gik Bjørnsons Sønner hen bag Kisten, og umiddelbart bag dem stillede Ministrene og de nærmeste Venner af den Bjørnsonske Slægt sig op. Idet Ligvognen bevægede sig frem, sænkedes Fanerne, og Orkestret, der nu havde taget Plads foran de seks sorte Heste, der trak Vognen, istemte Hartmanns Sørgemarsch.

Overalt vajer Flagene paa halv. Mange Huse er klædt i Sorg. Processionen kommer kun langsomt frem. Det kniber baade foran, hvor Trængslen undertiden gyder sig ud over Kørebanen, og bag Sørgetoget, hvor efterhaanden ikke saa faa Ubudne slutter sig til Processionen.

Konsejlspræsident Zahle taler paa Toldboden.

En gribende Afskeds-Højtid paa Toldboden

Panserskibet »Norge« var ankommen til Toldboden tidlig om Morgenen, og dets lyse, graablaa Skrog hævede sig i Vejret inde ved Kajen.

Da Sørgetoget kom, maatte de store, stærke Betjente danne Kæde og af al deres Kraft kaste sig bagover som en levende Bølgebryder mod Mængdens Pres. Alle blotter Hovedet, medens Havnebetjentene løfter Kisten af Vognen og anbringer den paa Katafalken. Og nu bestiger Konsejlspræsident Zahle Talerstolen:

— For sidste Gang har det danske Folk Bjørnstjerne Bjørnson som Gæst. For sidste Gang har han samlet, som ingen anden formaaede det, de store Skarer, det hele Folk.

Han glemte os ikke, hverken naar han var hjemme, eller naar han var ude. Altid fornåm vi hansaarvaagne Kærlighed, altid vidste vi, at i Sorg og i Glæde, i Nedgangens som i Hæderens Dage — altid var Bjørnsons vidunderligt omfattende Samfølelse hos os.

Danmark sørger sammen med hele Norden ved denne Kiste, der rummer Støvet af Norges største Søn. Danmark byder sin store norske Ven Farvel. Ære være for altid i danske Hjerter Bjørnstjerne Bjørnsons Minde.

Det sidste Farvel.

Om Bord paa Panserskibet modtog Minister Hagerup Baaren paa Norges Vegne, og langsomt, ganske langsomt satte det imponerende Skib sig i Bevægelse. Alt var Tavshed. Man ser kun Skibet, der fjerner sig, de to sørgeklædte Skikkelser, der staar og vinker Farvel, Bjørn Bjørnson og Søsteren Fru Bergliot Ibsen. De to alene ledsager Faderens Lig helt tilbage til Fædrelandet.

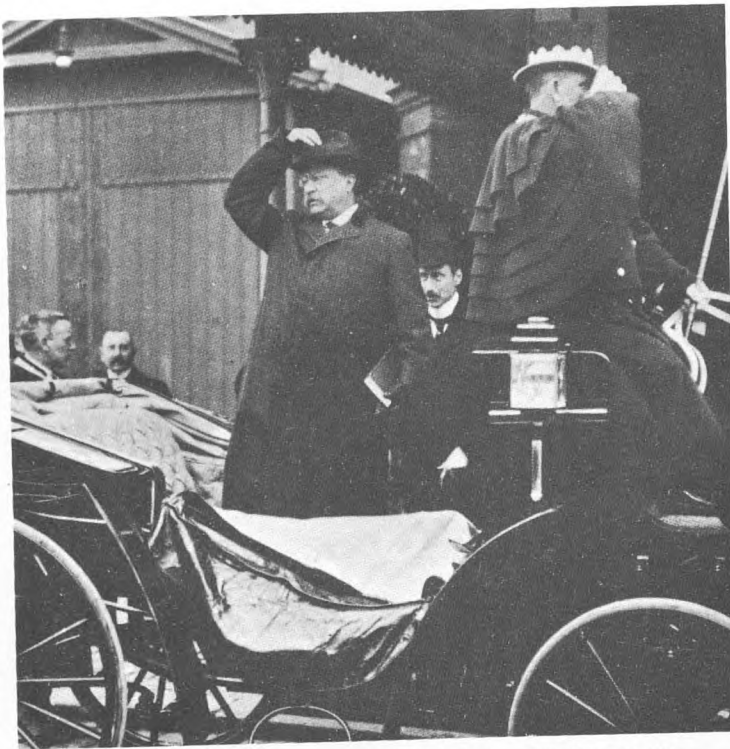
Skibet glider udover, og Mængden spredes langsomt og roligt.

Klaus Berntsens Venstre-Ministerium

Ekspresident Roosevelt et Døgn i Kjøbenhavn.

2. Maj.

Danmarks Hovedstad byder i Dag Amerikas Ekspresident, Oberst *Roosevelt*, et hjerteligt Velkommen. Efter alle Begivenhederne paa Ekspresidentens udstrakte og righoldige Rejse, efter de eventyrlige Jagtture i Afrika og Besøgene i Rom, Paris og Haag er det ikke store Ting, vi kan byde, tilmed da Tiden er saa knapt tilmaalt. Men Oberst *Roosevelt* har jo fra tidligere Tid godt Kendskab til den danske Nation, og forhaabentlig vil dette ene Døgns Samvær kunne erstatte ved Hygge og Hjertelighed, hvad det nødvendigvis maa komme til at savne i Henseende til storlaaede Oplevelser.

Ekspresident Roosevelts Ankomst til Kjøbenhavn. Bag ham skimtes Kronprins-Regenten.

Etatsraad Ferslev død.

Skaberen af det største danske Bladforetagende.

7. Juli.

Etatsraad *Ferslew*, Skaberen og Ejeren af de *Ferslewske Blade*, er i Gaar afgaaet ved Døden under et Ophold i Aachen, 74 Aar gl. Oprindelig Litograf begyndte *Ferslew* allerede ganske ung som Bladudgiver og udvidede Virksomheden i 1864 med »Aftenposten«, der senere efterfulgtes af »Dagbladet«, »Dagens Nyheder« og »Nationaltidende«. *Ferslews* geniale Tanke var gennem forskellige Aviser med et fælles Annonce-Tillæg at faa alle Befolkningsslag i Tale. Og det lykkedes ham. Han var den første, der indførte en Rotationspresse

og en Sættemaskine, han oprettede en Papirfabrik og var saaledes Industridrivende i stor Stil. I Skatteministerne figurerede *Ferslew* med en Aarsindtægt af 250,000 Kr., og da han personlig var en nøjsom Mand, efterlader han sig Millioner til sin Søn *Chr. Ferslew* og Datteren, *Fru Levin*, gift med den tidligere Censor, *ORSF. Carl Levin*.

J. C. Christensen vinder Valgsejr midt under Rigsrets-Forhørene.

21. Maj.

Midt under Rigsretssagen, hvor *J. C. Christensen* staaer anklaget for sit Forhold som Konsejlspræsident overfor *Alberti*, vandt han en stor Valgsejr. Folketingsvalget igaar gav nemlig *J. C. Christensen* nøjagtigt Halvdelen af Folketingets Medlemstal, 57, naar *Færøerne* regnes med.

Konsejlspræsident Klaus Berntsen.

Klaus Berntsens Ministerium.

5. Juli.

Paa *Fredensborg Slot* modtog Kongen iaftes Folketingsmand *Klaus Berntsen*, som forelagde sin Ministerliste. Denne Liste, der sanktioneredes af Kongen, ser saaledes ud:

Folketingsmand *Klaus Berntsen* Konsejlspræsident og Forsvarsminister samt Kultusminister ad interim.

Grev *W. Ahlefeldt-Laurvigen* Udenrigsminister.

Folketingsmand *N. Neergaard* Finansminister.

Folketingsmand *Anders Nielsen* Landbrugsminister.

Folketingsmand *Thomas Larsen* Minister for offentlige Arbejder.

Hypotekbankdirektør *Jensen-Sønderup* Indenrigsminister.

Højesteretssagfører *Fritz Bülow* Justitsminister.

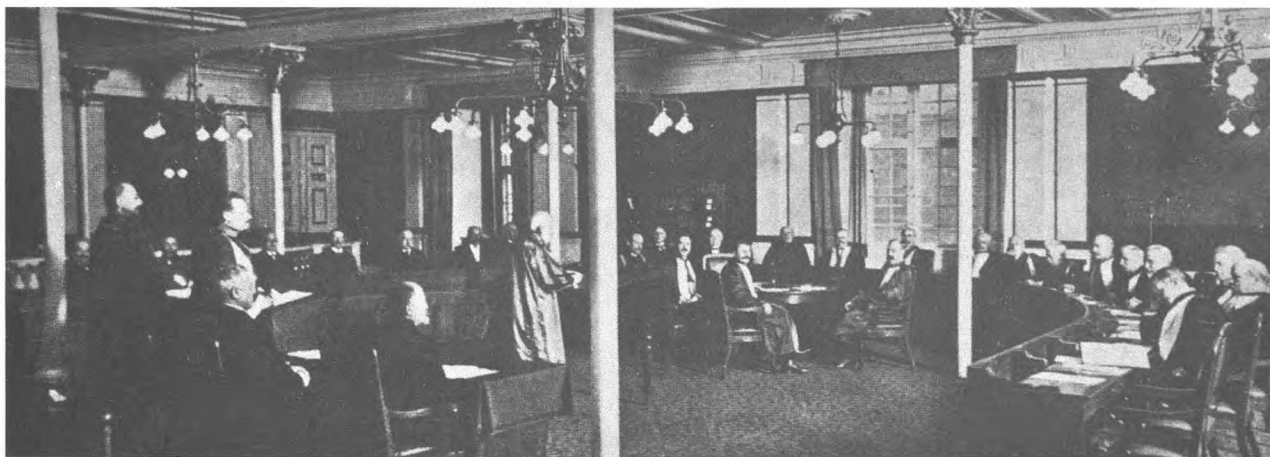
Grosserer *O. B. Muus* Minister for Handel og Søfart.

Til Kultusminister er udset Højskoleforstander *Jac. Appel*, Askov, som ikke kan tiltræde Embedet, før Højskolens Forhold er ordnede.

Etatsraad Ferslew.

Rigsretssag mod J. C. Christensen og Sig. Berg

Rigsretten i Landstingssalen. Til venstre ses den offentlige Anklager, HSF. Ree og Forsvareren HSF. Bülow, begge staaende. Umiddelbart foran dem, siddende, J. C. Christensen og Sig. Berg.

Anklagens fire Punkter.

Efter Rigsdagsbeslutning er fhv. Konsejlspræsident J. C. Christensen og fhv. Indenrigsminister Sigurd Berg sat under Rigsretsanklage for at have forsømt deres Embedspligt m. H. t. følgende:

1. Landbrugslotteriet, hvis Bevilling blev givet til et Selskab, hvori Albertis Svoger var økonomisk interesseret.
2. Tilsynet med „Bondestandens Sparekasse“, hvis fejlagtige Aarsregnskab Ministeren var bleven gjort bekendt med.
3. Opretholdelsen af Alberti som Justitsminister trods de direkte Sigtelser, der rettedes mod ham.
4. Ydelsen af et Laan af Statskassen paa $1\frac{1}{2}$ Million Kr. til „Bondestandens Sparekasse“, hvilket Laan ydedes uden Hjemmel.

Rigsretten afholdes i Landstingssalen. Der er ialt 11 Assessorer og 12 Landstingsdommere med Justitiarius, N. Lassen, som Formand. Offentlig Anklager er Højesteretssagfører G. M. Ree, Forsvarer for begge de Anklagede Højesteretssagfører Bülow. Første Møde 9. Januar.

I Forgrunden ses J. C. Christensen og Sigurd Berg som Anklagede i det afsluttende Møde i Rigsretssagen.

Anklage og Forsvar.

Under uhyre spændt Interesse finder Rigsrettens Forhandlingler Sted. Punkt for Punkt gennemgaar den offentlige Anklager de to fhv. Ministres Forhold til Alberti, og søger gennem Vidneafhøringer at bevise de anklagedes Mangel paa Vilje til at gribe ind overfor en Mand, der sad som Landets Justitsminister, skønt de var blevene advarede Gang paa Gang af Administrationens Embedsmænd, og til Trods for de offentligt rejste Sigtelser mod ham. J. C. Christensen og Sig. Berg indskrænker sig til at besvare direkte Forespørgsler fra Anklageren, men overlader iøvrigt Forsvareren at tale deres Sag.

Dommen!

18. Juni.

Kl. 9,05 iaftes traadte Rigsretsdommerne ind i den med Tilhørere fyldte Sal. Formanden oplæste med tydelig Røst Dommen:

Thi kendes for Ret:

Folketingsmand Jens Christian Christensen bør for den offentlige Anklagers Tiltale i denne Sag fri at være. Redaktør Sigurd Berg bør til Statskassen bøde 1000 Kr. eller i Mangel af denne Bødes fulde Betaling inden 15 Dage efter denne Doms Forkyndelse hensættes i simpelt Fængsel i 60 Dage.

Sagens Omkostninger, derunder i Godtgørelse til Højesteretssagfører Ree 10,000 Kr., udredes af Statskassen, dog at Anklagede Berg betaler en Femtedel af nævnte Godtgørelse.

Præmisserne.

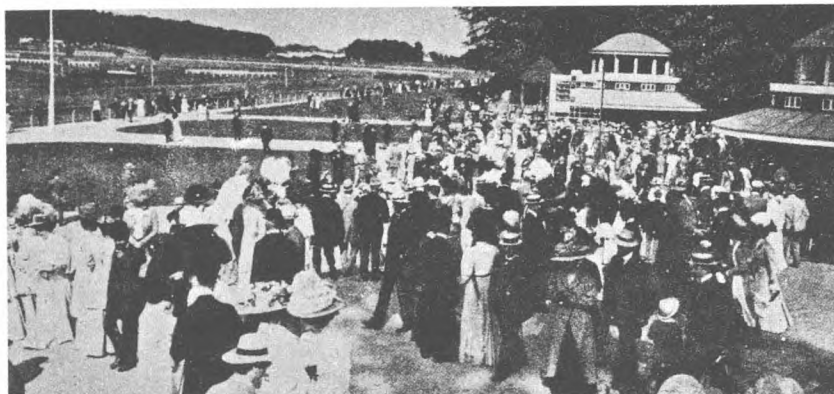
Lotterisagen: Der er ikke Grund til at antage, at J. C. Christensen har forfulgt andre Formaal end Forsvarets Interesse.

Laanesagen: Man kan ikke forkaste J. C. C.'s Forklaring om, at Laanet ydedes for at afværge run paa Sparekassen, hvis mistlige Stilling ikke var ham kendt.

Undersøgelsen af Albertis Forhold: Der maa gives Anklagen Medhold i, at da de navnlig paa Rigsdagen i Foraaret 1908 fremkomne Oplysninger saa bestemt pegede hen paa Misbrug og Vilkaarlighed i Albertis Embedsførelse, har J. C. C. ikke handlet forsvareligt ved under Henviisning til, at der ikke forelaa Beviser, at nægte sin Bistand til disse Forholds Undersøgelse, men paa den anden Side foreligger der saadanne undskyldende Omstændigheder, at J. C. C.'s Forhold i saa Henseende ikke findes at kunne henføres under nogen af Straffelovens Bestemmelser.

Sig. Berg burde ifølge det oplyste, og efter fra paalidelig Kilde at have faaet Underretning om Sparekassens fejlagtige Regnskab, ufortøvet og uden Betænkning have draget Omsorg for en Undersøgelse. Ved at undlade dette har han gjort sig skyldig i en saadan Tilsideættelse af sin Embedspligt, at den maa paadrage ham Ansvar efter Straffelovens § 143.

Væddeløbs- og Hotel-Première

Den første Dag paa den nye Væddeløbsbane ved Klampenborg.

Væddeløbs-Première i Klampenborg.

Nogle Væddeløbs-Gæster.
Til højre Skuespillerinden Fru Gerda Krum,
Clauson-Kaas' Svigerinde.

6. Juni.

I Gaar indviedes den nye Galopbane i Klampenborg, og der var festlig Premièresstemning blandt de mange Besøgende, som hurtigt fandt sig til Rette i de nye Omgivelser. Banen er stor og smukt beliggende, omkranset af Skov, og saa har den en meget væsentlig Fordel deri, at man overalt har fri Udsigt og kan følge Løbene fra Start til Opløb. Jo, Ritmester Clauson-Kaas fik Sukces paa Foretagendet. Nogle mente, at den gamle Eremitage-Væddeløbsbane var hyggeligere — men der er jo altid nogle, der skal kværulere. Det vrimlede med smukke Damer i elegante Toiletter. De kæmpemæssige Hatte dominerede.

Paladshotellet aabner! Et Pragt-Hotel og en Storstads-Restaurant.

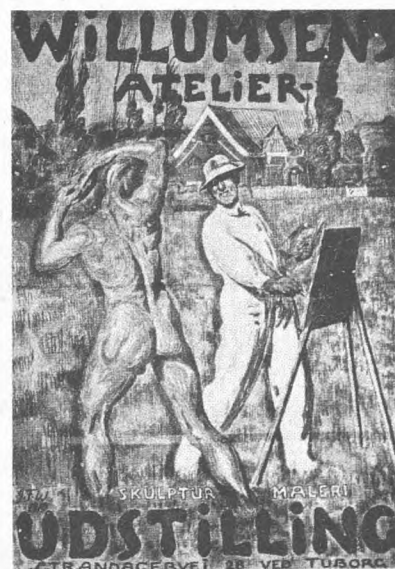
16. Juli.

Endelig — efter utallige Genvordigheder — staar Paladshotellet færdigt. Gang paa Gang har der været meldt om Standsning af Byggeriet, men bestandig har Direktør Anders Jensen klarer Situationen, sidste Gang — efter Rygtet — ved Hjælp af sin »afrikanske Ven«, som Folket endog har givet en kongelig Betegnelse. Men i Aftes aabnedes saa Hotellet, der gør saavel Arkitekt Rosen som Anders Jensen Ære.

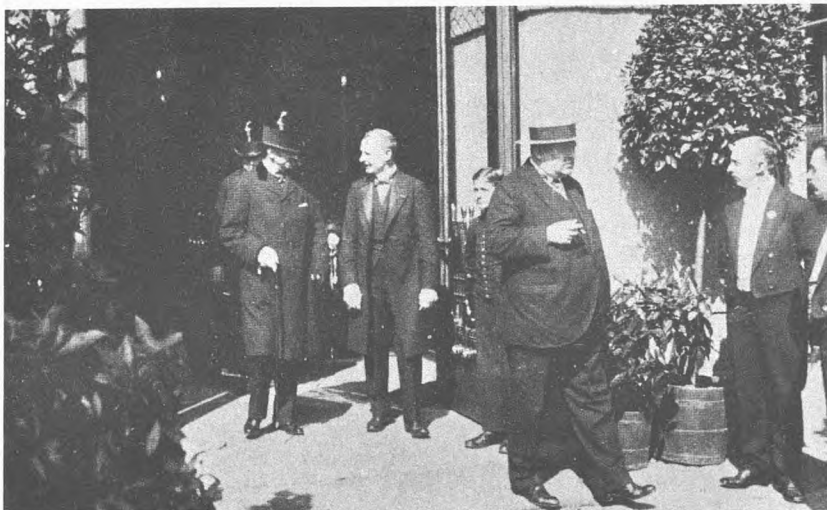
Pragtfuld oplyst laa Marmorhaven, Koncertsalen, Spisesalene, Kaféen og Læseværelset, og til Musikens Toner samledes hurtigt det Publikum, som vi er vant til at se paa Hotel d'Angleterre og paa Bristol.

Værtinden var den unge Fru Anders Jensen. Hr. Anders

Willumsen udstiller!

Jensen selv, hvis højre Haand var medtagen af de mange Lykønsningstryk, holdt sig i Periferien — med vagtsomt Blik vaagede han over, at alle Gæsterne fik The og Kager, at Musikeren spillede, hvad den skulde, at Tjernerne høfligt viste de Besøgende om. Det blev en god Begyndelse. København har faaet et nyt, flot Hotel og en virkelig storstadsmæssig Restaurant. Maatte det nu lykkes den energiske Slagtermester at faa det til at gaa ... bedre end »Marienlyst«, som han stadig siges at have Kvaler med, og lige saa godt som Slagterforretningen, der i hvert Fald ikke trænger til nogen dansk eller »afrikansk«, hverken borgerlig eller kongelig Haandsrækning.

En af de første Gæster, der besaa det ny Paladshotel, var Kong Frederik VIII.
Her følges Kongen ud af Direktør Anders Jensen.

Nervø flyver over Raadhustaarnet

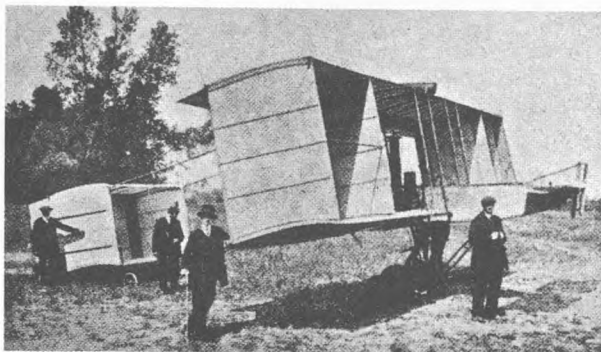
En Luftens Vovehals over Kjøbenhavn.

4. Juni,

Mellem Klokken halvni og ni laftes overraskedes hele Kjøbenhavn. Overalt fra Gader og Torve og fra Husenes Vinduer rettede man Øjnene i Vejret; deroppe sejlede en Flyvemaskine af Sted, rolig og støt, aabenbart styret af en sikker og kraftfuld Haand. Alle forstod, at de her stod overfor en Begivenhed; for første Gang havde en dansk Flyver sat Kursen ind over Kjøbenhavn og passeret Raadhusts Taarn.

Og det varede ikke længe, før det rygtedes, at Vovehalsen var Alfred Nervø, den første danske Aviatiker, ikke blot i Tid, men i Rang og Kraft af sit Kendskab til Flyvesportens Teknik og sin uforanderlige Ro og Koldblodighed.

Lidt efter halvni var Alfred Nervø gaaet til Vejs fra Flyvepladsen paa Amager, og efter en Runde eller to havde han sat Kursen ud over Refshaleøen og Langelinje, og nu styrede han tilbage ind over Byen, Grønningen og Søerne, derpaa videre ad Vestre Boulevard og forbi Raadhusttaarnet, ud over Langebro og tilbage til Pladsen igen. Og dér gik han ned sytten Minutter efter Opstigningen under en Begejstring, som intet kan beskrive.

Alfred Nervø's »Wampa».

Nervø hyldes som en Helt.

Det kneb haardt at faa Nervø ind i den ventende Bil, skønt den begejstrede Mængde bar ham i Guldstol hen til den. Trængslen paa Flyvepladsen var i de Øjeblikke livsfarlig.

Under øredøvende Hurraraab satte Vognen sig omsider i Bevægelse, og fulgt af Hundreder af Cyklister og en ihærdig Ungdom, der energisk klamrede sig fast overalt, banede den sig langsomt frem gennem Trængslen paa Kløvermarksvej, hvor Folk stod tæt paa begge Sider og ventede paa at bringe Flyveren deres Hyldest.

Kan man flyve over Øresund?

29. Juni.

Nervø's vellykkede Byflyvning har fremkaldt en Luftsportsfeber, som er kulmineret i Planerne om at besejre Øresund pr. Flyvemaskine. Man vil flyve fra Kjøbenhavn til Malmø.

Turen kræver godt og vel 30 Minutters Flyvning over aabent Vand.

Amager Aërodromen ligner efterhaanden en Lejrplads. Mange Mennesker tilbringer hele Døgnet derude, ventende paa, at en af Flyverne skal gøre Forsøget. Konkurrenterne ved denne dristige Flyvning er: Alfred Nervø med sin »Wampa», Thorup med det nye danske B. S.-Monoplan, Robert Svendsen med sit Voisin-Biplan, Baron Cederstrøm med en Bleriot-Maskine. Det store Øjeblik indtræffer i en stille Morgentime eller en sen Aftentime — men hvornaar? Hele Byen taler ikke om andet, Flyvefeberen har grebet alle —.

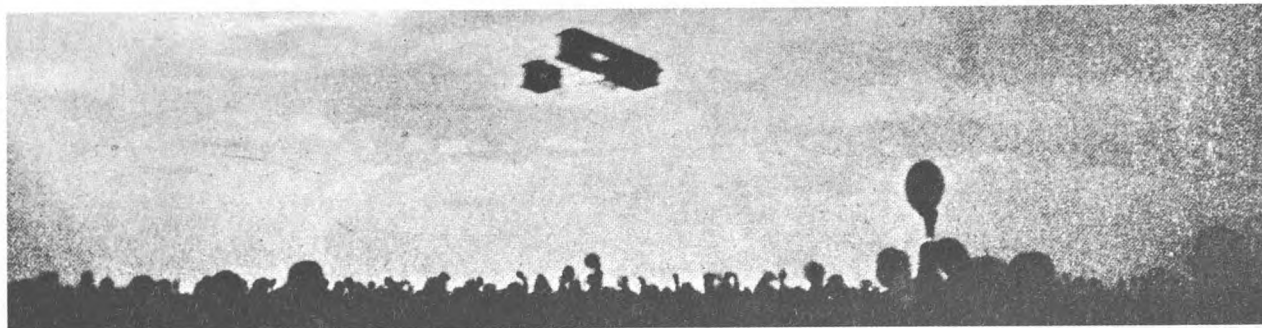
Sundflyvningens Storfavoriter: Robert Svendsen, Baron Cederstrøm og Alfred Nervø.

En Sundflyver lander paa Saltholm.

7. Juli.

Laftes blev det endelig til Alvor med Sundflyvningen. Ganske vist naaede ingen af Flyverne længere end til Saltholm, hvor Cederstrøm i god Behold landede, mens Svendsen, der fløj ligesaa langt, vendte om oppe i Luften og sejlede tilbage til Flyvepladsen — men det blev altsaa dog en Sundflyvning, tilmed en meget smuk Flyvning.

Robert Svendsen over Øresund!

De trofaste Tilskuere gav Rob. Svendsen et dundrende Hurra med paa Vejen, da han i det første Morgengry startede over Sundet.

Sensationel Bedrift af Danmarks yngste Aviatiker.

Første Forsøg — om igen! 17. Juli.

Robert Svendsen er imorges fløjet over Sundet paa sin Voisin-Todækker.

Klokken halvfire steg han første Gang op for at prøve Motoren, som han igaar selv har adskilt og atter samlet efter et grundigt Eftersyn.

Han fløj i en stor Bue ud over Sundet, og man troede ham allerede paa Vej til Malmö, da han efter 8 Minutters Forløb vendte tilbage til Flyvepladsen igen og landede. En temmelig stærk Sidevind havde drevet ham ud af Kurs, og han turde derfor ikke vove Forsøget.

Nu eller aldrig!

I en halv Timestid spadserede han rundt paa Flyvepladsen, iagttagende Vindmaaleren paa sin Hangar. Den gik bestandig langsommere, og ved 4-Tiden besluttede han sig til at prøve igen.

Med sammenbidte Læber og blev af Anspændelse satte han sig op ved Rattet og gav Tegn til Start. Efter et Tilløb paa kun 10—20 Meter lod han Maskinen gaa til Vejrs og sejlede straks ud over Sundet, idet han steg saa brat, som man aldrig har set ham før. Man forstod, at nu var det den sidste Kraftanstrengelse: nu eller aldrig!

Vil han naa over?

Han steg og steg med Skæret fra den opgaende Sol lige i Ansigtet og fjernede sig mere og mere, mens Tilskuerne paa Flyvepladsen, hvoriblandt Nervø, Ellehammer og Grev Moltke stod henfaldne i tavs Beundring.

Kun den, der selv har oplevet dette store Øjeblik, da en Flyvemaskine for første Gang slog Bro gennem Luften mellem Sjælland og Skaane, vil kunne forstaa de Følelser, der besjælede Flyvepladsens Trofaste i Morges.

Mod den lyse Luft tegnede Maskinen sig med sorte, skarpe Konturer, stadig højere og højere til Vejrs, nu og da med en Duven eller en voldsom Slingren, fjernere, mindre og mindre, men i de samfulde 31 Minutter, han brugte til at flyve til Malmö, var han ikke ude af Sigte.

Sundflyvningen gennemført!

Fra Malmö telefoneredes Kl. 5 Morgen: Svendsen er lykkelig landet ved Svenskekysten tæt ved Lindhamn med sin Maskine Kl. 4,35 efter 31 Minutters Sejlads.

Han blev hjertelig modtaget af de mange Mennesker, som havde ventet paa ham; blandt disse var Cederström, der hilste Svendsen Velkommen med de Ord:

»Goddag, din Jävel, det gør mig ondt, at du kom først, men du skal alligevel have Tak og Ros for din Daad.«

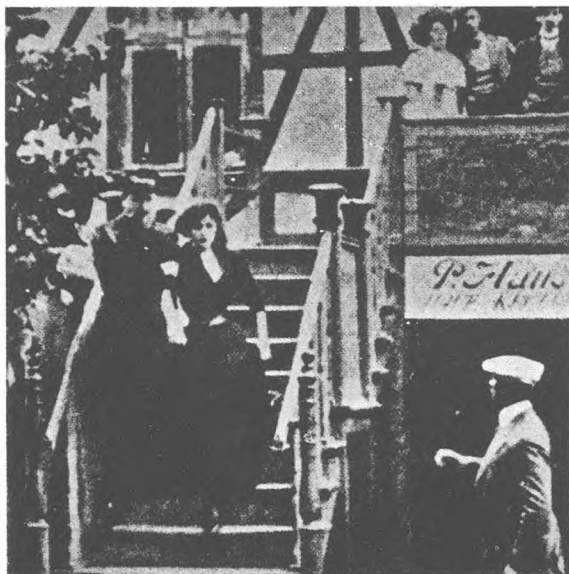

Robert Svendsen paa Malmödamperen hjem efter Sejren.

Rob. Svendsen fejres efter Hjemkomsten til Amager. T. v. Rob. Svendsens Fader og Moder, t. h. hans Bedstemoder.

Dansk Films store Navne

En Scene af »Afgunden«, hvor Asta Nielsen føres bort af Politiet. Scenen er taget hos Lorry i Allégade.

Psilander opdages.

Den unge Skuespiller **Valdemar Psilander** er nu bleven knyttet til *Ole Olsens* Nordisk Film, hvor han sammen med Fru *Clara Wieth* spiller Hovedrollerne i den nye Film »Foran Fængslets Port«. Hr. **Psilander** begyndte paa Odense Teater hos Direktør *Walther*, hvor han gjorde megen Lykke bl. a. som Prinsen i »Der var engang —«, senere har han paa Frederiksberg Teater og sidst paa Dagmar-teatret med *Held* spillet en Del Roller, men det synes, som om Filmen er hans rette Felt. I »Foran Fængslets Port«, der er en stærk og bevæget Folkekomedie, er **Psilander** en Etatsraadssøn, der dyrker dyre Damebekendtskaber og skriver Falsk. Han og Fru *Wieth* som *Elskerinden* præsterer et sjældent kønt og dybt Spil.

Psilander og Clara Wieth (Fru Pontoppidan) i »Foran Fængslets Port«.

„Afgunden“

En dansk Kunst-Film
i »Kosmorama«

13. Sept.

Den originale danske Kunstfilm *Afgunden* af *Urban Gad* præsenteredes i Gaar Eftermiddags for en indbudt Kreds, i hvilken saas mange af vor Teaterverdens Spider. Den særlig kyn-dige Forsamling hilste til en Begyndelse de i Filmen medvir-kende Kunstnere med muntre Genkendelses-udbrud, men reves snart med af Hand-lingens Alvor. . . . Hr. *Dinesen* er en troværdig og sympatisk Elsker, og Hr. *Reumert* aabenbarer

sig som en udmærket Mimiker. *Afgunden* bæres dog fortrinsvis af Frk. *Asta Nielsen*. I Scenen, hvor hun skrider ned ad Trappen ved Be-

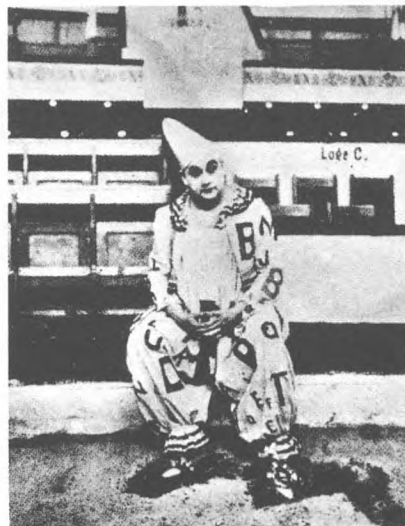
Asta Nielsen og Poul Reumert danser Apache-dans i »Afgunden«. Tegning af *Urban Gad*.

tjentens Arm, med et halvt udslukt Blik som paa en Søvn-gænger-ske, er der en tragisk Højhed over hende, som ganske betog.

Kosmorama er da sikker paa sin Sukces. En »Gauchodans«, danset af Hr. *Reumert* og Frk. *Asta Nielsen*, skal Alle se.

Carl Alstrup vil helst være Klovn.

En aabenhjertig Udtalelse.

Carl Alstrup som Klovn.

November.

Carl Alstrup er bleven interviewet af *A. W. Sandberg* til det ny Teaterblad »Masken«. Han udtaler, at han, hvis han ikke var ved Teatret, helst vilde være Klovn. Og for at der ikke skal være nogen Tvivl, har han ladet sig fotografere i Klovnkostume og skrevet Svaret nedenunder.

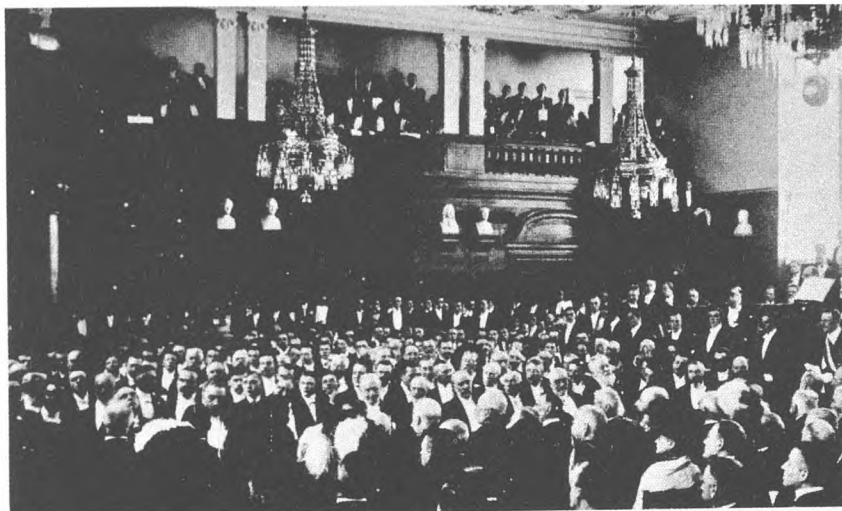
Naar »Masken« spørger mig hvad jeg vilde være, om jeg ikke var ved Teatret, da er mit Svar i overtaende Billede.

Altaaa Klovn!
Mange vil jo nok sige:
»Ja men det er han jo
bestil svare jeg, Hellere
morson Klovn end
kedelig Skuespiller.«

November 1910.

Carl Alstrup.

Studenter, Journalister, Socialister og Ildfest

Indvielseshøjtideligheden i Studenterforeningens nye Hus i Aborreparken.

Studenterforeningens nye Bygning indvies.

2. Oktober.

Igaar fandt den festlige Indvielse af Studenterforeningens nye Bygning i Aborreparken Sted under Iagttagelse af det sædvanlige Festsæremoni: Kantate og Taler.

Præcis Klokkeren to lød Hornfanfarer, og ind traadte den ledende Senior, Højesteretsadvokat Harboe, med Kronprins Christian og Universitets-Rektor, Prof. Salomonsen. Der var almindelig Glæde over det nye, smukke Hus til Afløsning af den gamle »Slavekirke« paa Gammelholm.

Den første Rundskuedag.

11. September.

Den første københavnske Rundskuedag igaar — arrangeret af »Journalistforbundet« — blev en smuk Succes. Byen var forvandlet fra Kl. 9 om Morgenen. Overfulde Sporvogne klemte sig kun med Besvær frem gennem Mængden; hist og her store Opløb udenfor tilsyneladende ganske fredsommelige Huse, overalt Mennesker, hele Klynger, store Familier — en Mand, Kone og Børn — der styrtede afsted med smaa grønne Hæfter i Hænderne. Det viste sig at være en glimrende Idé, at Folk kan faa Adgang til de fleste af de Steder — Fabrikker, Hoteller, Bryggerier o. s. v. — som de ellers ikke til daglig har Lejlighed til at se. Med det lille Hefte i Haanden var man en Slags Journalist for en Dag.

International Socialist-Kongres.

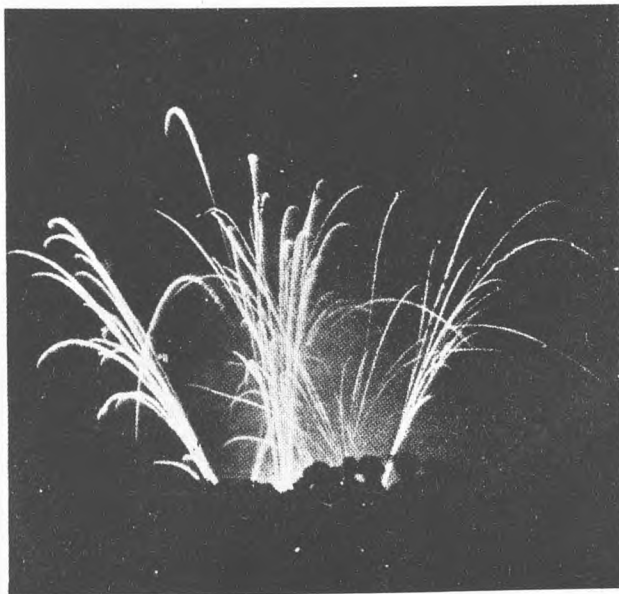

Den franske Socialistfører Jean Jaurès taler i Raadhushallen.

September.

I den forløbne Uge har København helt været præget af den store internationale Socialist-Kongres, der afholdes her i Byen. Over 800 Delegerede fra mange Lande er stævnet sammen her, og det socialdemokratiske Partis nye Forretningsfører, Th. Stauning, har haft en travl Tid med i alle Enkeltheder at lede det omfattende Arrangement med Sammenkomster, Møder og Demonstrationstog. Ved Aabningshøjtideligheden havde man Lejlighed til at høre den berømte belgiske Socialist Vandervelde. Af andre kendte Navne kan nævnes: Plekanow, Rusland, Vaillant, Frankrig, Dr. Renner, Østrig, og Jean Jaurès, Frankrig.

Den store Kongres afsluttedes med en Fest paa Raadhuset, hvor bl. a. Jaurès, Frankrig, talte.

Ildfest paa Fælleden.

14. Sept.

Hr. Ivar Schmidt har haft den gode Idé at ville vise Københavnerne en rigtig Ildfest. Der var da ogsaa forleden og nu i Aftes stævnet henved 30,000 Mennesker sammen paa Ingeniørfælleden for at overvære Fyrværkeren Mr. Brocks Fyrværkeri-Kunster, men det blev unægtelig en Skuffelse. Man fik Røgen i Øjnene, og det var smaat med Raketterne og Solene. Enten var Krudtet vaadt eller ogsaa var Mr. Brocks ikke den Troldmand, som Hr. Ivar Schmidt havde drømt om.

Partiets Forretningsfører Th. Stauning, der har Æren af Kongressens Arrangement.

Et Blad af Byens Dagbog

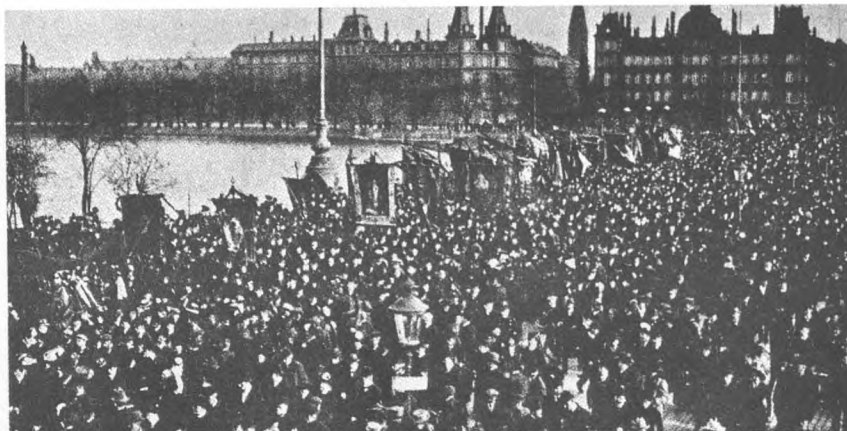
Herolds Opera paa Dagmartheatret.

Herold i »Konge for en Dag«.

13. Oktober.

Det blev en Festaften i Aftes paa Dagmartheatret, da Herold indledede sin Operasæson med »Konge for en Dag«. Han saa pragtfuld ud og sang bedaarende. Ogsaa de øvrige i Ensemblet var rosværdige, først og fremmest naturligvis Frk. Ida Møller, desuden den nye Hr. Bruusgaard, Hr. Einar Linden og Hr. Aage Fønss. Fremkaldelserne til sidst var legio og afsluttedes med, at Herold viste sig sammen med Direktørerne Liebman og Fritz Petersen.

Sørgetoget med Borgmester P. Knudsens Kiste drager over Dronning Louises Bro.

Det nye Rigshospital tages i Brug.

September.

Den 23. August afsløredes Rudolf Tegners omstridte Finsen-Monument, »Mod Lyset«, ude paa Blegdamsvejen ved det nye Rigshospital. Og selve dette mægtige nye Institut er nu ogsaa taget i Brug. De kendte Overlæger fra Bredgade, Knud Faber, Thorkild Røvsing, Salomonsen, Schaldemose, Gram og Leopold Meyer har nu faaet moderne og storstilede Omgivelser at arbejde under. Det nye Rigshospital, som Martin Borch har rejst, er jo en hel By, — en By, der har kostet 10 Millioner Kroner. Som bekendt er Pavillonssystemet gennemført overalt, og herved har man undgaaet de store, kedelige Murmasser, der f. Eks. præger Kommunehospitalet.

Dansk Lægevidenskab har her endelig faaet en værdig Ramme om sit Arbejde, til Gavn og Glæde for Tusinder af Syge og til Ære for det Folk, der ofrede Pengene.

Det nye Rigshospital set fra Tagensvej. Til venstre ses Fløjen med Fødselstiftelsen, til højre Finsen-Monumentet.

Socialdemokratiets Første-Mand død. Borgmester P. Knudsens Jordefærd.

31. Oktober.

Socialdemokratiets Førstemand gennem mange Aar, den dygtige og prægtige Borgmester P. Knudsen, fik i Gaar en højtidsfuld og storstilet Jordefærd.

I hele det socialdemokratiske Parti satte man hans Arbejde for Partiet og dets Presse højt, og som en sidste Hædersbevisning begravedes han paa Partiets Bekostning. Et mægtigt Sørgetog med alle Socialdemokratiets florumvundne Faner fulgte Kisten ud til Lørups Ridehus, der var fyldt til sidste Plads af det mægtige Følge. Tillidsmænd fra nær og fjern havde givet Møde, og det store Lokale var omdannet til et stemningsfuldt Kapel. Ogsaa enkelte af Udlandets socialdemokratiske Partier havde sendt Deputationer. Et Væld af Blomster dækkede Arbejderførerens Kiste, og Efteraarsdagens gyldne Solskin sendte sine Straaler som Afskedshilsen til det sidste Folkemøde, hvor P. Knudsen samlede sine Tropper. Her bragte Folketingsmand Th. Stauning sin Ven og Læremester og Forgænger som Partiets Forretningsfører en sidste Hilsen og talte gribende Afskedsord til den afholdte Fører.

Albertis Dom.

8 Aars Tugthus.

Ved Kriminalrettens ordinære Samling i Formiddags Kl. 10 oplæste Justitiarius From Dommen over Alberti.

— Thi kendes for Ret!

Arrestanten Peter Adler Alberti bør straffes med Tugthusarbejde i 8 Aar. Saa betaler han og Aktionens Omkostninger samt i Salær til Aktor og Defensor 1500 Kr. til hver.

At efterkomme under Adfærd efter Loven!

En pinlig Teateraffære vækker Opsigt

Skuespillerinder ved Casino retter graverende Anklage mod Fritz Petersen.

**Man kræver den nye Direktør fjernet fra Casino og
Dagmartheatret.**

9. November.

En højst ejendommelig Affære er under Udvikling i vor Teaterverden: En Række Skuespillerinder har henvendt sig til Dansk Skuespillerforbund med Klager over deres Direktør, Hr. Fritz Petersen. Klagerne gaar ud paa, at Direktøren gør sine Rollebesætninger afhængig af Forhold, som er Teatret og Kunsten uvedkommende.

Næstformanden i Skuespillerforbundet, Hr. Poul Reumert, har henvendt sig til Justitsminister Bülow for at søge at faa tilvejebragt en Mægling.

Direktør Fritz Petersen tilbageviser kategorisk alle disse Beskyldninger.

Poul Reumert og Holger Hofman tager Affære.

10. November.

I Gaar tog Klagerne mod Direktør Fritz Petersen fastere Form. Der udsendtes fra Klagerne følgende »officielle« Meddelelse:

»Efter Indbydelse af Næstformændene i Skuespillerforeningen og Skuespillerforbundet, Skuespiller ved Det kgl. Teater Holger Hofman, og Skuespiller Poul Reumert, afholdtes et Møde, hvor blandt andre Hr. Overretssagfører Ricard var til Stede.

Efter at have hørt en Fremstilling af Forholdene paatog Hr. Ricard sig at foretage de videre Skridt i Sagen, der foreløbig gaar ud paa en Klage over Teaterdirektør Fritz Petersen for Overtrædelse af Straffelovens § 185:

(»Den, som ved uterligt Forhold krænker Blufærdigheden eller giver offentlig Forargelse, straffes med Fængsel paa Vand og Brød eller med Forbedringshusarbejde«).

En Sag, der vækker Afsky.

Affæren Fritz Petersen er nu i rivende Udvikling, og hele Byen taler ikke om andet. Dobbeltlederen, der jo baade hersker over Dagmartheatret og Casino, beskyldes offentligt for at have forlangt af Damerne paa Casino, at de for at

Fritz Petersen.

faa Roller, skulde være villige til at hengive sig til ham...

Hos store Dele af Publikum vækker denne Sag imidlertid stor Afsky, og Bladene hævder nu, at Angriberne har været for voldsomme og brutale i deres Fremgangsmaade, at der jo er langt tilbage til, at den Anklagede er retslig dømt, og at han derfor heller ikke bør være det i den offentlige Mening.

Justitsministeren afviser Klagen.

23. November.

Justitsminister Bülow har svaret Klagerinderne, at da deres Klager ikke synes tilstrækkeligt underbyggede, vil Sagen »næppe kunne ventes tilendbragt uden ved Afhøring gennem Politiet«.

Direktør Fritz Petersen tvinges til at forlade begge Teatrene.

24. November.

Affæren Fritz Petersen har taget en højst alvorlig Vending: Direktør Fritz Petersen tilbyder at trække sig tilbage fra Dagmartheatret straks, men ønsker af økonomiske Grunde

at fortsætte Sæsonen ud paa Casino. Klagerinderne og deres Raadgivere kræver imidlertid, at Fritz Petersen straks skal fjernes fra alt Teaterliv.

25. November.

Under et voldsomt Pres erklærer Fritz Petersen sig villig til at forlade begge Teatre.

En Erklæring — og en Afslutning.

28. November.

Under Medvirken af Byens mest erfarne Teaterdirektør, Vilhelm Petersen, affattedes i Gaar følgende Erklæring:

Da saavel de Damer, der anklagede Direktør Fritz Petersen, som denne selv har foretrukket at afgøre deres Mellemværende uden at indblende det Offentlige i Sagen, er denne ved medundertegnede Direktør Vilhelm Petersens Mellemkomst nu afsluttet derved, at Direktør Fritz Petersen straks fratræder Ledelsen af saavel Dagmartheatret som Casino, og har anmodet os om at bringe de Damer, der har følt sig krænkede, en fyldestgørende Undskyldning.

**Vilhelm Petersen. Fr. Ricard.
Holger Hofman. Harald Koch.
Poul Reumert.**

Fritz Petersen død!

29. Marts.

En voldsom Lungebetændelse gjorde i Gaar Ende paa fhv. Teaterdirektør Fritz Petersens Liv. Hans pludselige Død kommer som en brat Afslutning paa en kort, usædvanlig straalende og tilsidst ved sin Tragik enestaaende Teaterkarriere.

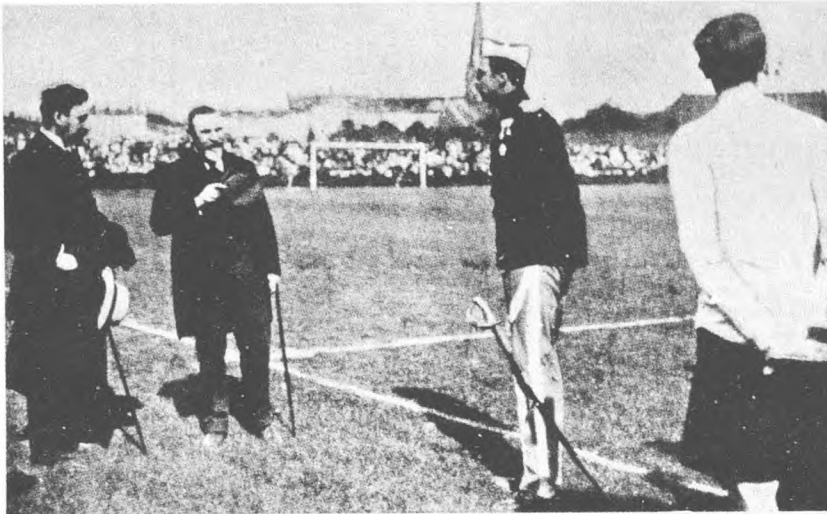
Det var ham, der skabte Sommerlyst, det var ham, der bragte Den glade Enke frem paa Casino, og det var ham, der i Begyndelsen af Sæsonen 1910—11 stod paa sin Magts og Æres Tinde som Leder af to store Scener, Casino og Dagmar, indtil økonomiske Vanskeligheder sammen med de saa meget omtalte Angreb af Skuespillerinderne helt slog ham ud. Han blev kun 34 Aar gammel.

Efterskrift.

Overretssagfører Albeck udtaler paa Casinos Bestyrelses Vegne:

Afviklingen af Fritz Petersens Forhold vil ske saa lempeligt som muligt. Da Skuespillerindernes Felttog begyndte, stillede Bestyrelsen sig paa den angrebne Direktørs Side, fordi der aldrig er rettet nogen Klage mod ham her, fordi han altid har ledet Teatret tilfredsstillende, og fordi det er vor Overbevisning, at han vilde have forstaaet at afvikle sine øjeblikkelige økonomiske Vanskeligheder, hvis han havde faaet Lov at drive Teatret i Fred.

Sport — Revy — Mode og Variété

I Gaar den 7de Marts aabnedes Kjøbenhavns nye Idrætspark, der er flot og imponerende. Kronprins Christian foretog Indvielsen med en Tale til Ungdommen. Her ses Kronprinsen ved Indvielsen, til venstre Borgmester Jensen og Overretssagfører Nathansen.

Hvad koster en Etatsraad?

Et Ridderkors koster 10 Tusind og en Etatsraadstitel 30 Tusind Kr.

9. Marts.

Folketingsmand *Hans Nielsen* har til Fyens Social-Demokrat skrevet en stor Artikel om den Ordenshandel, der fandt Sted under Ministeriet J. C. Christensen.

Det hedder heri:

Bandagist *Saabye* var Repræsentant, og *Alberti* stod ved Disken. Der er bevislig afsat 2 Etatsraadstitler, 3 Ridderkors og 1 Dannebrogskors. Men der er sikkert mange flere, som maaske vil komme for Dagen, naar Forhørene i den store Ordensaffære bliver forelagt Finansudvalget.

Man spørger interesseret, hvor meget en Etatsraadstitel kostede. Det vides ikke helt bestemt. Men der er betalt 10,000 Kr. for et Ridderkors. Og Etatsraaden er vurderet til 30,000 Kr.

✱

Nattero paa Raadhuspladsen.

Efter megen Klagen — navnlig fra Hotelværterne omkring Raadhuspladsen — har Magistraten besluttet, at Raadhusklokkerne skal tie fra Kl. 12 Nat til Kl. 7 Morgen.

Fru Clara Wieth gaar til Variétéen.

2. Marts.

Fru *Clara Wieth* (senere *Fru Clara Pontoppidan*) gjorde i Aftes med al den *Gratie*, en ung Dame fra den kongelige Ballet paa Kongens Nytorv raader over, Springet fra Teatret over i Variétéen — fordi hun er utilfreds med de Opgaver, Teatret giver hende.

Fru *Wieth* dansede i Gaar i Cirkus Variété i en lille Pantomime *Efter Karnevallet* tre Danse, først spansk Danserinde, saa en ung Pige i lyserød Natdragt og endelig den halvt truende, halvt forførelseriske Aabenbaring fra *Bonifacius-Skæret*.

Fru *Wieths* Sukces var utvivlsom.

Fru Clara Wieth som Tove.

Bukseskørtet.

I Paris er Bukseskørtet sidste Skrig paa Modens Omraade. Der hører en vis Overlegenhed til at bære la jupe-culotte, og det kræver frem for alt, at Damen gaar fast og sikkert paa sine

En Pariserdame i Bukseskørt, set bagfra.

Ben. Gangarten og Fodskiftet fremhæves af Bukseskørtet, og den lille Kvinde, der vover Forsøget, maa ikke paa nogen Maade lade sig forlede til at gaa med mandhaftige Skridt. Tværtimod bestaar Bukseskørtets Pikanteri i Modsætningen mellem det maskulint betonede Klædningsstykke og Bærerskens feminine Ynde.

I Sommerrevyen »Nu stiger den —« bærer den unge Frk. *Karen Møller* (senere *Fru Karen Caspersen*) et Bukseskørt — og gør det nydeligt.

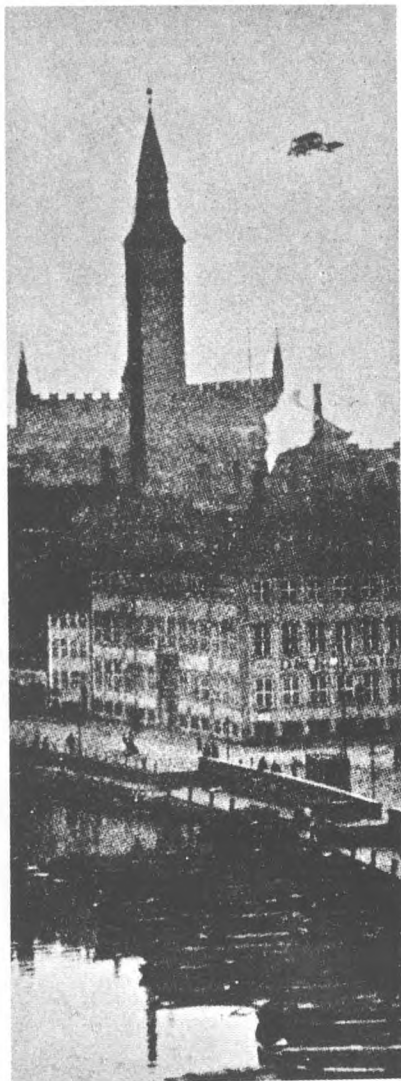
Frk. *Møller* og den unge Skuespiller *Holger Pedersen* (*Gissemand*) er en munter og talentfuld Fornøjelse for Revyen.

Holger Pedersen (*Gissemand*) og *Karen Møller* (*Karen Caspersen*) i Sommerrevyen 1911. Bemærk Frk. *Møllers* fikse Bukseskørt.

Flyvesport — Boldspil — og en Sanger

**Franskmanden Cozic flyver 3 Gange over
Kjøbenhavn og slaar alle Rekorder.**

Cozic flyver over Raadhuset.

7. Maj.

Franskmanden Cozic, som „Skandinaviske Aerodrom“ har engageret, slog i Gaar alle Rekorder, idet han i Løbet af en Time og 12 Minutter ved 6-Tiden om Eftermiddagen fløj tre Gange ind over Byen. Folk var ellevilde. Fra Restaurationerne styrtede Folk med Servietten i Haanden ud paa Gaden, Vinduerne i Husene smækkedes op, Trafikken standsede, alle stirrede op efter den store brummende Fugl, der sejlede roligt hen

over Byens Tage og Taarne. Det var en vidunderlig Oplevelse. Siden Nervø's Flyvning ind over Byen i Fjor og Svendsens Sundflyvning har vi ikke oplevet noget lignende — ja, dette var endda i langt højere Grad opsigtvækkende. Cozic er en pragtfuld Flyver, og han blev ved sin Landing paa Amager modtaget af en jublende Menneskeskare.

**Cozic er den første, der er
kommet flyvende hertil.**

8. Maj.

René Cozic fløj i Aftes fra Malmø til Kjøbenhavn — og blev saaledes det første Menneske, der kom til Danmark pr. Flyvemaskine.

Det historiske Øjeblik overværedes af Tusinder af Kjøbenhavnere. Der blæste 6 Meters Vind. Hans Landsmand Poulin, der nylig er kommet hertil, fløj ham i Møde.

**En ung Sanger
med store Muligheder.**

Lauritz Melchior.

Den unge 21-aarige Barytonsanger Lauritz Melchior, Søn af den kendte Skolebestyrer Melchior, er endnu et ubeskrevet Blad. Men da han har en køn Skikkelse, der gør ham velegnet for Scenen, og da hans Stemme synes at udvikle sig, venter der ham sikkert en Fremtid paa Teatret.

Fra Engländerkampen paa Tagensvej.

**Englænder-Fodbold
paa Tagensvej.**

14. Maj.

7000 Mennesker overværede Englænder-Fodboldkampen i Søndags paa Banen ved Tagensvej. Den engelske professionelle Klub Middlesbrough var dog ikke helt paa Højde med de Englænder-Hold, vi tidligere har haft, og da tilmed Danskerne var temmelig svage, idet mange af de bedste var forhindrede i at deltage, blev Resultatet det overraskende: 1 Maal mod 1, altsaa uafgjort Kamp. Paa Billedet til venstre ses Nils Middelboe, der »header« en Bold ved et kraftigt Spring.

Et uroligt Aar for Teatrene

Bodil Ipsen.

Den unge Skuespillerinde Fru *Bodil Ipsen* vandt en meget stor Sejr i det franske Lystspil »Fru Gaby« paa Folketeatret. Hendes Udtryk for ung Forelskelse og Frygtsomhed er henrivende og nye, milevidt fra det, man baade foran og bag Rampen kalder Teater.

En Teaterskat!

18. Februar.

Finansminister *Neergaard* forelagde i Gaar i Folketinget »Kultur-skatten« med disse Ord:

— Man kunde jo paa Forhaand vente, at en Skat paa noget for Københavnerne Hjerter saa dyrebart som Teaterforestillinger vilde vække Sorg i Hovedstaden. Men ude over Landet erkender man sikkert, at her er et godt Beskatningsomraade. Skatten vil kun ramme dem, der lever og aander i Forlystelselivet.

Ove Rode gaar stærkt imod Teaterskatten: — Man har med Urette kaldt mig Teaterdirektørenes Advokat — der er mange andre, hvis Interesser staar paa Spil: Skuespillere, Forfattere, Musikere.

Johan Knudsen mener, at der bør trækkes en Skillelinie mellem Teater og Varietéer.

A. C. Meyer er imod enhver Skat paa aandelig Vederkvægelse.

Neergaard betegner Modstanden mod Forlystelsesskatten som Skatte-hysteri.

To af Det kgl. Teaters største Kunstnere døde.

Emil Poulsen og Johan Svendsen.

9. Juni.

Emil Poulsen, Det kgl. Teaters en Gang saa straalende Førsteskuspieler, er i Gaar død, næsten 69 Aar gammel.

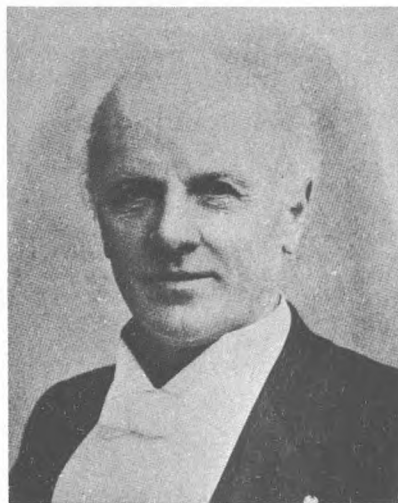
Professor *Emil Poulsen* døde Kl. 6 i Gaar Morges paa sin Villa »Ørnæs«, den sidste i Rækken af den Kæde Villaer, der ligger nord for Marienlyst.

Emil Poulsons Sygdom var af gammel Dato. Allerede i 1882 mærkede han de første Tegn paa den Rygmarvsvækkelse, der lammede hans Ben, og som i Slutningen af Halvfemserne tvang ham til at forlade Scenen...

Mens Flaget gik paa halv paa Det kgl. Teater, standsede Københavnerne og talte sagte sammen. Og et umaadeligt Billedgalleri gik forbi vort indre Blik lige fra *Ambrosius* til *Hjalmar Ekdal*, lige fra *Erasmus Montanus* til *Bisp Nicolas*...

15. Juni.

I Gaar Morges Klokker fire døde Kapelmester *Johan Svendsen* i sin Lejlighed paa Classensvej. Hans stærke Natur, der i Aarevis har afslaaet Sygdommens Angreb, maatte endelig give tabt, Meddelelsen om dette Dødsfald vil ikke blot sprede Sorg i København, hvor *Svendsen* nyskabte det kongelige Kapel og ledede Operaen gennem en lang Aarrække med sin geniale Taktstok, han vil ogsaa blive savnet i Norge, der i ham mister sin største nulevende Komponist, og rundt omkring i Udlandet, hvor hans skønne Værker er kendt.

Emil Poulsen.

Johan Svendsen.

Teater-Misére.

Der er for Tiden en Uro og Omskiftelighed i vor Teaterverden som ingensinde før. Teaterdirektører kommer og gaar, bytter Gaarde eller gaar fallit, hvilket med al ønskelig Tydelighed fremgaar af følgende Oversigt:

- 5. Januar: *Fritz Petersen* fratræder Casino, som overtages af *Holger Rasmussen*.
- 2. Maj: *Emil Wulff* fratræder *Frederiksberg Teater* for at overtage *Centralteatret* i Cirkusbygningen.
- 16. Maj: *Vilhelm Petersen* fratræder *Nørrebro Teater*, som overtages af *Frederik Jensen* og *Anton Melbye*.
- 31. Maj: *Viggo Lindstrøm* fratræder *Det ny Teater*, som overtages af *Ivar Schmidt*.
- 4. Juni: *Holger Rasmussen* fratræder *Casino*, som overtages af *Poul Fjeldgaard*.
- 1. Juli: *Frederik Jensens* og *Anton Melbyes* Debut som Teaterdirektører med Sommerrevyen »Nu styre du«.
- 2. Juli: *Adam Poulsen* overtager *Dagmar-teatret*.
- 1. Oktbr.: *Centralteatret* under *Emil Wulff* aabner i Cirkusbygningen.
- 5. Oktbr.: *Poul Fjeldgaard* fratræder *Casino* efter 1 Maa-neds Forløb som Direktør.

Beværtningerne falder - og Øllet stiger

Bræddehytten er væk.

Et Offer til den ny Tid og den ny Personbanegaard.

»Bræddehytten« er væk, den gamle hyggelige Beværtning, der laa mellem Panoptikonbygningen og Tivolis Facadebygning er jævnet med Jorden for at give Plads til den nye Bernstorffsgade, der fører ned til den nye Personbanegaards Ankomstsider og til Nimb ligeoverfor og Tivolis nye Indgang.

Med »Bræddehytten« forsvinder et Stykke Københavnerliv, der næppe lader sig omplante til den nye Restauration, som Restauratør Fr. Nielsen — med Bibeholdelse af det gamle Navn — har aabnet paa Hjørnet af Helgolandsgade. Den gode, billige Mad bliver vel nok den samme, Stamgæsterne vil ogsaa følge med — men Atmosfæren forsvinder, den hyggelige, hjemlige, madduften, den tobakstaagede Luft, hvor man omkring Stambordet saa Dyr lægen, Baron Eggers, Kaptajn Weiss, Lumbyerne, Gottschalksen, Carl Muusmann, Buntzen ja og mange flere gæve gamle Københavner!

Ogsaa en anden Beværtning, dog af noget nyere Dato, men alligevel et Stykke typisk København, forsvinder, »Café Bech-Olsen«, som Danmarks populære Bryderkonger havde indrettet i en interimistisk Træbygning mellem Helgolandsgade og Panoptikonhuset. Her ligger nu »Gabet« foran Personbanegaarden.

»Café Bech-Olsen« ud for Frihedsstøtten er ogsaa borte, fjernet af Hensyn til »Gabet« foran Personbanegaarden.

Dr. Cook henter sig en ny Fiasko i København.

25. Oktober.

Dr. Cook kom i Gaar hertil og talte i Aftes i Koncertpalæet. Han modtoges med Hujen og Piben, men han vandt efterhaanden Opmærksomhed, gennemførte sit Foredrag og hilstes tilsidst med Bifald.

Men ude paa Gaden blev Dr. Cook overfaldet af Menneskemængden, der brølede »Svindler« i Øret paa ham, slog Hatten af ham og bombarderede ham med raadne Æg.

Dr. Cook har sikkert været her for sidste Gang.

Øllet bliver dyrere! Den højeste Ølskat i Verden.

4. Oktober.

Direktør Benny Dessau udtaler, at den af Hr. Neergaard foreslaaede Forhøjelse af Ølskatten med 1 1/3 Øre pr. Bajer ganske vil lamme vor Ølindustri. Skatten vokser dermed til 3,6 Øre pr. Bajer og bliver den højeste Ølskat i Verden.

Hvad skal en Bajer koste?

17. Decbr.

Bryggere fra hele Landet har i disse Dage holdt Møde for at drøfte Forhøjelsen af Ølprisen. Man har nedsat et Udvalg, der skal tage Stilling til de 2 Øre. Og den Tid er næppe fjern, hvor en Flaskebajer vil komme til at koste 15 Øre hos Urtekræmmeren. Men den første Uges Tid bliver Udvalget ikke færdig med Overvejelserne. — Folk faar saaledes deres Julebajer i Fred.

30. Decbr.

Det gik ikke saa galt, som vi havde frygtet. Øllet stiger kun med 1 Øre og Priserne er fra Lørdag d. 30. December 1911 for:

Lager-, Pilsner-, Wiener- og Münchenerøl	12	Øre pr. Fl.
Exportøl	16	—
Porter	17	—
Skibsøl	9	—
Kroneøl, Lys og Mørk		
Skattefri	10	—
Skattefri Porter	17	—

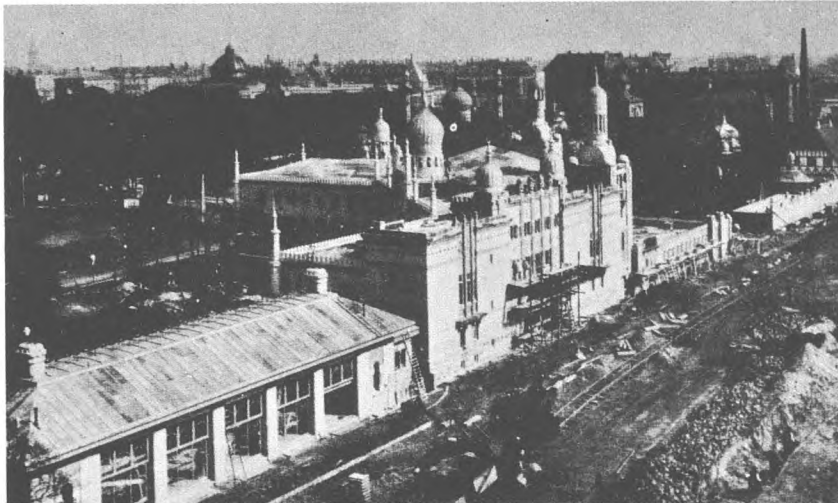
Betjentens Bajer.

Politidirektøren har anlagt Injuriesøgsmål mod Folketingsmand Sabroe i Anledning af, at denne paa et Møde i Grenaa har omtalt, at københavnske Politibetjente under deres Patruljetjeneste om Natten modtager Forringer fra Beværtere i Form af Bajer, Cigarer, Tødder eller Kaffe, der skænkes for dem i et Bagværelse eller sættes ud til dem i Porte eller Kælderhalse

Den gamle hyggelige »Bræddehytte«, som nu er forsvundet, jævnet med Jorden, for at give Plads til den nye Bernstorffsgade.

Byens nye Personbanegaard

Anlægget af den nye Bernstorffsgade, der kræver store Planeringer og Jordarbejder. Til venstre ses den nye »Bræddehytte« og Tivolis nye Bazarbygning med Nimb og den nye Tivoli-Indgang.

Hvad koster Københavns Sporveje?

15½ Mill. Kr. for Overtagelsen.

I Anledning af Kommunens Overtagelse af Sporvejene nedsattes i April en Taksationskommission med kgl. Kommissarius Chr. Lerche som

Kgl. Kommissarius C. Lerche

Formand. Denne Kommission har holdt 60 Møder i tilsammen halvtredie Hundrede Timer. Selskabet krævede en Erstatning paa 18,400,000 Kr., medens Kommunen kun vilde give 13,300,000 Kr.

Taksationskommissionen har fastsat Erstatningssummen til 15,593,000 Kr.

Kommissarius Lerche.

7. Nov.

Kgl. Jernbanekommissarius C. Lerche har afsluttet et drøjt Stykke Arbejde som Formand for Sporvejs-Taksationskommissionen. Kommissarius har fældet den salomoniske Dom, at gaa

lige midt imellem det, Kommunen vilde give, og det, Sporvejselskabet krævede, hvorved han naturligvis har naaet at fortrædige begge Parter. Men det tager Kommissarius med et Smil; en rask og dygtig Mand er han, et klart Hoved og rap i Vendingen. Han har Rutine i at tumle Ministre. Han har vistnok til Dato sorteret under sytten vekslende Indenrigsministre — og det giver Øvelse.

Men han er lidt for ung endnu, kun 43 Aar. Naar han først bliver noget ældre, bliver hans slanke Skikkelse, lette rødblonde Ouerskæg og smidige, elastiske Gang nok lige saa populære, som i sin Tid hans Forgænger, Kammerherre Tobiesens snoede Kommodeben var det. Og til

den Tid bliver Lerche saamænd ogsaa nok Kammerherre, en Udmærkelse, der ikke mindst vil fryde hans Frue, der nu i flere Aar har dannet Centrum i det fashionable Velgørenhedsliv i Taarbæk.

Den nye Personbanegaard.

1. Decbr.

I Gaar indviedes den nye Personbanegaard i København. Trafikminister Thomas Larsen holdt den officielle Indvielsestale. Imponerende tager Bygningen sig jo ikke ud udefra, men kommer man indenfor, glædes man over den lyse og rummelige Hal, hvis Farver virker harmonisk, og som kun har den Fejl, som alle nye Banegaarde i Storbyer har, at der er lang Vej at gaa, før man naar ud og ind.

Hattenaalene skal have Dup!

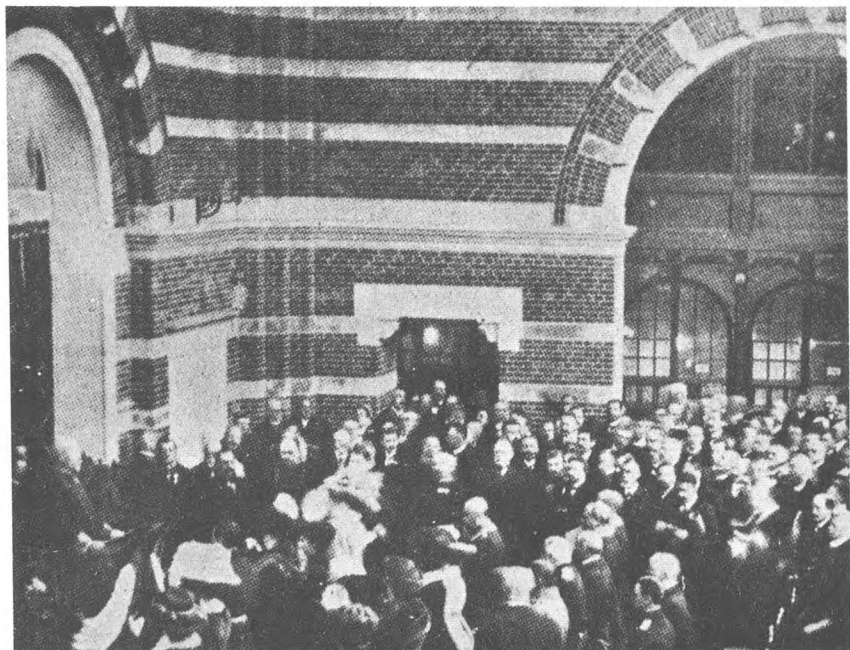
28. Oktbr.

Der føres i denne Tid en haardnakket Kamp mod de lange Hattenaale. En ung Pige fik foreleden i en Sporvogn en Hattenaal i Øjet og har nu mistet Synet paa det. Det sker næsten daglig, at Folk bliver stukket. Nu forlanges det, at Hattenaalene skal beskyttes med en Dup.

Høbspøberjøbs!

Det lille elskelige Ord Høbspøberjøbs har i de sidste Maaneder været en Art Kendingsmaal for glade Københavnerne. Det er startet i Scala af Skuespiller Arvid Ringheim, og dets Betydning er umaadelig omfattende, idet det indbefatter alt, hvad vort korte Jordeliv rummer af spøgefuldt.

Altsaa: Høbspøberjøbs! Lad os se lidt glade ud!

Indvielseshøjtideligheden i den nye Personbanegaards Forhal. Trafikminister Thomas Larsen taler.

Skandaløse Rygter — og en Kæmpebrand

Skandaløse Rygter om Det kgl. Teaters Direktør Dr. Karl Mantzius.

16. Januar.

Der har i længere Tid verseret nogle meget ondsindede Rygter om Det kgl. Teaters Direktør, Dr. phil. Karl Mantzius. Man fortæller, at Teaterchefen, Hr. A. P. Weis, skal have indgivet Klage over Dr. Mantzius til Kultusministeriet; man fortæller, at Balletdirigenten, Hr. Hans Beck, demonstrativt har forlangt sin Afsked, og man fortæller endelig en hel Samling passende, — eller rettere sagt upassende, — Historier om Dr. Mantzius' Interesse for Teatrets unge Balletdamer — meget ondartede Kafébordshistorier, der under »fortrolig Hvisken« gaar Byen rundt.

Teaterchefen dementerer — Politiet jager Rygtesmedene.

I Gaar har Teaterchef Weis udsendt en Erklæring i *Berlingske Tidende*, hvori han meddeler, at alle disse Rygter er blottede for Sandhed, at de kun er ildesindede Sladder, »som jeg ikke betænker mig paa at henvise til den sande Skarnkasse, der rummer alle de løgnagtige og gemene Rygter, der iøvrigt i den senere Tid har cirkuleret om Teatrets Direktør.«

Dr. Mantzius meddeler simpelt hen, at han har henvendt sig til Politiet, d. v. s. til Birkedommer Sylow paa Frederiksberg, under hvis Jurisdiktion Doktoren hører, og anmodet om at lade Rygterne politimæssigt undersøgt. Politiet har allerede faaet Fingre i flere anonyme. Skrivelser paa forskellige Bladkontorer. Der vil ikke blive hyggeligt paa Det kgl. Teater i de nærmeste Dage.

Kultusminister Appel kræver Forklaring af Dr. Mantzius.

19. Januar.

Dr. Mantzius er blevet kaldt op til Kultusminister Appel, der ønskede at tale med ham om de verserende Rygter. Overfor Ministeren har Hr. Mantzius paa det bestemte protesteret mod Rygterne, og i Dag erklærer Ministeren overfor Pressen, at han ikke har nogen Grund til at mistvivle om Doktorens Redegørelse, da han anser Doktoren for at være en Gentleman.

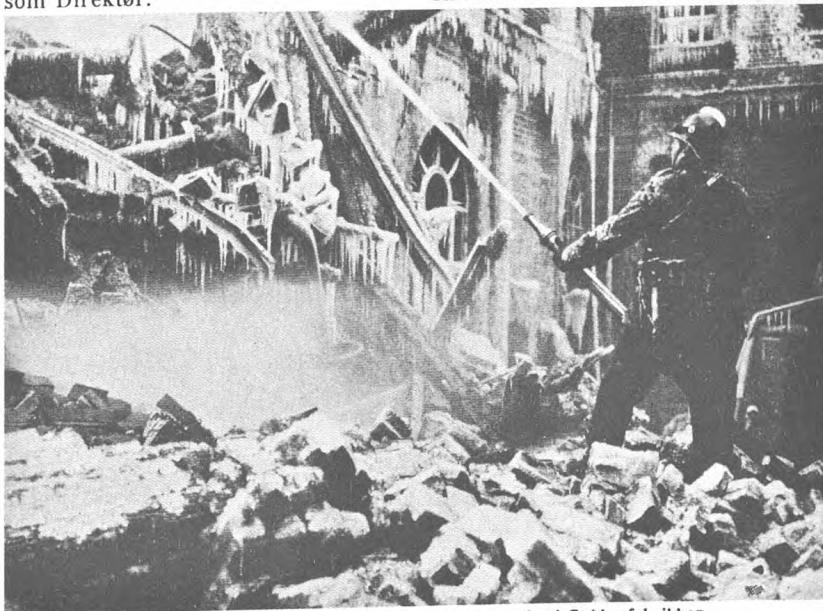

Dr. phil. Karl Mantzius.

Rygterne slaaet ned — Dr. Mantzius bliver.

14. Marts.

Undersøgelserne i Anledning af Rygte-Kampagnen mod Dr. Mantzius har ikke givet positive Resultater. Men selvsagt hørte Rygterne meget hurtigt op, da Dommer Sylow paa-begyndte sine Undersøgelser. Det forlød dog, at Dr. Mantzius vilde trække sig tilbage som Direktør. Nu er der sket det absolut uventede, at Dr. Mantzius har besluttet sig til at gaa som Skuespiller, men forblive som Direktør.

Vandmasserne frøs til Is under Slukningsarbejdet i Sukkerfabrikken.

Kæmpebrand i Helsingørgade.

En af de største Brandkatastrofer,
der har hjem søgt Hovedstaden.

5. Februar.

Sukkerfabriken i Helsingørgade nedbrændte i Gaar, og da Sukkerhuset var en af Byens brandfarligste Bygninger, mødte Brandvæsenet straks med stor Udrykning. I Løbet af kort Tid blev den brændende Fabrik til et Kæmpebaal. Ilden opdagedes ved to-tre Tiden om Natten, og en halv Time senere var Himlen lys som om Dagen, og Gnisternerne føg som en Regn af Stjerne-skud over hele den indre By. Man maatte tilkalde Militæret, og som sædvanlig i Tilfælde af en stor Brand, var det Orlogsgasterne, der havde størst Succes. De er hverken bange for Ild eller Vand. I halvtreds Huse i Borgergade maatte Beboerne rømme Lejlighederne. Branden var en mægtig Københavnerbegivenhed; talrige Tilskuere kom fra Karneval og overværede Branden i fantasifulde Kostumer. Og i Dronningens Tværgade flød 1½ Million Pund Sukker rundt som Sirup! Da det samtidig var stærk Frost, frøs Vandmasserne, hvormed Bygningerne blev overdængede, straks til Is og frembød et fantastisk Skue. Skaden andrager op imod to Millioner Kroner.

Herman Bang død i Amerika

Den danske Digter blev fundet besvimmel i en Jernbanekupé.

Telegram fra New York, 29. Jan.

Herman Bang døde i Morges i Hospitalet i Ogden i Staten Utah paa Vej til Kalifornien. Dødsårsagen var Blodstyrting.

Fremmed - ukendt - ensom.

Herman Bang, der rejste alene med Pacific-Expressen fra Chicago til San Francisco, fandtes ved Stationen Ogden bevidstløs i sin Kupé. Ubekendt og bevidstløs blev han bragt paa Hospitalet, og døde her faa Timer senere under et heftigt Anfald af Blodstyrting. Ved Afreisen fra Chicago var Bang meget træt og stærkt forkølet.

Den sidste Rejse.

Tilsyneladende sundere end nogensinde, glad og sikker paa sin Sejr, forlod Herman Bang Danmark for kort Tid siden. Han vilde ud i den store Verden, til Amerika, Japan og Indien, nyde Synet af sælsomme Egne og Mennesker. Og han rejste for at glæde Ijerntboende Landsmænd med sin Oplæsning. Han ankom til New York i forrige Uge og gav en Oplæsning i Breevort Hotel. Programmet bestod af Brudstykker af Tine og Irene Holm. Der var fuldt Hus og mange Blomster. Forfatteren hilstes med stor Begejstring og Publikum afbrød flere Gange Oplæsningen med langvarigt Bifald. Saa gik Turen til Chicago og derfra i smaa Etapper Vest paa. Han skulde læse op i St. Francisco i Februar, men nu har Døden indhentet ham paa de store Sletter mellem Klippebjergene og Stillehavets Kyst. Herman Bangs Lig vil blive ført til Danmark og begravet her.

En Debut.

30. Januar.

I Aftes havde Journalisten og Forfatteren Christian Houmark sin første egen Oplæsningsaften. Han læste Smaastykker af sin egen Produktion, og han læste godt, med en tydelig, maaske en Smule pretentios Understregning. I »Jomfruen« skabte hans Kunst en helt søgte, helt samlet Virkning. Hr. Houmark har Talent, og han gjorde Lykke.

Sven Lange.

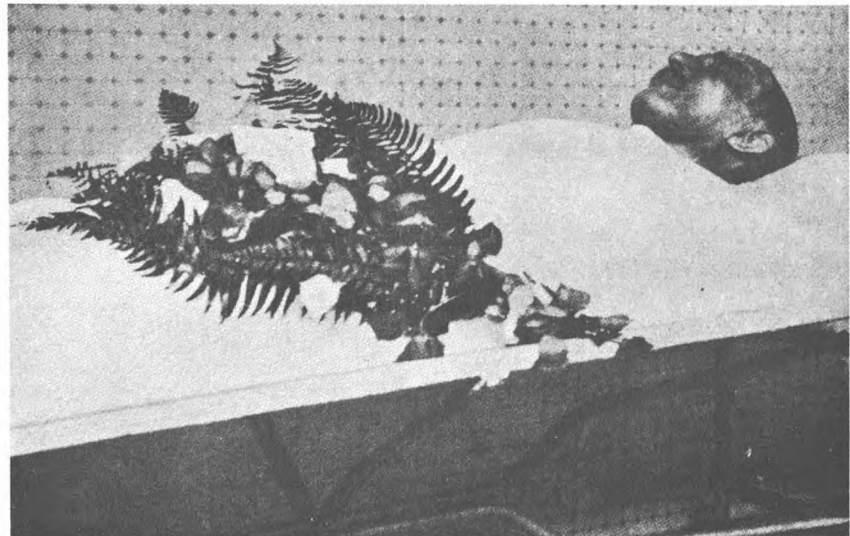

Det sidste Billede af Herman Bang.

Jordet i Hjemlandets Jord.

3. Marts.

Forleden Dag ankom Kisten med Herman Bangs balsamerede Lig her til Byen fra U. S. A. Og i Gaar fandt Jordefærden Sted fra Jesuskirken. Efter at Kammersangerinde Ida Møller havde sunget, holdt Pastor Oscar Geismar fra Lolland en overordentlig smuk Tale, hvori han bragte Landets Tak til den store Digter.

Herman Bang paa Dødssengen i Hospitalet i Ogden.

4-5000 Mennesker til Syndikalismøde.

8. Januar.

Arbejdernes fanatiske yderste Fløj, de saakaldte Syndikalister, holdt i Gaar et stormende Møde i Gothersgades Eksercerhus. Syndikalisternes Formand, Hr. Chr. Olesen, gav Ordet til Syndikalistbladets Redaktør, Hr. Chr. Christensen, en skæglos, fanatisk udseende Mand, Typen paa en Folketaler.

»Alle Arbejderførerne er modne til Tugthuset!« sagde han. »Baade Hr. Lyngsie og de andre sidder paa Strejkekassens Laag og mæsker sig med vore Penge.« (Bragende Bifald!).

En Arbejder: Lyngsie tillader sig at sidde i Søpavillonen og holde Selskab til syv Kroner Kuverten. (Føj for Satan!)

En Murersvend: Vi er forraadte!

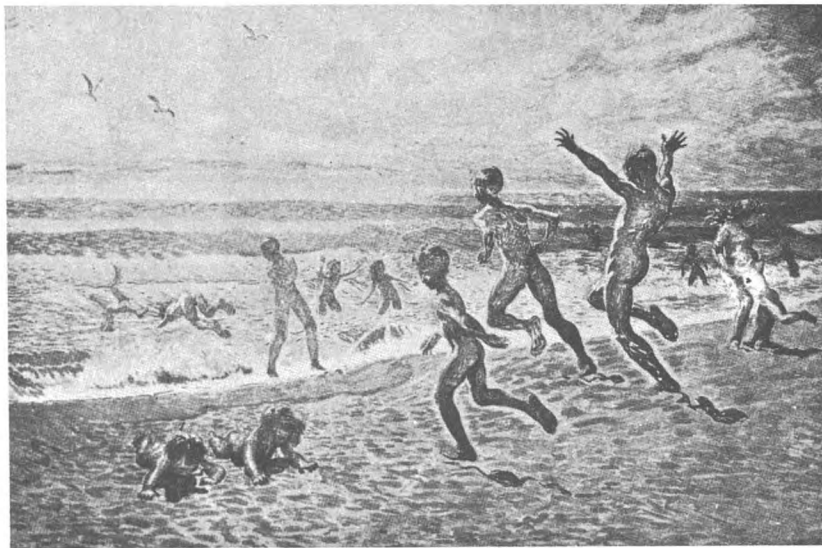
Den af Forsamlingen vedtagne Resolution udtalte sig »absolut misbilligende« om De Samvirkendes Folk og Lyngsie.

Krig paa Kniven.

8. Januar.

I en ledende Artikel i Dag i Social-Demokraten erklærer man Syndikalisterne Krig paa Kniven. Deres Gothersgademøde betegnes som »fuldstændig anarkistisk Vildskab«!

Kunst med Humør – og tre kaade Kunstnere

Paa »Den frie Udstilling« i Aar er det atter Willumsen, der dominerer med sit store Maleri.

Uvilkaarligt fængsles man af Humøret i dette Billede: Det er lutter Lys og Liv. Intet er i Ro. Livslysten jubler ud af hver eneste nøgen Figur, mange smaa Muskler er i Virksomhed, Lys og Skygge lever i dem; alle de unge Kroppe er i Fart og Solen skinner over det Hele.

Tre glade Kunstnersjæle og 20 Flasker Brændevin.

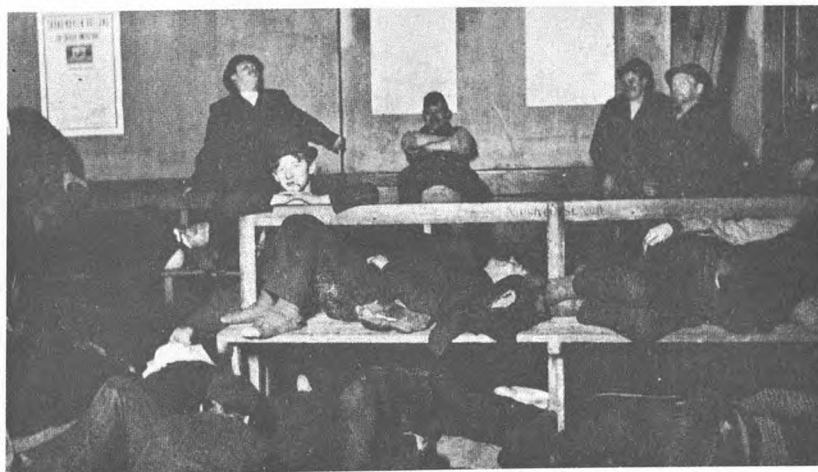
Misforstaaet »Velgørenhed« — og mægtig Ballade
i Varmestuen paa den gamle Banegaard.

20. Februar.

I Vinter, hvor Kulden er særlig ond og haard, er alle brugbare Lokaler taget i Brug som Varmestuer for Fattige, bl. a. ogsaa Ventesalene paa den gamle nedlagte Hovedbanegaard. I Forgaars Aftes skete der i dette Lokale en Begivenhed, der desværre fik en meget ondartet Karakter, og som skyldtes en grænseløs Letsindighed fra tre, iøvrigt velmenende, Borgeres Side. De tre Herrer saa deres Snit til at indsmugle og fordele en Snes Flasker Brændevin paa Varmestuen! Man kan forstaa, at Følgerne ikke lod vente længe paa sig. Det er jo for meget forlangt, at frysende, halv-sultne, forkomne Hjemløse ikke skulde benytte sig af Lejligheden, og det varede ikke længe, før Nydelsen af den megen Brændevin skabte en saadan Situation, at Politiet i største Hast maatte tilkaldes for at holde Styr paa Vildskaben. Hvis de »velgørende« tre Herrer virkelig har været klar over Konsekvenserne af deres Handling, maa denne betegnes som en Bøllestreg.

*De tre Brændevins-Mæcener
er flove og angergivne.*

Større Anger end den, de tre Brændevinsmæcener i Gaar lagde for Dagen, har ingen set hos nogen Synder. Hele Dagen holdt de sig skjulte i afsides Kaféer, og naar de færdedes paa Gaden, listede de

Varmestuen i Ventesalen paa den gamle Hovedbanegaard.

skamfulde langs Husrækkerne med bøjede Hoveder. Tilsidst meldte de sig selv til Politiet for at lette deres Samvittighed.

En Erklæring — og en uforbeholden Undskyldning.

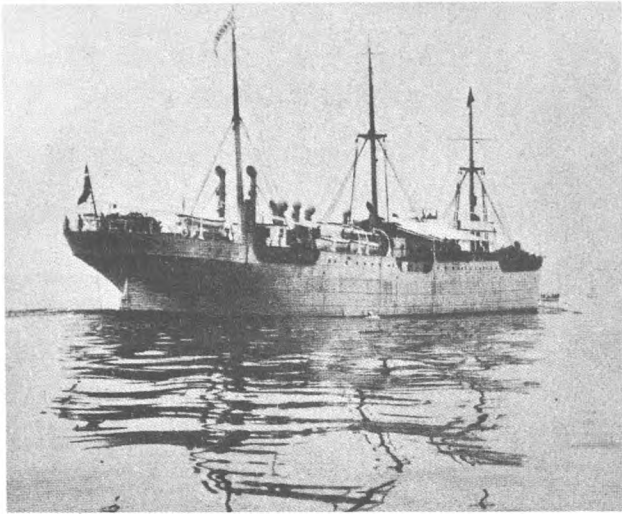
»Vi gør Offentligheden vor uforbeholdne Undskyldning og Afbigt for Begivenheden i Varmestuen Natten mellem den 17de og 18de Februar. Vi tilbyder solidarisk at erstatte den materielle Skade, der er sket for Statsbanerne og Nødlidende Kvinders Kontor, og vi haaber, at det skete da kan gaa i Glemme, thi vi er selv nedbøjede over det forefaldne, og vi forsikrer, at vi kun har været tankeløse, men ikke handlet i ond og skadegørende Hensigt.«

Gudmund Hentze Martin Grosell
Kunstmaler. Kunsthandler.

Karsten
Kunstmaler.

Sagens Gang har iøvrigt været den, at de tre Herrer efter en bedre Middag følte Trang til »at gøre godt«. De købte da tyve Flasker Aalborg Akvavit og anbragte dem ved Varmestuen, hvorefter de fortsatte deres egen Fest i Paladshotellets Palmehave. Det er ikke for meget sagt, at de daanede af Forførelse, da de næste Dag læste i Avisen om de Følger, deres Velgørenhed havde haft. De tre glade Kunstnersjæle har kun været optaget af Tanken om, at de fattige Stakler i Varmestuen skulde have en ligesaa glad Aften som de selv.

Verdens første store Diesel-Motor-Skib!

»Selandia« paa sin første Fart i Sundet.

31. Januar.

DET store nye Motorskib, »Selandia«, som Burmeister & Wain har bygget til Østasiatisk Kompagni, var igaar ude paa sin officielle Prøvetur, og klarede sin Eksamen til ug med Kryds og Slange. Blandt Delta-gerne i Turen var, foruden Etatsraad H. N. Andersen, Admiral Richelieu (Formand for B. & W.), Etatsraad Dessau, Direktørerne Ivar Knudsen og Amundsen og alle overordnede Afdelingsledere fra Ø. K. Klokkeren 10 bakkede Skibet, — det første store Skib i Verden, der drives ved Dieselmotorer, — ud fra Værftet og stod op i Øresund, hvor der foretoges alle tænkelige Manøvrer med Skib og Maskine. Efter et Par haarde Prøvetimer var Slaget vundet; man trykkede hverandre i Haanden, og der var Glæde overalt.

»Selandia«s Triumftur.

5. Marts.

»Selandia«, der efter at have været i London nu er kommet til Antwerpen paa sin første Rejse til det fjerne Østen, har vakt den største Opsigt og Beundring overalt. Togtet er simpelthen en Triumfrejse for dansk Initiativ og Skibsbygningskunst. I England var Triumfen saa stor, at selve Marineministeren, Mr. Churchill, aflagde Visit om Bord, ledsaget af den engelske Marines dygtigste Teknikere, og der har været Interpellationer i Underhuset om de britiske Flaadeautoriteters Stilling til det nye danske Vidunder.

»Selandia« paa Prøvetur

•
Det mægtige
Motorskib
vækker Opsigt
og Beundring
rundt om i
Verden.

•
En ærefuld
Dag for
dansk Skibs-
bygningskunst
og for dansk
Søfart.

B. & W. danner Datterselskab i England.

31. Marts.

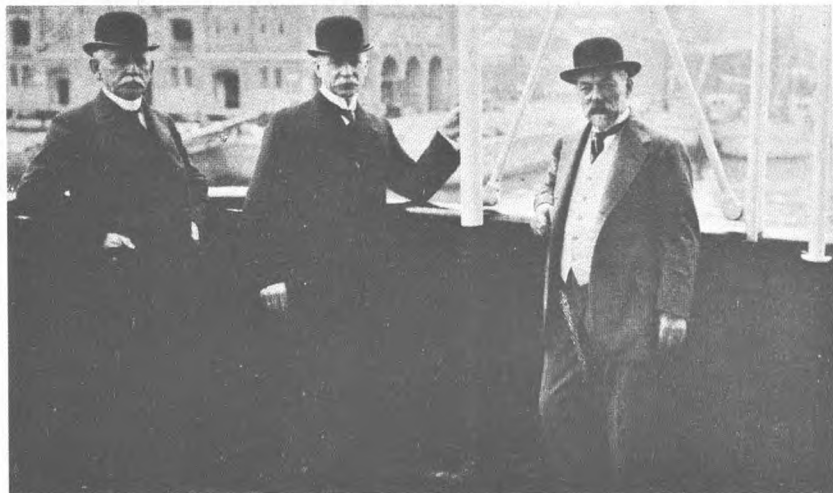
Bestillinger paa Motorskibe strømmer ind til Burmeister & Wain. Firmaet kan slet ikke overkomme Arbejdet, og der er derfor nu dannet et Datterselskab i England, »The Burmeister & Wain (Diesel System) Oil Engine Company Limited«, med en Aktiekapital paa 550.000 Pd. Sterling. I Bestyrelsen sidder bl. a. Admiral Richelieu og Dir. Ivar Knudsen. Formanden er Sir James C. Fortescue Flannery M.P. Sagen er ordnet saaledes, at Burmeister & Wain ikke har nogen Risiko men en stor Procent af Udbyttet i det engelske Datterselskab.

Titanic!

Titanic-Katastrofen d. 14. April har slaaet alle med Rædsel. Den 46.000 Tons store Luksus-Damper stødte mod et Isbjerg og 1500 Mennesker mistede Livet. Blandt de omkomne var den verdenskendte engelske Journalist Wm. Stead, der sidst var her i København under de sørgeligt berømte Cook-Dage. Stead var altid dér, hvor der skete noget. Ogsaa her — men det var sidste Gang.

Wm. Stead, Verdens-Reporteren, der omkom ved Titanic-Katastrofen.

Ombord paa »Selandia«, til venstre Admiral Richelieu, i Midten Etatsraad Andersen til højre Direktør Ivar Knudsen.

Metermaal, Musikerkvaler, Solformørkelse

Sophus Neumann død.

Sophus Neumann (til venstre) i Samtale med Gustav Wied udenfor Den frie Udstillings Bygning i Aborreparken.

5. Marts.

I Gaar døde Skuespilleren *Sophus Neumann*, næsten 66 Aar gammel. Han var en Komiker af betydeligt Format, i sin Glansperiode uhyre populær. Neumann vilde til næste Aar have kunnet fejre sit 50-Aars Kunstnerjubilæum, men han levede allerede nu meget tilbagetrukket i sin Villa »Deo Gloria« i Hellerup.

Nu er Meterloven traadt i Kraft!

1. April.

De gode, gamle, daglige Udtryk: 5 Pund Kartoffler, Firetommersøm, to Alen ud af eet Stykke o. s. v. hører fra i Dag Fortiden til, i hvert Fald officielt. For i Dag er Meterloven traadt i Kraft, og nu hedder det altsaa 2½ Kilo Kartoffler, to Meter ud af eet Stykke o. lign. Det bliver en hel Revolution. Allerede i Gaar havde mange Forretninger her i Staden taget Hensyn til de nye Vægt- og Maaleenheder i deres Vinduesudsmykning. Bog- og Papirhandlerne mødte naturligvis op med Meter-Litteratur, Metermaal, Tavler og Tabeller. »Messen«s Hovedudsalg paa Købmagergade havde arrangeret et mægtigt Baal i Vinduet, hvori man saa Alenstokkene brænde, og bag Baalet hang en Tavle, hvorpaa der stod: »Naar 1 Alen koster 5 Øre, saa koster 1 Meter 8 Øre....«

Musikernes Demonstrationstog mod den nye Forlystelsesskat.

Allerede 200 Musikere er bleven arbejdsløse.

3. Februar.

Forlystelsesskatten truer vore Musikere. I den Anledning havde Musikerne i Gaar foranstaltet et stort og i sin Art enestaaende Demonstrationstog gennem Byens Gader.

Toget selv var underligt at skue. Her kom en Klynge blanke Silkehatter, under hvilke man genkendte Musikerne fra det kgl. Kapel. Der var Kapelmestrene *Rung* og *Carl Nielsen* og Koncertmester *Anton Svendsen*, hvis berømte Krøller formelig gnistrede af Demonstrationsiver, og Side om Side med disse Musikens Spidser marcherede en ubestemmelig Mængde, — sikkert ikke alle Musikere. Men i Rækkerne

dukkede dog Navne op som *Axel Gade*, *Vilh. Bartholdy*, *Schnedler-Petersen* og *Guldbrandsen*.

Ved Højbroplads blev Publikums Tilslutning til Toget saa inderlig, at Politiet helt maatte opgive Ævred. Mange Steder kastedes der fra Vinduerne Blomster ned over de forurettede Musikere, og der var mange Hurraraab langs hele Ruten. Demonstrationen faldt i ualmindelig god Jord hos Byens Borgere.

Toget endte med et Demonstrationmøde i Koncertpalæet, hvor man bl. a. fik at vide, at Forlystelsesskatten allerede har sendt 200 Musikere ud i Arbejdsløsheden.

Solformørkelsen i Gaar.

18. April.

Det blev en stor Succes! Alt gik efter Programmet. Luften var ren og klar, og Solen straaede, som om den ikke tænkte paa noget ondt. Men Klokkerne eet Middag gled altsaa Maanen hen over Himlen og skjulte Solen for os, Luftens Temperatur sank, og hele Natursceneriet fik Aftendæmningens Præg. Hele Byen kiggede; der var ikke et Menneske, som ikke stod og stirrede fra Klokkerne eet til Klokkerne to gennem røgfavede Glas op mod Himlen, hvor man for Resten kunde se Planeten »Venus« med det blotte Øje. Der er i Dag sikkert mange, der er stive i Nakken, og vist ogsaa nogle, der har været uforsigtige, saa de har faaet en akut Hornhindebetændelse af at stirre paa Solformørkelsen. Men en Oplevelse var det.

1912

Kongen rejser til Udlandet!

Kong Frederik VIII.s sidste Farvel til København ved Afrejsen fra den nye Personbanegaard den 11. April.

